SETH GOVORI

VJEČNE VRIJEDNOSTI DUŠE

Jane Roberts
BILJEŠKE SASTAVIO ROBERT F. BUTTS

TELEDISK 2014.

Biblioteka
Duhovnost

Nakladnik
TELEdisk d.o.o.

Naslov originala
Seth speaks

Copyright za Hrvatsku © TELEdisk d.o.o.

Urednik biblioteke
Darko Imenjak

Prijevod
Nino Orepić

Lektura
prof. Kristina Stojanović

Grafička obrada
TELEdisk d.o.o.

Design naslovnice
Vladarte&design

Tisak
Denona d.o.o.

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 869258

ISBN 978-953-7903-12-1

SADRŽAJ

UVOD IX

PRVI DIO

1. POGLAVLJE: Ja nemam fizičko tijelo, a ipak pišem ovu knjigu 3

2. POGLAVLJE: Moje trenutno okruženje, rad i aktivnosti 17

3. POGLAVLJE: Moj rad i dimenzije stvarnosti u koje me on postavlja 30

4. POGLAVLJE: Reinkarnacijske drame 45

5. POGLAVLJE: Kako misli oblikuju materiju – točke suradnje 59

6. POGLAVLJE: Duša i priroda njezine percepcije 68

7. POGLAVLJE: Potencijali duše 83

8. POGLAVLJE: Spavanje, snovi i svijest 94

DRUGI DIO

9. POGLAVLJE: Iskustvo 'smrti' 114

10. POGLAVLJE: Uvjeti 'smrti' za života 132

11. POGLAVLJE: Izbori koji nas čekaju nakon smrti te mehanika prijelaza 146

12. POGLAVLJE: Reinkarnacijski odnosi 168

13. POGLAVLJE: Reinkarnacija, snovi i skriveni muškarac i žena unutar sebstva 182

14. POGLAVLJE: Priče o početku i o multidimenzionalnom Bogu 198

15. POGLAVLJE: Reinkarnacijske civilizacije, mogućnosti i još malo o multidimenzionalnom Bogu 211

16. POGLAVLJE: Mogući sustavi, ljudi i Bogovi 225

17. POGLAVLJE: Mogućnosti, priroda dobra i zla i religijski simbolizam 237

18. POGLAVLJE: Razne faze svijesti, simbolika i višestruki fokus 254

19. POGLAVLJE: Alternativne sadašnjosti i višestruki fokus 271

20. POGLAVLJE: Pitanja i odgovori 293

21. POGLAVLJE: Značenje religije 325

22. POGLAVLJE: Pozdrav i upoznavanje: aspekti multidimenzionalne osobnosti kroz pogled na moje vlastito iskustvo 351

DODATAK 373

BILJEŠKA O PISCU 433

UVOD

Ovu je knjigu napisao Seth, osobnost koja sebe naziva „srži energetske osobnosti" i koja više nije vezana za materijalni oblik. Svakoga tjedna u dvije seanse on progovara kroz mene dok se nalazim u stanju transa. Ove seanse traju već duže od sedam godina.

Moja je inicijacija kao medija započela kada sam jedne rujanske večeri 1963. godine sjela pisati poeziju. Svijest mi je odjednom napustila tijelo, a um su mi bombardirale misli koje su mi u to vrijeme bile potpuno nove i izazovne. Pri povratku u tijelo shvatila sam kako su moje ruke automatski zapisivale tekstualno objašnjenje mnogih upravo primljenih koncepata. Tekst je čak nosio i naslov: 'Materijalni svijet kao misaoni konstrukt'.

Zbog toga sam iskustva počela istraživati rad medija, a planirala sam o tom projektu napisati i knjigu. Zato smo moj suprug Rob i ja krajem 1963. eksperimentirali s pločom Ouija. Nakon prvih nekoliko seansa s pomoću ove ploče dobili smo poruku koja je tvrdila da dolazi od osobnosti imena Seth.

Ni Rob ni ja nismo imali nikakva ranija iskustva kao mediji, a kada sam odgovore koje nam je ploča davala počela predviđati, uzela sam zdravo za gotovo da oni dolaze iz moje podsvijesti. Nedugo nakon toga počela sam osjećati poriv da neke riječi izgovaram naglas, a već za mjesec dana počela sam u Sethovo ime u stanju transa i tečno govoriti.

Činilo se da se te poruke nadovezuju na ranije spomenut tekst Misaonog konstrukta, a Seth mi je kasnije ispričao kako je moje tadašnje širenje svijesti ustvari bilo njegov prvi pokušaj kontakta. Do danas mi

je Seth predao povezan tekstualni materijal koji sveukupno sadržava više od 6000 tipkanih stranica. Mi ga nazivamo „Sethov materijal", a u njemu se obrađuju teme poput prirode materije, vremena i stvarnosti, zatim koncepta boga, mogućih univerzuma (svjetova), zdravlja i reinkarnacije. Kvaliteta ovoga materijala zaintrigirala nas je od samoga početka, zbog čega smo s ovim seansama i rado nastavili.

Nakon što je moja prva knjiga iz ovoga niza objavljena počeli smo dobivati pisma od nepoznatih ljudi koji traže Sethovu pomoć. Za one kojima je pomoć bila najpotrebnija organizirali smo seanse. Mnogi seansama nisu mogli prisustvovati zbog udaljenosti mjesta u kojem žive, no Seth je i njima pomogao savjetom, a informacije o životu svake pojedine osobe - koje je Seth davao, a mi smo ih slali poštom - bile su točne.

Na seansama je Rob vlastitim stenografskim sustavom sve što bi Seth govorio uvijek zapisivao od riječi do riječi. Kasnije, tijekom tjedna, tekst bi pretipkavao i dodavao u našu kolekciju Sethovog materijala. Izvrsne Robove bilješke prenose i životni okvir unutar kojega su se ove seanse održavale. Njegova podrška i ohrabrenje bili su od neprocjenjive vrijednosti.

Po našemu viđenju, održali smo više od 600 sastanaka s univerzumom, iako Rob to ne bi nikada tako nazvao. Ovi su se sastanci održavali u našem dobro osvijetljenu, veliku dnevnom boravku, no ako ćemo govoriti preciznije, oni su se odigravali unutar besprostorne ljudske osobnosti.

Ne želim tvrditi da smo pronašli temelj istine, niti želim da se stekne dojam kako bez daha očekujemo naviranje nepatvorenih vjekovnih istina. Znam da pristup intuicijskom znanju ima svaka osoba i da svaka osoba može doživjeti bljeskove unutarnje stvarnosti. Univerzum se na takav način obraća baš svakom od nas. U našem su slučaju okvir u kojemu se takva komunikacija događa upravo seanse sa Sethom.

U knjizi *Sethov materijal*, objavljenoj 1970. godine, ove sam događaje objasnila i pružila sam Sethova viđenja raznih tema kao i izvatke iz sadržaja seansa. Ujedno sam opisala naše susrete s psiholozima i parapsiholozima u kojima smo pokušavali svoja iskustva shvatiti i smjestiti ih u kontekst normalnoga života. Ondje su opisani i pokusi koje smo provodili kako bismo provjerili Sethovu vidovitost. Što se nas tiče, sve ih je prošao i to s ocjenom pet plus.

Bilo mi je iznimno teško odabrati po nekoliko izvadaka za bilo koju temu iz sve veće količine Sethovog materijala. Zbog toga knjiga *Sethov materijal* mnoga pitanja ostavlja otvorena, a mnoge teme neistražene. No dva tjedna nakon što je ta knjiga bila dovršena, Seth je izdiktirao nacrt ovoga rukopisa koji držite u rukama, a u kojemu je slobodno iznosio vlastite misli na sebi svojstven način, i to u obliku knjige.

Navodim ovdje taj nacrt, onako kako nam ga je Seth predao u 510. seansi 19. siječnja 1970. Vidjet ćete da Seth mene zove Ruburt, a Roba Joseph. Ta imena predstavljaju naše kompletne osobnosti, za razliku od naših trenutno materijalno orijentiranih sebstava.

* * *

Upravo radim na jednom drugom materijalu kojega ću vam isto predati, pa biste zato još malo trebali biti uz mene. Na primjer, želio bih vam dati neke ideje o sadržaju moje vlastite knjige. Njome će biti obuhvaćena razna pitanja. Ta će knjiga sadržavati i opis načina na koji ona nastaje, postupaka koji su nužni da bih o svojim vlastitim idejama mogao progovarati kroz Ruburt, odnosno da bi se one uopće mogle nekako izraziti pojmovnim jezikom.

Ja nemam fizičko tijelo, a ipak ću pisati knjigu. Prvo poglavlje pružit će odgovore na pitanja „zašto?" i „kako?"

(*Janein se govor* [ovo je Rob zapisao u svojim bilješkama] *znatno usporio, a oči joj se često zatvaraju. Uzima česte pauze od kojih neke i potraju.)*

Sljedeće će poglavlje opisati, kako biste vi to mogli zvati, moje trenutno okruženje, moje trenutne „karakteristike" i moje suradnike. Pod time mislim na ostale s kojima dolazim u dodir.

Poglavlje nakon njega opisat će moj rad i one dimenzije stvarnosti u koje me on unosi jer, isto kako putujem u vašu stvarnost, kako bih ispunio svrhu koja mi je namijenjena ja putujem i u ostale stvarnosti.

Sljedeće će poglavlje govoriti i o mojoj prošlosti (kako biste vi to nazvali), kao i o nekim od osobnosti koje sam ja bio i koje sam poznavao. Usput ću i razjasniti da prošlost, sadašnjost i budućnost ne postoje i objasniti kako u tome što ću govoriti o prošlim postojanjima nema nikakve kontradikcije. To bi se moglo protegnuti na dva poglavlja.

U poglavlju nakon toga ispričat ću priču našega susreta – tebe (obratio se meni), Ruburta i mene – jasno, priču iz mojega ugla, a govorit ću i o načinima kojima sam se obratio Ruburtovoj unutarnjoj svijesti još davno prije no što ste vas dvoje uopće došli u dodir s parapsihološkim pojavama i spoznali moje postojanje.

Sljedeće će se poglavlje baviti iskustvom svih osobnosti u trenutku smrti i mnogim varijacijama te osnovne avanture. Za primjere ću uzeti neke od svojih smrti.

Poglavlje što slijedi bavit će se postojanjem nakon smrti i njegovim brojnim varijacijama. Oba će se ova poglavlja baviti i onim dijelovima reinkarnacije koji su povezani sa smrću, a dio će se naglaska staviti i na smrt na kraju posljednje inkarnacije.

Sljedeće će poglavlje govoriti o emocionalnim stvarnostima ljubavi i privlačnosti među ljudima i o tome što se s njima događa tijekom niza inkarnacija, pri čemu neki odnosi opstaju, a neki se prekidaju.

Zatim ćemo se u sljedećem poglavlju baviti načinom na koji ja i drugi poput mene vidimo vašu materijalnu stvarnost. To će poglavlje donijeti neke prilično fascinantne uvide, jer vi svojim sadašnjim mislima, željama i emocijama ne oblikujete samo materijalnu stvarnost kakvu poznajete nego i druga, posve stvarna okruženja u drugim stvarnostima.

Poglavlje nakon toga govorit će o vječnim vrijednostima snova kao prolaza u te druge stvarnosti i kao slobodnih prostora kroz koje „unutarnje sebstvo" doživljava kratke uvide u mnoge aspekte svojega iskustva i kroz koje komunicira s drugim razinama vlastite stvarnosti.

Sljedeće će poglavlje istu temu malo produbiti. Naime, govorit ću o raznim načinima na koje sam ušao u snove drugih ljudi – i kao instruktor i kao vodič.

Poglavlje iza toga bavit će se osnovnim metodama komunikacije kojima se služe svi svjesni entiteti, sukladno njihovom stupnju i bez obzira na to jesu li oni materijalni ili nisu. Tako ćemo doći i do osnovne komunikacije kakvom se služe ljudske osobnosti, onakve kakvima ih vi vidite, i istaknut ćemo da te unutarnje komunikacije postoje nezavisno od fizičkih osjetila koja su samo materijalni produžeci unutarnje percepcije (opažanja).

Ispričat ću čitateljima kako oni vide to što vide i kako čuju to što čuju i zašto je to tako. Nadam se da ću ovom cijelom knjigom čitateljima pokazati kako oni ne ovise o vlastitim materijalnim slikama o sebi i nadam se da ću im pružiti metode kojima će si moje postavke moći potvrditi.

Sljedeće će poglavlje govoriti o tome kakva sam u svim svojim postojanjima imao iskustva s tim „piramidnim gestaltima" o kojima govorim u ovom materijalu, kao i o tome kakav je moj odnos s osobnošću

koju vi nazivate Seth Dva i s multidimenzionalnim svijestima koje su daleko razvijenije i od mene samoga.

Moja će poruka čitateljima glasiti: „U biti, vi niste ništa više materijalne osobnosti od mene, pa govoreći o mojoj vlastitoj stvarnosti ja govorim i o vašoj."

Zatim dolazi poglavlje o svjetskim religijama, o istinama koje one prenose, i o istinama koje one iskrivljuju, te o tri Krista. U njemu ću vam dati neke podatke i o izgubljenoj religiji koja pripada ljudima o kojima nemate nikakve informacije. Ti su ljudi živjeli na jednom planetu u istom prostoru koji danas zauzima vaša Zemlja, ali „prije" no što je vaš planet postojao. Uništili su ga vlastitom greškom, a reinkarnirani su kada je vaš planet pripremljen za život. Na temeljima njihovih sjećanja nastale su religije kakve vi danas poznajete.

Jedno će poglavlje govoriti o mogućim bogovima i mogućim sustavima. Jedno će poglavlje biti strukturirano u obliku pitanja i odgovora. U posljednjem ću poglavlju zamoliti čitatelje da zatvore oči i osvijeste stvarnost u kojoj ja postojim, kao i vlastitu unutarnju stvarnost. Za to ću im pružiti posebne metode. U tom ću poglavlju pozvati čitatelje da upotrijebe svoja „unutarnja osjetila" kako bi me vidjeli na svoj način.

Iako ću, kako bih osigurao autentičnost ovog materijala, svo vrijeme komunicirati isključivo kroz Ruburt, pozvat ću čitatelje da osvijeste mene kao osobnost, kako bi mogli prihvatiti mogućnost komunikacije iz drugih stvarnosti i kako bi shvatili da su i oni sami otvoreni za nematerijalnu percepciju.

Ovo je koncept moje knjige, iako je u njemu sadržan samo opći nacrt mojih namjera. Potpuniji koncept sada ne navodim jer ne želim kod Ruburt stvarati predodžbe. Potpuno će biti iznesene i poteškoće povezane s ovim načinom komunikacije. Razjasnit će se i kako takozvane paranormalne komunikacije dolaze iz raznih razina stvarnosti i da te komunikacije opisuju onu stvarnost u kojoj one i postoje. Tako ću ja opisivati svoje komunikacije i one s kojima sam upoznat.

To ne znači da druge dimenzije, one za koje ne znam, ne postoje. Ovu ću knjigu diktirati tijekom naših seansa.

Evo i naslova naše knjige (smijeh): *Seth govori: Vječne vrijednosti duše.*

Pojam *duša* upotrebljavam jer će ga većina čitatelja lako prepoznati. Predlažem vam da se opremite kvalitetnim olovkama.

* * *

Budući da sam upoznata s time koliko je u pisanje knjige potrebno uložiti truda, bila sam oprezna kada je Seth spomenuo da bi se on u to upustio. Iako sam bila sasvim uvjerena da on to može, jedan dio mene bio je sumnjičav. „Sethov je materijal svakako značajan, ali što Seth zna o pisanju knjiga? O potrebnoj organizaciji teksta? I o obraćanju čitateljima?"

Rob mi je uporno ponavljao da se ne brinem. Prijatelji i studenti bili su iznenađeni da se od svih ljudi baš kod mene javljaju sumnje, a ja sam si mislila „a kod koga bi drugog?" Namjera je bila iskazana. A može li je Seth i ispuniti?

Seth je ovu knjigu počeo diktirati na našoj 511. seansi, 21. siječnja 1970., a dovršio ju je u 591. seansi 11. kolovoza 1971. Nije ju, međutim, diktirao baš na svim tim seansama. Neke od njih posvetio je osobnim pitanjima, neke određenim ljudima kojima je bila potrebna pomoć, a u nekima je davao odgovore na filozofska pitanja koja s knjigom nisu bila povezana. Osim toga, ja sam nekoliko puta uzimala kraće pauze za odmor. Bez obzira na te razne prekide, Seth je uvijek nastavljao bez problema, točno na mjestu na kojemu je diktiranje bilo prekinuto.

Dok je on radio na svojoj knjizi, ja sam svakodnevno provodila sate pišući svoju vlastitu, vodila sam svoje tjedne tečajeve izvanosjetilne percepcije (engl. kratica: ESP) i pokušavala odgovoriti na pravu poplavu pisama vezanih za objavljenu knjigu *Sethov materijal*. Također sam počela održavati tjedni tečaj kreativnog pisanja.

Iz radoznalosti sam pogledala nekoliko prvih poglavlja Sethove knjige i onda joj se neko vrijeme više nisam vraćala. Samo bi me tu i tamo Rob upozorio na neke odlomke koji bi mogli posebno zanimati polaznike mojih tečajeva. Inače se ovom knjigom nisam bavila i bila sam posve zadovoljna time što se njome bavi Seth. Ustvari, nisam uopće mislila na njegov rad, pa rukopis ne bih pogledala mjesecima.

Ali čitanje gotove knjige bilo je prekrasno iskustvo. Kao cjelina, ona je za mene bila potpuna novost, iako sam svaku njezinu riječ osobno izgovorila, i iako sam njezinu nastanku posvetila večeri i večeri provedene u transu. To mi je sve bilo posebno neobično jer sam i sama spisateljica, navikla organizirati vlastite materijale, voditi bilješke i bdjeti nad cijelim postupkom kao kokoš nad pilićima.

Zbog vlastitog spisateljskog iskustva ujedno sam i dobro upoznata s procesom prevođenja nesvjesnog sadržaja u svjesnu stvarnost. Ovaj proces posebno dolazi do izražaja kada pišem poeziju. Bez obzira na sve ostalo što se događa dok nastaje Sethova knjiga, u tome svakako

sudjeluje – i to vrlo intenzivno – i neki oblik nesvjesnog djelovanja. Sasvim sam se prirodno tada našla kako vlastita svjesna kreativna iskustva uspoređujem s procesima koji, dok sam u transu, sudjeluju u nastajanju Sethove knjige. Željela sam otkriti zbog čega sam, za razliku od svojih knjiga, osjećala kako je Sethova knjiga baš njegova. Ako i njegova i moje knjige dolaze iz istoga nesvjesnog, otkuda onda u mojim osjećajima takva subjektivna razlika?

A te su se razlike vidjele odmah. Kada u nadahnuću pišem pjesmu sva sam „napaljena", uzbuđena zbog novih otkrića, ispunjena osjećajem važnosti i žurnosti. Upravo prije no što se ovo dogodilo pala mi je na um jedna ideja, činilo se niotkuda. Samo je „došla". Jednostavno se pojavila, a iz nje su se rađale nove kreativne povezanosti.

Budna sam i pozorna, ali i otvorena i prijemčiva, kao da lebdim u neobičnoj psihičkoj elastičnosti negdje između pozorne spremnosti i pasivnosti. U tom trenutku na čitavom svijetu za mene postoji samo ta određena pjesma ili misao. I visok stupanj osobnog angažmana, i posao, i igra koji se stvaraju kako bi pomogli oblikovanju misli, a sve to čini pjesmu mojom.

Ovakva su mi iskustva bila poznata od ranoga djetinjstva. Ona su bila kamen temeljac mojega postojanja. Bez njih, odnosno u razdobljima kada uglavnom ne radim u takvom kreativnom raspoloženju, postajem bezvoljna i tužna. Donekle taj isti osjećaj osobne kreativnosti imam i sada dok pišem ovaj uvod. On jest „moj".

Sa Sethovom knjigom nisam bila povezana na taj način, a nisam bila svjesna ni kreativnih procesa koji su u to bili uključeni. Ušla sam u trans kao što bih to učinila i u našim redovitim seansama. Seth je diktirao knjigu kroz mene, govoreći kroz moja usta. Kreativan je rad bio toliko odvojen od mene da rezultat ne bih mogla nazvati svojim. Umjesto toga, ja primam gotov proizvod u obliku Sethove knjige, i to izvrstan proizvod za koji sam, razumije se, neizmjerno zahvalna.

Otkrila sam kako mi ipak samo „pravo" pisanje daje meni toliko potrebno posebno kreativno zadovoljstvo, odnosno navalu uzbuđenja koja dolazi uz svjestan rad na nesvjesnome. Budući da, dok sam u transu, Seth ustvari radi na svoju ruku, ja se svoje kreativnosti nisam odrekla. Da nisam nastavila s vlastitim radom osjećala bih se depresivno.

Dakako, moglo bi se reći da su u Sethovoj knjizi skriveni procesi toliko odvojeni od moje normalne svijesti da se za gotov proizvod samo *čini* da dolazi od neke druge osobnosti. Mogu samo reći kako

se osjećam i istaknuti da se Sethova knjiga i svih 6.000 stranica rukopisa *Sethovog materijala*, ne tiču moje osobne odgovornosti ni mojega kreativnog izraza. Čini mi se da, kada bi i jedno i drugo dolazilo iz istoga nesvjesnog dijela, ne bi bilo potrebe za popunjavanjem praznine.

Unatoč tome, svjesna sam činjenice da sam bila nužna za stvaranje Sethove knjige. Njemu je potrebna moja vještina baratanja riječima, a rekla bih - čak i moj način razmišljanja. Moja vještina pisanja zasigurno pomaže u prevođenju i oblikovanju njegova materijala, bez obzira na to koliko je taj postupak nesvjestan. Pretpostavljam da su važne i neke karakteristike moje osobnosti, primjerice, lakoća kojom mogu upravljati žarištem svoje svijesti.

U kojoj je to mjeri važno Seth nagovješćuje u četvrtom poglavlju gdje govori: „Informacije iz ove knjige donekle se usmjeravaju kroz unutarnja osjetila žene koja se upravo dok ja ovo govorim nalazi u transu. Ovakav je poduhvat rezultat visoko organizirane unutarnje preciznosti, kao i vještine. [Ona] ne može ove informacije od mene primati – odnosno, one se ne mogu prevoditi ni tumačiti – sve dok je ona intenzivno usredotočena na materijalno okruženje."

Gledamo li ipak na Sethovu knjigu samo kao na primjer stvaranja iz nesvjesnoga, ona jasno pokazuje kako organiziranje, razlikovanje i rasuđivanje nisu kvalitete samo svjesnoga uma, a ujedno otkriva i širinu i aktivnosti za koje je unutarnje sebstvo sposobno. Ne vjerujem da bih nešto poput Sethove knjige mogla napisati sama. Mogla bih neke od važnih dijelova dotaći, možda u zasebnim pjesmama ili esejima kojima bi nedostajalo sveobuhvatno jedinstvo, kontinuitet i organiziranost teksta, što je iz Setha izlazilo samo od sebe.

K tomu, tijekom seansa doživljavala sam neka jedinstvena iskustva za koja mi se čini da su nadoknađivala svjestan kreativni angažman koji bih imala da sam stvarala svoj tekst. Primjerice, često sam doživljavala Sethovu moćnu energiju i humor, uživajući u osjećaju emocionalnog bogatstva i susreta sa Sethovom osobnošću na vrlo neobičnoj razini. Živo i jasno sam osjećala njegova raspoloženja i životnu snagu, iako one nisu bile usmjerene meni nego onomu komu se Seth u tim trenucima obraćao. U tim se trenucima osjećam kao da one prolaze kroz mene.

Prema Robovim bilješkama, dok sam govorila u Sethovo ime često sam doživljavala i druge vrste iskustava. Katkad bih, primjerice, doživljavala unutarnje vizije. One su nekad slikovito opisivale ono

što je Seth govorio – tako da sam tada informacije primala na dva načina – a nekad su bile potpuno odvojene od teksta. Tijekom seansa doživjela sam i nekoliko „izvantjelesnih" iskustava u kojima sam vidjela događaje koji su se upravo odvijali tisućama kilometara daleko.

Ovom knjigom Seth pokazuje da je ljudska osobnost višedimenzionalna, da mi istovremeno postojimo u mnogim stvarnostima, da duša, odnosno naše unutarnje sebstvo, nije nešto odvojeno od nas, nego da je upravo ono stvarni medij u kojemu postojimo. On naglašava da se „istina" ne pronalazi mijenjajući stalno učitelje, crkve i filozofije, već u susretu sa samim sobom i vlastitom nutrinom. Usto, suština znanja o svijesti – „tajna života" – nije ezoterična istina koja se treba kriti od ljudi. Takve su informacije ljudima prirodne jednako kao i zrak, a dostupne su svima koji ih iskreno traže, proučavajući njihov izvor unutar samih sebe.

Mislim da je knjiga koju je Seth napisao klasik svojega žanra. Nakon što sam ga isprva oprezno nazivala „osobnošću", sada osjećam da moram dodati kako je Seth oštrouman filozof i psiholog, duboko uronjen u znanje o funkcioniranju ljudskih osobnosti i vrlo svjestan najljepših i najtežih trenutaka ljudske svijesti.

S velikim zanimanjem i čuđenjem promatram kako ova knjiga kroz mene nastaje bez neprestana sudjelovanja mojega svjesnog uma koji inače, dok radim na svojim djelima, sve uplašeno provjerava, organizira i kritički promatra. Dok moje kreativne i intuitivne snage s velikom dozom slobode stvaraju moje vlastite knjige, svjesni um ima ulogu krajnjeg kontrolnog mehanizma. A opet, ova se knjiga nije „napisala sama", na način na koji se to čini za neke pjesme. Kada pisci kažu kako se neka knjiga „napisala sama", što se nerijetko događa, ja točno znam što žele reći. No u ovom je slučaju knjiga došla iz određenog izvora, a ne „odnekuda", a uz to je i obojena piščevom osobnošću, a ne mojom.

Ovaj je kreativni poduhvat možda i poslužio kao razlog stvaranju jedne osobnosti, odnosno Setha, koja otada piše knjige. Seth bi mogao biti kreacija jednako kao i njegove knjige. Ukoliko je to istina, onda je ovo savršen primjer višedimenzionalne umjetnosti, ostvarene na toliko dubokoj razini podsvijesti da ni „umjetnik" nije svjestan svojega djela, pa je njime zaintrigiran kao i bilo koja druga osoba.

Zanimljiva hipoteza. Štoviše, Seth u svojoj knjizi i govori o multidimenzionalnoj umjetnosti. No Sethovo se djelovanje proteže na mnogo više razina od pukog pisanja knjige. On je potpuno razvijena osobnost

s mnoštvom interesa: pisanje, podučavanje, pomaganje drugima... Njegov je smisao za humor poprilično osebujan i drukčiji od mojega. Pronicljiv je. Na neki svoj način više je prizeman nego eteričan. Zna kako u izravnom odnosu s drugom osobom objasniti složene teorije na jednostavan način. I što je možda još važnije, zna kako povezati te misli sa svakodnevnim životom.

Seth se često pojavljuje i u snovima polaznika mojih tečajeva, a tada im daje upute za djelovanje. Daje im metode pomoću kojih mogu pokrenuti i iskoristiti svoje sposobnosti ili postići određene ciljeve. Gotovo svi moji polaznici često doživljavaju i „tečaj u snovima", prilikom kojeg im se Seth skupno obraća i pokreće pokuse snova. Katkad ga vide u obliku u kojemu ga je Rob portretirao. A katkad govori kroz moj lik, kao i u normalnim seansama. Mnogo sam se puta probudila usred takvih seansa u snovima, i tada bih čula Sethove riječi zaostale u mojemu umu.

Dakako, nije nimalo neobično da moji polaznici sanjaju Setha ili mene. No očito je i da je Seth u njihovim očima postigao status nezavisne osobnosti koja im upute prenosi čak i dok sanjaju. Drugim riječima, osim što neprestano stvara Sethov materijal, kao i ovu knjigu, Seth je ušao u umove i svijest brojnih ljudi.

U sedam godina djelovanja to bi bilo doista veliko postignuće za bilo koju osobnost, bez obzira na to na kojoj se razini ona ostvaruje. A za jednu nematerijalnu osobnost ovo sve je, u najmanju ruku, zapanjujuće. Bilo bi možda previše pripisati sve to samo djelovanju nesvjesnoga. (U isto vrijeme sam i sama objavila dvije knjige, dovršila još jednu i započela četvrtu. Spominjem to kao argument da Seth ovime ne zaokuplja nimalo moje vlastite kreativnosti.)

Rob i ja Setha ne zovemo „duhom". Ne sviđaju nam se konotacije toga pojma. Točnije, ne slažemo se s konvencionalnim značenjem pojma „duh" koje obuhvaća proširenje prilično ograničena shvaćanja ljudske osobnosti koja se manje-više u istom obliku prenosi u život nakon smrti. Mogli bismo reći da je Seth jedna nezavisna osobnost, odnosno uprizorenje nesvjesnoga. Ja sama ne vidim zašto bi ta dva opisa morala biti proturječna. Seth bi mogao biti uprizorenje koje igra vrlo stvarno ulogu – da pokušamo njegovu stvarnost, koja je više razine od naše, opisati na taj način, nama razumljivim pojmovima. Za sada o tome ne mogu ništa više reći.

Kao prvo, po meni je pojam „nesvjesno" nezahvalan. Jedva da nagovještava stvaran otvoreni psihički sustav čije se isprepleteno korijenje ujedinjuje u svim vrstama svijesti u mrežu kojom smo svi mi povezani. Iz nje izvire i naša individualnost, ali tu istu mrežu naša individualnost i pomaže tkati. Ovaj izvor sadržava prošle, sadašnje i buduće informacije. Samo ego doživljava vrijeme kakvo poznajemo. Ja vjerujem i kako taj otvoreni sustav sadržava i druge vrste svjesnosti pored ove kakvu poznajemo.

Zbog svojih vlastitih iskustva, a ponajviše onih izvantjelesnih, uvjerena sam kako svijest ne ovisi o materiji. *Moj* je glavni oblik postojanja danas svakako materijalan, no time ne želim navoditi na zaključak kako tako orijentirana mora biti baš sva svijest. Čini mi se kako bi se samo najzadrtiji egoizam usudio stvarnost definirati samo svojim vlastitim pojmovima, odnosno projicirati svoja osobna ograničenja i iskustva na svo ostalo postojanje.

Prihvaćam Sethovu ideju o multidimenzionalnoj osobnosti kako ju je iznio u ovoj knjizi zato što mi se čini da moja, a i iskustva polaznika mojih tečajeva takvu ideju potvrđuju. Također mislim da se u tom otvorenom sustavu svijesti i neograničenom izvoru nalazi nezavisni Seth koji postoji na prilično drukčiji način od nas.

Kakav je to način? Da budem sasvim iskrena – nemam pojma. Najbliže što sam ikada došla u izražavanju vlastitih pogleda o tome bilo je u jednom kratkom intuitivnom tekstu koji sam napisala za svoj tečaj izvanosjetilne percepcije, kada sam pokušala – radi same sebe, ali i svojih polaznika – razbistriti vlastite misli. Rob mi je spomenuo „govornike", kako ih Seth naziva u ovoj knjizi – osobnosti koje se oduvijek i bez prestanka obraćaju ljudima, podsjećaju ih na unutarnje znanje zahvaljujući čemu ono nikada nije doista zaboravljeno. Ta me je izazovna ideja nadahnula da napišem retke koje navodim i ovdje. U njima iznosim okvir za koji mislim da bi mogao govoriti o tome na koji način Seth i ostali poput njega postoje.

„Ne razumijemo način na koji nastajemo. Sastavljeni smo od kemijskih elemenata, spojeva i atoma, a možemo i govoriti i dozivati se imenima. Oko vlastite nutrine organiziramo svoju vanjštinu koja se koagulira u meso i kosti. Naši identiteti, odnosno naše osobnosti, izviru iz mjesta koje ne poznajemo.

Možda je ono što jesmo oduvijek čekalo, skriveno u mogućnostima stvaranja, raspršeno i bez samosvijesti. U kiši i vjetru koji su tumarali Europom 13. stoljeća. U gordim planinskim lancima. U oblacima koji su plovili nebom nekoga drugog vremena i prostora. Možda su nas

kao čestice prašine pometali preko grčkih kućnih pragova. Možda smo milijun puta prelazili iz svjesnoga u nesvjesno stanje, bili dodirnuti željom, čežnjom za kreativnošću i savršenstvom koje jedva razumijemo.

A isto tako možda sada postoje neke druge osobnosti (poput Setha), također bez vizualnog izgleda, ali sa znanjem – drugi koji su bili što mi jesmo i još više od toga, drugi koji pamte ono što smo mi zaboravili. Oni su kroz nekakvo „ubrzanje" svijesti otkrili druge oblike postojanja, odnosno druge dimenzije stvarnosti koje smo i mi dio.

A mi im dajemo imena koja i nisu imena, jer imena zapravo ni mi nemamo. I slušamo mi što nam žele reći, ali njihove poruke obično pokušavamo ugurati u koncepte i okvire koje i sami razumijemo, prekrivajući do neprepoznatljivosti te poruke već istrošenim, stereotipnim poimanjima. A sve što ovi govornici jesu tiče se i nas samih. Ono što oni jesu u vjetru i krošnjama stabala, bilo materijalizirani ili nematerijalizirani, vjerojatno mnogo više živi od nas samih.

Kroz njihove glasove, kroz intuicije, bljeskove uvida i kroz poruke svakomu se od nas osobno svemir obraća. I vama se obratio, kao i meni. Naučite čuti vlastite poruke bez da ih iskrivljujete ili prevodite u stare, dobro poznate pojmove.

Mislim da na ovom tečaju (a i općenito u životu) mi doista odgovaramo na takve poruke, katkad ih i – gotovo djetinjom mudrošću – oživotvorimo, proživljavamo ih kroz izvorne i individualne drame, osvješćujući u sebi sadržaje koji se riječima ne mogu iskazati.

Ovo mogu biti i predstave u kojima uživaju „bogovi", situacije iz kojih kreacija raste šireći se u svim smjerovima. Možda tako odgovaramo bogovima u nama samima, onim unutarnjim iskrama uvida koje iskaču izvan našeg trodimenzionalnog znanja.

Seth nas može povesti izvan naših uobičajenih ograničenja u neku drugu sferu na koju isto tako imamo pravo i koja je prirodno naša, bez obzira jesmo li materijalna ili nematerijalna bića. On može biti glas naše cjelovitosti koji nam govori: 'Dok god u svojim tijelima imate i svijest, imajte na umu kako je to bilo – i kako će to biti – kada nećete imati tijelo, kada ćete biti samo slobodna energija bez imena, s glasom kojemu ne trebaju usta, s kreativnošću kojoj ne treba materija. Mi smo vi, izokrenuti naopačke.'"

No bez obzira na moje shvaćanje Setha i prirode stvarnosti, ovaj rukopis mora opstojati kao samostalna knjiga. Ona nosi i određeni

biljeg Sethove osobnosti, ni manje ni više no što je i svaka druga knjiga neizbježno obilježena osobnošću svojega pisca. Ideje koje se u njoj iznose zaslužuju pozornost, bez obzira na to otkud one dolaze, a možda baš i *zbog* toga.

Kada su naše seanse tek započele mislila sam ovaj materijal objavljivati kao vlastiti, kako bi se o njemu sudilo samo temeljem njegove vrijednosti, da se usput ne postavljaju i pitanja o njegovu podrijetlu. No to mi se ipak učinilo neispravnim jer je način kojim je Sethov materijal nastao upravo i dio poruke koju on pronosi.

Sethov je diktat prenesen kako smo ga i sami primili, istim redom, bez ikakva dodavanja i brisanja. Uvjerila sam se kako Seth dobro razumije razliku između razgovornog i pisanog stila. Seanse koje održava obraćajući se izravno ljudima daleko su opuštenije, u njima postoji i velik stupanj interakcije. No ova je knjiga nastala u seansama koje su bile poprilično privatnije, s jasnim ciljem da se određeni materijal prenese. Naglasak se mnogo jasnije stavlja na sam sadržaj, što piscu donosi daleko veće opterećenje no što je to u živom razgovoru.

Nismo mijenjali ni Sethovu rečeničnu strukturu, osim iznimno nekoliko puta. (Primjerice, neku bih dužu rečenicu podijelila u dvije kraće.) Velik je dio interpunkcije zadao sam Seth. Mi bismo jednostavno umetali crtice, točke zarez i zagrade kako je on nalagao, brišući isključivo te upute kako ne bi narušile čitkost teksta. Na mjestima na kojima je Seth tražio navodnike stavljali smo dvostruke navodnike, a ondje gdje smo ih umetali samo zbog smisla i konteksta stavljali smo jednostruke. Seth nas je upućivao i kada trebamo neku riječ podcrtati.

Sethove su rečenice često dugačke, osobito za razgovorni stil, no nije nikada gubio nit, kao ni strukturu rečenica. Svaki put kad bismo naišli na neke probleme u tom smislu i provjerili izvornu snimku seanse otkrili bismo kako je do greške ustvari došlo u prijepisu. (Ovo sam osobito zamjećivala ja jer sam nekad pokušavala diktirati pisma u diktafon, uz podosta neuspjeha. Već sam nakon nekoliko prvih rečenica imala velikih problema prisjetiti se što sam rekla ili na koji sam se način izrazila.)

Lektoriranje i uređivanje teksta uglavnom se sastojalo od rada na Robovim primjedbama. U nekim smo slučajevima uključili i materijal koji nije sam po sebi dio ove knjige, ali nam se činio važnim jer bi metodom predstavljanja bacao drukčije svjetlo na temu, ili bi davao neke uvide o samom Sethu. Kao što to pokazuju i Robove primjedbe,

čim je knjiga dovršena Seth je počeo diktirati Dodatak. To je bilo vrlo zanimljivo jer sam se ja – ne znajući za to – bila danima pitala tko bi trebao napisati Dodatak i, ako bi to bio Seth, kada će s time započeti.

Još me je nešto u svemu tome fasciniralo. Ja sastavljam jednu za drugom po tri verzije svojih djela, a ponekad i nakon toga budem nezadovoljna. A ova je knjiga izdiktirana „isprve". Seth je i svoj prvotni nacrt slijedio daleko vjernije no što sam ja ikada slijedila svoje. Međutim, kao i svaki pisac i on se - dakako - katkad od toga ponešto udaljio.

Od ovoga mjesta nadalje Seth govori u svoje ime.

Jane Roberts
Elmira, New York
27. rujna 1971.

PRVI DIO

PRVO POGLAVLJE

JA NEMAM FIZIČKO TIJELO, A IPAK PIŠEM OVU KNJIGU

511. SEANSA, SRIJEDA, 21. SIJEČNJA 1970. 21:10

(Želio bih u ovoj prvoj bilješci spomenuti da Jane, kada padne u trans i kada kroz nju govori Seth, doživljava neke određene promjene.

Jane obično u trans ulazi i iz njega izlazi prilično brzo. Tijekom seansa oči joj nisu zatvorene – osim u relativno kratkim razdobljima – ali su nekada, recimo, jedva otvorene ili poluotvorene, ili pak širom otvorene, ali mnogo tamnije no inače. Tijekom seanse ona sjedi u svojoj ljuljački, a povremeno ustane i prošeće. Tijekom transa i puši i pomalo ispija vino, pivo ili kavu. Katkada, nakon vrlo duboka transa, treba joj po nekoliko minuta da, kako sama kaže, „doista izađe iz njega". Poslije seanse gotovo uvijek mi se pridruži u jelu, bez obzira na to koliko je kasno.

Janein glas u transu može po tonu, glasnoći i brzini biti gotovo jednak onomu iz normalnog razgovora, ali se može i dosta razlikovati. Obično je ponešto dublji i jači od njezina „vlastita" glasa. Svako malo njezin „Sethov glas" postane vrlo glasan, mnogo snažniji i sa sasvim muškim prizvukom iza kojega se jasno osjeća izvanredno moćna energija. No većina je naših seansa ipak prilično tiha.

Sethov je naglasak teško definirati. Zvali smo ga ruskim, irskim, njemačkim, talijanskim pa čak i francuskim. Seth je jednom šaljivo komentirao kako je njegov način govora zapravo posljedica njegove „kozmopolitske prošlosti" koju je gradio kroz mnoge živote. Jane i ja smatramo kako je to jednostavno njegova individualna odlika koja kod raznih ljudi, sukladno njihovim osobnim etničkim i emocionalnim strukturama, budi razne asocijacije.

Tijekom svojeg transa Jane pokazuje još dvije promjene. Jedna je ta što su njezine manire nešto grublje, a kretnje pomalo nezgrapnije. A druga je ta što joj se mišići lica drukčije ponašaju, pa izgleda zategnutije što je, pretpostavljam, posljedica utjecanja energije – ili svijesti – u nju. Nekada je taj učinak doista naglašen, i tada lako mogu osjetiti neposrednost Sethova prisustva.

Mislim kako su ove Janeine promjene tijekom seansa uzrokovane kreativnim primanjem nekoga dijela jednoga entiteta, srži bića koju zovemo Seth, kao i njezinim vlastitim idejama *o tome što ti određeni dijelovi materijala znače dok ih prenosi u muškom rodu. Njezina je preobrazba u Setha autentičan događaj koji poziva na promatranje i sudjelovanje. Bez obzira na intenzitet, Sethova prisutnost uvijek donosi jedinstvenu i dobronamjernu atmosferu. Ja tijekom seansa slušam i razgovaram s jednom sasvim drugom osobnošću.*

Jane se prije seanse osjećala prilično nervozno. Očekivala je kako će Seth ove večeri započeti s diktiranjem svoje vlastite knjige. U ovim je seansama vrlo rijetko nervozna. Pokušao sam je umiriti rekavši da zaboravi na sve i samo dopusti da knjiga iz nje izađe kako god treba.)

Sada: Joseph, želim ti dobru večer.

(„Dobra večer, Seth.“)

Naš je prijatelj Ruburt doista neobično uplašen, što je donekle razumljivo, tako da se nosim s time.

Počnimo s Prvim poglavljem. *(Osmijeh)* Ako to želi, Ruburt može napisati uvod. (*Pauza.*)

Prvo poglavlje

Sada: Čuli ste već za lovce na duhove. Mene se može doslovno zvati duhom-piscem, iako sam pojam „duh“ ne odobravam. Istina je da me se obično ne susreće u materijalnom obliku. Ne volim ni riječ „duh“. A opet, ako vaša definicija ove riječi odgovara pojmu „osobnosti bez materijalnog tijela“, moram se složiti kako mi taj opis odgovara.

Obraćam se publici koju ne vidim. A ipak znam da moji čitatelji postoje. Stoga sada i od njih tražim to isto.

Ovu knjigu pišem uz pomoć žene kojoj sam postao poprilično naklonjen. Drugima je možda neobično što je nazivam imenom „Ruburt“ i obraćam joj se u muškom rodu, no stvar je u tome da sam je poznavao iz drugih vremena, s drugih mjesta i pod drugim imenima. Ona je bila i muškarac i žena, a imenom Ruburt može se nazvati cijela osobnost koja je živjela sve te odvojene živote.

No imena nisu važna. Moje je ime Seth. Imena su samo oznake, simboli... ali budući da ih vi morate upotrebljavati, upotrebljavat ću ih i ja. Ovu knjigu pišem uz pomoć Ruburta koji umjesto mene izgovara riječi. U ovom se životu Ruburt zove Jane, a riječi koje Jane izgovara zapisuje njezin suprug Robert Butts. Njega zovem Joseph.

Moji čitatelji mogu pretpostaviti kako su oni materijalna bića, vezana fizičkim tijelima, zarobljena u mesu, kostima i koži. Vjerujete li kako vaše postojanje ovisi o toj tjelesnoj slici onda osjećate i opasnost od izumiranja jer nijedan materijalni oblik ne traje zauvijek i nijedno tijelo – koliko god u svojoj mladosti bilo lijepo – ne zadrži jednaku vitalnost i dražesnost do svoje starosti. Ukoliko se poistovjetite sa svojim tijelom, ili ljepotom, ili umnim sposobnostima i postignućima, onda vas stalno izjeda spoznaja kako te kvalitete mogu – i hoće – nestati.

Ovu knjigu pišem kako bih vas uvjerio da nije tako. U biti, vi niste ništa više materijalna bića od mene, a ja sam uzeo i odbacio toliko tijela da mi se ni ne spominje njihov broj. Osobnosti koje ne postoje ne pišu knjige. Ja sam o materijalnoj slici poprilično neovisan, jednako kao i vi.

Svijest stvara oblik. A ne obrnuto. Nisu sve osobnosti ujedno i materijalna bića. Samo zbog zaokupljenosti brigom o svakodnevnim pitanjima vi ne uviđate da jedan dio vas zna kako vaše vlastite moći daleko nadmašuju one koje se ostvaruju kroz „obično“ sebstvo.

Svi vi već ste živjeli neke druge živote, a iako toga niste neprestano svjesni, ta je spoznaja u vama. Nadam se kako će vam ova knjiga pomoći da oslobodite intuitivno sebstvo koje se nalazi duboko u svakom od mojih čitatelja i kako ćete zahvaljujući tome do razine svjesnosti podići sve uvide koji su vam najpotrebniji.

Ovu knjigu započinjem pisati – prema vašem vremenu – krajem siječnja 1970. Ruburt je sada vitka, tamnokosa, brza žena koja sjedi u ljuljački i izgovara ove riječi u moje ime.

(*Duga pauza u 21:35.*) Moja je svijest vrlo dobro usredotočena unutar Ruburtovog tijela. Noć je hladna. Ovo je naše prvo iskustvo pisanja čitave knjige u transu, a Ruburt je prije početka seanse bio pomalo nervozan. To što ova žena izgovara riječi za mene nije sasvim jednostavna stvar. Za to su potrebne mnoge manipulacije kao i psihološke prilagodbe. Mi smo između sebe – između Ruburta i mene – ostvarili, kako ja to zovem, psihološki most.

Ja ne govorim kroz Ruburt kao što ljudi govore kroz telefon. Ustvari je riječ o psihološkom produžetku, projekciji određenih karakteristika

obiju naših dijelova. Ja na taj način ostvarujem komunikaciju. Kasnije ću objasniti kako se taj psihološki okvir stvara i održava, budući da je on nešto poput ceste koja se mora čistiti. Mnogo će vam biti bolje započeti s čitanjem ove knjige ako se zapitate tko ste vi, umjesto da se pitate tko sam ja, jer ne shvatite li samu prirodu osobnosti i karakteristike svjesnosti ni ne možete shvatiti tko sam ja.

Vjerujete li čvrsto kako je vaša svijest zatvorena negdje unutar vaše lubanje i da iz nje ne može nikako izaći, vjerujete li kako vaša svijest završava na materijalnim granicama vašega tijela, u tom se slučaju podcjenjujete, a za mene ćete pomisliti kako sam samo jedna obična deluzija. Ja nisam deluzija ništa više no što ste to vi, a u ovoj se rečenici može nalaziti velika istina.

To mogu iskreno ponoviti svakom od svojih čitatelja ponaosob *(osmijeh)*: Stariji sam od vas, barem u jedinicama kojima vi mjerite vrijeme.

Ukoliko pisci što su stariji imaju to veći autoritet, ja bih onda za autoritet trebao dobiti javno priznanje. Ja sam sama energetska bit osobnosti koja više nije vezana za materijalno. Zahvaljujući tome svjestan sam nekih istina koje su mnogi od vas, čini se, zaboravili.

Nadam se da ću vas uspjeti na njih podsjetiti. Ja se ne obraćam toliko onom dijelu vas koji vi smatrate sobom, koliko onom dijelu vas koji ne poznajete, koji ste do neke mjere zanijekali i donekle zaboravili. A taj dio vas upravo čita ovu knjigu, [čak] i dok je čitate „vi".

Obraćam se onima koji vjeruju u Boga i onima koji ne vjeruju, obraćam se onima koji vjeruju da će znanost pronaći sve odgovore o prirodi stvarnosti, kao i onima koji u to ne vjeruju. Nadam se da ću vas uputiti na trag koji ćete moći sami slijediti na putu proučavanja prirode stvarnosti na način na koji je nikada prije niste proučavali.

Zamolit ću vas da usvojite nekoliko stvari. Vi niste u vremenu zarobljeni poput muhe u zatvorenoj boci kojoj krila tada postanu bezvrijedna. Želite li pojmiti istinsku sliku stvarnosti ne možete se pouzdati u svoja materijalna osjetila. Ona su ljupki lašci koji pričaju tako fantastične priče da im vi bespogovorno vjerujete. Za razliku od takvog vašeg budnog stanja, nekada ste mudriji, kreativniji i znanjem daleko bogatiji dok sanjate.

Ove vam izjave sada možda izgledaju krajnje sumnjivo, no nadam se da ćete do kraja ove knjige i sami uvidjeti kako su to prave činjenice.

Ono što ću vam reći već vam je preneseno ranijih stoljeća i ponavljano kada je bilo prekriveno zaboravom. Nadam se da ću razjasniti brojne pojedinosti koje su kroz godine bile iskrivljene. A nudim vam i svoja izvorna tumačenja nekih drugih pojedinosti jer nikakvo se znanje ne nalazi samo, u vakuumu, i sve se informacije moraju tumačiti i nijansirati s obzirom na osobnost koja ih nosi i predaje dalje. Stoga ja stvarnost opisujem onakvu kakvu je sam poznajem, a pored nje opisujem i vlastita iskustva u mnogo slojeva i dimenzija.

Ne želim reći kako ostale stvarnosti ne postoje. Ja sam bio svjestan prije no što je nastala vaša Zemlja. Kako bih pisao ovu knjigu – a i u većini mojeg komuniciranja s Ruburtom – zauzimam iz svoje banke prošlih osobnosti one karakteristike koje mi se čine odgovarajućima. Mnogo je nas, osobnosti poput mene, koji nismo fokusirani u materijalnoj tvari ili vremenu. Vama se naše postojanje čini čudnim samo zato što ne shvaćate prave mogućnosti osobnosti i zato što ste hipnotizirani vlastitim ograničenim konceptima.

(Pauza, a zatim nastavlja šaljivo): Možete se odmoriti.

(„Hvala ti".

22:18. Jane se prilično lako vratila iz transa iako je trans bio dobar. Bila je nemalo iznenađena što je proteklo toliko vremena. Ujedno se smirila jer je Seth započeo s knjigom, držeći nju podalje. „O, pametan je on." - nasmijala se. „Netko je vrlo domišljat".

Seth je nastavio s knjigom u 22:34.)

Ja sam prvenstveno učitelj, no sâm i nisam baš od pisanja. Ja sam prvenstveno osobnost koja nosi poruku: svijet koji poznajete stvarate sami. Dobili ste možda i najveći od svih darova: sposobnost projicirati vlastite misli u materijalni oblik.

Taj dar nosi i odgovornost, a mnogi među vama pokušali su sebi pripisivati samo vlastite životne uspjehe, a s druge strane, za neuspjehe okrivljavati sudbinu, Boga i društvo. Na sličan je način čovječanstvo sklono vlastitu krivnju i greške projicirati na sliku oca-boga koji mora da se od svih tih pritužaba već podosta izmorio.

Činjenica je da svatko od vas stvara vlastitu materijalnu stvarnost, pa uglavnom stvarate i svu sreću i svu nesreću koja postoji u vašemu zemaljskom iskustvu. Sve dok ne shvatite kako ste upravo vi ti kreatori odbijat ćete prihvatiti takvu odgovornost. Isto tako, za nesreću u svijetu ne možete kriviti vraga. Sada ste već dovoljno iskusni da možete shvatiti kako je vrag projekcija vaše vlastite psihe, ali niste još dovolj-

no mudri da naučite kako na konstruktivan način iskoristiti vlastitu kreativnost.

Većina mojih čitatelja zna što znači biti „prenabildan" u smislu krutosti i neelastičnosti mišića. A vi ste kao vrsta postali previše egoistični, prekruti duhovno, dok su intuitivni dijelovi vašega sebstva bili zanijekani i izobličeni do neprepoznatljivosti.

(Pauza u 22:45.) Već je dosta kasno. Oba moja prijatelja moraju rano ustati. Ruburt radi na dvije vlastite knjige i mora se dovoljno naspavati. Prije no što završim ovu seansu molim vas da zamislite naše okruženje jer mi je Ruburt rekao kako pisac mora pažljivo pripremiti scenu. (*Šaljivo.*)

Ja govorim kroz Ruburt dvaput tjedno, ponedjeljkom i srijedom, u ovoj istoj velikoj *(dnevnoj)* sobi. Svjetla uvijek svijetle. Uživam ove večeri kroz Ruburtove oči gledati zimsku idilu.

Materijalna mi je stvarnost uvijek bila osvježavajuća, a sada, dok surađujem s Ruburtom i pišem ovu knjigu, ponovno se uvjeravam kako sam bio u pravu cijeneći njezin jedinstven šarm. Valja spomenuti još nekoga: mačka Willyja, voljeno čudovište koje trenutno spava.

(Willy spava – ustvari, hrče – na našem staromodnom televizoru. Kada Jane sjedne u ljuljačku Willy joj se nalazi točno iza glave.)

Priroda životinjske svijesti sama po sebi zanimljiva je tema, pa ću i o njoj kasnije nešto reći. Ovaj je mačak svjestan moje prisutnosti, nekoliko je puta prilično jasno na nju reagirao. Nadam se kako ću u ovoj knjizi pokazati do kakvih konstantnih interakcija dolazi između svih mogućih jedinica svjesnosti i kakva komunikacija premošćuje barijere vrsta. U nekim od ovih rasprava iskoristit ću Willyja kao glavnoga lika.

Možete uzeti pauzu ili završiti seansu, kako želite.

(„U redu, onda ćemo je, pretpostavljam, završiti.")

Želim vam oboma sve najbolje.

(„Ovo je vrlo zanimljivo.")

(Pauza pa osmijeh.) Nadam se da ste uživali.

(„Laku noć, Seth."

23:00. Jane je brzo izašla iz transa. Brzina njezina govora kroz cijelu je seansu bila dobra. Rekla je da joj je drago što je Seth započeo rad na vlastitoj knjizi. „Već nekoliko proteklih godina"- rekla je - „kada god sam pomislila kako Seth želi započeti sa svojoj vlastitom knjigom bojala sam se pustiti ga."

Jane je sada razmišljala o čitanju knjige onako kako ju je Seth napisao. Moglo bi vas zanimati ako kažem kako rukopis nije vidjela sve dok nije bio gotov. Inače, odlučili smo kako nije važno da ga vidi, tako da će ovaj materijal čitati tek nakon što ja dovršim s pretipkavanjem.)

512. SEANSA, UTORAK, 27. SIJEČNJA 1970. 21:02

(Redovita seansa koja se trebala održati u ponedjeljak navečer odgođena je za večeras. Jane je bila prilično spora i radila je brojne i duge pauze. Na neke od njih upozorili smo i u tiskanom materijalu. Glas joj je bio prosječan, a oči su joj često bile otvorene.)

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Vratimo se sada na naš novi rukopis.

Budući da smo spomenuli životinje, reći ću ovdje kako im njihova vrsta svijesti ne dozvoljava toliku slobodu koliko vaša svijest dozvoljava vama. A opet, u isto vrijeme one nisu ograničene njezinom upotrebom na načine koji često umanjuju praktični potencijal ljudske svijesti.

Svijest je način opažanja raznih dimenzija stvarnosti. Svijest kakvu vi poznajete visoko je specijalizirana. Fizička vam osjetila omogućuju opažanje trodimenzionalnog svijeta, a opet – zbog svoje prirode – ona vam mogu onemogućiti opažanje drugih, jednako vrijednih dimenzija. Većina se vas identificira sa svojim svakodnevnim, materijalno orijentiranim sebstvom. Iako se, na sličan način, nikada ne biste identificirali samo s jednim dijelom svojega tijela zanemarujući ostale, isto to činite *(osmijeh)* kada mislite da težinu vašega identiteta nosi samo egoistično sebstvo.

Ja vam govorim da niste samo kozmička vreća kostiju i mesa, puka mješavina kemijskih spojeva i elemenata. Govorim vam da vaša svijest nije neka nasumična tvorba stvorena uglavnom slučajnim međudjelovanjem kemijskih spojeva.

Niste odbačeni izdanak materijalne tvari, niti je sudbina vaše svijesti nestanak poput oblačka dima. Vi, ustvari, svoje fizičko tijelo kakvo poznajete oblikujete sami na dubokoj nesvjesnoj razini, poznavanjem mnogih različitih detalja, uz čudesnu jasnost i svoje vlastito nesvjesno znanje o svakoj pojedinoj sićušnoj stanici koja se u njemu nalazi. I to ne govorim simbolički.

Sada, budući da vaš svjestan um, kako ga vi vidite, nije za ta djela sposoban, vi se s tim unutarnjim dijelom vašega sebstva ne identificirate. Radije se identificirate s onim dijelom sebe koji gleda televiziju, kuha ili radi, onim dijelom za koji mislite da zna što radi. No onaj naizgled nesvjesni dio vašega sebstva posjeduje daleko više znanja, a o njegovu besprijekornu djelovanju ovisi vaše cjelokupno materijalno postojanje.

A ovaj dio koji jest svjestan, budan i pozoran, to ste vi, toliko usredotočeni na materijalnu stvarnost, vi koji ne slušate glas nesvjesnoga, vi koji ne razumijete kako vaše fizički orijentirano sebstvo izvire iz velike psihološke snage.

Taj naizgled nesvjesni dio sebstva nazivam „unutarnji ego", jer on upravlja unutarnjim aktivnostima. Ono se bavi informacijama koje se ne primaju kroz fizička osjetila nego kroz druge, unutarnje kanale. Ono je unutarnje sredstvo opažanja stvarnosti čije postojanje nije ograničeno trodimenzionalnim. Ono u sebi nosi pamćenje iz svih vaših ranijih života. Poima subjektivne dimenzije koje su doslovno vječne, a iz tih subjektivnih dimenzija ističu sve objektivne stvarnosti. *(Duga pauza.)*

Kroz ove unutarnje kanale primate sve nužne informacije, a prije no što možete i podići prst, trepnuti okom ili pročitati ovu rečenicu, ondje se dogode nevjerojatne unutarnje aktivnosti. Ovom su dijelu vašeg identiteta urođene prilično snažne sposobnosti vidovitosti i telepatije, tako da na opasnosti bivate upozoreni prije no što se one dogode, bez obzira prihvatite li vi tu poruku svojom sviješću, a sve se komunikacije dogode mnogo prije no što izgovorite ijednu riječ.

(Tiho): Mogu sada napraviti pauzu kako biste se odmorili.

(„Ja sam dobro".)

„Vanjski" i „unutarnji" ego djeluju zajedno. Prvi vam omogućuje da se odnosite sa svijetom kakvoga poznajete, a drugi se bavi profinjenim unutarnjim opažajima bez kojih vaše materijalno postojanje ne bi bilo moguće.

A postoji i jedan dio vas, vaš dublji identitet koji tvori i unutarnji i vanjski ego, dio vas koji je odlučio da ćete biti materijalno biće baš u ovom prostoru i ovom vremenu. Ovo je sama srž vašega identiteta, psihičko sjeme iz kojega vi izvirete, višedimenzionalna osobnost čiji ste dio.

Ako se pitate gdje ja smještam podsvijest kako su je definirali psiholozi, pokušajte je zamisliti kao, recimo, sastajalište vanjskoga i unutarnjega ega. Ipak, morate razumjeti da nikakve stvarne podjele sebstva ne postoje, pa tako o raznim dijelovima govorimo samo kako bismo razjasnili osnovnu ideju.

Budući da se obraćamo pojedincima koji se identificiraju s „normalnim, svjesnim sebstvom", o ovim temama govorim u prvom poglavlju zato što ću te pojmove upotrebljavati i kasnije u ovoj knjizi, te zato što činjenicu multidimenzionalne osobnosti želim iznijeti čim prije.

Ne možete sami sebe razumjeti i ne možete moje nezavisno postojanje prihvatiti sve dok se ne othrvate misli da je osobnost svojstvo svijesti koje ju veže za „ovdje i sada". Možda će vas neke stvari koje bih u ovoj knjizi mogao reći o materijalnoj stvarnosti prenaraziti, no upamtite da ih ja vidim iz posve drukčijega gledišta.

(Jane se, dok je u ovome dijelu govorila u Sethovo ime, često zaustavljala. Oči su joj često bile zatvorene.) Vi ste trenutno usredotočeni potpuno unutar toga, pitajući se možda što još ondje vani postoji (ako uopće nešto i postoji). Ja sam vani, vraćajući se u trenutku u dimenziju koju poznajem i koju volim. No ja nisam, vašim rječnikom, stalan. Iako imam psihičku „putovnicu", i dalje nailazim na neke probleme prijenosa i nepovoljne okolnosti oko ulaska s kojima se moram boriti.

Kako čujem, mnogi godinama žive u New Yorku a da nikada nisu obišli Empire State Building. S druge strane, mnogi turisti s ovom su građevinom vrlo dobro upoznati. I tako, iako vi imate fizičke adrese, ja svejedno mogu istaknuti neke vrlo neobične i čudesne psihičke i psihološke strukture unutar vašeg vlastitog sustava stvarnosti koje ste sami zanemarili.

Da vam kažem iskreno, nadam se da ću učiniti i mnogo više od toga. Nadam se da ću vas povesti u razgledavanje razina stvarnosti koje su vam dostupne, kao i na putovanje kroz dimenzije vlastite psihološke strukture kako bi vam se otvorila čitava područja vaše vlastite svijesti kojih ste bili relativno nesvjesni. Stoga se nadam da vam višedimenzionalne aspekte osobnosti neću samo objasniti nego da ću svakom čitatelju omogućiti i bljeskove vlastitih uvida u veći identitet koji je isto tako njihov.

(Tiho): Možete se sada odmoriti.

(22:07. Jane je lako i brzo izašla iz transa. Kaže da nije imala osjećaj za brzinu govora, kao ni za vrijeme. Rekla je kako je imala dojam da je materijal koji je Seth isporučivao bio vrlo usmjeren i sažet, da je ciljao

na čitatelje i da je Seth svoje misli pokušavao izložiti što jasnije i jezgrovitije.

Jane mi je sada rekla kako je prije ove seanse bila vrlo umorna. Nastavila je jednakim tempom u 22:29.)

Sebstvo kakvo poznajete samo je jedan fragment vašega cjelokupnog identiteta. No ovi fragmenti sebstva nisu u međusobnom odnosu poput bisera u niski. Više bi im odgovarao opis višeslojnih ljuska luka ili kriški naranče koje su sve vezane na jedan vitalni element iz kojega rastu u različite stvarnosti, izviruć sve iz istoga izvora.

Ne uspoređujem osobnost s narančom ili lukom, ali želim istaknuti da, kao što i oni rastu iznutra prema van, tako čini i svaki fragment cjelovitog sebstva. Vi opažate vanjske aspekte predmeta. Vaša vam fizička osjetila dopuštaju da opažate vanjske oblike na koje onda reagirate, no vaša vas fizička osjetila donekle i tjeraju da stvarnost doživite upravo na taj način, dok vam unutarnja vitalnost koju sadržavaju svaka tvar i oblik nije toliko očita.

Mogu vam reći, primjerice, kako svijest postoji i unutar jednoga čavla, no moji čitatelji koji će me shvatiti dovoljno ozbiljno da prekinu čitanje ove rečenice i požele dobro jutro ili dobar dan najbližem čavlu čija glava viri iz nekoga komada drveta doista su vrlo rijetki.

Bez obzira na to, atomi i molekule unutar čavla doista posjeduju svoju posebnu vrstu svijesti. Svoju vlastitu razinu svijesti isto tako posjeduju i atomi i molekule koje čine stranice ove knjige. Sve što postoji ispunjeno je nekom svojom vrstom svijesti, pa tako i jedan kamen, mineral, biljka, životinja ili zrak. I tako, dok vi stojite usred konstantnih životnih događanja, *gestalta* svjesne energije, u isto ste vrijeme fizički sačinjeni od svjesnih stanica koje unutar sebe nose shvaćanje vlastitog identiteta, stanica koje voljno surađuju, oblikujući tu višu materijalnu strukturu koja jest vaše fizičko tijelo.

Jasno, time želim reći i kako mrtva tvar jednostavno ne postoji. Ne postoji nijedan predmet koji nije oblikovan sviješću, a svaka se svijest, bez obzira na to kojega je stupnja, raduje u osjetima i kreativnosti. Sve dok to ne razumijete ne možete razumjeti ni svoju bit.

Radi jednostavnosti, vi mnogobrojne unutarnje komunikacije koje se događaju između najsićušnijih dijelova vašega tijela potiskujete, a – iako ste materijalna bića – ujedno ste donekle i dio drugih svijesti. Sebstvo ne poznaje ograničenja. Ne postoje nikakva ograničenja njegovih potencijala. *(Pauza.)* No kroz svoju ignoranciju vi možete usvojiti neka umjetna ograničenja. Možete se, primjerice, identificirati samo sa svojim vanjskim egom i lišiti se drugih mogućnosti koje su inače vaš sastavni dio. Činjenice možete nijekati, ali ih ne možete promijeniti. Osobnost jest višedimenzionalna iako neki ljudi, slikovito, svoje glave guraju u pijesak trodimenzionalnog postojanja i pretvaraju se kako ništa drugo ne postoji.

(Šaljivo): Nadam se da ću ovom knjigom neke glave izvući iz toga pijeska. *(Duga pauza.)* Možete uzeti pauzu ili završiti seansu, kako želite.

(„Napravit ćemo pauzu." 22:59 do 23:10.)

Sada: Ubrzo ćemo privesti kraju naše Prvo poglavlje, ostalo je još samo malo. *(Veselo):* To nije bilo za knjigu.

Ne želim podcjenjivati vaš vanjski ego. No vi ste ga, jednostavno – precijenili. A nije prepoznata ni njegova prava priroda.

Još ćemo govoriti o ovom detalju, no zasad je dovoljno da shvatite kako vaš osjećaj za identitet i kontinuitet ne ovisi o egu.

Odsada ću pokatkad upotrijebiti pojam „kamuflaža", misleći pritom na materijalni svijet s kojim se povezuje vanjski ego, jer je materijalni oblik jedna od kamuflaža kojima se stvarnost služi. Ova je kamuflaža stvarna, no u njoj postoji još mnogo veća stvarnost, životnost koja joj je dala oblik. Vaša vam fizička osjetila onda omogućuju opažanje ove kamuflaže jer su na nju prilagođena, i to na vrlo specijaliziran način. No želite li doživjeti stvarnost unutar oblika potrebna je drukčija vrsta pozornosti i mnogo delikatnije radnje od onih koje nam omogućuju fizička osjetila.

Ego je jedan ljubomoran bog, on želi da se njegovi interesi zadovolje. Ne želi priznati stvarnost bilo koje dimenzije pored one unutar koje se osjeća ugodno i koju može razumjeti. Ego je trebao biti pomoćnik, no dopušteno mu je da postane tiranin. Ali i takav je daleko fleksibilniji i željniji učenja no što se to općenito misli. Nije neizmjenjivo krut, kako se to čini. Njegova znatiželja može biti vrlo vrijedna.

Ako je vaša predodžba o prirodi stvarnosti ograničena vaš će ego tada učiniti sve što može kako bi vas zadržao unutar zatvorenog prostora stvarnosti kakvu prihvaćate. No ako je – s druge strane – vašim intuicijama i kreativnim instinktima dopuštena sloboda onda oni mogu doprijeti do znanja nekih viših dimenzija od ovog, uglavnom materijalno orijentiranog dijela vaše osobnosti.

(23:35. Seansa je prekinuta jer je Rooney, jedna od naše dvije mačke, željela izaći u svoju noćnu šetnju. Seth je bio dobro. Jane je brzo izašla iz transa. Nakon što sam pustio mačku kratko je pričekala i onda, prije

no što se Seth mogao vratiti, odlučila da je za večeras dosta. Čini se kako Prvo poglavlje nije sasvim dovršeno.)

513. SEANSA, ČETVRTAK 5. VELJAČE 1970. 21:10

(Po planu ova se seansa trebala održati dan ranije, ali je Jane radi promjene željela probati s četvrtkom. Prije seanse je rekla: „I dalje osjećam tremu kada pomislim kako Seth ovu knjigu stvara sam." A kada je seansa započela Seth se odmah vratio radu na „svojoj" knjizi.)

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada: Nastavit ćemo.

Sama ova knjiga dokaz je kako ego nema jedini isključivo pravo na osobnost, jer nema sumnje kako ovu knjigu stvara neka druga osobnost, a ne spisateljica poznata pod imenom Jane Roberts. Budući da Jane Roberts ne posjeduje neke posebne sposobnosti koje ne bi bile dostupne i svim ostalim pripadnicima njezine vrste, onda se barem treba priznati kako ljudska osobnost posjeduje mnogo više atributa pored onih koji joj se obično pripisuju. Nadam se da ću uspjeti objasniti koje su to sve sposobnosti i istaknuti načine s pomoću kojih svaki pojedinac te potencijale može i upotrijebiti.

Osobnost je *gestalt* percepcije u trajnoj mijeni. Ona je dio identiteta koji vrši opažaj. Ženu kroz koju govorim svoja opažanja ja ne forsiram, a ni njezina svijest nije tijekom naših komunikacija zatupljena. Umjesto toga, događa se širenje njezine svijesti te projekcija i usmjeravanje energije izvan trodimenzionalne stvarnosti.

Takva koncentracija, usmjerena izvan materijalnog sustava, može dovesti do pojave u kojoj izgleda kao da joj je svijest otupljena. No zapravo je ona još i veća. Sada, sa svojega vlastita polja stvarnosti, ja svoju pozornost usredotočujem na ženu, no riječi koje ona izgovara – ove riječi koje vi čitate – pri postanku nisu uopće bile verbalne.

U početku je jezik kakav vi poznajete spor: slova se nižu jedno za drugim kako bi oblikovala riječ, a riječi se slažu u rečenice – rezultat linearnog obrasca misli. Jezik kakav vi poznajete djelomično je – i gramatički – krajnji proizvod vaših materijalnih vremenskih sljedova. Na mnogo stvari odjednom možete se samo usredotočiti, no struktura vašega jezika nije predviđena za komuniciranje isprepletenih istovremenih iskustava.

Ja sam svjestan drukčijih iskustava koja nisu linearna i mogu se usredotočiti i reagirati na neograničen raspon istovremenih događaja. Ruburt ih ne može izraziti, pa se oni – želimo li ih komunicirati – moraju svesti na razine linearnih izraza. Ovakva sposobnost poimanja i reagiranja na neograničen broj istovremenih događaja temeljna je karakteristika svakog cjelovitog sebstva ili entiteta. Stoga o tome ne govorim kao o nekoj značajki dostupnoj samo meni.

Pretpostavljam *(šaljivo)* kako svaki pojedini čitatelj – zato što je trenutno zatvoren unutar materijalnog oblika – poznaje samo malen dio sebe, kao što sam i ranije spomenuo. A entitet je sveukupni identitet čija je jedna manifestacija – njegov nezavisan i vječan dio – i njihova osobnost. Zato se u ovim komunikacijama Ruburtova svijest širi, a opet i usredotočuje na drukčije dimenzije, dimenzije između njegove i moje stvarnosti, na polje relativno oslobođeno od distrakcija. Uz dozvolu i pristanak ovdje izlažem određene njegove koncepte. Oni nisu neutralni jer sve znanje i informacije imaju biljeg osobnosti koja ih nosi ili predaje.

Ruburt nam daje na raspolaganje svoje verbalno znanje, a poprilično automatski nas dvoje zajedno dovodimo do nastanka raznih riječi koje će se izreći. Može doći i do distrakcija jer se svaka informacija može izobličiti. No mi smo sada već navikli raditi zajedno, pa je izobličenja vrlo malo.

Dio se moje energije ujedno projicira kroz Ruburt, a i njegova i moja energija tijekom seansa pokreću njegov materijalni oblik postojanja, pa i sada kada nastaju ove rečenice. Mnogo je još drugih detalja koji se mogu razložiti i razgraničiti, a o njima ću govoriti kasnije.

Možete se sada odmoriti.

(21:46 do 21:55.)

Dakle, ja nisam proizvod Ruburtove podsvijesti ništa više no što je on proizvod mojega podsvjesnog uma. Niti sam ja sekundarna osobnost koja lukavo pokušava potkopati nesiguran ego. Štoviše, ja sam osigurao da svi dijelovi Ruburtove osobnosti imaju od ovoga koristi te da se njihov integritet sačuva i poštuje.

Unutar njegove osobnosti nalazi se jedno prilično jedinstveno svojstvo koje omogućuje našu komunikaciju. Pokušat ću to izložiti što jednostavnije: neki dio njegove psihe odgovara transparentnom dimenzijskom kolebanju koje djeluje gotovo poput otvorena prozora kroz koji se mogu doživjeti druge stvarnosti, poput multidimenzion-

alnog otvora koji je nekako izbjegao potiskivanju u sjenu materijalnog fokusa.

Fizička vas osjetila obično učine slijepima za ovakve otvorene kanale jer opažaju stvarnost samo temeljem vlastite slike o njoj. No ja tada donekle ulazim u vašu stvarnost kroz psihološko kolebanje vašega prostora i vremena. Drugim riječima, takav otvoreni kanal služi podosta kao put, prolaz između Ruburtove i moje osobnosti, čime se među njima omogućuje komunikacija. Takva psihološka i psihička kolebanja između različitih dimenzija postojanja nisu rijetka. Ona se samo rijetko kao takva prepoznaju, a još se rjeđe iskoriste.

(Duga pauza, jedna od mnogih. No Jane je prosječno brže govorila, a bila je nekako i samouvjerenija nego u prve dvije seanse u kojima se radilo na Sethovoj knjizi. Također joj se sviđalo što je Seth do sada napravio na svojoj knjizi.)

Pokušat ću vam izložiti neke misli o svojemu nematerijalnom postojanju. Neka vam one posluže kao podsjetnik da je i vaš temeljni identitet jednako nematerijalan kao i moj.

Ovo je kraj Prvoga poglavlja.

(„U redu.")

Drugo Poglavlje

MOJE TRENUTNO OKRUŽENJE, RAD I AKTIVNOSTI

(Bilo je 22:16. Jane se zaustavila, trljajući zatvorene oči.)

Započet ćemo Drugo poglavlje.

Iako se moje okruženje od okruženja mojih čitatelja razlikuje po prilično važnim značajkama (*šaljivo*), uvjeravam vas blagim ali ironičnim riječima kako je ono jednako živopisno, raznoliko i životno kao i materijalno postojanje. Ono je veći užitak – iako su se moja poimanja užitka otkako sam bio materijalno biće promijenila – vrjednije je i pruža više mogućnosti za kreativna postignuća.

Moje je trenutno postojanje najizazovnije od svih koje poznajem, a poznajem ih mnogo – i materijalnih i nematerijalnih. Nematerijalna se svijest nalazi u više od jedne dimenzije, kao što na vašem planetu postoji više zemalja, i kao što u vašem Sunčevom sustavu postoji više planeta.

Moje sadašnje okruženje nije ono u kojemu ćete se naći odmah nakon smrti. Ne mogu vam sada pomoći šaljivim govorom, prije no što uđete baš u ovu razinu postojanja morat ćete umrijeti po nekoliko puta. (Inače, rođenje je daleko veći šok od smrti. Katkad niti ne primijetite da umirete, a rođenje gotovo uvijek donosi oštru i naglu spoznaju. Zato se ne treba bojati smrti. A ja koji sam toliko puta umro da broj svojih smrti ne želim niti izgovoriti sada pišem knjigu kako bih vam o tome govorio.)

Moj rad u ovom okruženju donosi daleko više izazova no što ih bilo tko od vas poznaje, a za taj je rad ujedno nužno manipulirati kreativnim materijalima koji su gotovo izvan vašeg trenutnog shvaćanja. Uskoro ću o tome reći nešto više. Prije svega, morate razumjeti kako je svu

objektivnu stvarnost stvorila svijest. Svijest uvijek stvara oblik, nikako nije obrnuto. Stoga je moje okruženje stvarnost postojanja kakvu smo stvorili ja i drugi poput mene, i ono predstavlja manifestaciju našega razvoja.

Mi ne upotrebljavamo trajne strukture. Primjerice, ovdje ne postoje gradovi ni naselja u kojima bismo živjeli. No ne želim time reći kako se nalazimo u praznom prostoru. Međutim, mi ne razmišljamo o prostoru na način kako to činite vi, mi stvaramo slike kakve god želimo imati oko sebe.

Njih stvaraju naši mentalni obrasci, [isto] tako kako je vaša vlastita materijalna stvarnost stvorena kao savršena replika vaših unutarnjih želja i misli. Vi mislite da predmeti postoje nezavisno od vas, ne shvaćajući da su oni ustvari odraz vaših vlastitih psiholoških i psihičkih sebstava. Mi shvaćamo da vlastitu stvarnost stvaramo sami pa to činimo uz znatnu radost i kreativno prepuštanje. U mojem biste se okruženju osjećali vrlo dezorijentirano jer bi vam se činilo kako mu nedostaje suvislosti.

No mi smo svjesni unutarnjih zakona koji upravljaju svim „materijalizacijama". Ja je mogu imati – vašim rječnikom govoreći – 24 sata na dan, ako tako želim, ili – recimo – u bilo kojem razdoblju vaše povijesti. Takve promjene oblika ne bi ni na koji način zbunile moje suradnike jer bi ih oni protumačili kao trenutne iskaze mojih osjećaja, raspoloženja i misli.

(Dok je izgovarala ovaj odjeljak Jane je u transu ušla u kuhinju kako bi potražila šibice jer je željela zapaliti cigaretu.)

Stalnost i stabilnost u svojoj osnovi nemaju nikakve veze s oblikom nego s integracijom užitka, smisla, postignuća i identiteta. Kako bih ispunio svoje dužnosti, a to su prvenstveno učiteljske i edukatorske obveze, ja „putujem" do mnogih drugih razina postojanja i pritom se služim svim mogućim sredstvima i tehnikama koje mi unutar tih sustava mogu najbolje poslužiti.

Drugim riječima, istu lekciju mogu podučavati na mnogo različitih načina, već prema sposobnostima i pretpostavkama zadanim u sustavu u kojemu moram djelovati. U tim komunikacijama, kao i u ovoj knjizi, upotrebljavam po jedan dio sebe iz mnogih osobnosti koje su dostupne mojem identitetu. Ova određena osobnost – Seth – koju ja – veći identitet Setha – usvajam ovdje, u drugim sustavima stvarnosti ne bi bila shvaćena.

Vidite, nisu svi sustavi stvarnosti materijalno orijentirani, a neki s materijalnim oblikom nisu uopće upoznati. U njima nije prirodan ni spol, kako ga vi razumijete. Zato niti ne bih komunicirao kao muška osobnost koja je živjela mnoga materijalna postojanja, iako je to doista sasvim valjan dio mojega identiteta.

Jesu li vam se prsti umorili?

(*„Nisu, dobro sam." 22:54.*)

Sada: U svojem vlastitom okruženju ja zauzimam oblik koji želim, a on se može razlikovati (i razlikuje se) ovisno o prirodi mojih misli. No vi svoju materijalnu sliku oblikujete na nesvjesnoj razini, više-manje na isti način, ali uz neke važne razlike. Obično ne razumijete kako sami stvarate svoje vlastito materijalno tijelo u svakom određenom trenutku, kao izravan rezultat svojih unutarnjih predodžba o tome što jeste, kao što ne shvaćate ni da se ono mijenja, kroz važne kemijske i elektromagnetske aspekte, baš kako se i vaše misli neprestano mijenjaju.

Budući da smo mi davno uvidjeli ovisnost oblika o svijesti, jednostavno smo postali sposobni potpuno mijenjati svoj oblik tako da on mnogo vjernije slijedi svaku nijansu našeg unutarnjeg iskustva.

Možete uzeti pauzu ili završiti seansu, kako želite.

(„Napravit ćemo pauzu."

23:00. Janein je trans bio dobar, iako se činilo kako je iz njega izašla prilično brzo. Rekla je kako je bila svjesna svake riječi u seansi dok ju je izgovarala, ali da ih je gotovo odmah zaboravljala. Ipak, do 23:05 shvatila je da tijekom pauze zapravo nije „sasvim" izašla iz transa. Nastavak u 23:07.)

Sada: Ova sposobnost mijenjanja oblika urođena je svim svijestima. Razlikuje se samo stupanj vještine i ostvarenja. Ovo možete i sami vidjeti u vlastitom sustavu, u usporenoj inačici, promatrate li promjene oblika kakve je živa tvar prolazila tijekom svoje „evolucijske" prošlosti.

Sada, mi možemo istovremeno zauzeti i više oblika, da tako kažem, no to možete i vi, iako to uglavnom ne uviđate. Vaš materijalni oblik može ležati na krevetu uspavan i inertan dok vaša svijest putuje u obliku snova na prilično udaljena mjesta. Istovremeno možete stvoriti „misaoni oblik" sebe, identičan u svakom pogledu, a to se može dogoditi u sobi vašeg prijatelja, pa i bez vašeg svjesnog saznanja. Stoga svijest nije ograničena samo na oblike koje može stvoriti uvijek, u bilo kojemu trenutku.

Praktično govoreći, mi smo u tome više napredovali od vas, pa kada mi stvaramo takve oblike stvaramo ih potpuno svjesni. Ja svoje polje postojanja dijelim s drugima koji se trebaju suočiti s više-manje istim izazovima, istim okvirnim obrascem razvoja. Neke od njih poznajem, druge ne. Mi komuniciramo telepatski, no opet, telepatija je temelj i vaših jezika i jezični simboli bez telepatije ne bi imali nikakva značenja.

To što mi komuniciramo na taj način ne znači nužno da se služimo mentalnim riječima, što doista i ne činimo. Umjesto toga, komuniciramo nečim što ja mogu nazvati samo termalnim i elektromagnetskim slikama koje u jednom „nizu" mogu ponijeti daleko više značenja. Intenzitet ove komunikacije ovisi o emocionalnom intenzitetu koji se nalazi u njezinim temeljima, iako izraz „emocionalni intenzitet" može navesti na krivi trag.

Mi doista doživljavamo ekvivalent onoga što vi nazivate emocijama, iako to nisu ljubav, mržnja ili bijes kakve vi poznajete. Vaši se osjećaji mogu najbolje opisati kao trodimenzionalne materijalizacije daleko većih psiholoških događaja i iskustava povezanih s „unutarnjim osjetima".

Ove ću vam unutarnje osjete objasniti kasnije, na kraju ovoga poglavlja. Za sada je dovoljno reći kako mi imamo jake emocionalne doživljaje, iako se oni uvelike razlikuju od vaših. Daleko su manje ograničeni i daleko su više ekspanzivni u smislu da smo mi ujedno i svjesni i reagiramo na emocionalnu „klimu" kao cjelinu. Daleko smo slobodniji osjetiti i iskusiti, jer nismo toliko uplašeni da će nas osjećaji obuzeti.

Primjerice, naši identiteti ne osjećaju prijetnju od snažnih osjećaja drugih. Možemo putovati kroz emocije na način koji vama nije prirodan, možemo ih prevoditi u druge aspekte kreativnosti od onih koji su vama poznati. Mi nemamo potrebu emocije skrivati jer znamo da je to u osnovi nemoguće i nepoželjno. Unutar vašega sustava one se mogu činiti problematičnima jer još niste naučili kako se njima služiti. Mi tek sada učimo o njihovu punom potencijalu i kreativnim moćima s kojima su povezane.

Sada ćemo završiti seansu.

(„U redu.")

Želim vam oboma sve najljepše i ugodnu večer punu ljubavi.

(„Laku noć, Seth. Bilo je baš dobro.")

(Još kao Seth, Jane se nagnula naprijed i šaljivo rekla): Imate čast prvi čitati.

(„Da. I to sa zadovoljstvom."

23:37. Jane je kasnije rekla da uopće nije bila prisutna. Znala je samo da je Seth govorio o emocijama.)

514. SEANSA, PONEDJELJAK 9. VELJAČE 1970. 21:35

(Ovoj su seansi svjedočili Carl i Sue Watkins zajedno sa svojim sinčićem Seanom. Carl i Sue su polaznici Janeinog tečaja ESP-a.)

Dobra večer. *(„Dobra večer, Seth.")*

Dobra večer i našim prijateljima. Došli ste vidjeti pisca na djelu, pa ćemo nastaviti, ako ćete biti toliko strpljivi, s Drugim poglavljem.

Sada: Budući da shvaćamo kako naš identitet ne ovisi o obliku i znajući da možemo zauzeti koji god oblik želimo, mi se, jasno, ne bojimo njegove promjene.

Mi ne poznajemo smrt onakvu pod kakvim je značenjem vi znate. Naše nas postojanje dovodi u mnoga druga okruženja, a mi se onda u njih uklapamo *(uz gestu)*. Unutar tih okruženja slijedimo i prihvaćamo pravila za oblike koja u njima postoje. Mi smo ovdje svi učitelji, stoga svoje metode i prilagođavamo tako da one imaju smisla osobnostima s različitim idejama o stvarnosti.

Svijest ne ovisi o obliku, kao što sam rekao, a opet ona uvijek teži stvaranju oblika. Mi ne postojimo ni u kakvom vremenskom okviru kakav vi poznajete. Minute, sati ili godine izgubili su značenje i ne fasciniraju nas. Ipak, prilično smo svjesni vremenskih situacija unutar drugih sustava i u svojim komunikacijama moramo ih uzeti u obzir. Inače se naše riječi ne bi razumjele.

Između sustava o kojima govorimo ne postoje stvarne barijere. Jedino se odvajanje pojavljuje na temelju različitih sposobnosti kojima se osobnosti služe pri poimanju i upravljanju. Primjerice, vi postojite usred mnogih drugih sustava stvarnosti, ali ih ne poimate. Pa čak i kada neki događaji prodru iz tih sustava u vaše trodimenzionalno postojanje vi ih ne uspijevate protumačiti jer su izobličeni samom činjenicom prodora.

Rekao sam vam kako mi ne doživljavamo vaš vremenski niz. Mi putujemo kroz različite intenzitete. Naš rad, razvoj i iskustvo događaju se unutar, kako ja to nazivam, „točke sadašnjeg trenutka". Ovdje, unutar te točke sadašnjeg trenutka, i najmanja misao donosi ploda,

najmajušnija se mogućnost istražuje, vjerojatnosti se iscrpno ispituju, a pozornost se daje i najslabijim i najsnažnijim osjećajima. Teško je ovo dokraja objasniti, no točka sadašnjeg trenutka je okvir unutar kojega mi doživljavamo svoja psihološka iskustva. Unutar njega, kroz asocijativne obrasce istovremeno i „slobodno" teku razne radnje. Na primjer, zamislimo da razmišljam o tebi, Joseph. Čineći to, ja odmah – i potpuno – doživim tvoju prošlost, sadašnjost i budućnost (govoreći vašim rječnikom), kao i sve te snažne ili određujuće emocije i motivacije koje su tobom vladale. Odaberem li tako, mogu proputovati s tobom kroz ta iskustva. Primjerice, mi možemo svijest slijediti kroz sve njezine oblike – govoreći vašim rječnikom – dok trepneš.

Sada je potrebno istraživati, razvijati se i iskušavati prije no što će neki identitet moći naučiti kako zadržati vlastitu stabilnost oči u oči s takvim neprestanim podražajima. A i mnogi od nas su se izgubili, čak su i zaboravili tko smo sve dok se još jednom nismo probudili kao mi. Mnogo nam je toga sada poprilično automatski. U neograničenim različitostima svijesti mi smo i dalje svjesni malena postotka cijelih banaka osobnosti koje postoje. Tijekom naših „odmora" mi posjećujemo prilično jednostavne oblike života i s njima se stapamo.

Na taj način mi uživamo u opuštanju i snu. Mi možemo provesti i cijelo jedno stoljeće kao drvo ili kao neki jednostavan oblik života, u nekoj drugoj stvarnosti. Mi svoju svijest častimo užitkom jednostavnog postojanja. Kao što vidite, možemo stvoriti šumu u kojoj rastemo. Kako smo obično vrlo aktivni naše se pune energije usredotočuju u našemu radu i u novim izazovima.

Mi možemo, kad god to poželimo, od naših sebstava – od naših vlastitih psiholoških sveukupnosti – oblikovati druge osobnosti. One se ipak moraju dalje razvijati sukladno njihovim vlastitim zakonima, s pomoću kreativnih sposobnosti koje su im urođene. One su slobodne ići svojim putem. No mi to ne činimo lagano.

Možete se sada po prvi put odmoriti, pa ćemo nastaviti.

(22:02. Janein je trans ovoga puta bio dubok. Rekla je da je prije seanse bila iscrpljena. Popodne smo proveli premještajući namještaj. No činilo se kako Setha ovu večer, nakon što je započeo s diktatom, ništa ne ometa, pa čak ni Sean koji je sisao. Nastavak u jednako brzom tempu u 22:20.)

Sada: Svaki čitatelj jest dio svojeg vlastitog entiteta i razvija se prema istoj vrsti postojanja kakvu ja poznajem. U djetinjstvu, kao i u snu, svaka je osobnost donekle svjesna stvarne slobode koja pripada

njezinoj vlastitoj unutarnjoj svijesti. Sposobnosti o kojima govorim stoga su urođene karakteristike svijesti kao cjeline i svijesti svake pojedine osobnosti.

Moje se okruženje, kao što sam vam rekao, neprestano mijenja, ali isto se događa i s vašim. U takvim trenucima vaš um otjera punovrijedne intuitivne opažaje. Primjerice, ako vam prostorija u kojoj se nalazite odjednom počne izgledati malenom i skučenom vi uzmete zdravo za gotovo kako je takva promjena dimenzija djelo mašte, odnosno da se prostorija, bez obzira na vaše osjećaje, uopće nije promijenila.

A činjenica je da bi se soba pod takvim okolnostima svakako promijenila, i to u vrlo važnim aspektima, iako bi mjerenje njezinih fizičkih dimenzija i dalje pokazivalo jednake rezultate. No cijeli bi se psihološki utjecaj te prostorije promijenio. Njezino bi djelovanje osjetili i ostali, a ne samo vi. Ona bi vjerojatnije privukla događaje jedne vrste, a ne neke druge, a ujedno bi izmijenila vašu vlastitu psihološku strukturu i hormonalnu ravnotežu. Na promijenjeno stanje sobe vi biste reagirali i na sasvim materijalan način, iako bi se činilo da se njezina dužina i visina mjerene u metrima nisu promijenile.

Rekao sam našem dobrom prijatelju Josephu da podcrta riječ „činilo" jer vaši instrumenti ne bi pokazali nikakve fizičke promjene zato što bi ti instrumenti unutar takve prostorije i sami bili donekle promijenjeni.

Vi neprestano mijenjate oblik, obris i značenje svojeg fizičkog tijela i najbližeg okruženja, iako se usto koliko god možete trudite kako biste te neprestane promjene ignorirali. S druge strane, mi im dopuštamo da se ostvaruju koliko god žele, znajući da nas motivira jedna unutarnja stabilnost koja si može bez problema dopustiti spontanost i kreaciju, te shvaćajući da duhovni i psihološki identitet ovise o kreativnoj promjeni.

Stoga je naše okruženje sastavljeno od savršenih neravnoteža, pa se svakoj promjeni omogućuje potpun razvoj. Vaša vas struktura vremena navodi krivim putem do vaših ideja o relativnoj stalnosti materijalne tvari, stoga pred neprestanim promjenama koje ona doživljava zatvarate oči. Vaša vas fizička osjetila ograničavaju koliko god mogu na poimanje visokoformalizirane stvarnosti. U pravilu, promjenjivu prirodu svoje vlastite – i bilo koje druge – svijesti, promjenjivu prirodu punu radosti vi možete doživjeti isključivo pomoću intuicije te u stanju sna i spavanja.

Jedna je od mojih dužnosti prosvijetliti vas o takvim pitanjima. Pritom se moramo služiti konceptima koji su vam dovoljno poznati. Čineći tako koristimo dijelove naših vlastitih osobnosti s kojima se vi donekle možete povezati.

Naše okruženje nema kraja. Govoreći vašim rječnikom, nama ne može ni za kakvo djelovanje ponestati ni prostora ni vremena. Ovo će sada staviti golem pritisak na sve svijesti koje nisu razvijene ili nemaju odgovarajuću pozadinu. Mi nemamo jedan jednostavan i ugodan svemir u kojemu bismo se mogli sakriti. Mi smo i dalje budni za doživljaj poprilično stranih sustava stvarnosti koji se ukazuju na samim rubovima svijesti kakvu poznajemo. Postoji daleko više različitih vrsta svijesti nego što je različitih materijalnih oblika, a svaka od njih ima vlastite obrasce percepcije i opstoji unutar vlastitih sustava kamuflaže. A opet, sve one imaju unutarnje znanje stvarnosti koje postoji unutar svih kamuflaža i koje sačinjava svaku stvarnost, bez obzira na to kako je zovemo.

Sada se možete odmoriti.

(22:44 do 22:56.)

A mnoge su vam ove slobode sasvim prirodne u stanju spavanja, dok spavate često stvarate okruženja kako biste takve mogućnosti istražili. Kasnije ću još barem nešto dodati vezano za načine na koje možete naučiti prepoznati svoje vlastite mogućnosti kako biste ih usporedili sa svojim vještinama iz svakodnevnog materijalnog života.

Možete naučiti kako promijeniti svoje materijalno okruženje učeći kako promijeniti i upravljati svojim okruženjem dok spavate. Također si možete sugerirati specifične snove u kojima se vidi željena promjena, a pod određenim uvjetima ove će se promjene pojaviti i u vašoj materijalnoj stvarnosti. I sada to često činite, ali niste toga svjesni.

Cjelovita svijest uzima razne oblike. Ona ne mora uvijek biti unutar oblika. Nisu svi oblici materijalne kategorije. Neke osobnosti stoga nisu nikada niti bile materijalne. One su evoluirale nekim drukčijim lozama, a njihove bi psihološke strukture vama bile strane.

I sam donekle putujem kroz takva okruženja. Svijest se ipak mora pokazati. Ona ne može ne biti. Ukoliko se ne iskazuje materijalno svoju aktivnost mora pokazati na druge načine. Primjerice, u nekim sustavima ona stvara visoko integrirane matematičke i glazbene obrasce koji onda postaju poticaji drugim univerzalnim sustavima. Ipak, ja nisam baš dobro s time upoznat i ne mogu reći mnogo o tome.

Ukoliko moje okruženje nije trajno strukturirano okruženje onda – kao što sam vam i rekao – nije ni vaše. Ako sam ja svjestan komuniciranja u ovom trenutku kroz Ruburt, na različite načine svaki od vas telepatski komunicira s drugim osobnostima i kroz njih, iako ta postignuća nisu popraćena i velikom količinom svijesti o tome što se događa.

Sada ću završiti našu seansu. Zapjevao bih uspavanku – ovo nije za knjigu – za našega malenog prijatelja *(misli na Seana Watkinsa koji je ponovno sisao)*. Ali nemam neki glas.

Želim vam svima sve najljepše. Neka vam je večer puna ljubavi. *(Veselo i suosjećajno):* I ovo je doista prva i jedina verzija.

(„Laku noć, Seth. Hvala ti. Bilo je vrlo zanimljivo."

23:08. Sethova je posljednja napomena bila odgovor na pitanje koje je Sue postavila ranije ove večeri o tome koliko će prepravljanja njegova knjiga zahtijevati. Janeino je mišljenje do sada bilo kako knjigu neće trebati uopće uređivati, osim tu i tamo pokoju zamršenu rečenicu i slično.)

515. SEANSA, SRIJEDA 11. VELJAČE 1970. 21:20

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Vratit ćemo se na naše Drugo poglavlje.

Sada: Osjetila kojima se služite na vrlo stvaran način kreiraju okruženje kakvo vi opažate. Vaša fizička osjetila vode ka percepciji trodimenzionalne stvarnosti. No svijest je opremljena i unutarnjim alatima za percepciju. Oni se nalaze unutar svih svijesti, bez obzira na njihov razvoj. Ovi alati za percepciju djeluju prilično nezavisno od onih koji bi se mogli podrazumijevati kada neka određena svijest, s ciljem djelovanja u nekom određenom sustavu, uzme specijalizirani oblik kao što je materijalno tijelo.

Svi čitatelji tako imaju unutarnja osjetila, a donekle ih i neprestano upotrebljavaju iako na egoističnoj razini nisu toga svjesni. A mi svoja unutarnja osjetila upotrebljavamo prilično slobodno i svjesno. Kada biste i vi to činili doživjeli biste istu vrstu okruženja u kojemu ja postojim. Vidjeli biste nekamufliranu situaciju u kojoj su događaji i oblici slobodni i nisu zarobljeni u želatinoznom kalupu vremena. Primjerice, vidjeli biste vašu sadašnju dnevnu sobu ne samo kao nakupinu trajnog i nepomičnog namještaja nego biste prebacili svoj fokus

i vidjeli nevjerojatno intenzivan i neprestan ples molekula i drugih čestica koje tvore razne predmete.

Vidjeli biste sjaj sličan fosforescenciji, auru elektromagnetskih „struktura" koje sačinjavaju same molekule. Mogli biste, kada biste to željeli, svoju svijest toliko zgusnuti da može putovati kroz jednu jedinu molekulu i gledati iz svijeta te molekule van, proučavajući svijet u sobi i divovsku galaksiju međusobno povezanih nezaustavljivih zvjezdolikih oblika. Sada sve ove mogućnosti predstavljaju valjanu stvarnost. Vaša nije ništa vrjednija od bilo koje druge, ali vi jedino nju vidite.

Mi s pomoću unutarnjih osjetila postajemo svjesni kreatori, sukreatori. Ali i vi ste nesvjesni sukreatori, znali vi to ili ne. Čini li vam se naše okruženje nestrukturirano to je samo zato što ne razumijete pravu prirodu reda koji nema nikakve veze s trajnim oblicima, nego se iz vaše perspektive samo čini kako ima oblik.

U mojemu okruženju ne postoji četiri sata popodne ni devet navečer. Time želim reći kako ja nisam ograničen vremenskim slijedom. A opet, ništa me ne sprječava da, želim li to, vremenske sljedove iskusim. Mi doživljavamo vrijeme – odnosno, njegovu ekvivalentnu prirodu koju biste vi zvali vremenom – u smislu intenziteta doživljaja. Psihološko vrijeme sa svojim vrhuncima i dolinama.

To je donekle slično vašim vlastitim emocionalnim osjećajima u trenucima kada vam se čini da se vrijeme ubrzalo ili usporilo, ali je ujedno u važnim aspektima i vrlo različito. Naše bi se psihološko vrijeme moglo, u smislu okruženja, usporediti sa zidovima neke prostorije, pri čemu bi se u našem slučaju tim zidovima neprestano mijenjala boja, veličina, visina, udaljenost i širina.

Naše psihološke strukture su, praktično govoreći, različite na način da mi svjesno upotrebljavamo multidimenzionalnu psihološku stvarnost koja je i vama urođena, ali ste je na ego razini nesvjesni. Stoga je prirodno da naše okruženje ima multidimenzionalne kvalitete koje fizička osjetila nikada neće moći zamijetiti.

Ja sada, dok diktiram ovu knjigu, projiciram dio svoje stvarnosti na nediferenciranu razinu između sustava, razinu koja je relativno slobodna od kamuflaža. Radi usporedbe mogu reći kako je to područje neaktivno. Ako ste razmišljali kroz pojmove materijalne stvarnosti onda bi se to područje moglo povezati s onim koje se nalazi neposredno iznad atmosfere vaše Zemlje. Međutim, ja govorim o psihološkoj i psihičkoj atmosferi, a to je područje dovoljno udaljeno od Ruburtovog materijalno orijentiranog sebstva, pa ova komunikacija može biti relativno razumljiva.

Ono je ujedno na neki način udaljeno i od mojega vlastitog okruženja jer bih u svojem okruženju imao poteškoća oko povezivanja informacija pomoću materijalno orijentiranih pojmova. Morate razumjeti da kada kažem „udaljenost" pritom ne mislim na prostor.

Možete se sada odmoriti.

(21:56. Janein je trans bio dobar, ali je iz njega gotovo odmah izašla. Nastavak u 22:22.)

Kreacija i percepcija mnogo su intimnije povezane no što to bilo koji vaš znanstvenik shvaća.

Sasvim je istinito da vaša fizička osjetila kreiraju stvarnost koju ona i doživljavaju. Stablo se jako razlikuje od mikroba, ptice, kukca i čovjeka koji pod njim stoji. Ne želim reći kako se samo čini da je stablo drukčije. Ono jest drukčije. Vi njegovu stvarnost doživljavate kroz niz visoko specijaliziranih osjetila. To ne znači da njegova stvarnost u tome obliku postoji na iole temeljniji način no što postoji u obliku u kakvom ga doživljavaju mikrob, kukac ili ptica. Vi ne možete doživjeti pravu valjanu stvarnost toga stabla ni u kojemu drugom kontekstu osim u vašemu vlastitom. Ovo je primjenjivo na sve što se nalazi unutar materijalnog sustava kakav poznajete.

A ta materijalna stvarnost nije pogrešna. Stvar je u tome da je materijalna slika samo jedan od neograničenog broja načina doživljavanja raznih pojava kroz koje se svijest izražava. Vaša vas fizička osjetila tjeraju da iskustva prevodite u materijalnu percepciju. A unutarnja osjetila šire raspon vaše percepcije i omogućuju vam da iskustva tumačite na daleko slobodniji način te da stvarate nove oblike i nove kanale kroz koje se vi, ili bilo koja svijest, možete upoznavati.

Svijest je, između ostaloga, spontana vježba kreativnosti. Vi sada, u trodimenzionalnom kontekstu, učite načine kojima vaše emocionalno i psihičko postojanje može stvarati razne materijalne oblike. Upravljate svojim unutarnjim psihičkim okruženjem, a to upravljanje onda automatski utječe na materijalni kalup. Naše je okruženje sada samo po sebi kreativno na drukčiji način od vašega. Vaše je okruženje, primjerice, kreativno na način da drveće nosi plodove, da postoji princip samoodrživosti i da Zemlja hrani svoje stanovnike. Prirodno kreativni aspekti materijalizacije su dio najdubljih psihičkih, duhovnih i materijalnih težnji vrsta koje su nastale, govoreći vašim rječnikom, u davnoj prošlosti, a ujedno su i dio njihove banke psihičkog znanja.

Mi elemente svojega okruženja darivamo još većom kreativnošću koju nije lako objasniti. Na primjer, kod nas ne raste cvijeće. Ali intenzitet, zgusnuta psihička snaga naše psihološke prirode oblikuje nove dimenzije aktivnosti. Slikate li sliku unutar trodimenzionalnog postojanja ta slika mora biti na ravnoj površini, tek nagovještavajući cjelovito trodimenzionalno iskustvo koje ne možete u nju unijeti. Međutim, u našemu okruženju mi doista možemo stvoriti svaki dimenzijski efekt koji poželimo. Sve te sposobnosti nisu samo naše. One su i vaše, naslijeđe. Kao što ćete vidjeti kasnije u ovoj knjizi, vi svoja vlastita unutarnja osjetila i multidimenzionalne sposobnosti upotrebljavate češće no što vam se to možda čini, u stanjima svijesti drukčijima od običnog, budnog stanja.

Budući da moje vlastito okruženje nema lako odredive materijalne elemente, vi ćete njegovu prirodu lakše razumjeti temeljem zaključaka, na isti način kako ja kroz čitavu ovu knjigu objašnjavam neke povezane teme.

Vaše materijalno okruženje ovako izgleda zbog vaše vlastite psihološke strukture. Ukoliko ste vlastiti osjećaj za osobni kontinuitet stekli prvenstveno kroz asocijativne procese, a ne kao rezultat upoznavanja vlastitog sebstva u protoku vremena, onda ćete materijalnu stvarnost doživljavati na posve drukčiji način. Predmeti iz prošlosti i sadašnjosti mogu se opažati odjednom, a njihovo se prisustvo potvrđuje kroz asocijativne veze. Recimo da je vaš otac u životu imao osam omiljenih stolaca. Ako su vaši mehanizmi percepcije bili prvenstveno uspostavljeni kao rezultat intuitivnih asocijacija a ne vremenskog slijeda, onda ćete sve te stolce poimati u isto vrijeme, odnosno – ugledate li samo jedan od njih, u svijest će vam doći i ostali. Stoga okruženje nije zasebna stvar koja postoji sama po sebi nego je rezultat perceptivnih obrazaca, a njih određuje psihološka struktura.

Dakle, želite li znati kako moje okruženje izgleda morat ćete shvatiti što ja jesam. Kako bih vam to objasnio moram govoriti o prirodi svijesti općenito. Kroz to ću vam naposljetku reći i mnogo o samom sebi. Unutarnji dijelovi vašega identiteta već su svjesni mnogočega što ću vam reći. Dio je moje svrhe vaše egoistično sebstvo upoznati sa znanjem koje veći dio vaše vlastite svijesti već zna, sa znanjem koje ste dugo ignorirali.

Vi gledate u materijalni svijet i tumačite stvarnost prema informacijama koje ste primili svojim „vanjskim osjetilima". Ja ću, simbolično govoreći, stajati u materijalnoj stvarnosti, gledati unutra za vas i opisivati stvarnosti svijesti i iskustva koje ne možete vidjeti jer ste trenutno previše fascinirani. Jer vi ste fascinirani materijalnom stvarnošću i nalazite se u transu jednako dubokom kao onaj u kojemu se nalazi žena uz čiju pomoć pišem ovu knjigu.

Sva je vaša pozornost na visoko specijaliziran način usredotočena na jednu bliještećу svijetlu točku koju nazivate stvarnost. Svugdje se nalaze i druge stvarnosti, ali vi njihovo postojanje ignorirate, a sve poticaje koji iz njih dolaze zamagljujete. Kao što ćete otkriti, za takav trans postoji razlog, no buditi se morate malo-pomalo. Moja je svrha otvoriti vam unutarnje oči.

A sada ću završiti našu seansu. Blizu smo kraja Drugoga poglavlja. Želim vam ugodnu večer.

(„Laku noć, Seth. Bilo je vrlo dobro."

23:12. Jane je brzo izašla iz duboka transa. „Ne sjećam se ničega.")

518. SEANSA, SRIJEDA 18. OŽUJKA 1970. 21:25

(Jane se posljednjih otprilike mjesec dana malo odmarala. Održala je samo dvije redovite seanse – jednu za prijatelje i jednu privatnu za nas – i samo jednu za svoj tjedni tečaj ESP-a. [Seanse u sklopu tečaja nisu numerirane.] Povremeno se Jane pitala kakav će ova pauza imati utjecaj na Sethovu knjigu i hoće li ga uopće biti. No nakon što mi je dao neke vrlo pronicljive podatke o mojemu slikanju, Seth je vrlo glatko u 21:33 nastavio s diktiranjem, baš kao da od 11. veljače do 18. ožujka uopće nije proteklo nikakvo vrijeme.

Napomena: Palo mi je na pamet da bi bilo zanimljivo redovito bilježiti vrijeme i onda prikazati koliko je Sethu potrebno za predavanje određene količine gotova materijala za svoju knjigu.)

Samo malo. Izdiktirat ću vam sam kraj Drugoga poglavlja i nastavit ću sa sljedećim.

Moje okruženje uključuje, jasno, i one druge osobnosti s kojima dolazim u dodir. Komunikacija, percepcija i okruženje gotovo da se ne mogu razdvojiti. Stoga je način komunikacije koji ja i moji suradnici provodimo izvanredno važan za sve rasprave koje se tiču našega okruženja.

Nadam se da ću vam u sljedećem poglavlju približiti jednu sasvim jednostavnu ideju o našem postojanju, radu u koji smo uključeni, dimenziji u kojoj postojimo, o svrsi kojoj se s radošću priklanjamo, a najviše od svega o elementima koji sačinjavaju naše doživljaje.

TREĆE POGLAVLJE

MOJ RAD I DIMENZIJE STVARNOSTI U KOJE ME ON POSTAVLJA

(21:43.) Ja sada imam prijatelje isto kao i vi, iako moja prijateljstva mogu biti dugotrajnija. Morate razumjeti kako mi svoju stvarnost doživljavamo na prilično drukčiji način od vas. Mi smo svjesni onoga što biste vi nazvali prošlim životima, onih osobnosti koje smo bili zauzeli u raznim drugim postojanjima.

Budući da se služimo telepatijom, mi se baš i ne možemo skrivati jedni od drugih, čak kada bismo to i željeli. Siguran sam kako vam to izgleda kao prijetnja privatnosti, a opet, uvjeravam vas kako ni sada nijedna vaša misao nije skrivena i da su vašoj obitelji i prijateljima kristalno poznate, a mogu dodati, nažalost, i onima koje smatrate neprijateljima. Samo što vi te činjenice niste svjesni.

To ne znači da ste jedni drugima poput otvorene knjige. Baš suprotno. Postoje mentalne etikete i mentalne manire. Mi smo daleko svjesniji svojih misli nego vi svojih. Mi uviđamo vlastitu slobodu biranja misli, pa ih biramo prema određenim kriterijima i biramo ih u detalje.

(Pauza u 21:49.) Moć naših misli postala nam je jasna kroz pokušaje i pogreške u drugim životima. Otkrili smo kako nitko ne može pobjeći golemoj kreativnosti mentalne slike ili emocija. To ne znači da mi nismo spontani ili da moramo dugo i pomno birati između misli, u mučnoj zabrinutosti kako bi neka od njih mogla biti negativna ili destruktivna. To je, govoreći vašim rječnikom, iza nas.

No naša nam psihološka struktura donosi sposobnost komuniciranja na daleko različitije načine od onih koji su vama poznati.

Zamislite, na primjer, da sretnete prijatelja iz djetinjstva kojega ste davno zaboravili. Sada možda imate malo toga zajedničkoga. No svejedno možete lijepo porazgovarati jedno popodne o ondašnjim učiteljima i prijateljima i tako uspostaviti određen odnos.

A kada ja „sretnem" drugoga možda ću se moći s njim povezati daleko bolje na temelju određenih iskustava iz prošlih života, čak ako u mojemu „sada" mi nemamo mnogo toga zajedničkoga. Možda smo se, na primjer, poznavali u 14. stoljeću kao posve drukčije osobe, pa sada možemo vrlo lijepo komunicirati o tim iskustvima, gotovo jednako kao što vi i vaš hipotetski prijatelj iz djetinjstva uspostavljate odnos prisjećajući se vlastite prošlosti.

Mi ćemo ipak biti sasvim svjesni tko smo – višedimenzionalne osobnosti koje na jednoj razini svojega postojanja dijele više ili manje zajedničko okruženje. Kao što vidite, ova je analogija prilično jednostavna i poslužit će samo za ovaj primjer jer prošlost, sadašnjost i budućnost u tome smislu zapravo ne postoje.

Naša iskustva ne sadržavaju vremenske podjele koje su vama poznate. Mi imamo daleko više prijatelja i suradnika od vas, jednostavno zato što smo svjesniji promjenjivih povezanosti u – kako ćemo to za sada nazivati – „prošlim" inkarnacijama.

(22:00.) Jasno je kako nama nadohvat ruke, da tako kažem, stoji daleko više znanja. Vi ne možete, govoreći vašim rječnikom, spomenuti neko vremensko razdoblje, a da netko od nas nije ondje bio i da u svojemu pamćenju iz njega ne nosi neizbrisiva iskustva koja je stekao u tome određenom kontekstu.

Mi ne osjećamo potrebu skrivati svoje emocije i misli od drugih jer sada već svi mi dugo priznajemo suradničku prirodu svih svijesti i stvarnosti, kao i vlastitu ulogu u svemu tome. Mi smo vrlo motivirani. *(Šaljivo)*: Zar bi duhovi i mogli biti drukčiji?

(„Pretpostavljam da ne".)

To što mi možemo potpuno upravljati svojom energijom nije nas dovelo do sukoba. Mi je ne tratimo uzalud nego je upotrebljavamo za one jedinstvene i individualne svrhe koje su temeljni dio našeg psihološkog iskustva.

A svako cjelovito sebstvo, odnosno multidimenzionalna osobnost, ima svoje vlastite svrhe, misije i kreativne poduhvate koji su njezini inicijalni i temeljni dijelovi i koji određuju one kvalitete koje je čine vječnom i daju joj neugasive težnje. Mi smo napokon slobodni uputiti svoju energiju u tim smjerovima. Suočavamo se s mnogim izazovima

vrlo važne prirode i shvaćamo kako naše svrhe nisu važne isključivo same po sebi, nego i zbog iznenađujućih posljedica koje se razvijaju dok se trudimo ispuniti ih. Mi znamo da dok radimo na ispunjavanju svojih svrha označavamo puteve kojima mogu i drugi poći.

Također pretpostavljamo – a ja svakako – kako će ove svrhe same imati iznenađujuće rezultate, zaprepašćujuće posljedice kojih nismo nikada bili svjesni, a koje će voditi do novih širokih puteva. To nam razumijevanje pomaže zadržati smisao za humor.

(22:11.) Kada se netko više puta rodi i umre, očekujući sa svakom smrću potpun nestanak, i kada nakon toga iskustva otkrije kako se postojanje ipak nastavlja, tada se otvaraju vrata osjećaju božanske komedije.

Mi počinjemo učiti kreativnu radost igre. Primjerice, ja vjerujem kako se sva kreativnost i svijest rađaju kroz kvalitetu igre, za razliku od rada, u spontanom intuitivnom oduševljenju koje ja u svim svojim postojanjima vidim kao konstantu, kao što ga vidim i u iskustvu onih koje poznajem.

Na primjer, ja komuniciram s vašom dimenzijom, ne tako što se voljno stavljam na vašu razinu stvarnosti, nego zamišljajući se ondje. Da sam znao što sada znam sve bi moje smrti bile avanture. S jedne strane vi život uzimate preozbiljno, a s druge strane ne uzimate dovoljno ozbiljno zaigrano postojanje.

Mi uživamo u osjećaju za igru koji je vrlo spontan, a ipak pretpostavljam kako biste vi to nazvali odgovornom igrom. No u svakom slučaju, riječ je o kreativnoj igri. Mi se, primjerice, igramo pokretljivošću svoje svijesti, proučavajući koliko je 'daleko' možemo odaslati. Neprestano se iznenađujemo rezultatima svojih vlastitih svijesti, dimenzijama stvarnosti kroz koje možemo prolaziti dječjom igrom. Može se činiti kako nam pri takvoj igri svijest baš i nije u pogonu, a opet, putevi koje probijamo ostaju i mogu poslužiti drugima. Svima koji će naići mi ostavljamo poruke, mentalne putokaze.

Predlažem pauzu.

(22:25. Jane je lako izašla iz transa. Materijal je izgovarala tečno, bez dugih pauza, prosječnim glasom. No prilično se iznenadila kada je shvatila da je prošlo sat vremena. Jane prilikom diktiranja materijala nije, koliko se sjeća, imala ni slike ni vizije. Nastavljamo sporijim tempom u 22:35.)

Stoga mi možemo biti visoko motivirani, a opet se služiti i razumjeti kreativnu upotrebu igre i kao metode postizanja svojih ciljeva i svrha, i kao kreativan i spontan poduhvat sam po sebi.

Ja sada, radeći kao učitelj, putujem u mnoge dimenzije postojanja, baš kako i izvanredni profesor predaje na sveučilištima u mnogim zemljama. No ovdje sličnost uglavnom prestaje jer ja moram, prije no što ću započeti s radom, uspostaviti potrebne psihološke strukture i naučiti kako svoje učenike upoznati prije no što podučavanje uopće može i započeti.

(Jane je sada počela diktirati osjetno sporije.)

Ja moram o određenom sustavu stvarnosti u kojemu moji učenici žive posjedovati cjelovito znanje, kao i o njegovim ili njezinim mislima, o simbolima koji za njih imaju određena snažna značenja. Moram pravilno ocijeniti i stabilnost učenikove osobnosti. Potrebe te osobe ne smiju se ignorirati nego ih se mora uzeti u obzir.

Dok se razvoj nastavlja učenik se mora ohrabriti, ali ne i staviti na prevelika iskušenja. Moj se materijal mora predstaviti tako da on ima smisla u kontekstu u kojemu učenik razumije stvarnost, osobito u ranim fazama. Čak i prije no što započne ozbiljno učenje, velika se pozornost mora posvetiti tome da se sve razine osobnosti razvijaju više ili manje istom brzinom.

Često će se materijal koji predstavljam u početku dati bez ikakva znaka mojega prisustva, naizgled kao iznenadno otkrivenje. Jer, koliko god ja pažljivo predstavljao ovaj materijal, on svejedno mora mijenjati ranije ideje, a one su čvrsto usađen dio učenikove osobnosti. Jedno je vjerodostojnost onoga što ja govorim, no učenika se, jasno, pritom ugurava u psihološka i psihička ponašanja i iskustva koja se njemu na svjesnoj razini čine prilično stranima.

(Pauza u 22:51.) Ovi problemi variraju prema sustavu u kojemu moj učenik ili učenica ostvaruju svoje postojanje. U vašem je sustavu, primjerice, i vezano za ženu kroz koju ja sada pišem ovu knjigu, početni kontakt s moje strane ostvaren davno prije no što su naše seanse započele.

Ta osobnost nije nikada postala svjesna prvoga susreta. Ona je samo iskusila iznenadne nove misli, a budući da je pjesnikinja, te su se misli pojavile kao inspiracija za pisanje. U jednom je trenutku prije nekoliko godina, na jednoj konferenciji pisaca, upletena u okolnosti koje su je mogle dovesti do psihičkog razvoja prije no što je za to bila spremna. Te je uvjete začela psihološka klima u to vrijeme, klima

uključenih, a naša je prijateljica [Jane], bez da je shvatila što će joj se dogoditi, ušla u trans.

(Duga pauza u 23:01. Godine 1957., nakon što je prodala nekoliko svojih prvih kratkih priča, Jane su pozvali na konferenciju pisaca znanstvene fantastike u Milfordu (Pennsylvania). Ja je nisam mogao pratiti zbog posla, pa je Jane otišla na tu konferenciju s Cyrilom Kornbluthom [danas pokojnim], prijateljem i vrlo poznatim piscem koji je živio u našemu susjedstvu u Sayrei u Pennsylvaniji.

Jane je jedne večeri tijekom rasprave ušla u trans. Na temeljima te epizode – za koju mi još godinama nismo shvaćali da je bila riječ o transu – razvila se skupina pisaca u kojoj je bila i Jane, a koja se nazivala „Petorka". Među članovima Petorke kolala su duga i angažirana cirkularna pisma. Ostala su četiri pisca iz ove skupine bila daleko poznatija od Jane.)

Ja sam za Janeine psihičke darove znao još od njezina djetinjstva, no sve dok njezina osobnost nije ostvarila pozadinu potrebnu baš u tom određenom slučaju, bilo je nužno da joj se uvidi kanaliziraju kroz poeziju. U incidentu koji smo upravo spomenuli i ja sam bio upućen u događaje, pa sam se pobrinuo da se ta epizoda završi i da se ne ponavlja.

No to zapravo i nije bio neki veliki incident. Ova je osobnost, figurativno govoreći, željela isprobati svoja krila, a nije toga niti bila svjesna. Tako sam ja, unutar svojega rada, ovu mladu ženu vodio na ovaj ili onaj način još od njezina djetinjstva, i to je sve samo bila priprema za ozbiljan posao koji je započeo s našim seansama.

To je sasvim normalan dio mojih aktivnost u mnogim razinama postojanja. Ovo je vrlo raznolik posao jer strukture osobnosti variraju. I dok unutar sustava u kojemu radim postoje određene osnovne sličnosti, u nekim dimenzijama ne bih bio spreman raditi kao učitelj jednostavno zato što bi osnovni koncepti doživljaja mojoj prirodi bili strani, a procesi učenja sami po sebi izvan mojeg vlastitog iskustva.

Možete se sada odmoriti.

(23:09. Janein je trans bio dobar. „Nemam pojma o čemu je bila riječ." Malo se ubrzala. Nastavak u 23:20.)

Sada: S knjigom ćemo nastaviti u sljedećoj seansi.

(Seth je izdiktirao nekoliko odlomka materijala za ženu koja je nedavno izgubila muža. Sama je tražila seansu.)

A sada vam želim ugodnu večer.

(„Laku noć, Seth.")

Moje najljepše želje, a da niste morali pisati bilješke, razgovarao bih s vama duže.

(„Hvala ti." Kraj u 23:30.)

519. SEANSA, PONEDJELJAK 23. OŽUJKA 1970. 21:10

Dobra večer. *(„Dobra večer, Seth".)*

Vaše je poimanje prostora sada vrlo pogrešno. Ja u svojim kontaktima s vašom sferom aktivnosti ne dolijećem u vašu materijalnu domenu iz vedra neba poput nekog duhovnog Supermena.

O tome ću detaljnije govoriti u jednom od sljedećih poglavlja, no na vrlo stvaran način, prostor kakav vi doživljavate jednostavno ne postoji. Takva iluzija prostora nije uzrokovana samo vašim materijalnim mehanizmima percepcije, nego i mentalnim obrascima koje ste prihvatili, obrascima koje svijest prihvaća kada dosegne određenu etapu 'evolucije' unutar vašeg sustava.

(21:16. Kao i u prethodnoj seansi, ja ću redovito bilježiti vrijeme kako bih prikazao brzinu kojom Seth ovaj materijal isporučuje.)

Kada stignete, ili uronite, u materijalni život ne samo da vam um nije prazna ploča koja čeka da joj sadržaj ispišu iskustva, nego ste tada već opremljeni bankom pamćenja koja daleko nadilazi memoriju bilo kojeg računala. U svoj prvi dan na ovom planetu vi ulazite s već ugrađenim vještinama i sposobnostima, iako ih samo možda hoćete, a isto tako možda i nećete iskoristiti. A one nisu samo rezultat naslijeđa na kakvo sada pomišljate.

O svojoj duši odnosno entitetu možete razmišljati – iako tek nakratko i samo za svrhu ove analogije – kao o nekom svjesnom i živom, božanski nadahnutom računalu koje programira vlastito postojanje i živote. No ovo je računalo toliko obdareno kreativnošću da svaka od zasebnih različitih osobnosti koje ono programira utječe u svijest, a zauzvrat stvara stvarnosti koje to računalo možda nije niti sanjalo.

(21:25.) Svaka takva osobnost ipak dolazi s ugrađenom idejom o stvarnosti u kojoj će djelovati, a njezina je mentalna oprema, kako bi udovoljila potrebama vrlo specijaliziranih okruženja, u visokom stupnju prilagođena. Raspolaže potpunom slobodom, ali mora djelovati unutar konteksta postojanja za koji je bila programirana. Ipak, unutar te osobnosti, na najskrovitijim mjestima, postoji zgusnuto znanje koje se nalazi u računalu kao cjelina. Moram naglasiti kako ne želim reći

da je duša, odnosno entitet računalo, nego vas samo navodim da ova pitanja razmotrite na taj način kako bismo razjasnili neke detalje.

Svaka osobnost ima unutar sebe sposobnost ne samo za ostvarivanje nove vrste postojanja u danom okruženju – u vašem slučaju to se odnosi na materijalnu stvarnost – nego i za kreativnu nadogradnju kvaliteta upravo svoje vlastite svijesti, a čineći tako i za pronalazak svojega puta kroz takav specijalizirani sustav, rušeći barijere stvarnosti kakvu poznaje.

(21:30.) A u svemu ovom postoji i svrha o kojoj će se raspravljati kasnije. No ovu cijelu temu ovdje spominjem jer želim da vidite kako vaše okruženje nije stvarno na način na koji vi zamišljate da jest. Vi ste već pri rođenju 'uvjetovani' za određeni način percepcije stvarnosti i za tumačenje iskustava u vrlo ograničenu, ali intenzivnu rasponu.

To vam moram pojasniti prije no što vam mogu jasno predstaviti ideju o svojem okruženju ili okruženjima drugih sustava stvarnosti u kojima djelujem. Primjerice, između mojeg i vašeg okruženja ne postoji nikakav prostor i ne odvajaju nas nikakve materijalne granice. Govoreći vrlo stvarno, vaš koncept stvarnosti, kako ga vi vidite kroz svoja fizička osjetila, znanstvene instrumente ili do kakvoga ste došli dedukcijom, ne poklapa se baš s činjenicama, a te je činjenice teško objasniti.

(21:34. Seth-Jane se, gestikulirajući, nagnuo naprijed kako bi nešto naglasio, a oči su mu bile tamne i velike.)

Vaši planetarni sustavi postoje odjednom, istovremeno, i u vremenu i u prostoru. Svijet, odnosno svemir kakav se čini da vi poimate, bilo vizualno ili s pomoću instrumenata, izgleda kao da je sastavljen od galaksija, zvijezda i planeta što se nalaze na različitim udaljenostima od vas. No u osnovi to je iluzija. Za takvo poimanje svemira programiraju vas vaša osjetila i upravo vaše postojanje u obliku materijalnih stvorenja. Svemir kakav vi poznajete vaše je tumačenje događaja dok oni prodiru u vašu trodimenzionalnu stvarnost. A ti su događaji mentalni. To ne znači, primjerice, da ne možete unutar tog materijalnog svemira putovati na druge planete, isto kao što ne znači ni da ne možete držati knjige, čaše i naranče na stolu *(kao što se upravo sve to nalazi na našemu stolu)*, iako stol sam po sebi nema kvalitete čvrstoće.

(21:42. Janeina je brzina, nakon brzoga početka, sada znatno opadala.)

Kada ulazim u vaš sustav ja se krećem kroz niz mentalnih i psihičkih događaja. Vi biste te događaje tumačili kao vrijeme i prostor, pa se tim pojmovima često i sam moram služiti jer moram koristi više vaš jezik nego svoj.

Korijenske predodžbe su one ugrađene misli o stvarnosti o kojima ja govorim, oni dogovori na kojima vi temeljite svoje ideje o postojanju. Primjerice, prostor i vrijeme korijenske su predodžbe. Svaki sustav stvarnosti ima svoj vlastiti niz takvih dogovora. Kada komuniciram unutar vašeg sustava ja moram upotrebljavati i razumjeti korijenske predodžbe na kojima se on temelji. Dio mojeg posla kao učitelja jest razumjeti ih i upotrebljavati, a dio mojeg – vi biste to tako nazvali – osnovnog naukovanja moja su postojanja u mnogim takvim sustavima. Iako smo moji suradnici (govoreći vašim rječnikom) i ja za njih imali svoje, drukčije nazive.

Možete se sada odmoriti.

(21:52. Jane je gotovo odmah izašla iz transa. „Osjećam se kao u onoj televizijskoj emisiji." - rekla je misleći na popularni program znanstvene fantastike koji smo gledali ranije te večeri. Pokušala je opisati sliku koju je imala neposredno prije no što je Seth počeo govoriti, no onda je rekla kako se to zapravo ne može izraziti riječima: „Vidjela sam... polje nečega poput zvijezda. Mi bismo na to polje projicirali misli tako da bi se činilo kako ono eksplodira. A ustvari je misao ovdje." - rekla je kimajući glavom prema šakama spojenima ispod brade kao da u njima prinosi ustima vodu.

(Tijekom pauze Jane je primila kratku ali jasnu Sethovu poruku: Trebali bismo svoj krevet okrenuti natrag tako da mu uzglavlje ponovno bude okrenuto prema sjeveru, a ne prema zapadu kako je sada.

(Nastavljamo u 22:02 sporim tempom.)

Ovaj entitet, odnosno duša, ima daleko kreativniju i složeniju prirodu no što joj je ijedna među vašim religijama ikada priznavala.

Ona se služi neograničenim brojem metoda percepcije, a pod svojom 'vlašću' drži mnoge druge vrste svijesti. Vaše shvaćanje duše doista je ograničeno vašim trodimenzionalnim konceptima. Duša može promijeniti fokus svoje svijesti, a njome se služi kao što se vi služite očima u glavi. Ja sam sada na svojoj razini postojanja jednostavno svjestan činjenice, koliko god se ona može činiti čudnom, da ja nisam svoja svijest. Moja je svijest samo jedan atribut kojim se služim. Ovo se odnosi na sve čitatelje ove knjige, čak i ako je to znanje skriveno. Duša, odnosno entitet je, dakle, više od svijesti.

Stoga, kada ja uđem u vaše okruženje svoju svijest usmjerim prema vama. Na neki način prevodim ono što ja doista jesam u događaj koji vi možete donekle razumjeti. Na mnogo ograničeniji način isto čini i umjetnik slikar kada prevodi ono što on jest, ili dio toga, u sliku. Ovdje imamo barem jednu evokacijsku analogiju.

Kada uđem u vaš sustav ja prodirem u trodimenzionalnu stvarnost, a vi morate ono što se tada događa tumačiti u svjetlu svojih vlastitih korijenskih predodžba. Bez obzira na to shvaćate li vi to ili ne, u stanju sna svatko od vas prodire u druge sustave stvarnosti bez potpunog sudjelovanja vašeg normalno svjesnog sebstva. U subjektivnom doživljaju vi napuštate materijalno postojanje i ponekad unutar snova djelujete sukladno jakim vrijednostima svrhe i kreativnosti, međutim te snove zaboravljate čim se probudite.

Kada razmišljate o svrsi svojega postojanja razmišljate o svakodnevnom budnom životu, ali vi na svojoj svrsi radite i u tim drugim dimenzijama, u snovima, kada stupate u komunikaciju s drugim dijelovima svojeg entiteta, na djelima i poduhvatima sasvim jednako vrijednima onima kojima se bavite dok ste budni.

(22:17.) Stoga, kada kontaktiram vašu stvarnost to je kao da ulazim u neki vaš san. Ja mogu biti svjestan sebe dok diktiram ovu knjigu kroz Jane Roberts, a isto tako mogu biti svjestan sebe u vlastitom okruženju, jer ja ovamo šaljem samo dio sebe, kao što i vi šaljete dio svoje svijesti kada pišete prijatelju pismo, a ipak ste u isto vrijeme svjesni prostorije u kojoj sjedite. Ja šaljem daleko više toga no što vi šaljete pismom zato što je dio moje svijesti, sada dok diktiram, unutar žene u transu, no ova je analogija dovoljno dobra.

Moje okruženje, kao što sam i ranije spomenuo, nije okruženje u kojemu se nalaze nedavno umrle (govoreći vašim rječnikom) osobnosti. Što možete očekivati pod tim okolnostima opisat ću kasnije. Jedna je velika razlika između vašeg i mojeg okruženja u tome što vi mentalna djela morate materijalno ostvariti kao materijalnu tvar. Mi razumijemo stvarnost mentalnih djela i poštujemo njihovu briljantnu vrijednost. Mi ih prihvaćamo takva kakva jesu, pa smo prevladali nužnost njihova materijaliziranja i tumačenja na tako krut način.

Vaša je Zemlja prema meni bila toliko draga. Sada mogu fokus svoje svijesti okrenuti prema njoj, a ako tako odaberem, mogu je i doživjeti na način kako je vi doživljavate. No ja je mogu isto tako doživjeti i na mnoge načine na koje vi za svojega vijeka ne možete.

Sada će se neki od vas koji čitate ovu knjigu odmah i intuitivno uhvatiti mojih riječi, jer neki već i od ranije sumnjaju da iskustva vide kroz vrlo izobličene, iako šarene, figurativne naočale. Također upamtite da ako materijalna stvarnost jest u višem smislu iluzija, tu je iluziju uzrokovala neka viša stvarnost. Sama iluzija ima svoju svrhu i značenje. Možete se sada odmoriti.

(22:31. Jane je i ovaj put brzo izašla iz transa, ali se nije mogla sjetiti nijednog dijela materijala.

Bez očekivanja nekog odgovora ove večeri, postavio sam pitanje za koje sam mislio da bi za Jane bilo zanimljivo ako i kada će pisati uvod za ovu knjigu: Može li ona izdiktirati za Setha cijelu knjigu za, recimo, mjesec dana svakodnevnih seansa, ili je nužno da prođe možda i nekoliko mjeseci kako bi mogla kroz sebe 'propustiti' ovu knjigu?

Nastavak u jednako sporom tempu u 22:45.)

Možda je bolje reći kako je materijalna stvarnost jedan od oblika koje stvarnost uzima. No u vašem ste sustavu vi daleko intenzivnije usredotočeni na jedan relativno malen aspekt doživljaja.

Mi možemo kroz promjenjiv broj takvih stvarnosti slobodno putovati. Naše sadašnje iskustvo obuhvaća naš rad u svakoj od njih. Ne želim minimalizirati važnost vaših trenutnih osobnosti kao ni važnost materijalnog postojanja. Baš suprotno.

Trodimenzionalan doživljaj dragocjeno je mjesto za vježbu. Vaša će osobnost, kakvu sada poznajete, ustrajati, zajedno sa svojim pamćenjem, no ona je samo dio vašeg cjelokupnog identiteta, baš kao što je i djetinjstvo u ovom životu jedan izvanredno važan dio vaše trenutne osobnosti, iako ste sada mnogo više od samoga djeteta.

Vi ćete se nastaviti razvijati i rasti te ćete postati svjesni drugih okruženja, baš kao kada ste napustili roditeljski dom. No okruženja nisu objektivne stvari, nakupine stvari koje postoje nezavisno od vas. Umjesto toga, njih oblikujete vi i oni su sasvim doslovno produžetak vas samih, materijalizirana mentalna djela koja se šire iz vaše svijesti.

Reći ću vam točno na koji način sami oblikujete svoje okruženje. Ja svoje oblikujem po istim pravilima, iako vi na kraju dobijete materijalne predmete, a ja ne.

Rad na našoj knjizi nastavit ću u sljedećoj seansi.

(„Dogovoreno."

Pauza u 22:56.) Da odgovorim: Knjiga se može pisati i večer za večeri jednako kao i ovako kako radimo. Uvijek se ostavlja nešto prostora za spontanost i iznenađenja, tako da se sve iz vašeg iskustva može

upotrijebiti kao primjer ili kao detalj na kojemu ja mogu izgraditi raspravu koju sam ionako planirao.

No ipak predlažem da se krevet premjesti na jedan tjedan, pa da se vidi što Ruburt misli.

(„U redu." Naša je spavaća soba malena i nije jednostavno krevet orijentirati u smjeru sjever-jug. Osim toga, Jane tako ne bi vidjela ni kroz jedan prozor. Krevet nismo premjestili kako je Seth predložio.)

Želim vam oboma sve najljepše i ugodnu večer punu ljubavi.

(„Laku noć, Seth. Hvala ti."

23:00. „Osjećam se smiješno." - rekla je Jane kada je izašla iz transa. „Osjećam se kao da stvarno nije prošlo mnogo vremena otkada je Seth započeto raditi na knjizi. No subjektivno mislim da se u njoj već nalazi golema količina informacija, kao da ja time na neki način izražavam nakupljenu količinu, odnosno bogatstvo iskustava. Možda tražim neki ludi izraz, poput „zgusnuto bogatstvo".

Jane se tada poslužila analogijom knjižnice, ali nije dala naslutiti da podatke dobiva iz 'neke knjižnice'.)

520. SEANSA, SRIJEDA 25. OŽUJKA 1970. 21:09

(Koliko znamo, Seth bi večeras trebao nastaviti diktat Trećeg poglavlja svoje knjige. Minutu ili dvije prije no što je seansa započela Jane mi je rekla kako je od Setha dobila jedan 'bljesak' – nekoliko rečenica. Rekla je: „Nakon toga se smirim i pričekam da seansa započne. No još uvijek ti ne mogu reći kako to radim.")

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Vratimo se našoj knjizi.

(Uz pauze): Vaši znanstvenici konačno postaju svjesni onoga što su filozofi znali stoljećima: um može utjecati na materiju. Još uvijek moraju otkriti činjenicu da um materiju stvara i oblikuje.

Vaše je najbliže okruženje sada, govoreći o materijalnome, vaše tijelo. Ono nije samo predmet sličan lutki u kojemu ste zarobljeni i koji, poput nekoga kućišta, postoji nezavisno od vas. Vaše tijelo nije ni prekrasno ni ružno, ni zdravo ni izobličeno, ni brzo ni sporo samo zbog toga što ste tijelo takve vrste nasumično dobili prilikom rođenja. Umjesto toga, vaš je materijalni oblik, vaše tjelesno osobno okruženje, ustvari fizička manifestacija vaših vlastitih misli, emocija i tumačenja.

Sasvim doslovno, 'unutarnje sebstvo' magijski oblikuje to tijelo, pretvarajući misli i emocije u materijalne analoge. Vi svoje tijelo uzgajate. Njegovo stanje u bilo kojem trenutku savršeno odražava vaše subjektivno stanje. S pomoću atoma i molekula vi gradite svoje tijelo, oblikujući osnovne elemente u oblik koji zovete vlastitim.

Intuitivno ste svjesni da svoju sliku sami stvarate i da ste od nje nezavisni. Ne uviđate da svoje šire okruženje i materijalni svijet kakav poznajete stvarate utiskujući vlastite misli i emocije u materiju, prodirući na taj način u trodimenzionalni život. Tako unutarnja sebstva, pojedinačno i sva zajedno, odašilju svoju psihičku energiju, stvarajući ticala koja se spajaju u oblik.

(21:23.) Svaka emocija i misao imaju svoju vlastitu, potpuno jedinstvenu elektromagnetsku stvarnost. Ona je visoko opremljena za kombiniranje s određenim drugim stvarnostima, prema različitim rasponima intenziteta koje im vi možete pridati. Možemo to reći i na ovaj način: trodimenzionalni se predmeti oblikuju na donekle sličan način kao i slike koje vidite na televizoru, ali uz velike razlike. A niste li usklađeni s tom određenom frekvencijom, materijalne predmete nećete uopće opažati.

(Jane se, u ulozi Setha, nagnula naprijed kako bi naglasila ono što govori. Materijal je večeras prenosila ponešto drukčije. Pomislio sam kako je reagirala na naše vlastito okruženje. Činilo se kao da do nas dopiru zvukovi i odozdol i odozgor. Jane bi izrekla rečenicu, a zatim bi pauzirala duže no inače, tako da je njezin ritam bio nešto sporiji od uobičajenog.)

Svi vi nesvjesno djelujete kao pretvarači, automatski pretvarajući visoko sofisticirane elektromagnetske jedinice u materijalne predmete. Nalazite se u središtu 'sustava koncentrirane materije', recimo to tako, okruženi slabijim područjima u kojima se nalazi, kako biste vi to nazvali, 'pseudomaterija'. Svaka misao i emocija spontano postoji kao jednostavna ili složena elektromagnetska jedinica, jedinica koju, usput, vaši znanstvenici još nisu otkrili.

(21:27.) Taj intenzitet određuje i snagu i trajnost materijalne slike u koju će se misao ili emocija materijalizirati. Ja ovo u svojem vlastitom materijalu detaljno objašnjavam. Ovdje želim samo da shvatite kako je svijet kakav poznajete odraz unutarnje stvarnosti.

Vi ste u svojoj osnovi sastavljeni od istih sastojaka kao i stolica, kamen, glavica salate ili ptica. U divovskom suradničkom poduhvatu sve se svijesti udružuju kako bi stvorile oblike koje vi opažate. A budući

da je to nama poznato, mi svoja okruženja i svoje vlastite materijalne oblike možemo mijenjati prema vlastitim željama i bez zbrke, jer doživljavamo stvarnost koja se nalazi u osnovi toga.

Mi ujedno uviđamo i da je trajnost oblika iluzija, jer sva svijest mora biti u stanju promjene. Možemo, govoreći vašim rječnikom, biti na nekoliko mjesta odjednom jer uviđamo pravu pokretljivost svijesti. A svaki put kada o nekoj osobi razmišljate na emocionalan način vi odašiljete svojevrsnu kopiju sebe. Istina, ta je kopija ispod intenziteta materije, ali ima određen oblik. Taj oblik, što se projicira iz vaše vlastite svijesti, potpuno izmiče vašoj egoističnoj pozornosti. Kada ja na emocionalan način razmišljam o nekom drugom, činim isto, osim toga što se unutar slike nalazi dio moje svijesti koji može komunicirati.

Možete se sada odmoriti.

(21:37. Jane je brzo izašla iz transa. Buka u kući se nastavila. Smetala ju je tijekom diktata, a ometala je i mene u vođenju bilježaka. No svejedno, iznenadila se što je proteklo gotovo pola sata.

No u 21:56, kada je sjela i čekala da se vrati u trans, Jane je rekla: „Ili sam večeras umorna ili me smeta ova buka, no sada mi je teže nastaviti..." Nastavak u 21:58.)

Okruženja su prvenstveno mentalne kreacije svijesti utisnute u mnoge oblike. Na primjer, ja imam jedno iskustvo iz 14. stoljeća, moje omiljeno i s njime sam vrlo zadovoljan. U vašem materijalnom smislu ono ne postoji i ja vrlo dobro znam da je ono moja mentalna tvorba. A opet, ja u njemu uživam i često uzmem materijalni oblik kako bih sjeo za stol i gledao prirodu kroz prozor.

I vi radite isto to kada sjedite u svojoj dnevnoj sobi, no vi pritom ne razumijete što radite i u tom ste trenutku donekle ograničeni. Kada se moji suradnici i ja susretnemo, mi često jedni prevodimo misli drugih u razne oblike, iz čistoga zadovoljstva. Imamo jednu igru, kako biste vi to mogli nazvati, koja traži određenu vještinu i u kojoj mi zbog vlastite razonode pratimo tko među nama može prevesti neku misao u najveći broj oblika. *(Pauza.)*

Takve fine kvalitete, takve emocionalne gradacije utječu na prirodu svih misli, pa ne postoje dvije identične – *(osmijeh)*, a samim time, nijedan materijalni predmet iz vašega sustava nije istovjetna kopija nekoga drugog predmeta. Atomi i molekule koje ga tvore – a mislim na bilo koji predmet – imaju svoje vlastite identitete koji nijansiraju i kvalificiraju sve predmete koje oblikuju.

Kada opažate materijalne predmete bilo koje vrste vi prihvaćate i opažate i usredotočujete se na kontinuitete i sličnosti, te time na vrlo važan način isključujete i ignorirate različitosti u danom polju aktualnosti. Stoga vi vrlo mnogo diskriminirate, prihvaćajući neke kvalitete dok ignorirate druge. Na primjer, vaša tijela ne samo da se potpuno promijene svakih sedam godina. Ona se neprestano mijenjaju, pri svakom udahu.

(22:12.) Unutar živa mesa, atomi i molekule neprestano odumiru i bivaju zamijenjeni. Hormoni su u stalnom stanju pokreta i promjene. Elektromagnetske se značajke kože i stanica neprestano skokovito mijenjaju pa čak i obrću. Materijalna tvar koja je tvorila vaše tijelo u prošlom trenutku na važan je način drukčija od tvari koja vaše tijelo sačinjava u ovome.

Kada biste neprestanu promjenu u vašemu tijelu uviđali jednakom upornošću kojom obraćate pozornost na njegovu naizgled trajnu prirodu bili biste zapanjeni kako ste uopće tijelo ikada i smatrali više ili manje konstantnim, više ili manje kohezivnim entitetom. Vi se subjektivno usredotočujete i doista stvarate ideju čak i o relativno stabilnom, relativno trajnom svjesnom sebstvu. Te ideje, misli i pristupe kojih se sjećate iz 'prošlih' iskustava ističete kao vlastite, potpuno ignorirajući one koji su nekada bili 'karakteristični', a sada ih više nema, ignorirajući i činjenicu da misao ne možete zadržati. Govoreći vašim rječnikom, misao iz prošloga trenutka je nestala i više ne postoji.

Vi želite održati konstantno, relativno trajno materijalno i subjektivno sebstvo kako biste održali i relativno konstantno i relativno trajno okruženje. Stoga ste neprestano u poziciji ignoriranja ovih promjena. A promjene koje odbijate priznati upravo su one koje bi vam podarile daleko bolje razumijevanje prave prirode stvarnosti, individualne subjektivnosti i materijalnog okruženja za koje vam se čini da se nalazi oko vas.

(22:23. Gornji su odlomci diktirani mnogo brže.) A što se događa s mišlju kada napusti vaš svjestan um? Ona sigurno ne nestaje samo tako. Možete naučiti kako je slijediti, no obično se bojite svoju pozornost odvratiti od intenzivnog fokusa koji se drži trodimenzionalnog postojanja. Zato se čini da misao jednostavno nestane. Čini se također da vaša subjektivnost oko toga nosi neke misteriozne kvalitete i da čak i vaš mentalni život ima neku vrstu skrivene točke odustajanja, subjektivnu liticu s čijega ruba, nestajući u ništavilu, padaju misli i pamćenja. Stoga, kako biste se zaštitili i kako biste zaštitili svoju sub-

jektivnost od 'proklizavanja', vi podižete na mjestima za koje smatrate da su opasna razne psihološke barijere. A kao što vidite, umjesto toga te misli i emocije možete slijediti, jednostavno uviđajući da se vaša vlastita stvarnost nastavlja i u drugom smjeru, mimo onoga s kojim se vi uglavnom poistovjećujete. Zato što će vas te misli i emocije koje napuštaju vaš svjestan um voditi do novih okruženja.

(22:29.) Ovi subjektivni otvori kroz koje se čini da misli nestaju zapravo su poput psihičkih kolebanja koja spajaju sebstvo kakvo poznajete s drugim svjetovima doživljaja, stvarnostima u kojima se simboli oživotvoruju, a mislima se ne niječe njihov potencijal.

Između tih drugih i vaše stvarnosti postoji komunikacija dok vi spavate, a između tih sustava neprestano postoji i međudjelovanje. Ako postoji ijedna točka u kojoj vam se čini kako vas vaša vlastita svijest izbjegava ili vam bježi, ili ako postoji ijedna točka u kojoj vam se učini da vaša svijest prestaje – to su upravo točke na kojima ste sami postavili psihološke i psihičke barijere, to su upravo ta područja koja biste trebali istražiti. Inače ćete osjećati kao da vam je svijest zatvorena unutar glave, nepokretna i ograničena, a svaka izgubljena misao ili zaboravljeno pamćenje barem će se simbolički činiti kao mala smrt. A nije tako.

Predlažem pauzu.

(22:36. Janein je trans ovoga puta bio dublji. Nije ju smetala nikakva buka. Nastavak u 22:52.)

Sada: Ovo je kraj diktata za večeras.

(Seth je sada kratko pretresao neke izvantjelesne epizode koje je Jane doživjela jučer popodne.)

Sada ću, uz najtoplije želje vama oboma, završiti našu seansu; a Ruburta bih ponovno podsjetio na prijedlog koji sam dao vezano za njegov krevet.

Laku vam noć sada.

(„Laku noć, Seth."

23:05. Vidi 519. seansu u kojoj je Seth predložio da Jane pokuša postaviti krevet u smjeru sjever-jug. Nismo to još učinili.

Jane i dalje čita Sethov materijal za ovu knjigu. Mogu reći kako se njezina zabrinutost oko knjige uvelike ublažila, ali i da je njezino zanimanje oko toga jednako živo kao i uvijek.)

Četvrto poglavlje

REINKARNACIJSKE DRAME

521. SEANSA, PONEDJELJAK 30. OŽUJKA 1970. 21:08

(Jane je počela govoriti prosječnim glasom i dobrom brzinom uz nekoliko pauza.) Dobru vam večer želim. *(„Dobra večer, Seth.")*

Krenut ćemo sada s novim poglavljem. Pretpostavljam kako je riječ o Četvrtom poglavlju.

(„Jest.")

Vaše okruženje uključuje daleko više no što vi možete pretpostaviti. Ranije sam o vašem okruženju govorio kao o svakodnevnom materijalnom postojanju i okolišu s kojima ste trenutno povezani. U aktualnoj stvarnosti vi ste svjesni vrlo malena dijela vašega većeg, daleko šireg okruženja. Pokušajte sadašnjeg sebe vidjeti kao glumca u nekom komadu. Ovo nije baš nova analogija, ali je prikladna. Djelo je postavljeno u 20. stoljeću. Vi stvarate scenu, rekvizite, teme... zapravo, vi pišete, producirate i glumite u čitavoj toj predstavi... vi i svi ostali pojedinci koji sudjeluju.

Vi ste toliko usredotočeni na svoje uloge, toliko zaintrigirani stvarnošću koju ste stvorili, toliko zaokupljeni problemima, izazovima, nadama i tugama – svatko u svojoj ulozi – da ste zaboravili kako je sve to vaša vlastita kreacija. Ta drama koja se intenzivno odvija, sa svim svojim radostima i tragedijama, može se usporediti s vašim sadašnjim životom, vašim sadašnjim okruženjem, kako pojedinačno, tako i za sve vas zajedno.

No istovremeno se odigravaju i druge predstave u kojima vi isto tako imate neke uloge. Te predstave imaju opet svoju scenu i svoje

vlastite rekvizite. One se događaju u drugim vremenskim razdobljima. Jedna od njih mogla bi se nazvati „Život u 12. stoljeću nove ere". A druga bi se mogla zvati „Život u osmom stoljeću", ili „Život 500. godine stare ere", ili „Život 3000. godine nove ere". Vi i te predstave stvarate, a u njima i glumite. I ove postavke predstavljaju vaše okruženje, okruženje koje okružuje vašu cjelovitu osobnost.

A ja govorim o onom dijelu vas koji sudjeluje u tim predstavama iz određenih razdoblja, a taj određeni dio vaše cjelokupne osobnosti toliko je usredotočen unutar te drame da niste svjesni drugih u kojima isto tako igrate neke uloge. Ne razumijete vlastitu višedimenzionalnu stvarnost: stoga se čini stranim, odnosno nevjerojatnim kada vam kažem da vi odjednom živite mnoga postojanja. Vama je teško zamisliti da se nalazite na dva mjesta u isto vrijeme, a gotovo nemoguće da se u isto vrijeme nalazite u dva vremena, dva stoljeća.

(Pauza u 21:24.) Da sada to pojednostavim, vrijeme nije niz trenutaka. Čini se kako riječi koje govorite i djela koje činite zauzimaju neko mjesto u vremenu, jednako kako se čini da stolac ili stol zauzimaju neki prostor. No ove su pojave ipak dio složenih postavki predstave koje ste vi 'unaprijed' odredili, a unutar same te predstave vi ih morate prihvatiti kao stvarne.

Četiri sata popodne vrlo je praktičan pojam. Možete reći prijatelju: „Nađemo se u četiri popodne na uglu", ili u restauraciji, na piću ili trač-partiji ili na ručku, i vaš će prijatelj točno znati kada i gdje treba doći. To će se dogoditi usprkos činjenici što četiri sata popodne nema nikakva značenja, nego je samo dogovorena konvencija ili – ako vam se tako više sviđa – džentlmenski sporazum. Pođete li u kazalište u devet sati navečer, a radnja predstave se odigrava u jutarnjim satima, pa glumce pratite dok doručkuju, vi prihvaćate vrijeme kakvo je zadano unutar te predstave. I vi sami pravite se da je jutro.

Svi ste vi sada uključeni u jednu mnogo veću predstavu, predstavu zbog koje ste se svi složili oko nekih određenih temeljnih pretpostavki koje služe kao okvir unutar kojega se vaša predstava može odigravati. Pretpostavke su da je vrijeme niz trenutaka koji slijede jedan za drugim, da objektivan svijet postoji sasvim nezavisno od vaše vlastite kreacije i percepcije njega samoga, da ste vezani unutar materijalnih tijela koja su vam dana te da ste ograničeni vremenom i prostorom.

(21:35.) Druge pretpostavke koje ste prihvatili iz istoga razloga uključuju ideju kako sva percepcija dolazi kroz vaša fizička osjetila. Drugim riječima, da sve informacije dolaze izvana i da nikakve informacije ne dolaze iznutra. Vi ste stoga primorani intenzivno se usredotočiti na radnju te predstave. A te razne predstave, ta kreativna djela iz raznih razdoblja ustvari su, kako biste vi to nazvali, reinkarnacijski životi.

Oni zapravo svi postoje u isto vrijeme. Oni koji su i dalje upleteni u te vrlo složene i mučne seminare zvane reinkarnacijska postojanja, teško vide dalje od toga. A neki koji se, recimo to tako, odmaraju između predstava, pokušavaju komunicirati s onima koji i dalje sudjeluju. Međutim, oni su ustvari samo u mirovanju između dviję predstave, da tako kažemo, i ne vide dalje od toga.

Čini se kako se predstave odigravaju jedna za drugom, stoga izgleda da takve komunikacije potiču pogrešnu ideju kako je vrijeme niz trenutaka koji protječu jednim jedinim redom od nekoga nezamislivog početka ka nekom jednako nezamislivom kraju.

Jesu li vam se prsti umorili?

(„Nisu." Sada je 21:42.)

To vas navodi na razmišljanje u okvirima vrlo ograničena napretka, kako u smislu pojedinca tako i u smislu cijele vrste. Vi koji ste nekada razmišljali o reinkarnaciji, mislite: „Pa, vrsta svakako jest napredovala od srednjega vijeka." Premda ustvari strahujete da i nije. Ili se okrenete tehnološkom napretku, pa kažete: „Barem smo u tome prošli velik put."

Možete se osmjehnuti i pomisliti sami za sebe, primjerice, kako je prilično teško zamisliti rimskog senatora kako se obraća gomili preko razglasa, dok njegova djeca nastup prate na televizoru. No sve je ovo vrlo zavaravajuće. Napredak, jednako kao i vrijeme, ne postoji u smislu u kojemu ga vi sagledavate.

U svakoj se predstavi, bilo na pojedinačnom ili skupnom planu, postavljaju različiti problemi. Napredak se može mjeriti ljestvicom određenih načina kojima se ti problemi rješavaju ili ne rješavaju. U nekim su razdobljima ostvareni veliki napretci. Na primjer, mnogo se toga dogodilo što vi iz svojeg gledišta možda nećete ni smatrati napretkom.

Možete se sada odmoriti.

(21:51. Jane je brzo izašla iz transa. „Vau!"- rekla je. „Seth će imati jako puno za reći o ovom, osjećam to ovdje gore." Dotakla je svoje čelo. „Svako malo osjetim golem zamah nečega što ne mogu izraziti riječima, ako me razumiješ? No on će to za nas raščlaniti."

„Smiješno" - nastavila je - „nisam se večeras osjećala nešto posebno kao medij, ali materijal je dobar. To se i ranije događalo. Kada je ovdje netko tko mi se ne sviđa ili tko me iz nekog razloga sputava, onda ne možemo održati seansu – materijal ne 'prolazi'. A kada smo ovdje sami ja se ne moram osjećati dobro kao medij, materijal samo dolazi, bez obzira na sve i uvijek je dobar."

Jane je nastavila sporijim tempom u 22:15.)

Sada: Usput, *(šaljivo)*, ovo ne morate zapisati. Moj 'sada', kojim često započinjem rečenicu, često je samo jednostavan znak vama i ne morate ga nužno prenositi u našem rukopisu.

(„U redu, razumijem.")

Sada *(šaljivo glasnije)*: u nekim predstavama, općenito govoreći, glumci svaki zasebno rade na naizgled malenim dijelovima većega problema koji se samom predstavom treba riješiti.

Iako se ovdje služim analogijom drame, ove su 'predstave' sasvim spontani događaji, pri čemu glumci unutar okvira predstave imaju potpunu slobodu. A nastavljajući dalje s već iznijetim pretpostavkama, ovdje ne postoje probe. No, kao što ćete vidjeti kasnije u našoj knjizi, postoje gledatelji. Kao što je to slučaj u svakoj dobroj kazališnoj produkciji, svaka predstava ima neku glavnu temu. Veliki se glumci, primjerice, ne pojavljuju u neko određeno vrijeme samo zato što su u njemu rođeni, ili (zato što) su uvjeti bili pogodni.

(Prema Sethu, svaki pojedinac bira vrijeme i mjesto svakog pojedinog 'života' u svojem ciklusu reinkarnacija.)

Sama se predstava bavi ostvarenjem intuitivne istine u umjetničkoj formi, kako biste vi to nazvali, uz kreativnost koja donosi toliko goleme rezultate da bi se njima mogle probuditi uspavane sposobnosti svih glumaca, a mogli bi poslužiti i kao model ponašanja.

Razdoblja preporoda – duhovnog, umjetničkog ili psihičkog – događaju se jer su na te ciljeve usmjereni intenzivni unutarnji fokusi sudionika drame. Izazov može u svakoj predstavi biti drukčiji, ali su glavne teme uočljive čitavoj svijesti. One služe kao modeli.

(22:17.) Vidite, napredak nema nikakve veze s vremenom nego s psihičkom i duhovnom usredotočenošću. Svaka je predstava potpuno drugačija od svih drugih. Stoga nije ispravno pretpostaviti da su vaša djela u ovom životu uzrokovana nekim prijašnjim postojanjem, ili da vas se u ovom životu kažnjava za zločine koje ste počinili u prošlome. Životi teku usporedo.

Vaša je višedimenzionalna osobnost toliko obdarena da može imati sva ta iskustva, a ujedno zadržati svoj identitet. Na to, svakako, utječu razne predstave u kojima ona sudjeluje. Na djelu je trenutna komunikacija i, ako vam je tako milije, sustav trenutne povratne sprege.

Ove predstave uvijek imaju smisao. U njima multidimenzionalna osobnost uči kroz vlastita djela. Iskušava neograničen raspon stavova, obrazaca ponašanja i pristupa, a kao rezultat mijenja druge.

Vidite, riječ 'rezultat' automatski navodi na postojanje uzroka i posljedica, pri čemu uzrok prethodi posljedici, a to je samo jedan malen primjer snažnog izobličenja i poteškoća uroñenih verbalnim mislima koje za sobom uvijek povlače jednoznačne definicije.

(22:26.) Vi ste višedimenzionalna sebstva koja imaju ta postojanja, koja stvaraju i sudjeluju u tim, da tako kažemo, kozmičkim uprizorenjima. Stvar je samo u tome što se vi trenutno usredotočujete na ovu određenu ulogu s kojom identificirate cijelo svoje biće. Takva ste si pravila postavili s razlogom. A svijest je u procesu ostvarivanja, tako da to višedimenzionalno sebstvo o kojemu govorim nije ispunjena i dovršena psihološka struktura. I ono je u procesu ostvarivanja.

Ono uči vještinu aktualizacije. Unutar sebe ono posjeduje bezgranične izvore kreativnosti, neograničene mogućnosti razvoja. No ono još mora naučiti alate i sredstva ostvarivanja i mora unutar sebe pronaći načine kojima će oživotvoriti one neizrečene kreacije koje se u njemu nalaze.

(22:32.) Stoga ono stvara razne uvjete u kojima će djelovati i samo sebi postavlja izazove od kojih su neki osuđeni na neuspjeh (vašim mjerilima), barem početno, jer ono mora prvo stvoriti uvjete koji će omogućiti nove kreacije. A sve ovo se čini uz veliku spontanost i neograničeno veselje. *(Pauza.)*

Vi tako stvarate daleko više okruženja no što to uviñate. Sada svaki glumac koji preuzima ulogu i usredotočen je na predstavu ima neko unutarnje vodstvo. Znači, on unutar predstave koju je u svojoj kreaciji zaboravio nije prepušten sam sebi. On ima znanje i informacije koje mu dolaze kroz, kako ja to zovem, unutarnja osjetila.

(22:39. Duga pauza.) On tako ima druge izvore informacija od onih koji su mu unutar okvira te produkcije jasno dani. Svaki to glumac instinktivno zna, a unutar same predstave ostavljena i su dopuštena razdoblja u kojima se svaki glumac povuče kako bi se osvježio. Tada kroz unutarnja osjetila prima informacije o svojim drugim ulogama

te uviđa kako je on daleko više od sebstva što se pojavljuje u nekoj određenoj predstavi.

U tim razdobljima on razumije kako i sam sudjeluje u pisanju scenarija trenutne predstave i biva oslobođen od pretpostavki koje ga vežu dok je aktivno zaokupljen radnjom te drame. Ta se razdoblja uvida, razumije se, podudaraju s vašim razdobljima spavanja i stanja sna. Postoje, međutim, i drugi trenuci u kojima svi glumci sasvim jasno vide da su okruženi scenom i rekvizitima te u kojima se kroz prividnu stvarnost produkcije odjednom probije i ta vizija.

(22:44.) Ovo ne znači da ta predstava nije stvarna, niti da se ona ne treba uzimati zaozbiljno. To samo znači da se igra uloga – važna uloga. Međutim, svi glumci moraju prirodu te produkcije i svoju ulogu u njoj shvatiti za sebe. Moraju se aktualizacijom izvući izvan trodimenzionalnih ograničenja postavki predstave.

U pozadini tako važnih produkcija nalazi se golema suradnja, a igrajući svoju ulogu svaki glumac najprije sebe aktualizira unutar trodimenzionalne stvarnosti. Multidimenzionalno sebstvo ne može djelovati unutar trodimenzionalne stvarnosti sve dok unutar nje ne materijalizira dio sebe. Slijediš li me?

(„Da.")

Unutar ove stvarnosti ono tada omogućuje sve vrste kreativnosti i razvoja koje se ne mogu dogoditi drukčije. Ipak, ono se mora zatim izbaciti iz ovoga sustava, kroz drugo djelo, drugu aktualizaciju dijela sebe koji je trodimenzionalan.

Tijekom svojeg trodimenzionalnog postojanja ono pomaže drugima oko stvari za koje ne mogu dobiti drukčiju pomoć, a samo sebe razvija i okorištava se na načine koji inače ne bi bili mogući.

Predlažem pauzu.

(22:55. Janein je trans bio dubok. Nastavak u 23:02.)

Sada: Stoga je značenje same predstave unutar vas. Vrlo dobro glumi i iznimno je sigurno usredotočen unutar scene i rekvizita ove produkcije samo svjestan dio vas.

A dostupna vam je svrha svakoga od života, odnosno znanje ispod površine svjesnog sebstva koje poznajete. Dostupne su vam i sve vrste rješenja, sugestija i uputa. Znanje o vašoj čitavoj višedimenzionalnoj osobnosti nalazi vam se nadohvat ruke. Kada to shvaćate ovo vam znanje omogućuje brže (govoreći vašim rječnikom) rješavanje problema i suočavanje s izazovima koje ste postavili, a ujedno vam otvara

daljnja područja kreativnosti kojom se cijela predstava ili produkcija može obogatiti.

(23:08.) Stoga, u mjeri u kojoj dozvoljavate intuiciji i znanju o multidimenzionalnom sebstvu da protječe kroz svjesno sebstvo, u toj mjeri ne samo da svoju ulogu u predstavi igrate učinkovitije, nego ujedno čitavoj dimenziji dodajete i novu energiju, nove uvide i kreativnost.

Razumljivo, sada vam se čini kako ste vi jedini svjestan dio sebe jer se identificirate s glumcem u ovoj određenoj produkciji. No i ostali dijelovi vaše multidimenzionalne osobnosti, u ovim drugim reinkarnacijskim predstavama, isto su tako svjesni. A budući da vi jeste multidimenzionalna svijest, 'vi' ste isto tako svjesni i u drugim stvarnostima pored ove.

Vaša višedimenzionalna osobnost, pravi vi, vaš pravi identitet, svjestan je sam sebe, kao sebe, u svim ovim ulogama.

Kraj diktata. Samo jedan tren.

(Nakon pauze Seth nam je dao oboma neke odgovore na osobna pitanja.)

Imate li još pitanja?

(„Ne, mislim da ne. Već je kasno.")

Onda ću doista dovršiti našu seansu, uz najtoplije želje vama oboma.

(„Laka ti noć, Seth, i hvala ti."

23:24. Sethov rad na njegovoj knjizi postao je do sada prirodan dio našega radnog okvira. Počeo je malo i odstupati od nacrta koji je 10. siječnja 1970. dao u 510. seansi, no to smo i očekivali. Jane je rekla kako je Seth sada sam odgovoran za sebe. Mnogi ljudi sada već znaju za njegovu knjigu.

Bilješka, dodana kasnije: Seth je nakon ove seanse izdiktirao još mnogo poglavlja tijekom čega je Jane samo jednom ponovo pogledala knjigu...)

522. SEANSA, SRIJEDA 8. TRAVNJA 1970. 21:13

Dobra vam večer sada.

(„Dobra večer, Seth.") Nastavit ćemo.

Ove 'predstave 'razdoblja', općenito govoreći, imaju određenu svrhu. Svijest se po samoj svojoj prirodi pokušava materijalizirati u što je više dimenzija moguće kako bi od sebe stvorila nove razine svijesti, nove izdanke. Čineći tako, ona stvara svu stvarnost. Stoga stvarnost

neprestano nastaje. Na primjer, misli koje vi mislite u svojim ulogama kao glumci i dalje su potpuno jedinstvene i vode do nove kreativnosti. Određeni aspekti vaše vlastite svijesti ne mogu se ispuniti ni na koji drugi način.

Kada razmišljate o reinkarnaciji pretpostavljate niz napredaka. A umjesto toga, razni životi izviru iz onoga što vaše unutarnje sebstvo jest. Oni nisu vama nametnuti od strane neke vanjske sile. Oni su materijalni razvoj u kojemu se vaša svijest otvara i izražava na što je više moguće načina. Ona nije ograničena na vijek jednog trodimenzionalnog života, niti je ograničena isključivo na trodimenzionalno postojanje.

Vaša svijest tako uzima razne oblike, a ti oblici ne moraju uopće biti međusobno sličniji no što je, recimo, gusjenica slična leptiru. Duša, odnosno entitet, ima potpunu slobodu izražaja. Ona mijenja svoje oblike kako bi odgovarali njezinu izražaju, a okruženja oblikuje kao scenu i rekvizite, pa čak svojim svrhama prilagođava i svijet. Svaka postavka donosi nove razvoje.

(Jane je uzimala mnogo više pauza.) Ta duša, odnosno entitet, visoko je individualizirana duhovna energija. Ona oblikuje tijelo koje sada imate, kakvo god da ono jest, a ujedno je i pokretačka snaga u pozadini vašeg fizičkog preživljavanja, jer svoju životnu snagu vi iz nje izvlačite. Svijest ne može nikada mirovati nego neprestano traži daljnju kreativnost.

(21:28.) Stoga duša, entitet, ispunjava trodimenzionalnu stvarnost i trodimenzionalno sebstvo svojim vlastitim značajkama. Sposobnosti ovoga entiteta leže unutar trodimenzionalnog sebstva. Ovo trodimenzionalno sebstvo, glumac, ima pristup ovim informacijama i ovim potencijalima. Dok uči kako koristiti ove potencijale, dok uči kako ponovno otkriti svoj odnos s ovim entitetom, trodimenzionalno sebstvo dodatno podiže razinu postignuća, razumijevanja i kreativnosti. Trodimenzionalno sebstvo nadrasta svoje znanje.

Ne samo da se osnažuje ovaj entitet nego kvalitetu i prirodu toga postojanja sada obogaćuju i njegovi dijelovi koji su se aktualizirali u trodimenzionalnom postojanju. Bez te bi kreativnosti planetarni život bio, govoreći vašim rječnikom, zauvijek sterilan. Ova se duša, odnosno entitet, tada udahnjuje u tijelo i u trodimenzionalno sebstvo unutar njega. Trodimenzionalno sebstvo tada ostvaruje svoju svrhu otvaranja novih područja kreativnosti.

Entiteti, odnosno duše, drugim riječima, odašilju dijelove sebe kako bi otvorili nove široke putove stvarnosti koji inače ne bi postojali. *(Duga pauza u 21:39.)* Trodimenzionalna sebstva u svojim postojanjima unutar ovih stvarnosti moraju svoju pozornost potpuno ondje usredotočiti. Unutarnja im svjesnost daje izvor energije i snage. No ona moraju svoje uloge kao glumaca 'napokon' shvatiti iz svojih uloga i vratiti se u svoj identitet kroz drugi čin razumijevanja.

Neki se u tim predstavama čine potpuno svjesni. Te osobnosti svojevoljno uzimaju uloge, znajući da su to uloge, kako bi vodile druge prema nužnoj realizaciji i razvoju. Oni vode glumce ka uvidima što dopiru dalje od sebstava i postavki koje su stvorili. Ove osobnosti iz drugih razina postojanja – da tako kažemo – nadgledaju ove predstave i pojavljuju se među glumcima. Njihova je svrha otvoriti unutar trodimenzionalnih sebstava one psihološke prolaze koji će to trodimenzionalno sebstvo osloboditi za daljnji razvoj u drugom sustavu stvarnosti.

Možete se sada odmoriti, pa ćemo nastaviti.

(21:50. Janein je trans bio relativno lagan. Nastavak u 21:58.)

Sada: Vi učite kako biti sukreator. Učite kako biti bog na način na koji vi sada taj pojam shvaćate. Vi se učite odgovornosti, odgovornosti za svaku individualiziranu svijest. Učite kako za kreativne svrhe rukovati energijom koja vi jeste.

Bit ćete vezani za one koje volite i za one koje mrzite, iako ćete naučiti kako otpustiti, izgubiti i rasplinuti mržnju. Naučit ćete čak i kako mržnju kreativno iskoristiti i kako je preoblikovati u više ciljeve kako biste je konačno pretvorili u ljubav. Ovo ću bolje objasniti u sljedećim poglavljima.

Postavke iz vašeg materijalnog okruženja - katkada lijep ukras, fizički aspekti života kakav vi poznajete - sve je to kamuflaža, stoga ja vašu materijalnu stvarnost nazivam kamuflažom. A opet, te su kamuflaže sačinjene od životne snage svemira. I stijenje, i kamenje, i planine, i zemlja, sve su to žive kamuflaže, isprepletene psihičke mreže koje su oblikovale malene svijesti koje vi ne možete vidjeti kao takve. Atomi i molekule unutar njih imaju svoju vlastitu svijest, kao i atomi i molekule vašega tijela.

(22:07.) Budući da svi sudjelujete u oblikovanju ovih materijalnih postavki i zato što ste se sigurno smjestili u materijalni oblik, vi ćete s pomoću fizičkih osjetila uvidjeti jedino ove fantastične postavke. Stvarnost koja postoji i unutar i pored toga zaobići će vas. No čak ni glu-

mac nije potpuno trodimenzionalan. On je dio multidimenzionalnog sebstva.

Unutar njega postoje metode percepcije koje mu omogućuju da vidi kroz kamuflažne postavke, da vidi dalje od scene i rekvizita. On se ovim unutarnjim osjetilima služi neprestano, iako je onaj dio njega koji jest glumac toliko usmjeren na predstavu da mu to izmiče. Na veliko ova fizička osjetila zapravo oblikuju materijalnu stvarnost koju, čini se, oni opažaju kao jedinu. Oni su i sami dio ove kamuflaže, no oni su poput leća stavljenih preko naših prirodnih unutarnjih percepcija koje vas tjeraju da dostupno polje djelovanja 'vidite' kao materijalnu tvar. Stoga se na njih može osloniti samo da nam kažu što se događa na površan način. Njima se može opaziti, recimo, položaj drugih glumaca, ili vrijeme u danu, no ta fizička osjetila neće vam reći kako je i to vrijeme samo kamuflaža, ili da svijest oblikuje druge glumce, ili da iznad i pored materije koja jest toliko vidljiva postoje stvarnosti koje ne možete vidjeti.

Međutim, možete s pomoću svojih unutarnjih osjetila opažati stvarnost koja postoji i izvan predstave i vaše uloge u njoj. No kako biste to postigli morate, logično, barem na trenutak odvratiti svoju pozornost od aktivnosti koja se neprestano događa – isključiti svoja fizička osjetila, recimo to tako – i prebaciti pozornost na one događaje koji su vam ranije promicali.

(22:20.) Da to kažemo krajnje pojednostavljeno, učinak bi bio kao da jedne naočale zamijenite drugima, jer su fizička osjetila jednako umjetna, govorim o temeljnim odlikama, u odnosu na unutarnje sebstvo, kao što su i naočale ili slušni aparat umjetni u odnosu na materijalno sebstvo. Stoga samo rijetko unutarnja osjetila upotrebljavamo posve svjesno.

Na primjer, vi biste bili i više nego dezorijentirani, a usput i prilično prestravljeni, kada bi između dva trenutka vaše poznato okruženje nestalo i bilo zamijenjeno drugim skupovima podataka koje niste spremi razumjeti. Zato se informacije unutarnjih osjetila moraju toliko prevoditi u pojmove koje vi možete shvatiti. Drugim riječima, takve informacije moraju vama, kao trodimenzionalnim sebstvima, na neki način imati smisla.

Kao što vidite, vaš određeni komplet kamuflaža nije jedini. Druge stvarnosti imaju potpuno drukčiji sustav, ali unutarnja osjetila kao atribute svijesti imaju sve osobnosti i kroz ta unutarnja osjetila održava

se komunikacija o kojoj obično svjesno sebstvo malo zna. Dio je moje svrhe i predstavljanje dijela tih komunikacija vama.

(22:29.) Tako duša, odnosno entitet, nije ono sebstvo koje čita ovu knjigu. Vaše okruženje nije samo svijet oko vas kakav vi poznajete, nego se sastoji i od okruženja iz prošlih života na koja niste trenutno usredotočeni. Vaše je stvarno okruženje sačinjeno od vaših misli i emocija, jer iz njih oblikujete ne samo ovu stvarnost nego i sve stvarnosti u kojima sudjelujete. *(Duga pauza.)*

Vaše stvarno okruženje ne poznaje prostor i vrijeme kakvo vi poznajete. U vašemu stvarnom okruženju vi nemate potrebe za riječima jer je komunikacija trenutna. U vašem stvarnom okruženju vi oblikujete materijalni svijet kakav poznajete.

Unutarnja će vam osjetila omogućiti da opažate stvarnost koja je nezavisna od materijalnog oblika. Stoga ću vas sada sve zamoliti da napustite svoje uloge i da iskušate ovu jednostavnu vježbu.

Sada se možete odmoriti.

(22:36. Janein je trans ovoga puta bio dublji. „Znam da nisam ovoga puta išla duboko kao prvi puta," - rekla je - „čula sam neku sirenu." Vatrogasno je vozilo oko 21:30 prošlo nekoliko ulica dalje od našega doma, samo što se Jane tek sada sjetila reći mi da ga je čula. „Zabrinem se kada čujem takve stvari dok Seth piše svoju knjigu. Ne želim nešto krivo napraviti..."

Nastavak u 22:53.)

Sada zamislite da ste na osvijetljenoj pozornici, pri čemu je ta pozornica zapravo soba u kojoj sada sjedite. Zatvorite oči i zamislite da su se svjetla ugasila, da je scena nestala i da ste ostali sami.

Svugdje oko vas je tama. Budite mirni i tihi. Zamislite, koliko god živo možete, postojanje unutarnjih osjetila. Za sada zamislite da ona odgovaraju vašim fizičkim osjetilima. Izbacite iz svojega uma sve misli i svu zabrinutost. Budite prijemčivi. Slušajte vrlo mirno zvukove koji dolaze kroz vaša unutarnja, a ne vanjska osjetila.

Možda će se pojaviti i neke slike. Prihvatite ih kao jednakovrijedne slike onima koje vidite očima. Zamislite kako postoji unutarnji svijet i da će vam se on otkrivati kako ćete učiti percipirati ga tim unutarnjim osjetilima.

(22:58.) Zamislite kako ste za taj svijet čitavoga svojeg života bili slijepi i kako sada polako razvijate sposobnost gledanja unutar njega. Nemojte prema nepovezanim slikama koje ćete isprva vidjeti i zvukovima koje ćete isprva čuti suditi cijeli unutarnji svijet jer ćete

svoja unutarnja osjetila u početku još uvijek upotrebljavati prilično nesavršeno.

Ovu jednostavnu vježbu ponavljajte nekoliko trenutaka prije sna ili dok se odmarate. Vježba se može provoditi i usred nekog normalnog posla koji ne zaokuplja svu vašu pozornost.

S pomoću ovakvih ćete kratkih uvida u, recimo to tako, strano okruženje jednostavno učiti usredotočiti se na nove dimenzije svjesnosti. Zapamtite da ćete doživljavati samo fragmente. Jednostavno ih prihvatite, ali nemojte u ovoj fazi pokušavati stvarati ikakve općenite sudove ni tumačenja.

Za početak je dovoljno da vježbate desetak minuta dnevno. Informacije iz ove knjige sada se donekle usmjeravaju kroz unutarnja osjetila žene koja se upravo dok je pišem nalazi u transu. Ovakav je poduhvat rezultat visoko organizirane unutarnje preciznosti, kao i vještine. Ruburt ne može ove informacije od mene primati – odnosno, one se ne mogu prevoditi ni tumačiti – sve dok je ona intenzivno usredotočena na materijalno okruženje. Znači, unutarnja su osjetila kanal koji omogućuje komunikaciju između raznih dimenzija postojanja. Pa čak i ovako, informacije se moraju, dok se prevode u materijalne pojmove, donekle izobličiti. Inače se ne bi uopće mogle razumjeti.

Kraj diktata. Imate li pitanja?

(„Ništa osobito, čini mi se.")

Kada god poželiš slobodniju seansu, ili ako imaš pitanja, samo mi reci. *(„Hoću.")*

(Šaljivo): Rado ću na neko vrijeme svoj posao pisca ostaviti po strani.

(„Znam.")

Želim vam sve najljepše i ugodnu večer punu ljubavi. *(„Laku noć, Seth. Hvala ti puno." 23:10.)*

523. SEANSA, PONEDJELJAK 13. TRAVNJA 1970. 21:13

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Dovršit ćemo četvrto poglavlje.

(„Može.")

Sada: Neko sam vrijeme posvetio naglašavanju činjenice kako svi mi oblikujemo vlastito okruženje jer želim da shvatite kako je odgovornost za vaš život i vaše okruženje vaša vlastita odgovornost.

Vjerujete li u nešto drugo, ograničeni ste; vaše okruženje tada predstavlja zbroj ukupnog znanja i iskustva. Sve dok vjerujete kako je vaše okruženje objektivno i nezavisno od vas samih, u velikoj se mjeri osjećate nesposobnim promijeniti ga, vidjeti šire od njega i zamisliti neke druge alternative koje možda nisu toliko očite. Kasnije ću u ovoj knjizi objasniti razne metode koje će vam omogućiti da promijenite svoje okruženje, na svoju korist i u iznimno velikoj mjeri.

(21:23. Pogledajte točku zarez u prvoj rečenici gornjeg odlomka... Seth je izričito zahtijevao da interpunkciju ove rečenice ovako uredim. Često je, diktirajući ovu knjigu, postavljao takve zahtjeve.)

Ja sam i o reinkarnaciji govorio u smislu okruženja jer mnoge škole mišljenja prenaglašavaju učinke reinkarnacijskih postojanja, pa često okolnosti sadašnjeg života objašnjavaju kao rezultat krutih i beskompromisnih obrazaca postavljenih u nekom 'prošlom' životu. Ako ćete osjećati da se nalazite u milosti i nemilosti okolnosti kojima ne možete upravljati osjećat ćete se i relativno nesposobnim nositi se sa sadašnjom materijalnom stvarnošću, mijenjati svoje okruženje te mijenjati i utjecati na svoj svijet.

Razlozi koji se navode za takva podjarmljivanja na duge staze ne znače mnogo jer se razlozi mijenjaju s vremenom i s vašom kulturom. Vi ne trpite kaznu zbog istočnog grijeha, ni zbog bilo kakvih događaja iz vašega djetinjstva, ni zbog doživljaja iz prošlih života. Vaš život može, primjerice, biti daleko ispunjeniji no što mislite da biste to željeli. Nekada manje znači više, no vaša psiha nije pod mrtvačkim pokrovom ni zbog istočnog grijeha, ni zbog Freudovih sindroma dječje dobi, ni zbog utjecaja prošlih života. Pokušat ću utjecaje prošlih života ovdje malo podrobnije objasniti. Oni na vas utječu jednako kao i bilo koja druga iskustva. Opet, vrijeme nije zatvoreno, ono je otvoreno. Nijedan život nije zatvoren u prošlosti, odvojen od sadašnjeg sebstva, kao ni od bilo kojeg budućeg sebstva.

(U ovom je diktatu Jane bila relativno spora.)

Kao što sam objasnio ranije, životi, odnosno predstave događaju se odjednom. Kreativnost i svijest nisu nikada linearna postignuća. U svim životima vi odabirete i stvarate vlastite postavke, odnosno okruženja, a u ovom ste životu odabrali svoje roditelje i sve incidente iz djetinjstva koji su došli uključeni u vaše iskustvo. Taj ste scenarij vi napisali.

(21:35.) No kao pravi rasijani profesor, svjesno sebstvo sve ovo zaboravlja pa kada se u tom scenariju pojavi tragedija, teškoća ili neki

izazovi svjesno sebstvo traži na koga ili na što bi svalilo krivicu. Nadam se da ću vam do kraja ove knjige precizno predočiti kako svaku minutu svojega iskustva stvarate vi sami, tako da ćete moći u svjesnu razinu početi unositi svoju pravu kreativnu odgovornost – ili se barem vrlo približiti tome.

Pogledajte tu i tamo dok čitate ovu knjigu prostoriju u kojoj sjedite. Stolci i stolovi, strop i pod, možda se čine vrlo stvarnima i krutima – prilično trajnima – dok se vi sami, za razliku od toga, možda osjećate vrlo ranjivima, uhvaćenima u jednom trenutku između rođenja i nestanka. Možete pritom osjetiti čak i ljubomoru, zamišljajući kako će materijalni svemir nastaviti postojati još dugo nakon što vi umrete. No nadam se da ćete do kraja ove knjige shvatiti vječne vrijednosti vlastite svijesti i ograničenu trajnost tih materijalnih aspekata vašeg okruženja i vašeg svemira koji se sada čine toliko trajnima. Zapisano?

(„Da.")

Ovo je kraj četvrtoga poglavlja. Možete se odmoriti. *(21:44 do 22:02.)*

Peto poglavlje

KAKO MISLI OBLIKUJU MATERIJU – TOČKE SURADNJE

Samo trenutak.

(Uslijedile su dvije minute pauze koja je završila u 22:04.)

Peto poglavlje: Čitajući riječi na ovoj stranici, shvaćate kako informacija koju primate ne potiče iz slova riječi koje se na njoj nalaze. Informacije nisu sadržane u retku tiskana teksta. On informacije samo prenosi. No ako se prenijeta informacija ne nalazi na ovoj stranici, gdje se ona nalazi? *(Pauza.)*

Isto se pitanje, dakako, postavlja i kada čitate novine i kada razgovarate s nekom osobom. Riječi koje doista izgovarate prenose informacije, osjećaje i misli. Jasno je kako misli i osjećaji nisu isto što i riječi. Slova što se nalaze na ovoj stranici samo su simboli, a vi ste se usuglasili da su s njima povezana razna značenja. Bez ikakva razmišljanja prihvaćate zdravo za gotovo kako ti simboli – slova – nisu stvarnost – informacije i misli – koju pokušavaju prenijeti.

Ja vam sada na isti način govorim kako su predmeti isto tako simboli koji zamjenjuju stvarnost koju ti predmeti, poput slova, prenose. Prave informacije ne nalaze se ništa više u predmetima no što se one nalaze u slovima i riječima. Riječi su metoda izražavanja. A to su, u drukčijoj vrsti medija, i materijalni predmeti. Vi ste prihvatili predodžbu da se kroz riječi izravno izražavate. Možete sami sebe čuti dok ih izgovarate. Možete osjetiti kako vam se mišići grla pokreću, a ako ste svjesni, možete osvijestiti i mnogobrojne reakcije unutar vlastita tijela, događaje koji se pridružuju vašemu govoru.

(22:29.) Materijalni su predmeti rezultat druge vrste izražaja. Vi ih svakako stvarate kao što stvarate i riječi. Ne mislim time da ih stvarate samo svojim rukama ili nekom materijalnom tehnologijom. Mislim da su predmeti prirodni nusproizvodi evolucije vaše vrste, kao i riječi. Evo, ispitajte na trenutak vlastito znanje o svojem govoru. Iako vi riječi čujete i njihovu primjerenost prepoznajete, i iako se one mogu, više ili manje, približiti izražaju vašeg osjećaja, one nisu vaš osjećaj i između vaših misli i vašeg izražaja tih misli mora zjapiti određena praznina.

Osjećaj vladanja govorom počinje blijedjeti kada uvidite da vi sami, kada započnete rečenicu, ne znate kako ćete je točno dovršiti, ili čak da ne znate kako izgovorene riječi oblikujete. Vi svjesno ne znate kako upravljate klimavom piramidom simbola, birajući iz nje upravo one koje trebate za izričaj određene misli. Kada na to gledamo, vi ustvari ne znate kako razmišljate.

Ne znate na koji način te simbole na ovoj stranici prevodite u misli i zatim ih pohranjujete, ili ih prihvaćate kao svoje. Budući da vam je mehanizam običnoga govora na svjesnoj razini toliko slabo poznat, ne iznenađuje da ste jednako slabo svjesni još složenijih zadataka koje isto tako provodite kao što je neprestano stvaranje vašeg materijalnog okruženja kao metode komunikacije i izražavanja.

Prava se priroda materijalne tvari može shvatiti isključivo iz ovoga gledišta. Svoju pravu neovisnost o okolnostima, vremenu i okruženju vi možete uvidjeti jedino razumijevanjem prirode ovog neprestana prevođenja misli i želja, ovoga puta ne u riječi nego u materijalne predmete.

Možete se sada odmoriti. *(Osmijeh, 22:36.)* Napomena: Baš mi je drago. . . .

(„Što to, Seth?")

Zadovoljan sam početkom svojeg poglavlja jer mislim da sam pogodio analogiju, onu pravu, koja će čitatelje osloboditi umjetne vezanosti za materijalni oblik. Kada to uvide kao metodu vlastita izražavanja shvatit će i vlastitu kreativnost.

(22:38. Janein je trans bio dobar, a govorila je relativno sporo. Rekla je da je pauza od dvije minute na početku diktata nastala jer je bila svjesno nervozna oko toga kako će Seth započeti Peto poglavlje. Ujedno je i shvaćala kako će se Seth, ako će ona i 'samo sjediti' vrlo dobro sam snaći.

Dok je Seth govorio Jane je vidjela mnoge slike. Rekla je kako je on o ovom poglavlju unaprijed imao vrlo jasnu zamisao. A uz izuzetnu živopisnost 'impresionirao' ju je svojom idejom upotrebe materije kao sredstva komunikacije. No slike koje je vidjela nije mogla opisati.

Dok mi je to govorila Jane se odjednom sjetila kako joj se tijekom jednoga dijela diktata učinilo da stoji kraj dugačke police za knjige koja je dosezala do samoga stropa i koja je odjeljivala našu dnevnu sobu od njezina radnog prostora. To se mjesto nalazilo približno dva metra od ljuljačke u kojoj je za vrijeme seansa uvijek sjedila.

Jane se sada 'sjetila' kako je dio Sethovih podataka izgovarala s mjesta uz tu policu i kako je dnevnu sobu gledala iz drugoga kuta. Nije se sjećala izlaska iz svojega tijela. „Ovo mi se vratilo poput sna." - rekla je. Nije se više mogla sjetiti nijednoga dijela ove epizode. Na primjer, nije se sjetila da se gledala kako sjedi u stolcu, niti je vidjela mene kako sjedim na kauču i zapisujem njezine riječi. Bila je vrlo zaintrigirana mišlju da je imala izva tjelesno iskustvo i da je mogla promatrati sebe kako u Sethovo ime izgovara materijal.

Nastavak u 22:56.)

Sada, lako je vidjeti da vi prevodite osjećaje u riječi ili govor tijela i geste, ali nije sasvim lako shvatiti da vi oblikujete svoje materijalno tijelo jednako lako i nesamosvjesno kao što i osjećaje prevodite u simbole koji postaju riječi.

(Duga pauza u 23:01.) Siguran sam da ste i ranije čuli izraz kako okruženje predstavlja osobnost određenog pojedinca. Kažem vam da je to doslovna, a ne simbolična istina. Slova na stranici stvarna su tek onoliko koliko je stvarna tinta na papiru. Informacija koju slova prenose nevidljiva je. Kao predmet, ova je knjiga sama po sebi ništa drugo do papira i tinte. Prijenosnik informacija.

Možda ćete početi tvrditi kako je ova knjiga proizvedena na materijalan način, odnosno da nije iznenada iskočila iz Ruburtove glave, već je otisnuta i uvezana. Svoj ste primjerak morali posuditi ili kupiti pa je moguće da ćete pomisliti „Ovu knjigu svakako nisam stvorila, kao što stvaram svoje riječi." No prije no što dovršimo vidjet ćemo da, u osnovama, svatko od vas stvara knjigu koju drži u rukama te da čitavo vaše materijalno okruženje dolazi iz vašega unutarnjeg uma jednako prirodno kao što iz vaših usta izlaze riječi, te da čovjek oblikuje materijalne predmete jednako nesamosvjesno i jednako automatski kao što oblikuje i vlastiti dah.

Ovo je kraj diktata za večeras. *(Osmijeh.) („Laka ti noć, Seth, i hvala ti." 23:14.)*

524. SEANSA, PONEDJELJAK 20. TRAVNJA 1970. 21:18

(Jane se ove večeri nije osjećala baš najbolje, ali je odlučila odraditi seansu kako bi vidjela što se je razvilo. Kada je počela govoriti bila je prilično spora, a oči su joj većinu vremena bile zatvorene.)

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada, idemo na našu knjigu. Osobiti i određeni aspekti vašeg materijalnog svijeta ovise o vašem postojanju i usredotočuju se unutar njega. Svojstva, primjerice, krutosti, širine i dubine materijalnih predmeta kakve sadržava ovaj materijalni svijet ne odgovaraju svojstvima onih čije se postojanje ne ostvaruje unutar njega.

Druge vrste svijesti postoje zajedno unutar istoga 'prostora' kojega naseljava i vaš svijet. One ne percipiraju vaše materijalne predmete jer je njihova stvarnost sastavljena od drukčijih kamuflažnih struktura. Vi ih ne opažate, a govoreći općenito, ni one ne opažaju vas. Ipak, ovo je poopćena izjava, jer razne točke vaše stvarnosti mogu koincidirati i doista koincidiraju, da tako kažemo.

Te se točke ne prepoznaju kao takve, no one su, kako biste ih mogli nazvati, točke dvostruke stvarnosti koje sadržavaju velik energetski potencijal; prave koordinatne točke u kojima se stvarnosti stapaju. Postoje glavne koordinatne točke, sasvim matematički rečeno, koje su izvori fantastične energije, a postoji i bezbroj određenih koordinatnih točaka.

(Duga pauza u 21:29.) Postoje i četiri apsolutne koordinatne točke u kojima se susreću sve stvarnosti. Ove koordinatne točke djeluju kao kanali kroz koje teče energija i kao kolebanja koja mogu poslužiti kao nevidljivi putovi iz jedne u drugu stvarnost. One djeluju i kao pretvarači i osiguravaju velik dio stvaralačke energije koja omogućuje, govoreći vašim rječnikom, neprestanu kreaciju.

Vaš je prostor ispunjen tim određenim točkama, a kao što ćete vidjeti kasnije, one su važne za pretvaranje vaših misli i emocija u materijalnu tvar. Kada misao ili emocija dostignu određeni intenzitet one automatski privuku silu ovih određenih točaka zahvaljujući čemu postanu visoko nabijene, na jedan način i uvećane (iako ne veličinom).

Ove točke nailaze na vrijeme, kao i na prostor, kako vi to zovete. Stoga su u vremenu i prostoru (ponovo govoreći vašim rječnikom) određene točke provodljivije od ostalih, a u tim će točkama misli i materija biti nabijenije. Praktično govoreći, to znači da će građevine trajati duže. U vašem kontekstu, misli sjedinjene u oblik bit će relativno vječne. Pravi primjer ovoga su piramide.

(Polagano u 21:43.) Ove koordinatne točke – apsolutne, glavne ili određene – predstavljaju nakupine ili tragove čiste energije, minijaturnih do izvanredno velikih količina, razmišljate li u takvim pojmovima – a same su točke manje od, primjerice, bilo koje čestice poznate vašoj znanosti, ali su sastavljene od čiste energije. No ova se energija mora aktivirati. Ona do tada miruje i ne može se aktivirati na materijalan način.

(21:50.) Sada: Ovdje ću iznijeti nekoliko detalja koji mogu pomoći vama, ali i matematičarima. U blizini svih ovih točaka, čak i onih određenih, dolazi do iznimno sićušnih promjena gravitacijskih sila, a u njihovoj će se blizini svi takozvani zakoni fizike na neki način kolebati. Određene točke služe na jedan način i kao potpore, kao strukturna pojačanja unutar nevidljiva tkanja energije koje oblikuje sve stvarnosti i pojavnosti. Iako su one nakupine čiste energije, između količina energije dostupnih u različitim određenim točkama, kao i između energija u glavnim i apsolutnim točkama velika je razlika.

Možete se odmoriti.

(21:57. Jane se sada osjećala bolje. Iznenadila se kada sam joj rekao da je diktat bio toliko spor. Kada je u transu nije svjesna pauza koje radi, kao ni njihova broja. „Nisam uopće imala osjećaj za vrijeme." - rekla je. „Moj je prostor ispunjen. Ne znam kako to drukčije reći..."

Nastavak na isti način u 22:17.)

Stoga su ovo točke koncentrirane energije. Određene točke su mnogo češće i, praktično govoreći, utječu na vaše svakodnevne preokupacije. Neka su mjesta za gradnju kuća ili drugih građevina bolja od drugih, to su točke na kojima su zdravlje i životna snaga pojačani, gdje će biljke, pruže li im se svi ostali jednaki uvjeti, bolje rasti i roditi i činit će se da su ondje udruženi svi dobri uvjeti.

Neki ljudi mogu takva mjesta instinktivno osjetiti. Ona se pojavljuju unutar određenih kuteva koje zadaju koordinatne točke. Ove točke, jasno je samo po sebi, nisu same materijalne, odnosno, nisu vidljive iako ih se može matematički potvrditi, a osjeća ih se kao pojačanu energiju.

(22:23.) U nekoj prostoriji biljke će uspješnije rasti u takvom njezinu dijelu nego u ostalima, pod uvjetom da u svim dijelovima prostorije ima dovoljno svjetla i ostaloga potrebnoga biljkama. Svi prostori u

kojima se krećete ispunjeni su ovakvim koordinatnim točkama, tako da se stvaraju i određeni nevidljivi kutevi.

(22:26.) Ovo što ću reći vrlo je pojednostavljeno, ali neki su kutevi više 'periferno' od drugih, pa će biti manje pogodni za bilo kakve uvjete rasta i djelovanja. Govoreći o ovim kutevima, mi ćemo se ponašati kao da su oni trodimenzionalni, iako su, jasno, multidimenzionalni. Budući da priroda ovih kuteva nije glavna tema moje knjige, ovdje ih nije moguće do kraja objasniti. Činit će se da djeluju jače u nekim vremenima nego u nekim drugim, iako te razlike nemaju nikakve veze niti s prirodom ovih koordinatnih točaka niti s prirodom vremena. Na njih utječu drugi elementi, ali se mi sada njima ne moramo baviti.

(22:31.) Ove se koncentrirane energetske točke aktiviraju emocionalnim intenzitetima koji se potpuno nalaze unutar vašeg normalnog raspona. Vaše vlastite emocije ili osjećaji aktivirat će ove koordinate bez obzira na to znate li vi za njih ili ne znate. Izvornom će se osjećaju ili misli tako dodati veća energija, a njihovo projiciranje u materiju će se ubrzati. Sada, ovo se događa bez obzira na prirodu osjećaja, ovdje je riječ samo o njihovu intenzitetu.

Ove su točke poput nevidljivih energana, drugim riječima, aktiviraju se svaki put kada u dodir s njima dođe bilo kakav emocionalni osjećaj ili misao dovoljnog intenziteta. Same točke pojačavaju na sasvim neutralan način sve što ih aktivira.

Ovaj nam materijal ide prilično sporo jer je nov, ali uglavnom i zato što bih želio da se prevede što preciznijim pojmovima. A bez Ruburtove znanstvene podloge moram se služiti domišljatošću.

Možete se odmoriti.

(22:39 do 23:14.)

Sada: Ovo je vrlo pojednostavljeno, ali subjektivna iskustva svih svijesti automatski se izražavaju kao jedinice elektromagnetske energije. One postoje 'ispod' raspona materijalne tvari. One su, ako vam je tako draže, početne čestice koje još nisu stasale u materiju.

Ove su jedinice prirodne emanacije iz svih vrsta svijesti.

One su nevidljive formacije koje nastaju reakcijom na bilo kakvu vrstu stimulacije. Vrlo rijetko postoje izolirane, a često se pod određenim zakonima ujedinjuju. Mijenjaju svoj oblik i svoje pulsiranje. Njihovo relativno 'trajanje' ovisi o izvornom intenzitetu koji one nose, odnosno koji nose izvorna misao, emocija, stimulacija ili reakcija koja ih je ostvarila.

(23:21.) I ponovno ću reći vrlo pojednostavljeno, pod određenim okolnostima one koaguliraju u materiju. Ove elektromagnetske jedinice dovoljno visokog intenziteta automatski aktiviraju podređene koordinatne točke o kojima sam govorio. One se tada ubrzavaju i natjeraju u materiju mnogo brže, govoreći vašim rječnikom, od jedinica manjega intenziteta. Molekule bi prema ovim jedinicama izgledale poput planeta. Atomi i molekule i planeti i ove jedinice elektromagnetske energije samo su drukčije pojavnosti istoga principa koji dovodi do ostvarenja ovih jedinica. Ovo vam izgleda toliko nevjerojatno samo zbog vašeg relativnog položaja, vašeg usredotočivanja na vidljivi prostor i vrijeme.

Sve misli i emocije, stoga, pod određenim okolnostima postoje kao jedinice elektromagnetske energije ili kao njihova kombinacija, a uz pomoć koordinatnih točaka one se često stapaju u građevne komponente materije. Ovo se izviranje u materiju događa kao neutralan 'rezultat' bez obzira na prirodu bilo koje misli ili emocije. Tako su mentalne slike, popraćene jakim emocijama, nacrti prema kojima će se odgovarajući materijalni predmet, neka okolnost ili događaj – govoreći vašim rječnikom – dogoditi, odnosno pojaviti.

Sada: Kraj diktata. Imaš li pitanja?

(„Nemam.")

Peto nam poglavlje ide vrlo dobro. Želim vam sve najljepše i ugodnu večer punu ljubavi.

(„Laka ti noć, Seth, i hvala ti puno." 23:32.)

525. SEANSA, SRIJEDA 22. TRAVNJA 1970. 21:14

(Prije Sethova diktata knjige večeras smo primili četiri stranice osobnog materijala, što smo izbrisali. Nastavak nakon pauze u 22:03.)

Intenzitet osjećaja, misli ili mentalne slike stoga je važan element kod određivanja njegove daljnje fizičke materijalizacije.

Intenzitet je sama srž oko koje se oblikuju jedinice elektromagnetske energije. Govoreći vašim rječnikom, što je ta srž intenzivnija, prije će doći do fizičke materijalizacije. Ovo vrijedi bez obzira na to je li mentalna slika zastrašujuća ili radosna. Sada, ovdje imamo jedan vrlo važan problem: ako je rad vašega uma vrlo intenzivan i ako vaša razmišljanja tvore žive mentalne emocionalne slike one će se brzo oblikovati u materijalne događaje. Isto tako, ako ste vrlo pesimistične

prirode i zaokupljaju vas misli i osjećaji o mogućim katastrofama tada će se te misli sasvim vjerno reproducirati kroz iskustvo.

I zato, što su vam zamišljanje i unutarnji događaji intenzivniji, važnije je da shvatite metode kojima to unutarnje iskustvo postaje materijalna stvarnost. Vaše misli i emocije na svoje putovanje u materijalno ostvarenje kreću u trenutku stvaranja predodžbi. Živite li u području u kojemu je koordinatno okruženje snažno – o takvom sam prostoru govorio kao o neobično provodljivom – i ako su vam misli takve prirode, tada će vam se činiti da vas saljeću bolesti i nesreće, jer su u takvom okruženju sve misli vrlo plodne. No ako su vam, s druge strane, osjećaji i subjektivna iskustva prilično uravnotežena, na konstruktivan način poprilično optimistična i kreativna, onda će vam se činiti da ste blagoslovljeni neobičnom srećom, jer će se vaše ugodne misli i predodžbe vrlo brzo ostvarivati.

Ukratko, u vašoj državi, na Zapadnoj obali, dijelovima Istočne obale, u Utahu, na području Velikih jezera, grada Chicagoa, Minneapolisa i u nekim drugim jugozapadnim područjima, iz već navedenih razloga nalaze se takvi prostori izvrsne koordinatne aktivnosti. Materijalizacije će se brzo događati, a stoga su potencijali i za konstruktivne i za destruktivne elemente visoki.

(22:20.) Samo trenutak. Ove koordinatne točke same aktiviraju ponašanje atoma i molekula kao što, na primjer, Sunce pomaže rastu biljaka. Ove koordinatne točke aktiviraju stvaralačko ponašanje atoma i molekula i uvelike podržavaju njihove sposobnosti suradnje, njihovu težnju da se okupe u organizacijske i strukturalne skupine, da tako kažemo, u rojevima.

Ove koordinatne točke pojačavaju, odnosno intenziviraju ovo ponašanje, latentnu spontanost koja je urođena značajka materije. One djeluju kao psihički generatori, tjerajući nematerijalno u materijalni oblik.

Sada se možete odmoriti.

(22:25 do 22:38.)

Sada, ovo ne bi trebala biti tehnička knjiga i zato ovo sada nije ni vrijeme ni mjesto za iscrpnu raspravu o djelovanju, ponašanju ili učincima ovih koordinatnih točaka; ni jedinica elektromagnetske energije – tih prirodnih emanacija svijesti o kojima sam govorio. Ipak želim da se zna da se misli i emocije pretvaraju u materijalno vrlo jasnim metodama i kroz vrijedeće zakone, premda oni mogu trenutno biti nepoznati.

U drugim će se dijelovima Sethovog materijala, onima među vama koji ovo pitanje žele dalje istraživati i onima koje ono zanima iz znanstvenih pobuda, ovi procesi detaljno razjasniti. Ovdje o takvim pitanjima govorimo samo zato što se ona dotiču višedimenzionalnog aspekta osobnosti. Ona vam omogućuju materijalizirati određena subjektivna iskustva u trodimenzionalnu stvarnost. Ipak, prije no što dovršim ovu temu podsjetio bih vas da ovakve emanacije u raznim stupnjevima izviru iz svih svijesti, ne samo iz vaše. Ovdje je riječ i o staničnoj svijesti, tako da je cijela vaša atmosfera prožeta nevidljivom mrežom elektromagnetskih jedinica, a na temelju i iz toga tkanja stvaraju se čestice materijalne tvari.

Sada: O ovoj bi se temi lako mogla napisati jedna zasebna knjiga. Primjerice, vrlo bi korisne mogle biti informacije koje se tiču 'položaja' glavnih i apsolutnih koordinatnih točaka. Vi se dičite svojom tehnologijom i proizvodnjom dugotrajnih uporabnih predmeta, izgradnjom građevina i cesta, a mnogo toga je nevažno usporedi li se s drugim strukturama u 'prošlosti'.

Istinsko razumijevanje načina na koji jedna misao postaje materijalna tvar dovest će do potpuna preokreta u vašoj takozvanoj modernoj tehnologiji, gradnji građevina i cesta kao i ostalih struktura koje će nadugo nadživjeti one koje ste do sada izgradili. No dok se psihička stvarnost koja se nalazi iza materijalne tvari ignorira ne možete učinkovito upotrijebiti ove postojeće metode, niti se možete njima okoristiti. Ne možete razumjeti psihičku stvarnost koja je pravi pokretač vašeg materijalnog postojanja sve dok najprije ne razumijete svoju vlastitu psihičku stvarnost i neovisnost od svih zakona fizike.

Stoga je moja prva zadaća osvijestiti vam unutarnji identitet kojega ste dio i počistiti dio nepotrebnih intelektualnih i praznovjernih ostataka koji vas sprječavaju u prepoznavanju vaših vlastitih potencijala i slobode. Nakon toga možda možete početi učiti mnoge načine korištenja slobode.

Ovo je kraj diktata. A može biti i kraj Petoga poglavlja. Možete uzeti pauzu ili završiti seansu, kako želite.

(„Onda ćemo napraviti pauzu."

22:58. Na kraju se pokazalo da je ovo ipak bio kraj seanse. Oboje smo bili umorni. Jane je bila znatno brža no u prošloj seansi, a oči su joj veliki dio vremena bile zatvorene.)

Šesto Poglavlje

DUŠA I PRIRODA NJEZINE PERCEPCIJE

526. SEANSA, PONEDJELJAK 4. SVIBNJA 1970. 22:00

(Ova je seansa započela kasno navečer zato što sam se ja udubio u slikanje. Radio sam dokasna i trebao mi je kratak odmor. Jane se osjećala dobro. Govorila je prilično brzo, čini mi se najbrže otkako je Seth počeo pisati svoju knjigu. Bila je opuštena i staložena, govorila je prosječnom glasnoćom, a oči su joj se često zatvarale.)

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada: Današnja će seansa biti kratka, a započet ću diktirati sljedeće poglavlje.

Uz ovo malo pozadine što sam je do sada izložio možemo započeti priču o temi ove knjige: vječne vrijednosti duše. Čak i kada istražujemo druga pitanja pokušavat ćemo pojasniti multidimenzionalni aspekt tog unutarnjeg sebstva. S njime su povezane mnoge zablude, pa najprije moramo njih pokušati razriješiti.

Kao prvo, duša nije nešto što se posjeduje, nešto što vi posjedujete. Vi jeste duša. Ja obično umjesto pojma 'duša' radije upotrebljavam pojam 'entitet' jednostavno zato što spomenute zablude nisu toliko povezane s riječju 'entitet', a i njezine su konotacije u organizacijskom smislu manje religiozne.

Problem je u tome što vi dušu, odnosno entitet, često smatrate gotovim, statičnim 'stvarima' koje vam pripadaju, ali nisu vi sami. Duša, odnosno entitet, – drugim riječima, vaš najintimniji moćni unutarnji identitet – svo se vrijeme mijenja i tako mora biti. On stoga nije nešto

poput sačuvana naslijeđa. On je živ, osebujan, osjetljiv. Oblikuje materiju i svijet kakav poznajete i usto se nalazi u stanju nastajanja.

Sada, u ovoj trodimenzionalnoj stvarnosti na koju se vaš ego uglavnom usredotočuje, postaje pretpostavljeni cilj, odnosno odredište – završetak onoga što je bilo u stanju nastajanja. No duša, odnosno entitet, svoje postojanje temelji u drugim dimenzijama u kojima ispunjenje ne ovisi ni o kakvim ciljevima i odredištima, kako duhovnim, tako ni bilo kakvim drugim.

Duša, odnosno entitet, uvijek je u stanju toka odnosno učenja, kao i razvoja koji se prije odnosi na subjektivno iskustvo nego na vrijeme ili mjesto. Ovo nije ni blizu toliko misteriozno kako bi moglo zvučati. Svi moji čitatelji igraju igru u kojoj se egoistično sebstvo pretvara da ne zna ono što cjelovito sebstvo zasigurno zna. Budući da je ego bez sumnje dio cjelovitog sebstva, on u osnovi mora biti svjestan takvoga znanja. No ipak, intenzivno usredotočen na materijalnu stvarnost, on se pretvara da ne zna, sve dok ne osjeti kako je neku informaciju sposoban upotrijebiti u materijalnom smislu.

Stoga, vi ustvari imate pristup svojemu unutarnjem sebstvu. Nije jednostavno odvojiti se sasvim od vlastite duše, odnosno entiteta. Ego se, da tako kažemo, radije vidi u ulozi kapetana za kormilom, budući da se baš ego najizravnije nosi s katkad burnim morem materijalne stvarnosti, pa ne želi da ga se u ispunjavanju toga zadatka ometa.

Psihološki i psihički kanali oduvijek postoje i šalju komunikacije naprijed-natrag kroz razne razine sebstva, a ego nužne informacije i podatke iz unutarnjih dijelova osobnosti bez pitanja prihvaća. Njegov položaj zapravo uvelike ovisi o tom bespogovornom prihvaćanju podataka iz nutrine. Ego, drugim riječima, 'vanjsko' sebstvo koje smatrate sobom – taj dio vas održava njegovu sigurnost i njegovu privid nu vlast upravo zbog toga što ga unutarnji slojevi vaše vlastite osobnosti neprestano podržavaju, održavaju materijalno tijelo u funkciji i održavaju komunikaciju s mnogobrojnim poticajima koji dolaze i od vanjskih i od unutarnjih okolnosti i uvjeta. Duša, odnosno entitet se, kroz reinkarnacije, kroz postojanje i iskustvo u mogućim stvarnostima, ne smanjuje nego upravo širi i povećava, što ću pojasniti kasnije.

(22:19. Obratite pozornost na količinu materijala izdiktirana od 22:00.)

Samo zbog toga što o svojemu vlastitom entitetu imate vrlo ograničenu predodžbu insistirate na tome da je on u svojoj jedinstvenosti gotovo sterilan. Unutar vašega tijela nalaze se milijuni stanica

a vi ga nazivate jedinicom i smatrate ga svojim vlastitim. Vi ga doista stvarate, iznutra prema van, a stvarate ga od žive tvari i svaka najmanja njegova čestica ima svoju vlastitu živu svijest. Postoje nakupine materije, a u tome smislu postoje i nakupine svijesti od kojih je svaka pojedinačna i svaka nosi svoju vlastitu sudbinu i sposobnosti i potencijale. Vaš vlastiti entitet nema ograničenja: kako bi onda vaš entitet, odnosno duša, mogao imati granice koje bi je opasale i zanijekale joj slobodu? Možete se odmoriti.

(22:24. Jane je nastavila u jednako brzom tempu u 22:33.)

Sada: Često se čini kako se o duši razmišlja kao o nekom dragom kamenu, da bi se konačno tumačila kao dar Božji, ili kako su neke žene običavale tumačiti svoju nevinosti, nešto vrlo vrijedno što se mora izgubiti, pri čemu se taj gubitak označuje kako lijep dar primatelju.

U mnogim se filozofijama zadržala takva vrsta ideje: duša se vraća izvornom darivatelju ili se izgubi u nejasnom stanju negdje između bivanja i ne-bivanja. No duša je prije svega kreativna. Ona se može razmatrati s mnogih gledišta. Do određenog joj se stupnja mogu i navesti karakteristike, a mnogi bi moji čitatelji te karakteristike doista mogli prepoznati kod sebe kada bi bili dovoljno visoko motivirani i kada bi im to bilo od najveće važnosti. Duša, odnosno entitet, sam po sebi jest najviše motiviran, najviše energiziran i najmoćnija poznata jedinica svijesti u svim svjetovima.

On je energija koncentrirana do stupnja koji je vama sasvim nevjerojatan. On sadržava neograničene potencijale, no on mora stvoriti svoj vlastiti identitet i oblikovati svoje vlastite svjetove. U sebi nosi teret svega postojanja. Unutar njega se nalaze potencijali osobnosti koji nadilaze vaše razumijevanje. Ne zaboravite, govorim o vašoj duši, odnosno entitetu, kao i o duši ili entitetu općenito. Vi ste jedna manifestacija svoje vlastite duše. Koliko bi vas željelo svoju stvarnost, svoju cjelokupnu stvarnost, ograničiti na iskustvo koje sada poznajete? A upravo to činite kada zamišljate da je vaše sadašnje sebstvo vaša cijela osobnost i kada insistirate da vaš identitet ostaje nepromijenjen tijekom beskrajne vječnosti.

(22:43.) Takva bi vječnost doista bila mrtva. Na mnoge je načine duša začetak boga, a kasnije u ovoj knjizi govorit ćemo o 'konceptu boga'. No zasad ćemo se baviti samo entitetom, odnosno dušom, većim sebstvom koje čak i sada šapće u skrivenim kutcima iskustva svakog od čitatelja. Nadam se da ću vas ovom knjigom ne samo uvjeriti u vječne vrijednosti vaše duše, odnosno entiteta, nego da ću vam

pomoći da njezinu životnu stvarnost osjetite unutar sebe. Ipak, prije svega morate donekle poznavati vlastitu psihološku i psihičku strukturu. Kada donekle shvatite tko ste i što ste onda vam i ja mogu bolje objasniti tko i što sam ja. Nadam se da ću vas upoznati s dubokim kreativnim aspektima vašeg postojanja kako biste ih mogli upotrijebiti za povećavanje i proširivanje svojega cjelokupnog iskustva.

(Donekle šaljivo): Ovo je kraj diktata. Molim vas sada za jedan tren. *(Pauza.)*

Želio sam započeti ovo poglavlje. To uvijek popravi Ruburtovo raspoloženje. Time se prekida napetost *(uz smijeh)* oko toga o čemu će sljedeće poglavlje govoriti. No dajte mi sada jedan tren. *(Pauza.)*

Sada: Zapamti osjećaj igre i laganih ruku koji je povezan s tvojim portretom. Inače gubiš svoje svjetlucave boje i nađeš se u mutnoći kakvu nisi želio. Zapamti da je duša ravan iza fasade koju vidiš, da je čak i tijelo u stanju neprestane gotovo magične aktivnosti, čak i kada je, dok osobu slikaš kako sjedi u stolcu, fizički nepokretno.

(Ovdje se Seth neočekivano poziva na veliki portret na kojemu sam radio posljednjih mjesec dana i koji mi je danas zadao velike muke. Slika prikazuje jednoga pacijenta iz bolnice u kojoj se nalazi moj otac. Model sjedi šutke i prilično kruto u invalidskim kolicima. Sve je išlo dobro dok nisam zapao u poteškoće oko boje njegove odjeće. To me toliko izbacilo iz takta da sam naposljetku sve počeo ispočetka.

Kao i obično, Sethova opažanja vezana za slikarstvo bila su izvanredna. To sam već više puta rekao. A i nikada ranije nisam čuo Jane da o slikarstvu govori na način na koji to radi Seth. Ove dvije osobnosti pristupaju toj temi s vrlo različitih polazišta.)

Ti želiš da se iz slike, uz očito stanje nepokretnosti, osjeća vrlo ubrzana aktivnost koja se odigrava unutar te osobe, aktivnost koja se ne može izraziti materijalno, a morala bi iz slike zračiti usprkos očitom, odnosno prividnom izgledu stanja tvojega modela.

Možda prejako naglašavaš aspekte kolica kao vezujuće elemente koji tvoj model drže manje ili više nepokretnim. On, dakako, stvara i ta kolica, kao što znaš, a time i ograničenja. Vjerujem kako postoje neki problemi, ili su postojali *(postojali su!)* s donjim desnim kutem, problemi koji se tiču potrebe za većom količinom svjetla, a koja ipak nije previše jasno ostvarena. Na tim problemima radiš. Imaš li pitanja?

(„Pretpostavljam da nemam. Preumoran sam da bih razmišljao.")

Onda ću završiti našu seansu. Želim vam sve najljepše i ugodnu večer punu ljubavi.

(„Hvala ti, Seth. Bilo je izvrsno.")

Hvala ti što si zapisivao diktat iako si bio umoran.

(„Pa nisam bio toliko van stroja."

(22:58. Janeina je brzina bila dobra sve do kraja seanse.)

527. SEANSA, PONEDJELJAK 11. SVIBNJA 1970. 21:12

Dobra večer. *(„Dobra večer, Seth.")*

Sada: Nastavit ćemo započeto poglavlje.

Brojni pojedinci dušu zamišljaju kao besmrtni ego, zaboravljajući da je ego kakav vi poznajete samo jedan mali dio sebstva, tako da se taj dio osobnosti jednostavno projicira prema naprijed, da tako kažemo – *ad infinitum* (u beskonačnost; bez granica i kraja). Budući da su dimenzije vaše stvarnosti toliko slabo shvaćene, i vaši koncepti moraju biti ograničeni. Kada čovjek pomisli na 'besmrtnost' čini se da se nada daljnjem egoističnom razvoju i još se usto protivi pomisli da bi takav razvoj mogao uključivati promjene. Čovjek kroz svoje religije govori kako on doista ima dušu, a uopće se ne pita što to duša jest, a, ponavljam, često se čini da na nju gleda kao na neki predmet koji posjeduje.

Sada se osobnost, čak i onakva kakvu vi poznajete, neprestano mijenja, što se ne događa uvijek na način koji se očekuje, štoviše, vrlo se često mijenja na nepredvidljive načine. Vi insistirate na usredotočivanju svoje pozornosti na sličnosti koje su isprepletene kroz vaše vlastito ponašanje, na njima vi gradite teoriju po kojoj sebstvo slijedi obrazac koji ste na nju prenijeli (umjesto obrnuto). A taj prenijeti obrazac sprječava vaš uvid u sebstvo kakvo ono doista jest. Isto tako, vi zatim takvo iskrivljeno gledište projicirate na svoju predodžbu o stvarnosti duše. Dušu stoga zamišljate u svjetlu pogrešnih predodžbi koje imate čak i o prirodi svojih smrtnih sebstava.

(21:25.) Vidite, čak je i smrtno sebstvo daleko čudesnije i začudnije no što vi to uviđate, čak i ono posjeduje daleko više mogućnosti no što mu ih vi pripisujete. Još uvijek ne razumijete pravu prirodu percepcije, čak ni toliko koliko se tiče smrtnoga sebstva, pa vam je samim time vrlo teško shvatiti i percepciju duše. Jer duša, iznad svega, percipira i stvara. Sjetite se ponovno kako vi sada jeste duša. Tako sada percipira upravo duša unutar vas. Njezine metode poimanja iste su sada kakve su bile i prije vašega fizičkog rođenja i kakve će biti poslije vaše fizičke smrti. Stoga unutarnji dio vas, ono što čini dušu, u osnovi neće odjednom, nakon fizičke smrti, promijeniti svoje metode percepcije niti svoje karakteristike.

Zato možete sad otkriti što je to duša. Duša nije nešto što vas čeka nakon smrti, niti je nešto što morate sačuvati ili spasiti, a ujedno je nešto što ne možete izgubiti. Izrazi 'spasiti' ili 'izgubiti' dušu uvelike su krivo tumačeni i iskrivljeni jer je duša dio vas koji je doista neuništiv. U taj dio ćemo detaljnije ući u dijelu knjige koji se bavi religijom i konceptom boga.

Ni vaša vlastita osobnost kakvu poznajete, taj dio vas koji vi smatrate najdragocjenijim, najjedinstvenijim sobom, nikada neće biti izgubljena ni uništena. Taj dio vas dio je duše. Duša ga neće niti progutati niti poništiti, niti će ga sebi podčiniti. S druge strane, on se nikada ne može niti odvojiti. On je, pored svega toga, jedini aspekt vaše duše. Vaša individualnost, kako god je želite shvaćati, vašim rječnikom nastavlja postojati.

Nastavlja rasti i razvijati se, no njezin rast i razvoj uvelike ovisi o tome koliko će ona shvatiti kako je, iako različita i individualna, ujedno i ništa više do jedne manifestacije duše. U istoj mjeri u kojoj ona to shvaća ona uči ostvarivati se u kreativnosti i upotrebljavati one sposobnosti koje se nalaze u njoj jer su joj urođene.

Sada bi, nažalost, bilo daleko jednostavnije samo vam reći kako vaša individualnost nastavlja postojati i na tome ostati. I dok bi to bila sasvim razumna parabola već je na taj način rečeno i ranije, a u samoj jednostavnosti ove priče postoje i neke opasnosti. Istina je da su osobnost koja ste vi sada i osobnost koja ste bili i koja ćete biti – upotrebljavajući pojmove kojima vi shvaćate vrijeme – sve ove osobnosti manifestacije su duše, vaše duše.

(21:42.) Stoga vaša duša – duša koja vi jeste – duša koje vi jeste dio –ta duša je daleko kreativnija i čudesnija pojava no što ste ranije to pretpostavljali. A kada se to potpuno ne shvaća i kada se ovaj koncept oslabi radi jednostavnosti, kako je ranije spomenuto, tada se intenzivna životnost duše nikako ne može shvatiti. Vaša duša tako posjeduje mudrost, informacije i znanje koje je dio iskustva svih ovih drugih osobnosti. A vi unutar sebe imate pristup tim informacijama, ali samo ako razumijete pravu prirodu svoje stvarnosti. Dopustite mi da još jednom naglasim kako ove osobnosti postoje nezavisno unutar i kao dio duše te da se svaka od njih može slobodno razvijati i baviti kreacijom.

A postoji i unutarnja komunikacija, pa je znanje jedne osobnosti dostupno svima ostalima – ne nakon fizičke smrti nego sada, u vašem sadašnjem trenutku. Sada sama duša, kako sam spomenuo ranije, nije statična. Ona raste i razvija se čak i kroz iskustva onih osobnosti koje ju sačinjavaju, a to je, da kažem što jednostavnije mogu, više od zbroja njezinih pojedinačnih dijelova.

(21:50.) Sada, u stvarnosti ne postoje zatvoreni sustavi. U vašem materijalnom sustavu priroda vaše percepcije donekle ograničava vaše shvaćanje stvarnosti jer vi namjerno odlučujete usredotočiti se na dane okolnosti. No govoreći u osnovama, svijest nikada ne može biti zatvoren sustav i sva su ograničenja takve vrste samo iluzija. Stoga sama duša nije zatvoreni sustav. No kada vi razmišljate o duši obično o njoj mislite u takvom svjetlu, kao o nepromjenjivoj psihičkoj, odnosno duhovnoj citadeli. No citadele ne brane samo od prodora osvajača, one isto tako sprječavaju i širenje i razvoj.

Ovdje su uključene mnoge teme i mnogi sadržaji koje je vrlo teško izraziti riječima zbog toga što ste vi toliko uplašeni za svoj osjećaj identiteta da odbijate pomisao kako je duša, na primjer, otvoren duhovni sustav, energana kreativnosti koja zrači u svim smjerovima, a ustvari je sva istina u tome.

U isto vrijeme dok vam ovo govorim, ja vas i podsjećam kako svoju trenutnu osobnost nećete nikada izgubiti. Sada, drugi naziv za dušu jest entitet. Vidite da nije jednostavno podastrijeti vam definiciju duše, odnosno entiteta, jer da biste s pomoću logičkih pojmova doživjeli čak i samo kratak uvid morali biste razumjeti dušu kroz duhovne psihičke i elektromagnetske aspekte te shvatiti osnovnu prirodu kako svijesti tako i djelovanja. No prirodu duše, odnosno entiteta, možete otkriti intuitivno, a intuitivno je znanje na razne načine nadmoćno svim drugim oblicima znanja.

Jedan od preduvjeta takvog intuitivnog razumijevanja duše želja je za njegovim postizanjem. Ukoliko je ta želja dovoljno jaka automatski će vas dovesti do iskustava koja će proizvesti nepogrešivo, snažno i živopisno subjektivno znanje. Postoje metode kojima se ono postiže, a neke od njih izložit ću vam u preostalome dijelu ove knjige.

(22:02.) Za sada vam nudim jednu jednostavnu ali prilično djelotvornu vježbu. Nakon što pročitate ovaj dio poglavlja, zatvorite oči i pokušajte unutar sebe osjetiti izvor energije iz kojega dolazi vaše vlastito disanje i životna snaga. Nekima od vas ovo će poći za rukom već pri prvom pokušaju. Drugima će trebati nešto više vremena. Kada

ovaj izvor unutar sebe osjetite, pokušajte osjetiti kako ova energija teče kroz vaše čitavo materijalno biće prema van, kako izlazi kroz vrhove prstiju na vašim rukama i nogama, kroz pore vašega tijela, kako zrači u svim smjerovima iz središta koje ste vi sami. Zamislite kako te zrake nesmanjenom snagom prolaze kroz krošnje drveća i oblake iznad vas i kroz središte Zemlje ispod vas, šireći se do najudaljenijih dijelova svemira.

E sad, moja namjera nije da ovo bude samo jedna simbolična vježba, jer – iako može početi sa zamišljanjem – ona se temelji na činjenicama, a izbojci vaše svijesti i kreativnost vaše duše doista na opisani način prožimaju izvanjski svijet. Ova će vam vježba malo otvoriti poimanje prave prirode, kreativnosti i životne snage duše iz koje možete crpsti svoju energiju i koje ste vi jedan individualan i jedinstven dio.

(Šaljivo): Možete se odmoriti.

„Hvala."

(22:10.) Jane je bila u duboku transu; govorila je brzo, uz nekoliko pauza. Rekla je da je Seth mogao bez problema i veselo nastaviti. Pauzu je zatražio samo zato što sam ja svoju iscrpljenu desnu ruku namjerno pustio da padne na kauč. Jane se osjećala dobro. Nije imala osjećaj o satima koji prolaze. Obratite pozornost na količinu izdiktirana materijala.

(Kao što se već često događalo, Jane je rekla kako se ne sjeća prvoga dijela poglavlja koji je izdiktiran 4. svibnja. Nastavak jednako brzim tempom u 22:27.)

Sada: Ova rasprava ne bi trebala biti samo ezoterijska prezentacija koja neće imati mnogo praktičnog značenja za vaše svakodnevice. Činjenica je da se, dok god se pridržavate ograničenih koncepata svoje stvarnosti nećete moći praktično poslužiti mnogim svojim sposobnostima; a dok kroz ograničen koncept poimate dušu, donekle si uskraćujete pristup izvoru vlastitog postojanja i kreativnosti.

Sada, ove sposobnosti djeluju bez obzira na to znate li vi to ili ne, no one često djeluju usprkos vama, umjesto da djeluju uz vašu svjesnu suradnju. A kada shvatite da ih upotrebljavate često se toga uplašite zbog čega se zbunite i izgubite kompas. Nije važno što su vas učili, morate razumjeti, na primjer, da – govoreći o osnovana – percepcije nisu fizičke na način na koji se taj pojam obično upotrebljava. Nađete li se u situaciji u kojoj informacije primate kroz neka druga a ne kroz svoja fizička osjetila, tada morate prihvatiti činjenicu da percepcija funkcionira upravo na taj način.

A često se dogodi to da se, zbog tolike ograničenosti vaše predodžbe stvarnosti, uplašite baš svaki puta kada doživite bilo kakvo iskustvo koje se u takvu vašu predodžbu ne uklapa. Sada, ja ne govorim samo o sposobnostima koje se, u širem značenju, nazivaju 'izvanosjetilna percepcija'. Vama se takva iskustva čine neobičnima samo zato što ste toliko dugo negirali postojanje bilo kakve percepcije koja ne dolazi putem fizičkih osjetila.

Takozvana izvanvanosjetilna percepcija daje vam samo sirovu i izobličenu naznaku o osnovnim načinima na koje unutarnje sebstvo prima informacije, no koncepti izgrađeni oko izvanosjetilne percepcije barem su bliži istini, pa kao takvi predstavljaju napredak spram ideje da je sva percepcija u svojoj prirodi fizička.

Sada, raspravu o prirodi duše gotovo je nemoguće odvojiti od rasprave o prirodi percepcije. Podsjetimo se ukratko nekih stvari: vi oblikujete materijalnu tvar i materijalni svijet kakav poznajete. Zapravo se može reći kako taj materijalni svijet stvaraju fizička osjetila tako što vas prisiljavaju da ponuđeno polje energije doživite kroz materijalne pojmove, a ona ujedno tome polju stvarnosti nameću visoko specijaliziran obrazac. Fizičkim osjetilima stvarnost na neki drugi način niti ne možete doživjeti.

(22:44.) No ta materijalna percepcija ni na koji način ne utječe niti mijenja urođenu, temeljnu i nesputanu percepciju kakva je karakteristična za unutarnje sebstvo, unutarnje sebstvo koje jest onaj dio duše koji se nalazi unutar vas. Ovo unutarnje sebstvo svjesno je svojega odnosa spram duše. Ono je dio sebstva koje djeluje, mogli bismo tako reći, kao teklić između duše i sadašnje osobnosti. Također morate shvatiti da kada upotrebljavam pojmove poput 'duša', 'entitet', 'unutarnje sebstvo' i 'sadašnja osobnost', upotrebljavam ih radi praktičnosti, jer jedno je dio drugoga. Ne postoji mjesto na kojemu jedno prestaje, a drugo počinje.

Ovo možete lako vidjeti i sami sjetite li se načina na koji psiholozi upotrebljavaju pojam 'ego', 'podsvjesno', pa čak i 'nesvjesno'. Ono što se jednom čini podsvjesno drugi puta može biti svjesno. Neki nesvjesni motiv nekad može biti i svjestan. Čak bi vam i u ovim pojmovima vaše iskustvo trebalo govoriti kako riječi same stvaraju razgraničenja koja u vašemu vlastitom iskustvu ne postoje.

Vama se čini da svijet poimate isključivo kroz svoja fizička osjetila, a potrebno je samo da svoje egoistične ideje o stvarnosti proširite i

otkrit ćete kako čak i vaše egoistično sebstvo posve lako prihvaća postojanje nematerijalnih informacija.

(Pauza u 22:53.) A dok se to događa automatski se mijenjanju i šire njegove vlastite ideje o svojoj vlastitoj prirodi jer ste vi usput uklonili ograničenja njegovu rastu. Sada, svaki čin percepcije, odnosno opažanja, mijenja onoga tko opaža, pa se tako i duša, koju smatramo opažateljem, mora mijenjati. U stvarnosti ne postoji pravo razgraničenje između opažatelja i sadržaja koji se prividno opaža. Na razne je načine opažani sadržaj samo produžetak opažatelja. Ovo se možda čini čudnim, no svi su činovi mentalni ili, ako vam je tako draže, psihički činovi. Ovo je izvanredno jednostavno objašnjenje, ali upravo misli stvaraju stvarnost. Zatim stvaralac te misli opaža taj predmet, ne uviđajući svoju povezanost s tim prividno odvojenim predmetom.

Ova karakteristika materijaliziranja misli i emocija u materijalnu stvarnost jedan je atribut duše. Sada, u vašoj stvarnosti ove se misli materijaliziraju. U drugim stvarnostima one se mogu 'konstruirati' na posve drukčiji način. I tako vaša duša, ono što vi jeste, iz prirode vaših misli i očekivanja za vas konstruira vašu svakodnevnu materijalnu stvarnost.

Stoga vi možete lako vidjeti koliko su vaši subjektivni osjećaji doista važni. Ovo znanje – da je vaš svemir konstrukt misli – može vam odmah dati rješenja koja će vam omogućiti korisne promjene vlastita okruženja i okolnosti. A dok ne razumijete prirodu duše i ne uviđate kako materijalnu stvarnost oblikuju vaše misli i osjećaji, osjećate se nemoćnim promijeniti je. Nadam se da ću vam u sljedećim poglavljima ove knjige dati neke praktične informacije koje će vam omogućiti praktično mijenjanje same prirode i strukture svakodnevna života.

(Jane se, u ulozi Setha, smiješeći nagnula naprijed.) Umaraš li se?

(„Dobro bi mi došla kratka pauza." I dalje u transu i poprilično vesela, Jane je nastavila zuriti u mene.

Oči su joj bile vrlo tamne. „Dobro sam." - rekao sam. „Želiš li nastaviti? Ja sam spreman.")

Ne bih za to preuzimao odgovornost. Sada nam treba novi komplet prstiju za tebe. Bez obzira na sve, odmori se. *(Šaljivo):* Nisam vas mislio predugo zadržavati.

(„Sve je u redu."

Odjednom, glasno i snažno): Mogao bih diktirati čitavu noć, jednu noć, a vi biste onda mogli imati tri seanse pauze. *(„Vjerujem da bi mogao."*

(23:09.) Janein trans ponovno je bio dubok, a mene je ponovno uhvatio grč od pisanja. Nisam uopće sumnjao da bi Seth mogao govoriti cijelu noć; jedina ograničenja u ovome su slučaju bila naša. Jane je osjećala vrlo snažnu energiju.

Ova je pauza označila kraj diktata njegove knjige za ovu večer. Seth je to objavio kada se vratio u 23:28. Zatim je izdiktirao otprilike jednu stranicu osobnog materijala za Jane i mene, pa je seansu i prekinuo, u vedrom raspoloženju u 23:35.)

528. SEANSA, SRIJEDA 13. SVIBNJA 1970. 21:03

Sada: Dobra večer. *(„Dobra večer, Seth.")*

(Osmijeh.) Stiglo je piščevo vrijeme, pa ćemo nastaviti s diktatom.

Duša sva iskustva doživljava izravno. Većina iskustava kojih ste svjesni dolaze umotana u materijalnu ambalažu, a vi tu ambalažu prihvaćate kao prava iskustva, niti ne pomišljajući zaviriti što se krije unutra. Svijet kakav vi poznajete jedan je od nebrojenih materijalizacija ostvarenih sviješću i kao takav, on je punovrijedan.

No duša ne mora slijediti zakone i principe koji su dio ove materijalne stvarnosti i onda ne ovisi o fizičkoj percepciji. Percepcije duše odnose se na mentalna djela i događaje koji se nalaze, da tako kažemo, ispod materijalnih događaja kakve poznajete. Percepcije duše ne ovise o vremenu jer vrijeme je samo materijalna kamuflaža koja u nematerijalnoj stvarnosti nema nikakva značenja.

Sada je teško objasniti vam kako doista djeluje izravno iskustvo jer ono postoji – ukupno polje percepcije, nevezano za materijalne pojmove kao što su boja, veličina, težina i osjet u koje su zaodjenute vaše fizičke percepcije.

(21:19.) Riječi se upotrebljavaju za priču o iskustvu, no one sasvim jasno nisu iskustvo koje pokušavaju opisati. Ipak, vaše je materijalno subjektivno iskustvo toliko opterećeno razmišljanjem riječima da vam je gotovo nemoguće zamisliti iskustvo koje ne bi bilo orijentirano na misli i riječi.

Sada, svaki događaj kojega ste svjesni već je prijevod nekog unutarnjeg događaja, psihičkog ili mentalnog događaja kojeg izravno

opaža duša, ali se materijalno orijentiranim dijelovima sebstva on prevodi u pojmove vezane za fizička osjetila.

Samim time proizlazi da duši materijalno tijelo nije potrebno za percepciju, da percepcija ne ovisi o fizičkim osjetilima, da se iskustvo nastavlja bez obzira na to jeste li vi na ovom svijetu ili na nekome drugome; i da osnovne perciptivne metode duše djeluju unutar vas čak i sada dok čitate ovu knjigu. Isto tako proizlazi da vaše iskustvo unutar materijalnog sustava doista ovisi o materijalnom obliku i fizičkim osjetilima, i ponovo zato što stvarnost tumače i u psihičke podatke prevode upravo ona. Također slijedi da se trenutnim isključivanjem fizičkih osjetila – odbijanjem njihove upotrebe kao opažatelja i oslanjanjem na druge metode – mogu doživjeti poneki treptaji izravnog iskustva duše. Sada, to donekle činite u stanju spavanja, no čak i tada, u mnogim ste snovima vi i dalje skloni iskustva prevoditi u halucinacijske materijalne pojmove. Većina snova kojih se sjećate takve su prirode.

No u nekim razinama sna duša percipira relativno neometano. Da tako kažemo, vi tada pijete s čistoga izvora percepcije. Tada komunicirate s dubokim razinama vlastitog bića i s izvorom svoje kreativnosti. Budući da ova iskustva nisu materijalno prevedena ujutro ih se ne sjećate. Ne sjećate ih se kao snova. No snovi se mogu i kasnije iste večeri oblikovati iz informacija dobivenih tijekom, kako ću to nazivati, 'dubokih iskustava'. Ona neće biti točni, pa ni približno točni prijevodi tih iskustava nego prije prijevodi prirode parabola snova, a to je, vidite, nešto posve drukčije.

(21:35.) Sada, ovu određenu razinu svijesti koja se pojavljuje u razdobljima spavanja vaši znanstvenici ne opisuju. A u njima se stvara energija koja ta stanja spavanja i omogućuje. Istina je da snovi materijalno orijentiranom sebstvu omogućuju obradu trenutnog iskustva, ali je istina i to da se to iskustvo zatim vraća na razinu svojih početnih sastavnica. Ono se, da tako kažemo, razlaže. Njegovi se dijelovi zadržavaju kao podaci fizičkih osjetila 'iz prošlosti', ali se cijelo iskustvo vraća u svoje početno, izravno stanje.

Ono zatim, ogoljelo od materijalnog omota koji je vama potreban kako biste iskustvo mogli razumjeti, postoji 'vječno'. Materijalno je postojanje jedan od načina na koji duša odabire iskusiti svoju vlastitu zbilju. Duša je, drugim riječima, stvorila svijet u koji se vi useljavate, koji vi mijenjate – cjelovitu sferu djelovanja u kojoj se mogu pojaviti novi razvoji i doista novi oblici svijesti.

Možemo reći i da vi neprestano stvarate svoju dušu dok ona neprestano stvara vas.

Možete se odmoriti.

(21:43. S vremena na vrijeme Janeina je brzina dosizala brzinu iz prošle seanse. Nastavak polaganije u 22:05.)

Sada, duša nikada ne nestaje, kao što – u osnovi – ne nestaje nijedan dio sebstva.

Duša se može smatrati poljem elektromagnetske energije čiji ste i vi dio. Kada na to gledate u tom svjetlu, ona je polje koncentriranog djelovanja – energana mogućnosti i mogućih djelovanja koji se žele izraziti; skupina nematerijalnih svijesti koja uza sve to sebe poznaje kao jedan identitet. Vidite to ovako: mlada žena kroz koju ovo govorim napisala je jednu pjesmu koju ću sada citirati: „Ovi atomi govore i nazivaju se mojim imenom."

Sada, vaše je materijalno tijelo pored svega polje energije s određenim oblikom, a kada vas netko upita za ime, izgovaraju ga vaše usne, a opet, to ime ne pripada atomima i molekulama vaših usana koje izgovaraju njegove slogove. To ime ima neko značenje samo za vas. Unutar vašega tijela vi ne možete ukazati na svoj vlastiti identitet. Kada biste mogli putovati svojim tijelom ne biste mogli pronaći mjesto na kojemu počiva vaš identitet, a ipak ćete reći: „Ovo je moje tijelo" i „Ovo je moje ime".

(22:14.) Ne možete li se, čak ni vi sami, pronaći unutar svojega tijela, pa gdje je onda taj vaš identitet koji tvrdi da su sve ove stanice i organi njegovi? Očito je da vaš identitet ima neke veze s vašim tijelom, zato što vi možete bez ikakvih problema svoje tijelo razgraničiti od drugih tijela, a pogotovo nemate problema s razgraničavanjem svojega tijela od, recimo, stolca na kojemu sjedite.

Gledajući šire, s istoga se gledišta može razmatrati i identitet duše. Ona zna tko je ona, a i daleko je sigurnija u svoj identitet – ali uistinu – no što je u svoj identitet sigurno vaše materijalno sebstvo. A i gdje se sada u ovom polju elektromagnetske energije može pronaći identitet duše kao takav?

On regenerira sve druge dijelove sebe i daje vam identitet koji je vaš vlastiti. A kada ga se zapita „Tko si ti?", on bi trebao odgovoriti „Ja sam ja". Odgovor je to koji daje i u vaše ime.

(Pauza u 22:20.) Sada, služeći se pojmovima psihologije kakvu vi razumijete, duša se može smatrati kao primarni identitet koji je sam po sebi gestalt mnogih drugih pojedinačnih svijesti – neograničeno

sebstvo koje je sposobno izraziti se na razne načine i kroz razne oblike, a zadržati usto svoj vlastiti identitet, svoje vlastito „ja jesam", čak i dok je svjesno da je to njegovo „ja jesam" možda dio nekog drugog „ja jesam". Sada sam siguran da vam se ovo može činiti nezamislivim, no činjenica je da se ovo „ja jesam" zadržava čak i ako se ono sada može, slikovito govoreći, stopiti i putovati kroz druga takva energetska polja. Drugim riječima, među dušama, odnosno entitetima postoji neprestana razmjena i nema ograničenja po pitanju mogućnosti, kako razvoja tako i širenja. Ponavljam, duša nije zatvoreni sustav.

Vi na svoje definicije i na samo sebstvo stavljate vrlo stroga ograničenja koja zatim projicirate na svoje koncepte duše samo zato što je vaše sadašnje postojanje toliko jako usredotočeno na jedno usko područje. Zabrinuti ste za svoj materijalni identitet, pa raspon svojih percepcija ograničavate strahom s kojim se ne možete bolje nositi, zadržavajući tako svijest o svojemu zasebnom postojanju.

Duša se ne boji za svoj identitet. Ona je sigurna u sebe. Ona je uvijek u potrazi. Ona se ne boji da će je iskustvo ili percepcija nadvladati. Kada biste usvojili cjelovitije razumijevanje prirode identiteta ne biste se, primjerice, bojali telepatije jer iza toga straha stoji zabrinutost da će vaš identitet otpuhati sugestije ili misli drugih.

Bez obzira na sve privide unutar vašeg vlastitog sustava koji vam govore suprotno, nijedan psihološki sustav nije zatvoren, nijedna svijest nije zatvorena. Duša je putnik, kao što se toliko često govori, no ona je i kreator svih iskustava kao i svih odredišta, govoreći vašim rječnikom. Da tako kažemo, krećući se, ona stvara svjetove.

Sada, ovo je prava priroda psihološkog postojanja kojega ste vi dio. Kao što sam spomenuo i ranije, kasnije ću vam u ovoj knjizi dati neke praktične sugestije koje će vam omogućiti da neke od vaših dubljih sposobnosti prepoznate i da ih zatim upotrijebite za svoj razvoj, zadovoljstvo i obrazovanje.

Svijest u osnovama nije izgrađena na tim principima dobra i zla koji vas sada toliko zaokupljaju. A slijedom toga, nije ni duša. Ovo ne znači da u vašem sustavu, ili u nekima drugima, ovi problem ne postoje i da dobro nije bolje od zla. Ovo jednostavno znači da duša zna kako su dobro i zlo samo drukčije pojavnosti jedne daleko veće stvarnosti.

Sada se možete odmoriti.

(22:37 do 22:44.)

Sada: Želim ponovo naglasiti kako sve ovo, iako se ovako izrečeno čini složenim, postaje daleko jasnije intuitivno, kada naučite doživjeti što vi jeste. Jer, iako u potrazi za vlastitim identitetom ne možete putovati unutar svojega materijalnog tijela, možete putovati kroz svoje psihološko sebstvo.

Dok god na takvo putovanje ne krenete sami, istražujući svoju nutrinu, nećete moći ni naslutiti kakva sve čuda na taj način možete doživjeti. Vi jeste duša; vi jeste određena manifestacija duše i prava je besmislica smatrati da neznanje o prirodi vašeg vlastitog postojanja mora ostati netaknuto. Možda niste sposobni svoje znanje jasno pretočiti u riječi, no to ni na koji način neće umanjiti vrijednost iskustva koje ćete doživjeti okrenete li se svojoj nutrini.

Sada, ovo možete nazvati duhovnim ili psihološkim istraživanjem, ako vam je tako milije. Nećete pokušavati pronaći svoju dušu. U tome se smislu nema što pronaći. Ona nije izgubljena, kao što ni vi niste izgubljeni. Riječi kojima se služite ne moraju donijeti nikakvu promjenu, ali je bez sumnje donosi vaša nakana.

Kraj diktata. A sada nam daj jedan trenutak, molim te.

(Pauza u 22:51. Kao i u posljednjoj seansi, Seth je do kraja večeri još predao jednu stranicu osobnog materijala za Jane i mene. Kraj u 23:01.

Jane nije u posljednje vrijeme čitala Sethovu knjigu. No nakon što je čula moj opis ove seanse zamolila me je da joj dam kopiju nekoliko stranica kada ih pretipkam. Želi ih pročitati na svojemu tečaju ESP-a.)

SEDMO POGLAVLJE

POTENCIJALI DUŠE

530. SEANSA, SRIJEDA 20. SVIBNJA 1970. 21:19

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada: Nastavit ćemo s diktiranjem i započeti osmo poglavlje. *(Napomena: Ovo je očito bio lapsus linguae.)*

Vama se čini da imate samo jedan oblik, ovaj materijalni koji percipirate i nijedan drugi. Također vam se čini da se taj vaš oblik može u jednom trenutku nalaziti samo na jednom mjestu. No vi ustvari imate i druge oblike koje ne percipirate, stvarate i razne vrste oblika za razne namjene, iako ni njih fizički ne percipirate.

Vaš je glavni osjećaj identiteta vezan za vaše materijalno tijelo tako da vam je, primjerice, izvanredno teško zamisliti se bez njega, ili izvan njega, ili na bilo koji način nevezane za njega. Oblik je rezultat koncentrirane energije čiji obrazac proizlazi iz živo usmjerenih emocionalnih ili psihičkih misaonih slika. Intenzitet je silno važan. Na primjer, imate li vrlo živu želju biti negdje drugdje tada se na tom mjestu, bez da vi to svjesno opazite, može pojaviti jedan pseudomaterijalni oblik identičan vašem vlastitom obliku. Ova će želja nositi otisak vaše osobnosti, kao i sliku, čak ako vi ostanete nesvjesni te slike i njezine pojave na drugom mjestu.

Iako ovu misaonu sliku ostali ljudi obično ne vide, lako je moguće da će je znanstveni instrumenti budućnosti moći registrirati. Takvu kakva ona jest mogu je percipirati oni koji su razvili upotrebu unutarnjih osjetila. Svaki intenzivan mentalni čin – bila to misao ili emocija – ne samo da će se konstruirati na neki materijalni ili pseudoma-

terijalni način, nego će donekle nositi i otisak osobnosti od koje je izvorno potekao.

(21:30.) Mnogo je takvih početnih i latentnih oblika. Kako bi vam bilo lakše zamisliti o čemu govorim, možete ih smatrati slikama duha ili slikama-sjenkama, iako se ovim pojmovima služim samo analogije radi. Ovo su oblici, na primjer, samo nijansu ispod razine materijalne stvarnosti kakvu vi poznajete i nisu još potpuno u nju izronili, ali su svejedno dovoljno živi da budu konstruirani. Kada biste ih mogli vidjeti smatrali biste ih posve stvarnima.

Svaki pojedinac zapravo često odašilje svoje slike-replike, čiji se stupanj materijalizacije, dakako, može razlikovati, pri čemu su, na primjer, neki oblici više, a drugi manje sjenoviti. Ipak, ovi oblici nisu puke projekcije – 'dvodimenzionalne' slike. Oni imaju jasno djelovanje na atmosferu. Oni 'zauzimaju mjesto' na način koji je prilično teško objasniti, iako oni katkad mogu postojati zajedno s materijalnim predmetima ili oblicima, štoviše mogu im čak biti i nadređeni. U tom slučaju postoji jasno međudjelovanje – izmjena koja je ponovno ispod razine materijalne percepcije.

Primjerice, može vam se dogoditi da odjednom snažno poželite da se nađete uz neku vama dragu i omiljenu obalu, obalu nekoga dalekog mora. Ova će intenzivna želja tada iz vašega uma projicirati nešto poput energetske jezgre kojoj se daje oblik, vaš oblik. Mjesto koje ste zamislili tada će ovaj oblik privući, pa će se on odjednom ondje i pojaviti. Ovo se vrlo često događa.

Pod normalnim se okolnostima ovaj oblik neće vidjeti. S druge strane, ako je želja bila još intenzivnija, ova će energetska jezgra biti veća i intenzivnija, a ovom će obliku biti pridružen i dio vašeg vlastitog protoka svijesti, tako da biste vi, dok se nalazite u svojoj sobi, mogli odjednom osjetiti miris slanoga morskoga zraka ili na neki drugi način doživjeti okoliš u kojemu se ova pseudoslika nalazi.

(21:44.) Razmjer percepcije ovdje će varirati u velikom rasponu. Kao prvo, vaš materijalni oblik rezultat je snažna emocionalnog fokusa. Fantastična energija vaše psihe ne samo da je vaše tijelo stvorila, ona ga i održava. Nije riječ o trajnoj pojavi, iako se vama, dok traje, ono čini dovoljno postojano. Bez obzira na to, ono se stalno nalazi u stanju pulsiranja, a zbog prirode energije kao i zbog njegove konstrukcije tijelo se ustvari trepćući uključuje i isključuje.

Sada: Ovo je teško objasniti, a radi naših trenutnih svrha nije ni sasvim nužno da razloge ovoga pulsiranja sasvim razumijete. No čak i

fizički, vi 'niste ovdje' jednako često koliko i jeste. Vaš emocionalni intenzitet i fokus stvara oblike pored vašeg materijalnog tijela, no njihovo trajanje i stupanj ovise o intenzitetu danoga emocionalnog izvora.

Vaš je prostor stoga ispunjen početnim oblicima koji su poprilično živi, ali se nalaze ispod razine normalne strukture materije koju vi opažate.

(Jane se, kao Seth, nagnula preko stolića koji se nalazi između nas kako bi uzela napola punu čašu piva. Ovo bilježim zbog sljedećega):

Ruburt ti zahvaljuje. Ovo ne moraš zapisivati. Mi katkad usporavamo kako bismo odabrali određenu riječ, jer su neki dijelovi ovoga materijala prilično složeni.

(„Vrlo zanimljivo." Ubrzo nakon početka ove seanse primijetio sam gotovo pravilna kolebanja brzine Janeina govora. Jedan je dio išao brže, a zatim drugi sporije, pri čemu se jednak tempo zadržavao najviše po nekoliko odlomaka. Ovo je večeras bilo mnogo očitije no inače.)

Ove se projekcije onda odašilju neprestano. Neki znanstveni instrumenti, sofisticiraniji od onih kakve vi sada imate, jasno bi pokazali ne samo postojanje ovih oblika, nego i vibracije valova promjenjivih intenziteta koji ove materijalne predmete, koje vi percipirate, okružuju.

(21:57.) Kako bi se ovo razjasnilo pogledajte neki stol u sobi ispred vas. On je materijalan, krut, i vi ga lako percipirate. A sada, radi analogije, ako možete zamislite kako se iza toga stola nalazi još jedan baš poput njega, ali ne toliko materijalan, a iza njega još jedan, i još jedan iza toga, pri čemu je svaki od njih sve teže percipirati, da bi se na kraju izgubili u nevidljivosti. A i ispred prvoga stola nalazi se još jedan stol baš poput njega, samo što je taj u svojoj pojavi malo manje materijalan od 'pravoga' stola, pri čemu se i na taj stol nadovezuje i prema van širi niz stolova sve slabije materijalne pojavnosti. A isto to vrijedi i za lijevu i desnu stranu stola.

Sada sve što se pojavljuje u materijalnom smislu ujedno postoji u drugim smislovima koje vi ne percipirate. Vi stvarnosti percipirate samo kada one postignu određenu 'razinu', kada se čini da se one ujedine u materiju. No one uistinu postoje, i to sasvim valjano, i na drugim razinama.

Sada se možete odmoriti i opustiti na drugoj razini.

(22:02 do 22:20.) Također postoje stvarnosti *(pauza)*, koje su 'relativno valjanije' od vaše vlastite. Za usporedbu, kao primjer i strogo analogije radi, vaš bi materijalni stol izgledao jednako kontrastno sjenovito kao [poput] onih vrlo sjenovitih stolova koje smo zamišljali.

Gledajući tako, vi biste imali jednu vrstu 'superstola'. To je zato što vaš sustav stvarnosti nije oblikovan najintenzivnijom koncentracijom energije. Stvar je u tome što ste vi u ovaj sustav stvarnosti uključeni, njegov ste dio i fragment. Vi taj sustav percipirate samo iz ovih razloga.

Stoga drugi dijelovi vas, oni dijelovi kojih niste svjesni, naseljavaju ono što biste vi mogli nazvati nadsustavom stvarnosti, nadsustavom u kojemu se svijest uči ponašati i percipirati daleko snažnije koncentracije energije te konstruirati 'oblike' sasvim drukčije prirode.

Vaše je shvaćanje prostora tada vrlo izmijenjeno jer je vama prostor samo ono gdje se ništa ne percipira. A on je nesumnjivo ispunjen svim vrstama pojava *(pauza)*, koje na vaše mehanizme percepcije ne ostavljaju nikakve utiske. Sada, na razne načine i povremeno, vi se možete donekle usmjeriti i ugoditi na te ostale stvarnosti, a vi to činite grčevito i u mnogim se slučajevima ovo iskustvo izgubi jer se ne registrira materijalno.

(Pauza u 22:30.) Promislite još jednom o onom obliku koji šaljete na udaljenu morsku obalu. Iako on nije opremljen vašim fizičkim osjetilima, sam po sebi donekle je sposoban percipirati. Vi ste ga projicirali ne znajući, ali u okviru sasvim prirodnih zakona. Taj se oblik izgradio iz intenzivne emocionalne želje. *(Pauza.)* Slika zatim slijedi svoje vlastite zakone stvarnosti, a donekle, i to u manjemu stupnju od vas, ona posjeduje svijest. *(Pauza.)*

Sada: Govoreći ponovno kroz analogiju, vas je odaslalo nadsebstvo koje snažno želi postojanje u materijalnom obliku. Vi niste marioneta toga nadsebstva. Vi ćete slijediti svoje vlastite linije razvoja, a s pomoću sredstava i načina daleko složenijih no što bi se ovdje moglo objasniti, vi ujedno iskustvu nadsebstva pridonosite šireći prirodu njegove stvarnosti. Ujedno osiguravate i svoj vlastiti razvoj, a sposobni ste i koristiti sposobnosti toga nadsebstva.

Niti će vas ikada ovo sebstvo, koje se u ovom smislu čini toliko superiornijim, progutati. Kao što sam ranije spomenuo, budući da postojite, vi odašiljete projekcije slične vama samima. Stvarnosti svijesti nema kraja, kao ni načinima njezine materijalizacije. Niti ima kraja mogućim razvojima svakoga pojedinog identiteta.

Sada: Želio sam ovo poglavlje večeras započeti kako bismo imali dobar početak. No pružit ću vam ipak jednu laku i kratku seansu.

(„Ja sam dobro.")

Često si zijevao.

(„To gotovo da ništa ne znači. Upravo sada se sasvim dobro osjećam.")

Vrlo se kratko odmori, pa ćemo nastaviti.

(22:43. Janein je trans bio dobar. Pravilan se ritam seanse nastavio. Nastavljamo sporijim tempom u 22:54.)

Sada: Dopustite mi da još jednom razjasnim: vaša sadašnja osobnost, kako je vi zamišljate, doista je 'neizbrisiva' i nakon smrti nastavlja rasti i razvijati se.

Ovo ponovno spominjem usred naše trenutne rasprave zato da se ne osjećate izgubljenima, zanijekanima ili nevažnima. Očito je kako u vrstama i tipovima oblika o kojima smo govorili postoji neograničen broj gradacija. Energija koja se projicira iz našega 'nadsebstva', ta iskra intenzivnog identiteta koja je dovela do vašega fizičkog rođenja, taj jedinstveni impuls-pokretač ima na neki način mnogo sličnosti sa starim konceptom duše, izuzev toga što taj koncept sadržava samo dio ove priče.

(Duga pauza u 23:01. Sada, dok isporučuje ovaj materijal, Jane između mnogih rečenica uzima vrlo zamjetne pauze.)

I dok vi nastavljate postojati i razvijati se kao pojedinci, vaše cjelovito sebstvo, odnosno duša, ima toliko golem potencijal da se on, kao što sam donekle objasnio u jednom od prethodnih poglavlja, kroz jednu osobnost nikada ne može iscrpno izraziti.

Sada, kroz vrlo intenzivan emocionalni fokus vi stvarate neki oblik i projicirate ga drugoj osobi koja ga tada može percipirati. Ovo se može raditi svjesno ili nesvjesno, a to je prilično važno. Ova se rasprava ne odnosi na takozvane astralne oblike, oni su nešto posve drukčije. Ovo materijalno tijelo materijalizacija je astralnog oblika.

(23:05.) A on ne napušta ovo tijelo ni trenutka, i nije isto ono što se projicira u slučajevima poput ranije upotrijebljene analogije s morskom obalom. Vi ste sada usredotočeni ne samo na vaše materijalno tijelo nego i unutar određene frekvencije događaja koje vi tumačite kao vrijeme. Druga povijesna razdoblja postoje istovremeno, u jednako valjanim oblicima, kao i druga reinkarnacijska sebstva. I ponovno, vi jednostavno niste na te frekvencije ugođeni.

Vi možete znati što se događalo u prošlosti, možete imati povijesti jer prema pravilima igre koju ste prihvatili, vjerujete da se prošlost, ali ne i budućnost, može percipirati. Da su pravila igre drukčija mogli biste u sadašnjosti imati povijesti budućeg vremena. Slijediš li me?

(„Da.")

(Duga pauza u 23:11.) Na drugim se razinama stvarnosti pravila igre mijenjaju. Nakon smrti, govoreći vašim rječnikom, perceptivno ste posve slobodni. Budućnost je jednako jasna kao i prošlost. No čak je i ovo vrlo složeno jer ne postoji samo jedna prošlost. Vi kao stvarne prihvaćate samo određene klasifikacije događaja, dok druge ignorirate. Spomenuli smo događaje. Stoga postoje i moguće prošlosti koje postoje sasvim izvan vašega razumijevanja. Vi među njima odabirete jednu određenu skupinu i na nju se vežete kao da je jedina moguća, ne shvaćajući kako ste ustvari odabrali iz neograničena broja različitih prošlih događaja.

Jasno je kako onda postoje i moguće budućnosti i moguće sadašnjosti. Pokušavam o ovome govoriti vašim rječnikom, budući da biste u osnovi trebali razumjeti kako riječi 'prošlost', 'sadašnjost' i 'budućnost' nisu ništa smislenije, govorimo li u smislu istinskog iskustva, od riječi 'ego', 'svjesno' ili 'nesvjesno'.

Ovo je kraj diktata za večeras. U ovoj mogućoj večeri *(šaljivo)* odabrao sam upravo ovu moguću alternativu. Želim vam oboma sve najbolje.

(23:20. Nakon ovoga Seth je predao dvije vrlo zanimljive stranice materijala koji se ticao pisca-psihičkog istraživača i njegove supruge; oni su svjedočili izbrisanoj 529. seansi od prošloga ponedjeljka, 18. svibnja. Večerašnja je seansa stoga zapravo završila u 23:35.)

531. SEANSA, PONEDJELJAK 25. SVIBNJA 1970. 21:22

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada: Nastavit ćemo s diktiranjem.

Ne samo da ste vi dio drugih nezavisnih sebstava koja su sva usredotočena na vlastitu stvarnost nego postoji i simpatetički odnos. Zbog tog odnosa, primjerice, vaše iskustvo ne mora biti ograničeno materijalnim mehanizmima percepcije. Vi možete crpsti znanje koje pripada tim drugim nezavisnim sebstvima. Možete se naučiti svoju pozornost usredotočiti izvan materijalne stvarnosti, možete naučiti nove metode percepcije koje će vam omogućiti rast vašega koncepta stvarnosti i znatno širenje vašega vlastitog iskustva.

(21:28. Janein se govor počeo postupno ubrzavati.)

Vama se ne događaju izleti u potrazi za drugim stvarnostima samo zato što vjerujete kako je materijalno postojanje jedino valjano. A stvari poput telepatije i vidovitosti mogu vam dati naznake drugih vrsta percepcije, no vi ste uključeni u sasvim jasna iskustva, kako dok ste u normalnom budnom stanju, tako i dok spavate.

Upravo to je takozvani tok svijesti – jedan maleni tok misli, slika i dojmova – dio mnogo dublje rijeke svijesti koja predstavlja vaše vlastito mnogo veće postojanje i iskustvo. Vi sve svoje vrijeme ulažete u proučavanje ovoga jednoga malena toka, hipnotizirajući se pritom njegovim protokom i padajući u trans zbog njegova kretanja. Istovremeno ovi drugi tokovi percepcije i svijesti prolaze mimo vas bez da vi to opažate, a i oni su doista dio vas, oni isto tako predstavljaju sasvim valjane aspekte, događaje, radnje i emocije u koje ste vi uključeni u drugim slojevima stvarnosti.

(21:35.) Vi ste jednako aktivno i živo uključeni u te stvarnosti kao i u onu na koju je sada usredotočena vaša glavna pozornost. Sada, kako ste uglavnom i u pravilu okrenuti svojemu fizičkom tijelu i materijalnom sebstvu, vi svoju pozornost poklanjate toku svijesti za koji vam se čini da se bavi njima. Ovi su ostali tokovi svijesti pak povezani s drugim oblicima sebstva koje ne percipirate. Tijelo je, drugim riječima, samo jedna manifestacija, u jednoj stvarnosti, onoga što vi jeste, a u ovim drugim stvarnostima imate druge oblike.

'Vi' niste od tih drugih tokova svijesti odvojeni ni na koji temeljni način, od njih vas odcjepljuje, kao i od događaja u kojima su oni uključeni, isključivo vaš fokus pozornosti. No ako ćete smatrati da je vaš tok svijesti transparentan tada ćete moći naučiti gledati kroz i ispod njega, u druge koji leže u drugim slojevima stvarnosti. A možete se i naučiti kako se iznad vašeg sadašnjeg toka svijesti izdići i percipirati druge koji teku, recimo to tako analogije radi, paralelno. Stvar je u tome da ste vi na sebstvo koje poznajete ograničeni samo ako tako mislite, odnosno ako ne razumijete da je ovo sebstvo daleko od vašega cjelokupnog identiteta.

Sada se vi često ugodite u ove druge tokove svijesti bez da to i shvatite jer, još jednom, oni su dio iste rijeke vašega identiteta. Stoga su svi oni povezani.

Svaki vas kreativan rad uključuje u suradnički proces u kojemu vi učite kako uroniti u te druge tokove svijesti i u kojemu dobivate percepciju koja ima daleko više dimenzija od ove jedne koja izvire iz jednoga uskoga, uobičajenoga toka svijesti kakav vi poznajete. Stoga je velika kreativnost, baš iz ovoga razloga, multidimenzionalna. Njezi-

no podrijetlo nije u jednoj stvarnosti nego u mnogima, a obojana je višestrukošću toga izvora.

(21:49.) Velika kreativnost uvijek se čini većom od svoje čiste materijalne dimenzije i stvarnosti. Suprotno takozvano uobičajenoj, ova se čini gotovo kao prodorna smetnja. Ona oduzima dah. Takva kreativnost automatski svakoga podsjeća na vlastitu višedimenzionalnu stvarnost. Riječi „upoznaj samoga sebe" stoga znače mnogo više od onoga što većina ljudi može i pretpostaviti.

Sada u trenucima samoće vi možete osvijestiti neke od tih drugih tokova svijesti. Katkad možete, na primjer, čuti riječi ili vidjeti slike koje se pojavljuju izvan konteksta vaših vlastitih misli. Možete ih, sukladno vašemu obrazovanju, vjerovanju i prošlim iskustvima, tumačiti na razne načine. Što se toga tiče, one mogu potjecati iz nekoliko izvora. Ipak, često ste nehotice ugođeni na jedan od vaših drugih tokova svijesti koji trenutno otvaraju kanal prema tim drugim razinama stvarnosti u kojima se nastanjuju drugi dijelovi vas.

Neke od njih mogu uključivati misli o, kako biste vi to nazvali, reinkarnacijskim sebstvima, usredotočenima u druga razdoblja povijesti kakvu vi poznajete. Umjesto toga vi možete 'odabrati' neki događaj u koji je uključeno moguće sebstvo, prema vašim sklonostima, prema vašoj psihičkoj fleksibilnosti, vašoj znatiželji i vašoj želji za znanjem. Drugim riječima, možete osvijestiti daleko veću stvarnost od one koju sada poznajete, iskoristiti sposobnosti za koje ne znate da ih posjedujete, prihvatiti bez ikakve sumnje činjenicu da su vaša vlastita svijest i identitet nezavisni od svijeta na koji vi sada usredotočujete svoju primarnu pozornost. Kada ništa od ovoga ne bi bilo istinito ja ne bih ovu knjigu pisao, a vi je ne biste čitali.

(Pomalo šaljivo): Sada se vi možete odmoriti.

(„Hvala ti." 22:01 do 22:10.)

Sada: Ova ostala vaša postojanja teku prilično živahno bez obzira na to jeste li budni ili spavate, no vi ih, dok ste budni, obično blokirate. U stanju spavanja mnogo ste ih svjesniji, iako se na kraju spavanja odvije jedan postupak koji intenzivne psihološke i psihičke doživljaje često maskira, pa se nažalost na kraju obično sjećate samo te, finalne verzije snova. U toj je finalnoj verziji temeljno iskustvo prevedeno koliko je god moguće u materijalne pojmove. I time se iskrivljuje. Taj finalni postupak dovršavanja ne provode duboki slojevi sebstva nego je on daleko više no što vi to uviđate jedan gotovo svjesni postupak.

Što pod time mislim mogao bi pojasniti jedan malen detalj. Ne želite li se nekog određenog sna sjetiti vi sami cenzurirate pamćenje na razinama sasvim bliskima svijesti. Često se čak možete uhvatiti na djelu namjernog odbacivanja sjećanja na neki san. Ovaj postupak finaliziranja snova događa se gotovo na istoj razini, iako ne na sasvim istoj.

Ovdje se temeljno iskustvo brže-bolje umata što je moguće više u materijalnu ambalažu. Ovo se ne događa zato što vi želite to iskustvo shvatiti nego zato što odbijate prihvatiti ga kao nematerijalno, što u osnovi ono i jest. Nisu svi snovi iste ovakve prirode. Neki se snovi i sami po sebi odigravaju u psihičkim i mentalnim područjima povezanima s vašim svakodnevnim aktivnostima, a u tome slučaju postupak finaliziranja nije nužan. No u vrlo dubokim dosezima iskustva sanjanja – onima koje, usput, znanstvenici u takozvanim laboratorijima sna još uvijek nisu dosegli – vi stupate u komunikaciju s drugim dijelovima vašega vlastitog identiteta i s drugim stvarnostima u kojima oni postoje.

(22:20.) U tom stanju vi ujedno i poduzimate poslove i projekte koji mogu biti, a i ne moraju, povezani s vašim interesima koje već poznajete. Vi tada učite, istražujete, igrate se, sve samo ne spavate *(osmijeh)* na način na koji vi taj pojam shvaćate. Vi ste tada vrlo aktivni. *(Šaljivo):* Tada ste uključeni u rad na temeljima postojanja, na samoj njegovoj srži.

Sada mi dopustite da ovdje naglasim kako vi jednostavno niste nesvjesni. Samo se čini da jeste jer se u pravilu ujutro ničega ne sjećate. Ipak, neki su ljudi donekle svjesni ovih aktivnost, a postoje i metode koje će vam djelomično sjećanje na njih omogućiti.

Ne želim minimalizirati važnost vašega stanja svijesti, primjerice, dok čitate ovu knjigu. Pretpostavka je da ste sada budni, no na razne načine, dok ste budni, vi se odmarate daleko više no što to činite dok se nalazite u svojem takozvanom noćnom besvjesnom stanju. Tada u većoj mjeri poimate vlastitu stvarnost i slobodno upotrebljavate sposobnosti koje tijekom dana ignorirate ili niječete.

(22:26.) Na primjer, na jednoj vrlo jednostavnoj razini vaša svijest u stanju spavanja često napušta vaše tijelo. Vi tada s ljudima koje ste poznavali komunicirate na drugim razinama stvarnosti, no još i daleko više od toga, vi kreativno održavate i revitalizirate svoju psihičku sliku. Obrađujete svoja dnevna iskustva, projicirate u ono što smatrate budućnošću, iz neograničena izvora mogućih događaja birate one koje

ćete materijalizirati, a započinjete i mentalne te psihičke procese koji **će te događaje** dovesti u svijet materijalne tvari.

U isto vrijeme vi ovu informaciju dajete na raspolaganje svim tim drugim dijelovima svojega identiteta koji žive u posve drukčijim stvarnostima, a usto iz njih primate i korisne informacije. Ne gubite dodir sa svojim normalnim budnim sebstvom. Samo se na njega ne usredotočujete. Svoju pozornost okrećete od njega. Tijekom dana u budnom stanju vi samo taj proces preokrenete. Vidite, da iskoristimo ovdje analogiju, kada biste iz takvog drukčijeg gledišta promatrali svoje normalno dnevno sebstvo, vjerojatno bi vam vaše materijalno budno sebstvo bilo jednako strano kao što vam je sada strano vaše sebstvo koje spava. No ova se analogija i ne može sasvim održati jer je vaše sebstvo koje spava upoznato s daleko više znanja no što je to slučaj s vašim budnim sebstvom na koje ste toliko ponosni.

(22:35.) Ova prividna podjela nije proizvoljna niti vam je nametnuta. Ona je jednostavno posljedica vaše trenutne faze razvoja, a osim toga, ona se i mijenja. Mnogi ljudi odlaze na izlete u druge stvarnosti – da tako kažemo, plivaju kroz druge struje svijesti tijekom svojih normalnih života u budnom stanju. U tim se vodama katkad naiđe i na neke neobične ribe!

Sada sam, govoreći <u>vašim</u> rječnikom, ja očito jedna takva riba koja pliva kroz druge dimenzije stvarnosti i promatra dimenziju postojanja koja je više vaša no što je moja. Među svim tim strujama svijesti, među svim tim simboličkim rijekama psiholoških i psihičkih iskustava, postoje određeni kanali, a iz moje dimenzije, kao i iz vaše, mogu se poduzeti neka putovanja.

Sada, u početku smo Ruburt, Joseph i ja bili dio istoga entiteta, odnosno cjelokupnog identiteta, i da kažemo to simbolički, postoje neke psihičke struje koje nas ujedinjuju. Sve se ovo stapa u onom što se često uspoređivalo s jednim oceanom svijesti, izvorom iz kojeg izviru sve zbilje. Krenete s bilo kojom sviješću, a teoretski možete naići na sve ostale.

(Pauza u 22:43.) Sada ego često djeluje poput brane, zadržavajući druge percepcije – ne zato što mu je to namjena, ni zato što se takvo ponašanje nalazi u prirodi ega, pa čak ni zato što je to glavna funkcija ega, nego jednostavno zato što ste naučili da je svrha ega više ograničavajuća nego razvijajuća. Vi ustvari zamišljate ego kao jedan vrlo slab dio vašega sebstva koji mora braniti sam sebe od drugih područja sebstva koja su daleko snažnija i uvjerljivija i doista opasnija.

Tako ste ga navikli da nosi naočnjake i gleda samo ravno ispred sebe, što je sasvim suprotno njegovim prirodnim težnjama.

Ego <u>doista</u> želi razumjeti i tumačiti materijalnu stvarnost i s njom se povezati. On vam želi pomoći da preživite unutar ovoga materijalnog postojanja, no tjerajući ga da nosi naočnjake vi mu dokidate percepciju i urođenu fleksibilnost. I tada, budući da je postao nefleksibilan, kažete kako je to prirodna funkcija i karakteristika ega.

On se ne može povezati sa stvarnošću koju mu vi ne date percipirati. Ako mu ne dopustite da koristi svoje sposobnosti u otkrivanju onih stvarnih uvjeta u kojima mora djelovati, teško da će vam moći pomoći u preživljavanju. Vi mu stavljate naočnjake, a zatim kažete kako on ne vidi cjelokupnu sliku.

Možete se odmoriti.

(22:49. Jane je bila dobrano isključena. "Mogu reći da sam večeras bila vani...." Brzina govora bila joj je dobra, a tu i tamo bi napravila pauzu. Nastavak u 23:02.)

To je bio kraj diktata. Daj nam sada jedan trenutak.

(Kao što je u posljednje vrijeme često činio, Seth je seansu dovršio s nekoliko stranica drugoga materijala. Ovoga su se puta podaci odnosili na razloge koji su Jane nagonili da godinama izučava pisanje poezije i fantastike. Pomislio sam kako je to bilo vrlo oštroumno. Seth je objasnio da je Janeina poezija oduvijek bila "kreativni izdanak njezine želje za razumijevanjem prirode postojanja i stvarnosti, njezin način psihičkog sondiranja... drugih sfera... istraživačka metoda i metoda izlaganja rezultata takvoga istraživanja."

Seth je još dodao kako je Janeina fikcija bila njezin način iskušavanja mogućnosti i pokušavanja razumijevanja drugih ljudi. Sve njezino [pisanje] dio je njezina kreativnog života, a ona sada ovu prirodu stvarnosti istražuje mnogo izravnije.... Glavni su interesi ove osobnosti vrlo skladni i ujedinjeni. Ništa se ne preskače. Kreativno sebstvo djeluje, kao što vidite, i ide upravo ondje gdje želi ići."

Janeina psihička iskustva, kako kaže Seth, sama će pokrenuti druge kreativne poduhvate, vodeći je u dublje, doslovno bezdanske univerzalne izvore kreativnosti....

Kraj u 23:21.)

Osmo Poglavlje

SPAVANJE, SNOVI I SVIJEST

532. SEANSA, SRIJEDA 27. SVIBNJA 1970. 21:24

Dobra večer.
(„Dobra večer, Seth.")

Raznim je ljudima potrebna različita količina sna i nijedna pilula neće nikome omogućiti da živi bez sna jer se u tome stanju odvija previše važnoga rada. No taj bi se rad mogao daleko uspješnije provoditi u dva kraća umjesto u jednom dužem razdoblju spavanja.

Dva takva razdoblja, u trajanju od po tri sata svaki, većini bi ljudi bila sasvim dovoljna kada bi se prije sna dale odgovarajuće sugestije, sugestije koje bi osigurale potpun tjelesni oporavak. U mnogim je slučajevima deset sati sna nepovoljno i dovodi do inertnosti uma i tijela. U tome je slučaju duh jednostavno predugo udaljen od tijela, što dovodi do gubitka mišićne gipkosti.

(Janein je govor bio prilično brz, što se nastavilo kroz cijelu ovu seansu.)

Kao što bi bilo bolje uzimati nekoliko manjih obroka dnevno umjesto tri velika, isto tako bi i kratki drijemeži bili bolji i učinkovitiji od jednog tako dugačkog razdoblja sna. A bilo bi i drugih prednosti. Prirodna bi posljedica bila ta da bi se svjesno sebstvo prisjećalo većeg dijela svojih avantura u snu, a one bi se onda postupno pridruživale ukupnosti iskustva kako ego o njemu razmišlja.

Kao rezultat češćih i kraćih razdoblja sna pojavljivali bi se i viši izboji fokusa svijesti, a događao bi se i stabilniji oporavak kako fizičkih tako i psihičkih aktivnosti. Ne bi postojala toliko oštra razgraničenja između raznih područja ili razina sebstva. Energija bi se počela upotrebljavati mnogo ekonomičnije, a i hranjive bi se tvari učinkovitije iskorištavale. Svijest kakvu vi poznajete ujedno bi postala fleksibilnija i pokretnija.

Ovo ne bi dovelo do zamućenja svijesti ni fokusa. Umjesto toga, veća bi fleksibilnost dovela do usavršavanja fokusa svijesti. Prividna velika razlika između budnoga sebstva i sebstva koje spava uvelike je rezultat razlike u funkciji, pri čemu su funkcije ova dva stanja velikim dijelom odvojene: jedan oštro ograničen dio vremena posvećen je jednom stanju, a drugi, veći dio vremena, drugome. Oni se tada drže odvojenima zbog vaše upotrebe vremena.

(21:36.) U početku je svjestan dio vašega života pratio dnevnu svjetlost. Sada uz umjetne izvore svjetla to više ne mora biti tako. Tako sada postoje mogućnosti, proizašle iz vaše tehnologije, koje trenutno ne iskorištavate. No nije rješenje niti spavati cijeli dan i potom probdjeti čitavu noć, što je samo inverzija vaših sadašnjih navika. Daleko bi učinkovitije i uspješnije bilo podijeliti to 24-satno razdoblje na neki drugi način.

Postoje, ustvari, brojne različite mogućnosti koje bi bile bolje od sustava kakvoga se sada pridržavate. Idealno bi bilo spavati pet sati odjednom jer tako dobivate najviše koristi, a sve preko toga nije ni blizu toliko korisno. Oni kojima je potrebno više sna mogli bi još jednom u toku dana odspavati, recimo, dva sata. Drugima bi bilo vrlo korisno odspavati jednom u komadu četiri sata i još dva puta kraće. Daju li se odgovarajuće sugestije, tijelo se može oporaviti za upola manje vremena od onog koje se danas posvećuje snu. U svakom je slučaju daleko više okrepljujuće i učinkovito kada je materijalno tijelo aktivno, a ne neaktivno između osam i deset sati.

Svoju ste svijest naučili da slijedi određene obrasce koji nisu nužno i prirodni, pri čemu ti obrasci jačaju osjećaj odvojenosti između budnoga i uspavanoga sebstva. Na neki način vi svoje tijelo drogirate sugestijom, pa ono povjeruje kako mora u jednom navratu odspavati određenu količinu vremena. Životinje spavaju kada su umorne, a bude se na mnogo prirodniji način.

Kada bi se ovi obrasci spavanja promijenili vi biste zadržali daleko više sjećanja na svoja subjektivna iskustva, a i tijelo bi vam bilo zdravije. Kada bi se primjenjivao gore iznesen raspored spavanja, ukupno šest do osam sati sna bilo bi sasvim dovoljno. Kada se to vrijeme u snu ne bi provelo u jednom navratu čak bi i oni koji misle da im sada treba

više sati sna od toga shvatili kako to nije istina. Prednosti bi osjetio cjelokupan sustav, i to i materijalno, i mentalno i psihički.

Odvojenost između sebstva ne bi bila ni blizu toliko velika. Fizički i mentalni rad bio bi lakši, a samo tijelo dobilo bi češća razdoblja osvježenja i odmora. Sada, u pravilu, ono mora, bez obzira na to u kakvom je stanju, čekati na odmor i po 16 sati. Iz drugih razloga koji su povezani s kemijskim reakcijama za vrijeme stanja spavanja poboljšat će se tjelesno zdravlje, a ovaj bi predloženi raspored mogao pomoći i kod shizofrenije, kao što bi i općenito mogao pomoći osobama s problemima vezanim za depresiju i onima koji pate od mentalne labilnosti.

(21:52.) Ujedno bi i vaš osjećaj za vrijeme bio manje strog i krut. Potaknule bi se kreativne sposobnosti, a velik bi se problem nesanice, prisutan kod mnogih ljudi, uglavnom nadvladao zato što se ljudi koji od nesanice pate često boje duga razdoblja u kojemu im se čini da svijest, kako to oni tumače, nestaje.

Nakon ustajanja valjalo bi pojesti manji obrok ili međuobrok. Ova bi metoda prehrane i spavanja u velikoj mjeri pomogla u rješavanju raznih metaboličkih poteškoća, a doprinijela bi i razvoju duhovnih i psihičkih sposobnosti. Iz raznih razloga fizička aktivnost noću ima drukčije djelovanje na tijelo od dnevne fizičke aktivnost, a u idealnim su postavkama nužna oba djelovanja.

Na primjer, u određenim vremenskim sekvencama tijekom noći negativni su ioni u zraku mnogo snažniji, ili brojniji, nego tijekom dana. A aktivnost u tom razdoblju, osobito šetnja ili neka druga aktivnost na otvorenom, bila bi, sa stajališta poboljšanja zdravlja, vrlo korisna.

Sada razdoblje pred zoru teško bolesnim osobama često predstavlja vrijeme krize. Svijest je predugo bila udaljena od tijela, a svijest što se vraća teško se nosi s mehanizmima bolesna tijela. Zbog toga je bolnička praksa prema kojoj se pacijentima daju lijekovi kako bi oni prespavali čitavu noć pogubna. U mnogim je slučajevima za svijest koja se vraća u tijelo ponovno preuzimanje bolešću narušenih mehanizama prevelik napor.

Takvi lijekovi često sprječavaju i određene potrebne cikluse sna koji tijelu mogu pomoći u oporavku, a svijest pritom postaje vrlo dezorijentirana. Stoga neke podjele između različitih dijelova sebstva u osnovi nisu nužne, ali su nastale kao rezultat prilagodbe i radi prikladnosti.

U ranijim vremenskim razdobljima, unatoč tome što još nije bilo električnih svjetala, noću se nije dugo i neprekidno spavalo jer boravak u spavaonicama nije bio toliko siguran. Tako je, primjerice, špiljski čovjek tijekom sna neprestano bio na oprezu zbog opasnosti od grabežljivaca. Misteriozni aspekti prirodne noći u izravnu dodiru s vanjskim okolišem održavali su ga jednim dijelom pozornim. Često se budio, provjeravao i nadzirao svoje sklonište te njegovo bliže okruženje.

(22:04.) Nije u jednom navratu dugo spavao, kako to vi činite. Umjesto toga, njegova su razdoblja sna trajala između dva i tri sata, a bila su raspoređena tijekom noći od sumraka do zore i izmjenjivala su se s razdobljima izražene budnosti i pozornih aktivnosti. Također se, kada se nadao da njegovi grabežljivci spavaju, iskradao u potragu za hranom.

To je dovelo do pokretljivosti svijesti koja mu je dobrano osiguravala fizičko preživljavanje, a intuitivne radnje, koje su mu se događale u stanju spavanja, pamtile su se i iskorištavale u budnom stanju.

Sada, mnoge su bolesti uzrokovane jednostavno tom vašom podjelom i tim dugim razdobljima tjelesne neaktivnosti, kao i tim proširenim fokusom pozornosti bilo u budnoj stvarnosti ili u stvarnosti spavanja. Vaša normalna svijest može imati koristi od izleta i odmora u tim drugim poljima zbilje u koje se ulazi tijekom spavanja, a takozvana svijest u razdoblju spavanja isto tako ima koristi od čestih izleta u budno stanje.

Sada se možete odmoriti.

(22:10. Janein je trans bio dubok, a govor čitavo vrijeme brz. No sjećala se jednoga dijela materijala, što obično nije bilo tako. U posljednje vrijeme nije ništa čitala o snu i spavanju. „Čitava je ova tema daleko od mene." - rekla je. „Ovakve me misli nisu nikada zaokupljale, barem ne svjesno." Nastavak jednakim tempom u 22:22.)

Sada: Ovdje iznosim i ove teme jer bi takve promjene naučenih obrazaca svakako dovele do boljega razumijevanja prirode sebstva. Unutarnji dijelovi osobnosti koja spava čine vam se stranima ne samo zbog temeljne razlike u fokusu nego i zbog toga što vi ovim područjima svojega sebstva posvećujete različite, oštro razgraničene dijelove dvadesetčetverosatnog dnevnog ciklusa.

Vi ih razdvajate koliko god to oštro možete. Čineći tako, vi i svoje intuitivne, kreativne i psihičke sposobnosti vrlo precizno razdvajate od svojih fizičkih, manipulativnih i objektivnih sposobnosti. To koliko

mislite da vam je sati sna potrebno ne čini nikakvu razliku. Osjećali biste se mnogo bolje kada biste spavali u nekoliko kraćih razdoblja, a tada bi vam zapravo ukupno trebalo i manje vremena za san. Najviše bi vremena u snu trebalo provesti noću. No ponavljam, nakon šest do osam sati tjelesne neaktivnosti djelotvornost sna slabi, a nepovoljni aspekti jačaju.

Funkcije hormona i kemijskih spojeva, a osobito onih koji sudjeluju u procesima vezanima za nadbubrežnu žlijezdu, odvijale bi se uz daleko veću učinkovitost kada bi se primjenjivao ovakav raspored izmjena stanja budnosti i sna. Trošenje i oštećivanje tjelesnih tkiva svelo bi se na najmanju moguću mjeru, a svi bi se regenerativni potencijali u isto vrijeme iskoristili u svojem maksimumu. Koristi bi imale i osobe sporoga kao i one brzoga metabolizma.

Psihički bi se centri češće aktivirali, a cjelokupan bi identitet osobnosti ojačao i bolje bi se održavao. Pokretljivost i fleksibilnost svijesti koje bi se zbog svega toga razvile rezultirale bi dodatnim koristima u obliku povećane koncentracije svijesti, a iscrpljenost bi zauvijek ostala ispod opasnih razina. Kao rezultat bi se pojavilo i bolje uravnoteženje, kako fizičko, tako i mentalno.

Sada se ovakvi planovi mogu usvojiti prilično jednostavno. Na primjer, osobe koje rade prema američkom radnom vremenu mogle bi spavati između četiri i šest sati po noći, sukladno individualnim razlikama, a onda još jednom zadrijemati nakon večere. Želim ipak još jednom naglasiti, kako bi to bilo sasvim jasno, da vam svako razdoblje spavanja dulje od šest do osam sati nosi štetu, a razdoblje sna od, recimo, deset sati može biti prilično opasno. U tom se slučaju često nakon buđenja ne osjećate odmorni nego iscrpljeni i bez energije. Ispada da se dugim snom i niste baš pobrinuli za svoj odmor.

Ukoliko ne razumijete da u razdobljima spavanja vaša svijest doista napušta vaše tijelo onda ovo što sam rekao za vas neće imati nikakvo značenje. Sada vaša se svijest s vremena na vrijeme vrati kako bi provjerila fizičke mehanizme, a jednostavna svijest atoma i stanica – tjelesna svijest – uvijek je u tijelu, odnosno nije slobodna. No uglavnom kreativni dijelovi sebstva doista napuštaju tijelo, a dok spavate takva napuštanja dugo traju.

(22:39.) Neki slučajevi istaknutog neurotičnog ponašanja rezultat su vaših sadašnjih navika vezanih uz spavanje. U nekoj je mjeri s time povezano i mjesečarstvo. Svijest se poželi vratiti u tijelo, no ta je svijest bila hipnotizirana mišlju da se tijelo ne smije probuditi. Vlast preuzima prenagomilana živčana energija koja potakne mišiće na aktivnost, jer tijelo zna da je predugo bilo neaktivno, zbog čega se mogu pojaviti teški slučajevi mišićnih grčeva.

Isto se odnosi i na vaše prehrambene navike. Vi tkiva naizmjence zatrpavate hranjivim tvarima, pa izgladnjujete. To sve nosi logičan učinak na prirodu vaše svijesti, vašu kreativnost i stupanj vaše koncentracije. Na sličan način, primjerice, noću doslovno izgladnjujete svoja tijela, a to dugotrajno uskraćivanje hrane tijelu pridonosi starenju vaših tijela. Sve se ovo odražava na snagu i prirodu vaše svijesti.

Hrana koju pojedete u jednom danu trebala bi biti raspoređena unutar čitavog tog dvadesetčetverosatnog razdoblja, a ne samo u vremenu u kojemu ste budni, što znači da, promijenite li raspored spavanja kako sam vam predložio, mogli biste nešto pojesti i tijekom noći. A za sve 'glavne obroke' mogli biste jesti manje. Češće uzimanje malenih količina hrane bilo bi u fizičkom, mentalnom i psihičkom smislu daleko korisnije od prakse kakvu sada imate.

Promjena navika spavanja automatski bi dovela do promjena prehrambenih navika. Otkrili biste da ste mnogo cjelovitiji identitet. Postali biste u mnogo većem stupnju svjesni svojih sposobnosti vidovitosti i telepatije i ne biste imali taj osjećaj duboke razdvojenosti koji sada doživljavate između budnoga sebstva i sebstva koje spava. Taj će osjećaj odvojenosti uvelike nestati.

Ujedno će se povećati vaš užitak u prirodi, jer vam je u pravilu noć daleko manje poznata. Mogli biste daleko bolje iskoristiti intuitivno znanje koje vam dolazi u stanju spavanja, a ritam promjene vašega raspoloženja ne bi imao toliko jasne uspone i padove kao što često ima. Osjećali biste se mnogo sigurnije i zaštićenije u svim područjima postojanja.

Ublažili bi se i problemi senilnosti, jer se poticaji ne bi minimalizirali na toliko dugo vremena. A svijest, osnažena većom fleksibilnošću, bolje bi upoznala vlastiti osjećaj radosti.

Možete se odmoriti. *(Iznenada, glasnije):* A ako vi ovo ne isprobate, kako možete očekivati da drugi hoće?

(Šaleći se: „Ne znam.")

I razdoblja vašeg kreativnog rada isto bi tako postala učinkovitija i uspješnija kada biste slijedili savjete koje sam vam ovdje dao.

(„Pa, vidjet ćemo što možemo napraviti."

22:53. Janein je trans ponovno bio dubok, a govor brz. Zapravo, zbog te mi je brzine ruka gotovo obamrla. Poslije se ispostavilo da je ova pauza kraj seanse.

Sada, drugi put u posljednje vrijeme Seth i ja smo uživali u čavrljanju bez da sam morao voditi bilješke. Detaljnije je objasnio kako bi izmijenjen obrazac razdoblja spavanja korisno djelovao na moje slikanje. Nakon što je razgovor završio poželio sam da sam ga zabilježio jer je sadržavao mnoge informacije koje se mogu upotrijebiti i općenito. Jane je večer dovršila rekavši kako večeras „nije ni bila raspoložena za seansu".

Nakon ove seanse – a sada kada ovo pišem je 1. lipnja – Jane i ja malo smo eksperimentirali s izmijenjenim obrascima razdoblja spavanja i možemo reći da nam se čini kako Sethove zamisli uistinu djeluju. Nakon kraćega noćnoga sna bez ikakvih se poteškoća lako ustanemo, razbudimo i krenemo u dan. Ovom smo dodali jedno ili dva razdoblja odmora tijekom dana. Ovaj je sustav u svim našim aktivnostima pojačao jasnoću doživljaja do razine na koju nismo bili navikli.)

533. SEANSA, PONEDJELJAK 1. LIPNJA 1970. 21:20

(Prije dolje navedena materijala Seth je predao pet stranica osobnih podataka za Jane i mene. A onda je, nakon pauze u 22:10, nastavio diktat osmoga poglavlja vlastite knjige.

(Šaljivo): Diktat.

(„Može.")

Sada: Vrlo dobro je poznato kako u razdobljima spavanja dolazi do kolebanja svijesti i pozornosti. Neka razdoblja aktivnosti spavanja doista zamjenjuju razdoblja nekih stanja budnosti. No postoje i kolebanja u normalnoj budnoj svijesti, pri čemu nakon ritmova intenzivne aktivnosti slijede daleko slabije aktivna razdoblja svijesti.

Dakako, neka budna stanja dođu vrlo blizu stanjima spavanja. Umiješaju se jedna u druge tako da se ovaj ritam često ne zamijeti. Ove gradacije svijesti popraćene su promjenama u fizičkom organizmu. U razdobljima veće inertnosti budne svijesti javlja se nedostatak koncentracije, smanjivanje poticaja u različitim stupnjevima, povećanje broja nezgoda i općenito nizak tjelesni tonus.

(22:28.) Zbog vaših navika vezanih za produžena razdoblja spavanja nakon kojih slijede produžena razdoblja budnosti vi ne iskorištavate prednosti ovih ritmova svijesti. Najveće se amplitude toga ritma

donekle otupljuju ili se čak uopće ne zamijete. Oštri kontrasti i visoka učinkovitost prirodne budne svijesti jedva da se koriste.

Sada ja dajem ovdje sav ovaj materijal jer će vam on pomoći da razumijete i iskoristite svoje sadašnje sposobnosti. Vi od svoje normalne budne svijesti tražite previše, otupljujući vrhove i doline njezine aktivnosti, zahtijevajući katkad od nje da djeluje 'punom parom' kada se ona zapravo nalazi u razdoblju svoje minimalne aktivnosti, niječući i uskraćujući sebi moguću veliku pokretljivost svijesti.

(22:33.) Prijedlozi izneseni ranije u ovom poglavlju koji se tiču navika spavanja dovest će do prirodnog iskorištavanja tih ritmova. Češće će se doživljavati vrhovi. Koncentracija će se poboljšati, problemi će izgledati jasniji, a kapacitet za učenje bolje će se iskoristiti.

(Ranije ovoga dana rekao sam Jane kako mi se čini da se prilog 'mnogo' u ovom materijalu pojavljuje prilično često. Sada se Seth-Jane nagnula naprijed, nasmiješila se i podrugljivim naglaskom nastavila.)

Htio sam reći, „mnogo bolje upotrijebiti".

(„Da.")

Sada: U takvom se produženom razdoblju budne svijesti bez razdoblja odmora u krvi nakupljaju kemijski spojevi koji se zatim tijekom sna ispuštaju. No u međuvremenu oni tijelo čine inertnim i umanjuju svjesnu koncentraciju. Zbog toga tada postanu potrebna i razdoblja dugoga sna, na koje ste navikli. I time se stvara jedan zatvoreni krug. Time se forsiraju pretjerane stimulacije tijekom noći, čime se pojačava rad tijela u kojemu on neprestano tijekom dužega vremena provodi fizička čišćenja koja bi se idealno dovršila u razdobljima kraćeg odmora. Ego se takvim produženim 'odsustvima' na koja je primoran osjeća ugroženim, postane oprezan prema snu, a prema stanju spavanja postavlja ograde. Većina ovoga je vrlo umjetno.

(22:42.) Rezultat takvoga umjetnog odvajanja kao i nepovjerenja jednoga dijela sebstva prema drugome prividna je dvojnost. U tom se procesu gubi velik dio kreativnog materijala, inače prilično praktične vrijednosti. Spomenute promjene navika omogućile bi daleko bolji pristup takvim informacijama, a budno bi se sebstvo bolje okrijepilo. Simbolika iz snova bila bi jasnija i pristupačnija, a ne bi se, primjerice, gubila u mnogim satima koje sada provodite u snu.

Prednosti bi uživala i mišićna snaga. Krv bi se učinkovitije čistila nego sada kada tijelo toliko dugo leži ispruženo. I najvažnije, pokrenula bi se – ako mi dopustite – mnogo bolja komunikacija između subjektivnih slojeva sebstva, postojao bi jači osjećaj sigurnosti, osobito

kod djece prilikom razvijanja rana interesa prema kreativnim sposobnostima.

Sada možete uzeti pauzu ili završiti seansu, kako želite.

(„Napravit ćemo pauzu." 22:50 do 23:10.)

Želi li se održati djelotvornost jasne, neopterećene, bistre i moćne svijesti i želi li se da ona ispravno tumači stvarnost valja joj osigurati česta razdoblja odmora. U suprotnom ona percipirani sadržaj iskrivljuje.

Kure odmora i sna – vrlo duga razdoblja sna – u nekim su se slučajevima primjenjivale kao uspješna terapija, ali ne zbog toga što je toliko dug san sam po sebi koristan nego zbog toga što se nakupilo toliko toksina da su za njihovu eliminaciju bila potrebna toliko duga razdoblja odmora. Vaše sadašnje navike svakako sprječavaju procese učenja jer je svijest ustvari za učenje prijemčiva u nekim određenim razdobljima, a vi je mimo njih silite na učenje tijekom razdoblja najmanje spremnosti na aktivnost jer ih kao takve ne prepoznajete. Kreativne i psihičke sposobnosti zbog ove su umjetne podjele jednostavno odbačene u pozadinu. Kao posljedica toga pojavljuju se dvojnosti koje utječu na sve vaše aktivnost.

U nekim slučajevima vi doslovno sami sebe silite na san u trenucima kada se vaša svijest možda nalazi u jednom od svojih razdoblja najveće spremnosti na aktivnost. A to se, usput budi rečeno, događa u vremenu prije samoga svitanja. U neke vrijeme poslije podne svijest se uspori i tada joj je potrebna okrjepa koja joj se najčešće ne pruži.

Primjerice, kada bi se faze budne svijesti istraživale kako se danas istražuju faze sna otkrio bi se daleko veći raspon stupnjeva aktivnosti no što se smatra da postoji. Određene faze prijelaza potpuno zanemaruju. Na mnogo se načina može reći da svijest doista koleba i varira u svojem intenzitetu. Ona nije poput, primjerice, stabilnih zraka svjetlosti.

Sada ću završiti naš diktat. Želim vam oboma sve najbolje.

(„Isto želimo i mi tebi, Seth. Hvala ti."

23:15. Jane je, nakon što je izašla iz transa, bila iznenađena tako brzim završetkom seanse.)

534. SEANSA, PONEDJELJAK 8. LIPNJA 1970. 21:05

(Prošlu srijedu, 3. lipnja seansu nismo održali.

Jane i ja smo večeras u pola devet razgovarali o tome kako Sethova knjiga napreduje. Jane je bila malo zabrinuta. Knjigu nije čitala, ali je shvaćala da se Seth ne drži strogo nacrta koji je za svoju knjigu predao prije no što je počeo diktirati poglavlje za poglavljem. Rekao sam joj da mislim kako je Seth predaje upravo onako kako želi da ona izgleda. Složila se da bi se isto tako mogla opustiti i prepustiti knjigu njezinu toku.

Sada bih želio opisati dva doživljaja, jedan moj i jedan Janein, koji su se odigrali gotovo istovremeno, nekoliko minuta prije početka seanse. Osim toga, moj se doživljaj, kada je seansa započela, pretopio u jedan drugi, no o tome nešto više kasnije.

1. Dok smo sjedili i čekali na početak seanse Jane mi je rekla kako joj se lice Josepha s moje slike Ruburta i Josepha u ulju koja je visjela na svojem mjestu na zidu dnevne sobe, nasmiješilo. Kada je Jane postala svjesna tog osmjeha skrenula je pogled sa slike, a onda ga brzo ponovno vratila. Osmjeh je i dalje bio ondje, kako kaže, i trajao je možda i dvije minute, sve do pred samu seansu, u devet sati.

Dok sjedi u svojoj ljuljački Kennedy, *Jane gleda ravno u ovu sliku dok sam joj ja, zbog svojeg položaja na kauču, okrenut leđima. Nekoliko sam se puta okrenuo da je pogledam, no nijednom nisam opazio ništa neobično. Jane mi je rekla kako joj se Joseph, koji inače predstavlja moj vlastiti entitet, široko smijao, onako kako to inače na slici ne čini. Prvo se promijenio izraz očiju, a onda se osmjeh širio od njih i prema dolje, sve do usta. Čelo se nije micalo. Činilo se kao da je slika odjednom oživjela, iako se naslikana glava Ruburta nije mijenjala.*

Jane ne voli previše ovu sliku, no ovakvu promjenu nije zamijetila nikada ranije.

2. Moj se doživljaj tiče određenog narušavanja vida, ali bez pravoga gubitka slike. Nisam kasnije večeras zbog toga imao nikakve posljedice, kao ni ikada u proteklim godinama, osim slabe glavobolje. Večeras me nije zadesila ni glavobolja. Čudno, no nije me nikada takav događaj uzbunio. Budući da sam pomalo samozatajne prirode, nikada nisam imao potrebu, ni kao dijete, o tome govoriti svojim roditeljima ili potražiti liječničku pomoć. Vjerojatno su me umirili odsustvo posljedica i nenarušena jasnoća mojih mentalnih procesa.

Ova pojava, koja me je uvijek podsjećala na fatamorganu, započinje kao malen jarki uzorak u obliku zubaca pile, malo udesno od središta mojeg vidnog polja. Sada, uz vraćeno pamćenje gotovo zaboravljenih epizoda znao sam da se taj sjajan treperavi uzorak može proširiti toliko da predmet u koji izravno gledam nestane, iako bi mi periferni vid i dalje bio normalan.

Katkad bi ovaj efekt prekrio toliko veliko područje vida da bih, na primjer, teško mogao vidjeti slikarski papir pred sobom ili olovku koju bih osjećao u ruci. Treperenje je variralo u intenzitetu. Jednom prilikom sam legao i zatvorio oči, jednostavno zato što mi je to bilo jednostavnije učiniti od bilo čega drugoga. Takvi su doživljaji trajali najviše pola sata, obično i kraće.

Sada sam još jednom propitkivao svoju mirnu reakciju na ovakve događaje dok sam odrastao, reakciju na nešto čije je podrijetlo bilo toliko sasvim izvan svih vrsta znanja koje sam posjedovao. Kada je ometanje vida bilo jako i prekrivalo većinu vidnoga polja doživljavao bih poseban osjećaj i tame i svjetla, pri čemu se objektivni svijet više ne bi mogao zamijetiti unutar onoga što mogu opisati samo kao polje izmjenjujućih svijetlih i tamnih dijelova koji se slažu u neki uzorak koji usto ima nekakvu baršunastu dubinu.

Večerašnji doživljaj nije bio toliko intenzivan. Da mi se uopće nešto događa prvi sam put registrirao oko 20:50 i odmah sam si davao sugestije koje su trebale ovu pojavu minorizirati zato što nisam želio Jane ometati odgađanjem seanse. U isto je vrijeme Jane počela opisivati osmjeh koji je vidjela na slici. Iako se moj vid i dalje pogoršavao, kada me zamolila da provjerim sliku mogao sam je dovoljno dobro vidjeti. Usprkos tome, moje su sugestije djelovale, pa sam do trenutka u kojemu je seansa započela (21:05.) uvidio da se ova pojava ne samo prestala pojačavati nego da se počela i povlačiti. Do 21:15 su i posljednji njezini tragovi nestali, a vid mi je bio posve jasan.

Ima još toga, jer kako je ovaj doživljaj slabio, zamjenjivao ga je, odnosno on je prelazio u jedan događaj druge vrste. A to što se događalo dalje bilo mi je sasvim novo i osobito zanimljivo. Sljedeće bilješke, a i sam Seth, objašnjavaju prema kraju seanse što se doista dogodilo. Ovdje ću reći kako je taj novi doživljaj uključivao postupan gubitak sposobnosti točnog pisanja riječi, a zatim i pisanja uopće....

Jane je počela govoriti u Sethovo ime prilično sporo, za razliku od veće brzine u posljednjim seansama. Kada je ova seansa započela morao sam se malo više potruditi da jasno vidim stranicu i da mogu normalno pisati.)

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.“

Prije same seanse komentirao sam kako je večer mirna i vrlo topla.)

Nadam se da vam nisam taj mir poremetio.

(„Nisi.“)

Nastavit ćemo s diktiranjem. *(Pauza, jedna od mnogih.)* Svijest ima mnoge karakteristike među kojima su vam, dakako, neke poznate. No mnoge karakteristike svijesti nisu toliko očite jer trenutno vi u velikoj mjeri svoju svijest koristite tako da se njezine percepcije osim u 'prirodnom' obliku javljaju i u mnogim drugima. Drugim riječima, vi ste svoje vlastite svijesti svjesni kroz medij vaših vlastitih fizičkih mehanizama. Niste svoje vlastite svijesti ni približno toliko svjesni u trenucima kada ona ne djeluje prvenstveno posredstvom tijela, kao što je na primjer u izvantjelesnim situacijama i nekim stanjima odvojenosti.

(Kada sam dovršio posljednju rečenicu postao sam – i ovoga puta bez da me je to uznemirilo – svjestan kako mi treba malo više vremena no obično da se sjetim svojih kratica ili simbola za neke česte riječi poput „je“, „kao“ ili „čak“. A to bi prisjećanje, jasno, trebalo ići automatski. No ometanje vida do sada je znatno jenjalo.

Do 21:12 počeo sam poneku riječ pogrešno zapisivati. Kako bih vam pokazao što se događalo navest ću u zagradama, nakon ispravljene riječi, neke greške koje su se zbog toga našle u mojim bilješkama.)

Karakteristike svijesti iste (engl. same *(seme)*) su bez obzira na to nalazite li se vi u tijelu ili izvan njega. Vrhovi i doline aktivnosti svijesti koje sam spomenuo postoje u nekom stupnju u svim svijestima, bez obzira na to koji oblik ona nakon smrti (engl. death *(deth)*) zauzima (engl. adopted *(adepted)*). Priroda vaše svijesti nije u osnovi (engl. basically *(bascially)*) ništa drugačija no sada, iako vi ne morate biti svjesni mnogih njezinih karakteristika.

(Uvidio sam da sam iz prošle rečenice izostavio riječ 'ne' pa sam u tome trenutku već bio sasvim svjestan kako se nešto događa. Sve sam se više i više morao svjesno i namjerno truditi kako bih bilješke vodio ispravno. U donjem se materijalu nisam mogao sjetiti nekih simbola koje sam inače normalno upotrebljavao, pa sam morao pisati cijele riječi.)

Sada, na primjer, vaša je svijest telepatska i vidovita, iako vi to ne morate uviđati. U snu, vremenu za koje (engl. when *(whene)*) vi često pretpostavljate da provodite nesvjesni (engl. unconscious *(uncon-*

sious)), možete biti daleko više svjesni no što ste to sada, no vi tada, jednostavno, upotrebljavate sposobnosti svijesti koje u budnom (engl. waking *(waping)*) životu ne prihvaćate kao stvarne, odnosno valjane (engl. valid *(valed)*). Stoga ih vi isključujete (engl. shut *(shup)*) iz svojega svjesnog iskustva (engl. experience *(experiencl)*). Svijest, i vaša i moja, prilično je nezavisna i od (engl. both *(poth)*) vremena i od prostora. A nakon smrti vi ste jednostavno svjesni većih moći svijesti koje unutar vas postoje svo vrijeme.

(21:21. Sljedeću sam rečenicu sročio uz mnogo muke. Mnoge su riječi bilo netočno zapisane, neke od njih toliko netočno da sam ih prekrižio i pokušao ponovno zapisati, no rezultat je bio smiješan jer su i ispravci sadržavali pogreške. Moj je vid do toga trenutka već bio vrlo bistar.

Sada sam si prvi put priznao kako bih možda trebao zamoliti Setha da uspori, a onda sam shvatio kako on već i govori sporije. Nisam ga pitao što se događa. Njegova je osobnost gledala u mene kroz Janeine oči bez ijednog znaka koji bi otkrivao da se u ovoj seansi možda događa nešto neobično....)

A budući da postoje vi ih, dakako, možete sada otkriti i naučiti se njima služiti. One će vam izravno (engl. directly *(dreactly)*) pomoći u iskustvu nakon smrti (engl. after-death *(agter)*). Nećete se ni približno toliko preneraziti prirodom svojih vlastitih reakcija (engl. reactions *(reactone)*) ako ćete već unaprijed razumjeti, primjerice, kako vaša svijest ne samo da nije zatočena u vašem materijalnom tijelu nego (engl. but *(bud)*) da ona može stvarati druge dijelove po svojoj volji. Oni koji 'pretjerano poistovjećuju' svoju svijest sa svojim tijelom mogli bi bezrazložno doživjeti muke (engl. torment *(tortment)*) koje su si sami stvorili, grčevito se pokušavajući držati tijela. Takva duša, koja misli da nema gdje drugdje otići, doista se osjeća beznadno i napušteno.

(Riječ 'unaprijed' (engl. beforehand) iz gornjega odlomka napisao sam kao 'byeborehoune', zatim sam je prekrižio i pokušao ispravno napisati još dvaput. Sada sam upro sve snage u pokušaj da je ispravno i čitko napišem. Pomoglo je. Činilo mi se kao da izranjam iz duboka sna i onda odjednom poduzimam veliki trud da se usredotočim u materijalnu stvarnost.)

Vi ste sada duh, kao što sam i ranije rekao; a taj duh ima svijest. Ova svijest, dakle, pripada duhu i to dvoje nije isto. Duh može svoju svijest uključiti i isključiti. Priroda svijesti je takva da ona može trepereti i kolebati se, no duhu se to ne događa.

Ja ustvari baš i ne volim riječ 'duh' zbog nekih predodžbi koje su s njom povezane, no ona (engl. it *(ot)*) služi našoj svrsi u smislu da ta riječ podrazumijeva neovisnost o materijalnom obliku.

Svijest se u snu ne okrjepljuje. Ona se samo okreće u drugom smjeru. Svijest, dakle, u tome smislu ne spava, a iako se može isključiti, to isključivanje nije nalik isključivanju neke svjetiljke.

(21:28. Poteškoće koje sam imao s točnim zapisivanjem riječi odjednom su se dodatno pogoršale. Osim brige o točnom zapisivanju riječi i križanju onih kod kojih mi to nije uspjelo, sada sam se morao truditi i da uopće stižem pratiti Sethov prilično spor diktat. Po prvi sam puta pomislio da bih mogao zamoliti pauzu, no još me uvijek sve to nije uzbuđivalo. Imao sam problema s čitavim odlomkom.)

Njezino isključivanje ne gasi je (engl. extinguish *(expetnrise)*) na način na koji svjetlo (engl. light *(like)*) nestaje (engl. disappears *(disappeares)*) kada se stisne prekidač. Sljedeći ovu analogiju (engl. analogy *(anelrofiy)*), kada bi svijest bila (engl. were *(werse)*) poput (engl. like *(light)*) svjetla koje pripada (engl. belonged *(belenge)*) vama, čak kada i pritisnite prekidač ostalo bi nešto malo svjetla, kao u sumrak, a ne bi nastala potpuna tama (engl. darkness *(darkners)*).

(Sada sam već napeto sjedio na rubu kauča, nagnuvši se nad bilježnicu koja je ležala na stoliću preda mnom. Rijetko se nalazim u ovakvome položaju – možda sam mislio da će mi pomoći pri hvatanju ukoštac s ovim iskustvom. Zamolio sam Setha da malo pričeka.)

Stoga duh nije nikada u stanju uništavila, ugašene svijesti. Jako je važno da se to uvidi, jer...

(Ostatak je ove rečenice u mojim bilješkama bio nečitak. Ovako sam je zapisao: „The spirit tre is never n a state of nethigness, with its conscesc-ness x x extenigly. It os very important tre thanch be realize, fr thre ifech expct if a sctich it is."

Nemalo iznenađen, zamolio sam Setha da ponovno malo zastane. Preskočio sam ovdje nekoliko rečenica i gotovo da sam odustao od vođenja bilješki. No želio sam ipak pokušati još jednom. Jane je, u ulozi Setha, sjedila čekajući prilično neodređena izraza i otvorenih očiju.)

Jako je važno razumjeti kako se svijest nikada ne gasi....

(21:35. Vrlo sam brzo ponovno mnogo zaostao. Kada sam shvatio da umjesto „extinguished" pišem „ichstantale" odustao sam i zamolio Setha za pauzu. Došlo je odjednom. Bio sam zbunjen. Misli su mi bile bistre, ali više doslovno nisam bio sposoban voditi bilješke. Još uvijek nisam bio uzbuđen oko svega toga.

Kada sam Jane počeo objašnjavati zbog čega sam morao stati otkrio sam kako, povrh svega, imam poteškoća i s jasnim govorom. Seth se tada nakratko vratio, sa širokim osmjehom. Iz pamćenja mi dolazi njegova rečenica:)

Joseph, ti večeras ovaj materijal proživljavaš....

(Ove su riječi donijele brzo razumijevanje, iako same poteškoće nisu tek tako nestale. Govoreći s Jane, činio sam mnoge pogreške, no poteškoće govora nisu nikako dostigle intenzitet poteškoća s točnim zapisivanjem i pisanjem općenito. Isprva je Jane bila vrlo zabrinuta zbog mojih iskustava prije i tijekom seanse. Rekla mi je kasnije da je u tom trenutku gotovo odlučila da seansu prekine. Na kraju je ipak povjerovala mojim uvjeravanjima i uvidjela da sam fizički u redu.

Seth je na moj zahtjev prekinuo diktat svoje knjige, ali je tijekom kratke pauze predložio da zamolim Jane, kada izađe iz transa, da upali ostatak svjetala u sobi. Tada sam trebao zamisliti kako mi se svijest sve više osvjetljava, ispunjavajući prostor poput svjetla te su mi se sve sposobnosti trebale uskoro vratiti. Nisam se mogao sjetiti nekih nedavnih informacija.

Tako sam ove večeri iskusio izmijenjena stanja vida, pisanja, sricanja riječi i govora, što su sve, razumije se, bili moji fizički aspekti komunikacije. I tako, dok sam sjedio u blještavilu jarko osvijetljene sobe, sve sam detaljno prepričavao Jane, uključujući i epizode s vidom koje su se događale proteklih godina. Pitala se je li moj gubitak komunikacijskih sposobnosti bio povezan i sa senilnošću mojega oca i njegovim fizičkim propadanjem. Nisam to znao. Vezano uz njega, u posljednje vrijeme nisam doživio ništa neobično.

Polako sam nastavio s radom na bilješkama. Najnapetiji i pun iščekivanja bio sam oko toga hoće li Seth sve ovo objasniti. A za sada je bio u pravu: Do 22:30 osjećao sam se mnogo bolje. Napokon sam uspio srediti bilješke, pa sam rekao Jane da sam spreman za nastavak seanse. I tada smo primili do sada najzanimljivije podatke: ticali su se toga zbog čega me događaji ove večeri nisu uopće uzbunili, oko čega sam i sam bio vrlo znatiželjan i iznenađen. Nastavljamo bržim tempom u 22:47.)

Sada: U demonstraciji u kojoj nam je Joseph toliko ljubazno pomogao istaknuto je nekoliko stvari kojima je upravo predan materijal implementiran u vašu stvarnost.

Ranije sam rekao kako su vama poznate samo one karakteristike vaše svijest kojima se služite posredstvom tijela. Za izražavanje percepcija vaše svijesti vi se pouzdate u svoje tijelo. Ponovit ću još jednom, vi težite taj izraz vaše svijesti poistovjetiti sa svojim tijelom.

U našoj demonstraciji, za koju je Joseph, jasno, dao pristanak, on je svojoj svijesti dopustio da se povuče i donekle je počeo isključivati svoj fizički izraz. On svoje dozvole nije bio svjestan, jednostavno zato što se takva vrsta demonstracije ne može izvesti ako je normalna budna svijest s time upoznata. Ona bi se tada automatski uplašila. Dok sam govorio o 'tamnjenju' svijesti Joseph je to doživljavao.

(22:55. Ovo bi mogao biti osjetljiv detalj, a i ne bi morao. Seth je upotrijebio riječ 'tamniti'. U svakom su slučaju neke od mojih sposobnosti materijalnog izraza znatno oslabile, a ipak sam bio bistrih misli i pozoran te potpuno zaokupljen pokušajima iskorištavanja tih sposobnosti, na što nisam bio navikao.... Nisam niti postao svjestan bilo kakve vrste povišene razine svijesti ni iznenadne pojave sposobnosti telepatije ili vidovitosti.

Pri vođenju bilježaka sada nisam imao problema.)

Samo trenutak. Ovo je zapravo bila vježba upravljanja sviješću. Slično smrti, ista se vrsta događaja u raznim stupnjevima pojavljuje kada svijest shvati da se više ne može izraziti posredstvom tijela. Ako se umiruća osoba previše poistovjeti sa svojim tijelom ona može doživjeti paniku, misleći kako se time isključuje mogućnost izraza te da će se zbog toga njegova svijest ugasiti.

Takvo vjerovanje u gašenje, takva sigurnost kako će u sljedećem trenutku identitet nestati teško je psihološko iskustvo koje samo po sebi može donijeti nepovoljne reakcije. A zapravo se dogodi to da vi otkrijete kako je svijest ostala sasvim nedirnuta i da je njezin izraz daleko manje ograničen no što je to bilo ranije. Joseph je podsvjesno odabrao prekinuti metode izražavanja koje je u tome trenutku upotrebljavao, jednostavno zato što bi njihovu ometanju trebalo posvećivati potrebnu pozornost.

Sada ćemo se, nakon ovoga materijala za koji se nadam da pruža prikladne temelje, baviti određenim poglavljima o prirodi postojanja nakon fizičke smrti i u trenutku smrti, a u to sve će biti uključena i konačna fizička smrt na kraju ciklusa reinkarnacija. Bilo je važno da, prije no što s time krenemo, razumijete ponešto o prirodi i ponašanju vlastite svijesti.

Možete se odmoriti.

(23:06. Janeina je brzina ovoga puta bila znatno veća. U posljednjem sam odlomku imao nekih poteškoća sa zapisivanjem samo dvije riječi. Nastavak polaganije u 23:20.)

Sada: Joseph, nešto si znanja u našoj demonstraciji povukao i iz prošlih iskustava, kada ti je u terminalnoj fazi tvoje bolesti bila narušena motorička funkcija. To se događalo u Danskoj. Posljednja je napomena upućena uzgred, a ne kao dio našega diktata.

(Po Sethu, nas troje smo u 17. stoljeću živjeli u Danskoj. Ja sam bio zemljoposjednik, Jane mi je bila sin, a Seth je bio trgovac začinima. Vidi 22. poglavlje.)

Sada završavam ovo poglavlje, a s njime i prvi dio svoje knjige. Dajte nam sada samo jedan trenutak – i kraj diktata.

(No Seth nije još bio gotov s radom na svojoj knjizi. Sljedeći materijal pokazuje odnos između mojih poteškoća s vidom i samih događaja u seansi. Vrlo je zanimljivo kako sam ja, između svih ostalih večeri, odabrao baš ovu večer kako bih iskušao rad vizualnih podataka, iako sam posljednjih dana mentalno radio na temama za svoju sljedeću sliku u ulju. O time Jane nisam ništa govorio.)

Ranija iskustva s vidom bila su neuspjeli prethodni pokušaji prikupljanja na nesvjesnoj razini slika modela za tvoje slike. Modeli bi se pojavljivali u zamućenom tamnom dijelu. Slijediš li me?

(„Da.")

Zamućena područja predstavljaju smetenost vibracija. Ti nisi mogao ovaj materijal primiti vizualno u materijalnim pojmovima, iako si pokušavao, a u tom ga trenutku nisi mogao primiti ni kao unutarnju viziju. Umjesto toga, imao si doživljaj koji se razvio gotovo do psihološkog pomaka. U pozadini se neprestano nalazio jedan osjećaj kretanja koji je vizualno tumačen kao nestabilnost, nakupljanje mutnoće.

Sada, ti si na naš eksperiment ranije ove večeri šutke pristao, dok ste Ruburt i ti razgovarali za stolom [večerom]. Ruburt je telepatski svjestan ovoga dogovora, iako ne i na svjesnoj razini. Osmjeh na portretu kojega je Jane vidjela bio je na neki način tvoj rad. Ruburt je bio svjestan dogovora za demonstraciju, ali je isto tako bio donekle uzbuđen oko osobitog načina na koji si ovo iskustvo odabrao tumačiti. Osmijeh na portretu služio je njoj, ovoga puta Jane, a ne Ruburtu, kao dodatan dokaz. Dokaz koji si ti poslao. Ruburt ga je izvukao iz Josepha. Slijediš li me?

(„Da." Vrlo uspješna metoda, pomislio sam si.)

Sada: Završit ću za večeras.

(„Ovo je bilo vrlo zanimljivo.")

Zahvaljujem ti za pomoć. Želim vam oboma ugodnu i lijepu večer.

(23:36. „Laku noć, Seth." I ponovno sam nakon posljednje pauze imao manjih poteškoća zapisati pokoju riječ. Ali to je bilo sve.)

DRUGI DIO

DEVETO POGLAVLJE

ISKUSTVO 'SMRTI'

535. SEANSA, SRIJEDA 17. LIPNJA 1970. 21:00

(Redovite seanse 10. i 15. lipnja nisu održane, tako da se Jane mogla odmoriti. Ipak, sami smo proveli jedan prilično uspješan eksperiment koji je uključivao hipnozu tijekom mojeg puta zubaru. Jane je noćas održala svoj tečaj ESP-a, ali ne i seansu.)

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Započet ćemo drugi dio knjige, deveto poglavlje koje ćemo nasloviti „Iskustvo smrti".

Što se događa u trenutku smrti? Ovo je pitanje daleko lakše postaviti negoli na njega ponuditi odgovor. U osnovi, u tom smislu ne postoji neka određena točka smrti, čak ni u slučaju neke iznenadne nesreće. Ipak, na pitanje koje vi smatrate praktičnim, pokušat ću vam dati i praktičan odgovor. Većini ljudi ovo pitanje zapravo znači: Što će se dogoditi kada više neću biti živ/-a u fizičkom, odnosno materijalnom, smislu? Što ću osjećati? Hoću li ja i dalje biti ja? Hoće li emocije koje su me vodile u životu to činiti i dalje? Postoje li raj i pakao? Hoće li me dočekati bogovi i demoni, neprijatelji i moji voljeni? Najviše od svega, ovo pitanje znači: Hoću li, kada umrem, ja i dalje biti ono što sam sada i hoću li se sjećati onih koji su mi sada dragi?

Stoga ću na ova pitanja odgovoriti i u tom smislu. No prije toga tu je nekoliko naizgled nepraktičnih okolnosti koje se tiču prirode života i smrti, a s kojima se moramo pozabaviti.

Kao prvo, razmotrimo upravo spomenutu činjenicu. Ne postoji nikakav jasno ograničen, nedjeljiv i osobit trenutak smrti. Život je stanje ostvarivanja, nastajanja, a smrt je dio tog procesa. Vi ste sada

živi, vi ste svijest koja poznaje sebe i iskri spoznajom usred ostataka mrtvih i umirućih stanica. Živi ste dok atomi i molekule vašega tijela umiru i ponovno se rađaju. Tako ste vi živi usred mnogih malenih smrti: dijelovi vaše slike urušavaju se tren za trenom i zamjenjuju se novima, a vi se time gotovo uopće ne zamarate. Stoga ste u nekoj mjeri sada živi usred vlastite smrti, živi usprkos, pa i zbog, mnogobrojnih smrti i ponovnih rođenja do kakvih, govoreći u pojmovima materije, dolazi unutar vašega tijela.

Kada te stanice ne bi umirale i nadomještale se drugima, ova materijalna slika ne bi mogla nastaviti svoje postojanje, tako da sada, u sadašnjosti kakvu vi poznajete, vaša svijest treperi oko vaše tjelesne slike koja se nalazi u stanju stalne mijene.

Na mnoge načine vi sada možete svoju svijest, kakvu vi poznajete, usporediti s krijesnicom jer iako vam se čini da je vaša svijest kontinuirana, to nije točno. Ona također trepti, gaseći se i paleći, iako se, kako smo ranije spomenuli, nikada potpuno ne ugasi. No njezin fokus nije ni blizu toliko konstantan kako vi to pretpostavljate. I zato, budući da ste živi usred vaših vlastitih mnogobrojnih malenih smrti, iako vi to tako ne vidite, često ste i 'mrtvi', čak i usred tako iskričava života vaše vlastite svijesti.

Ovdje se služim vašim pojmovima. Stoga, kada kažem 'mrtvi' mislim na potpuni gubitak fokusa u materijalnoj stvarnosti. Sada vaša svijest, sasvim jednostavno, nije materijalno živa, odnosno materijalno orijentirana, upravo jednako toliko vremena koliko i jest materijalno živa i materijalno orijentirana. *(Dok pretipkavam ovaj materijal 22. lipnja pitam se jesam li ono što je Seth govorio pravilno zabilježio. Jane i ja smo odlučili da jesam – i to je doista imalo smisla.)* Ovo može zvučati zbunjujuće, ali se nadam da ćemo sve razjasniti. Svijest pulsira, iako, ponavljam, vi toga ne morate biti svjesni.

Razmislite o ovoj analogiji. U jednom je trenutku vaša svijest 'živa', usredotočena na materijalnu stvarnost. A u sljedećem je trenutku usredotočena negdje sasvim drugdje, na neki drukčiji sustav stvarnosti. Ona je neživa, ili 'mrtva', kako vi o tome razmišljate. U sljedećem je trenutku i ponovno živa', usredotočena na vašu stvarnost, a vi ovih međutrenutaka neživosti niste svjesni. Stoga se vaš osjećaj kontinuiteta gradi na svakom drugom pulsu svijesti. Je li ti ovo jasno?

(„Jest." Pauza u 21:25.)

Upamtite kako je ovo analogija pa se riječ 'trenutak' ovdje ne treba uzimati baš doslovno. A onda, postoji i ono što nazivamo druga strana

svijesti. Sada, na isti način, atomi i molekule postoje tako da su 'mrtvi', odnosno neaktivni unutar vašega sustava, a zatim su živi ili aktivni, ali vi ne možete percipirati taj trenutak u kojem oni ne postoje. Budući da su vaša tijela i vaš cijeli materijalni svijet sastavljeni od atoma i molekula, ja vam govorim da na taj način postoji čitava struktura. Ona se, drugim riječima, pali i gasi u treptajima, i to u određenom ritmu kao što je, recimo, ritam disanja.

Postoje općeniti ritmovi, a unutar njih bezbroj individualnih varijacija, gotovo poput kozmičkog metabolizma. Govoreći ovim pojmovima, ono što vi zovete smrću jednostavno je umetak dužeg trajanja tog pulsiranja kojeg vi niste svjesni, duga pauza u toj drugoj dimenziji, da tako kažemo.

Smrt, recimo, smrt fizičkog tkiva, samo je dio procesa života kakav vi poznajete, u vašemu sustavu, dio procesa nastajanja. A iz tih će tkiva, kao što znate, poteći nov život.

Svijest – ljudska svijest – ne ovisi o tim tkivima, a opet, ne postoji nikakva materijalna tvar koju na život nije donio neki dio svijesti. Primjerice, kada je tvoja individualna svijest napustila tijelo na način koji ću uskoro objasniti, tada preostaju jednostavne svijesti atoma i molekula, one ne nestaju.

Možete se sada odmoriti, pa ćemo nastaviti.

(„Imaš li naslov za prvi dio svoje knjige?")

Nemam još. Naslov koji sam ti dao tiče se samo devetog poglavlja. Budući da se bavimo specifičnim pitanjima, poglavlja ću naslovljavati pojedinačno.

(21:40. Jane je bila dobrano odvojena. Nastavak u 21:57.)

Sada: U vašoj sadašnjoj situaciji vi proizvoljno sebe smatrate ovisnima o jednoj zadanoj materijalnoj slici: poistovjećujete se sa svojim tijelom.

Kao što sam ranije spomenuo, čitavog vašega života dijelovi toga tijela umiru, a tijelo koje imate danas ne sadržava ni jednu česticu materijalne tvari koje je 'ono' imalo, recimo, prije desetak godina, Vaše je tijelo sada potpuno drukčije no što je bilo prije jednog desetljeća. Tijelo koje ste, dragi moji čitatelji, imali prije deset godina danas je mrtvo. No, očito je kako se vi ne osjećate mrtvima i da ste sasvim sposobni čitati ovu knjigu očima koje su sastavljene od potpuno nove materije. Vaše zjenice, 'identične' zjenice koje imate sada, prije deset godina nisu postojale, a opet, izgleda kako u vašoj sposobnosti gledanja nije bilo nikakve veće pauze.

Kao što vidite, ovaj se proces odvija toliko glatko da ga vi niste ni svjesni. Ranije spomenuti pulsovi toliko su kratkog trajanja da vaša svijest rado preko njih preskače, no čini se kako vaša fizička percepcija ne može premostiti prazninu u slučajevima kada pulsiranje krene u nekom dužem ritmu. I tako to bude vrijeme koje vi percipirate kao smrt. I zato želite znati što se događa kada se vaša svijest okrene od materijalne stvarnosti i kada se trenutno čini da ona neće imati sliku kojom bi se odjenula.

Posve praktično govoreći, na to pitanje ne postoji samo jedan odgovor jer je svatko od vas zaseban pojedinac. Govoreći općenito, jasno, postoji jedan odgovor koji može poslužiti da pokrije glavne stavke ovoga iskustva, ali vrste smrti imaju mnogo veze s iskustvom kroz koje svijest prolazi. Također je tu uključen i razvoj same svijesti, kao i njezine sveukupne karakteristične metode upravljanja i nošenja s iskustvima.

Ideje koje imate vezano za prirodu stvarnosti snažno će obojiti vaša iskustva jer ćete ih tumačiti u svjetlu svojih vjerovanja, upravo kako sada vi svoju svakodnevicu tumačite sukladno svojim zamislima o tome što je moguće, a što nemoguće. Vaša se svijest može iz vašega tijela povući polagano ili brzo, što ovisi o mnogim varijablama.

(Pauza u 22:11.) Primjerice, u mnogim slučajevima senilnosti tijelo su već napustili visokoorganizirani dijelovi osobnosti koji se zatim susreću s novim okolnostima. I sam strah od smrti može uzrokovati toliko jaku psihološku paniku da izvan svakog razumnog smisla samoočuvanja i obrane vi svoju svijest oslabite tako da padnete u stanje kome, pa vam treba neko vrijeme da se od toga oporavite.

Vjerovanje u pakleni oganj može prouzročiti halucinacije krugova pakla. Vjerovanje u stereotipni raj može dovesti do halucinacija rajskoga života. Vi uvijek svoju stvarnost oblikujete prema svojim zamislima i očekivanjima. Takva je priroda svijesti, bez obzira na to u kojoj se stvarnosti ona nađe. Uvjeravam vas kako su takve halucinacije samo privremene.

Svijest se mora služiti svojim sposobnostima. Dosada i stagnacija stereotipnog raja poduzetnu svijest neće zadugo zadovoljiti. Postoje učitelji koji će objasniti uvjete i okolnosti. Stoga, vi nećete ovisiti samo o sebi, izgubljeni u labirintima halucinacija. Možda hoćete, a možda i nećete odmah shvatiti da ste, govoreći u fizičkom smislu, mrtvi.

(22:20.) Otkrit ćete da se nalazite u drukčijem obliku, jednoj slici koja će vam se činiti podosta materijalnom, sve dok ne pokušate

njome djelovati unutar materijalnog sustava. Tada će se pokazati očite razlike između takvog oblika i materijalnog tijela.

Ukoliko čvrsto vjerujete da je vaša svijest proizvod vašega fizičkog tijela utoliko ćete ga možda pokušati zadržati. No postoji jedan red osobnosti, kao neka počasna straža, da tako kažemo, koje su uvijek spremne ponuditi pomoć.

Sada, ova je počasna straža sačinjena i od živih i od mrtvih ljudi, govoreći vašim rječnikom. Oni koji su u vašemu sustavu stvarnosti živi ove aktivnost izvode u izvantjelesnim iskustvima, dok fizičko tijelo spava. Njima je poznata pojava projekcije svijesti, sa svim uključenim doživljajima i osjećajima, i oni pomažu pri orijentaciji onima koji se u svoje fizičko tijelo neće vraćati.

(22:26.) Ovi su ljudi osobito korisni jer su još uvijek uključeni u materijalnu stvarnost, pa neposrednije razumiju osjećaje i emocije uključene u vašu situaciju. Takve se osobe svojih noćnih aktivnosti mogu sjećati, ali i ne moraju. Stoga su kao priprema za smrt vrlo korisna iskustva s projiciranjem svijesti i znanje o pokretljivosti svijesti. Okruženje u kakvom se nađete nakon smrti možete iskusiti i ranije, da tako kažemo, i naučiti uvjete na koje ćete naići.

Usput budi rečeno, ovo nisu nužno nikakve mračne radnje, kao što ni okruženja kakva se susreću nakon smrti uopće nisu mračna. Baš nasuprot, ona su uglavnom daleko intenzivnija i radosnija od stvarnosti kakvu vi sada poznajete.

Vi ćete jednostavno učiti kako djelovati u novom okruženju u kojemu vrijede drugi zakoni, zakoni koji su daleko manje ograničavajući od zakona materije pod kojima upravo sada živite. Drugim riječima, morat ćete naučiti razumjeti i iskoristiti nove slobode.

No čak će i ova iskustva biti vrlo različita, a čak je i ovo stanje - stanje nastajanja, jer će mnogi svoje putove nastaviti u druge fizičke živote. Neki će potpuno postojati i svoje sposobnosti razvijati u drukčijim sustavima stvarnosti, pa će tako neko vrijeme ostati u tom 'prijelaznom' stanju.

Sada se možete odmoriti.

(22:35 do 22:48.)

(Blago šaljivo): Sada: Onom dijelu vas, čitatelja, koji ste lijeni ne mogu ponuditi nikakvu nadu: smrt vam neće donijeti vječni počinak. No, želite li se odmoriti možete, na neko vrijeme. I ne samo da se nakon smrti morate služiti svojim sposobnostima nego se morate suočiti

i s onim sposobnostima kojima se tijekom svojeg prethodnog postojanja niste služili.

Oni među vama koji su vjerovali u život poslije smrti mnogo će lakše pronaći pravi način vlastite prilagodbe novim uvjetima. Međutim, oni među vama koji takvu vjeru nisu imali mogu je steći na jedan drukčiji način, radeći vježbe koje ću vam dati kasnije; one će vam – budete li uporni, odlučni i puni očekivanja – omogućiti širenje percepcije na ove druge slojeve stvarnosti.

Sada je svijest kakvu vi poznajete navikla na one kratke praznine materijalnog nepostojanja koje sam ranije spomenuo. Duže je praznine dezorijentiraju do različitih stupnjeva, ali one nisu nešto neobično. Kada fizičko tijelo spava svijest često napušta materijalni sustav na prilično dugo razdoblje, govoreći vašim rječnikom. No zbog toga što svijest nije u normalnom fizičkom stanju budnosti nije svjesna tih praznina, pa je oko njih relativno nezabrinuta.

(22:50.) Kada bi svijest napustila tijelo jednako dugo vrijeme u normalnom, fizički budnom stanju, ona bi se smatrala mrtvom jer ne bi mogla racionalno pojmiti prazninu u dimenziji i iskustvu. I tako je u razdobljima spavanja svatko od vas – do nekoga stupnja – doživio istu vrstu odsustva svijesti iz materijalne stvarnosti kakva se prolazi u iskustvu tijekom smrti.

U ovim slučajevima vi se vraćate u tijelo, no vi ste taj prag već mnogo, mnogo puta prešli u tim drugim postojanjima, pa vam to neće biti toliko nepoznato kao što biste mogli sada pomisliti. Pokusi s prisjećanjem snova i druge mentalne discipline koje ću kasnije spomenuti podosta će ove stvari razjasniti onima koji će uz predložene vježbe prionuti.

Sada, odmah nakon smrti će vas možda dočekati, a možda i neće, prijatelji i rodbina. To je osobna stvar, kao i uvijek. A na primjer, općenito ćete možda biti daleko više zainteresirani za ljude koje ste poznavali u prošlim životima nego za ljude koji su vam bili bliski u ovom životu.

(23:03.) Vaši stvarni osjećaji prema rodbini koji su isto tako mrtvi bit će poznati kako vama, tako i njima. Nema mjesta licemjerju. Nećete se pretvarati kako volite svojeg roditelja koji nije učinio mnogo da zasluži vaše poštovanje i ljubav. Telepatija u tom razdoblju nakon smrti djeluje bez izobličavanja činjenica, pa se morate suočiti s pravim odnosima kakvi postoje između vas i svih rođaka i prijatelja koji vas ondje očekuju.

Možda ćete, na primjer, otkriti kako vašu ljubav i poštovanje ustvari zaslužuje netko koga ste gotovo smatrali svojim neprijateljem, a onda ćete se prema toj osobi odnositi sukladno novootkrivenim činjenicama. Vaši će osobni motivi biti kristalno jasni. No na tu ćete jasnoću reagirati na vlastiti način. Nećete automatski biti mudri, ako niste već i prije bili takvi, ali neće ni biti načina da od sebe i drugih sakrijete svoje osjećaje, emocije i motive. Odluka hoćete li niže motive u sebi prihvaćati ili ćete iz njih učiti i dalje je na vama. No mogućnosti za rast i razvoj vrlo su velike, a metode učenja koje će vam biti na raspolaganju više nego učinkovite.

Istraživat ćete sadržaj postojanja koje ste napustili i naučit ćete razumjeti kako su vaša iskustva bila rezultat vaših vlastitih misli i emocija, i kako je sve to utjecalo na druge. Sve dok se to istraživanje ne završi vi niste svjesni većih dijelova vašeg vlastitog identiteta. Kada shvatite značaj i značenje života koji ste upravo napustili tada ćete biti spremni na svjesno znanje u vašim drugim postojanjima.

Tada postajete svjesni proširene svjesnosti. Svijest o tome što vi jeste počinje uključivati ono što ste bili u prošlim životima, a počinjete i kovati planove za svoje sljedeće materijalno postojanje, odlučite li se na njega. Umjesto toga možete ući u drugu razinu stvarnosti, pa se zatim vratiti u materijalno postojanje, ako tako odaberete.

(23:15.) Sada, ovo je kraj diktata. Možete postaviti neka pitanja ili završiti seansu. Kako želite.

(Ja sam imao spremna pitanja o slikarstvu, tako da seansa nije završila sve do 23:26.)

536. SEANSA, PONEDJELJAK 22. LIPNJA 1970. 21:18

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada, nastavit ćemo s diktatom.

Jasno, vaša svijest, kako vi o njoj razmišljate, može vaše tijelo prije fizičke smrti potpuno napustiti. (Kao što je ranije spomenuto, ne postoji neki određeni trenutak smrti, no ja govorim kao da postoji kako bi vama bilo lakše razumjeti.)

Vaše svjesno sebstvo.... Možete uzeti pauzu da napravite što trebate.

. . .

(Ja sam već odlagao svoju bilježnicu. Naša je crna mačka Rooney grebla po vratima naše dnevne sobe. Jane je sjedila čekajući napola u transu – taj je osjećaj kasnije opisala kao „čudan" – a ja sam ispratio mačku kroz ulazni prostor zgrade. Prije no što sam se vratio u stan stigao je naš dostavljač novina; dok sam mu platio Jane je izašla iz transa. Nastavak konačno u 21:27.)

Sada: vaša svijest napušta fizički organizam na razne načine, ovisno o uvjetima. U nekim je slučajevima sam organizam i dalje donekle sposoban funkcionirati, iako tada njime ne upravlja organizacija koja je ranije postojala. Nakon što glavna svijest napusti tijelo, jednostavna svijest atoma, stanica i organa neko vrijeme i dalje nastavlja postojati.

Vi se sami tada možete ali i ne morate dezorijentirati, već prema vašim vjerovanjima i razvoju. Sada ne mislim nužno na intelektualni razvoj. Um bi trebao ići ruku pod ruku s emocijama i intuicijom, no počne li djelovati snažno protiv njih, može doći do poteškoća kada se tek oslobođena svijest susretne s njegovim zamislima o stvarnosti nakon smrti, umjesto da um prihvati i suoči se s tom određenom stvarnosti u kojoj se nađe. On može, drugim riječima, zanijekati osjećaj, pa čak i pokušati argumentima se izvući iz trenutnog stanja neovisnosti o tijelu.

(21:32.) I ponovno, kao što je ranije rečeno, pojedinac može biti toliko siguran da je smrt kraj svega da dođe do potpuna, iako samo privremena, zaborava. Jasno, u mnogim slučajevima odmah nakon napuštanja tijela dođe do znatiželjna upijanja i prepoznavanja situacije. Na primjer, može se dogoditi da se vidi vlastito tijelo, pa se na mnogim sprovodima u povorci nađe i pravi počasni gost, a tada se u lice leša nitko ne zagleda s više znatiželje i čuđenja do njega samoga.

U ovom se trenutku pojavljuju mnoge varijacije ponašanja, pri čemu je svaka od njih rezultat iskustava, znanja i navika konkretnog pojedinca. Često će se razlikovati i okruženja u kojima se mrtvi nađu. Živopisne halucinacije mogu stvoriti prilično stvarna iskustva poput onih iz smrtnoga života. Sada, rekao sam vam da misli i emocije oblikuju materijalnu stvarnost, a one oblikuju i iskustva poslije smrti. To ne znači da su ova iskustva išta manje valjanja no što je valjan materijalni život.

Kao simboli takva prijelaza iz jednoga postojanja u drugo služe neke određene slike, a mnoge su među njima iznimno vrijedne u smislu da pružaju okvir događanja s razumljivim referencama. Jedna od njih je i prelazak preko rijeke Stiks. Umirući očekuju da će se neki određeni postupci provesti na neki manje ili više uređen način. Zemljopisne su mape već bile poznate od ranije. U vrijeme smrti svijest ovu rijeku

živopisno halucinira. U ovaj ritual ulaze i već preminula rodbina i prijatelji, a ova ceremonija i za njih ima duboko značenje. Ova rijeka biva stvarna kao i bilo koja druga koju poznajete, jednako opasna za usamljene putnike koji nisu opremljeni odgovarajućim znanjem. Kod rijeke se uvijek nađu vodiči koji takvim putnicima pomažu pri prijelazu.

Svrha ovoga nije tvrdnja da je takva rijeka iluzija. Kao što vidite, simbol jest stvaran. Put je bio planiran. Sada, ta se određena mapa općenito više ne upotrebljava. Živi ne znaju kako bi je čitali. Kršćanstvo je vjerovalo u raj i pakao, u čistilište i Božji sud. Stoga se u vrijeme smrti onima koji vjeruju u takve simbole upriličuje druga ceremonija, a vodiči se preruše u likove svetaca i junaka koje kršćani vole.

(Pauza u 21:48.) A zatim se unutar toga okvira i u pojmovima koje oni mogu razumjeti takvim pojedincima ispriča stvarna situacija. Stoljećima su masovni religijski pokreti ispunjavali baš ovu svrhu: dati čovjeku neki plan koji on može slijediti. Nije bilo osobito važno to što će se taj plan kasnije činiti kao dječja početnica, knjiga uputa i šarenih pričica, budući da je glavna svrha ispunjena i nije bilo mnogo dezorijentacije.

U razdobljima u kojima se takve masovne ideje nisu održavale bilo je više dezorijentacije, a kada je život poslije smrti u potpunosti zanijekan problem se još više povećao. Mnogi su, jasno, iznimno radosni zbog spoznaje da su i dalje svjesni. Drugi moraju ispočetka naučiti određena pravila ponašanja, jer ne shvaćaju kreativni potencijal svojih misli i emocija.

Takav se pojedinac može u jednom treptaju naći u desetak različitih okruženja, primjerice, može biti sasvim bez ideje o razlozima zbog kojih se nalazi u ovoj situaciji. Takav pojedinac neće vidjeti nikakav kontinuitet i imat će osjećaj da ga se baca bez ikakvog razloga i smisla iz jednoga iskustva u drugo, bez da ikada shvati kako ga, sasvim doslovno, bacaju upravo njegove vlastite misli.

(21:55.) Ja sada govorim o događajima koji slijede neposredno nakon smrti. Kažem to zato što postoje i druge faze. Srećom, vodiči će postati dio vaših halucinacija kako bi vam pomogli da iz njih izađete, no prije svega oni moraju zadobiti vaše povjerenje.

Neko sam vrijeme – govoreći vašim rječnikom – i ja sam djelovao kao vodič, kao što u razdobljima spavanja i Ruburt sada slijedi isti put. Ta je situacija sa stanovišta vodiča prilično zahtjevna, s obzirom na to da se mora poštovati potpuna psihološka diskrecija. Kao što sam otkrio, Mojsije koji odgovara jednom čovjeku ne mora odgovarati i

nekom drugome. U nekoliko sam slučajeva poslužio kao prilično uvjerljiv Mojsije, jednom sam se tako prikazao, iako je to teško za povjerovati, jednom Arapinu.

(22:00.) Usput, taj je Arapin bio vrlo zanimljiva osoba, a kako bih vam približio neke od poteškoća s kojima sam se tada susreo, reći ću vam o njemu nekoliko riječi. Mrzio je Židove, ali je nekako bio i opsjednut idejom da je Mojsije moćniji od Alaha, pri čemu je ova pomisao u njegovoj svijesti godinama imala status tajnoga grijeha. Neko je vrijeme tijekom križarskih ratova proveo u Carigradu. Zatočili su ga kršćani i pridružili skupini Turaka kako bi ih sve zajedno pogubili, u ovome slučaju vrlo okrutno. Za početak su mu na silu otvorili usta i napunili ih užarenim ugljenom. Zazivao je Alaha, a onda, u još većem očaju i Mojsija, a kada mu je svijest napustila tijelo ugledao je Mojsija.

U Mojsija je vjerovao više no u Alaha, a ja sve do posljednjeg trenutka nisam znao koji da lik uzmem. Bio je vrlo ugodan momak, a pod danim okolnostima nije mi bio problem što se činilo da očekuje borbu za svoju dušu. Mojsije i Alah su se trebali za njega boriti. Nije mogao odbaciti pomisao na silu zato što je nasilno umro, i ništa ga nije moglo uvjeriti da prihvati bilo kakav mir ili spokoj, kao ni ikakav oblik odmora, sve dok se ne odigra neka vrsta borbe.

Jedan prijatelj i ja smo, zajedno s još nekima, upriličili baš takvu ceremoniju, s odvojenih oblaka na nebu Alah i ja izvikivali smo zahtjeve koje smo postavljali pred njegovu dušu, dok se on, jadan čovjek, na tlu između nas klanjao u strahu. Sada dok pričam ovu priču na šaljiv način, morate shvatiti kako su je prouzročila vjerovanja toga čovjeka, a mi smo je morali ispuniti kako bismo njega oslobodili.

Pozivao sam se na Jehovu, no nije bilo učinka jer naš Arapin Jehovu nije poznavao – samo Mojsija – a upravo je u njega položio svu svoju vjeru. Alah je potegnuo kozmički mač, a ja sam ga zapalio, pa ga je on ispustio. Mač je pao na tlo i pokrenuo požar. Naš je Arapin ponovno zaplakao. Iza Alaha ugledao je gomilu sljedbenika, pa se slična gomila pojavila i iza mene. Naš je prijatelj bio uvjeren kako jedan od nas trojice mora biti uništen, a strašno se bojao kako će žrtva biti upravo on.

Na kraju su oblaci u kojima smo se mi pojavili jedan drugom približili. U svojoj sam ruci držao kamenu ploču na kojoj je pisalo „Ne ubij." Alah je držao mač. Kada smo se približili, zamijenili smo se za njih, a naši su se sljedbenici okupili u jednu gomilu. Stali smo zajedno, oblikovali sliku S-u-n-c-a *(slovkano)* i rekli: „Mi smo jedno."

Ove su se dvije dijametralno različite ideje morale stopiti u jednu jer naš prijatelj inače nikada ne bi imao mira. Tek kada su se ove dvije suprotnosti pomirile mogli smo mu početi objašnjavati u kakvoj se situaciji nalazi.

Možete se odmoriti.

(22:20. Janein je trans bio dubok, iako se sjetila dijelova Sethove avanture. Rekla je kako je imala niz slika koje su paralelno slijedile ovaj materijal, ali ih sada nije mogla opisati.

Križarski su se ratovi sastojali od niza vojnih pohoda koje su kršćanske sile pokrenule u 11., 12. i 13. stoljeću s ciljem oslobađanja Svete zemlje od muslimana. Jane kaže da se, dok je Seth iznosio ove podatke, pitala što bi tada jedan Arapin mogao raditi u turskom Carigradu. Objasnio sam zemljopisne detalje toga područja. Putnik poput njega je, vjerojatno, do Carigrada [današnji Istanbul], došao putujući kopnom preko Turske koja leži sjeverno od arapskih teritorija, ili ploveći preko istočnog Sredozemlja oko Turske, kroz prolaz Dardaneli, pa u sam grad. Udaljenosti su na Bliskom istoku relativno malene.

Jane doslovno nije imala osjećaj za zemljopis, pa ni za udaljenosti, a te su joj činjenice nesvjesno koristile tijekom seansa. S druge strane, imala je nepogrešiv osjećaj za orijentaciju u lokalnim okruženjima, a strane svijeta može bez kompasa odrediti bolje od mene. Nastavak u 22:43.)

Sada, uloga takvoga vodiča zahtijeva veliku disciplinu i izučavanje.

Na primjer, ja sam prije upravo spomenutog događaja u mnogim svojim životima proveo svakodnevna razdoblja spavanja kao vodič pod mentorstvom drugih.

Na primjer, moguće je trenutno se izgubiti u halucinacijama koje se stvaraju, a u takvim vas slučajevima mora izbaviti drugi učitelj. Nužno je vrlo pažljivo iskušavanje psiholoških procesa, a raspon različitih halucinacija u kojima se možete naći beskrajan je. Može vam se, primjerice, dogoditi da zauzmete oblik mrtvog kućnog ljubimca određene osobe.

Sve se ove halucinacijske aktivnosti obično odigravaju kratko vrijeme netom nakon smrti. Ipak, neki su pojedinci zbog ranijeg izučavanja i razvoja u cijelosti svjesni svojih okolnosti, pa su nakon odmora spremni, ako to žele, napredovati u druge faze.

Oni, na primjer, mogu postati svjesni svojih vlastitih reinkarnacijskih sebstava, sasvim lako prepoznavajući osobnosti koje su poznavali u drugim životima, ako te osobnosti nisu angažirane na neki drugi način. Ako tako odaberu, mogu sada namjerno halucinirati, a mogu i „ponovo proživjeti" pojedine dijelove svojih prethodnih života. A postoji i razdoblje samoistraživanja, da tako kažemo, polaganja računa, u kojemu su u prilici vidjeti sve što su činili, sve svoje sposobnosti i slabe točke. Mogu također odlučiti žele li se ili ne žele vratiti u materijalno postojanje.

(22:55.) Vidite, svaku od tih faza može iskusiti baš svaki pojedinac. Pritom se svaka od njih, osim samoistraživanja, može i potpuno zaobići. Budući da su emocije silno važne, od velike je koristi ako vas čekaju prijatelji. Ipak, u mnogim slučajevima ti su prijatelji napredovali do drugih faza aktivnosti, a često će i neki vodič privremeno zauzeti lik nekog prijatelja, kako biste se vi osjećali sigurnije i pouzdanije.

Jasno, govoreći općenito, jedini razlog tome što tijekom svojih života, bilo kojom učestalošću, ne doživljavate svjesna izvantjelesna iskustva jest taj što većina ljudi vjeruje kako svoje tijelo ne mogu napustiti. Takva bi vam iskustva dala određeno razumijevanje uvjeta s kojima ćete se susresti daleko bolje od bilo kakvih verbalnih uputa.

Imajte na umu kako je na neki način vaše materijalno postojanje rezultat masovne halucinacije. Između stvarnosti dvaju čovjeka zjapi golema praznina. Nakon smrti u iskustvo je utkano toliko mnogo organizacije, vrlo zamršene i angažirane, koliko je poznajete sada. Vi svoje privatne halucinacije imate i sada, samo ne uviđate što one jesu. Takve halucinacije o kojima govorim, intenzivni simbolični događaji, mogu se dogoditi i u razdobljima spavanja, kada osobnost prolazi kroz velike promjene i kada se suprotstavljene ideje moraju pomiriti, odnosno kada jedna mora ustupiti svoje mjesto nekoj drugoj. Ovi su događaji iznimno nabijeni, značajni psihološki i psihički događaji, bez obzira na to događaju li se oni prije ili poslije smrti.

(23:05.) Kada se događaju u stanju spavanja, oni mogu promijeniti tijek razvoja civilizacije. Nakon smrti neki pojedinac može vizualizirati svoj (posljednji fizički) život kao neku životinju s kojom se mora sporazumjeti, a takva jedna bitka ili susret nosi dalekosežne posljedice jer se taj čovjek mora pomiriti sa svim dijelovima sebe. U ovom se slučaju halucinacija može završiti tako da će taj čovjek ovu životinju uzjahati, s njom se sprijateljiti, pripitomiti je ili će je ubiti... *(Jane se nakašljala, a onda malo zaustavila i otpila gutljaj piva)* sve se to pažljivo odmjerava, a rezultat će uvelike utjecati na njegov daljnji razvoj.

Bilo bi bolje da napravite pauzu, zbog Ruburt.

(„Može." Janein je glas sada bio prilično promukao i slab; vjerujem da bi uskoro i sama bila primorana zaustaviti se. Ovo je jedan od rijetkih događaja u posljednjih sedam godina seansa kada je Jane imala nekih poteškoća s glasom.

U 23:11 pročitao sam joj posljednja dva odlomka materijala, ali nije mogla, kao ni ja, dokučiti ikakvu emocionalnu povezanost koja bi mogla objasniti ove poteškoće s glasom. Jane je neobično privržena životinjama. Možda je ovakvu reakciju uzrokovao Sethov primjer, pomislio sam, no ona se nije pronašla ni u tome. Nastavak u 23:20 jačim glasom koji je ipak bio promukliji no inače.)

Sada, ubrzo ćemo završiti seansu.

Ovu „simboliku života" mogu prihvatiti oni koji tijekom svojega života nisu mnogo polagali na samoistraživanje. Ona je dio procesa samoistraživanja u kojemu pojedinac svoj život prevodi u sliku s kojom se onda može susresti i s kojom se može nositi. Ne služe se svi takvom metodom. Katkad je potreban cijeli niz takvih epizoda....

Ovo je kraj diktata, uz moje najtoplije želje pune ljubavi vama oboma, kao i voljenom čudovištu iza vas.

(„Laka ti noć, Seth, i hvala ti." Naš je mačak Willy ležao i hrkao na kauču iza mene. 23:25. Jane se ubrzo vratio njezin normalni glas.)

537. SEANSA, SRIJEDA 24. LIPNJA 1970. 21:24

(Ovoj je seansi svjedočio John Barclay, poslovni čovjek iz drugoga grada. Kao što je i obećao, John je sa sobom ponio vrpcu. Na njoj je sažeo podatke koje mu je Seth dao o njegovu poslovnom životu u razdoblju od nekoliko godina, kao i o načinima na koje je on funkcionirao i na koje nije funkcionirao. Rezultati su bili dobri.

Kao što je to često činila kada bi na seansi bili prisutni svjedoci, Jane je predaju započela brzim i živahnim glasom. Oči su joj bile širom otvorene i vrlo tamne, a govor glasniji no inače. Činilo se kao da je iz Johna crpila dodatnu energiju koju je odmah i koristila.)

Sada: Dobra večer.

(John i ja: „Dobra večer, Seth.")

Dobra večer i našem prijatelju. Nadam se da mi nećete zamjeriti što ću malo diktirati svoju knjigu. Želim li svoju knjigu dovršit, moram ga iskoristiti *(pokazujući na mene)* kada ga iskoristiti mogu.

(Vrlo šaljivo i raspoloženo): Sada, mi pišemo neku vrstu sage. Nastavimo stoga s diktatom:

Jedan od polaznika Ruburtovog tečaja zapitao se postoji li ili ne postoji unutar iskustava koja slijede odmah nakon smrti ikakva vrsta organizacije. Budući da će se ovo pitanje pojaviti u mnogim umovima obradit ću ga sada ovdje.

Kao prvo, trebalo bi biti jasno iz onoga što sam do sada rekao kako ne postoji samo jedna stvarnost nakon smrti nego [da] su sva iskustva različita. Ipak, govoreći općenito, postoje dimenzije u koje se ta pojedinačna iskustva svrstavaju. Primjerice, postoji jedna početna faza za one koji su i dalje snažno usredotočeni na materijalnu stvarnost, kao i za one kojima treba jedno razdoblje oporavka i odmora. Na toj će se razini naći bolnice i domovi za starije osobe. Pacijenti još uvijek ne uviđaju da je s njima ustvari sve u redu.

U nekim je slučajevima ideja o bolesti toliko jaka da su oni svoje godine provedene na Zemlji izgradili oko takva psihološkog središta. Stanje bolesti projicirali su na novo tijelo jednako kako su to činili sa starim. Njima se pružaju razni oblici tretmana psihičke prirode, a govori im se kako je stanje toga tijela nastalo zbog prirode njihovih vlastitih uvjerenja.

(21:32.) Sada, mnogi pojedinci ne moraju prolaziti kroz ovo određeno razdoblje. Ne treba niti spominjati kako ove bolnice i središta za obuku nisu, govoreći vašim rječnikom, materijalna. Ustvari ih često *zajednički* održavaju vodiči koji provode potrebne planove. Sada, ako želite, to možete zvati i masovnom halucinacijom. Činjenica je ta da su onima koji se s takvom stvarnošću susreću ovakvi događaji sasvim stvarni.

Postoje i središta za obuku. U njima se pojedincima objašnjava priroda stvarnosti, sukladno njihovim sposobnostima da je razumiju i percipiraju. Kod nekih će se pojedinaca, barem u početku, iskoristiti poznate parabole, kako bi ih se zatim postupno od njih odvikavalo. U tim se središtima održavaju i određeni tečajevi u kojima se daju upute na korist onima koji odaberu vratiti se u materijalno okruženje.

Drugim riječima, njih se uči metodama koje će im omogućiti prijevod emocija i misli u materijalnu zbilju. Između pokretanja takvih misli i njihove materijalizacije ne postoji vremenski odmak kakav mora postojati u trodimenzionalnom sustavu.

Sve se ovo više ili manje događa na jednoj razini, iako morate shvatiti kako ja ovdje stvari donekle pojednostavljujem. Na primjer, neki pojedinci ne prolaze takva razdoblja, no oni su spremni krenuti na

ambicioznije programe zbog razvoja i napretka tijekom svojih prošlih života.

Sada, o takvom sam razvoju govorio ranije. Neki bi od mojih čitatelja, koji možda nisu opće svjesni svojih vlastitih psihičkih sposobnosti, sada mogli pomisliti kako se nalaze u dugotrajnu i otegnutu razdoblju izučavanja nakon smrti. Malo ću se požuriti, pa ću vam reći kako sve takve sposobnosti nisu nužno svjesne te da se velik dio njih odigrava u razdobljima spavanja kada ih jednostavno niste svjesni.

Sada vam predlažem da uzmete pauzu nakon koje ćemo nastaviti.

(„Nadam se da hoćemo."- rekao sam u šali.)

Ja uvijek nastavim. Ja sam poput dosadne muhe, teško me se otarasiti.

(„Onda dobro." 21:42 do 21:58.) Sada, nakon smrti vi se možete i krajnje uporno opirati pomisli da jeste mrtvi i nastaviti svoju emocionalnu energiju usredotočivati prema onima koje ste poznavali za ovoga života.

Ako ste, na primjer, bili opsjednuti nekim određenom projektom, možda ćete se truditi dovršiti ga. Uvijek će se naći vodiči koji će vam pomagati da razumijete svoju situaciju, no vi možete biti toliko zaokupljeni da na njih ne obratite pozornost.

Sada, temu duhova obradit ću posebno, ne u ovom poglavlju. Bit će dovoljno da kažem kako vas velika polja emocionalne energije usredotočena prema materijalnoj stvarnost mogu zadržati i spriječiti vam daljnji razvoj.

Kada svijest napusti tijelo i nalazi se neko vrijeme izvan njega tada se ova povezanost, jasno, izgubi. U izvantjelesnim se stanjima povezanost i dalje održava. Sada, moguće je da umrli pojedinac potpuno pogrešno protumači ovo iskustvo i pokuša ponovno ući u svoje tijelo. Ovo se može dogoditi kada ta osobnost sebe poistovjećuje gotovo isključivo s materijalnom slikom.

To nije često. No ipak, pod raznim okolnostima takav će pojedinac pokušati fizičke mehanizme ponovno pokrenuti, a kada otkrije u kojemu mu je stanju tijelo upast će u još veću paniku. Neki su, na primjer, svoje tijelo oplakivali još dugo nakon što su ga svi ožalošćeni napustili i nisu shvaćali kako su oni sami zapravo sasvim cjeloviti, dok je, primjerice, tijelo bolesno, a organi nepovratno oštećeni.

Poput psa koji nikako da ostavi kost s koje je skinuo i posljednje komadiće mesa. Oni koji nisu svoju svijest potpuno poistovjetili sa svojim tijelom mnogo će ga lakše napustiti. A oni koji su svoje tijelo

mrzili, ovo može biti neobično, otkrit će odmah nakon smrti kako ih ono prilično privlači.

(22:07.) Sve se ove okolnosti mogu tada pojaviti, a i ne moraju, sukladno strukturi pojedinca o kojemu je riječ. No kako god, nakon što napustite svoje materijalno tijelo, odmah ćete se naći u drugom. Ovo je ista vrsta oblika u kojemu putujete u svojim izvantjelesnim projekcijama, a dopustite mi ponovno da podsjetim svoje čitatelje kako svi oni svoja tijela na neko vrijeme napuštaju svaku noć tijekom spavanja.

Ovaj će oblik izgledati kao da je materijalan. No ipak, govoreći općenito, oni koji se još uvijek nalaze u svojem materijalnom tijelu neće ga vidjeti. Ja mogu činiti sve što vi sada činite u svojim snovima. Stoga on leti, prolazi kroz krute predmete i pokreće se izravno na poticaj vaše volje noseći vas, da tako kažemo, s jednoga mjesta na drugo, da to kažem na način na koji vi možete razmišljati o tim mjestima.

Recimo, zapitate li se što teta Sally radi u Poughkeepsieu (država New York), naći ćete se ondje. Ipak, vi u pravilu ne možete materijalnim predmetima manipulirati. Ne možete uzeti u ruke svjetiljku ili baciti tanjur na pod. Ovo tijelo postane vaše odmah, no to nije jedini oblik koji ćete imati. Vezano za to, ova slika nije nova. Ona je i sada isprepletena s vašim materijalnim tijelom, ali vi je ne opažate. Nakon smrti ona će neko vrijeme biti jedino tijelo kojeg ste svjesni.

(Pauza u 22:15.) Mnogo kasnije i na mnogim razinama naposljetku ćete naučiti kako svjesno i prema odabiru uzimati razne oblike. Vidite, na jedan način vi to činite i sada, prevodeći svoje psihološko iskustvo – svoje misli i emocije – sasvim doslovno ali nesvjesno u materijalne predmete. Možda ćete otkriti da se, kada se – nakon smrti – zamislite kao dijete, odjednom nađete u obliku djeteta koje ste nekada bili. Stoga možete ovim oblikom određeno vrijeme upravljati tako da on zauzima bilo koji izgled koji je imao kada je bio povezan s vašim materijalnim oblikom u neposredno prethodnom materijalnom životu. Možete umrijeti sa 80, a nakon smrti misliti na mladost i životnost koju ste imali sa 20, a zatim otkriti kako se vaš oblik mijenja kako bi odgovarao toj unutarnjoj slici.

Većina pojedinaca nakon smrti odabire zreliju sliku koja obično odgovara trenutku života s najvećim fizičkim sposobnostima, bez obzira na to u kojoj su dobi takve sposobnosti posjedovali. Drugi pak umjesto toga odaberu oblik koji su imali u nekom određenom trenutku kada su ih krasile najbolje mentalne i emocionalne karakteristike,

bez obzira na dob ili izgled koji je s tim oblikom bio vezan. Slijediš li me?

(„Da.")

Znači, s oblikom koji odaberete bit ćete zadovoljni, a obično ćete ga upotrebljavati kada ćete željeti komunicirati s drugima koje ste poznavali, iako ćete možda za takve komunikacije sa živućima umjesto rečenoga odabrati oblik koji ste imali kada vas je pojedinac kojemu se želite obratiti poznavao.

Sada možete napraviti pauzu, a ja ću vam se ponovno javiti.

(Jane je, u ulozi Setha, pokazala na Johna Barclaya koji je sjedio na kauču iza mene. John je vezano za svoj posao ovo popodne prisustvovao jednom skupu na kojemu se služio šampanjac; sada je bio sanjiv....)

On je u stanju spavanja.

(„On gleda u to."

John, smiješeći se: „Samo te pokušavam slijediti, Seth. Polako."

22:25 do 22:37. Seth se konačno ubacio u dug razgovor koji smo Jane, John i ja vodili za vrijeme pauze.)

Sada, mogu li nastaviti s diktatom?

Ova posmrtna okruženja ne moraju nužno postojati i na drugim planetima. Ona ne zauzimaju nikakav prostor, tako da je pitanje „Gdje se sve ovo događa?" u osnovnim pojmovima besmisleno.

Ona su rezultat vašeg vlastitog netočnog tumačenja prirode stvarnosti. Stoga, neki određeni prostor ne postoji, kao ni mjesto na kojemu se ovo odigrava. Ova okruženja postoje, a vi ih ne opažate, usred materijalnog svijeta kakav poznajete. Vaši mehanizmi percepcije jednostavno vam ne dopuštaju da se ugodite u njihove raspone. Vi reagirate na vrlo specifično, ali ograničeno polje. Kao što sam spomenuo i ranije, na primjer, u smrti druge stvarnosti supostoje zajedno s vašom vlastitom. Vi se jednostavno oslobađate materijalnih karakteristika, ugađate se u drukčija polja i reagirate na druge nizove pretpostavka.

(22:43.) Sa toga drugoga gledišta vi materijalnu stvarnost možete donekle percipirati. Ali ipak postoje energetska polja koja ih odvajaju. Vaš cjelokupan koncept prostora toliko je iskrivljen da je teško ponuditi bilo kakvo istinito objašnjenje. Samo trenutak. *(Pauza.)*

Na primjer, jednako kako vaši mehanizmi percepcije inzistiraju da predmeti moraju biti kruti, oni inzistiraju i na tome da mora postojati nešto poput prostora. Ono što vam vaša osjetila sada govore o prirodi materije potpuno je pogrešno, a jednako je tako pogrešno i ono što vam govore o prostoru: pogrešno u smislu osnovne stvarnosti, ali sasvim sukladno održavanju sukladnosti s trodimenzionalnim konceptima. *(Šaljivo):* U izvantjelesnim iskustvima u koja dolazite iz ovoga života vezano za prostor susrećete se s mnogim problemima s kojima ćete se suočiti i nakon smrti. A zbog toga u takvim epizodama postane lakše uočljiva prava priroda vremena i prostora. Na primjer, nakon smrti za prolazak kroz prostor nije potrebno nikakvo vrijeme. Prostor u smislu udaljenosti ne postoji. To je iluzija. Postoje barijere, ali one su mentalne i psihičke prirode. Na primjer, neki se intenziteti doživljaja u vašoj stvarnosti tumače kao udaljenosti u kilometrima.

Možda ćete se nakon smrti naći u središtu za obuku. Sada teoretski ovo središte može biti u sredini vaše sadašnje dnevne sobe, u materijalnom prostoru, no udaljenost između vas i živih članova vaše obitelji – koji možda sjede i razmišljaju o vama ili čitaju novine – neće imati nikakve veze s prostorom kakav vi poznajete. Bit ćete odvojeniji od njih no što biste bili sada da se, recimo, upravo nalazite na Mjesecu.

Možda možete fokus svoje pozornosti pomaknuti dalje od ovoga središta i teoretski vidjeti tu sobu i osobe u njoj. A opet će između vas biti ta udaljenost koja nema baš nikakve veze s kilometrima.

(22:55.) Kraj diktata. Bojim se da ću uspavati svojeg prijatelja. *(Jane je, u ulozi Setha, pokazala na Johna. On se nasmijao.*

(John: „Žao mi je, Seth, što sam na tebe ostavio takav dojam.")

Bio je to stvaran dojam.

(John: „Nadoknadit ću noćas.")

Sada, imate li kakvih pitanja?

(John: „Samo općenita. Ništa posebno...." John i Seth su se zatim upustili u kratak razgovor, a seansa je završila u 23:04.

Moje su izvorne bilješke s ove seanse uključivale i Sethovu dugu predaju na Janeinom tečaju ESP-a prošle noći, 23. lipnja 1970. Seth se i u toj seansi bavio organizacijom, ali organizacijom unutar naših vlastitih stvarnosti kao i u drugima. Budući da je ta seansa dala odgovore na pitanja koja smo Jane i ja često postavljali gotovo smo je cijelu prenijeli u Dodatku ove knjige.)

DESETO POGLAVLJE

UVJETI 'SMRTI' ZA ŽIVOTA

538. SEANSA, PONEDJELJAK 29. LIPNJA 1970. 21:07

Dobra večer.
(„Dobra večer, Seth.")

(Šaljivo): Sada, deseto poglavlje „Uvjeti 'smrti' za života." *(Seth je ponovio naslov ovoga poglavlja kako bi bio siguran da sam pravilno prenio interpunkciju.)*

Iskustva nakon smrti neće vam se činiti toliko stranima i nerazumljivima shvatite li kako slične situacije čine i normalan dio vašeg sadašnjeg postojanja.

U snovima i stanju spavanja uključeni ste u iste dimenzije postojanja u kojima ćete svoja iskustva doživljavati nakon smrti. Najvažnijih dijelova ovih noćnih avantura ne sjećate se, pa vam se zato oni dijelovi kojih se sjećate u pravilu čine bizarnima i kaotičnima. To je tako samo zbog toga što vi u svojemu trenutnom stanju razvoja niste sposobni svjesno manipulirati u više od jednoga okruženja.

A dok vaše materijalno tijelo spava vi ipak doista svjesno postojite u jednom koherentnom, smislenom i kreativnom stanju i provodite mnoge aktivnosti za koje sam vam rekao da ćete se s njima susresti poslije smrti. Vi jednostavno glavni fokus svoje pozornosti usmjeravate u drukčiju dimenziju aktivnosti, onu u kojoj ste doista kontinuirano djelovali.

(21:15.) Sada, jednako kako se sjećate svojega budnoga života i kako veliku količinu toga sjećanja zadržavate u svojim svakodnevnim iskustvima, i jednako kako vam to vrelo pamćenja pruža osjećaj svakodnevnog kontinuiteta, isto tako veliku količinu sjećanja nosi i vaše

sebstvo koje sanja. Kako postoji kontinuitet vašega dnevnoga života, tako postoji i kontinuitet vašega života u snu.

Tako je dio vas svjestan svakog pojedinog susreta i događaja koji su se odigrali u snu. Snovi nisu ništa više halucinacijski doživljaji no što je to vaš materijalni život. Što se tiče vašega sebstva koje sanja, sanjač je vaše budno materijalno sebstvo: vi ste sanjač kojega ono šalje na svoj put. Vaša su dnevna iskustva snovi koje ono sanja, tako da kada razmotrite ili pogledate malo to svoje sebstvo koje sanja, vi to činite uz mnogo predrasuda, uzimajući zdravo za gotovo kako je vaša „stvarnost" prava, a njegova stvarnost iluzija.

(21:20.) No ustvari je baš njegova stvarnost vašem biću daleko izvornija i urođenija. Ne pronađete li u stanju spavanja suvislost to vam se događa zato što ste sami sebe hipnotizirali tako da vjerujete kako ona ondje ni ne postoji. Jasno je da svoje noćne avanture nakon buđenja pokušavate prevesti u materijalne pojmove, kao i da ih pokušavate ugurati u svoje često ograničeno izobličenje prirode stvarnosti.

U nekoj je mjeri ovo prirodno. Niste bez razloga usredotočeni na svakodnevni život. Vi ste ga prihvatili u obliku izazova. No unutar njegovih okvira ujedno je predviđeno i da rastete i razvijate se te da širite granice svoje svijesti. Vrlo je teško priznati da ste na razne načine u razdobljima spavanja učinkovitiji i kreativniji nego u budnom stanju, a priznanje da tijelo iz sna doista može letjeti, prkoseći i vremenu i prostoru, donekle vas poljulja. Mnogo je lakše pretvarati se da su sva takva iskustva samo simbolična a ne stvarna, kao i, na primjer, razviti složene psihološke teorije koje objašnjavaju snove u kojima letite.

A jednostavna je činjenica ta da kada sanjate da letite vi često doista letite. U stanju spavanja vi, više ili manje, djelujete pod istim uvjetima koji su urođeni svijesti koja nije usredotočena na materijalnu stvarnost. Mnoga vaša iskustva stoga su upravo ista kao i ona na koja možete naići nakon smrti. Možete razgovarati s umrlim prijateljima i rodbinom, ponovno se naći u prošlosti, susresti nekadašnje prijatelje iz razreda, prošetati ulicama koje su postojale prije pola stoljeća materijalnog vremena, putovati kroz prostor bez da za to trošite ikakvo materijalno vrijeme, možete se susresti s vodičima, možete primati upute, podučavati druge, provoditi neki smislen rad, rješavati probleme i halucinirati.

U materijalnom životu između nastanka neke misli i njezina materijalnog ostvarenja postoji vremenski razmak. U stvarnosti snova to nije tako. Stoga je najbolji način da se unaprijed, da tako kažemo,

upoznate sa stvarnošću koja vas čeka nakon smrti taj da istražujete i razumijete prirodu vlastitog sebstva koje sanja. Samo mali broj ljudi želi tome posvetiti svoje vrijeme i energiju.

Metode stoje svima na raspolaganju, pa oni koji će se njima poslužiti neće se nakon smrti osjećati strano kada im se cijeli fokus pozornosti okrene u tome smjeru.

Sada se možete odmoriti.

(21:34 do 21:47.)

Sada, budući da je vaše svjesno pamćenje toliko jako povezano sa svjesnošću unutar tijela, iako svoje tijelo tijekom sna napuštate, vaša se budna svijest obično toga uopće ne sjeća.

U razdobljima spavanja vi zadržavate sjećanje na sve koje ste u svojim snovima susreli, bez obzira na to jeste li ili niste neke od tih ljudi sreli u svojemu dnevnom, budnom životu. U razdobljima spavanja možete imati kroz godine konstantno iskustvo s nekim suradnicima koji možda žive na potpuno drugom dijelu svijeta i koji su vam u budnom stanju možda potpuni stranci.

Jednako kako svoju svrhu i smisao imaju vaše budne aktivnosti, tako imaju i vaše noćne avanture, pa vi i u njima postižete vlastite ciljeve. A s time ćete nastaviti i u iskustvu nakon smrti. Životna snaga, sila, život i kreativnost koje se nalaze u temeljima vašeg materijalnog postojanja stvaraju se u toj drugoj dimenziji. Drugim riječima, vi ste na mnoge načine fizička projekcija svojeg sebstva koje sanja.

Sebstvo koje sanja, onakvo kakvim ga vi zamišljate, samo je sjenka vlastite stvarnosti, jer je sebstvo koje sanja samo psihološka referentna točka i, govoreći vašim rječnikom, točka kontinuiteta koja ujedinjuje sve dijelove vašega identiteta. Samo su najrazvijeniji svjesni njegove dublje prirode. Drugim riječima, ono predstavlja jedan snažan ujedinjujući aspekt vašega cjelokupnog identiteta. Njegova su iskustva jednako živopisna, a njegova „osobnost" jednako bogata – zapravo, i bogatija – kontekstom kao i materijalna osobnost kakvu poznajete.

Pretvarajte se na trenutak da ste dijete i da ja pokušavam provesti specifičan zadatak objašnjavanja na što će sličiti vaše najrazvijenije odraslo sebstvo – i da ja u svojim objašnjenjima govorim kako je ovo odraslo sebstvo donekle već dio vas, izdanak ili projekcija onoga što vi jeste. A dijete kaže: „Ali što će se dogoditi sa mnom? Moram li ja umrijeti da postanem to drugo sebstvo? Ne želim se promijeniti. Kako **mogu ikada postati** to odraslo sebstvo bez da umrem onakvo kakvo **jesam sada, budući da** to sebstvo nisam već sada?"

Ja sam donekle u istom položaju kada vam pokušavam objasniti prirodu toga unutarnjeg sebstva, jer dok vi možete njega postati svjesni u svojim snovima, njegovu zrelost ni sposobnosti ne možete doista uvažavati; a opet, one su vaše na isti način kao što i djetetu pripadaju sposobnosti odrasla čovjeka. U stanju spavanja vi pored ostalog učite kako dan za danom konstruirati svoju materijalnu stvarnost, upravo kao što i nakon smrti učite kako konstruirati svoj sljedeći materijalni život.

(22:07.) U snovima rješavate probleme. U budnom ste stanju (samo) svjesni metoda rješavanja problema koje ste naučili u snu. U snovima vi postavljate svoje ciljeve, kao što i nakon smrti postavljate ciljeve za sljedeću inkarnaciju.

Sada, nema te psihološke strukture koju je lako opisati riječima. Već se i za puko objašnjavanje prirode osobnosti kakvu općenito poznajemo upotrebljavaju najraznolikiji pojmovi: id, podsvijest, ego, superego. Svi oni služe kako bi se razlikovala isprepletena djelovanja što sačinjavaju materijalnu osobnost. Sebstvo koje sanja jednako je toliko složeno. Tako se može reći da se određeni dijelovi njega bave materijalnom stvarnošću, materijalnim manipulacijama i planovima. Neki se drugi bave dubljim razinama kreativnosti i postignućima koja osiguravaju fizičko preživljavanje, neki se bave komunikacijom, s još ekstenzivnijim elementima osobnosti koji sada još uglavnom nisu poznati. Neki s kontinuiranim iskustvom i postojanjem onoga što biste vi mogli nazvati dušom ili sveukupnim pojedinačnim entitetom, a to je pravo multidimenzionalno sebstvo.

Duša stvara meso tijela. A taj se stvaralac jedva osvrće na svoju kreaciju. Duša stvara meso s određenim razlogom, jednako kao što i materijalno postojanje stvara s određenim razlogom, tako da vas ništa od ovoga ne bi trebalo navesti na odbojnost prema materijalnom životu, ni prema nedostatku uvažavanja tih senzualnih užitaka kojima ste okruženi. Sva bi vam unutarnja putovanja trebala omogućiti pronalazak većega značaja, ljepote i smisla u životu kakav vi sada poznajete. No, puni užitak i razvoj ujedno znače da se služite svim svojim sposobnostima, da i unutarnje dimenzije istražujete s jednakim interesom i oduševljenjem. Stoga bi vam, uz odgovarajuće razumijevanje, bilo sasvim moguće dobrano se sada upoznati s krajolicima, okruženjima i iskustvima u kojima ćete se naći nakon smrti. Otkrit ćete kako su oni jednako živopisni kao i bilo što drugo što poznajete. Takva će istraživanja potpuno izmijeniti mračne i nejasne predrasude o posm-

rtnom postojanju. No jako je važno da se otarasite što je moguće više tih predodžbi jer će vam one otežati napredak.

Možete se nakratko odmoriti.

(22:23 do 22:39.)

Govoreći općenito, ako ste poprilično zadovoljni materijalnom stvarnošću bili ste u boljemu položaju za proučavanje ovih unutarnjih okruženja.

Vidite li oko sebe, u svojemu materijalnom životu samo zlo i čini li vam se kako ono nadvladava dobro, u tom slučaju niste spremni. Ne biste se trebali upuštati u istraživanje ovih noćnih avantura ako ste depresivni jer je, dok ste u takvom raspoloženju, vaše psihičko stanje predodređeno za depresivna iskustva, kako ona u budnom, tako i za ona u stanju spavanja. U takva se istraživanja ne biste trebali upuštati nadate li se unutarnja iskustva nadomjestiti materijalnim iskustvima.

U mjeri u kojoj je vaše shvaćanje dobra i zla strogo i nepopustljivo u toj mjeri vi nemate razumijevanje potrebno za bilo kakvo svjesno manipuliranje u toj drugoj dimenziji. Drugim riječima, trebali biste biti mentalno, psihološki i duhovno fleksibilni koliko je god to moguće, otvoreni za nove ideje, kreativni i ne preovisni o organizacijama ili dogmama.

Trebali biste biti prilično kompetentni i suosjećajni. U isto biste vrijeme trebali u svojem materijalnom okruženju biti dovoljno prijateljski i suosjećajni, toliko da se možete nositi s vlastitim životom takvim kakav jest. Za to će vam trebati sva vaša raspoloživa sredstva. Ovo bi trebalo biti jedno aktivno istraživanje i poduhvat, a ne pasivno povlačenje, svakako ne kukavički uzmak. Do kraja ove knjige predat ću onima koje to zanima metode kojima će moći svjesno istraživati ova stanja nakon smrti, pri čemu će nad svojim iskustvima i napretkom moći imati i određenu kontrolu.

No ovdje želim ove uvjete malo podrobnije opisati. Sada, u materijalnom životu vi vidite ono što želite vidjeti. Vi iz raspoloživa polja stvarnosti percipirate određene podatke, podatke koje ste pažljivo odabrali sukladno svojim predodžbama o tome što je to stvarnost. Kao prvo, vi te podatke stvarate.

Vjerujete li kako su svi ljudi zli, vi jednostavno nećete doživjeti njihovu dobrotu. Bit ćete potpuno zatvoreni za nju. Oni će vam uvijek pokazivati samo svoje najgore izdanje. Telepatski ćete se pobrinuti da vas **drugi ne vole** i na njih ćete svoju nesklonost projicirati.

(22:54.) Drugim riječima, vaše iskustvo odgovara vašim očekivanjima. Sada se isto to primjenjuje na iskustva nakon smrti i na iskustva iz snova, kao i na sve izvantjelesne situacije. Ukoliko ste opsjednuti idejom zla, naći ćete se u uvjetima zla. Vjerujete li u demone, i njih ćete susresti. Kao što sam spomenuo i ranije, kada svijest nije materijalno usmjerena postoji veća sloboda. Misli i emocije se, ponavljam, u stvarnost konstruiraju bez fizičkog protoka vremena. I zato, vjerujete li u demone srest ćete ih, stvorit ćete svoj vlastiti misaoni oblik demona, ne shvaćajući kako je on vaša kreacija.

Stoga, ako se u materijalnom postojanju na taj način usredotočujete na zlo, vi za ovakva istraživanja još niste spremni. Jasno, u takvim je uvjetima moguće susresti i misaoni oblik koji pripada nekom drugom, no najvažnije je da ako vi u demone ne vjerujete, uvijek ćete prepoznati prirodu takve pojave i ona vam neće naštetiti.

A ako je doista riječ o vašem vlastitom misaonom obliku tada vi možete iz toga iskustva nešto i naučiti, i tako da se zapitate što on predstavlja, koji se to vaš problem na taj način materijalizirao. Sada možete istu vrstu stvari halucinirati i nakon smrti, možete je iskoristiti kao simbol i proći kroz duhovnu borbu kroz kakvu, jasno, ne biste morali prolaziti da ste imali više razumijevanja. Vi ćete svoje ideje, probleme i dileme rješavati na vlastitoj razini razumijevanja.

Sada, ovo je kraj diktata za večeras. Nemaš li pitanja možemo prekinuti seansu.

(„Znaš li što sam jučer rekao Jane o našem putovanju na kojemu bismo promovirali Sethov Materijal? *Što misliš o tome?")*

O tome ću nešto reći jednom drugom prilikom.

(„U redu.")

To će biti relativno uskoro. Želim vam sve najljepše i ugodnu večer punu ljubavi.

(„Laku noć, Seth. Bilo je vrlo zanimljivo.")

Nadam se da ću zadržati to tvoje zanimanje za moju sagu.

(23:02. Janein je trans bio dobar. „On ima isplaniran čitav preostali dio ovoga poglavlja."- rekla je kada je izašla iz transa. „Već sada mogu osjetiti vrlo velike odlomke materijala. Ali sada taj osjećaj počinje blijedjeti i nestajati...."

(Pokazalo se da mi Setha nismo više pitali o spomenutu promotivnom putovanju, a ni on nije tu temu sam načinjao. Sethov materijal *objavljen je u rujnu 1970., a mi smo promotivno putovanje proveli u djelo.)*

539. SEANSA, SRIJEDA 1. SRPNJA 1970. 21:18

(Na kraju posljednje seanse, održane prije dva dana, Jane mi je rekla kako je Seth isplanirao preostali dio Desetog poglavlja; večeras, sada, rekla je kako uopće nema pojma kako će Seth nastaviti svoj rad na ovom poglavlju.

Današnji je dan bio vrlo vruć i ljepljiv. Naoblaka je već neko vrijeme bivala sve gušća i gušća, prijeteći nevremenom. A oko 21 sat konačno je počela i snažna kiša koju su pratile grmljavina i munje. Pitali smo se hoće li se seansa održati, budući da nam je Seth već ranije rekao kako električni izboji ometaju stanja transa. No seansa je započela kao i obično; bilo je jasno kako Setha ovi uvjeti nisu nimalo brinuli.)

Sada, nastavit ćemo s diktiranjem.

Okruženja kakva ćete susresti nakon smrti postoje i sada i u cijelosti su vezana za vas. Točka.

Kao da se vaša sadašnja situacija i sve njezine materijalne pojave projiciraju iz vaše unutrašnjosti prema van i daju vam kontinuiran film, pokretne slike koje vas tjeraju da percipirate samo one slike koje se prevode. One se čine toliko stvarnima da se vi nađete u situaciji iz koje neprestano na njih reagirate.

(Pauza u 21:23. Sada je već oluja bila toliko glasna da je Seth počeo govoriti glasnije.)

One pak služe za prikrivanje, maskiranje drugih sasvim valjanih stvarnosti koje postoje u isto vrijeme, a vi zapravo svoju snagu i znanje kojima upravljate materijalnim projekcijama crpite iz tih drugih stvarnosti. Vi možete, da tako kažemo, „staviti motor u ler", zaustaviti prividan film i svoju pozornost usmjeriti na te druge stvarnosti.

Kao prvo, morate shvatiti da one postoje. Prije no što počnete provoditi metode koje ću vam dati kasnije bilo bi dobro da se povremeno zapitate: „Čega sam ustvari u ovom trenutku svjestan?" Zapitajte se to dok su vam oči otvorene, a onda ponovno nakon što ih zatvorite.

Nemojte dok su vam oči otvorene uzimati zdravo za gotovo da postoje samo oni predmeti koje možete odmah lako opaziti. Pogledajte i ondje gdje se prostor čini prazan i osluškujte tišinu. U svakom centimetru praznoga prostora postoje nekakve molekularne strukture, no vi ste se naučili ne primjećivati ih. Postoje razni glasovi, no vi ste svoje uši priviknuli da ih ne čuju. Vi se svojim unutarnjim osjetilima služite dok se nalazite u stanju spavanja, a ignorirate ih dok ste budni.

(Svjetla su sada nekoliko puta zatreptala.)

Ova su unutarnja osjetila sposobna percipirati podatke koji nisu materijalni. Njih ne zavaravaju slike koje vi projicirate u trodimenzionalnu stvarnost. Sada, ona mogu percipirati i materijalne predmete. Vaša su fizička osjetila produženi ovih unutarnjih metoda percepcije, a nakon smrti vi ćete se upravo na njih osloniti. Njima se služite i u izvantjelesnim iskustvima. Ona neprestano rade ispod normalne budne svijesti....

(Nakon što se oluja ražestila u našem se susjedstvu dogodila neka nesreća, ili je nastao požar. Ili oboje. Nekoliko je automobila i većih vozila projurilo upaljenih sirena duž ulice Walnut Street, dvije zgrade do naše. Očekivao sam kako će sva ta gungula utjecati na Janein trans, ali nije. Napravila je samo vrlo kratku pauzu, a zatim je nastavila.)

... tako da se s prirodom percepcije nakon smrti možete upoznati već i sada. I točka.

Drugim riječima, okruženja, uvjeti i metode percepcije neće vam biti strani. Nećete biti odjednom izbačeni u nepoznato; to nepoznato dio je vas već i sada. Bilo je dio vas prije ovoga fizičkog rođenja i bit će dio vas i nakon vaše fizičke smrti. No ova su stanja tijekom čitave materijalne povijesti vašoj svijesti uglavnom bila zamagljena i skrivena. Čovječanstvo je imalo razne predodžbe o vlastitoj stvarnosti, ali se, izgleda, u posljednjem stoljeću namjerno od njih otklonilo. Za to postoje mnogi razlozi, a mi ćemo neke od njih pokušati opisati.

Odmorite se.

(21:37. S obzirom na vrijeme kada je seansa započela, ova je pauza došla rano. „Stvari nisu sasvim posložene." - rekla je Jane. „U nekim sam trenucima imala problema." Bila je osobito svjesna sirena. Rekla je kako je njezin trans „pulsirao", odnosno da se odvijao u valovima: dobro bi „ušla", a onda bi se vratila bliže svojem normalnom stanju svijesti. No koliko sam ja mogao reći, materijal je bio dobar kao i uvijek, a način njegove predaje nije se promijenio.

Kiša, munje i gromovi nastavili su se nesmanjenom žestinom, a buka se čula čas u jednom, čas u drugom dijelu grada. Oluja je bila toliko jaka da se povremeno zatresla čak i ova naša velika i čvrsta zgrada. Kada je nastavila, u 21:52, Janein je glas i dalje bio snažniji no inače, iako sada nešto sporiji.)

Tako ste na mnoge načine vi sada „mrtvi", i nikada nećete biti više mrtvi no sada.

I dok se bavite svojim svakodnevnim zadacima i poduhvatima, ispod normalne budne svijesti neprestano se usredotočujete i na

druge stvarnosti, reagirate na poticaje kojih vaše materijalno svjesno sebstvo nije svjesno, percipirate uvjete kroz svoja unutarnja osjetila i doživljavate događaje koje fizički mozak uopće ne registrira. Ovaj čitav posljednji dio treba biti podvučen.

Poslije smrti vi ste jednostavno svjesni tih dimenzija aktivnosti koje sada ignorirate. Sada materijalno postojanje prevladava. Tada neće biti tako. A ipak se ono neće niti izgubiti. Na primjer, vaše će vam pamćenje i dalje biti na raspolaganju. Vi ćete samo iskoračiti iz jednoga određenog referentnog okvira. Pod određenim ćete se okolnostima čak i slobodno na različite načine služiti godinama koje su vam prividno dane.

(22:01.) Na primjer, rekao sam vam kako se vrijeme ne sastoji od niza trenutaka koji se događaju jedan prije drugoga, iako vi to sada doživljavate na taj način. Događaji nisu stvari koje se vama događaju. Oni su materijalizirana iskustva koja ste stvorili vi sami prema svojim očekivanjima i vjerovanjima. To sada uviđaju unutarnji dijelovi vaše osobnosti. Poslije smrti vi se nećete koncentrirati na materijalne oblike koji zauzimaju vrijeme i događaji. Možete upotrebljavati te iste elemente, kao što i slikar upotrebljava svoje boje.

(22:07. U ovome je trenutku padala doista jaka kiša.)

Recimo da vaš život potraje 77 godina. Nakon smrti vi možete, pod određenim uvjetima i ako tako odaberete, događaje iz tih 77 godina doživjeti kada vam to bude po volji, ali ne nužno u smislu kontinuiteta. Možete te događaje mijenjati. Unutar te određene dimenzije aktivnosti koja je predstavljala vaših 77 godina vi možete upravljati.

Naiđete li na ozbiljne greške u prosudbi možete ih ispraviti. Drugim riječima, možete popravljati i usavršavati, ali ne možete ponovno ući u taj referentni okvir kao potpuno sudjelujuća svijest slijedeći, recimo, povijesne trendove toga vremena, sudjelujući u masovno halucinirano postojanju koje nastaje kao posljedica djelovanja površne svijesti o samom sebi i vašim „suvremenicima".

Neki ovo odaberu umjesto reinkarnacije ili kao neku vrstu istraživanja prije nove reinkarnacije. Ove su osobe često u svojoj dubini perfekcionisti. Oni se moraju vratiti natrag i stvarati. Svoje pogreške moraju ispraviti. Svoj neposredno prethodni život iskoriste kao platno, pa na tom istom „platnu" pokušavaju naslikati bolju sliku. Ovo je mentalna i psihička vježba koju poduzimaju mnogi, a od njih traži veliku koncentraciju i nije više halucinacijska od bilo kojeg drugog postojanja.

Sada se možete odmoriti.

(22:14. Janein je trans bio dublji, ali je bila iznenađena kratkoćom ove predaje; mislila je da je bila u transu dulje vrijeme. Kiša je sada već donekle oslabila, a bilo je i hladnije. „Ovo je jedna neobična noć." - rekla je. Nastavak u 22:31.)

Možete osjetiti kako određene epizode svojeg života želite „ponovno proživjeti" tako da biste ih mogli bolje razumjeti. Stoga je iskustvo vašega života doista vaše vlastito iskustvo. Takvi uvjeti svakako nisu strani. U običnom životu vi često zamišljate da se ponašate na drukčiji način no što se doista ponašate, a nekada neke događaje i ponovno proživljavate kako biste iz njih izvukli bolje razumijevanje. Vaš je život vaša vlastita osobna perspektiva iskustava, a kada ih u smrti izvučete van iz masovnog konteksta materijalnog vremena, tada ih možete iskusiti na mnoge načine. Zapamtite, događaji i predmeti nisu apsolutni nego podložni promjeni. Događaji se mogu mijenjati i prije i nakon što se dogode. Oni nisu nikada stabilni ni trajni, iako se unutar konteksta trodimenzionalne stvarnosti takvima možda mogu činiti.

Sve čega ste svjesni u trodimenzionalnom postojanju samo je projekcija neke veće realnosti unutar te dimenzije. Događaji kojih ste vi svjesni samo su oni fragmenti aktivnosti koji prodiru ili se pojavljuju u vašoj normalnoj budnoj svijesti. Drugi dijelovi ovih događaja sasvim su vam jasni i u stanju spavanja i ispod budne svijesti tijekom dana.

(22:42. Janein je govor bio prilično spor.) Želite li znati kako je biti mrtav osvijestite vlastitu svijest odvojeno od materijalnih aktivnosti. Otkrit ćete kako je ona vrlo aktivna. Uz vježbu ćete otkriti da je vaša normalna budna svijest krajnje ograničena i da vam se ono za što ste ranije smatrali da su okolnosti smrti sada čini više kao okolnosti života. Kraj diktata.

Sada, večeras postoji određena nestabilnost koja potječe od atmosferskih uvjeta, no svejedno smo održali seansu.

(„Mislio sam da je bilo dobro.")

Svejedno ćemo je sada prekinuti. U takvim se okolnostima Ruburt dodatno napreže, a i nema potrebe za nastavkom. Neka vam je večer ispunjena ljubavlju.

(„Isto želimo i mi tebi, Seth." 22:46. Jane je rekla da se osjeća dobro. Iako je njezin trans večeras bio donekle nestabilan, jedino „dodatno naprezanje" kojeg je bila svjesna događalo se, doista, samo tijekom vraćanja u trans nakon pauza.

Nakon toga smo razgovarali o Janeinoj nedavnoj ideji da, recimo, održavamo svakodnevne seanse šest dana zaredom, kako bismo vidjeli koliko bi Seth napredovao s knjigom u takvom jednom proizvoljnom razdoblju. Bilo bi zanimljivo vidjeti kako bi izgledao dio knjige predan na taj način. No ova se ideja nije nikada ostvarila, iako je Seth izrazio želju da nešto takvo isproba još u ožujku, kada je radio na trećem poglavlju. Vidi napomene u 519. seansi kod pauze u 22:31 i sljedeće Sethove primjedbe. Jane je prestala brinuti o knjizi u 521. seansi 30. ožujka, a sada je 1. srpnja.)

540. SEANSA, PONEDJELJAK 6. SRPNJA 1970. 21:29

(„Dobra večer, Seth.")

Sada, nastavit ćemo s diktiranjem. *(Pauza.)* Takva druga postojanja i stvarnosti kakve smo upravo opisali postoje zajedno s vašim vlastitim, a u budnom stanju vi njih niste svjesni. Sada, vi često u svojim snovima možete percipirati takve druge situacije, no često ih omotate u ambalažu snova koja odgovara baš vama, a u tom slučaju vi nakon buđenja nemate baš mnogo jasnih sjećanja.

Na isti se način u životu susrećete s takozvanim duhovima i prikazama, a kad smo već kod toga, i vi se sami nekim drugima pojavljujete kao prikaza, osobito kada šaljete snažne misaone oblike sebe u razdobljima spavanja, pa čak i kada nesvjesno putujete izvan svojeg fizičkog tijela.

Očito, koliko postoji ljudi toliko postoji vrsta duhova i prikaza. Njihova je pozornost jednako usmjerena ili neusmjerena na njihovu situaciju koliko je i vaša usmjerena na vašu. Oni svakako nisu potpuno usredotočeni na materijalnu stvarnost, ni kao osobnosti ni kao oblik, i to je njihova glavna razlikovna karakteristika. Neke su prikaze zapravo misaoni oblici koje preživjele osobnosti odašilju iz tvrdokorna stanja duboke tjeskobe. One pronose jednako kompulzivno ponašanje kakvo se može u mnogim slučajevima vidjeti u vašem normalnom iskustvu.

Isti mehanizam koji može kod uznemirene žene uzrokovati, recimo, ponavljajuće radnje poput neprestana opetovana pranja ruku, uzrokuje isto tako i vraćanje neke određene vrste prikaze ponovno i ponovno na jedno te isto mjesto. U takvim je slučajevima ponašanje često sastavljeno od ponavljajućih radnji.

Takva osobnost nije iz raznih razloga naučila usvojiti vlastito iskustvo. Karakteristike takvih prikaza odgovaraju karakteristikama

uznemirene osobnosti, dakako, uz neke iznimke. Kompletna svijest nije prisutna. Čini se kako sama osobnost ima noćne more, ili niz ponavljajućih snova, tijekom kojih se vraća u materijalno okruženje. Sama je osobnost „sigurna i zdrava", ali određeni njezini dijelovi rade na neriješenim problemima i na taj način odašilju energiju.

(21:44. Oni su sami po sebi posve bezopasni. Poteškoće može uzrokovati samo vaše tumačene njihovih aktivnosti. Sada usred života, usred životnih okolnosti, i vi se katkad pojavljujete kao duhovi u nekim drugim razinama stvarnosti, u kojima vaša „pseudopojava" uzrokuje neke komentare i postaje temelj za mnoge mitove a da vi toga uopće niste svjesni.

Sada govorim općenito. I ponovno, postoje izuzeci kod kojih se pamćenje zadržava, no duhovi i prikaze u pravilu nisu ništa <u>više</u> svjesni svojega djelovanja na druge no što ste vi svjesni kada se sasvim nesvjesno pojavljujete kao duhovi u svjetovima koji bi vama bili posve strani.

(Kombinacija) misli, emocija i želje stvara oblik, posjeduje energiju (i) sačinjena je od energije. Ona će se prikazati na koliko je god to načina moguće. Vi samo prepoznajete fizičke materijalizacije, ali kao što je spomenuto ranije u ovoj knjizi, vi iz sebe odašiljete pseudooblike samoga sebe a da toga niste svjesni, što pak nema nikakve veze s postojanjem astralnog putovanja ili projekcije koji su daleko složeniji događaji.

Vi se u astralnom obliku pojavljujete u stvarnostima koje su, usporedbe radi, daleko naprednije od vaše vlastite. Obično vas se prepoznaje zbog vaše dezorijentiranosti. Ne znate kako time upravljati. *(Šaljivo):* Ne poznajete te običaje. Ali bez obzira na to imate li vi materijalni oblik ili nemate, imate li emocija i osjećaja, oni će se ostvariti u nekom obliku. Oni imaju stvarnost. Mislite li snažno na neki predmet, on će se negdje pojaviti.

Mislite li intenzivno na to da se nalazite na nekom drugom mjestu, vaša će se pseudoslika iz vas projicirati na to mjesto, bez obzira na to je li ona percipirana, i bez obzira na to jeste li vi sami nje svjesni, i jeste li vi sami <u>unutar</u> nje svjesni. Ovo vrijedi (i) za one koji su vaš materijalni sustav napustili, kao i za one koji su još uvijek u njemu.

(21:55.) Svi se ovi oblici nazivaju sekundarnim konstrukcijama, budući da se potpuna svijest osobnosti, u pravilu, u njima ne nalazi. Oni su automatske projekcije.

Sada, svijest u primarnim konstrukcijama, obično potpuno svjesna i pozorna, zauzima oblik – ne svoj „urođeni" oblik – i svjesno ga projicira, često u neku drugu razinu stvarnosti. Čak je i ovo prilično zahtjevan poduhvat, a često se upotrebljava u svrhe komunikacije.

Postoje i druge, bitno jednostavnije metode. Donekle sam objasnio način na koji se slike konstruiraju iz jednog raspoloživog polja energije. Vi percipirate isključivo svoje vlastite konstrukcije. Stoga, želi li vas „duh" kontaktirati, on to može učiniti s pomoću telepatije, a vi sami možete, ako to želite, konstruirati odgovarajuću sliku. Isto tako vam neki pojedinac može poslati misaoni oblik u isto vrijeme kada telepatski s vama komunicira. Vaše su prostorije sada prepune misaonih oblika koje ne percipirate. I opet, vi ste jednako toliko pojavnost jednoga duha sada koliko ćete to biti nakon smrti. Samo što vi te činjenice niste svjesni.

Vi određene temperaturne promjene i strujanja zraka ignorirate i pripisujete ih pričinjavanju, a one ustvari ukazuju na takve misaone oblike. Telepatske komunikacije koje često prate takve misaone oblike vi potiskujete u pozadinu i okrećete leđa svim znakovima koji govore kako postoje i druge stvarnosti, jednako valjane ovoj vašoj, i da ste vi usred jednog postojanja okruženi nedodirljivim, nematerijalnim, ali sasvim valjanim dokazima toga. Same riječi „život" i „smrt" služe ograničavanju vašega razumijevanja, postavljanju granica ondje gdje nikakvih granica ustvari nema.

Možete se sada odmoriti.

(22:07. Jane je lako izašla iz transa. Njezina je predaja ove večeri bila pomalo drukčija no inače. Glas joj je bio tih, prema brzini i tonu gotovo poput obična razgovora, iako joj se brzina povremeno mijenjala. Nastavak na isti način u 22:18.)

Posjećuju vas neki mrtvi prijatelji i rodbina, projicirajući iz svoje vlastite razine stvarnosti u vašu, no vi njihove oblike u pravilu ne možete percipirati. Oni, međutim, nisu ništa manje duhovi ni „mrtvi" no što ste to vi kada projicirate u njihovu stvarnost, kao što to činite u razdobljima spavanja.

Ipak, u pravilu, oni vas mogu u tim situacijama percipirati. Vi često zaboravljate da se takvi pojedinci nalaze u raznim fazama razvoja. Neki su s materijalnim sustavom snažnije povezani od drugih. Vrijeme koje je neki pojedinac proveo mrtav, vašim rječnikom, ne utječe mnogo na to hoće li vas on ili neće ovako posjetiti, ali utječe na intenzitet toga odnosa.

No, kao što sam ranije spomenuo, u razdobljima spavanja vi možete nedavno umrlim osobama, potpunim strancima, pomoći da se prilagode uvjetima kakvi nastupaju nakon smrti, pa čak ako vam to znanje ujutro i nije dostupno. Isto tako drugi, stranci, mogu s vama komunicirati dok vi spavate, pa čak vas i voditi kroz razna razdoblja vašega života.

Nije jednostavno objasniti ni onakve životne uvjete kakve vi poznajete, pa je stoga iznimno zahtjevno raspravljati o složenostima kojih niste niti svjesni.

Glavni naglasak koji želim napraviti u ovom poglavlju je taj da su vama svi uvjeti na koje ćete naići nakon smrti već poznati, a vi ih možete donekle postati svjesni i u budnom stanju. *(Pauza, osmijeh u 22:29.)* Kraj poglavlja.

Sada, daj nam jedan trenutak.

JEDANAESTO POGLAVLJE

IZBORI KOJI NAS ČEKAJU NAKON SMRTI TE MEHANIKA PRIJELAZA

Nakon smrti otvaraju vam se neograničene mogućnosti raznih iskustava i doživljaja. Sve su one doista moguće, no – ovisno o vašemu razvoju – neke od njih manje su vjerojatne. Govoreći vrlo općenito, tri su glavne domene, iako doživljaji mogu zbog neobičnih slučajeva iznimno krenuti i nekim drugim putovima.

Možete se odlučiti za sljedeću reinkarnaciju. A možete, umjesto toga, odlučiti usredotočiti se na svoj prošli život, iskoristiti ga kao „materijal" za nova iskustva, kao što je ranije spominjano kod stvaranja drukčijih inačica prošlih događaja, kada poznata iskustva „ispravljamo" po vlastitu izboru. A možete i potpuno ući u drugi sustav, „sustav mogućnosti", što je poprilično različito i odvojeno od reinkarnacijskog postojanja. Dogodi li se upravo to, nestat će vam sve misli o kontinuitetu vremena.

Danas neke jedinke, neke osobnosti, više vole život vezan i organiziran oko prošlosti, sadašnjosti i budućnosti, za strukturu koja izgleda sasvim logična. Takve jedinke i takve osobnosti obično biraju reinkarnaciju. Drugi prostodušno biraju iskustva iznimno intuitivne prirode, kojima strukturu pružaju asocijativni procesi. Oni će za svoj sljedeći životni poduhvat odabrati sustav mogućnosti.

Materijalni sustav nekima jednostavno ne odgovara, pa ga ovim putem i napuste. No to se neće dogoditi dok se jednom odabran ciklus reinkarnacija ne dovrši, tako da ovaj posljednji izbor stoji na raspolaganju samo onima koji su kroz reinkarnacije svoje sposobnosti razvili koliko je god u takvom sustavu moguće.

Neki koji su dovršili reinkarnacije mogu u ciklus ovaj put ući kao učitelji. Tada će im neprestano biti prisutan određeni osjećaj višeg identiteta. A postoji i međustanje – faza relativne neodlučnosti, međupostojanje... mogli bismo reći i „stanje počinka" u kojem se odvija najveći dio komunikacije s rodbinom. U tu nam razinu obično dolaze živi, u svojim projekcijama iz sna.

Sada se možete odmoriti.

(22:45 do 22:54.)

Ipak, prije vremena odabira dolazi razdoblje preispitivanja samoga sebe tijekom kojeg vam postaje dostupna cijela vaša „prošlost". Tada shvaćate pravu prirodu tog entiteta, a drugi vam njegovi dijelovi – „napredniji" od vas – tada daju savjete.

Na primjer, tada ćete osvijestiti svoje ostale reinkarnacije. Doživjet ćete emocionalne povezanosti s drugim osobama koje ste poznavali u prošlim životima, a pokazat će se da su neki od tih odnosa mnogo važniji od onih koje ste imali u posljednjem životu. Ovdje se možete susresti i s pojedincima iz vašeg osobnog sustava.

Oni koji se u svemu tome ne snađu primit će sva potrebna objašnjenja. Onima koji još nisu shvatili da su mrtvi objasni se njihovo pravo stanje, a usto se jača i osvježava njihova životna energija i duh. Ovo je vrijeme istraživanja i razumijevanja. Iz ovoga stanja neke nespokojne osobe sanjaju o povratku u materijalno okruženje.

Možemo reći kako je to i mjesto razmjene između sustava. U ovoj je fazi važnije u kakvom je stanju pojedinac i što će sve u njoj napraviti nego koliko će dugo u njoj ostati. Ovo jest samo prelazna faza, ali je ujedno i važna faza. Bili ste već u njoj, u svojim snovima.

Sada, kraj diktata. Želio sam zaključiti jedno poglavlje i započeti sljedeće. Ukoliko nemaš pitanja prekinut ću seansu.

(„Mislim da nemam.")

Želim vam oboma sve najljepše i ugodnu večer punu ljubavi.

(„Laka ti noć, Seth, i hvala ti puno." 23:05.)

541. SEANSA, PONEDJELJAK 13. SRPNJA 1970. 20:40

(Kao što je i planirano, osmoga srpnja nije održana seansa. Jenein urednik Tarn Mossman iz Prentice Halla nazvao ju je jutros kako bi joj saopćio da su prvi primjerci njezine knjige „Sethov materijal" izašle iz tiska i stigle u Prentice Hall. Danas joj je šalje poštom.

(Danas popodne sugerirao sam si da kada legnem doživim iskustvo projekcije, ali nisam uspio. A onda sam ubrzo nakon večere doživio viziju poput one opisane u osmom poglavlju, u bilješkama iz 534. seanse. Jane sam ispričao o napretku tog iskustva. I opet je bila zabrinuta, no mene to – kao i obično – nije uznemirilo. Moj je doživljaj trajao možda i pola sata.

(U osmom poglavlju Seth je bio rekao kako ja na taj način pokušavam „promatrati" modele za svoje slike. Večeras sam se doista nadao vidjeti nešto dobro, kad sam se već bio pripremio, no nije se razvilo ništa. Jedino što sam poslije osjećao bila je lagana glavobolja – kao i ranije – no ubrzo je prošla.

(Mislio sam si da je takvo iskustvo možda odgođena reakcija na sugestije za projekciju. Prije same seanse postavio sam svojemu visku nekoliko pitanja, imajući na umu kako nisam sasvim siguran trebam li se ovom tehnikom služiti za druge namjene pored ispitivanja materijalnih podataka. Obično viskom postižem izvrsne rezultate. Danas sam naučio kako ometanja vizije dolaze od mojih neuspješnih pokušaja poimanja misaonog oblika koji je poslala jedna preživjela osobnost. To je potkrijepilo razloge koje je Seth tada naveo za fenomen oka. Obično se viskom služimo kako bismo doprli do informacija koje se nalaze odmah ispod razine normalne budne svijesti.

(Također sam naučio kako nije stvar ni u jednoj pojedinoj mojoj slici, pa tako ni u mojem trudu za popodnevnom projekcijom. Naučio sam i da je ta preživjela osobnost meni samome nepoznata i da mi visak ne može reći o kome je riječ.

(Zahvaljujući ovom objašnjenju nisam osjećao potrebu ispitivati Setha o tom iskustvu. Iako sam se nadao da će ga on sam komentirati, on to nije učinio. ... Jane i ja smo, za promjenu, za ovu seansu bili spremni i prije vremena.)

Želim vam dobru ranu večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Nastavak diktata: reinkarnacija uključuje daleko više od te jednostavne odluke da želite doživjeti još jedno materijalno postojanje. U međurazdoblju o kojemu govorim razmatraju se mnoga povezana pitanja.

Većina kada pomisli na reinkarnaciju misli na niz života tijekom kojih se duša malo-pomalo sa svakim sljedećim životom usavršava. No to je vrlo pojednostavljeno tumačenje. Postoji bezgraničan broj inačica ove teme, bezbroj individualnih inačica. Stoga se postupak

reinkarnacije događa na razne načine, a u ovom razdoblju počinka pojedinci moraju odlučiti na koji će jedinstven način oni sami reinkarnaciju iskoristiti.

(20:45.) Neki će, na primjer, odabrati samo neke karakteristike prošlog života i usredotočiti se gotovo isključivo na njih i sljedeći će život provesti radeći gotovo samo na jednoj, recimo to tako – „glavnoj" – temi. Gledamo li je s materijalnog stanovišta, takva će osoba izgledati vrlo jednostrana, daleko od razvijene svjesne jedinke.

U nekom životu intelekt može namjerno biti vrlo snažan, pa se zahvaljujući toj energiji može protegnuti toliko daleko koliko god ga ta osoba daleko može povesti. Cjelovita osoba može te mogućnosti zatim potpuno ispitati i odmjeriti, kako koristi, tako i štetne aspekte takvog intelekta. Kroz iskustva nekog sljedećeg života ta se ista vrsta pojedinca može specijalizirati za emocionalni razvoj, pa u skladu s time namjerno zanemariti intelektualne mogućnosti.

I ponovno takva osoba ne mora nužno ostavljati dojam kvalitetne i ravnomjerno razvijene osobe. Na isti se način mogu javljati i neke posebne kreativne sposobnosti. Ukoliko ćete na ove živote gledati kao na, recimo to „normalnim" jezikom, niz mogućnosti za napredak, na mnoga pitanja nećete dobiti odgovore. I ovako i onako će do određena napretka doći, no vi kao jedinke možete birati na koji način želite da se taj napredak dogodi.

(20:51.) Niječući si u nekom životu neke aspekte, recimo – intelektualni razvoj – osobe ujedno uče vrijednost i svrhu aspekata koji kod njih nisu razvijeni. I tada se u njima rađa želja za time – recimo, za intelektualnim sposobnostima – ako ranije nisu shvaćale njihovu svrhu. I tako u razdoblju odabira ove osobnosti odlučuju o načinima na koje će se u sljedećoj reinkarnaciji razvijati.

Neke će odabrati polaganiji, ali uravnoteženiji razvoj i napredak. One će, recimo to tako, održavati sve aspekte svoje osobnosti djelatnima te će čak i sretati iste ljude koje su poznavale u prošlim životima. One će svoje probleme rješavati polaganijim tempom, za razliku od drugih koje to rade, recimo – eksplozivnije. Zadat će si tempo koji im odgovara, kao što to rade i plesači.

U ovom razdoblju počinka i odabira primaju se i svi potrebni savjeti. No neke se osobe, zbog raznih razloga, reinkarniraju i prije no što im se to savjetuje. To obično kratkoročno donosi nepovoljnosti, jer se nije poduzelo potrebno planiranje. No dugoročno će se iz takve „pogreške" svejedno puno naučiti. Ne postoji nikakav vremenski

raspored, no ipak je vrlo neobično da jedinka između dva života čeka duže od tri stotine godina, jer se time otežava orijentacija, a emocionalne veze sa Zemljom oslabe.

Moraju se uspostaviti odnosi za sljedeći život, a to uključuje i telepatsku komunikaciju sa svima koji će biti uključeni. Ovo je, dakle, vrijeme i za mnoge projekcije. Postoje i osobnosti koje su jednostavno „usamljenici", pa se reinkarniraju bez nekog jačeg osjećaja za Zemljina povijesna razdoblja. A drugi se vole vratiti u vrijeme kada na Zemlji žive i neki drugi njihovi suvremenici iz nekih određenih prošlih vremena, tako da na cikluse reinkarnacija utječu i neki grupni ritmovi. Njima su obuhvaćene mnoge osobnosti, ali ne i sve.

(Meni, sada, 21:02.): Ti, na primjer, u tom smislu nisi ovisio o ciklusu. Sada, jasno, postoje i osobni ciklusi prema kojima se mogu reinkarnirati obitelji, zauzimajući svaki put jedni prema drugima neke druge odnose, a ti si uključen u nekoliko takvih ciklusa.

U reinkarnacijskom postojanju možemo dostići razne dubine. Neki odaberu ići „do kraja". Takve se osobnosti specijaliziraju za materijalno postojanje, a njihovo je znanje ovoga sustava najcjelovitije. One obično u svojim životima prođu kroz sve vaše ljudske rase, što većina ipak ne mora proći. Postoji intenzivna zaokupljenost povijesnim razdobljima. Mnoge takve osobnosti žive relativno kratko, ali intenzivno, a na kraju prožive više života od većine drugih pojedinaca. Drugim riječima, one se vraćaju u što je više moguće povijesnih razdoblja, pomažući na kraju uobličiti svijet u ono što vi kao svijet vidite.

Možete se odmoriti.

(21:08. Jane je većinu vremena govorila prilično brzo, tihim glasom. Kada se vratila iz transa začuli smo kako se po stubištu penje raznosač novina. Platio sam mu koliko treba.)

(Ubrzo nakon što su, prije nekoliko godina, ove seanse započele, Seth je ispričao Jane i meni kako smo nas troje jedan život živjeli u 17. stoljeću u Danskoj. Otada shvaćam kako nisu slučajni ni moje zanimanje za umjetnost zapadne Europe toga vremena, ni moja sklonost Rembrandtovim, Vermeerovim, Van Dykeovim i Rubensovim radovima. Spomenuo sam sada Jane svoju znatiželju oko toga ima li moja umjetnička karijera kakve veze s mojim životom u Danskoj. Želio sam saznati i koliko sam tada poživio.

(Nastavljamo sporijim tempom u 21:20.)

Sada, diktat. Na ovaj ili onaj način, svi ste vi putnici i prije no što krenete u svoj prvi ciklus reinkarnacija. Da pojednostavim, reći ću da

vi, kada uđete u materijalni sustav stvarnosti, nemate nužno jednake podloge. Kao što sam već spomenuo, postojanje na Zemlji vrijeme je za usavršavanje, pri čemu bih volio da koliko god možete zaboravite svoje uobičajeno poimanje napretka.

Poimanje, na primjer, dobroga, boljega i najboljega može vas navesti na krivi put. Vi učite kako biti što potpuniji. Na jedan način učite kako stvoriti sebe. Čineći to tijekom ciklusa reinkarnacija usredotočujete se u materijalnom životu na svoje glavne sposobnosti, razvijate svoje ljudske karakteristike, otvarate nove dimenzije djelovanja. To ne znači da „dobro" ne postoji, niti da ne „napredujete" (normalnim rječnikom), nego da su vam koncepti i shvaćanje „dobra" i „napretka" izuzetno iskrivljeni.

Mnoge osobe danas imaju iznimne talente u pojedinim područjima, a to se može ponovno i ponovno očitovati u sljedećim životima. Oni mogu mijenjati oblike, koristiti se u raznim kombinacijama, a da ipak općenito ostanu najjači znamen individualnosti i jedinstvenosti pojedine osobe. Primjerice, iako se mnoge osobe u svojem ciklusu reinkarnacija svaki put bave drugim zanatima, poslovima i/ili interesima, za neke od njih moći će se pronaći vrlo jasna i istaknuta poveznica. Katkad se ona neće i ostvariti, no nikada neće nestati. Neke će osobe gotovo u svakom životu biti samo svećenici ili učitelji.

U ovoj će knjizi biti još govora baš o reinkarnaciji, ali ovdje želim istaknuti kako se u vremenu između života, u vremenu odabira događaju i odlučuju još mnoge stvari mimo jednostavnog pitanja o predloženom ponovnom rođenju.

Pokatkad će neke osobnosti doživjeti iznimku općeg pravila pa će „uzeti slobodno" (da se malo našalimo) od reinkarnacije, i poduzeti svojevrsno „sporedno putovanje" u drugi sloj stvarnosti i natrag. Ipak, takvi slučajevi nisu česti. I takva se pitanja rješavaju u ovom razdoblju. Oni koji odaberu napustiti ovaj sustav – osobnosti čiji je ciklus reinkarnacija dovršen – moraju donijeti još mnoge odluke.

Ulazak u polje mogućnosti može se usporediti s ulaskom u ciklus reinkarnacija. Ondje postoji stalno žarište svjesnosti i postojanja u jednom potpuno drukčijem tipu stvarnosti. Nakon takva odabira mobiliziraju se i koriste pritajene sile koje unutar višedimenzionalnih osobnosti jedva katkad i bljesnu.

Psihološko se iskustvo znatno razlikuje od onog vama poznatog, iako i o njemu unutar vaše psihe imate neke naznake. Osobnosti ov-

dje moraju naučiti događaje grupirati na posve nov način, bez ikakva oslanjanja na strukturu vremena kakvu vi poznajete.

(21:40.) U ovoj stvarnosti – kao ni u jednoj drugoj – intelektualne i intuitivne sposobnosti napokon toliko dobro surađuju da između njih nema bitne razlike. Sebstvo koje odlučuje o reinkarnacijskom postojanju isto je sebstvo koje odabire iskustva unutar sustava mogućnosti. No struktura osobnosti unutar sustava prilično je drukčija. Strukture osobnosti s kojima ste upoznati samo su jedna mogućnost među raznim dostupnim oblicima svjesnosti.

Sustav mogućnosti stoga je složen jednako kao i sustav reinkarnacija. Kao što sam vam rekao, sve se događa istovremeno, tako da na neki način i vi postojite u oba sustava odjednom. Ipak, kako bih vam objasnio ulogu odluka i kako bih te razne događaje jedne od drugih odvojio, moram sve do neke mjere pojednostaviti. Mogao bih reći ovako: jedan se dio cijeloga sebstva usredotočuje na ciklus reinkarnacija i bavi se tamošnjim razvojem. Drugi dio se usredotočuje na mogućnosti i bavi se tamošnjim razvojem.

U zagradi: (Jasno, postoji i sustav mogućnosti u kojem nema ciklusa reinkarnacija, kao i ciklus reinkarnacija u kojem ne postoje nikakve mogućnosti.) Iznimno je važna otvorenost i fleksibilnost osobnosti. Vrata prema novim životima mogu se i otvoriti, a da ih osobnost odbije vidjeti.

S druge strane, otvoreni su svi mogući životi, a svijest može otvoriti vrata i ondje gdje se ona inače nisu nalazila. U ovoj fazi odabira i odluka nalaze se i vodiči i učitelji koji će vam ukazati na različite mogućnosti i objasniti samu prirodu postojanja. Nisu sve osobnosti na istom stupnju razvoja. Stoga postoje napredni učitelji i učitelji „nižih" razina.

(21:51.) No ovo nije i faza zbunjenosti nego velikog prosvjetljenja i nevjerojatnog izazova. Nešto dalje u ovoj knjizi naići ćete na materijal o konceptu boga koji će vam pomoći razumjeti neke stvari izostavljene u ovom poglavlju.

Sada treba poučiti one koji će se odlučiti za kombiniranje i miješanje raznih događaja iz posljednjeg života kako bi ih, na primjer, iskusili na nove načine. Kod mnogih takvih slučajeva postoji ozbiljan problem i određena krutost zajedno s ranije spomenutim perfekcionističkim karakteristikama.

Godine provedene na Zemlji iskusit će se ponovno, no ne nužno u kontinuitetu. Ti se događaji mogu iskoristiti na bilo koji način koji

jedinka odabere. Mogu se mijenjati ili ponoviti baš kako su se dogodile, onako kako možda i poneki glumac pogleda stari film u kojem je glumio kako bi ga proučio. Jedina je razlika to što, dakako, u ovom slučaju glumac može birati kako će utjecati na završetak. Kada je riječ o događajima unutar tih godina on ima punu slobodu.

No ostali su glumci samo misaoni oblici, osim ako se glavnom glumcu u tom događaju ne pridruže i neki suvremenici.

Sada se možete odmoriti.

(22:00. Tijekom posljednjeg prijema u stanu iznad nas netko se počeo kretati. Kada je izašla iz transa Jane je rekla kako joj je smetala buka iznad naših glava, ali da se ipak „zadržavala u transu" sve do pauze. Nastavak u jednako sporome tempu u 22:12.)

Sada, pod ovim uvjetima spomenuta osobnost, jasno, događajima manipulira svjesno i istražuje razne učinke svojih odluka. Potreban je vrlo intenzivan fokus.

Ovoj se osobnosti otkriva priroda ostalih sudionika. Ona shvaća da je riječ o misaonim oblicima, na primjer, i to njezinim vlastitim. No i misaoni oblici posjeduju određenu dozu stvarnosti i svijesti. Oni nisu samo kartonske kulise koje glavni glumac jednostavno pokreće i namješta isključivo po svojoj želji. On ih, dakle, mora uvažiti, a prema njima ima i određenu odgovornost.

Njihova će svijest rasti, a sami će nastaviti sa svojim razvojnim nizom na drugim razinama. Na neki smo način svi mi misaoni oblici, što ću podrobnije objasniti u materijalu koji se bavi konceptom boga. Ipak, imajte na umu kako ne mislim da nam nedostaje vlastite inicijative za djelovanje, individualnost ni svrha. I zapamtite sada da živite iznutra prema van. Tada će vam možda ova moja izjava imati više smisla.

Sada se, u ovoj fazi odabira, razmatraju sva ta pitanja i čine se odgovarajuće pripreme, no samo planiranje dio je iskustva i razvoja. Stoga je i ovo međupostojanje u svakom svojem djeliću važno kao i odabrano razdoblje. Drugim riječima, vi učite planirati svoje živote. Osim toga, u tim razdobljima počinka sklapate poznanstva i prijateljstva s ljudima koje ćete sretati ponovno i ponovno, možda samo tijekom međupostojanja.

S njima možete raspraviti svoja iskustva doživljena u ciklusima reinkarnacija. Oni su vam poput starih prijatelja. Učitelji su, na primjer, učitelji unutar ciklusa. Napredniji su se sa sustavima reinkarnacije i mogućnosti već susreli, pa sami odlučuju na osnovu „buduće" prirode

vlastita iskustva. Ipak, njihovi izbori nisu i vaši. Iako ću u jednom od sljedećih poglavlja spomenuti i neke druge domene postojanja koje su njima dostupne, sada se time nećemo baviti.

Samo trenutak. Kraj diktata. *(Pauza u 22:27.)*

(Veselo sam zijevnuo.) Jesi li budan i pozoran?

(„Jesam")

Molim te onda za jedan trenutak... Imamo dva razdvojena razdoblja za tebe. Jedno je vrlo kratko, od 1611. do 1635. Riječ je o Danskoj. A tu je i 1638. do 1674. Za jedan od njih odgovaraju informacije koja sam ti već dao (prije nekoliko godina). Bio sam trgovac začinima koji je mnogo putovao. Trgovao sam i slikarskim pigmentima, odnosno onime što se putem u pigmente pretvaralo. Daj nam sada vremena. *(Pauza)*

Postojala je skupina tri čovjeka, trojice slikara. Nešto ćemo valjda iz toga svega izvući. Jedva nazirem slova. Tražimo ime koje zvuči poput *M. A.* i zatim Daimeer *(moje fonetsko tumačenje).* Ne znam je li se to zvalo Madaimeer. *(Uz gestikulaciju)* Ovdje negdje postoji i veza s glazbom i suitom iz *Peera Gynta.* Slijediš li me?

(„Da")

Drva i ugljen. Ugljen gori. Osoba za koju vjerujem da si ti sada radi nešto na podu kućice, radi na zadnjoj fazi izrade drvenog ugljena. *(Duga pauza)*

Postoji i veza s Van Elverom, iako nisam siguran koliko je jaka.

*(Ja sam naslikao portret Van Elvera, umjetnika iz 14. stoljeća [Danac ili Norvežanin] od kojega Seth prima informacije o slikarskim tehnikama. *)*

Ime Wedoor *(fonetski)* i njemačka tvrtka koja se tada bavila slikarskom opremom i materijalima, a bila je poznata i kao bojadisaonica tkanina i odjeće.

Ovaj je materijal lako dostupan, ali ga je teško povezati.

Van Elver mlađi. (Gradovi su) oslobađali prostore za umjetnike ove zemlje, no još je više slikara na terenu izrađivalo portrete imućnih zemljoposjednika te slike njihove zemlje i objekata. Te su slike, jasno, u njihovim domovima visjele na važnim mjestima.

* Prikaz njegove slike nalazi se u knjizi *Sethov materijal.* Ne navodi se Van Elverovo ime, ali je sliku lako prepoznati.

Čak su i najsiromašniji seljaci i poljoprivrednici kupovali svoje portrete, no ipak od manje nadarenih umjetnika, a mnogi su nepoznati slikari radili za stan i hranu, pa su slikali još sporije.

(Jane se – u ulozi Setha – nasmijala i nagnula naprijed.) Jedno si vrijeme i sam bio takav, manje priznat umjetnik. No ne i cijelog života. Radio si i za bolje plaće od stana i hrane, pa si kupio zemlju na mjestu na kojem si se želio skrasiti.

Ipak, preostala su dva prijatelja nastavila putovati i slikati, a tebe su povremeno posjećivali. Donekle si im zavidio. Jedan od njih prilično se proslavio. Zvao se Van Dyck, ali nije to bio onaj poznati Van Dyck. Svoju si zemlju volio, no nekako si joj i zamjerao, misleći kako bi se možda i ti – da je nisi kupio – proslavio kao umjetnik.

Mislio si ranije kako ćeš se skrasiti i slikati u miru svojeg doma, no umjesto toga postao si zemljoradnik, i to pohotan zemljoradnik. Vidiš, ima ovdje nekih povezanosti s tvojim nejasnim osjećajima oko novca i posjedovanja.

Prezime ti je bilo, koliko ga mogu jasno primiti, Raminkin ili Raman-ken *(i jedno i drugo je moje fonetsko tumačenje).* Tu su i slova *H, E, I* i *M.* Ona tvore ili tvoje ime ili su se nekako vezala na prezime koje sam ranije izrekao. *(Naglašeno):* Tada si naslikao i moj portret.

(„Zanimljivo." Jane u ulozi Setha pokazuje na moj portret Setha koji visi na zidu iza mene, tako da ona sjedeći u svojoj ljuljački gleda ravno u nju.)

Ovoga ti je puta išlo bolje.

(„To je dobro.")

Samo trenutak. To je bila moja posljednja potpuna reinkarnacija. Tada sam je prihvatio jer sam volio more, a služila je i važnoj svrsi širenja ideja kroz razne zemlje. I muškarac koji je sa mnom putovao sudjelovao je u širenju tih ideja. Širili smo ih tada poznatim svijetom.

Frank Withers bio je fragment moje osobnosti. On će se sam nastaviti reinkarnirati i otići će svojim putem. Mnogi se među nama odvoje od svojih fragmenata osobnosti, kao što se odvajamo i od djece. Slijediš li me?

(„Da.") „Frank Withers izvorno je ime koje nam je dano na samom početku ovih seansi krajem 1963. godine.)

Želim vam sada ugodnu večer punu ljubavi.

(„Ugodna večer i tebi, Seth. I hvala ti puno.")

I moraš me jednom nacrtati ugljenom.

(„Dogovoreno.")

Možda se čak pojavim kako bih ti pozirao, ali nakratko.

(„Može i to.")

(22:57.) Janein trans je bio dubok. Primili smo pokoju informaciju o svojim prošlim životima. Iz raznih osobnih razloga više volimo na to čekati. Podaci vezani za Dansku bili su nam zanimljivi. Jane i ja ipak na kraju nismo bili sigurni jesam li ja tada živio dva kratka života, ili je to bio jedan duži život podijeljen u dvije sfere djelovanja.

(Ovo me je pak navelo da se zamislim je li večerašnja seansa u proturječju s jednom koju smo održali prije više godina, u kojoj je Seth rekao kako sam u životu u Danskoj dočekao starost. Jane mi je tada bila sin. No zapravo nije bilo proturječja nego samo drukčije tumačenje s naše strane. Seth je o tome detaljnije govorio u 595. seansi koja se nalazi u Dodatku.

(I u ovome *sam životu dosta crtao ugljenom.)*

546. SEANSA, SRIJEDA 19. KOLOVOZA 1970. 21:20

(Seth proteklih pet tjedana nije diktirao svoju knjigu. Ta dva tjedna proveli smo na odmoru, a ostalo smo vrijeme bili vrlo zaposleni. Velik smo dio vremena četiri redovne seanse održane u to vrijeme proveli razgovarajući o razvoju situacije oko izlaska Janeine knjige Sethov materijal, *objavljene 4. rujna, kao i o planiranim radijskim i televizijskim nastupima.*

No sada kada se možemo malo opustiti vjerujemo kako će Seth lako nastaviti s radom na 11. poglavlju svoje knjige, iako je Jane nije neko duže vrijeme pregledavala. Tako je, kako je.)

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada, nastavit ćemo s diktiranjem.

Vrijeme odabira ovisi o okolnostima i stanju pojedinca nakon prijelaza iz materijalnog života. Nekima treba više vremena da shvate stvarnost situacije.

Neke druge treba osloboditi mnogih misli i simbola koji ih koče, kao što sam ranije objasnio. Vrijeme odabira može se dogoditi gotovo odmah (vašim rječnikom govoreći), ili se može dugo odgađati dok se provode nužne promjene i učenje. Glavne su kočnice na putu ka vremenu odabira, dakako, pogrešen ideje pohranjene u pojedincima.

U nekim okolnostima i vjerovanje u pakao ili raj može biti jednako otežavajuće. Neki će pomisao na dalji rast, razvoj i izazove odbiti,

vjerujući umjesto toga i dalje kako je konvencionalna situacija „pakao ili raj" jedina mogućnost. Možda će oni neko vrijeme doista i provesti u takvom nekakvom okruženju, sve dok na vlastitoj koži ne nauče da svako postojanje nužno zahtijeva i razvoj, a da je takav raj sterilan, nezanimljiv i, zapravo, „smrtno dosadan".

I tada će postati spremni za vrijeme odabira. Neki će drugi inzistirati da zbog svojih grijeha moraju završiti u paklu, a zahvaljujući snazi takvih vjerovanja mogli bi neko vrijeme doista i provesti u nekom sličnom stanju. Kako god bilo, uvijek će se uz njih naći i učitelji. Oni će se pokušati probiti kroz takva iskrivljena vjerovanja.

U stanju hada pojedinci nekako brže „dođu k sebi". Vlastiti im strahovi pokreću unutarnje oslobađanje koje donosi odgovore. Drugim riječima, njihove potrebe brže otvaraju unutarnja vrata znanja. Stoga njihovo stanje obično ne traje toliko dugo kao stanje raja.

No i jedno i drugo stanje odgađa vrijeme odabira, kao i sljedeće postojanje. Želio bih ovdje još nešto spomenuti. U svim slučajevima svaka jedinka sama stvara vlastita iskustva. Ponavljam to iako sam već rekao, jer je to temeljna činjenica sve svjesnosti i svega postojanja. Ne postoje nikakva posebna „mjesta", ni situacije, ni stanja u kojima određene osobnosti moraju proživjeti određena iskustva.

Samoubojice, kao skupina i poseban primjer, ne moraju proći nikakvu određenu „kaznu", niti je njihovo stanje na neki način samo po sebi teže ili gore. I oni se tretiraju samo kao pojedinci. No svi problemi s kojima se nisu suočili u ovom životu čekat će ih u sljedećem. Jasno, to se ne odnosi samo na samoubojice.

Samoubojice su se možda na taj čin odlučile jer odbacuju vlastito postojanje pod bilo kojim uvjetima, osim onih vrlo određenih kakve sami odabiru. Ukoliko je riječ o tome, takva će osoba, jasno, morati učiti da je stvarnost drukčija. No mnogi drugi ipak odabiru nijekati i odbijati iskustvo dok su još u materijalnom sustavu, čineći tako jedan oblik samoubojstva dok su fizički još uvijek živi.

(*21:38.*) Važne su i okolnosti samoubojstva, kao i unutarnja stvarnost i shvaćanja određene jedinke. To sada spominjem jer mnoge filozofije naučavaju da se samoubojice susreću s jednom posebnom vrstom gotovo osvetoljubive sudbine, a zapravo nije tako. Međutim, ako si neka osoba oduzme život vjerujući kako će taj čin zauvijek dokinuti njegovu svijest, takva zabluda može postati ozbiljnom preprekom njezina napretka jer će ga dodatno opteretiti osjećajem krivnje.

No i u ovom su slučaju na raspolaganju učitelji koji mogu objasniti stvarnu situaciju. Pritom se služe raznim oblicima terapija. Na primjer, takva se osobnost može povesti unatrag do događaja koji su prethodili njegovoj odluci. Tada se toj osobnosti omogući da odluku promijeni. Potiče se i amnezija kako bi se samo samoubojstvo zaboravilo. Tu se jedinku s njezinim činom upoznaje tek kasnije, kada bude sposobnija s njime se suočiti i razumjeti ga.

Ponavljam, jasno je kako su takve okolnosti prepreke za nastup vremena odabira. Ne treba ni spominjati kako na jednak način djeluje i opsjednutost nekim zemaljskim brigama. U takvim će slučajevima osobnosti često svoj fokus i energiju snažno i dugotrajno usmjeravati na materijalno postojanje. Na taj se način njihova psiha opire prihvaćanju činjenice smrti. Ta jedinka vrlo dobro zna da je mrtva (govoreći vašim rječnikom), no i dalje odbija dovršiti psihičko odvajanje.

Sada, podrazumijeva se da postoje i slučajevi u kojima jedinke ne shvaćaju da su mrtve. Ne govorim o pitanju neprihvaćanja nego krivoga poimanja ili čak izostanka poimanja smrti. U tom će stanju jedinka biti opsjednuta i zemaljskim brigama, a možda će i zbunjena lutati svojim domom ili životnom sredinom. Bez sumnje, i njezino će se vrijeme odabira morati odgoditi.

Stoga je mehanika prijelaza – uostalom, kao i mehanika materijalnoga života – vrlo složena i raznolika. Mnoge spomenute prepreke odgađaju napredak i za vrijeme materijalnog postojanja, a ne samo nakon smrti. I to svakako treba imati na umu. Napredak može zaustaviti i pretjerana identifikacija sa spolnim karakteristikama. Shvaća li jedinka svoj identitet uvelike kroz spolnost (kao muškarca ili ženu), postoji mogućnost da odbije prihvatiti činjenicu spolnih promjena kakve nastupaju u reinkarnacijskom postojanju. Takav oblik spolne identifikacije sprječava razvoj osobnosti i u materijalnom životu.

Možete se sada malo odmoriti, pa ćemo nastaviti.

(*21:53. Janein je trans bio dobar, govorila je relativno brzo, tihim glasom. Nije bila toliko aktivna ni intenzivna kao prošlu noć, kada je držala seansu polaznicima svojeg tečaja izvanosjetilne percepcije* [*engl. kratica: ESP*]. *Nastavak u 22:11.*)

Sada, iako, općenito govoreći, upravo spomenute okolnosti djeluju kao prepreke, uvijek postoje i iznimke. Vjerovanje u raj (ako nije u obliku opsjednutosti) može se iskoristiti kao osnovni okvir, kao polazišna točka iz koje će jedinka često lako prihvatiti nova ponuđena rješenja.

Čak je i vjerovanje u Božju kaznu u mnogim slučajevima koristan okvir, jer iako – govoreći vašim rječnikom – nema nikakvih kazni, jedinka zbog te ideje biva spremna na neku vrstu duhovnog istraživanja i procjene.

Najmanje će poteškoća imati jedinke koje potpuno shvaćaju da vlastitu stvarnost stvaraju same. Velike će prednosti imati i one koje su naučile shvaćati i djelovati i u mehanici stanja sna. Vjerovanje u demone vrlo je otežavajuća okolnost nakon smrti, jednako kao i tijekom materijalnog postojanja. Štetna je i sistematizirana teologija njihovih suprotnosti. Vjerujete li, na primjer, kako sve dobro mora biti uravnoteženo zlom, vežete se u vrlo ograničavajući sustav stvarnosti koji u sebi nosi sjeme velike muke.

U takvom se sustavu čak i dobro prihvaća uz sumnju, jer „svako dobro slijedi neko zlo". Sustavi „bog-i-vrag", „anđeli-i-demoni" – bezdan između životinja i anđela – iskrivljena su poimanja i, ustvari, prepreke. U sustavu stvarnosti kakav danas živite postavili ste velike kontraste i suprotstavili brojne čimbenike. Oni na vas djeluju kao korijenske predodžbe o vlastitoj stvarnosti.

A zapravo su iznimno površinske i uglavnom rezultat nepravilno usmjerenih umnih sposobnosti. Sam um ne može razumjeti ono što intuicija već sigurno zna. Te je suprotstavljene čimbenike postavio um, pokušavajući obuhvatiti smisao materijalnog postojanja vlastitim načinom poimanja. Budući da stvari želi objasniti „jednostavnim rječnikom", um kaže: „Postoji li dobro, mora postojati i zlo". Postoji li gore, mora postojati i dolje. Ravnoteže mora biti. Unutarnje sebstvo ipak shvaća kako je, u mnogo širem smislu, zlo samo neukost i da pojmovi „gore" i „dolje" u prostoru koji ne zna za smjerove nemaju nikakva značenja.

(*22:25.*) Snažna vjera u takve suprotstavljene sile i vrijednosti vrlo je štetna jer sprječava razumijevanje činjenica, činjenica vezanih za unutarnje jedinstvo i za *jedno*, za međupovezanost i suradnju. Stoga je vjerovanje, odnosno opsjednutost vjerovanjem u takve suprotstavljene čimbenike možda najštetniji element, i to ne samo nakon smrti nego i za vrijeme bilo kojeg oblika postojanja.

Neke jedinke nisu nikada tijekom materijalnoga života iskusile smisao sklada i jedinstva u kojima se takve suprotnosti stapaju. Te će jedinke trebati proći mnoge faze prije sljedećeg prijelaza, a obično su „pred njima" još i brojni materijalni životi.

Nakon što svatko od vas oblikuje vlastito materijalno postojanje sam i zajednički s drugima, odnosno nakon vremena odabira, pridružujete se ostalima koji su odlučili na temelju istog općeg tipa iskustva. Tada, tijekom priprema, počinje moćan suradnički poduhvat. On će se razlikovati prema tipu odabrana postojanja. Za to postoje neki opći obrasci. Iako stvarnost ni jedne jedinke nije jednaka drugoj, ipak postoje neke opće skupine.

Možete se odmoriti.

(*22:34. Prvo sam mislio da je pauza nastupila zbog našeg mačka Willyja koji je usred jedne rečenice skočio u Janeino krilo. Ona se trgnula, pa sam mislio da ju je prekinuo, no nakon što je izašla iz transa Jane je rekla kako se toga događaja jedva i sjeća. I ovaj je put brzo diktirala. Nastavak jednakim tempom u 22:44.*)

Sasvim je jednostavno: vama se vjerovanje u dobro bez vjerovanja u zlo čini vrlo nerealističnim. No takvo je vjerovanje najbolje osiguranje koje si možete priuštiti, i tijekom materijalnoga života i nakon njega.

Ono može vrijeđati vaš razum, a dokazi koje prikupljaju vaši fizički osjeti mogu vrištati kako to nije istina, no vjerovanje u dobro bez vjerovanja u zlo zapravo je vrlo realistično. U materijalnom životu ono će vam održavati tijelo zdravijim, omogućit će vam psihološku slobodu od raznih strahova i duševnih poteškoća, a donijet će vam i osjećaj lakoće i spontanosti pri kojima se vaše sposobnosti mogu puno cjelovitije razviti. Nakon smrti, takvo će vas vjerovanje osloboditi vjerovanja u demone i pakao te u nasilnu kaznu. Bit ćete spremniji razumjeti pravu prirodu stvarnosti. Razumijem da takav koncept doista vrijeđa vaš razum kao i da vam se čini da ga vaša osjetila niječu. No već ste mogli otkriti kako vam vaša osjetila govore svakakve stvari i da nisu baš sve istinite, a ja vam kažem da vaša fizička osjetila poimaju stvarnost koja je rezultat vaših vjerovanja.

Vjerujete li u zlo razumije se da ćete ga i opažati. Vaš se svijet još uvijek nije odlučio za pokus koji bi vas mogao osloboditi. Kršćanstvo je samo iskrivljena ta ista, glavna istina, odnosno, da preciziram: organizirano kršćanstvo kakvo poznajete. Ne mislim sada na izvorni nauk. Njemu gotovo da nije dana prilika, a o tome ćemo ponešto raspravljati kasnije u knjizi.

Pokus koji bi promijenio vaš svijet pokretala bi osnovna ideja kako vi svoju stvarnost stvarate prema prirodi svojih vjerovanja, a da je, nadalje, svako postojanje blagoslovljeno i da u njemu ne postoji nikakvo zlo. Kada bi pojedinci i zajednice slijedili ove misli tada dokazi kakve prikupljaju vaša fizička osjetila ne bi nailazili na suprotnosti. I ona bi svijet i postojanje poimala kao dobro.

Taj pokus još nije pokrenut, i te istine vi morate učiti nakon svoje fizičke smrti. Kada nakon smrti shvate ove istine, neki odabiru vratiti se u materijalno postojanje kako bi ih objasnili. To se događa stoljećima. Isto je tako i u sustavu mogućnosti koji nastaje unutar materijalne stvarnosti.

Postoje sustavi mogućnosti koji uopće nisu povezani s vašim sustavom i mnogo su napredniji no što to itko od vas sada može zamisliti. U njima su istine o kojima govorim vrlo dobro poznate. U njima jedinke stvaraju stvarnosti kreativno i svrsishodno, znajući kako to činiti i kako u potpunosti vladati kreativnim sposobnostima svjesnosti.

(*22:59.*) To spominjem sada samo kako bih istaknuo da postoje mnoga stanja nakon smrti koja nisu povezana s vašim sustavom. Kada vas se u tom međurazdoblju nauči (koliko to dozvoljava vaš kapacitet) spremni ste za napredak. Samo međurazdoblje, međutim, djeluje u raznim dimenzijama i dijeli se prema raznim iskustvima. Kao što vidite, recimo to najjednostavnije, ne „znaju" svi sve druge.

Umjesto država i materijalnih podjela, postoje psihološka stanja. Nekoj se jedinci u jednom stanju neka druga može činiti posve stranom. Poruke koje se kreću kroz medije u mnogim komunikacijama s jedinkama u tim prijelaznim stanjima mogu se činiti vrlo proturječne. Iskustvo *biti mrtav* nije uvijek isto. Uvjeti i situacije se razlikuju. Jedna jedinka opisujući svoju stvarnost može opisivati samo ono što sama zna. Međutim, takav materijal često vrijeđa um koji traži jednostavne i funkcionalne odgovore i opise koji se uklapaju.

Većina jedinki koje iz ovih faza komuniciraju sa „živim" rođacima nisu još dostigle vrijeme odabira i nisu dovršile svoje učenje.

(*23:06.*) One možda i dalje poimaju stvarnost kroz svoja stara vjerovanja. Gotovo sva komunikacija dolazi iz te razine, osobito ako postoji kakva osobna povezanost u posljednjem završenom životu. No čak i na toj razini ove poruke služe svrsi. Komunikatori mogu obavijestiti žive rođake kako se postojanje nastavlja, i to mogu učiniti tako da živi to mogu shvatiti.

Oni se mogu povezati sa živima jer su im često vjerovanja i dalje jednaka. U sretnim i povoljnim okolnostima oni mogu iskomunicirati i znanje koje su upravo primili. Ipak, postupno se njihov interes mijenja. Oni odnose stvaraju u svojem novom obliku postojanja.

Osobnosti se u vremenu odabira već pripremaju za odlazak u novo postojanje. Govoreći vašim vremenskim pojmovima, ovo međurazdoblje može trajati stoljećima. A može trajati i svega nekoliko godina. No i ovdje ipak postoje iznimke. Postoje slučajevi kod kojih osobnost vrlo brzo krene u sljedeći materijali život, možda i za nekoliko sati. To je obično nesretna okolnost, izazvana opsjednutošću željom za povratkom u materijalni život.

Međutim, tako se brzo u materijalni život može vratiti i neka osobnost koja „nosi" velik zadatak. Ona je odbacila staro fizičko tijelo i gotovo istovremeno uzela novo samo kako bi dovršila neki započet važan i potreban projekt.

Ukoliko nemaš pitanja možemo prekinuti seansu.

(*„Mislim da nemam."*)

Želim vam oboma ugodnu i lijepu večer.

(*„Laku noć, Seth."*)

Trebao si biti jučer ovdje na seansi tečaja ESP-a. Svidjelo bi ti se...

(*„Pročitat ću taj materijal." Dok se tečaj održavao u našoj dnevnoj sobi ja sam u svojemu studiju tipkao seansu. Seansu tečaja je, kao i obično, snimio jedan polaznik, a prijepis ću imati za nekoliko dana.*)

... i ne bi morao voditi bilješke. (*Pauza*) Sada, ove večeri, s vama sam ovdje snažno prisutan, a ako si date neku sugestiju, pomoći ću vam da izađete iz tijela. Recite si da se toga sjetite.

(*„Može. Volio bih doživjeti projekciju."*)

Onda, do kasnije.

(*„Laka ti noć, Seth, i hvala ti." 23:18. Janein je trans bio prilično dubok i trebalo joj je duže no obično da iz njega izađe. U posljednjem dijelu seanse lako sam mogao osjetiti neposrednost Sethova prisustva.*

(Jane mi je rekla kako je „u posljednjem dijelu seanse" od Setha dobila jednu ideju. Ja bih mogao seansu zvučno snimiti, pa bih za to vrijeme bio slobodan i mogao bih napraviti nekoliko crteža Jane dok govori u Sethovo ime. Iz tih bih je crteža mogao kasnije naslikati u ulju. Jane je bila sigurna kako je ta ideja došla od Setha. Nije joj nikada ranije pala na pamet, a – kad smo već kod toga – nije ni meni.

Nakon što sam se povukao pokušao sam sa sugestijama o projekciji, kako je spomenuo Seth, ali ujutro nisam imao ništa za ispričati. Pričekam li dok krenem u krevet obično mi je teško davati si sugestije. Prebrzo zaspim. Jane zaspi mnogo polaganije.)

547. SEANSA, PONEDJELJAK 24. KOLOVOZA 1970. 21:10

Sada, dobra večer.

(*„Dobra večer, Seth."*)

Nastavit ćemo s diktiranjem. (*Jane me je, kao Seth, upitno pogledala.*) Osim ako nemaš nekih pitanja prije no što počnemo...

(*"Nemam."*)

Želio bih u ovom trenutku dodati još neke pojedinosti. Vrijeme odabira donekle je složenije ako je posljednji ciklus reinkarnacija, govoreći vašim rječnikom, dovršen.

Kao prvo, morate i opet shvatiti da vi trenutno nemate uvid u svoj pravi identitet. Umjesto toga, vi se poistovjećujete sa svojim sadašnjim egom, pa kada razmišljate o životu nakon smrti vi ustvari razmišljate o sljedećem životu vlastitog ega kakvog poznajete. Na kraju ciklusa reinkarnacija gotovo u potpunosti shvaćate kako ste vi – vaš temeljni identitet, unutarnja srž vašega bića – mnogo više od pukog zbroja vaših reinkarnacijskih osobnosti.

Mogli biste reći kako su te osobnosti tada samo dijelovi vašega sebstva ovdje. Među njima nema nikakva suparništva. I ustvari, nikada nije postojala nikakva podjela, osim one prividne u kojoj vi igrate razne uloge, razvijate razne sposobnosti, učite kako se ostvariti na nove i različite načine. Ove se reinkarnacijske osobnosti nastavljaju razvijati, ali one shvaćaju i kako je njihov glavni identitet ujedno i vaš.

I stoga, kada se ciklus završi, vi imate cjelovito znanje svojih prošlih života. Na raspolaganju vam se nalaze sve informacije, sve iskustvo i sve sposobnosti. To znači da razumijete svoju višedimenzionalnu stvarnost i na praktičan način. Često se služim riječju *višedimenzionalno*, a – kao što vidite – meni ona ima prilično doslovno značenje, jer vaša stvarnost postoji ne samo u smislu reinkarnacijskog postojanja nego i u mogućim stvarnostima koje sam spominjao ranije.

Stoga, kada nastupi vrijeme odabira na raspolaganju vam se nalazi daleko veća raznolikost izbora nego što je to slučaj s osobnostima koje se moraju još reinkarnirati. Uvijek postoji prilika i da učite druge (ako imate sklonosti i potrebne sposobnosti), no višedimenzionalno učenje uvelike je drukčije od učenja kakvo poznajete sada, pa zahtijeva i opsežne pripreme.

Takav učitelj mora biti sposoban – govoreći vašim rječnikom – poučavati razne dijelove jednog entiteta istovremeno. Recimo da je neki entitet imao reinkarnacije, na primjer, u 14. stoljeću, zatim 3. [godine]

prije nove ere, pa 260. godine nove ere i još jednu u vrijeme Atlantide. Učitelj treba istovremeno biti u kontaktu sa svim tim raznim osobnostima, komunicirajući s njima na način koji će one razumjeti. Takva komunikacija zahtijeva cjelovito znanje o korijenskim predodžbama i o općem filozofskom i znanstvenom podneblju tih vremena.

(*21:26.*) Taj entitet možda već istražuje i nekoliko sustava mogućnosti, pa i do tih osobnosti treba doseći i kontaktirati ih. Zbog potrebne količine znanja i naukovanja za učitelja „karijera" komunikatora-učitelja iznimno je zahtjevna, no to je samo jedan od raspoloživih putova. Postupak usvajanja svih tih informacija svakako pomaže razvoju i sposobnostima i samoga učitelja. Nužan je profinjen način rada s energijom, kao i neprestano putovanje kroz razne dimenzije. Čim se takva odluka donese naukovanje započinje, a vodi ga uvijek neki od stručnjaka s velikom praksom. Ovaj poziv (a to doista jest poziv) učitelja vodi čak i u neke druge sfere stvarnosti za koje nije niti znao da postoje.

Sada, drugi pak, koji su završili s reinkarnacijama i općenito su drukčije prirode, mogu krenuti na dugo putovanje koje ih vodi ka pozivu stvaraoca. Na jednom posve drukčijem stupnju ovo se može usporediti s genijalcima kreativnih područja unutar vaše materijalne stvarnosti.

Umjesto boja, pigmenata, riječi i glazbenih nota, ovi stvaraoci počnu eksperimentirati s dimenzijama aktualnosti, predajući znanje u svim mogućim oblicima (pritom ne mislim na materijalne oblike). S onim što vi zovete vremenom ovi stvaraoci rade kao što vaši umjetnici rade s pigmentima. Ono što vi zovete prostorom sakupljeno je zajedno na razne načine.

Ova se umjetnost, na primjer, stvara tako da vrijeme postane njegova građa. Govoreći vašim rječnikom, vrijeme i prostor mogu se miješati. Ljepote raznih vremena, prirodne ljepote, slike i zgrade – sve se ovo ponovno stvara i postaje didaktička metoda za početnike. Jedna od njihovim glavnih preokupacija je stvoriti ljepotu koja se sražava sa samom sobom u svim mnogobrojnim, raznim dimenzijama stvarnosti.

Takav bi se rad, na primjer, u vašem sustavu doživljavao kao jedno, a pored toga bi se doživljavao i u mogućim stvarnostima, iako vjerojatno kao sasvim nešto drugo: prava višedimenzionalna umjetnost koja je, kao što vidite, toliko slobodna i elementarna da se pojavljuje u više stvarnosti istovremeno.

Takvu je umjetnost nemoguće opisati riječima. Ovaj koncept nema verbalnog ekvivalenta. A ti su stvaraoci uključeni u svačije nadahnuće na svim razinama stvarnosti koje su im dostupne. Na primjer, nadahnuća u vašem sustavu često su rad takvih stvaraoca.

Možete se sada odmoriti, pa ćemo nastaviti.

(*21:44 do 22:00.*)

Sada, ovi su „oblici umjetnosti" često simbolična predstava same prirode stvarnosti. Njih će se tumačiti na razne načine, u skladu sa sposobnostima onih koji se s njima susretnu.

Govoreći vašim rječnikom, to mogu biti i životne drame. No to će uvijek biti psihičke tvorevine i postojat će izvan svih zadanih sustava stvarnosti. Isto tako, mnogi će ih barem djelomično zapažati. Neke od njih postoje – kako biste vi to mogli reći – na astralnoj razini, a vi ih doživljavate tijekom posjeta u snu.

(*22:03. Naš je mačak Willy iznenada skočio u Janeino krilo, baš kao i u posljednjoj seansi. Instinktivno sam mu se prilično glasno obratio, u strahu da bi mogao Jane izbaciti iz transa na neugodan način. Oči su joj se trznule na zvuk mojeg glasa, ali je nastavila govoriti. Willy je iz krila skočio natrag na pod.*)

Neke druge takve tvorevine može letimično, na tren ili samo djelomično zapaziti vaš temporalni um, recimo dok ste u polusnu, odnosno napola budni, ili u nekim trenucima kada se dijelovi vaše osobnosti odvajaju. Razne su vrste višedimenzionalne umjetnosti, pa tako postoje i razne razine na kojima ovi stvaraoci djeluju. Cijela priča o Isusu Kristu takva je jedna kreacija.

(*Pauza u 22:06. Kihnuo sam. I to nije prvi put u ovoj seansi.*)

Neki pak odaberu da budu iscjelitelji, a – jasno je – to uključuje daleko više toga od samog iscjeljivanja, kao što si i sam upoznat. Ovi iscjelitelji moraju najprije moći raditi sa svim razinama iskustava entiteta, izravno pomažući osobnostima koje su dio tog entiteta. I ponovno to uključuje rad kroz reinkarnacijske obrasce, i ponovno – veliku diversifikaciju. Iscjelitelj započinje rad s reinkarnacijskim sebstvima koja nose razne probleme...

(*Kihnuo sam triput.*) Želiš li pauzu?

(*„Mislim da ne." Iako sam na tren zastao i razmislio.*)

Iscjeljivanje o kojemu govorim uvijek je i psihičko i duhovno, a iscjelitelji su na raspolaganju svim osobnostima u vašem sustavu kakvoga poznajete, u vašem sadašnjem vremenu, kao i u ostalim sustavima.

U širem kontekstu i nakon više obuke i usavršavanja napredni iscjelitelji rade na duhovnim bolestima golema broja osobnosti. Neki među njima u sebi udružuju kvalitete učitelja, stvaraoca i iscjelitelja. Drugi odaberu linije razvoja koje su posebno prikladne njihovim vlastitim karakteristikama.

Predlažem pauzu.

(*22:15. Willy se ponovno pokrenuo, pa sam ga odnio u drugu sobu i zatvorio vrata. Jane je rekla kako ju je ometao, jednako kao i moje kihanje. Kroz maglu se sjećala da sam vikao na Willyja. Kaže kako je osjetila da mi je energija večeras vrlo raspršena. Istina je da nisam u najboljoj formi. Nastavio sam kihati i kada je Jane nastavila u 22:25.*)

No u ovom poglavlju ne želim raspravljati o svrsi kontinuirana postojanja svjesnosti ni njezina razvoja. Želim samo razjasniti kako postoje goleme mogućnosti napretka i istaknuti činjenicu da svaka pojedina osobnost ima potpunu slobodu.

Načini razvoja svjesnosti koji se događaju prirodna su svojstva i prirodne faze. Ne postoji nikakva prisila. Svi su oblici razvoja sadržani u osobnostima koje poznajete, kao što je i odrasla osoba sadržana u djetetu.

U ovom trenutku opisi događaja nakon smrti mogu zvučati vrlo složeni, osobito ako ste do sada bili navikli na uobičajenu priču o raju ili vječnom počinku. Nažalost, riječima je teško opisati mnoge osnove koje bih vam želio prenijeti. Međutim, vi unutar sebe imate sposobnost oslobađanja intuicije i primanja unutarnjega znanja.

A riječi u ovoj knjizi služe kako biste vi, dok je čitate, pokrenuli vlastite sposobnosti intuicije. Dok je čitate, vaši će vam vlastiti snovi dati dodatne informacije koje će vam (ako ste pozorni) ostati u umu i nakon što se probudite. Život kakav znate nema takav jednostavan kraj kao što je priča o raju. Imate slobodu shvaćanja svoje stvarnosti, daljeg razvijanja svojih sposobnosti i dubljeg osjećaja prirode svojeg postojanja kao dijela Svega Što Jest.

(*22:34.*) Ovo je kraj poglavlja i kraj seanse, osim ako imaš neka pitanja.

(*„Ne, mislim da ne." Bio sam preumoran i nije mi bilo ugodno.*)

Želim vam oboma sve najljepše i ugodnu večer punu ljubavi.

(*„Laku noć, Seth."*)

Sada, malena napomena. Dio tebe bio je ranije projiciran u bolnicu u kojoj ti leži otac. Ruburt je osjetio odsutnost toga dijela tebe. Ti si samo pokušavao posjetiti ga. U samom kraju svojeg uma pitao si se

zna li on sada da je nekada patio od peludne groznice, i to je pokrenulo nesvjesnu projekciju.

Tvoje nesvjesno sebstvo snažno sudjeluje u našim seansama, pa je zbog toga Ruburt osjetio to odsustvo. Sada vam želim laku noć.

(*„Laku noć, Seth. Hvala ti."*)

22:39. Seansa je završila relativno rano, a razlozi tome su jasni. Sethova je informacija o mojim nesvjesnim projekcijama bila vrlo zanimljiva. Takav bi događaj lako mogao uzrokovati moje kihanje. Moj otac, ja i peludna groznica snažno smo povezani.

Upravo traje sezona peludne groznice. Iako me sada previše ne opterećuje, ranijih sam godina od nje podosta patio. Prvi sam napadaj doživio kada sam imao tri godine. U približno se isto vrijeme moj otac svoje peludne groznice zauvijek riješio. Seth mi je prije nekog vremena rekao kako je otac tu peludnu groznicu prenio na mene, a da sam ja taj „dar" iz nekih svojih razloga prihvatio.

Kako je nastupala ravnoteža večeri moji su se simptomi postupno ublažavali.)

DVANAESTO POGLAVLJE

REINKARNACIJSKI ODNOSI

550. SEANSA, PONEDJELJAK 28. RUJNA 1970. 21:35

(Od 7. do 19. rujna Jane i ja bili smo na radijskoj i televizijskoj turneji kroz sedam gradova, a povodom izlaska Janeine knjige Sethov materijal. *Ovo nam je iskustvo bilo poticajno i poučno. Seth je govorio na Bostonskoj televiziji i bio je vrlo dobro primljen.*

Po povratku kući održali smo dvije seanse kako bismo odgovorili na pitanja i pozabavili se drugim stvarima koje su se tijekom ove turneje pojavile. Sada kada je ovaj posao obavljen Jane je bila nestrpljiva oko Sethovog nastavka rada na knjizi.

Ovoj su seansi svjedočili Carl i Sue Watkins. Sue je donijela popis pitanja koji smo dodali već postojećemu.)

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

A ovdje dobru večer želim i našim prijateljima, putnicima. Započet ćemo sljedeće naše poglavlje koje će se zvati „Reinkarnacijski odnosi".

Sada, kroz svoja reinkarnacijska postojanja vi širite svoju svijest, svoje ideje, svoje percepcije i svoje vrijednosti. Oslobađate se svojih samonametnutih ograničenja i duhovno rastete, učeći kako istupiti na stranu iz ograničavajućih predodžbi i dogma.

No vaša brzina učenja potpuno ovisi o vama. Ograničeni dogmatski i kruti koncepti dobra i zla mogu vas u razvoju zadržati. Ne odaberete li biti duhovno i psihički fleksibilni, previše skučene zamisli o prirodi postojanja mogu vas slijediti kroz nekoliko života.

Ove krute ideje mogu doista djelovati kao povodci, tako da budete primorani kružiti ukrug poput nekoga vezana psića, unutar vrlo malena radijusa. U takvim ćete se slučajevima, možda kroz neku skupinu postojanja, vi pronaći kako se borite protiv ideja dobra i zla, trčeći u krugu zbunjenosti, sumnje i tjeskobe.

Vaši prijatelji i poznanici bavit će se istim problemima jer ćete vi sebi privući osobe koje muče iste brige. Stoga vam ponovno sada govorim da mnoge među vašim idejama dobra i zla teško iskrivljavaju stvarnost i bacaju sjenu na sve razumijevanje koje imate o prirodi stvarnosti.

Stvorite li si u vlastitu umu krivnju ona tada postaje vaša stvarnost i vi se time morate baviti. A mnogi među vama stvaraju u sebi krivnje za koje nema nekog odgovarajućeg uzroka, pa te krivnje na svoja leđa nabacujete bez razloga. Čini se kako u vašoj dimenziji aktivnosti postoji golema paleta najraznovrsnijih zala. Rekao bih vam i kako onaj tko mrzi zlo ne čini ništa drugo nego stvara novo zlo.

(21:45.) Sada, iz vaše referentne točke često vam je teško percipirati da svi događaji djeluju u smjeru kreativnosti i teško vam je vjerovati u spontanost kreativnosti vaših vlastitih priroda. Unutar vašega sustava ubojstvo je sasvim jasan moralni zločin, no ubojstvo nekoga drugoga po kazni samo nadopunjava izvornu pogrešku. Netko vrlo poznat, tko je osnovao crkvu, a ako tako želite, i civilizaciju, jednom je rekao: „Pljusne li te tko po desnom obrazu, okreni mu i lijevi." No trebalo bi shvatiti izvorno značenje ove primjedbe. Drugi biste obraz trebali okrenuti jer shvaćate kako napadač u osnovi napada jedino samoga sebe.

U tom ste slučaju vi slobodni, a vaša je reakcija dobra. No okrenete li drugi obraz bez ovakva razumijevanja i uz osjećaj ogorčenosti, ili ako drugi obraz okrenete zbog osjećaja pseudomoralne superiornosti, takva je reakcija daleko od odgovarajuće.

Sada se sve ovo može primijeniti na vaše odnose u vašim reinkarnacijskim postojanjima, a jasno je i kako se to ujedno veže za vaše sadašnje iskustvo svakodnevice. Mrzite li neku osobu ta vam se mržnja može vezati za tu osobu kroz mnoge živote jer ste dopustili da vas mržnja prožme. Vi u ovom postojanju, kao i u svima ostalima, na sebe privlačite one kvalitete na koje usredotočujete svoju pozornost. Brinete li se intenzivno zbog nepravde za koju osjećate da vam je nanesena vi time privlačite još takvih iskustava, a ako se to nastavi može se

odraziti i na vaše sljedeće postojanje. Istina je da između života postoji „vrijeme" za razumijevanje i kontemplaciju.

Oni koji takve mogućnosti ne iskoriste u ovom životu često to ne učine ni kada se on završi. Svijest će se proširiti. Ona će stvarati. Ona će sve učiniti kako bi to postigla. Ništa izvan vas neće vas tjerati da ta pitanja shvatite, niti da se s njima suočite.

Stoga je beskorisno reći: „Kada ovaj život završi osvrnut ću se na svoje postojanje i sve poboljšati." To je isto kao kada bi neki mladić rekao: „Kada ostarim i odem u mirovinu iskoristit ću sve one sposobnosti koje sada ne razvijam." Vi sada sebe pripremate za „sljedeći" život. Vaše današnje misli na ovaj ili onaj način postat će materijal vašega sljedećeg postojanja. Ne postoje nikakve čarobne riječi koje će vas učiniti mudrima, koje će vas ispuniti razumijevanjem i suosjećanjem, riječi koje će vam proširiti svijest.

(21:58.) Ti se odgovori nalaze u vašim mislima i svakodnevnim iskustvima. Svi uspjesi iz ovoga života i sve vaše sadašnje sposobnosti pripremane su i ostvarivane tijekom vaših proteklih iskustava. Vi na njih imate pravo. Vi ste se trudili kako biste ih razvili. Pogledate li oko sebe svoje rođake, prijatelje, poznanike i poslovne suradnike isto ćete tako vidjeti kakva ste vi to osoba, jer oni privlače vas isto kako i vi privlačite njih, kroz vrlo bazične unutarnje sličnosti.

Kada biste nekoliko puta mjesečno u raznim dijelovima dana po pet minuta proučavali svoje misli stekli biste doista točan dojam o tome kakvu ste si vrstu života do sada pripremili za sljedeće postojanje. Niste li tim svojim otkrićem zadovoljni bilo bi vam bolje da počnete mijenjati prirodu svojih misli i osjećaja.

Kao što ćete vidjeti kasnije u ovoj knjizi, vi to možete. Ne postoji nikakvo pravilo koje bi nalagalo da vi u svakom životu morate ponovno susretati one koje ste ranije poznavali. A opet, zbog prirode privlačnosti, to se često događa.

Možeš se odmoriti.

(„Hvala." Ja sam se šalio.)

(Šaljivo): Ne tjeram te da neprestano radiš jer si mi tako dobar prijatelj.

(„Puno ti hvala."

22:04. Janeina je brzina bila dobra, uz nekoliko pauza. Tijekom pauze nas je četvero razgovaralo o aktivnostima prošle subotnje večeri. Nakon plesa večer smo začinili ljutim kobasicama i sendvičima s feferonima u Tobyjevom baru i grilu. Nastavak u 23:15.)

Sada, ne mogu se mjeriti sa sendvičem od kobasice, no opet, vi sada sendvič od kobasice nemate. Nastavit ćemo s diktatom.

Vi ste možda u sadašnjoj obitelji rođeni zbog raznoraznih razloga. Možda ćete nakon smrti otkriti daleko snažniji emocionalni odnos s nekom osobnošću iz prošloga života. Na primjer, ako ste u braku i nemate baš dobar odnos sa svojim supružnikom, možda ćete shvatiti kako na vas čeka neki raniji suprug ili supruga.

Često će članovi raznih skupina – vojnih, crkvenih ili lovačkih – u sljedećem životu ući u obiteljske odnose u kojima će onda na starim problemima raditi na nove načine. Na obitelji se treba gledati kao na *gestalte* psihičke aktivnosti: one imaju subjektivan identitet kojeg nijedan pojedini član skupine ne mora biti svjestan.

Obitelji imaju podsvjesne svrhe, a pojedinačni članovi takvih obitelji mogu te ciljeve slijediti bez da su ih osobno svjesni. Takve su skupine sastavljene unaprijed, da tako kažemo, između materijalnih postojanja. Često će si četiri ili pet pojedinaca zadati određene izazove, a potom će raznim članovima dodijeliti različite uloge koje oni trebaju igrati. Tada će se te uloge provoditi u materijalnom postojanju.

Unutarnje je sebstvo uvijek svjesno skrivenih mehanizama ovih obiteljskih *gestaltova*. Oni koji su bili snažno vezani emocionalnim vezama često preferiraju ostati u čvrsto ili labavo povezanim fizičkim odnosima koji se nastavljaju kroz mnoge životne vjekove. Ipak, uvijek se potiču i novi odnosi, jer vi možete imati samodostatne reinkarnacijske „obitelji". Mnoge od njih stvaraju prave materijalne organizacije koje su zapravo manifestacije unutarnjih okupljanja.

Već sam ranije govorio o krutim konceptima dobra i zla. Ovaj se problem može izbjeći isključivo na jedan način. Samo će pravo suosjećanje i ljubav dovesti do razumijevanja prirode dobroga, a samo se tim kvalitetama mogu poništiti pogrešni i zavaravajući koncepti zla.

(22:28.) Jednostavna činjenica kaže kako dok god vjerujete u koncept zla on se ostvaruje u vašem sustavu i vi ćete uvijek njegove manifestacije doživljavati. Stoga će se vaše vjerovanje u njega činiti vrlo opravdanim. Prenosite li ovaj koncept kroz nekoliko uzastopnih generacija, kroz reinkarnacije, onda njegovu stvarnost snažite.

Dopustite mi da pokušam malo pojasniti ovo o čemu vam govorim. Kao prvo, ljubav uvijek uključuje slobodu. Ako vam netko kaže da vas voli, a usto vam odriče vašu slobodu, često ćete ga mrziti. Zbog njegovih riječi vi tu svoju emociju ne osjećate opravdanom. Ova vrsta

emocionalne zbrke može sama dovesti do nastavka zapleta kroz razne živote.

Mrzite li zlo, pripazite na svoju predodžbu o značenju ove riječi. Mržnja ograničava. Ona sužava vašu percepciju. Ona je uistinu zatamnjeno staklo koje baca sjenu na cjelokupno vaše iskustvo. Nailazit ćete na sve više toga što ćete mrziti, a elementi koje mrzite dolazit će u vaše vlastito iskustvo.

Sada: Ako, na primjer, mrzite jednog od roditelja, onda postane vrlo lako zamrziti bilo kojeg roditelja jer u njihovim licima vi vidite i projicirate izvornog zlostavljača. I u sljedećim će vas životima možda privući obitelji u kojima ćete se naći s istim emocijama, jer su upravo emocije problem, a ne oni elementi za koje se čini da su te emocije izazvali.

Mrzite li bolest, mogli biste u životu navući jednu za drugom razne bolesti, jer ih je privukla vaša mržnja. Ako, umjesto toga, osjećate....

(22:35. Jane se, u ulozi Setha, prenula. Naš se mačak Willy probudio iz sna i skočio Jane u krilo. Ja sam ga podigao, ali su mu se pandže zakvačile za Janeinu nogu, što ju je izbacilo iz transa. Stavio sam Willyja u drugu prostoriju. Jane je sjela bez riječi, a zatim i nastavila s diktatom.)

Sada, proširite li svoj osjećaj za ljubav, zdravlje i postojanje onda će vas u ovome i drugim životima privlačiti takve kvalitete; i ponovno, upravo zato što ste se na takve kvalitete usredotočili. Generacija koja mrzi rat *(Jane je pogledala Carla)* ne može uspostaviti mir. Mir će donijeti generacija koja voli mir.

Više je nego nepoželjno umrijeti noseći u sebi mržnju prema bilo kakvom događaju, osobi ili iz bilo kojega drugog razloga. Vi sada imate sve vrste mogućnosti za ponovno stvaranje svojega osobnog iskustva na povoljnije načine, sve mogućnosti za promjenu svojega svijeta.

U sljedećem ćete životu raditi s tim stavovima koji su sada vaši. Ukoliko sada inzistirate na zadržavanju mržnja koje su u vama vrlo je vjerojatno da ćete tako i nastaviti. S druge strane, te iskre istine, intuicije, ljubavi, užitka, kreativnosti i postignuća koje ste sada usvojili djelovat će na vas tada jednako kako djeluju i sada.

Vidite, oni su jedine prave stvarnosti. Jedini pravi temelji postojanja. Kao što je Ruburt jednom rekao, smiješno je mrziti oluju, prijetiti joj i vrijeđati je. Zamislite li da to rade djeca ili urođenici, nasmijat ćete se. Beskorisno je personificirati oluju i obraćati joj se kao da je riječ o

kakvu demonu, usredotočujući se na njezine destruktivne elemente, odnosno one elemente koji vama izgledaju destruktivni.

Promjena oblika nije destruktivna. Eksplozivna energija oluje iznimno je kreativna. Svijest se ne poništava. Oluja je dio kreativnosti. Vi je gledate iz svoje perspektive, pa dok će jedan pojedinac u oluji osjetiti beskrajni ciklus kreativnosti, drugi će je personificirati kao vražje djelo.

Kroz sve ćete svoje živote stvarnost koju doživljavate tumačiti na svoj način i taj će način djelovati na vas, a preko vas i na druge. Osoba koja doslovno mrzi istovremeno i sebe određuje na taj način: ona ima predrasude o prirodi stvarnosti koje odgovaraju njezinu vlastitu ograničenom razumijevanju.

Sada u ovom poglavlju o reinkarnaciji naglašavam pitanje mržnje jer njezini rezultati mogu biti iznimno pogubni. Osoba koja mrzi ima uvijek za to i za sebe neko opravdanje. Nikada ne mrzi ono što smatra da je dobro. Stoga smatra da je u svojoj mržnji pravedna, no sama mržnja stvara vrlo snažnu vezanost koja će je slijediti kroz njezine živote, sve dok ne nauči da mržnja sama po sebi razara.

Sada se možete odmoriti. Počnite ćaskati, a ja ću vas slušati.

(„U redu.")

Slijedite li me u ovom materijalu?

(„Jasno. Zbog čega pitaš?"

Šaljivo, nagnuvši se naprijed): Vi ste moji prvi čitatelji.

(22:51. I tako je, uz smijeh Sue i Carla, nastupila pauza. Jane je većinu vremena brzo govorila. Nastavak jednakim tempom u 23:08.)

Sada, daleko od toga da vas želim prekidati u vašemu poučnom razgovoru. Zapamtite na što ste bili usredotočeni, pa ćemo tako i ostaviti. Sada ćemo nastaviti s diktatom.

Želio bih razjasniti kako se ništa ne može postići ni mržnjom mržnje. Time padate u istu zamku.

Potrebno je osnovno povjerenje u prirodu životnosti te vjera kako svi elementi iskustva služe za neko veće dobro, bez obzira na to možete li vi ili ne možete percipirati način na koji se „zlo" pretvara u kreativnost. Ono što volite isto će tako biti dio vašega iskustva u ovom životu kao i u drugima.

Najvažnija ideja koju valja zapamtiti jest da vam nijedno iskustvo nijednog životnog vijeka nitko ne nameće. Ono se vjerno stvara kao odraz vaših vlastitih emocija i vjerovanja. *(U ulozi Setha, Jane je ovaj materijal predala vrlo energično i velikom brzinom.)* Velika moć i en-

ergija ljubavi i kreativnosti vidljiva je u samoj činjenici vašega postojanja. To je toliko često zaboravljena istina – da se [kombinacija] svijesti i postojanja nastavlja i da apsorbira one elemente koji se vama čine toliko destruktivnima.

(Pauza u 23:13.) Mržnja jest moćna kada u nju vjerujete, no čak i ako mrzite život, vi ćete i dalje postojati. Vi ste, svatko od vas, dogovorili neke susrete na koje ste zaboravili. Ti su dogovori, da tako kažemo, potpisani i prije no što ste se rodili u ovom postojanju. U mnogim su vam slučajevima prijatelji koje stječete u ovom životu bili bliski i davno prije no što ste ih sada ponovno sreli.

To ne znači da su vam baš svi sadašnji poznanici bili otprije poznati, a svakako ovo nije analogno dosadnoj gramofonskoj ploči koja neprestano svira ispočetka, jer je svaki susret novost na svoj način. Sjetite se što sam govorio o obiteljima, pa shvatite i da se u gradove i sela isto tako mogu naseljavati nekadašnji stanovnici drugih takvih gradova i sela, prebačeni ovamo s novim iskustvima i pozadinama, jer ta određena skupina sada provodi drukčije pokuse.

Sada katkad postoje i takve varijacije u kojima stanovnici nekoga određenog grada mogu biti ponovno rođeni stanovnici onih koji su živjeli, recimo, 1632. u malenu irskom selu. Oni su možda prebačeni u neki gradić u Idahou.

Netko tko je želio iz Staroga svijeta prijeći u Novi možda će se ponovno roditi u Novome. Morate također imati na umu da vam se u sadašnjosti na raspolaganju nalaze sposobnosti iz prošlih života. Vi uživate u nagradama vlastitih postignuća. Informacije vezane za ove sposobnosti često vam se posreduju u razdobljima spavanja, a postoji i jedna vrsta *gestalt* snova, korijenski san, tijekom kojeg sada komuniciraju oni koji su se međusobno poznavali u prošlim životima.

U takvim se snovima daju opće masovne informacije koje pojedinac zatim može upotrebljavati po svojoj želji. Donose se i sveukupni planovi razvoja, tijekom čega članovi skupine, recimo, jednoga grada, odlučuju o njegovoj sudbini. Neki pojedinci uvijek odabiru roditi se kao dio neke skupine. Drugim riječima, oni se ponovno rode zajedno s bivšim suvremenicima, dok se drugi, preziruć takva nastojanja, vraćaju na mnogo izoliranije položaje.

(23:25.) Ovo je stvar psihološkog osjećaja. Neki su pojedinci u tome slučaju mirniji, osjećaju se sigurnijima i spremniji su raditi s drugima. Možemo razmotriti jednu analogiju u kojoj N.N. tijekom svojeg školovanja prati djecu s kojom je išao u vrtić. Takva bi se osoba

u reinkarnacijskoj situaciji uvijek odlučila vratiti se zajedno sa suradnicima. No neki drugi bi radije išli iz jedne škole u drugu i, relativno govoreći, bili sami, uživali u većoj slobodi i u više izazova, ali bez uživanja u ugodnu okviru sigurnosti kakav odabiru neki drugi.

U svakom je slučaju taj sami pojedinac sudac, ne samo svakoga sljedećeg života, njegovog vremena, okruženja i povijesnog datuma, nego i njegova sveukupnog karaktera i metoda postignuća. Stoga postoji toliko različitih načina reinkarnacija, koliko postoji i unutarnjih sebstava, pri čemu će svako unutarnje sebstvo odabrati vlastite karakteristične metode.

Sada kada smo započeli ovo poglavlje privest ću kraju našu seansu. Imam osjećaj da ćemo svakako imati neke dodatne seanse. Želim svojim prijateljima ondje lijepu i ugodnu večer. A kada ćete oboje ponovno putovati *(Seth je Carlu i Sue pomagao oko astralnog putovanja)*, nadam se da ćete sa sobom ponijeti i svoja sjećanja, a isto to želim *(govoreći meni)* i tebi.

(„Dobro. Laka ti noć, Seth, i hvala ti."

23:34. Janein je trans bio dubok, a oči su joj bile tamne i širom otvorene. „Seth je još uvijek u blizini." - rekla nam je.

Među nama četvero zatim se razvio jedan živahan razgovor. Sue je načela temu prevelikog broja ljudi na Zemlji. Pitala se kako je to moguće. Ako je za stvaranje našega materijalnog svijeta odgovoran određen broj entiteta, od kuda dolazi taj dodatan broj ljudi? Rekao sam joj da se, po Sethu, svaka osobnost koja čini jedan entitet može materijalno manifestirati koliko god često to želi. Zatim nas je Seth prekinuo u 23:40.)

Sada, dajte mi jedan tren. *(Pauza.)* Kao prvo, kao jedna vrsta, u kontekstu normalne upotrebe te riječi, vi ste na sebe gledali kao da ste odvojeni od ostatka prirode i svijesti.

Glavna vam je briga bila vaše vlastito preživljavanje kao vrste. Na druge ste vrste gledali isključivo u svjetlu njihove korisnosti za vašu vrstu. Niste imali nikakvu istinsku predodžbu o velikoj svetosti sve svijesti, kao ni o svojem vlastitom odnosu prema njoj ni o svojoj ulozi u njoj. Gubili ste dodir s tom velikom istinom.

U sadašnjim okolnostima vi tu ideju prenosite i dalje, ideju o preživljavanju vaše vrste, bez obzira na to koje bi mogle biti posljedice toga, ideju o mijenjanju okoliša kako bi bolje služio vašim ciljevima, a to vas je dovelo do nepoštivanja duhovnih istina.

I tako vi sada vidite rezultate u materijalnoj stvarnosti. Sada one osobnosti koje se vraćaju čine to iz raznoraznih razloga. Neke su od

njih zbog takvih stavova ponovno uvučene u materijalni život. To su one koje su u prošlosti, govoreći vašim rječnikom, težile materijalnom postojanju bez obzira na prava drugih vrsta. Njih povratak privlači zbog njihovih vlastitih želja.

Ova vrsta mora naučiti vrijednost čovjeka-pojedinca. Ova vrsta isto tako uči o svojoj ovisnosti o drugim vrstama, a počinje i shvaćati svoju ulogu u cijelom tom okviru djelovanja u materijalnoj stvarnosti.

Sada, neki su pojedinci u ovo vrijeme ponovno rođeni samo zato da vama pomognu shvatiti. Oni forsiraju to pitanje i forsiraju krizu jer vi još uvijek imate vremena promijeniti svoje navike. Radite na dva glavna problema, a oba uključuju svetost pojedinca, kao i odnosa tog pojedinca prema drugima i prema svim materijalno orijentiranim svijestima.

Problem rata prije ili kasnije naučit će vas da ste, kada ubijete drugog čovjeka, zapravo ubili samoga sebe. Problem s prekomjernim brojem ljudi na Zemlji naučit će vas da ako se u odnosu prema okolišu u kojemu živite ne vodite ljubavlju i brižnošću, on vas više neće podržavati, vi toga nećete biti vrijedni. Vidite, vi nećete uništiti ovaj planet. Nećete uništiti ni ptice ni cvijeće, ni žitarice ni životinje. Vi ih niste vrijedni; oni će uništiti vas.

Vi ste problem postavili sukladno svojemu referentnom okviru. Nećete svoju ulogu unutar okvira prirode shvatiti sve dok doista ne uvidite opasnost koja od vas prijeti da tu prirodu uništi. Vi nećete uništiti svijest. Vi nećete dokinuti svijest ni jednog jedinog lista, no u vašemu kontekstu, ako se ovaj problem ne riješi, lišće će iz vašega iskustva izblijedjeti.

No kriza je jedna vrsta terapije. Edukativna je metoda koju ste si sami postavili jer ste je zatrebali. A ona vam treba sada, prije no što se vaša vrsta upusti u putovanja u druge materijalne stvarnosti. Prije no što ćete putovati u druge svjetove, vi svoju lekciju morate naučiti sada, u vlastitu dvorištu. Stoga, vi ste si ovo zadali s tom svrhom, i vi ćete naučiti. *(Kraj seanse u 23:55.)*

551. SEANSA, SRIJEDA 30. RUJNA. 1970. 21:17

Sada, dobra vam večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Nastavit ćemo s diktiranjem.

Svi su vam životi, svaki za sebe, namijenjeni da biste proučavajući vanjsko okruženje učili o uvjetima koji vladaju u vašoj nutrini. Vanjsko je odraz unutarnjega.

Predviđeno je da shvatite prirodu svojega unutarnjeg sebstva i da ga manifestirate prema van. Kada se to učini, kako unutarnje sebstvo postaje svjesnije svoje vlastite prirode i sposobnosti, vanjske bi se okolnosti trebale mijenjati nabolje. Teoretski biste tada u svakom životu bili sve jači, sve zdraviji, sve bogatiji i sve mudriji, ali to se ne događa zbog brojnih razloga. Kao što je ranije spomenuto, mnoge osobnosti prisvajaju različite vrste iskustava, usredotočujući se na razvoj u određenim specifičnim područjima i ignorirajući druga, možda i u nizu života.

Ne postoje dvije svijesti s istim iskustvima, odnosno s istim tumačenjima tih iskustava, tako da svaki pojedinac koristi reinkarnacijske mogućnosti na svoj poseban način. Na primjer, nužne su i promjene spola. Neki pojedinci mijenjaju spol svaki put pri prelasku u nov (sljedeći) život. Drugi žive niz ženskih života, a zatim niz muških života, ili obratno, ali cijeli reinkarnacijski okvir mora uključivati iskustva obiju spolova.

Sposobnosti se ne mogu razviti slijedeći iskustva samo jednoga spola. Moraju postojati iskustva kako očinstva tako i majčinstva. Kada dođete do toga da razumijete kako svoje svakodnevno postojanje i život kakav poznajete oblikujete vi sami, tada možete početi mijenjati svoje mentalne i psihičke obrasce, čime se mijenja i vaše svakodnevno okruženje.

(21:25.) Ipak, ovo shvaćanje mora pratiti duboko intuitivno poznavanje sposobnosti unutarnjeg sebstva. Ova vas dva čimbenika zajedno mogu osloboditi svih poteškoća koje su nastale u prošlim životima. Takvim razumijevanjem počet će se mijenjati cjelokupna struktura vašega postojanja, a doći će i do ubrzanja duhovnog i psihičkog rasta.

Vaše sadašnje odnose, stavove i iskustva vodi jedna unutarnja logika. Ako ste, na primjer, u jednom životu mrzili žene, vrlo biste lako mogli u sljedećem životu vi biti žena. Naime, samo ćete se na taj način

moći povezati s iskustvom ženskoga roda i onda se kao žena suočiti s onim stavovima koje ste i sami u prošlosti imali protiv žena.

Ukoliko niste imali suosjećanja prema bolesnima možda ćete se roditi s teškom bolešću, što ćete i opet ovaj put sami odabrati, pa ćete se naći kako od drugih doživljavate stavove koji su nekada bili vaši vlastiti. No takvo će postojanje obično uključivati i neka druga pitanja. Nijedno postojanje nije odabrano samo iz jednoga razloga, nego će ujedno donijeti i mnoga druga psihološka iskustva.

Kronično bolesno postojanje, primjerice, može isto tako biti i mjera discipline koja vam omogućuje iskorištavanje dubljih sposobnosti koje ste u životu u kojemu ste bili dobroga zdravlja ignorirali. Na primjer, savršeno sretan život može, površinski, izgledati sjajno, ali može isto tako u svojoj osnovi biti plitak i ne doprinijeti mnogo razvoju osobnosti.

S druge strane, istinski sretno postojanje duboko je ispunjavajuće i uključivat će spontanu mudrost i duhovnu radost. Drugim riječima, ne želim reći kako patnja nužno dovodi do duhovnog ispunjenja, niti da su sve bolesti odabrane, odnosno prihvaćene zbog spomenutih razloga, jer to niti nije tako.

(21:35.) Bolest je često rezultat ignorancije i navika mentalne lijenosti. No takvu disciplinu mogu usvojiti određene osobnosti koje moraju na sebi primijeniti čvrste mjere zbog nekih drugih karakteristika. Unutar života postoji jedan općenit obrazac koji se primjenjuje na odnose, a to opet ne znači da vi kroz razna postojanja putujete s istim ograničenim i poznatim brojem prijatelja i poznanika koji samo mijenjaju svoje uloge, poput glumaca, mijenjajući svoje likove i navlačeći druge kostime.

Skupine pojedinaca dolaze zajedno u raznim životima zbog određenih svrha, svaki za sebe, a mogu i ne moraju i ponovno doći zajedno u neko drugo vrijeme ili na nekom drugom mjestu. Međutim, i opet za ovo ne postoji nikakvo strogo pravilo. Neke su obitelji potpune reinkarnacije svojih predaka, ali to nikako nije općenito pravilo. Duboki će se odnosi nastaviti na ovaj ili onaj način. A drugi će jednostavno nestati.

Ovdje želim naglasiti da je prilika za razvoj i učenje jednako prisutna u ovom trenutku, u ovom životu, kako će biti prisutna i uvijek. Ukoliko sada ignorirate svakodnevne prilike za razvoj nitko vas neće moći natjerati da prihvatite i služite se većim sposobnostima nakon

smrti ili između života. Učitelji se nalaze ondje, u iskustvu nakon smrti, ali učitelji se nalaze i ovdje, u vašemu sadašnjem iskustvu.

Neke se obitelji okupe u nekom određenom životu ne zbog velike privlačnosti i ljubavi koje su postojale u nekom prošlom postojanju nego zbog suprotnih razloga. Obitelji mogu tako biti sastavljene od pojedinaca koji jedni druge nisu u prošlosti baš voljeli, pa sada dolaze u bliske odnose u kojima moraju zajedno raditi na zajedničkom cilju, učiti kako jedni druge bolje razumjeti i rješavati svoje probleme u drukčijem kontekstu.

Svaka generacija ima svoju vlastitu zajedničku svrhu. A to je usavršavanje unutarnjeg znanja i njegovo što vjernije materijaliziranje prema van, u svijet. Materijalna scena koja se mijenja kroz stoljeća, kako ih vi poznajete, predstavlja unutarnje slike koje su treptale kroz umove onih pojedinaca koji su tijekom tih raznih vremenskih razdoblja živjeli unutar ovoga svijeta.

Sada se možete odmoriti.

(21:48. Janeina je predaja bila brza, no usprkos tome rekla je kako joj trans nije bio toliko dubok kao obično. Ometali su je zvukovi ljudi koji su hodali naprijed-natrag u zgradi ispred našega stana. Inače tako nešto ne bi primjećivala. Nastavak u 22:05.)

Sada, nije nužno da spoznate vlastite prošle živote, iako bi bilo korisno kada biste razumjeli da okolnosti vašega rođenja ovoga puta birate sami.

Ako sada pažljivo proučite vlastiti život vrlo će se jasno pokazati izazovi koje ste si sami postavili. To nije lako učiniti, ali takvu mogućnost ima baš svaki pojedinac. Oslobodite li se mržnje automatski se takvih odnosa oslobađate i u budućnosti, kao i svih mogućih iskustava koja u svojim temeljima nose mržnju.

Poznavanje svoje reinkarnacijske pozadine beskorisno je ako usto ne poznajete i istinsku prirodu svojega sadašnjeg sebstva. Ne možete sadašnje okolnosti opravdati ni racionalizirati tako što ćete reći: „Ovo mi se događa zbog nečega što sam učinio u prošlom životu.". Jer vi sada imate unutar sebe sposobnost promijeniti negativne utjecaje. Možda ste negativne utjecaje donijeli u ovaj svoj život iz nekog razloga, no taj je razlog uvijek povezan s razumijevanjem, a razumijevanje takve utjecaje uklanja.

Ne možete reći: „Siromašni su siromašni jednostavno zato što su odabrali siromaštvo, pa stoga nema nikakve potrebe da im ja

pomažem." Takav stav može u sljedećem iskustvu siromaštvo lako navući i na vaša pleća.

(22:13. Još jednom je naš mačak Willy prekinuo Janein trans skočivši joj u krilo. Još jednom sam ga stavio u drugu prostoriju, što je Jane popratila pogledom koji je govorio „a, tako..." Willy nas ustvari ne prekida baš često; no sada sam si napravio mentalnu zabilješku da ćemo se nakon ovoga vratiti našem ranijem običaju i Willyja ispratiti u drugu prostoriju prije početka seanse. Kada su ove seanse počele 1963. godine Willy je na njih intenzivno reagirao. Nastavak u 22:15.)

Ne nalaze se svi pojedinci na istoj razini postignuća, čak ni na kraju ciklusa reinkarnacija. Neki od njih posjeduju određene kvalitete koje unutar ljudskoga iskustva nemaju pandana. Materijalno postojanje samo po sebi ima na razne pojedince različito djelovanje. Nekima je ono izvrstan medij za izražavanje i razvoj. Oni su mu prilagođeni. Posjeduju vještinu vlastita izražavanja na materijalan način i vjernog materijalnog ostvarivanja svojih unutarnjih osjećaja. Drugima to nije toliko jednostavno, ali se ti isti pojedinci možda mnogo bolje ostvaruju i razvijaju na drugim razinama stvarnosti.

Postoje „tvrdokorne duše" koje žive u materijalnoj stvarnosti i kojima može biti teško prilagoditi se drugim nematerijalnim područjima aktivnosti. No u svim se tim područjima nikada ne negiraju duboki duhovni i emocionalni konteksti. Vrlo bliski prijatelj iz prošlih života, a koji su u položaju to učiniti, često komuniciraju s vama dok se vi nalazite u stanju spavanja, a odnosi se nastavljaju iako vi to na svjesnoj razini ne uviđate.

Na nesvjesnoj ste razini upoznati s rođenjem u materijalni život nekoga koga ste poznavali u prošlosti. Stranci koje susrećete u svojim snovima često su, razumije se, ljudi koji sada žive – suvremenici – koje ste isto tako poznavali u prošlim životima.

A postoje i prolazni odnosi, kontakti koji su ostvareni, a onda i prekinuti. Neka družica iz bilo kojega života, na primjer, može, a i ne mora, predstavljati nekoga s kime ste se duboko povezali, a opet možete ući u brak s nekim zbog vrlo nejasnih osjećaja iz prošloga života i odabrati bračni odnos koji se ne temelji na ljubavi, iako se ona može s vremenom pojaviti.

Blizanci, usput budi rečeno, gotovo uvijek među sobom razviju vrlo duboke vezujuće psihičke odnose snažne, a katkad i opsesivne prirode. Ovdje govorim o jednojajčanim blizancima.

Predlažem pauzu za vas.

(22:29. Ovo svakako nije bila naša noć. Jane je i ponovno, kako je rekla kada je izašla iz transa, bila svjesna zvuka koraka ljudi koji su prolazili naprijed-natrag ispred vrata našega dnevnog boravka. Ja sam se nadao da je trans ovaj puta bio dublji. Nastavak u 22:37.)

Reinkarnacijski ciljevi isto tako uvelike variraju. Želim istaknuti da osobnosti upotrebljavaju reinkarnaciju kao alat. A svaka je osobnost upotrebljava na vlastiti način. Neke osobnosti uživaju u ženskom postojanju, a neke druge više privlače muški životi. Iako se mora proživjeti i jedno i drugo, postoji velik izbor mogućnosti i aktivnosti. Neke će osobnosti u nekim smjerovima razvoja pratiti poteškoće, a u drugima će se razvijati relativno lako.

Nikada nije uključeno predodređenje jer se biraju izazov i okolnosti. Na primjer, neki se problemi mogu kroz nekoliko postojanja odlagati. Neke osobnosti žele poraditi na svojim najvećim problemima i riješiti ih se jednom zauvijek, možda u jednom nizu prilično zahtjevnih i napornih postojanja i vrlo naglašenih okolnosti.

Druge osobnosti, one mirnije prirode, svoje će probleme rješavati jedan po jedan. Mogu se uzeti i razdoblja odmora koja su vrlo ljekovita. Na primjer, jedan se izvrstan, zadovoljavajući život s najmanje problema može odabrati kao uvod u život u kojemu su izazovi koncentrirani, ili kao nagrada samom sebi za neki raniji, težak život. No oni koji potpuno uživaju u materijalnom mediju, bez da su njime opsjednuti, doista vrlo dobro napreduju. Pojedinačne osobnosti prilagođavaju „zakone" reinkarnacije kako bi im oni što bolje odgovarali.

Predlažem da, ukoliko nemaš pitanja, prekinemo seansu.

(„Nemam.")

Najtoplije vas pozdravljam.

(„Laku noć, Seth."

23:47. Janein se trans napokon poboljšao. Rekla je: „Upravo sam počela osjećati kako ulazim u dublje stanje. Barem nisam ničega bila svjesna, no sada je sve gotovo...")

TRINAESTO POGLAVLJE

REINKARNACIJA, SNOVI I SKRIVENI MUŠKARAC I ŽENA UNUTAR SEBSTVA

555. SEANSA, SRIJEDA 21. LISTOPADA. 1970. 21:30

(Od 30. rujna Seth je održao dvije seanse u sklopu tečaja ESP-a. Održao je jednu seansu za našega prijatelja Johna Barclaya koji se seli u Nevadu. Održao je i dvije seanse čiji se sadržaj odnosio na rad u koji se Jane i ja upuštamo zbog ovoga materijala, i mimo toga kroz Jane je govorio još jednom i na televiziji: ovaj put za vrijeme našeg ponovnog posjeta televizijskoj postaji u Washingtonu.

Rano ovoga mjeseca Jane i ja kupili smo jednu antologiju u kojoj je jedan dug dio napisao i Carl Jung, švicarski psihoanalitičar preminuo 1961. godine. Jane još nije do kraja pročitala taj dio knjige kada joj je, u 554. seansi 19. listopada, Seth predložio da na neko vrijeme prestane čitati tu knjigu: „Za sada se ostavi Junga." Nije to dodatno objašnjavao. Ovo nikako nije bio Janein prvi susret s Jungovim opusom.

Svakako je zanimljivo spomenuti način na koji Seth „gradi" na materijalu poput Jungova, razvijajući ga tako da on uključuje i njegove vlastite ideje i tumačenja, kao što je to činio u ovom poglavlju.

Cijeli je dan kišilo. Jane je danas bila kod kiropraktičara i bila je vrlo opuštena, toliko opuštena da sam je upitao želi li održati seansu. Rekla je da želi. Kada je seansa otpočela oči su joj bile napola otvorene, a glas vrlo tih, gotovo kao u normalnom razgovoru.)

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada, početak ćemo s diktatom.

(Mislio sam da ću dobiti nekakvu Sethovu reakciju na Janeino fizičko stanje. „Kako si ti?")

Ja sam dobro. Samo jedna napomena našem prijatelju. Bolje je da kod kiropraktičara ne ide za kišna vremena.

(„Zbog čega?")

Jednim dijelom zbog mišićne reakcije koju je spomenuo i kiropraktičar, a drugim dijelom zato što tjelesni mehanizmi iscjeljenja djeluju učinkovitije kada je vedro. Mnogo bi se brže nakon tretmana vratio natrag u normalno stanje. No ima i jedna korist: ovoga se puta odmorio čitavo predviđeno vrijeme *(jedan sat)* jer je osjećao da mu je to potrebno.

(„Želiš li možda radije da večerašnju seansu preskočimo?")

Za seansu smo spremni. S obzirom na sve, bit će kratka, ali dobra. No želio bih malo ove rečenice pojasniti.

Takav tretman *(kiropraktika)* uzrokuje, jasno, manipuliranje atomskom strukturom koja sačinjava kralješke. Električne reakcije bivaju drukčije sukladno vremenskim uvjetima i stanju atmosfere. Za kišna vremena unutar samih atomskih struktura nalazi se dodatan električni otpor – događa se neka vrsta zakašnjele reakcije koju je teško percipirati na materijalni način – jedno razdoblje zadrške prije no što se kralješci ponovno vrate u mirovanje, da tako kažemo, u željenom položaju.

Dok oni zauzimaju takav željeni položaj i dalje se nastavlja odvijati određena aktivnost. Kada je vrijeme vedro i suho ova je reakcija zadrške daleko slabija, a aktivirani pomiješani atomi mnogo brže se vraćaju u mirovanje.

Sada, naše će se sljedeće poglavlje zvati „Reinkarnacija, snovi i skriveni muškarac i žena unutar sebstva."

(Sada je Jane već znatno brže govorila.)

Kao što sam spomenuo i ranije, sve osobe žive i muške i ženske živote. Sjećanja na njih u pravilu se ne zadržavaju. Kako bi se spriječilo pretjerano poistovjećivanje pojedinca sa svojim trenutnim spolom unutar muškaraca postoji unutarnja personifikacija ženskoga roda. Ova personifikacija ženskoga roda u muškarcima pravo je značenje onoga što je Jung nazivao „anima".

Stoga je *anima* u muškarcima psihičko sjećanje i poistovjećivanje sa svim prethodnim ženskim životima u koje je ovo unutarnje sebstvo bilo uključeno. Ona unutar sebe sadržava znanje o ženskoj prošlosti sadašnjeg muškarca i intuitivno razumijevanje svih ženskih kvaliteta kojima je ova osobnost prirođeno obdarena.

Stoga je *anima* važan čuvar koji sprječava pretjerano poistovjećivanje muškarca s bilo kakvim postojećim kulturološki uvjetovanim muškim karakteristikama koje su mu nametnute kroz sadašnje podrijetlo, okruženje i obrazovanje. *Anima* služi ne samo kao osobni nego i kao masovni civilizacijski utjecaj koji ublažava snažne, agresivne težnje i služi ujedno i kao most kako u komuniciranju sa ženama u obiteljskim odnosima, tako i u komunikaciji koja se događa kroz umjetnosti i verbalizaciju.

Muškarci će tako sebe često sanjati u ženskom rodu. Određen način na koji on to čini može mu mnogo reći o njegovoj vlastitoj reinkarnacijskoj pozadini tijekom koje je djelovao kao žena. Muški i ženski rod očito nisu suprotnosti nego težnje koje se stapaju. Opći tipovi – svećenica, majka, mlada čarobnica, supruga i mudra žena – jesu arhetipovi, jednostavno zato što su oni „korijenski elementi" koji, simbolički, predstavljaju razne vrste takozvanih ženskih kvaliteta i razne vrste ženskih života koje su živjeli muškarci.

Jasno, živjele su ih i žene. Međutim, žene se na njihovu ženstvenost i ženski rod ne mora podsjećati, no opet, kako se one ne bi pretjerano poistovjećivale sa svojim sadašnjim ženskim rodom, unutar žena postoji ono što Jung naziva „animus", odnosno skriveni muškarac.

No i opet, on predstavlja muške živote u kojima je ovo sebstvo bilo uključeno – mladi dječak, svećenik, agresivni „ratnik" i stari mudrac. Ovi tipovi predstavljaju općenito i simbolički prošle muške živote koje su živjele sadašnje žene. Stoga žene mogu mnogo naučiti o svojoj reinkarnacijskoj prošlosti u ulozi muškaraca, proučavajući one snove u kojima se pojavljuju ovi tipovi, ili one u kojima se one same pojavljuju kao muškarci.

Kroz takozvane *animu* i *animus* sadašnje osobnosti mogu primati znanje i intuicije i pozadinu koji su izvedeni iz prošlih postojanja u ulozi drugoga spola. U nekim slučajevima, na primjer, žena može pretjerati i preuveličavati ženske karakteristike, a u tome slučaju *animus*, odnosno muškarac unutar nje stiže u pomoć, donoseći joj kroz iskustva u snovima pravu navalu znanja koje će dovesti do kompenziranja muževnim reakcijama.

Isto se primjenjuje i na muškarce koji se pretjerano poistovjećuju s onim za što vjeruju da su muške karakteristike, bez obzira na to koji je tome razlog. *Anima*, odnosno žena unutar muškarca, tada će ga natjerati na poduzimanje kompenzirajućih radnji koje će dovesti do rasta

intuitivnih sposobnosti, dovodeći kreativni element koji će zauzeti mjesto agresivnosti.

Idealno bi ove radnje, kada bi ih se pustilo da djeluju bez ometanja, dovele do ravnoteže kako kod pojedinaca tako i *en masse*, pri čemu bi se agresivnost uvijek primjenjivala kreativno, kao što doista i može i treba biti.

Možete se odmoriti.

(22:02. „Vrlo dobro."- rekao sam Jane kada je izašla iz transa. „Da," - rekla je - „mogu reći da je bilo izvrsno jer on ima još mnogo toga za reći." Izgledala je toliko bez snage i teških očiju, toliko maglovito, a opet i opušteno, da sam se pitao hoće li moći ostati budna za nastavak. Nastavak na isti način u 22:21.)

Sada, *animus* i *anima* su, dakako, psihički vrlo nabijeni, ali je podrijetlo toga psihičkog naboja, kao i unutarnja fascinacija, rezultat sasvim legitimnog unutarnjeg poistovjećivanja s tim personificiranim karakteristikama drugoga spola.

(Sporije.) Oni ne samo da imaju svoju stvarnost unutar psihe nego su oni od strane unutarnjega sebstva ugrađeni i u genetički šifrirane podatke – u genetičko sjećanje prošlih psihičkih događaja – prevedenih u genetičko sjećanje stanica koje upravo sada sačinjavaju to tijelo.

Svako unutarnje sebstvo koje usvaja novo tijelo, donosi njemu i njegovu cjelokupnom genetskom postavu sjećanje o prošlim materijalnim oblicima u koje je bilo uključeno. Sada sadašnje karakteristike obično zasjenjuju one prošle. One su dominantne, ali i druge su karakteristike prisutne, latentne i ugrađene u taj obrazac. Stoga je materijalni obrazac sadašnjega tijela genetičko sjećanje prošlih materijalnih oblika toga sebstva, kao i njihovih vrlina i mana. *(22:29. Jane je protrljala oči; govorila je polako s mnogo pauza.)*

Pokušat ću to što jednostavnije izložiti. Unutar tijela u sadašnjosti postoje nevidljivi slojevi, pri čemu najgornji sloj koji vidite predstavlja, razumljivo, sadašnji materijalni oblik. No isprepleteni se unutar toga nalaze i slojevi koje možemo zvati nevidljivim slojevima, „sjenkama", latentnim slojevima koji predstavljaju prethodne materijalne slike koje su pripadale toj osobnosti.

Da tako kažemo, oni su na čekanju. One su elektromagnetski povezane s atomskom strukturom sadašnjeg tijela. Prema vašem bi načinu razmišljanja one bile defokusirane. No one su isto tako dio vašeg psihičkog naslijeđa. Često možete dozvati nekadašnju snagu nekog

prethodnog tijela kako bi vam ona pomogla i kompenzirala neku trenutnu slabost. Tijelo, stoga, ne nosi u ovom životu pamćenje o vlastitim prošlim stanjima samo na biološkim osnovama, nego se i zajedno s time, neizbrisivo, čak i materijalno, nalazi pamćenje drugih tijela koje je ova osobnost oblikovala u prethodnim reinkarnacijama.

Anima i *animus* blisko su povezani s tim unutarnjim slikama tijela. Ove slike tijela psihički su snažno nabijene, a pojavljuju se i u stanju spavanja. One pokreću i provode kompenzacije i podsjetnike kojima vas se sprječava u pretjeranom poistovjećivanju s vašim sadašnjim materijalnim tijelom.

One su, dakako, i muškoga i ženskoga roda. Kada ste bolesni, vi u stanju spavanja često imate iskustva u kojima vam se čini da ste netko drugi čije je tijelo potpuno zdravo. Takav je san često ljekovit. Neko „starije" reinkarnacijsko tijelo pristiglo vam je u pomoć, neko tijelo iz kojega možete dobiti snagu kroz sjećanje na njegovo zdravlje.

(22:44.) Ako nemaš nekih pitanja završit ćemo ovu seansu i s našim materijalom nastaviti sljedeći put.

(„Nemam pitanja.")

Želim vam onda oboma sve najljepše i ugodnu večer punu ljubavi.

(„Laku noć, Seth. Puno ti hvala."

22:45. Nakon što je izašla iz transa, Jane je rekla kako se sada osjeća jednako ili bolje no što se osjećala prije početka seanse. Iznenadio ju je iznenadan prekid. Tijekom seanse osjećala se „doista pasivno", a kako je seansa odmicala ja sam svjedočio kako joj je govor postajao sve sporiji i sporiji.)

556. SEANSA, PONEDJELJAK 26. LISTOPADA 1970. 21:08

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada: Nastavit ćemo s diktatom.

Reinkarnacijska iskustva dio su funkcionalnog okvira sebstva, aspekt multidimenzionalne stvarnosti žive psihe. Ova će se iskustva stoga odražavati ne samo na stanje spavanja nego i na druge slojeve aktivnosti.

Materijal sadašnjeg sebstva isprepleten je tim reinkarnacijskim 'prošlostima' iz kojih sadašnje sebstvo, kao iz neke svoje vlastite banke karakteristika osobnosti, nesvjesno povlači razne aktivnosti i uvide. Na površinu često isplivaju sjećanja iz prošlosti, ali ih se ne prepoznaje kao takve jer se ona pojavljuju u obliku mašte ili se projiciraju u umjetničke kreacije.

Na primjer, mnogi pisci povjesničari pišu svoja djela na osnovu izravnih iskustava iz tih vremena. Takvi slučajevi predstavljaju izvrstan primjer djelatnog odnosa između sadašnjeg sebstva i nesvjesnoga, u kojemu se odnosu takva pamćenja dovlače do površine na način koji obogaćuje sadašnji život. Češće se dogodi da ova situacija postane gotovo svjesna, pa pojedinac odmah ispod svjesne razine zna odakle ovaj autentični materijal dolazi.

Slično tome, ovaj reinkarnacijski materijal u snovima se vrlo često ulijeva u jedan dramatičan kalup. Ispod svega ovoga *anima* i *animus* rade zajedno, no ponavljam, ne na suprotnim nego na pretapajućim karakteristikama. Oni – dakako, zajedno – predstavljaju izvor kreativnosti, kako psihičke tako i materijalne.

Anima predstavlja nužnu temeljnu 'brigu o sebi i svojima', razmnožavanje, brigu za potomstvo, intuitivne karakteristike okrenute prema unutra te prema sebi usmjeren fokus iz kojega dolazi kreativnost.

Riječ 'pasivno' ne opisuje dobro ove karakteristike *anime* jer sugerira izostanak kretanja, a to gotovo nikada nije tako. Istina je da *anima* samoj sebi dopušta primanje utjecaja, no motiv za to želja je i potreba usklađivanja s drugim, moćnijim silama. Stoga je kod *anime* jaka želja da se u svemu što je interesira intenzivno i angažira, kao što je jaka i suprotna želja za odmorom. Karakteristike *animusa* pružaju agresivnu pogonsku energiju koja osobnost vraća natrag van, u fizičke aktivnosti, trijumfalno podupirući i održavajući proizvode kreativnosti za koje su zaslužne karakteristike *anime*.

Cjelovito je sebstvo očito zbroj ovih karakteristika, pa i više od toga. Fizički, odnosno spolni tip kreativnosti nakon posljednje inkarnacije jednostavno više nije potreban. Drugim riječima, ne morate se razmnožavati fizički. Jednostavno rečeno, ovo cjelovito sebstvo sadržava muške i ženske karakteristike koje su jedne drugima skladno ugođene i pomiješane na način da se tada može očitovati pravi identitet, on se, naime, ne može očitovati dok se jedna skupina karakteristika mora isticati nad drugom skupinom, kao što to mora biti tijekom vašega sadašnjeg materijalnog postojanja.

(21:30.) Mnogo je razloga zašto je ovo odvajanje unutar vaše dimenzije prihvaćeno. Ovi razlozi imaju veze s određenim načinom na koji je čovječanstvo odabralo evoluirati i upotrebljavati svoje sposob-

nosti. O ovoj ću temi imati još toga za reći, ali taj materijal ne pripada u ovo poglavlje.

Projekcija muškarčeve *anime*, odnosno njegovo skriveno žensko sebstvo, prema [njegovim] shvaćanjima sasvim je prirodna i omogućuje mu ne samo da sam sebe bolje razumije nego da se i bolje poveže s drugim svojim ženskim životima. Isto stoji i za žensku projekciju *animusa* prema muškim rođacima i prijateljima. Stvarnost *anime* i *animusa* daleko je dublja no što je to Jung pretpostavio. Govoreći simbolički, ovo dvoje zajedno predstavljaju cjelovito sebstvo sa svim njegovim raznolikim sposobnostima, željama i karakteristikama.

Oni zajedno djeluju kao ugrađeni, nesvjesni stabilizirajući čimbenik koji djeluje iza slike vaše civilizacije, i to ne samo pojedinačno, nego i kulturološki.

Osobnost kakvu vi poznajete ne može se shvatiti ako se u obzir ne uzmu i prava značenja *anime* i *animusa*. Reinkarnacijski je obrazac, govoreći općenito, otvoren obrazac, u smislu da unutar njega postoji prostora za raznolikost. Svako cjelovito sebstvo ima svoje vlastite pojedinačne karakteristike. Ono može svoje živote živjeti onako kako vidi da se oni uklapaju u smjernice. Može živjeti cijeli neprekinut niz muških ili ženskih života. Takav izbor nosi i neke mane.

No nikakva pravila ne propisuju neki određeni spolni razvoj kroz različite inkarnacije u kojima se razvijaju razne karakteristike, osim onoga da se na kraju mora doživjeti iskustvo oba spola. To ne znači da se mora živjeti jednak broj muških i ženskih života. Na primjer, neki shvate da im je daleko lakše razvijati se kao jedan ili drugi spol, pa će im trebati više prilika za iskustvo u spolu s kojim doživljavaju poteškoće.

Animus i *anima* u tim slučajevima, u kojima se odaberu nizovi života u jednom spolu, postaju čak i važniji. Izvorni uzorak za *animus* i *animu* dolazi iz cjelovitog sebstva prije reinkarnacije. *Animus* i *anima* rađaju se u pojedincu s prvim materijalnim životom i djeluju kao jedan unutarnji obrazac, podsjećajući ovu osobnost na njezino temeljno jedinstvo. Postoji još jedan razlog za snažan psihički naboj koji se nalazi iza ovih simbola i božanske kvalitete koju oni mogu odašiljati i projicirati.

(21:48.) Muškarci žude za *animom* jer ona dubokom nesvjesnom predstavlja one druge karakteristike cjelovitog sebstva koje, s jedne strane, leže prikrivene i koje se, s druge strane, bore za oslobađanje.

Napetost između to dvoje vodi ga da agresivnost umiri kreativnošću, odnosno da tu agresivnost upotrebljava kreativno.

Sada, između ovih simbola i borbe u koju je čovječanstvo uključeno postoje duboke povezanosti. Vaša svijest kakvu vi poznajete, vaša upravo sadašnja vrsta svijesti, očitovanje je svijesti koje je prouzročila određena vrsta napetosti, specifična vrsta fokusa koja potječe iz istinske nesvjesnosti cjelovitoga sebstva.

(Jane, govoreći u Sethovo ime, otkako je ova seansa započela u 21:08 nije uzela pauzu. Sada je bilo 21:54.)

Znam da si umoran.

(„Ja sam dobro.")

Ova istinska nesvjesnost nije nesvjesna. Umjesto toga ona je toliko duboko i neizrecivo svjesna da svijest iz nje kipti pjenušajući se. Život kakav poznajete samo je jedno od mnogih područja u kojima je ona svjesna. Kako bi se ovo posebno iskustvo svijesti zadržalo iznad svih ostalih u svakom aspektu njezine svijesti moraju se održavati doslovno goleme sile i ravnoteža.

(21:58.) Vaša stvarnost postoji u jednom određenom području aktivnosti u kojemu su agresivne kvalitete, karakteristike koje pogone prema van, izuzetno nužne za sprječavanje pada natrag u beskrajne mogućnosti iz kojih ste vi jednom potekli. A opet, iz te nesvjesne lijehe mogućnosti vi izvodite svoju snagu, svoju kreativnost i nježnu, a opet moćnu vrstu pojedinačne svijesti koja jest vaša vlastita.

Prihvaćeno je da ova podjela na dva spola dijeli i uravnotežuje ove najnužnije, ali prividno suprotne težnje. Samo početna svijest treba ove vrste kontrola. Anima i animus stoga su, zajedno sa svojim nužno komplementarnim, ali prividno suprotstavljenim težnjama, duboko sjedinjene, a ujedno su vrlo važne za održavanje same prirode vaše ljudske svijesti.

Odmorite se na trenutak.

(22:03. Jane je, i dalje u transu, neko kraće vrijeme sjedila u tišini. Ja sam odmarao ruku kojom pišem. Nastavak u 22:04.)

Postoje nadalje i prirodne napetosti između spolova koje se temelje na daleko dubljim uzrocima od onih fizičkih. Ove su napetosti rezultat prirode vaše svijesti koja potječe iz *anime*, dok njezin kontinuitet ovisi o „agresivnosti" *animusa*. Donekle sam objasnio fascinaciju koju jedna osoba razvija prema drugoj, što dolazi od unutarnjeg znanja o cjelovitome sebstvu, pri čemu se ova fascinacija trudi doseći istinski

identitet mukotrpno kombinirajući i ostvarujući prividno suprotne težnje koje su njegov dio.

Na kraju ciklusa reinkarnacija cjelovito je sebstvo daleko razvijenije no što je to bilo ranije. Ono je uvidjelo i samo sebe iskusilo u jednoj dimenziji stvarnosti koja mu ranije nije bila poznata, a usto je, jasno, iskustvo svojega postojanja uvećalo. No pritom se ne događa cijepanje cjelovita sebstva na pola, kako bi se onda jednostavno vratilo samo sebi.

(Duga pauza u 22:12.) Sada, postoji mnogo toga što se tiče prirode predodžbe koje bismo ovdje trebali raspraviti. Ipak, i ovdje postoji manevarski prostor i mnogo različitih mogućnosti. Obično vi između života unaprijed odabirete svoju djecu, a ona odabiru vas za roditelje.

(22:15.) Ukoliko ste rođeni kao muškarac vaša vam majka posluži kao poticaj za aktiviranje simbola *anime* u sebi, tako da obrazac vaših vlastitih ženskih života postane dio vašeg sljedećeg postojanja. Vaša majka će, ako ste je poznavali u prošlosti, prilikom vašega rođenja doživjeti navalu snova koji uključuju druge živote u kojima ste vas dvoje bili zajedno.

Ovi se snovi čak i ne moraju svjesno zabilježiti, no u mnogim se to slučajevima ipak dogodi, a onda se oni zaborave. Njezini će joj prošli muški životi pomoći da se s vama poveže kao sa svojim sinom. U nekim se slučajevima nove majke mogu osjećati vrlo agresivno i nervozno. Ovi se osjećaji katkad pojavljuju zbog činjenice da sin unutar nje dovodi do aktiviranja *animusa*, što ima za posljedicu oslobađanje agresivnih osjećaja.

Možete se odmoriti. Želio sam ovo sve dovršiti kada nam tako dobro ide.

(„Mislim da je ovo vrlo zanimljivo."

22:22. „Vau! Ja sam izvan... Ne mogu otvoriti oči." - rekla je Jane pokušavajući ih otvoriti. Nakon nekoliko bezuspješnih pokušaja naglo se zavalila natrag u svoju ljuljačku. Mislio sam da se nalazi u stanju koje je blisko snu. Nekoliko sam je puta zazvao imenom, a zatim sam predložio da ustane i napravi neke tjelesne vježbe, no ona se tada napokon počela osvrtati otvorenih očiju. Stavila je natrag svoje naočale, ustala i počela hodati po sobi.

Janeina je brzina bila prilično velika, izuzev ondje gdje je tako rečeno. O materijalu je imala samo opći dojam. Rekao sam joj kako ja mislim da je bilo izvrsno, cijelo vrijeme, a da su posljednjih nekoliko stranica najbolje.

Pokazalo se da je ova pauza označila i kraj večerašnje predaje materijala za Sethovu knjigu. Seth je tada predao četiri stranice materijala za mene. I pri tome je brzina Janeina govora bila dobra. U ovoj smo seansi primili mnogo više podataka no što je to bilo uobičajeno. Završila je u 23:11 s dobrim osjećajem velike količine odrađenog posla za ovaj dan.)

557. SEANSA, SRIJEDA 28. LISTOPADA 1970. 21:19

(Imao sam dva pitanja koja sam iznio Jane, no nisam očekivao da Seth na njih nužno odgovori večeras.

1.U 556. seansi Seth je rekao kako su mnogi pisci povijesnih djela pisali iz svojih izravnih iskustava doživljenih u prošlim životima. Moje se pitanje ticalo hipotetskog pokusa u kojemu bi, recimo, stotinu takvih pisaca bilo hipnotizirano bez da ih se uputi u svrhu pokusa; nakon što bi pali u stanje hipnoze ispitivalo bi ih se o sjećanjima iz prošlih života. Zanimalo bi me koji bi se postotak tih pisaca sjetio bilo čega te bi li takav pokus mogao podastrijeti čvrste dokaze reinkarnacije.

2. Koji postupci stoje na raspolaganju nematerijalnoj osobnosti kada ona odluči materijalno se inkarnirati po prvi put? Kako izgleda početni život? Je li donekle pogodno biti divlji, ili je bolje biti „kultiviran"? I je li uopće, na bilo koji način, uključena neka vrsta predodređena obrasca?

Budući da su me neko vrijeme zaokupljala ovakva pitanja mislio sam da su možda zanimljiva i čitateljima Sethove knjige. No kako se stvari za sada razvijaju, Seth na prvo pitanje nije uopće obratio pozornost, a na drugo se osvrnuo na vrlo zanimljiv način.

Upravo prije no što će seansa večeras započeti, naglas sam se upitao kako bi ovo trinaesto poglavlje izgledalo da Jane nije rano ovoga mjeseca počela čitati spomenutu antologiju u kojoj se nalazio i dugačak dio koji je napisao švicarski psihoanalitičar Carl Jung. Kao što sam spomenuo, Seth je 19. listopada, prije no što je ona knjigu pročitala do kraja, rekao Jane da je neko vrijeme ne čita. Vidi bilješke na početku 555. seanse 21. listopada. Ni ja ni ona nismo tu antologiju otada čitali.

Jasno, Jungov se utjecaj u ovom poglavlju pojavio, iako na način na koji je to Seth izveo. No to znači da su slični događaji iz naših vlastitih života utjecali i na sva ostala pojedina poglavlja ove knjige. Donekle bi na točan oblik poglavlja mogao utjecati i sam trenutak kada je održana seansa za taj dio knjige, kao i na njegov suštinski sadržaj. Tako bi neko djelovanje imali čak i prekidi....)

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

(Zadovoljan i veseo): Sada sam sretan što odobravate moju knjigu.

(„Ja mislim da je izvrsna.")

A imam još mnogo toga za predati.

(„Vrlo dobro.")

Sada, ovo je živ poduhvat, pa mi iskorištavamo prednosti takvih događaja iz vaših vlastitih života, a i upravo sam ja doveo do toga da Ruburt uzme ovu knjigu *(u kojoj se nalazi Jungov dio).*

(„Nije mi to palo na um." A bio sam siguran da nije ni Jane.)

A onda, nakon što je pročitao koliko je pročitao, želio sam da je neko vrijeme ostavi postrani. *(Pauza.)* Nastavit ćemo s diktatom.

(No u ovom je trenutku Seth zatražio da ja malo odložim svoju bilježnicu, uz riječi kako je zažalio što sam ja tijekom seansa bio toliko zaokupljen pisanjem. Nakratko smo proćaskali, što je bilo vrlo ugodno. Janeine su oči bile tamne i širom otvorene, a njezin je govor bio živ; bilo je lako osjetiti neposrednost Sethova prisustva. Ova je pauza u diktatu trajala manje od jedne minute. Nastavak diktata u 21:20.)

Atomi koji sačinjavaju fetus imaju vlastitu vrstu svijesti. Ova eterična svijest koja postoji nezavisno od materije materiju stvara sukladno svojoj sposobnosti i svojemu stupnju. Fetus tako posjeduje svoju vlastitu svijest, jednostavnu komponentu svijesti sastavljenu od atoma koji ga sačinjavaju. A ona postoji i prije no što u njega uđe osobnost koja se reinkarnira. Svijest materije prisutna je u svakoj materiji: u fetusu, u kamenu, u vlati trave i u noktu.

Osobnost koja se reinkarnira ulazi u novi fetus sukladno svojim vlastitim težnjama, željama i karakteristikama, uz neke ugrađene zaštitne mjere. Ipak, ne postoje nikakva pravila koja bi govorila da osobnost koja se reinkarnira mora ovaj novi, za nju pripremljen oblik zauzeti u trenutku začeća, u najranijim mjesecima ili pak u trenutku rođenja.

Ovaj postupak teče postupno, individualan je i određen iskustvom u drugim životima. Osobito ovisi o emocionalnim karakteristikama, i to ne nužno onoga posljednjeg inkarniranog sebstva, nego o prisutnim emocionalnim napetostima koje postoje kao rezultat čitave skupine ranijih života.

(Pauza u 21:32.) Usvojene su različite metoda ulaska. Postoji li snažan i čvrst odnos između roditelja i budućeg djeteta, onda ta osobnost može ući već u trenutku začeća, pogotovo ako je ona izuzetno

nestrpljiva pridružiti im se. No veliki dijelovi samosvijesti čak i u tome slučaju nastavljaju djelovati u dimenziji između života.

U početku je pod ovim okolnostima stanje u maternici slično stanju u snovima, a predmetna je osobnost i dalje usredotočena uglavnom na postojanje između života. Ova se situacija postupno preokreće, sve dok ne postane teže zadržati jasnu koncentraciju na situaciju između života.

Kada se pod ovim okolnostima ta osobnost poveže prilikom začeća, gotovo bez iznimke između tih roditelja i toga djeteta postoje povezanosti i iz prošlih života, ili postoji neprestana i gotovo opsjedajuća želja za povratkom u zemaljsku situaciju, bilo iz nekog određenog razloga odnosno cilja, ili zato što je osobnost koja se reinkarnira trenutno opsjednuta zemaljskim postojanjem. Ovo nije nužno štetno. Ta osobnost može jednostavno shvaćati kako joj materijalno iskustvo godi, možda je trenutno orijentirana na zemaljski život i zemaljsku atmosferu doživljava kao dimenziju koja pruža obilje mogućnosti za rast njezinih vlastitih sposobnosti.

Neke se osobnosti na ulazak prilikom začeća povuku zbog naizgled manje važnih motiva, pohlepe, na primjer, ili opsjednutosti željom koja je djelomično sastavljena od neriješenih problema. Druge osobnosti, koje se u zemaljskom postojanju nikada potpuno ne skrase, mogu cjeloviti ulazak neko vrijeme odgađati, a kada konačno i uđu, one određeni odmak od takvoga tijela zadržavaju i dalje. Gledajući sada na sasvim drugi kraj zemaljskoga života, isto se ovo može primijeniti i na stanje prije smrti, kada neki pojedinci svoj fokus odvrate s materijalnoga života, ostavljajući tjelesnu svijest samu. Drugi pak ostaju sa svojim tijelom sve do posljednjega trenutka. Osobnost se u danima najranijeg djetinjstva nikada stabilno ne usredotočuje na tijelo.

Odmorite se, pa ćemo nastaviti.

(21:47 do 22:00.)

Sada, kao što sam vam rekao, ove se odluke uvijek donose unaprijed. Osobnost koja se reinkarnira stoga je svjesna da se događa začeće na koje ona čeka. A iako ona i u tome trenutku može odlučiti hoće li ili neće ući, nju taj trenutak i ta situacija u prostoru i materijalnom tijelu neodoljivo privlači.

A nekada će osobnost koja će na kraju postati nečije dijete, i ponovno privučena, posjetiti okruženja oba svoja buduća roditelja mnogo prije samoga začeća. To je sasvim prirodno.

Između života pojedinac može doživjeti kratke bljeskove uvida u svoje buduće postojanje, ne nužno i u neke određene događaje, ali će sigurno tada doživjeti samu bit novoga odnosa, a onda će se, u očekivanju toga, podsjećati na izazov koji si je postavio. Imajući to na umu, mogu reći kako su u vašim domovima jednako stvarni duhovi iz budućnosti kao i oni iz prošlosti.

Situacija nije takva da postoje potpuno prazne čahure materije koje treba ispuniti, u smislu da nova osobnost lebdi oko i unutar njih, posebno nakon začeća, kada sve aktivnosti poprimaju veći intenzitet i učestalost. Ipak, šok koji nastaje rođenjem nosi nekoliko posljedica koje obično tu osobnost navedu da odjednom i potpuno, da tako kažemo, kao nekom eksplozijom uđu u materijalnu stvarnost. Uvjeti prije toga prilično su jednoliki. Tjelesna se svijest uspostavlja gotovo automatski, pri čemu ona reagira snažno, ali u vrlo kontroliranim uvjetima.

Sve se ovo odjednom nakon rođenja završava, a [novi] poticaji uvode se brzinom koju ova tjelesna svijest nije nikada u toj mjeri iskusila.

(22:10.) Ona ima snažnu potrebu za nekim stabilizirajućim čimbenikom. Prethodno je tjelesnu svijest obogaćivalo i podržavalo duboko biološko i telepatsko poistovjećivanje s majkom. Komunikacija živih stanica mnogo je dublja no što biste si vi to mogli zamisliti. Što se tiče same tjelesne svijesti, ovo se poistovjećivanje gotovo potpuno završava prije rođenja.

Sve dok nova osobnost ne uđe fetus sebe smatra dijelom majčina organizma. U trenutku rođenja ta podrška odjednom nestaje. Ukoliko nova osobnost nije ranije ušla u potpunosti, ona to obično učini prilikom rođenja kako bi ovaj novi organizam stabilizirala. Drugim riječima, ona novi organizam umiruje i tješi. Tako će nova osobnost ovo rođenje iskusiti na razne načine i u različitim stupnjevima, ovisno o tome u kojemu je trenutku u ovu dimenziju ušla.

Uđe li u trenutku rođenja prilično je nezavisna i nije još poistovjećena s oblikom u koji je ušla, pa djeluje kroz ulogu davanja potpore. Ukoliko je ova osobnost ušla kod začeća ili neko vrijeme prije rođenja donekle se poistovjećuje s tjelesnom sviješću, odnosno s fetusom. Percepciju je već počela usmjeravati – iako percepcija započinje bez obzira na to je li ili nije na ovaj način usmjerena – i ona će šok rođenja iskusiti izravnije, na neposredniji način.

(22:19.) Tada između ove osobnosti i iskustva rođenja neće postojati nikakav procjep. Tek ušla osobnost, kao jedna svijest, treperi, u smislu da će trebati proći određeno vrijeme prije no što se dogodi stabilizacija. Na primjer, kada ovo dijete, a osobito dok je još malo, spava, ova osobnost često to tijelo jednostavno napusti. Poistovjećivanje sa situacijom između života postupno slabi sve dok se fokus gotovo potpuno ne usredotoči na materijalno tijelo.

Jasno je kako se neki s tim tijelom poistovjećuju daleko potpunije od drugih. Govoreći općenito, postoji jedna optimalna točka usredotočenja na materijalnu stvarnost, jedno razdoblje intenziviranja koje nema nikakve veze s trajanjem. Ono može potrajati jedan tjedan ili trideset godina, a otada pa nadalje ono počinje slabiti i počinje neprimjetno prelaziti na druge slojeve stvarnosti.

Sada, neka kriza može, a osobito dogodi li se ona vrlo rano ili vrlo kasno u životu, toliko poljuljati poistovjećivanje osobnosti s tijelom da ga ona privremeno napusti. Ona može tada napraviti jednu od mnogih stvari. Može toliko potpuno napustiti svoje tijelo da ono padne u komu ako je šok pretrpjela i tjelesna svijest. Ako je taj šok psihološki pa tjelesna svijest i dalje djeluje više-manje normalno osobnost se može vratiti u neku raniju reinkarnacijsku osobnost.

U tom je slučaju to samo regresija koja često prođe. Ovdje se još jednom dotičemo *animusa* i *anime*. Vjeruje li neka osobnost kako joj u muškom životu baš i ne ide dobro može aktivirati kvalitete *anime*, preuzimajući karakteristike nekoga prošlog ženskog postojanja u kojemu se sama sa sobom dobro snalazila. Isto to se, samo obrnuto, može dogoditi i ženi.

(22:30.) S druge strane, ako ta osobnost shvati da je toliko prepoistovjećena sa svojim sadašnjim spolom da joj je individualnost duboko ugrožena, ona i tada može dovesti na površinu suprotnu sliku, sve do te mjere u kojoj će se ponovno identificirati s nekom prošlom osobnošću suprotnoga spola.

Ovakva vlast osobnosti nad tijelom u ranim je godinama slaba, ali s vremenom jača. Ova osobnost može, iz svojih vlastitih razloga, odlučiti da odabere neko tijelo koje estetski nije lijepo. Ne mora se s njim nikada povezati, a iako će to postojanje poslužiti za sve svrhe koje je ova osobnost imala na umu, uvijek će se između toga tijela i osobnosti koja ga naseljava osjećati osnovna distanca.

One ranije spomenute osobnosti koje ulaze u tijelo u trenutku začeća obično vrlo snažno žude za materijalnim postojanjem. Stoga će

biti potpunije razvijene, a svoje će individualne karakteristike pokazivati vrlo rano. One novo tijelo zauzimaju i odmah ga oblikuju. Njihova je vlast i kontrola materije snažna, pa obično ostaju u tijelu i umiru bilo u nesrećama u kojima smrt nastupi iznenada, ili u snu, odnosno od neke bolesti koja napada iznenada i brzo se razvija. One u pravilu materijom rado i vrlo dobro barataju.

(22:40.) One su emocionalne. Svoje probleme rješavaju odmah, katkad nestrpljivo i na vrlo konkretan način. Dobro im ide rad sa zemaljskim materijalima, a svoje misli vrlo prodorno prevode u materijalnu stvarnost. Podižu spomenike i kompletne gradove. One su arhitekti. Obuzete oblikovanjem materije i njezinim ukalupljivanjem u svoje želje.

Sada, u pravilu, one koje u vašu razinu postojanja ne uđu sve do trenutka rođenja nisu toliko sposobne baratati materijom na ove određene opisane načine. One su prosjek, ako možemo upotrijebiti taj izraz, prosjek, odnosno srednja vrijednost.

Sada, postoje i one koje se novom postojanju opiru koliko god to mogu, čak i ako su ga same odabrale. Moraju u nekoj mjeri biti prisutne prilikom rođenja, ali potpuno poistovjećivanje s rođenim djetetom svejedno mogu izbjeći. One lebde unutar i okolo toga oblika, ali napola se opirući. Za takvo ponašanje postoji mnoštvo razloga. Neke osobnosti jednostavno više vole postojanje između života i daleko ih više zaokuplja teoretsko rješavanje problema od praktične primjene koja je sama po sebi nužno uključena. Druge su otkrile kako materijalno postojanje ne udovoljava njihovim potrebama u onoj mjeri u kojoj su mislile da hoće, pa će one mnogo bolje napredovati u drugim poljima stvarnosti i postojanja.

(22:48.) Ipak, zbog svojih vlastitih karakteristika neke više vole donekle se od svojega materijalnog postojanja distancirati. Njih daleko više zaokupljaju simboli. One na zemaljski život gledaju kao na jedno vrlo eksperimentalno postojanje. Pristupaju mu s predrasudama, gotovo s prezirom, da tako kažemo. Njima nije toliko zanimljivo baratati materijom, koliko su zainteresirane za načine na koje se ideje pojavljuju u obliku materije.

I ponovo govoreći općenito, one su uvijek bliskije mislima, filozofijama i nedodirljivoj stvarnosti. One su mislioci koji su uvijek donekle odvojeni od materijalne stvarnosti, pri čemu i njihova tijela pokazuju nedostatnu razvijenost mišića. Iako su i pjesnici i umjetnici pomalo ovakve prirode, oni ipak, u pravilu, materijalne vrijednosti zemaljskog

postojanja prihvaćaju dosljednije, premda i sami nose mnoge navedene karakteristike.

Zbog toga će njihov odnos prema tijelu uvijek varirati. Mogu se odabrati razni tipovi tijela, ali će sa strane cjelovitoga sebstva uvijek postojati neke općenite sklonosti i karakteristike koje će to cjelovito sebstvo voditi, tako da će različiti životi koji se žive i dalje uglavnom imati vlastite individualne nijanse.

Gotovo je nemoguće govoriti o tome kako se odvija ulazak osobnosti u fizičko tijelo bez da se raspravlja i o načinima na koje ga ona napušta, jer sve to uvelike ovisi o osobnim karakteristikama i stavovima te načinima pristupa materijalnoj stvarnosti. Odluke o budućim životima ne moraju se donositi samo u situacijama između života nego se mogu donositi i u stanju spavanja tijekom bilo kojega od života.

Na primjer, vi ste možda već sada odlučili o okolnostima u kojima će se odigrati vaša sljedeća inkarnacija. Usprkos tome što su možda, govoreći vašim rječnikom, vaši budući roditelji sada još malena djeca, ili se, prema vašoj vremenskoj odrednici, još nisu ni rodili, takve se stvari svejedno mogu odrediti.

Sada se možete odmoriti.

(„Bilo je vrlo dobro."

23:00. Janein je trans bio dubok. Neko je vrijeme pokušavala zadržati oči otvorenima. „Volim kada to radi ovako, kada sam svo vrijeme izvan." - rekla je. „A kada se vratim ne znam gdje sam.... Bila sam doista izvan sebe."

Ova je pauza označila kraj diktata njegove knjige za ovu večer. Seth je prije završetka seanse još predao nekoliko stranica osobnog materijala za Jane i mene.)

Četrnaesto Poglavlje

PRIČE O POČETKU I O MULTIDIMENZIONALNOM BOGU

559. SEANSA, PONEDJELJAK 9. STUDENOGA 1970. 21:18

(Izvadci iz 558. seanse od 5. studenoga uključeni su u Dodatak.)
Dobra večer.
(„Dobra večer, Seth.")

Sada, vezano uz diktat. Krenut ćemo s novim poglavljem. Ono će se zvati „Priče o početku i o multidimenzionalnom Bogu". *(Saginjući se naprijed uz osmijeh, ali i koncentrirana):* Kako ti se to sviđa?

(„Sviđa mi se jako.")

Jednako kao što i sadašnji život nekoga pojedinca izvire iz skrivenih dimenzija koje se nalaze onkraj dimenzija što su lako dostupne materijalnim pojmovima, i jednako kako on svoju energiju i snagu za djelovanje crpi iz nesvjesnih izvora, isto tako iz drugih dimenzija nastaje i sadašnji materijalni svijet kakav vi poznajete. Isto tako i on ima svoj izvor, pa i on svoju energiju crpi iz dubljih stvarnosti.

Povijest kakvu vi poznajete ne predstavlja ništa više do jedne jedine svjetlosti na koju se vi usredotočujete. Vi tumačite one događaje koje unutar toga vidite i na njezino svjetlucanje projicirate svoja tumačenja događaja koji se mogu dogoditi. Vaša je koncentracija toliko u transu da kada se zapitate o prirodi stvarnosti vi automatski svoje pitanje uokvirite unutar granica toga jednoga malena treperava trenutka koji vi zovete materijalnom stvarnošću. Kada razmišljate o aspektima Boga, bez daljnjega razmišljanja govorite o stvoritelju toga jednoga svjetla. To svjetlo jest jedinstveno i kada biste doista razumjeli što ono jest, vi biste tada doista razumjeli i prirodu istinske stvarnosti.

Povijest, onakva o kakvoj vi razmišljate, ne predstavlja ništa više od jedne tanke linije mogućnosti u koju ste vi upravo sada uronjeni. Ona ne predstavlja cjelokupan životni tijek vaše vrste, pa ni katalog svih fizičkih aktivnosti, a niti ne započinje pričati priču o materijalnim stvorenjima, njihovim civilizacijama, ratovima, radostima, tehnologijama i njihovim trijumfima. Stvarnost je daleko raznolikija, daleko bogatija i neizrecivija no što vi sada možete pretpostaviti i obuhvatiti. Evolucija, onakva kakvom je vi zamišljate i kako su je kategorizirali vaši znanstvenici, ne predstavlja ništa više do samo jedne moguće evolucijske linije, one u koju ste, još jednom, vi upravo sada uronjeni.

(21:35.) Stoga su se događali, događaju se i tek će se događati mnogi drugi jednako valjani i jednako stvarni evolucijski razvoji, i to svi oni unutar drugih mogućih sustava materijalne stvarnosti. Takve raznolike, beskrajne mogućnosti razvoja nikada se ne bi mogle ostvariti unutar samo jednog uskog okvira stvarnosti.

Vi sa svojom divnom nevinošću i golemim ponosom zamišljate kako je evolucijski sustav kakav vi poznajete jedini takav, odnosno kako je fizički nemoguće da postoji još koji pored njega. Sada, unutar ove materijalne stvarnosti kakvu poznajete postoje odgonetke i rješenja prirode drugih materijalnih stvarnosti. Unutar vaših vlastitih materijalnih oblika nalaze se uspavana neka druga osjetila koja ne upotrebljavate, a koja su se mogla aktivirati, ali se u vašoj mogućnosti aktivirala nisu. Sada, govorio sam o zemaljskim razvojima, stvarnostima koje su zbog toga okupljene oko zemaljskih aspekata kakve vi poznajete.

Nijedna evolucijska linija nije prekinuta. Zbog toga, ako ona unutar vašega sustava nestaje, pojavljuje se unutar nekoga drugoga. Sve moguće materijalizacije života i svijesti dobiju svojih pet minuta i stvaraju onakve uvjete unutar kojih one mogu rasti i razvijati se. A njihovih je pet minuta, govoreći vašim rječnikom, vječnost.

Ja sada, u ovom poglavlju, uglavnom govorim o vašem planetu i Sunčevom sustavu, no sve se to primjenjuje i na sve aspekte vašeg materijalnog svijeta. Vi ste svjesni samo jednog specifičnog, delikatno uravnoteženog, ali jedinstvenog dijela materijalnog postojanja. Vi niste samo stvorenja tjelesnih bića koja oblikuju slike od krvi i mesa, uklopljena u određenu vrstu prostora i vremena. Vi ste ujedno i stvorenja koja potječu iz partikularizirane dimenzije mogućnosti, rođena iz dimenzija zbilje koje su znatno prilagođene vašem vlastitom razvoju, obogaćivanju i rastu.

(21:53.) Posjedujete li već sada ikakvo intuitivno razumijevanje prirode entiteta ili cjelovitog sebstva vidjet ćete kako vas ono stavlja u položaj u kojemu se određene sposobnosti, uvidi i iskustva mogu ostvariti, odnosno u položaj u kojemu se vaša jedinstvena vrsta svijesti može njegovati. Vaše i najtanašnije iskustvo ima mnogo veće učinke unutar ovoga multidimenzionalnog okruženja no što to vaš materijalni mozak može pojmiti. To je tako jer dok ste vi intenzivno zaokupljeni onim što može izgledati kao jedan beskrajno malen aspekt stvarnosti, i dok vam se čini da ste u njega potpuno uklopljeni, ustvari su toliko zahvaćeni samo „najpovršniji" elementi vašega sebstva. Ne volim u ovom smislu upotrebljavati riječ „površno", ali sam je upotrijebio kako bih naglasio postojanje mnogobrojnih dijelova sebstva koji su inače uključeni, pri čemu su neki od njih zahvaćeni svojim stvarnostima jednako kao što ste vi zahvaćeni svojom.

Entitet, istinsko višedimenzionalno sebstvo svjesno je svih svojih iskustava, a ovo je znanje donekle dostupno i ovim drugim dijelovima sebstva, uključujući, dakako, i materijalno sebstvo kakvo vi poznajete. Ovi razni dijelovi sebstva zapravo će na kraju (govoreći vašim rječnikom) postati potpuno svjesni. I točka. Takva će svjesnost automatski izmijeniti ono što se sada čini da njihova priroda jest, čime će se obogatiti mnogostrukost i raznolikost postojanja.

Možete se odmoriti.

(22:03. Janein je govor tijekom velikog dijela ove predaje bio prilično spor. Ja sam u pauzi pomalo zijevao. Nastavak u 22:15.)

Sada, ova će seansa biti kratka....

(„Ja sam dobro.")

... sada kad sam započeo naše novo poglavlje. No imam neke komentare. Samo trenutak.

(Seth je nastavio s predajom nekih osobnih materijala za Jane i za jednog od polaznika njezina tečaja ESP-a.)

Imate li još kakvih pitanja?

(„Ne, mislim da nemamo.")

Doista smo načeli jedan izvrstan materijal. Od srca vam želim ugodnu večer.

(„Isto želimo i mi tebi, Seth.")

I šaljem vam oboma najsrdačnije pozdrave.

(„Hvala ti. Laku noć." 22:34.)

560. SEANSA, PONEDJELJAK 23. STUDENOGA 1970. 21:10

(Jane se u posljednje vrijeme malo odmarala od seansa. Održala je samo njih nekoliko, u okviru svojega tečaja ESP-a.)

Sada, dobra vam večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Nastavit ćemo s diktiranjem.

Tako u mnogim mogućim sustavima stvarnosti dominiraju materijalni podaci, no takve materijalne mogućnosti ne predstavljaju ništa više od jednog malena dijela svega. Svi vi ujedno postojite u nematerijalnom sustavu, a ranije sam već objasnio kako se vaše i najslabije misli i emocije manifestiraju na razne druge načine, mimo onoga kojim se manifestiraju u vašem polju postojanja.

Vama, onakvima kakve vi sebe poznajete, „trenutno" je poznat samo jedan dio vašega cjelokupnog identiteta. I stoga, kad razmišljate o pitanju nekog višeg bića zamišljate neku osobnost muškoga spola koja posjeduje sve sposobnosti koje posjedujete i vi, uz velik naglasak na one kvalitete koje vi sami cijenite. Stoga se takav zamišljeni bog kroz vaša stoljeća mijenjao, odražavajući promjenjiva čovjekova poimanja o sebi.

Kada je čovjek vjerovao da su okrutnost i moć poželjne karakteristike, potrebne osobito u borbi za fizički opstanak, i bog je bio takav. On je te karakteristike projicirao na svoju predodžbu boga jer ih je i sam priželjkivao, a ujedno ih se i bojao. Tako ste svoje predodžbe o bogu ulijevali i u vlastitu sliku.

U stvarnosti koja je nezamislivo višedimenzionalna, ovi stari koncepti Boga relativno su besmisleni. Čak i taj pojam – više biće – sam je po sebi zavaravajuć jer vi prirodno na njega projicirate kvalitete ljudske prirode. Kada bih vam rekao da je Bog ideja ne biste shvatili što želim reći jer ne razumijete dimenzije u kojima neka ideja posjeduje svoju stvarnost, ili pak energiju koja iz nje može poteći i koju ona može odaslati. Ne vjerujete u ideje na isti način na koji vjerujete u materijalne predmete, pa kada bih vam rekao da je Bog ideja, vi biste to pogrešno protumačili na način koji bi govorio da Bog na razini stvarnosti ne postoji, da je neodređen, da ne posjeduje stvarnost, svrhu i da ne može djelovati pokretački.

Sada, vaša je vlastita materijalna slika materijalizacija vaših predodžbi o sebi, unutar značajki same materije. Bez ideje o sebi sami-

ma vaša materijalna slika ne bi postojala. A opet, često ste jedino nje svjesni.

Inicijalna snaga i energija te vaše zamisli o vama samima održava vašu sliku živom. Stoga su ideje daleko važnije no što vi to uviđate. Kada biste pokušali prihvatiti zamisao da je vaše postojanje multidimenzionalno, da vi živite unutar medija beskrajnih mogućnosti, tada biste mogli donekle pojmiti i stvarnost što se nalazi iza riječi „bog", a mogli biste i razumjeti zašto je istinsko razumijevanje toga koncepta gotovo nemoguće izraziti riječima.

Bog je, stoga, prvi od svih stvoritelja, i to ne jednog materijalnog svijeta nego beskrajne raznolikosti mogućih postojanja, daleko nepreglednijih od aspekata materijalnoga svijeta koji su vašim znanstvenicima poznati. On nije stoga, eto tek tako, poslao svojega sina da živi i umre na jednom malenom planetu. On jest dio svih mogućnosti.

O počecima su se ispredale mnoge priče i parabole. Sve su one bile pokušaji da se znanje prenese na što je moguće jednostavniji način. Često su davani odgovori na neka pitanja koja izvan vašega sustava stvarnosti doslovno nemaju nikakvog smisla.

Na primjer: iako ne postoji nikakav početak, a isto se tako neće dogoditi nikakav kraj, s vremenom su nastale parabole koje vam govore o počecima i krajevima samo zato što, uz vaše iskrivljeno poimanje vremena, izgleda da su počeci i krajevi neodvojivi od stvarnosti i da su sasvim valjani događaji. Kako ćete učiti fokus svoje pozornosti okretati od materijalne stvarnost i tako iskušavati neke malene dokaze drugih stvarnosti vaša će se svijest hvatati tih starih predodžbi koje onemogućavaju razumijevanje pravih objašnjenja. Ipak, višedimenzionalna vam je svjesnost dostupna u snovima i u nekim stanjima transa, a često čak i u svakodnevnom životu, ispod obične svijesti.

Takva vam svijest daje osobno iskustvo multidimenzionalnog bogatstva koje postoji isprepleteno s, unutar, kroz i svugdje oko vašeg materijalnog svijeta osjeta, a ne odvojeno od njega. Kada bismo rekli da materijalni život nije stvaran zanijekali bismo činjenicu da stvarnost prožima sve pojave i da ona jest dio svih pojava. Na isti način Bog ne postoji odvojeno ni izdvojeno od materijalne stvarnosti, nego postoji unutar nje i kao dio nje, kao što postoji unutar i kao dio svih ostalih sustava postojanja.

(21:46.) Vaš lik Krista predstavlja, simbolično, vaše shvaćanje Boga i njegovih odnosa. Prošlosti triju različitih pojedinaca preklapale su

se, a oni su svi zajedno postali poznati kao Krist. Zbog toga je u vašim zapisima došlo do toliko razmimoilaženja.

Ovi su pojedinci bili dio jednog entiteta. Vi Boga možete zamisliti isključivo kao oca. Nikada vam se nije dogodilo da boga zamislite u bilo kojem drugom sustavu pojmova izuzev onih ljudskih. Zemaljskih sastavnica. Ova su tri lika, govoreći vrlo simbolično, proizvela dramu, dramu koju je odaslala koncentrirana energija velike snage.

(Duga pauza u 21:52.) No ovi se događaji nisu u povijesti dogodili onako kako su zapisani. Kristovo raspeće bilo je psihički, a ne fizički događaj. U toj su drami odigrane ideje gotovo nezamisliva značaja i siline.

(Pauza u 21:55.) Primjerice, Juda nije, govoreći vašim rječnikom, bio čovjek. On je bio – kao i svi drugi Kristovi učenici – blagoslovljen i stvoren „fragment osobnosti" koji je oblikovala Kristova osobnost. On je predstavljao izdajnika koji izdaje samoga sebe. On je u toj drami predstavljao onaj dio osobnosti svakoga pojedinca koji se na materijalnu stvarnost usredotočuje na halapljiv način i iz pohlepe negira svoje unutarnje sebstvo.

Svaki je od dvanaest apostola predstavljao neku od kvaliteta osobnosti koje pripadaju jednom pojedincu, a Krist, onakav kako ga vi shvaćate, predstavljao je unutarnje sebstvo. Tako su apostoli, zajedno s Kristom kako ga vi shvaćate (jedan lik sastavljen od trojice) predstavljali jednu pojedinačnu zemaljsku osobnost – unutarnje sebstvo – i pored toga još dvanaest glavnih karakteristika povezanih s tim egoističnim sebstvom. Kako je Krist bio okružen svojim učenicima, tako je i to unutarnje sebstvo bilo okruženo ovim materijalno orijentiranim karakteristikama, pri čemu je svaka od njih bila s jedne strane vučena prema van, na stvarnost svakodnevice, a s druge je strane u isto vrijeme kružila oko unutarnjega sebstva.

(22:03.) Tako je materijalnu stvarnost Kristovim učenicima dalo unutarnje sebstvo, kao što i sve vaše zemaljske karakteristike dolaze iz vaše unutarnje prirode. Ovo je bila živuća parabola koja je među vama oživotvorena – kozmička predstava upriličena za vas, formulirana pojmovima koje vi možete razumjeti.

Ove su lekcije pojednostavljene, pa su sve njihove zamisli personificirane. Nemojte mi zamjeriti na izrazu, no to je bila jedna vrsta lokalne drame s moralnom porukom odigrane u vašemu dijelu svijeta. To ne znači da je bila manje stvarna no što ste to ranije mislili. Ustvari,

implikacije onoga što je ovdje rečeno trebale bi jasno istaknuti još moćnije aspekte božanstvenoga.

(22:07.) Kada usporim možete se odmarati između rečenica.

(„Da." Kao što vidite, Seth nije napravio još ni jednu pauzu. Brzina Janeinoga govora povremeno je bila vrlo slaba.)

Te su tri osobnosti Krista bile rođene na vašem planetu i doista su se među vama oživotvorile. Nijedna od njih nije raspeta. Dvanaest apostola bili su materijalizacije energija ove tri osobnosti, materijalizacije njihovih udruženih energija. Usprkos tome, oni su tada bili sasvim obdareni individualnošću, ali njihov je glavni zadatak bio jasno među sobom manifestirati određene sposobnosti koje su urođene svim ljudima.

(22:12.) Iste su vrste drama dane na različite načine, a iako je drama uvijek drukčija, ona je uvijek i ista. Ovo ne znači da se Krist pojavljivao unutar svih sustava stvarnosti. Ovo znači da se shvaćanje Boga manifestiralo unutar svih sustava, ali svaki put na onaj način koji je razumljiv unutar svakog tog pojedinog sustava.

Ova drama nastavlja svoje postojanje. Recimo to i ovako: ona ne pripada vašoj prošlosti. Samo ste je vi ondje smjestili. Ovo ne znači da se ona uvijek ponavlja. Tako je ova drama daleko od besmislene, a Kristov je duh, govoreći vašim rječnikom, sasvim legitiman. Vi ste odabrali percipirati moguću dramu Boga. I druge su drame bile percipirane, ali ih niste percipirali vi, a druge takve drame postoje i sada.

Možete se odmoriti.

(22:16. Janein je trans bio dubok. U pauzi su joj oči bile teške, pa ih je sporo otvarala. „Znala sam da me drži izvan sve dok nisam dobar dio toga materijala provela kroz sebe." - rekla je. Ovo je bio jedan od najdužih transeva, trajao je sat i šest minuta. Rekao sam joj kako mislim da je ovaj materijal izvrstan.

Dok smo razgovarali Jane se prisjetila jedne slike koju je vidjela tijekom predaje. Nije ju mogla baš dobro opisati, iako je pritom i gestikulirala. „Nešto poput Krista koji predstavlja stožer oko kojega se okreće dvanaest lopti koje se istovremeno i udaljavaju od njega."- rekla je. „Krist je stvorio dvanaest apostola...."

Seth je do sada imenovao dvije od tri osobnosti koje su sačinjavale entitet Krista – Krist sam, to je jasno, i Ivan Krstitelj. Nastavak u 22:37.)

Sada, bez obzira na to je li se Raspeće dogodilo i u fizičkom smislu ili nije, ono jest bilo psihički događaj i postoji jednako kao i svi ostali događaji povezani s ovom dramom.

Mnogih su od njih bili materijalni, ali neki nisu. Očito je da ovaj psihički događaj utječe na vaš svijet jednako kao i fizički. Cijela se ova drama odigrala kao rezultat čovjekovih potreba. Ona je stvorena kao rezultat tih potreba, iz njih je izrasla, ali nije potekla iz vašega sustava stvarnosti.

(Pauza u 20:41.) Druge su religije utemeljene na drugim dramama u kojima su ideje predstavljene na način koji je bio razumljiv u tim, drukčijim kulturama. Nažalost, razlike između tih drama često su dovele do nerazumijevanja koja su sva kasnije iskorištavana kao izlike za pokretanje ratova. Ove se drame isto tako privatno provode u stanju spavanja. Božanski su se personificirani likovi isprva čovjeku uvodili u stanju spavanja, čime im se utirao put.

U vizijama i nadahnućima ljudi su znali da će se drama o Kristu provesti, pa su je stoga tako i prepoznali kada se ona i fizički dogodila. A zatim su se njezina snaga i moć vratile u svijet snova. Ona je svoju snagu i intenzitet pojačala kroz fizičku materijalizaciju. U privatnim se snovima onda ljudi povezuju s glavnim likovima ove drame, a u stanju spavanja oni su i prepoznavali njezino istinsko značenje.

Sada, Bog je više od ukupnosti svih mogućih sustava stvarnosti koje je stvorio, a opet, on se bez ijedne iznimke nalazi unutar svih njih. Dakle, nalazi se i unutar svake žene i svakoga muškarca. Također se nalazi unutar svakoga pauka, sjenke i žabe, a upravo ovo čovjek nije sklon prihvatiti.

Boga se može jedino doživjeti, a vi ga i doživljavate, kroz vlastito postojanje, bez obzira na to uviđate li to ili ne. Međutim, on nije ni muškog ni ženskog spola, a ja se ovim pojmovima služim samo radi jednostavnosti. Po najneizbježnijoj istini on, govoreći vašim rječnikom, uopće nije ni ljudsko biće, niti je on, opet govoreći vašim rječnikom, osobnost. Vaša su shvaćanja osobnosti previše ograničena, pa ne mogu sadržavati toliko mnogobrojne aspekte kakve ih nosi njegovo višedimenzionalno postojanje.

(22:55.) S druge strane, on je ljudsko biće u onom smislu da je dio svakoga pojedinca. A unutar nepreglednosti njegova iskustva on posjeduje i „misaoni oblik" sebe kao čovjeka, oblik s kojim se vi možete povezati. Doslovno je učinio da vaše materije žive s vama, jer on je stvorio vaša tijela u smislu da je on odgovoran za energiju koja daje životnost i valjanost vašemu privatnom multidimenzionalnom sebstvu koje potom oblikuje vašu sliku, sukladno vašim vlastitim shvaćanjima.

A onda, ovo privatno multidimenzionalno sebstvo, odnosno duša, ima vječnu vrijednost. Ovo sebstvo, odnosno dušu podržava, podupire i održava energija, nezamisliva životna snaga Svega Što Jest.

(23:00.) Stoga se ono, to vaše unutarnje sebstvo, ne može uništiti, niti se može umanjiti. Ono unutar sebe posjeduje one sposobnosti koje su urođene Svemu Što Jest. Ono stoga mora stvarati, kao što je i samo stvoreno, jer je to velik dar koji se nalazi u pozadini svih dimenzija postojanja, ono što prelijeva iz vrela Svega Što Jest.

Sada ćemo završiti seansu.

(„U redu. Bilo je vrlo dobro.")

Ovaj je dio materijala došao kao jedan obrazac kojemu trebamo dodati druge. Gotov sam s diktiranjem. Ako nemate pitanja završio bih seansu....

(Ja sam imao nekoliko pitanja vezanih za Jane i njezine snove. Seth je na njih odgovorio, nakon čega je seansu završio u 23:09.)

561. SEANSA, SRIJEDA 25. STUDENOGA 1970. 21:55

(Netom prije no što je seansa trebala započeti, u 21:15 Jane je rekla kako misli da bi nas nešto moglo prekinuti ili da bi nas možda netko mogao posjetiti. Ni 15 sekundi kasnije netko je zakucao na vrata. Bio je to Carl Jones. On u jednom malenom mjestu Connecticuta predaje srednjoškolski predmet pod nazivom „Unutarnji i vanjski prostor". Pritom se, kao udžbenikom, služi Janeinom knjigom Sethov Materijal. *Carl je bio na putu do odredišta u blizini slapova Niagare gdje je namjeravao provesti Dan zahvalnosti.)*

Sada, dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

A dobru večer želim i našem prijatelju i usput primjećujem kako se ti *(Carl)* večeras smiješiš. Sada, nastavit ćemo diktiranje naše knjige, pa možeš *(šaljivo, obraćajući se Carlu)* vidjeti jednoga pisca na djelu, jednoga autentičnog duha-pisca, ako ti je tako draže.

Na vrijeme ću vam otkriti identitet lika treće Kristove osobnosti. No zasad se ipak bavim višedimenzionalnim aspektima Svega Što Jest. Takva se stvarnost može jedino doživjeti. Ne postoje nikakve činjenice koje bih vam mogao dati, a koje bi mogle iole vjerno oslikati atribute Svega Što Jest.

Ta stvarnost i ti atributi pojavit će se unutar raznih sustava zbilje, ogrnuti kamuflažnim podacima onoga sustava u kojemu se pojavljuju. Unutarnje iskustvo multidimenzionalnog Boga može se dogoditi u dva glavna područja. Jedno je kroz shvaćanje kako se ova primarna pokretačka sila nalazi unutar svega što vi možete svojim osjetima percipirati. Druga je metoda shvatiti kako je stvarnost ove primarne pokretačke sile nezavisna od njezine povezanosti sa svijetom pojava.

Svi osobni kontakti s ovim multidimenzionalnim Bogom i svi legitimni trenuci mističnih svijesti uvijek će imati sjedinjujuće djelovanje. Oni, stoga, uključenog pojedinca neće izolirati nego će umjesto toga uvećati njegove percepcije sve dok on ne iskusi stvarnost i jedinstvo tolikog broja drugih aspekata stvarnosti koliko ih je sposoban pojmiti.

(22:05.) On će se, dakle, osjećati manje izoliranim i manje odvojenim. Zbog takvoga svojeg iskustva neće se osjećati vrjedniji od drugih. Baš suprotno, on će se naći u *gestaltu* razumijevanja u kojemu će shvatiti svoje vlastito jedinstvo sa Svime Što Jest.

Budući da postoje neki dijelovi stvarnosti koje vi svjesno ne opažate, kao i neki drugi sustavi mogućnosti kojih niste svjesni, isto tako postoje neki aspekti primarne božanstvenosti koje vi u ovom trenutku ne možete shvatiti. Tako postoje mogući bogovi, pri čemu svaki pojedini među njima na svoj način odražava toliko velike i zasljepljujuće višedimenzionalne aspekte primarnog identiteta da ih nijedan oblik stvarnosti i nijedna određena vrsta postojanja ne mogu sadržavati.

(22:10.) Pokušao sam vam dati naslutiti dalekosežne kreativne učinke vaših misli. Imajući dakle to na umu, nemoguće je zamisliti one multidimenzionalne kreativnosti koje se mogu dodijeliti Svemu Što Jest. Pojam „Sve Što Jest" može se upotrebljavati za označavanje onoga što uključuje sve ove moguće bogove u svim njihovim pojavnostima.

Sada je možda nekima među vama lakše razumjeti jednostavne priče i parabole o počecima koje sam već spominjao. No čovječanstvu je došlo vrijeme da napravi nekoliko koraka naprijed, da prirodu vlastite svijesti proširi, pokušavajući shvatiti jednu dublju inačicu stvarnosti. Prerasli ste vrijeme dječjih priča. Shvaćate li kako vaše misli imaju i oblik i stvarnost i shvaćate li da su one valjane čak i u drugim sustavima stvarnosti kojih vi niste ni svjesni tada vam nije teško shvatiti zašto vaše vlastite misli i emocije utječu i na druge sustave mogućnosti, kao ni zašto na djela mogućih bogova ne utječe ono što se događa u drugim dimenzijama postojanja.

Sada se možete odmoriti.

(22:15. Jane je govorila prilično brzo. Nakon prosječno duge pauze slijedio je jedan dio materijala, uglavnom odgovori na Carlova pitanja, koji nisam bilježio. Ipak, spomenuto je nekoliko stvari za koje sam kasnije poželio da sam ih bio zapisao. [To se obično i dogodi kada ne vodim bilješke.] Jedan od tih detalja imao je veze sa Sethovom izjavom da svaki put kada neka osoba intenzivno misli na neku drugu osobu, dio ove prve osobe odlazi do „objekta razmišljanja" itd.

Uslijedila je još jedna pauza. Za to vrijeme napustio nas je Carl, nastavivši svoje blagdansko putovanje na zapad.... Ja sam se nedavno počeo sve više brinuti da Jane vikendima pretjeruje sa svojim psihičkim radom koji tada uključuje i seanse što se održavaju zbog posjetitelja. O tome smo sada razgovarali – bez očekivanja Sethovih komentara – i složili smo se kako bi Jane trebala takve izvanredne avanture malo prorijediti, bez obzira na to koliko zanimljivi ti „izazovi" mogu biti.

(Nastavak u 23:10.)

Sada, želim nešto reći. Vaš je prijedlog vezan za vikende dobar, a Ruburt ga je spreman poštivati. Kada imate redovne seanse, jedan te slučajan posjetitelj neće izbaciti iz takta, no takvi bi se posjeti trebali planirati unaprijed.

Ruburt je većinom s njima podsvjesno upoznat, ali to rijetko dovodi do svoje svijesti, pa s njegove strane dolazi samo osjećaj uznemirenosti. On osjeća kako će ga nešto prekinuti, ali toga nije svjestan, kao što vidiš.

Sada, predlažem vam, iz dva razloga, da se neko vrijeme naše redovite seanse održavaju u jednoj od vaših udaljenijih soba *(ondje se nalazi moj studio)*. Znat ćete da vas ne može omesti telefon jer će oba vrata biti zatvorena. Jednostavno ga ignorirajte. Obznanite da svi koji žele prisustvovati privatnim seansama to moraju dogovoriti unaprijed. Inače ih nećete čuti kada dođu na vrata.

Osim toga, zamisao o seansama u udaljenoj sobi poslužit će u vašim umovima i za snaženje prirode privatnosti u ovim seansama. Sav rad koji se tiče drugih ljudi uglavnom će se provoditi u nekoj od soba u kojima se održavaju seanse u okviru tečaja.

Zamisao o udaljenoj sobi poslužit će i kao psihološka postavka za povlačenje iz uobičajenih materijalnih vrijednosti i odnosa s drugima. Ne želim reći kako ne biste smjeli s vremena na vrijeme nekim određenim posebnim pojedincima dopustiti da prisustvuju privatnim seansama. No ja sada ističem kako bi se trebale održavati dvije redovite seanse, a ovo govorim znajući da Ruburt može i želi moj prijedlog slijediti.

U ljetno doba ove udaljene sobe mogu nositi neke prednosti, ali i neke mane. U našem su se radu događale neke prirodne promjene, a Ruburt se uglavnom vrlo dobro s njima nosio. Neujednačenost u vremenu početka naših seansa bila je posljedica činjenice da su se od njega često očekivale tri umjesto dvije redovite seanse.

Često smo spontano imali seanse u sklopu tečaja, a kao što ste primijetili, on bi tada sljedeću seansu propustio. Smatrao je kako su dvije seanse sasvim dovoljne. Naše će redovite seanse uvijek biti prvenstveni izvor ovoga materijala, pa će naglasak uvijek biti na njima. Bez obzira na sve, i seanse u sklopu tečaja imaju jednu važnu svrhu. One su nešto poput kćeri, ili izdanaka, ali nikada nisu trebale postati važnije od našega vlastitog rada.

Od sada nikada više, odnosno dok ja drukčije ne kažem, ne treba održavati više od tri seanse tjedno. Sada vam se može činiti kako je sve ovo samo pitanje moje dostupnosti i da ja zbog toga mislim da Ruburt ne bi trebao imati još jednu dodatnu seansu. *(Ja to uopće nisam pomislio.)* Kako god, imajte na umu ono što sam vam rekao mnogo ranije. Ja sam katkad u seansi vrlo angažiran, a katkad ta seansa bude unaprijed isprogramirana. Ovo sam rekao vrlo jednostavno, ali vi znate što sam pod time mislio.

Na taj način može i Ruburt u takvim slučajevima imati seansu s pomoću psihološkog mosta. Ono što sam mislio iznio sam jasno i određeno. Sada, rad koji on izvodi s utiscima jedna je posve drukčija stvar. On u to ne unosi istu vrstu energije. Nije stvar u tome da seansa izvlači nešto iz Ruburta. Stvar je u ugađanju u određenu vrstu energije, što on čini u našim seansama, a jednostavno, zbog sadašnjih okolnosti i razvoja, dovoljno je triput tjedno.

Uvijek bismo trebali održati naše dvije seanse, a uz njih dodavati i seanse u sklopu tečaja, sve dok one ne počnu iscrpljivati Ruburtove resurse. Ipak, na telefon doista ne treba odgovarati. Nepoznate osobe koje vam pišu treba pozivati na tečaj utorkom. U nekim određenim situacijama, po vašemu izboru, možete pozvati goste i na naše seanse, no to će biti vrlo rijetko i neće predstavljati nikakav problem slijedite li postupak koji sam vam upravo iznio.

Imaš li pitanja?

(„Nemam pitanja.")

Završit ćemo seansu, a možemo i samo napraviti pauzu ako tako želiš.

(„Mogli bismo je onda i završiti."

23:30. Ovo ipak nije bio kraj seanse. Seth se nakon kratkog predaha vratio, pa smo razgovarali o seansama u sklopu tečaja i drugim stvarima, što je sve skupa potrajalo do 23:50.

Seth je nešto prorekao: Jane će napisati izvrsnu knjigu o seansama u sklopu tečaja, a to će mnoge nagnati na čitanje redovnog Sethovog materijala. Seth je dodao kako će se jednoga dana u svojoj cjelovitosti objaviti i sam materijal, u obliku seansa. Ovo je bio moj osobni cilj.)

PETNAESTO POGLAVLJE

REINKARNACIJSKE CIVILIZACIJE, MOGUĆNOSTI I JOŠ MALO O MULTIDIMENZIONALNOM BOGU

562. SEANSA, PONEDJELJAK 7. PROSINCA 1970. 21:05

Nakon što nam je Seth 25. studenoga iznio svoj prijedlog, seanse smo počeli održavati u mojem studiju, u stražnjem dijelu našega stana. Ondje je atmosfera privatnija, ali nije toliko toplo, osobito kada se zatvore vrata.)

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada, nastavit ćemo s diktatom i započeti sljedeće poglavlje. Ono će nositi naslov: „Reinkarnacijske civilizacije, mogućnosti i još malo o multidimenzionalnom Bogu".

Na jedan se način može reći da vi imate reinkarnacijske civilizacije jednako kao i reinkarnacijske pojedince. Svaki entitet tjelesno rođen u materijalni svijet djeluje prema razvoju onih sposobnosti koje se unutar materijalnog okruženja mogu najbolje njegovati i ispuniti. On ima odgovornost prema i za svaku pojedinu civilizaciju u kojoj je imao neko postojanje, jer ih on kroz svoje vlastite misli, emocije i djela pomaže oblikovati.

On uči na greškama jednako kao i na uspjesima. Vi o materijalnoj povijesti razmišljate na način da ona započinje s pećinskim čovjekom i nastavlja se do današnjih dana, a postojale su i druge velike znanstvene civilizacije; o nekima govore legende, a neke su potpuno nepoznate, no sve su, govoreći vašim rječnikom, do danas nestale.

Vama se čini kako, kao vrsta, imate samo jednu priliku za rješavanje svojih problema, a ne iskoristite li je uništit će vas vaša vlastita agresivnost, vaš vlastiti nedostatak razumijevanja i duhovnosti. No kao što je i vama dano više života u kojima možete razvijati i ostvariti svoje sposobnosti, isto tako je na taj način i vrsti dodijeljeno više od samo ove jedne linije povijesnog razvoja s kojom ste vi sada upoznati. Reinkarnacijska struktura nije ništa drugo do jednog aspekta čitave slike mogućnosti. U njoj vi imate, za razvoj onih potencijala koje morate razviti prije no što ćete napustiti ovo reinkarnacijsko postojanje, doslovno onoliko vremena koliko vam je za to potrebno. Skupine osoba u raznim ciklusima reinkarnacijske aktivnosti susretale su se kroz jednu krizu za drugom, da bi sada stigle do vaše točke materijalnog razvoja, a možda i nastavile nakon toga, ili pak uništile ovu svoju određenu civilizaciju.

U ovom im je slučaju dana još jedna prilika u kojoj imaju nesvjesno znanje ne samo o svojemu neuspjehu, nego i o njegovim razlozima i uzrocima. Tako one, stvarajući nove primitivne skupine, kreću s određenom psihološkom prednošću. A drugi, koji su svoje probleme riješili, vaš su materijalni planet napustili i našli se na drugim točkama materijalnog svijeta. No u trenutku kada su dostigli tu razinu razvoja oni su bili duhovno i psihički zreli i mogli su se koristiti energijama o kojima vi nemate nikakvo praktično znanje.

(Pauza u 21:22.) Njima Zemlja sada predstavlja dom iz legende. Oblikovali su nove rase i vrste koje se vašim atmosferskim uvjetima više ne mogu fizički prilagoditi. No oni su isto tako i nastavili postojati na reinkarnacijskoj razini, sve dok i dalje naseljavaju materijalnu stvarnost. A opet, neki od njih su mutirali i ciklus reinkarnacija već davno napustili.

Vidite, oni koji su ga napustili evoluirali su u mentalne entitete, što su oduvijek i bili. Materijalni su oblik odbacili. Ova skupina entiteta prema Zemlji i dalje gaji veliko zanimanje. Nude joj i daju potporu i energiju. Na jedan se način oni sada mogu smatrati zemaljskim bogovima.

(21:28.) Oni su na vašem planetu bili uključeni u tri zasebne civilizacije, još davno prije vremena Atlantide, a tada je vaš planet sam po sebi bio u ponešto drukčijem položaju.

(„Misliš li na drukčiju 'orbitu'?")

Neka za sada ostane „položaj". Osobito u odnosu prema tri druga planeta koje vi poznajete. Polovi su bili preokrenuti, kakvi su, usput

budi rečeno, bili kroz tri duga razdoblja povijesti vašeg planeta. Ove su civilizacije bile vrlo visoko tehnološki razvijene; pri tome je, točnije rečeno, druga od njih po tome bila vašoj superiornija.

Zvuk se upotrebljavao daleko učinkovitije, ne samo za liječenje i u ratovima, nego i kao pogonsko rješenje za vozila i za pokretanje fizičke materije. Zvuk je bio prijenosnik težine i mase.

(21:34 kada je Jane izgovorila riječ „ratovi", ton njezina glasa i izraz njezina lica nosio je konotaciju „kao da to ne znate".)

Snaga je te druge civilizacije uglavnom ležala u područjima koja su danas poznata kao Afrika i Australija, iako su u to vrijeme sasvim drukčiji bili ne samo klima nego i kopneni krajolici. Djelovala je drukčija sila privlačenja kopnenih masa, što je na neki način bilo povezano s izmijenjenim položajem polova. Ipak, govoreći u relativnim pojmovima, ova je civilizacija bila koncentrirana na jedno područje, nije se pokušavala širiti. Bila je visoko samodostatna i na ovom je planetu živjela istovremeno s jednom velikom, neorganiziranom, raspršenom primitivnom kulturom.

Ne samo da nije nijednom pokušala „civilizirati" ostatak svijeta, nego je činila sve što je bilo u njezinoj moći, a to je trajalo doista dugo razdoblje, da bilo kakav takav napredak omete.

Članovi ove civilizacije bili su uglavnom rubne skupine iz ranijih uspješnih civilizacija u kojima je većina odlučila svoje postojanje nastaviti u drugim područjima vašeg materijalnog svijeta. No ove su rubne skupine bile osobito zaljubljene u zemaljski život, a k tomu su i smatrale kako bi mogle napredovati u odnosu na posljednji pokus u koji su bile uključene, iako su i same bile slobodne otisnuti se u druge slojeve postojanja.

(21:42.) Nisu bile zainteresirane za ponovni početak od nule, kao neka mlada civilizacija, samo u nekim drugim područjima. Stoga je velik dio njihova znanja bio instinktivno uz njih, a ova je određena skupina tada vrlo brzo prošla kroz, kako biste vi to nazvali, razne faze tehnološkog razvoja.

U početku su bili osobito zaokupljeni razvojem ljudskih bića koja bi imala u sebi ugrađene sigurnosne mjere protiv nasilja. Zahvaljujući tome, želja za mirom bila je gotovo, kako biste vi to nazvali, još jedan među instinktima. Nastale su promjene u fizičkim mehanizmima. Kada je um signalizirao snažnu agresivnost tijelo ne bi na nju reagiralo. Sada vi tragove ovoga možete psihološki vidjeti u nekim određenim pojedincima, koji će potkopavati, pa čak i suprotstaviti se

svojim fizičkim sustavima prije no što će si dopustiti neko djelo koje bi sami smatrali nasiljem prema drugome.

Stoga je ova civilizacija spomenute urođenike oko sebe ostavljala na miru. No oni su ipak slali članove vlastite skupine urođenicima kako bi živjeli s njima i stupali u mješovite brakove, mirno se nadajući kako će to izmijeniti fiziologiju vrste.

Energija, koja se često u vašem vremenu ostvaruje kroz nasilje, umjesto toga se usmjeravala u druge poduhvate, ali se počela okretati i protiv njih. Nisu se naučili nositi s nasiljem, silom i agresivnošću. Pokušavali su ih fizički onemogućiti, no kako se pokazalo, to je donijelo komplikacije.

Možete se odmoriti.

(21:52 do 22:05.)

Sada, energiji se mora omogućiti slobodan protok materijalnim sustavom i pritom njome treba upravljati i usmjeravati je mentalno, ili psihički, ako vam je tako draže.

Spomenute fizičke preinake na čitav su sustav stavljale određeno opterećenje. Kreativna funkcija i potreba za djelovanjem – a to je zapravo temeljni čin koji se izopači u pomisao na agresivnost – nisu bile shvaćene. Gledamo li na to na jedan određeni način, i samo disanje jest vrsta nasilja. Ugrađena inhibicija dovela je do razvoja sputanog sustava uzajamnih kontrola u kojima je nužno ostvarivanje djelovanja postalo doslovno nemoguće.

Razvilo se jedno pretjerano savjesno, ograničeno mentalno i materijalno stanje u kojemu su se u svakom pogledu sprječavale prirodne fizičke potrebe organizama za opstankom. Mentalno je ova civilizacija napredovala. Njezina je tehnologija bila izvanredno upregnuta i napredovala je u svojoj težnji za razvojem, recimo, umjetnih prehrambenih namirnica zahvaljujući kojima radi opstanka nije bilo uopće potrebno ubijati.

(22:13.) U isto je vrijeme pokušavala ni na koji način ne štetiti okolišu. Vašu fazu obilježenu automobilima ova je civilizacija potpuno propustila, a nisu imali ni vozila na pogon parnoga stroja, nego su se vrlo rano usredotočili na zvuk. Taj se zvuk nije mogao čuti fizičkim sluhom.

Ova se civilizacija zvala Lumania *(ovo je slovkao)*, a ovo je ime i samo postalo legendom i spominjalo se ponovno u kasnijim vremenima.

Lumanijci su bili, govorimo li o njihovim fizičkim karakteristikama, vrlo tanašni i slabi ljudi, a psihički su bili ili briljantni ili potpuno neobdareni. Vidite, kod nekih su ovi ugrađeni kontrolni mehanizmi doveli do toliko mnogo blokada energije, u svim smjerovima, da su patile čak i njihove velike prirodne telepatske sposobnosti.

Oko svoje vlastite civilizacije oni su stvarali energetska polja. Stoga su bili izolirani od dodira s drugim skupinama. No tehnologiji nisu dopuštali da ih uništi. Sve ih je više shvaćalo kako njihov pokus nije uspio. Neki su ih, nakon svoje fizičke smrti, napustili kako bi se pridružili onima iz prethodnih uspješnih civilizacija, a koji su migrirali u druge planetarne sustave unutar materijalne strukture.

A velike su skupine jednostavno napustile svoje gradove, uništile energetska polja koja su ih držala zatvorene i priključile se brojnim skupinama relativno neciviliziranih naroda, stupajući s njima u odnose i donoseći s njima na svijet djecu. Ovi su Lumanijci brzo umrli jer se nisu mogli nositi s nasiljem ni na njega nasiljem odgovarati. No oni su osjećali kako bi njihova djeca-mutanti mogla ponijeti odbojnost prema nasilju, ali bez sputavajućih kontrolnih reakcija živčanog djelovanja kojima su sami bili obdareni.

(Jedna minuta pauze u 22:24.) Materijalno je ova civilizacija jednostavno izumrla. Nekolicina je djece-mutanata kasnije okupila jednu malenu skupinu koja je sljedeće stoljeće putovala ovim područjem poput nomada, zajedno s velikim skupinama životinja. Životinje i ljudi u tim su se skupinama uzajamno brinuli jedni za druge, a mnoge su stare legende u kojima se spominju poluljudi i poluživotinje potekle upravo iz sjećanja na ove drevne zajednice.

Ovi su ljudi, kao preostaci i stvarni nasljednici prve velike civilizacije uvijek unutar sebe nosili snažna podsvjesna sjećanja na svoje podrijetlo. Ja sada govorim o Lumanijcima. To je uvjetovalo njihov brz napredak, govoreći u tehnološkom smislu. No budući da je njihova svrha bila toliko jednoumna – izbjegavanje nasilja – umjesto, recimo, konstruktivnog mirnog razvoja kreativnih mogućnosti, njihovo je iskustvo bilo vrlo jednoobrazno. Njih je pokretao toliko snažan strah od nasilja da se nisu usudili dopustiti ni toliku slobodu materijalnog sustava unutar koje bi se silovitost i sila mogli barem nekako izraziti.

(22:33.) Životna je snaga ove civilizacije stoga bila na niskim granama, ne zato što nasilje nije postojalo nego zato što je automatski unutar određenih granica bila blokirana sloboda energije i izražaja, pri čemu se izvana to događalo i fizički. Oni su vrlo dobro razumjeli zlo kakvo

nasilje nosi u zemaljskim okvirima, ali su zbog toga morali zanijekati pravo pojedinca da to nauči na svoj način, pa su time spriječili toga pojedinca u kreativnoj primjeni vlastitih metoda kojima bi to nasilje, kao žestinu ili određenu silu, preusmjerili u konstruktivna područja. Tako je usput odbačena i slobodna volja.

Kao što je i dijete jedno vrijeme nakon što izađe iz majčine utrobe fizički od nekih bolesti zaštićeno, tako je to isto dijete jedno kratko razdoblje nakon rođenja zaštićeno i od nekih psihičkih katastrofa, a unutar sebe nosi, i dalje radi svoje vlastite utjehe i ugode, sjećanja na prošla postojanja i prošla mjesta. Tako su i Lumanijci bili kroz nekoliko generacija podržavani duboko podsvjesnim sjećanjima na civilizaciju što je nestala prije njihova rođenja. No ipak, na kraju su i ta sjećanja počela blijedjeti. Bili su se zaštitili od nasilja, ali ne i od straha.

Stoga su bili izloženi svim uobičajenim ljudskim strahovima koji su se onda preuveličavali jer oni nisu mogli fizički reagirati silom čak ni prema prirodi. Kada bi ih nešto napalo morali su pobjeći. Princip reakcije „bori se ili bježi" kod njih nije postojao. Imali su samo jedno utočište.

(22:41.) Njihov je simbol boga bio muški: snažan i fizički moćan muški lik koji bi ih trebao štititi jer se oni sami štititi nisu mogli. On se kroz vjekove razvijao kako su se razvijala i njihova vjerovanja, a u njega su projicirali one kvalitete koje sami nisu mogli izraziti.

On se mnogo kasnije pojavio kao Jahve Staroga zavjeta, Bog gnjeva koji je štitio izabrani narod. Stoga, zbog iznijetih je razloga strah od sila prirode u njima u početku bio iznimno velik, pa je i proizveo osjećaj odvojenosti ljudi od onih istih sila prirode koje su ga njegovale i podržavale. Oni nisu mogli vjerovati Zemlji jer im nije bilo dozvoljeno zaštititi se od njezinih žestokih prirodnih sila.

Njihova su se razvijena tehnologija i velika civilizacija uglavnom nalazile ispod zemlje. Oni su, gledajući iz te perspektive, bili pravi i izvorni pećinski ljudi koji su iz svojih gradova izlazili upravo kroz pećine. Pećine nisu bile samo mjesta na kojima su se skrivali i koja su zauzimali nerazvijeni urođenici. One su često bila i vrata ulaska i izlaska iz lumanijskih gradova. Dugo nakon što su njihovi gradovi napušteni, necivilizirani urođenici naišli su i na ove pećine i na otvore.

U razdoblju koje vi sada nazivate kamenim dobom, čovjek kojeg vi smatrate svojim pretkom, pećinski čovjek, često je sklonište pronalazio ne u grubim prirodno oblikovanim pećinama nego u mehanizacijom

izgrađenim kanalima koji su se na takve pećine nastavljali, kao i u napuštenim gradovima u kojima su nekoć živjeli Lumanijci. Neki od alata koje su proizvodili pećinski ljudi samo su prerađene verzije alata koje su ondje nalazili.

Sada se možete odmoriti, ali nemojte se ohladiti.

(22:44. Janein je govor svo vrijeme tekao nekom prilično lagodnom brzinom. Studio se do sada znatno ohladio, otuda dolazi posljednja Sethova primjedba. Nakon pauze slijedila je predaja tri stranice izbrisana materijala, a seansa je završena u 23:25.)

563. SEANSA, SRIJEDA 9. PROSINCA 1970. 21:15

(Seansa je i ovaj put održana u studiju. Sjeli smo, spremni, već oko 21:00, kao i obično, no Jane nije odmah „osjetila Sethovu prisutnost". Nije bila nešto posebno umorna, niti ju je bilo što na drugi način ometalo....)

Sada, dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Nastavit ćemo s diktiranjem.

Iako je civilizacija Lumanijaca bila vrlo koncentrirana, u smislu da nisu uopće pokušavali pokoriti druge narode i širiti se u nekoj većoj mjeri na druga područja, oni su ipak tijekom stoljeća izgrađivali svoje udaljene ispostave s kojih su mogli pratiti druge urođeničke narode.

Ove su ispostave gradili pod zemljom. Do njih su, dakako, iz izvornih gradova i velikih naselja vodile podzemne komunikacije, pa je postojao jedan iznimno isprepleten sustav tunela izveden na vrlo lijep način. Budući da je ovo bio jedan estetski usmjeren narod, zidovi su im bili ukrašeni crtežima i slikama, a uzduž tih unutarnjih prolaza bile su postavljene i skulpture.

Postojali su i razni transportni sustavi. Neki od njih prevozili su pješake, a drugi robu. Ipak, nije bilo sasvim jednostavno izgrađivati takve tunele prema tolikom broju ispostava jer su neke od njih bile prilično malene i relativno samodostatne zajednice, dok su neke bile i podosta udaljene od glavnih područja trgovine i aktivnosti.

(21:21.) Ove su ispostave bile smještene u raznim raštrkanim područjima, a prilično velik broj njih bio je i u području koje danas zauzimaju Španjolska i Pireneji. Za to je bilo nekoliko razloga, a jedan od njih je i taj što su planinska područja naseljavali ljudi gotovo divovska stasa. Zbog bojažljive prirode ovoga naroda [Lumanijci], oni

u životu na udaljenim ispostavama nisu uživali i takav su zadatak dobivali samo najhrabriji i oni najvećeg samopouzdanja među njima, a i njima je to bilo samo privremeno rješenje za početak.

(Bilješka, dodana kasnije: Seth nije navodio vrijeme u kojemu je lumanijska civilizacija živjela. No zanimljivo je napomenuti da je krajem srpnja 1971., približno osam mjeseci nakon ove seanse, u novinama izašla priča – popraćena fotografijama – o iskapanju „velike" lubanje nekog ljudskog pretka u pećini smještenoj u francuskim Pirenejima, vrlo blizu španjolske granice.

Ova je lubanja bila stara najmanje 200.000 godina, a potječe od neke rase koja ranije nije bila poznata. Sada se kao hipoteza postavlja ideja da je u to vrijeme Europu naseljavalo nekoliko primitivnih rasa. Ovo je razdoblje smješteno neposredno prije vremena neandertalca i označava početak pretposljednjeg ledenog doba. Ovo je područje južne Francuske poznato po velikom broju spilja koje se lako stvaraju djelovanjem tekuće vode u vapnenačkoj matičnoj stijeni. Jane nije imala nikakvo prethodno paleontološko znanje.)

Ove su spilje služile kao ulazna vrata koja su se otvarala prema van, a njihov je stražnji zid često bio izveden od materijala koji je s vanjske strane bio neproziran, a s unutarnje proziran. Tako je bilo moguće bez ikakve opasnosti promatrati mjesne urođenike koji su ove spilje koristili kao prirodno sklonište. Ovaj je narod reagirao na zvukove koje svojim ušima ne biste mogli čuti. Njihov poseban strah od nasilja sve je njihove mehanizme pojačao do nevjerojatnog stupnja. Uvijek su i neprestano bili pozorni i na straži.

(21:29.) Ovo sada teško je objasniti, ali oni su mogli mentalno, unutar određena raspona, mijenjati frekvenciju svoje misli – što je vrlo posebna vještina – a zatim tu misao na nekom određenom mjestu prevesti na mnogo raznih načina u neki oblik ili boju, primjerice, ili čak u određenu vrstu slike. I njihov je jezik bio iznimno poseban, toliko da ga vi nikako ne biste mogli razumjeti. Razlog tome jednostavno je taj što su razlike u tonu, frekvenciji i pauzama, što su određivale različite elemente ovoga jezika, bile iznimno precizne i složene.

Komunikacija je ustvari bila jedna od njihovih najboljih strana, a razvila se do toliko visoka stupnja jednostavno zato što su se toliko duboko bojali nasilja i zato što su neprestano bili na oprezu. Okupljali su se u velike obiteljske skupine, što je također bila posljedica potrebe za zaštitom. Kontakt između djece i roditelja bio je na vrlo visokoj razini, a djeca su se odmah osjećala neugodno ako bi roditelje čak i na kratko izgubili iz vida.

(21:34.) Zbog toga su pojedinci koji su vodili udaljene ispostave osjećali da se nalaze u vrlo neugodnoj situaciji. Njihov je broj bio ograničen i uglavnom su bili odsječeni od glavnih područja vlastite civilizacije. Zbog toga su razvili još jaču telepatsku aktivnost, kao i odnos sa zemljom iznad svojih glava, tako da su se odmah bilježila i najmanja podrhtavanja ili zvukovi koraka kao i najmanjih pokreta iznad njih koji nisu bili uobičajeni.

U površinu su ugradili i mnogobrojne špijunke, da ih tako nazovemo, kroz koje su mogli pratiti što se događa, a ondje su i postavili kamere koje su bilježile najpreciznije slike, i to ne samo okolnog tla nego i zvijezda.

Podrazumijeva se da su imali iscrpne podatke o svim podzemnim područjima u kojima je bilo plinova, kao i da su detaljno poznavali unutarnju strukturu zemljine kore, a usto su to sve i pomno pratili i predviđali podrhtavanje kao i pojave vezane za zemljine rasjede. Bili su jednako ponosni na svoj silazak pod zemlju kao što je bilo koja druga rasa bila ponosna na svoj odlazak sa Zemlje.

(21:40.) Kao što sam vam rekao, ovo je bila druga i možda najzanimljivija od tri spomenute civilizacije. Prva je uglavnom slijedila vašu liniju razvoja i suočavala se s brojnim i istim problemima s kojima se i vi danas susrećete. Ona se u najvećoj mjeri smjestila u području koje vi nazivate Mala Azija, ali su bili i ekspanzivni te su putovali i u druga područja. Ovaj sam narod bio spomenuo i ranije. Oni su naposljetku otišli na druge planete u drugim galaksijama, a iz dijela njihovih ljudi razvio se narod lumanijske civilizacije.

Sada predlažem pauzu za vas.

(21:43. Jane je rekla da joj trans nije bio sasvim dobar. Pušila je cigarete, pa zrak u studiju nije bio svjež. Zato smo otvorili vrata koja su vodila prema prednjem dijelu našega stana. Prozore obično nismo otvarali jer je Sethov glas bio osobito prodoran. K tomu , ova je noć bila hladna. Nastavak u 21:55.)

Sada, prije no što počnem govoriti o trećoj civilizaciji želim reći još nekoliko stvari o drugoj.

Ovo ima veze s komunikacijom, odnosno načinom na koji je ona uvedena u crteže i slike, kao i s vrlo istančanim kanalima kojima je njihova kreativna komunikacija mogla teći. Njihova je umjetnost na razne načine bila daleko naprednija od vaše, a nije bila ni toliko izo-

lirana. Na primjer, razni su oblici umjetnosti bili povezani na način koji je vama gotovo nepoznat, a zato što vam je taj koncept toliko stran bilo bi prilično teško objasniti vam ga.

(22:00.) Zamislite, primjerice, nešto vrlo jednostavno, recimo, jedan crtež životinje. Vi biste ga doživjeli samo kako vizualan objekt, no ovi su ljudi veliki sintetičari. Crte u tome crtežu nisu samo vizualne crte. One zahvaljujući gotovo neograničenim varijacijama sitnih razlika i razdioba ujedno predstavljaju i određene zvukove koji su se automatski prevodili.

Ako je to želio, promatrač ovih crteža tako je mogao automatski ove zvukove prevoditi i prije no što bi se uopće pozabavio vizualnom slikom. I tako bi se unutar onoga što bi izgledalo kao crtež životinje mogla nalaziti i čitava pozadina, odnosno životna priča te životinje. I krivulje i kutovi i crte nosili su, osim svoje očigledne objektivne vizualne funkcije u ovom crtežu, i vrlo složene nizove varijacija u tonu, visini i vrijednosti zvuka. Ili, ako vam je draže, nosili su nevidljive riječi.

(22:07.) Udaljenosti između crta prevodile su se u pauze u zvučanju, a katkad i u vremenske odmake. Boja se na crtežima i u slikama u toj komunikaciji upotrebljavala kao jedna od sastavnica jezika: predstavljale su nešto slično onomu što i vaše boje predstavljaju - emocionalne gradacije. No kod njih su boje, odnosno njihova vrijednost intenziteta, služile kako bi dodatno definirale i detaljnije opisale, na primjer, bilo snažeći neku poruku koja je već izražena s pomoću objektivnih vrijednosti crta, kutova i krivulja te kao nevidljive verbalne poruke koje sam već objasnio, ili pak modificirajući te poruke na bilo koji broj mogućih načina. Slijediš li me ovdje?

(„Da." Pauza u 22:12.)

Svoju poruku nosi i veličina takvih crteža. Na jedan je način ova umjetnost bila vrlo stilizirana, a opet, ona je omogućavala i veliku preciznost izraza u smislu pojedinosti, kao i veliku slobodu u smislu njegova raspona. Očito je bila vrlo zgusnuta. Ovu je tehniku kasnije otkrila treća civilizacija, a i dandanas postoje neki ostaci crteža izvedenih kao njihova imitacija. No potpuno su izgubljeni ključevi važni za njihovo tumačenje, tako da biste danas vi mogli vidjeti jedino puke crteže, lišene svih višeosjetilnih elemenata koji su im davali toliko velik raspon raznolikosti. Ovi elementi zapravo i dalje postoje, no vi ih ne možete oživotvoriti.

Možda bih ovdje trebao spomenuti kako su neke spilje, a osobito one smještene u nekim područjima Španjolske i Pireneja, kao i neke starije koje se nalaze u Africi, ustvari bile umjetne konstrukcije. Sada, ovaj je narod zvukom pokretao mase, a kao što sam vam ranije spomenuo, materiju su transportirali s pomoću velike vještine vladanja zvukom. Tako su i izgradili svoje tunele, a to je bila i metoda kojom su oblikovali neke od spilja u područjima koja su njima izvorno oskudijevala. Često su crteži na zidovima tih spilja zapravo bile vrlo stilizirane informacije, gotovo poput, govoreći vašim rječnikom, znakova na pročeljima javnih zgrada, a prikazivali su vrste životinja i ostalih bića koje su se susretale u određenim područjima.

Ovim su se crtežima kao modelima kasnije služili vaši rani pećinski ljudi, u onim vremenima vaše prošlosti na koje se često pozivate.

Želiš li pauzu?

("Da, mislim da da."

22:20 tijekom Janeine predaje počeo sam kašljati zbog dima koji su stvarale njezine cigarete. Rekla je kako je toga bila svjesna, ali da je usprkos tome njezin trans ovoga puta bio bolji. Unatoč hladnoći koja je dolazila izvana, studio smo prozračili. Nastavak u 22:33.)

Sada, njihove komunikacijske sposobnosti, a time i kreativne sposobnosti, bile su nekako življe i životnije od vaših, a pratilo ih je i veće razumijevanje i suosjećanje. I vi kada začujete neku riječ možete osvijestiti kako vam se u umu oblikuje odgovarajuća slika. No kod ovih su ljudi zvukovi pokretali, istovremeno, nevjerojatno žive slike koje ni na koji način nisu bile prostorne, jer su to bile unutarnje slike, ali su bile daleko življe no što su to vaše uobičajene mentalne slike.

Ponovit ću još jednom, neki su određeni zvukovi služili kako bi naznačili nevjerojatne razlike u smislu veličine, oblika, smjera kao i trajanja, i to i u smislu prostora i u smislu vremena. Drugim riječima, zvukovi su automatski proizvodili kristalno jasne slike. Zbog toga je postojala zorna razlika između onoga što se nazivalo unutarnji vid i onoga što su zvali vanjski vid, a njima je bilo sasvim prirodno da, kada u komunikaciji sjednu jedno nasuprot drugoga, zatvore oči kako bi mogli komunicirati što jasnije, uživajući u unutarnjim slikama koje se odmah pojavljuju i neprestano mijenjaju što su pratile verbalnu izmjenu.

(22:41.) Brzo su učili, a obrazovanje je bio jedan uzbudljiv proces jer je ovakva mogućnost višeosjetilne spoznaje informacije u njih automatski utiskivala ne samo kroz jedan po jedan osjetilni kanal, nego

kroz više njih istovremeno. No unatoč svemu tome i unatoč neposrednosti njihovih percepcija, oni su nosili i jednu urođenu slabost. Nesposobnost suočavanja sa silom i nasiljem te odbijanje učenja kako mu se suprotstaviti dovelo je, razumljivo, i do toga da su im bile blokirane i određene karakteristike potrebne za izražavanje vlastite volje. U tim je područjima bila blokirana energija tako da je njima ustvari nedostajala jedna kvaliteta moći, odnosno osjećaj snage.

Ovdje ipak ne mislim nužno na fizičku snagu, ali oni su toliko svoje energije trošili na izbjegavanje svakog mogućeg susreta sa silom da nisu ni uobičajene agresivne osjećaje mogli kanalizirati u neka druga područja.

Sada ću završiti seansu, a ako ti je tako draže, možete samo uzeti pauzu. Ja ipak predlažem da je završimo.

(Kimnuo sam glavom iskazujući svoj pristanak.) Želim vam sve najljepše i ugodnu večer punu ljubavi.

(„Isto to želimo i mi tebi, Seth, i hvala ti puno. Laku noć."

22:48. Janein se trans ovaj put prilično kolebao, a ja sam nastavio kašljati. Rekla je kako je Seth ipak završio seansu zato što se njezin trans kolebao dok sam ja kašljao. Jane je dodala kako je večerašnji materijal bio takav da ga je bilo teško prenositi dok se morala boriti s takvim ometanjima.)

565. SEANSA, PONEDJELJAK 1. VELJAČE 1971. 21:05

(Tijekom nekoliko posljednjih tjedana Jane je održala svega nekoliko seansa u sklopu svojega tečaja ESP-a te nekoliko osobnih za nas dvoje. I to je bilo to, iako sam se više puta ponadao da bi se moglo raditi i na Sethovoj knjizi. Zbog mnogih smo stvari taj rad bili primorani ostaviti nakratko po strani: drugi poslovi, praznici, čista potreba za promjenom tempa, zatim putovanje te nagovještaj skore smrti mojeg oca....

Jane je rekla da je sada živčana zbog nastavka diktata nakon velike pauze. Njezini su sadašnji osjećaji bili slični onima iz vremena prije no što je rad na knjizi uopće i započeo. Materijal za knjigu nije čitala dalje od prvoga dijela četvrtog poglavlja i jednog kraćeg izvatka iz šestog poglavlja koji sam joj dao da pročita polaznicima svojega tečaja ESP-a. Nisam ni pomislio kako će se, kada Seth nastavi s diktatom, u tekstu moći pronaći bilo kakav znak prekida kontinuiteta.

Usput budi rečeno, seanse smo ponovno počeli održavati u dnevnoj sobi.)

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada, večeras i u srijedu vratit ćemo se našoj knjizi, a onda opet sljedeći ponedjeljak i sljedeću srijedu, i tako sve dok je ne dovršimo.

Sada slijedi diktat.

Govorio sam o Lumanijcima prilično detaljno jer su oni dio i vašeg psihičkog naslijeđa. Druge su dvije civilizacije bile na mnogo načina uspješnije, a opet je snažna namjera koja je stajala iza lumanijskog pokusa bila izvanredno podložna nagloj promjeni. I dok oni sami nisu bili sposobni riješiti problem sile i nasilja, kako su ga oni shvaćali u vašoj stvarnosti, cijelim vašim psihičkim okruženjem i dalje odjekuje njihova strastvena želja da to ipak uspiju.

Zbog istinske prirode „vremena" Lumanijci, govoreći vašim rječnikom, i dalje postoje kao i nekada. Oni se često naziru u vašoj psihičkoj atmosferi poput slova na papiru koja se vide i s njegove druge strane. Ovo se ne događa slučajno nego onda kada neka vrsta odnosa dovede do toga da neki elementi preskoče iz jednoga u drugi sustav koji bi inače bili potpuno odvojeni. Takva naziranja i takva preskakanja događaju se između vaše vlastite civilizacije i civilizacije Lumanijaca.

(21:13.) Na primjer, razne su drevne religije preuzele zamisao lumanijskog razjarenog boga u kojeg su uspjeli projicirati svoje koncepte sile, snage i nasilja. Njihov je bog bio takav jer je Lumanijce morao zaštiti kad se oni već, zbog svojega nenasilja, nisu sami mogli zaštititi.

I sada dolazi do određenih preskakanja, da tako kažemo, u kojima vaši narodi stječu kratkotrajne uvide u lumanijski višedimenzionalni koncept umjetnosti i komunikacije, ali u jednom rudimentarnom obliku.

Zbog prirode mogućnosti, dakako, postoji i jedan sustav stvarnosti u kojemu su Lumanijci uspjeli u svojem pokusu s nenasiljem, sustav u kojemu se pojavio posve drukčiji soj ljudi.

(21:19.) Sve vam se ovo može činiti krajnje neobičnim samo zato što su vaši koncepti postojanja toliko specifični i ograničavajući. Shvaćanje mogućih stvarnosti i mogućih ljudi i bogova mogu na neke od vas ostaviti dojam potpunog apsurda, a opet vi ste, dok čitate ovu knjigu, ništa više do samo jedan mogući vi. Razumije se, drugi mogući vi ne bi vas smatrali stvarnima, a neki bi od njih čak mogli vaše postojanje i ljutito dovoditi u pitanje. Kako god, ovaj mogući sustav stvar-

nosti nije samo filozofsko pitanje. Ukoliko vas zanima priroda vaše stvarnosti onda to postaje vrlo osobno i relevantno pitanje.

Kako su razne kvalitete Lumanijaca u vašoj psihičkoj atmosferi i dalje prisutne, i kako njihovi gradovi i dalje postoje u kopnenim područjima koje vi danas nazivate svojima, isto tako i drugi mogući identiteti postoje zajedno i istovremeno s identitetima koje vi sada nazivate svojima. U sljedećem ćemo poglavlju govoriti o vama i vašim mogućim sebstvima.

(Jedna napomena: po Sethu su Lumanijci bili druga iz skupine od tri visoko tehnološki razvijenih civilizacija koje su na našem planetu postojale davno prije vremena Atlantide. U 563. seansi Seth je spomenuo kako će uskoro govoriti o trećoj spomenutoj kulturi. Taj materijal nije nikada primljen. Možda je moglo do toga doći, no zbog velike pauze između dvije posljednje seanse posvećene Sethovoj knjizi mi se jednostavno nismo sjetili o tome ga upitati....)

Šesnaesto Poglavlje

MOGUĆI SUSTAVI, LJUDI I BOGOVI

(21:24.) A sada započinjemo novo poglavlje: „Mogući sustavi, ljudi i bogovi".

U vašem svakodnevnom životu, u bilo kojem trenutku vašega vremena, vi imate mnogobrojne mogućnosti izbora svojih postupaka. Neki su među njima trivijalni, a neki su od najveće važnosti. Na primjer, vi možete kihnuti, a i ne morate kihnuti, zakašljati se ili se ne zakašljati, odšetati do prozora ili vrata, počešati se po laktu, spasiti dijete od utapanja, naučiti neku lekciju, počiniti samoubojstvo, ozlijediti nekoga drugoga ili okrenuti drugi obraz.

Vama izgleda kao da se stvarnost sastoji od ovih radnji koje vi birate i provodite. One koje odaberete negirati ignoriraju se. Put kojim niste krenuli tada izgleda kao ne-radnja, iako se svaka misao ostvaruje i svaka se mogućnost istraži. Materijalna stvarnost sastavljena je od elemenata koji izgledaju kao nizovi fizičkih činova. Budući da je ovo vama uobičajeni kriterij stvarnosti, nematerijalni činovi vašoj pozornosti, ocjeni i prosudbi često izmaknu.

(21:30.) Uzmimo jedan primjer. Dok čitate ovu knjigu zazvoni telefon. Jedan bi vas prijatelj želio vidjeti u pet sati popodne. Vi zastanete kako biste o tome razmislili. U svojem umu vi vidite sebe kako (A) kažete „ne" i ostajete kod kuće; (B) kažete „ne" i to vrijeme provedete negdje drugdje i (C) kažete „da" i dogovorite se s njim. Sada, u tom trenutku sve ove moguće radnje imaju svoju stvarnost. Sve se one mogu ostvariti, govoreći u materijalnom smislu. Prije no što donesete odluku sve su ove moguće radnje jednako valjane. Vi odaberete jednu od njih, pa temeljem svoje odluke jednu od tih triju mogućnosti ma-

terijalizirate. Ovaj je događaj uredno prihvaćen kao dio onih nizova događaja koji sačinjavaju vaše normalno postojanje.

No druge moguće radnje jednako su valjane kao što su uvijek i bile, iako njih za materijalno ostvarenje niste bili odabrali. One se provode jednako učinkovito kao i ona koju ste odlučili prihvatiti. Ukoliko se u pozadini jedne od odbačenih mogućih radnji nalazio snažan emocionalni naboj, ta radnja može imati čak i veću težinu od one koju ste odabrali.

Sve su radnje u svojem začetku mentalni činovi. To je priroda stvarnosti. Ova se rečenica ne može previše naglasiti. Stoga su svi mentalni činovi valjani. Oni postoje i ne mogu se negirati.

Budući da ih vi sve ne prihvaćate kao materijalne događaje ne percipirate njihovu snagu i trajnost. Vaš nedostatak percepcije ipak ne može uništiti njihovu valjanost. Ako ste željeli postati liječnik, a sada se bavite nekom posve drugom profesijom vi ste u nekoj drugoj mogućoj stvarnosti liječnik. Posjedujete li neke sposobnosti koje ovdje ne upotrebljavate one se upotrebljavaju negdje drugdje.

Sada, i ponovno ova shvaćanja mogu vašemu mentalnom sklopu izgledati nemoguće obilna, zbog vaše naklonosti nizovima misli i trodimenzionalnim pristupima.

(Šaljivo): Možete napraviti jednu trodimenzionalnu pauzu.

("Hvala." 21:43 do 21:55.)

Sada, ove činjenice ne poriču valjanost, odnosno vrijednost duše nego je umjesto toga nemjerljivo povećavaju.

Temeljem toga dušu možemo opisati kao jedan multidimenzionalan beskrajan čin, pri čemu se svaka pa i najmanja mogućnost negdje ostvaruje u zbilji i u postojanju, kao jedan beskrajan kreativni čin koji sam sebi stvara beskrajne dimenzije u kojima je ispunjenje moguće.

Tkanje vašega postojanja jednostavno je takve prirode da ga trodimenzionalni um ne može obuhvatiti. No ova su moguća sebstva dio vašega identiteta, odnosno duše, a ako vi s njima niste u dodiru, razlog je tome samo taj što se vi usredotočujete na materijalne događaje i prihvaćate ih kao kriterij stvarnosti.

(22:01.) No vi možete iz bilo koje određene točke vašega postojanja steći uvid u druge moguće stvarnosti i osjetiti odjeke mogućih radnji koje se nalaze ispod razine ovih materijalnih odluka koje donosite. Neki to ljudi čine spontano, često u stanju snova. U takvom stanju često blijede krute pretpostavke normalne budne svijesti, pa se možete naći u situaciji u kojoj provodite one materijalno odbačene radnje,

uopće ne shvaćajući kako u tim trenucima motrite samo jedno vlastito moguće postojanje.

Postoje li pojedinačna moguća sebstva onda svakako postoje i moguće Zemlje koje idu putevima kojima vi niste krenuli. Krenuvši pomoću mašte i zamišljanja u budnom stanju možete katkad nakratko slijediti i "puteve kojima niste krenuli".

Vratimo se našem primjeru s telefonom koji smo maloprije spomenuli. Recimo da on svojem prijatelju odgovori kako neće doći na sastanak. U isto vrijeme, ako on zamisli da se odlučio za drugu mogućnost i da je dogovor sklopio, tada bi iznenada mogao iskusiti procjep u dimenzijama. Ako ima sreće i okolnosti su povoljne, mogao bi odjednom osjetiti potpunu valjanost svojeg pristajanja na dogovor, jednako snažno kao da se na to doista i materijalno odlučio. Prije no što shvati što se događa mogao bi ustvari i osjetiti samog sebe kako napušta svoj dom i upušta se u te moguće radnje koje u realnosti nije odabrao provesti.

(22:12.) No u jednom će ga trenutku cijelo ovo iskustvo preplaviti. Vrata su mu otvorili i slobodu da percipira omogućili su mu zamišljanje i mašta, no u to neće biti uključene i halucinacije. Ovo je jedna jednostavna vježba koja se može isprobati u gotovo svim okolnostima, iako je pritom važno da budete sami.

Ipak, ovakav vas pokus neće odnijeti predaleko, a moguće sebstvo koje je odabralo ovu radnju koju ste vi odbili u važnim je stvarima posve drukčije od ovoga sebstva koje vi poznajete. Svaki mentalni čin otvara novu dimenziju zbilje. Možemo na to gledati i tako da se iz vaših najslabijih misli rađaju riječi.

Ovo nije samo jedna suha metafizička izjava. Ona bi unutar vas trebala potaknuti najsnažnije osjećaje kreativnosti i spekulacije. Nijedno biće ne može biti sterilno, nijedna misao ne može nestati i nijedna sposobnost ne može ostati neostvarena.

(22:19.) Svaki mogući sustav stvarnosti tada stvara druge takve sustave, a svaka pojedina radnja, ostvarena radnja, dovodi na površinu neograničen broj „neostvarenih" radnji koje će isto tako pronaći svoje ostvarenje. Sada su svi sustavi stvarnosti otvoreni. Razdiobe među njima donesene su proizvoljno i radi jednostavnosti i praktičnosti, no svi oni postoje istovremeno i svaki od njih podržava i obogaćuje sve druge. Stoga se ono što vi činite ujedno donekle odražava u iskustvu vaših mogućih sebstava. I obrnuto.

U onoj mjeri u kojoj ste otvoreni i prijemčivi vi se možete znatno okoristiti raznim iskustvima svojih mogućih sebstava, kao što se možete okoristiti i njihovim znanjem i sposobnostima. Vi to prilično spontano i, ponovit ću, često činite u stanju spavanja, a često su i ono što vama izgleda kao nadahnuća zapravo misli, doživljene, ali ne i ostvarene, u nekom drugom vašem sebstvu. Vidite, vi se tada s njima ugodite i umjesto njih te misli ostvarite.

Misli koje primite a ne iskoristite na isti način mogu pokupiti neki drugi mogući vi. Jasno je kako sva ova moguća sebstva sebe vide kao pravoga vas, pa biste tako svakom od njih vi bili moguće sebstvo; no svi ste vi kroz svoja unutarnja osjetila svjesni svojeg udjela u ovom *gestaltu*.

Možete se odmoriti.

(22:26 do 22:41.)

Sada, duša nije gotov proizvod.

Štoviše, ona uopće nije proizvod u tom smislu nego jedan postupak nastajanja. Isto tako ni Sve Što Jest nije proizvod, ni gotov pa ni bilo kakav drukčiji. Postoje mogući bogovi jednako kako postoje mogući ljudi, no svi su ovi mogući bogovi dio onoga što biste vi mogli nazvati dušom, odnosno identitetom Svega Što Jest, čak i dok su sva vaša moguća sebstva dio vaše duše, odnosno entiteta.

One dimenzije zbilje koje su moguće za Sve Što Jest, razumije se, daleko nadmašuju one koje su trenutno vama dostupne. Možemo na to gledati i tako kao da ste mnoge moguće bogove stvorili vi kroz vlastite misli i želje. Oni postaju sasvim nezavisni psihički entiteti, nezavisne valjanosti u drugim razinama postojanja. Jedini Sve Što Jest svjestan je ne samo svoje vlastite prirode i prirode svih svijesti nego je svjestan i beskrajnih mogućih sebstava. Upravo ulazimo u teme kod kojih riječi postaju besmislene.

Priroda Svega Što Jest može se osjetiti samo izravno kroz unutarnja osjetila, ili, u mirnijoj komunikaciji, kroz nadahnuće ili intuiciju. Čudesna se složenost takve stvarnosti ne može prevesti u riječi.

Samo jedan tren. Kraj diktata.

(Pauza u 22:49. Janein je govor bio od posljednje pauze sporiji. Seth je sada nastavio s predajom materijala koji se ticao njezina pisanja.

(„Hvala.")

Nastavit ćemo s diktatom knjige u srijedu, a na kraju ću predati i osobni materijal, ako ga bude.

(„Može. Laku noć, Seth." Kraj u 23:02.)

566. SEANSA, PONEDJELJAK 15. VELJAČE 1971. 21:19

(Posljednja smo dva tjedna bili zauzeti obavezama vezanim za nedavnu smrt mojeg oca.)

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada, za promjenu ćemo se malo baviti diktatom, iako mogu na kraju naše seanse i vama oboma dati nekoliko primjedbi.

Znači, diktat: mogućnosti su uvijek prisutni dijelovi vašeg nevidljivog psihološkog okruženja. Vi postojite usred ovog mogućeg sustava stvarnosti. On nije odvojen od vas. On je donekle poput mora u kojemu vi svoje postojanje trenutno ostvarujete. Vi ste u njemu i ono je u vama. Povremeno se možete na površinskim razinama svijesti upitati što bi se moglo dogoditi da ste donijeli neke druge odluke, a ne one koje jeste. Da ste, primjerice, odabrali druge supružnike ili se nastanili u nekom drugom dijelu zemlje. Možete se zapitati što bi se dogodilo da ste poslali ono važno pismo koje ste odlučili ne poslati. Jeste li ikada, barem u takvim ne previše važnim razmišljanjima, propitkivali samu prirodu mogućnosti? Između vas i onih pojedinaca s kojima ste imali odnose i s kojima ste bili uključeni u neke važne odluke postoje duboke povezanosti.

(21:28.) Ove povezanosti nisu nejasne. To su duboke psihološke međusobne povezanosti koje vas vezuju jedne za druge, a osobito kroz telepatski okvir, iako se on može nalaziti tek ispod razine normalne svijesti. Neostvarene materijalne veze koje su se mogle dogoditi, ali nisu, provode se u drugim slojevima stvarnosti.

Nevidljivo okruženje unutar vašega uma nije toliko usamljeno kako biste vi to mogli pomisliti, a vaša prividna unutarnja izolacija posljedica je uporne zaštite i pozornosti vašega ega. Na primjer, on ne vidi nikakva razloga zašto biste vi dobivali informacije koje on ne smatra relevantnima za svakodnevne aktivnosti u budnom stanju.

(21:31.) Ja ne volim izraz „napredovati", iako - govoreći vašim rječnikom - „napredovati" kao jedna svijest znači postati sve svjesniji ovih drugih materijalizacija vašega vlastitog identiteta. Ova moguća sebstva stječu svijest o ovim drugim mogućim sebstvima i uviđaju kako su sva ona različite pojavnosti jednog istinskog identiteta.

Ona se nisu „izgubila" zakopana ili negirana u nekom nadsebstvu, bez slobodne volje, samoodređenja i individualnosti. Umjesto toga taj je identitet ono što oni jesu, sa svom slobodom izražavanja svih

mogućih radnja i razvoja, kako u ovoj stvarnosti tako i u drugima koje vi ne poznajete.

Dok sjedite i čitate ovu knjigu u sadašnjem trenutku vašega vremena, vi ste smješteni u središte kozmičke mreže mogućnosti na koju utječe i vaša najslabija mentalna ili emocionalna radnja.

(Pauza u 21:36.) Vaše misli i emocije stoga iz vas zrače ne samo u svim mogućim materijalnim smjerovima nego i u smjerovima koji su vam potpuno nevidljivi, pojavljujući se u dimenzijama koje vi sada ne biste mogli razumjeti. Vi ste sada ujedno i primatelj drugih takvih signala koji dolaze iz drugih mogućnosti koje su povezane s vašom vlastitom, a vi odabirete koju od tih mogućih radnja vi želite ostvariti, odnosno materijalizirati unutar vašega sustava, isto kao što i drugi imaju slobodu izbora unutar svojih sustava.

Vi tako začnete misli i primate ih, ali vas se ne prisiljava da ostvarujete nerealizirane moguće radnje koje do vas dolaze od drugih mogućih sebstava. Sada, postoji jedna prirodna privlačnost između vas i drugih mogućih sebstava, elektromagnetske veze koje se tiču istovremenih propulzija energije. Pod time mislim na energiju koja se pojavljuje istovremeno i vama i mogućim sebstvima u drugim stvarnostima. Mislim na psihičku povezanost koja se tiče sjedinjenja, simpatetičke i emocionalne reakcije i povezanosti koje se snažno pokazuju u stanju spavanja.

U tom se stanju, kada su funkcije ega donekle blokirane, između raznih dijelova cjelokupnog identiteta događaju znatne komunikacije. Vi u snovima možete imati kratkotrajne uvide u moguće puteve na kojima ste se mogli nalaziti. Možete misliti kako su oni samo mašta, no umjesto toga mogli biste percipirati legitimnu sliku događaja koji su se dogodili unutar nekog drugog sustava mogućnosti.

Sada se možete odmoriti.

(21:45. Jane je bila iznenađena „malenom" količinom primljenog materijala. Rekla je kako je mislila da „doista leti", misleći na brzinu predaje, primajući neki jako dobar nov materijal. Nastavak u 22:00.)

Sada, osim toga, jedan događaj može ostvariti više mogućih sebstava, a ne samo jedno, a vi ćete na neka moguća sebstva sličiti više nego na neka druga. Budući da je ovaj psihološki *gestalt* u koji ste uključeni zamršen, i zato što ranije spomenute povezanosti doista postoje, vi se možete donekle okoristiti sposobnostima i znanjem koje posjeduju ovi drugi mogući dijelovi vaše osobnosti.

Ove povezanosti dovode do prilično konstantnih „preskakanja" o kojima sam govorio. No kada postanete svjesni mogućeg sustava vi ćete ujedno i naučiti kako biti pozorni i spremni na ono što ću ja ovdje nazvati „dobroćudni ometajući impulsi". Takvi će vam impulsi izgledati kao da su odvojeni od vaših vlastitih trenutnih interesa ili aktivnosti. Ometajući su u tome smislu da u svijest dolaze vrlo brzo i da ih tada prati osjećaj neobičnosti, kao da ne pripadaju vama. Često mogu ponuditi rješenja raznih vrsta. Na primjer, možda nemate baš nikakva znanja o glazbi, a jedno popodne, dok se nalazite usred neke sasvim prizemne aktivnosti, možete iznenada osjetiti snažan impuls da nabavite violinu.

(Pauza u 22:06.) Jedan takav impuls može biti znak da je neki drugi mogući dio vašega identiteta nadaren za sviranje ovoga instrumenta. Ne želim ovime reći da u tom slučaju trebate otrčati u trgovinu i kupiti violinu, no na takve biste impulse mogli reagirati u onoj mjeri koja je moguća: mogli biste violinu iznajmiti, možda se samo malo bolje upoznati s koncertima za violinu i slično.

Taj ćete instrument daleko brže naučiti svirati ako ovaj impuls potekne iz mogućeg sebstva. Zato ne treba ni spominjati kako ta moguća sebstva postoje u vašoj „budućnosti" jednako kao i u vašoj prošlosti. Vrlo je loša politika negativno se vezivati za neugodne aspekte prošlosti kakvu poznajete, jer bi neki dijelovi mogućeg sebstva mogli i dalje biti u tu prošlost uključeni. Usmjerenost na tako nešto može omogućiti veća preskakanja i štetna poistovjećivanja jer će taj dio postati jedna osnovica vama zajednička s bilo kojim mogućim sebstvima koja su potekla iz tog određenog izvora.

(22:12.) Zadržavati se na mogućnosti bolest ili nesreće jednako je loša politika, jer si time postavljate negativne mreže mogućnosti koje se ne moraju dogoditi. Vi teoretski možete izmijeniti svoju prošlost, onakvu kakvu ste vi poznavali, jer vrijeme nije ništa više odvojeno od vas no što su od vas odvojene mogućnosti.

Prošlost postoji na bezbroj načina. Vi ste doživjeli samo jednu moguću prošlost. Mijenjajući tu prošlost u svojemu umu, sada, u svojoj sadašnjosti, vi možete promijeniti ne samo njezinu prirodu nego i njezin utjecaj, i to ne samo njezin utjecaj na sebe nego i na druge.

Zamislite da se dogodio neki događaj koji vas je duboko potresao. Zamislite u svojem umu kako taj događaj nije samo nestao, nego ga je zamijenio drugi događaj mnogo povoljnije prirode. Sada, ovo se mora izvesti na vrlo živopisan način uz veliku emocionalnu valjanost i

mnogo puta. Nije riječ o samozavaravanju. Događaj koji vi odaberete automatski će biti mogući događaj, događaj koji se doista i dogodio, iako to nije događaj koji ste odabrali percipirati u toj vašoj mogućoj prošlosti.

(22:24.) Ako se ovaj proces izvede ispravno vaša će misao telepatski utjecati i na sve ljude koji su bili povezani s tim izvornim događajem, iako oni mogu birati hoće li vašu verziju prihvatiti ili odbiti.

Ovo nije priručnik s tehnikama, pa stoga ja ovu osobitu metodu ovdje samo spominjem i neću u nju dublje ulaziti. No zapamtite da su na najlegitimniji način mnogi događaji koji nisu materijalno percipirani ili doživljeni jednako valjani kao i oni koji jesu, a ujedno su i jednako stvarni unutar vašeg vlastitog nevidljivog psihološkog okruženja.

Tako, govoreći vašim rječnikom, postoji neograničen broj mogućih budućih događaja za koje vi sada pripremate teren. Priroda misli i osjećaja koje vi začnete, kao i onih koje redovito zbog navike ili nekih karakteristika primate, stvaraju jedan obrazac, tako da ćete iz tih mogućih budućnost odabrati one događaje koji će materijalno postati vaše iskustvo. *(Pauza.)*

Budući da postoje preskakanja i međupovezanosti, moguće je da se ugodite u „budući događaj", recimo da je on ovaj put nesretne prirode, u jedan događaj prema kojemu se krećete nastavite li svojim trenutnim smjerom. Primjerice, kada biste o tome događaju sanjali san bi vas mogao toliko uplašiti da biste sam događaj izbjegli i ne biste ga doživjeli. Kada bi bilo tako taj bi san ustvari bio poruka pristigla od nekog mogućeg sebstva koje taj događaj jest iskusilo.

(22:30.) Tako može i dijete u nekom snu primiti neku komunikaciju od mogućeg budućeg sebstva, i to takvu komunikaciju temeljem koje će mu se život potpuno promijeniti. Cjelokupan identitet postoji sada. Sve su razdiobe samo iluzije, tako da jedno moguće sebstvo može ponuditi pomoć drugom, a kroz ove unutarnje komunikacije razna moguća sebstva počinju, govoreći vašim rječnikom, razumijevati prirodu svojega identiteta.

Sada, ovo vodi ka drugim avanturama u koje mogu biti uključene čitave civilizacije, jer, kako pojedinci imaju svoje moguće sudbine, tako ih imaju i civilizacije, narodi i naseljeni planetarni sustavi. Vaša Zemlja iz povijesti, kakvom je vi poznajete, razvila se na različite načine, a sve te pojavnosti ujedinjuje jedna duboka nesvjesna povezanost.

Čak i atomi i molekule, na svoj način, zadržavaju znanje o oblicima kroz koje su prošli, pa tako i pojedinci koji čine neku određenu civilizaciju duboko unutar sebe nose unutarnje znanje o pokusima i istraživanjima, uspjesima i neuspjesima, u kojima su bile uključene i čitave rase na drugim razinama stvarnosti. Možete se odmoriti.

(22:39 do 22:55.)

U nekim mogućim stvarnostima kršćanstvo kakvo vi poznajete nije se razvilo. U nekima muškarci ne dominiraju. U nekima drugima struktura fizičke materije jednostavno je slijedila drukčije linije. Sada su sve ove mogućnosti, da tako kažemo, u zraku oko vas, a ja ih opisujem koliko god vjerno mogu, no moram ih povezivati s konceptima koji su vama donekle poznati. Tako se donekle, kako biste je vi uopće mogli razumjeti, „istina" mora prosijavati kroz vaše konceptualne obrasce.

Dovoljno je reći kako ste okruženi drugim utjecajima i događajima. Neke od njih percipirate u svojoj trodimenzionalnoj stvarnosti. Vi ih prihvaćate kao stvarne i ne shvaćate da su to samo dijelovi drugih događaja. Ukoliko se vaša vizija ne ispuni vi tada pomislite da stvarnost tu prestaje. Stoga i ponovno morate naučiti, dok izgleda kao da ništa ne radite, gledati između događaja, između predmeta i unutar sebe. Pripazite na događaje koji izgledaju besmisleni, jer oni često nude rješenja za veće nevidljive događaje.

Kraj diktata.

(Seth je zatim ukratko odgovorio na nekoliko osobnih pitanja.)

Dakle, ako nemate više pitanja ni komentara... *(Pokazao sam pokretom glave da nemamo.)* Namjera mi je u srijedu završiti ovo poglavlje. Šaljem vam svoje najtoplije želje za ugodnu večer i laku noć. Kada sve riješimo krenut ćemo s vama.

(„U redu. Seth, hvala ti puno. Laku noć." 23:06.)

567. SEANSA, SRIJEDA 17. VELJAČE 1971. 21:14

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada, nastavit ćemo s diktatom.

Ni priroda same materije još nije shvaćena. Vi je percipirate u određenoj „fazi". Upotrebljavajući vaše pojmove i pokušavajući to izreći što je jednostavnije moguće, mimo ovoga što vi vidite postoje

i drugi oblici materije. Ti su oblici sasvim stvarni i živopisni, posve „materijalni" onima koji reagiraju na tu osobitu sferu djelovanja.

Stoga, rečeno pojmovima mogućnosti, vi odabirete određene radnje, nesvjesno ih pretvarate u materijalne događaje ili predmete, a zatim ih opažate. No vi isto tako odašiljete i one neodabrane događaje koji se projiciraju u te druge oblike. Sada, ovdje je uključeno i ponašanje atoma i molekula, jer su i ponovno tijekom određenih faza u vašemu svijetu prisutni jedino oni. Njihova se aktivnost percipira samo unutar raspona određenih vibracijskih ritmova. Kada ih, na primjer, istražuju vaši znanstvenici oni ne istražuju prirodu, recimo to tako, jednoga atoma. Oni istražuju samo karakteristike toga atoma dok se on prikazuje, odnosno dok djeluje, unutar vašega sustava. Njegova viša stvarnost njima u cijelosti izmiče.

(21:24.) Razumijete da postoje spektri svjetlosti. Isto tako postoje spektri materije. Vaš sustav materijalne stvarnosti, uspoređujemo li ga s nekima drugima, nije gust. Dimenzije koje vi pridajete fizičkoj materiji jedva da počinju načinjati raznolikosti mogućih dimenzija.

Neki su sustavi daleko teži ili lakši od vašega sustava, iako se to ne mora odnositi na težinu u smislu koji je vama blizak. Moguće se radnje tako pojavljuju u sustavima materije jednako valjano i jednako dosljedno kao i vaše vlastite. Vi ste navikli razmišljati jednostrukim nizovima misli, tako da razmišljate o događajima koje vi poznajete kao cjelovite stvari ili radnje, ne shvaćajući da ono što percipirate nije ništa više do samo jednoga dijela njihova cjelokupnog višedimenzionalnog postojanja.

(21:30.) Govoreći višim pojmovima, nemoguće je jedan materijalni događaj odvojiti od mogućih događaja jer su svi oni dimenzije jedne radnje. U osnovi je, iz istih razloga, nemoguće odvojiti „vas", onakvoga kakvoga vi sebe poznajete, od mogućih vas kojih niste svjesni. No uvijek postoje unutarnji putevi koji vode između mogućih događaja; budući da su svi oni pojavnosti jedne radnje u njezinu nastajanju, dimenzije između njih zapravo su iluzije.

Sam fizički mozak ne može sve ove povezanosti baš vrlo uspješno obuhvatiti. Um, unutarnji pandan mozga, može daleko više dimenzije nekog događaja katkad percipirati kroz navalu iznenadne intuicije ili razumijevanjem koje se na verbalnoj razini ne može odgovarajuće opisati.

(Pauza u 21:35.) Kao što sam često govorio, vrijeme kakvo vi poznajete ne postoji, no prava se priroda vremena može razumjeti, čak i

govoreći vašim rječnikom, ako ste ikada bili upoznati s temeljnom prirodom atoma. Gledajući to na jedan od mogućih načina, jedan se atom može usporediti s jednom mikrosekundom.

Čini se kao da jedan atom neko određeno vrijeme stabilno „postoji". A umjesto toga, on se, da tako kažemo, u fazama uključuje i isključuje. Koleba se vrlo predvidivim obrascem i ritmom. Njega se može unutar vašega sustava percipirati samo u određenim trenucima toga kolebanja, zato se znanstvenicima čini kako je atom stabilno prisutan. Što se tiče atoma, oni nisu svjesni nikakvih praznina u kojima je on odsutan.

(21:41.) U tim razdobljima nematerijalne projekcije, razdobljima kolebanja u kojima su oni „isključeni", atomi se „pojavljuju" u drugom sustavu stvarnosti. U tome se sustavu njih percipira u onim točkama kolebanja kada je on „uključen", pa se i u tom sustavu ovi atomi (tako se čini) pojavljuju stabilno. Mnogo je takvih točaka kolebanja, no vaš sustav, dakako, njih nije svjestan, kao ni osnovnih radnji, svjetova i sustava koji unutar njih postoje.

Sada, isti se način ponašanja događa na dubokoj, temeljnoj, tajnoj i neistraženoj psihološkoj razini. Materijalno orijentirana svijest se, reagirajući na jednu fazu aktivnosti atoma, oživotvoruje i budi u svoje osobito postojanje, no između toga postoje druga kolebanja u kojima je svijest usredotočena na potpuno drukčije sustave stvarnosti, pri čemu se sve one bude i reagiraju i nijedna od njih nema nikakav pojam o odsustvu, a sjećanja imaju samo o onim osobitim kolebanjima na koja reagiraju.

Sada se možete odmoriti.

(21:47 do 22:06.)

Sada, nastavak diktata. Ova se kolebanja ustvari događaju istovremeno. Vama bi izgledalo kao da između ovih kolebanja postoje praznine, a opis kojim sam se ja poslužio najbolji je za naše svrhe. No svi mogući sustavi postoje istovremeno, a u svojim osnovama i temeljem ove rasprave, naš se atom u svim ovim drugim sustavima nalazi u isto vrijeme.

Sada, govorili smo o fantastično brzim pulsevima i kolebanjima, toliko glatkih i „kratkih" da ih vi ne zapažate. No gledajući iz vašega kuta, postoje i „polaganija", „veća" i „duža" kolebanja.

(22:14.) Ona utječu na sasvim drukčije sustave postojanja pored onih koji su blisko povezani s vašim vlastitim. Iskustvo takvih vrsta svijesti vama je krajnje strano. Za jedno takvo kolebanje može,

primjerice, biti potrebno nekoliko tisuća vaših godina. Tih bi se nekoliko tisuća godina doživjelo kao, recimo, jedna sekunda vašega vremena, a događaji koji bi se dogodili unutar toga percipirali bi se jednostavno kao „sadašnje razdoblje".

Sada, svijest takvih bića ujedno bi sadržavala svijesti velika broja mogućih sebstava i sustava koji bi se doživljavao sasvim živo i jasno kao višestruke sadašnjosti. Ove bi se višestruke sadašnjosti mogle izmjenjivati na bilo kojoj od trenutnih beskonačnih točaka, pri čemu beskonačnost ne postoji u smislu jedne neograničene linije nego u smislu bezbrojnih mogućnosti i mogućih kombinacija koje izrastaju iz svakog pojedinog čina svijesti.

(22:25.) Takva bića, zajedno sa svojim višestrukim sadašnjostima, mogu, ali i ne moraju, biti svjesna vašeg određenog sustava. Njihova ga višestruka sadašnjost može, ali i ne mora obuhvaćati. Vi ste možda dio njihove višestruke sadašnjosti bez da ste toga uopće svjesni. Govoreći daleko ograničenijim pojmovima, vaše su moguće stvarnosti zapravo višestruke sadašnjosti. *(Duga pauza.)* Ovdje može biti korisna, radi analogije, slika o-k-a *(slovkano)* unutar oka, unutar oka, i tako u beskonačnost. Kraj ovoga poglavlja.

(Pauza u 22:29. Janeina je predaja išla lako i glatko, naizgled bez ikakva truda. Rekao sam joj da je ovaj materijal izvrstan. Rečenice poput „Gledajući to na jedan od mogućih načina, jedan se atom može usporediti s jednom mikrosekundom." - doživio sam osobito evokativno.

(Poslije vrlo kratkoga predaha Jane je predala nekoliko stranica materijala namijenjena nama. Ova je seansa završila približno u 23:25.)

Sedamnaesto poglavlje

Mogućnosti, priroda dobra i zla i religijski simbolizam

568. seansa, ponedjeljak 22. veljače 1971. 21:19

(Kada je došlo vrijeme za seansu Jane je bila vrlo opuštena i sanjiva, ali seansu nije željela propustiti. Počela je govoriti sporije no inače.)

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada, diktat.

Naslov ovoga poglavlja je: „Mogućnosti, priroda dobra i zla i religijski simbolizam".

Kršćanska dogma govori o uzašašću Krista, misleći pod time, dakako, okomit uspon u nebo, a i o razvoju duše često se govori služeći se pojmovima smjera. Tako napredak podrazumijeva uzdizanje, odnosno penjanje po ljestvici, dok se pakao, najveća strahota svih religioznih kazna, smatra najdubljim dnom dna.

Tako se u kršćanstvu razvoj promatra isključivo kroz jednolinijski smjer. Rijetko se, na primjer, o njemu razmišlja u smislu vodoravnih smjerova. Shvaćanje evolucije u proširenu značenju ovu teoriju objašnjava kroz postupan napredak u jednolinijskom smjeru u kojemu je čovjek nastao od čovjekolikog majmuna. *(Šaljivo):* Krist je u tome isto tako mogao i nestati negdje na stranu.

(Pauza u 21:26.) Unutarnja stvarnost ove poruke ispričana je onim rječnikom koji je čovjek toga doba mogao razumjeti, rječnikom koji odgovara njegovim izvornim predodžbama. A razvoj se ustvari odvija

u svim smjerovima. Duša ne uzlazi nekim stubištem u kojem svaka stuba predstavlja novu i višu točku razvoja.

Umjesto toga, duša stoji u svojemu središtu, otkrivajući i šireći svoje kapacitete u svim smjerovima odjednom. Pritom je uključena u kreativne poduhvate koji su svi vrlo legitimni. Mogući sustav stvarnosti otvara vam pristup razumijevanju prirode duše. Trebao bi pritom znatno promijeniti trenutna religijska shvaćanja. Zbog toga je priroda dobra i zla vrlo važno pitanje.

(21:30.) Gledajući iz jednog kuta, sasvim jednostavno i na način koji vi trenutno ne možete razumjeti, zlo ne postoji. Međutim, vi se svakako susrećete s nečim što djeluje kao vrlo loš utjecaj. Sada, često se govorilo kako postoji bog pa mora postojati i vrag... ili ako postoji dobro, mora postojati i zlo. To je isto kao da kažete da zato što jabuka ima vrh, ona mora imati i dno, bez ikakva razumijevanja o tome da su i jedno i drugo dijelovi te jedne jabuke. *(Pauza, jedna od mnogih.)*

Vraćamo se natrag našim temeljima: vi stvarate stvarnost kroz vaše osjećaje, misli i mentalno djelovanje. Neki se od njih fizički materijaliziraju, a drugi se aktualiziraju u mogućim sustavima. Predstavljen vam je beskrajan niz izbora među kojima neki u nekom određenom trenutku izgledaju manje ili više povoljni od drugih.

Morate razumjeti kako je svaki mentalni čin stvarnost za koju ste vi odgovorni. Zbog toga se nalazite baš u ovom određenom sustavu stvarnosti. Sve dok, na primjer, vjerujete u vraga vi ćete jednoga i stvoriti, i on će za vas biti sasvim dovoljno stvaran, kao i za druge koji ga nastave stvarati.

(21:35.) Zahvaljujući energiji koju mu drugi daju, on će imati i nekakvu svoju vlastitu svijest, ali takav lažan vrag nema nikakvu moć ni stvarnost u odnosu na one koji u njegovo postojanje ne vjeruju, koji mu ne predaju svoju energiju temeljem vlastitih vjerovanja. On je, drugim riječima, superlativna halucinacija. Kao što je ranije spomenuto, oni koji vjeruju u pakao i za njega se svojim vjerovanjima predbilježe mogli bi pakao doista i iskusiti, ali svakako ne na neki trajan način. Nijedna duša nije zauvijek neupućena.

Sada, onima koji gaje takva vjerovanja doista nedostaje nužna duboka vjera u prirodu svijesti, duše i Svega Što Jest. Oni se ne koncentriraju na ono za što misle da je snaga dobrote nego se u strahu okreću onome za što smatraju da je moć zla.

(21:40.) I tako se iz straha i ograničavanja stvara takva halucinacija. Zamisao o vragu nije ništa drugo nego masovna projekcija nekih

strahova, masovna zbog toga što je stvaraju mnoge osobe, ali ujedno i ograničena zbog toga što je oduvijek bilo onih koji su taj princip odbacivali.

Neke vrlo stare religije shvaćale su halucinacijsku prirodu koncepta vraga, no čak su i u doba Egipta prevladavale jednostavne i izopačenije zamisli, osobito među širim masama. Ljudi tih vremena na neki način nisu mogli koncept boga razumjeti bez koncepta vraga.

Oluje su, na primjer, vrlo kreativne prirodne pojave, iako mogu dovesti i do velikih šteta. Drevni je čovjek u njima uspio vidjeti isključivo te štete. Neki su intuitivno razumjeli kako su svi učinci kreativni, usprkos njihovu izgledu, ali samo su rijetki u to uspjeli uvjeriti i svoje bližnje.

(Pauza u 21:47.) Istu nam vrstu slike daje i kontrast svjetla i tame. Dobro se doživljavalo kao svjetlo jer su se ljudi danju osjećali sigurnije. Zlu je, stoga, dodijeljeno noćno doba. No unutar gomile izobličenja, skrivena ispod spomenute dogme, uvijek se nalazila natruha kreativne osnove svakog utjecaja.

Stoga ne postoji nikakav vrag koji čeka da vas odnese, osim ako ga sami niste stvorili, a u tom slučaju ta sila počiva u vama, a ne u lažnim vragovima. Raspeće i prateća drama imaju smisla unutar vaše stvarnosti toga vremena. Oni su u svijet materijalne zbilje došli iz unutarnje stvarnost iz koje izviru i vaše najdublje intuicije i uvidi.

(21:52.) Ova je rasa tada polučila događaje koji bi na najbolji način u materijalnim pojmovima prenijeli to dublje nematerijalno znanje o neuništivosti duše. Ova određena drama ne bi imala smisla u drugim sustavima u kojima postoje drukčije izvorne predodžbe od vaših.

Možete se odmoriti.

(21:54. Janein je trans bio dobar. Njezina se predaja znatno ubrzala. Jasno, ja sam često viđao ovakvu njezinu reakciju na infuziju energije i živahnosti koja kao da je dolazila iz nekog drugog izvora, a ne iz Jane, barem ne iz one Jane koju sam ja poznavao. U svakom slučaju, njezina je promjena istaknutija kada se prije seanse ne osjeća najbolje.... Nastavak u 22:07.)

Sada, simbolike uzdizanja i propadanja ili svjetla i tame bile bi u drugim stvarnostima s drukčijim perceptivnim mehanizmima besmislene. Iako su vaše religije izgrađene oko trajnoga sjemena istine, ova upotrebljavana simbolika vješto je odabrana od strane unutarnjeg sebstva, a to je odgovaralo njegovu znanju o onim izvornim predodžbama koje vi u materijalnom svijetu držite valjanima. Vama

će biti predočene i druge informacije, na primjer, u snovima, koje će, govoreći općenito, nositi istu simboliku. No tu simboliku unutarnje sebstvo samo upotrebljava. Ona unutarnjoj stvarnosti nije urođena.

(22:13.) Mnogi mogući sustavi imaju bitno drukčije mehanizme percepcije od vaših vlastitih. Štoviše, neki među njima temelje se na *gestaltima* svjesnosti koji su vama potpuno strani. Na primjer, bez da je toga uopće svjestan, vaš je ego rezultat skupne svijesti: upravo ona svijest koja se najizravnije suočava s vanjskim svijetom ovisna je o sićušnim svijestima što se nalaze unutar svih živih stanica vašega tijela. U pravilu vi ste svjesni, barem u jednom pojedinom trenutku, samo jednoga ega.

U nekim je sustavima „pojedinac" posve svjestan činjenice da ima više ega od jednoga, govoreći vašim rječnikom. Čitava psihološka organizacija na jedan je način bogatija od vaše vlastite. Vidite, Krist, koji ovoga nije bio svjestan, u takvom se sustavu ne bi pojavio. Postoje određene vrste percepcije koje vama nisu poznate, svjetovi u kojima vaše shvaćanje svjetla ne postoji, gdje se gotovo beskrajne gradacije termalnih kvaliteta apsorbiraju kao drukčiji osjeti, a ne kao svjetlo.

(22:21.) U svim tim svjetovima Kristova se drama ne bi nikada odigrala na način na koji se odigrala unutar vašega. Sada, isto se to primjenjuje i na sve vaše velike religije, iako su se, kao što sam ranije rekao i govoreći općenito, budisti opisu prirode stvarnosti bliže primaknuli. No oni nisu razumjeli vječne vrijednosti duše, u smislu njihove iznimne nepovredivosti, a zbog jedinstvenog karaktera osjećaja, nisu ga bili sposobni zadržati. No Buddha je, poput Krista, ono što je gotovo doista znao tumačio kroz pojmove vaše stvarnosti. Ne samo kroz pojmove vaše vlastite materijalne stvarnosti nego i vaše vlastite moguće materijalne stvarnosti.

(22:28.) Ove metode, ove tajne metode koje čine temelje svih religija, trebale su čovjeka povesti u sferu razumijevanja koja postoji pored i odvojeno od simbola i ispričanih priča, u unutarnje realizacije koje bi ga povele i unutar i izvan materijalnoga svijeta kakvog je poznavao. Mnogi rukopisi koji još uvijek nisu otkriveni, posebice rukopisi iz drevnih španjolskih samostana, govore o alternativnim skupinama unutar religijskih redova koje su ove tajne održavale na životu dok su ostali svećenici samo prepisivali stare latinske rukopise.

U Africi i Australiji postojala su plemena koja nikada nisu prihvatila pismo, ali i ona su poznavala ove tajne, a postojali su i „pripovjedači"

koji su ih pamtili i prenosili dalje, čak i po cijelom sjevernom dijelu Europe, prije vremena Krista.

(„Možeš li nam izdiktirati kopiju jednog od tih rukopisa pripovjedača?")

To je moguće, no za to su potrebni iznimno pogodni uvjeti i dosta vremena.

(„Pa, to je razumljivo. Ja bih ga volio jednom vidjeti.")

Bez neke posebne pripreme, ono sve što uključuje taj zadatak moglo bi potrajati pet godina jer postoji nekoliko inačica, kao i skupina vođa koja je podučavala svoje narode, pri čemu se svaki od njih kreće u drugom smjeru. Zbog ovih je skupina ovaj svijet bio zreliji za kršćanstvo no što to ljudi misle. Ove su ideje već bile „zakopane" diljem Europe.

(Pauza u 22:36. Seth je ovdje želio riječ „zakopane"; upitao sam ga to kako bih bio siguran.

Jedna napomena: Seth je pripovjedače prije toga samo jednom spomenuo. To se dogodilo posve neočekivano, u 558. seansi 5. studenoga 1970. Dio dodatnih komentara na tu seansu, koja je održana za prijatelje kao pokušaj rješavanja određenih problema, naveden je, zajedno s napomenama, u Dodatku. Jane i meni je ideja o pripovjedačima bila vrlo zanimljiva. Voljeli bismo više naučiti o toj temi, a možda bismo je obrađivali kao jedan od sljedećih zasebnih projekata.)

Međutim, mnogi su važni koncepti izgubljeni. Naglasak je bio na praktičnim metodama života – sasvim jednostavno – pravilima koja se mogu razumjeti, ali su se razlozi njihova postojanja zaboravili.

Druidi su neke od svojih koncepata primili baš od pripovjedača. A tako je bilo i s Egipćanima. Pripovjedači su prethodili pojavi svih religija koje su vama poznate, a religije pripovjedača nastale su spontano u raznim raštrkanim područjima kako bi zatim iz srca Afrike i Australije rasle i širile se poput šumskoga požara. Jedna je odvojena skupina postojala u području u kojemu su kasnije živjeli Azteci, iako su tada kopnene mase bile donekle drukčije, pa su i neke spilje u kojima se kasnije živjelo tada bile pod vodom.

(22:41.) Razne su skupine pripovjedača postojale stoljećima. Budući da su bili vrlo dobro izučeni, njihove su poruke zadržavale svoju autentičnost. Međutim, oni su vjerovali kako je pogrešno riječi utiskivati u pisani oblik, pa te poruke nisu zapisivali. Osim toga, oni su upotrebljavali prirodnu simboliku Zemlje, a razloge za to sasvim su jasno razumjeli. Ovi su pripovjedači, kao pojedinci, postojali i u

vašemu kamenom dobu i tada su bili vođe. Njihove su sposobnosti pomogle pećinskom čovjeku da preživi. Ipak, u tim se danima rijetko odvijala materijalna komunikacija između samih pripovjedača, a neki među njima nisu ni znali da postoje i drugi.

Njihova je poruka bila „čista" i, koliko je to bilo moguće, neiskrivljena. Baš zbog toga su ih mnogi koji su ih kroz sva ta stoljeća čuli prevodili u parabole i priče. Sada, mnogi dijelovi židovskog svetog pisma nose tragove poruka ovih ranih pripovjedača, ali su čak i ovdje iskrivljavanja bila skrila izvorne poruke.

Odmorite se.

(22:44. Jane jer rekla kako se, govoreći nakon mojega pitanja o pripovjedačima, osjećala kao da „ide unatrag, i unatrag, i unatrag".

Ovdje je važno napomenuti kako se u današnjim radovima koji proučavaju Bibliju, kada je riječ o najranijoj povijesti Izraela, mnogo govori o „usmenim predajama" koje su stoljećima prethodile pisanoj riječi Božjoj, a tako je i pomogle oblikovati. Za vrijeme toga dugoga razdoblja usmene predaje iz raznih je razloga došlo do brojnih iskrivljavanja, ispuštanja dijelova i slično. Nedavni su radovi pokazali kako su se rana skupljanja i zapisivanja predaja događala negdje od 12. stoljeća stare ere. A nakon toga i na temeljima toga nastale su biblijske knjige. Nastavak u 23:02.)

Budući da svijest oblikuje materiju, a ne obrnuto, misao postoji prije mozga i nakon njega. Dijete može suvislo razmišljati i prije no što svlada rječnik, ali ne može ovaj materijalni svijet na svoj način izraziti. Tako je ovo unutarnje znanje bilo oduvijek dostupno, ali ga je trebalo i materijalno ostvariti, doslovno fizički oživjeti. Pripovjedači su prvi ovo unutarnje znanje utiskivali u materijalni sustav kako bi ga učinili materijalno poznatim. Katkada je u nekoliko stoljeća živio samo jedan ili dva pripovjedača. A katkada ih je bilo mnoštvo. Promatrajući oko sebe, oni su znali kako je ovaj svijet nastao od njihove unutarnje stvarnosti. O tome su govorili drugima. Znali su *(pauza)* kako su prividno kruti prirodni predmeti oko njih sastavljeni od mnogih sićušnih svijesti.

Oni su razumjeli da su misli oblikovali u materiju s pomoću vlastite kreativnosti, te da je tvar koja čini materiju i sama svjesna i živa. Stoga su bili vrlo svjesni prirodnog odnosa koji je postojao između njih i njihova okruženja i znali su kako mogu vlastitim djelima svoje okruženje izmijeniti.

Sada ću ovdje stati za večeras, a s pripovjedačima ću nastaviti u našoj sljedećoj seansi.

(„Je li Ruburt, odnosno Jane ikada bila pripovjedač?")

Ruburt jest. *(„A ti?")*

Jesam, doista jesam. A bila su i još dvojica koje poznaješ. Jednoga sam spomenuo u materijalu predanom za tečaj *(u 558. seansi)*, a drugi si ti. *(Ovo mi je bilo pravo iznenađenje.)* Sada, pripovjedači sami mogu u reinkarnacijskom procesu, u bilo kojemu životu, svoje sposobnosti upotrijebiti ili ne upotrijebiti, ili ih biti svjesni. A sada vam želim ugodnu večer punu ljubavi.

(„Isto želimo i mi tebi, Seth. Puno ti hvala.")

(Pauza.) Kao dodatak ovome, morate imati na umu kako je bilo više milijuna pripovjedača.

(„Da." 23:13. Jane je rekla da se sjetila kako je Seth rekao da smo oboje bili pripovjedači. Na to je reagirala brzo, gotovo sumnjičavo: „E ovo je baš preuvjerljivo." Zatim je osjetila kako se Seth vratio s opaskom o milijunima kao odgovorom, ublažavajući svaku jedinstvenost činjenice da smo oboje bili pripovjedači i da sada stvaramo Sethov materijal.

Ja sam se nakon ove seanse zapitao je li možda i sam Sethov materijal iskrivljena inačica poruka pripovjedača. Jane je rekla kako je to moguće. Točnije, osjećala je kako je materijal pripovjedača „vjerojatno imao jednu više poetsku notu".)

569. SEANSA, SRIJEDA 24. VELJAČE 1971., 21:25

Sada...

(„Dobra večer, Seth.")

Diktat: govoreći općenito *(osmijeh)* i vašim rječnikom, jednom pripovjedač – uvijek pripovjedač. U nekim se inkarnacijama ove sposobnosti mogu toliko moćno upotrebljavati da svi ostali aspekti te osobnosti ostanu po strani. A u nekim drugim vremenima ti se kapaciteti mogu vrlo slabo koristiti. Projekcije misli i osjećaja pripovjedača iznimno su živopisne.

Oni mogu svojom komunikacijom na druge ostaviti dojam velike važnosti. Oni se s lakoćom kreću iz unutarnje na vanjsku stvarnost. Instinktivno znaju kako upotrijebiti simboliku. Na jednoj nesvjesnoj razini vrlo su kreativni, neprestano oblikujući psihičke okvire ispod normalne svijesti, okvire koje mogu upotrebljavati i oni, ali i drugi, u stanju snova i transa. Često se drugima pojavljuju u stanju sna, a zatim

pomažu sanjačima u postupanju s unutarnjom stvarnošću. Oblikuju slike s kojima se sanjači mogu povezati, slike koje se mogu upotrijebiti kao mostovi, a onda i kao izlazi u vrste svijesti koje su još više odvojene od vaše vlastite.

(21:30.) Na primjer, simbolika bogova, ideja o bogovima na Olimpu i mjesto prijelaza na rijeci Stiks, ovakvi su fenomeni potekli od pripovjedača. Stoga su simbolika i okviri religije morali postojati ne samo u materijalnom svijetu nego i u onom nesvjesnom. Izvan vašeg vlastitog okvira, kuće kao takve i prebivališta kao takva nisu potrebni, a opet se u susretima koji se u snu ili u transu događaju s drugim stvarnostima takve strukture često viđaju. One su tada preobrazbe podataka u oblike koji će vama imati nekakva smisla.

Na primjer, nakon smrti neki pojedinac može nastaviti stvarati takve oblike – a to mogu činiti i mase pojedinaca – sve dok ne shvate kako takvi okviri više nisu potrebni. Pripovjedači u svojim aktivnostima nisu bili ograničeni na budnu svijest. U svim razdobljima vašega vremena oni su slijedili svoje dužnosti i u budnom i u stanju spavanja. Mnoge od najvažnijih informacija učenici su zapravo pamtili tijekom spavanja, a i dalje su ih prosljeđivali na isti način. Ovi nepisani rukopisi tako su ujedno bili oslikavani, da tako kažemo, putovanjima u snu, odnosno terenskim radovima u drugim vrstama stvarnosti. A takva se izobrazba nastavlja i danas. Specifičan se psihički ili okvir priče može razlikovati. Na primjer, pripovjedači mogu upotrijebiti konvencionalne slike kršćanskog Boga i svetaca, pri čemu će sve ovo biti vrlo živopisno. Tako se sanjač može naći u veličanstvenu haremu ili, umjesto toga, u jarko osvijetljenu polju ili nebu. Neki pripovjedači svoje sposobnosti ograničavaju na stanje spavanja, a dok su budni uglavnom nisu svjesni svojih sposobnosti i iskustva.

(Pauza u 21:40.) Sada, besmisleno je takve snove i mjesta iz njih nazivati halucinacijama, jer oni predstavljaju određene „objektivne" stvarnosti koje vi još uvijek ne možete percipirati u njihovu vlastitu obliku. Egipatska se religija uglavnom temeljila na radu pripovjedača, a njihovu je izučavanju posvećivana nemala pozornost. No vanjske su manifestacije, kakve su davane masama ljudi, postale toliko iskrivljene da je na kraju nestalo i izvorno jedinstvo religija.

Ipak, tada su poduzeti napori s ciljem mapiranja unutarnje stvarnost kakvi otada još nisu ponovljeni. Istina je da u stanju sna i u nekim drugim razinama postojanja koje su bliže vašoj vlastitoj postoji snažna pojedinačna uloga u stvaranju slika, kao i veličanstvena up-

otreba simbolike, no sve se ovo događa, ponavljam, u jednom „objektivnom" i definiranom okruženju, u okruženju čije karakteristike omogućuju takve pojave: u polju aktivnosti, recimo to tako, koje ima vlastita pravila. Sada su pripovjedači upoznati s tim pravilima i često služe kao vodiči. Katkada su radili unutar tih organizacija, kao što je to bilo u Egiptu, gdje su djelovali unutar hramova i uključivali se u strukture moći. No oni su u pravilu daleko samotniji.

Zbog istinske istovremene prirode vremena oni su se, dakako, kroz svoje razne pojavnosti obraćali svim vašim razdobljima odjednom. Oni su isto tako, na primjer, povremeno služili i kao posrednici, upoznavajući jedne s drugima dvije inkarnacije jedne te iste osobnosti.

Možete se odmoriti.

(21:51 do 22:04.)

Sada, ova pravila koja vrijede unutar materijalne stvarnosti kažu kako su predmeti stacionarni i trajni. No pravila drugih stvarnosti često su mnogo drukčija. Priroda mentalnih aktivnosti slijedit će različite linije, a „kontinuitet", u smislu vremena, neće postojati. Perceptivna organizacija hoće postojati, temeljem njezine upotrebe različitih psiholoških skupina. *(Pauza.)*

Izvana bi vama takvi sustavi izgledali besmisleno čak i kada biste ih mogli percipirati. Ne biste mogli uočiti središnje točke oko kojih se te radnje događaju. Stoga bi vam najodređenija pravila ovoga sustava bila sasvim skrivena.

Sada, pripovjedači su upoznati s takvim pravilima unutar mnogih sustava. No svejedno je većina tih sustava, govoreći u višemu smislu, na neki način povezana s vašom vlastitom vrstom stvarnosti. Postoji beskrajan broj unutarnjih svjetova. Samo najviše, najrazvijenije svijesti *gestalta* mogu biti svjesne nečega poput njihove ukupnosti. Zato se u ovom većem kontekstu pripovjedačima treba dodati odrednica „mjesni". Postoji nešto poput mapiranja mnogih bliskih sustava stvarnosti, a nadam se kako ću to, govoreći vašim rječnikom, jednoga dana učiniti dostupnim. Kako bismo to postigli, Ruburt se mora malo intenzivnije obrazovati. Postoje točke koincidencije u kojima se, pod određenim uvjetima, može izvesti ulazak iz jednoga od ovih sustava u drugi. One, jasno, ne moraju postojati odvojeno u prostoru kakav vi poznajete.

(22:19.) Njih zovemo koordinatne točke, a to su mjesta u kojima se jedna kamuflaža stapa s drugom. Neke od njih u vašemu su sustavu ujedno i geografske točke, no u svakom su slučaju prije toga potrebne

prilagodbe svijesti. Takvi se ulasci mogu izvesti isključivo u izvantjelesnom stanju. Svi pojedinci u svojim snovima imaju pristup informacijama koje posjeduju pripovjedači. Unutar obrasca spavanja postoje susjedna stanja svijesti koja se ne mogu zabilježiti vašim EEG-ima, ovo su susjedni „koridori" kroz koje vaša svijest putuje.

(EEG, odnosno uređaj elektroencefalograf, bilježi moždane valove na papirnatom grafikonu.)

Dok materijalno orijentirani dijelovi svijesti ostaju s tijelom, aktiviraju se viši centri intuicije. „Odsutni" dio toga sebstva ne može se pratiti kroz moždane obrasce, iako neki obrazac mogu pokazivati točka njegova odlaska i točka njegova povratka. No ta sama „pauza", odnosno vrijeme provedeno „izvan", neće se nikako moći zabilježiti, a zapis na grafikonu prikazivat će onaj karakteristični obrazac valova koji je bio na snazi neposredno prije odlaska.

Sada, ovo se događa u svakom noćnom snu. U to su uključena dva područja aktivnosti, jedno je vrlo pasivno, a drugo akutno aktivno. U jednom stanju taj je dio svijesti pasivan i prima informacije. U sljedećoj je fazi on aktivan dok sudjeluje kroz akciju, pri čemu se dani koncepti kroz sudjelovanje i primjere živopisno percipiraju. Ovo je najzaštićenije područje sna. Ovdje ulaze pomlađujuće karakteristike, a tijekom ovoga razdoblja pripovjedači djeluju kao učitelji i vodiči.

(Pauza.) Ova se informacija onda često tumači po povratku, u čemu sudjeluju drugi slojevi toga sebstva kao što je tjelesna svijest i podsvijest, pri čemu se one oblikuju u snove koji će imati smisla ovim područjima sebstva i pri čemu se općenito učenje, na primjer, može prevoditi u praktične savjete koji uključuju neki sasvim određeni sadržaj.

Možete se odmoriti.

(22:34 do 22:45.)

Sada, postoji nekoliko vrlo određenih faza sna, a sve one ovoj osobnosti pružaju različite usluge. Ujedno su i signali drukčijih slojeva svijesti, realizacije i aktivnosti. One su popraćene nekim materijalnim varijacijama, a neke od tih varijacija tiču se starosne dobi.

U našemu ću sljedećem poglavlju o tome podrobnije govoriti. Za sada je dovoljno shvatiti kako se, dok se svijest prebacuje iz vanjske u unutarnju stvarnost, događaju specifični koraci i određene promjene te da ove promjene nisu nasumične, kao i da svijest prema svojima mnogim odredištima odlazi kroz vrlo predvidljive kanale. S vremenom su pripovjedači naučili sanjače kako postupati u ovim drugim

okruženjima. Naučili su ih kako sa sobom natrag donijeti informacije koje se mogu upotrijebiti na dobrobit sadašnje osobnosti. Prema toj namjeri, sadašnjoj svrsi i razvoju, neki pojedinac može u različitim stupnjevima biti svjestan ovih putovanja. Neki se, na primjer, svega izvrsno sjećaju, ali svoja iskustva zbog svjesnih poimanja često pogrešno tumače.

Vrlo je moguće da jedan sanjač koji je i pripovjedač krene u pomoć nekom drugom pojedincu koji ima neke poteškoće u unutarnjoj stvarnosti u stanju spavanja. S time je, dakako, usko povezana predodžba o anđelima čuvarima. Dobar je pripovjedač jednako uspješan unutar jedne stvarnosti kao i unutar neke druge, stvarajući psihičke okvire unutar materijalne stvarnosti kao i unutar unutarnjih okruženja. Mnogi su umjetnici, pjesnici i glazbenici ujedno i pripovjedači, pa jedan svijet prevode u pojmove drugoga, s velikom životnom snagom oblikuju psihičke strukture koje postoje u oba ta svijeta, strukture koje se mogu percipirati iz više od jedne stvarnosti odjednom.

(Pauza u 22:57.) Kraj diktata. Možeš završiti seansu ili postaviti neka pitanja, kako želiš,

(„Želiš li reći nešto posebno?")

Ništa posebno.

(„Pa, onda bismo je mogli i završiti.")

Želim vam oboma sve najljepše i ugodnu večer punu ljubavi.

(„Isto želimo i mi tebi, Seth. I hvala ti puno.")

Ruburt bi trebao pripremiti hranu za koju zna da je voli. Da, i malo se detaljnije pozabaviti svojim stolom. Reci mu neka razmišlja o hrani i njezinoj pripremi na kreativan način. Hrana dolazi posljednja. On jede jer mora. Neka bolje razmisli o smislu kreativnog pripremanja omiljenih namirnica koje voli, uz naglasak na stari zaboravljeni obrazac. Kada razmišlja na taj način, on kuhanje obožava.

Neka si ugađa lijepim i omiljenim jelima. Tada se neće osjećati kao da se hrani na silu. On voli umak od prženja mesa i krumpire, ali ih zbog tebe ne priprema. Uživat će i u vrhnju. Izgleda da postoje neki obrasci na kojima ovdje treba raditi.

Neki manje važan hobi. Pod drukčijim bi okolnostima kuhanje moglo biti njegov hobi, zato uložite malo energiju u to. Neka pritom naglasak bude na materijalnome, kao i s vježbama. A sada vam želim laku noć.

(„Laku noć, Seth." 23:03.)

570. SEANSA, PONEDJELJAK 1. OŽUJKA 1971. 21:10

(Jane je, kao i u posljednjoj seansi, počela govoriti bez žurbe, ali na neki prilično poslovan način.)

Sada, dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Diktat: također postoje i razna stanja svijesti u budnom životu, a vi se na njih ne usredotočujete, pa ih obično uopće niste svjesni. Sva ta stanja poznaju vlastite uvjete i upoznata su s različitim vrstama stvarnosti.

„Vi" trenutno imate svijest koja je centrirana jednom davno, želim reći da „vi" iz svojega iskustva isključujete one druge faze svijesti u kojima su prisno uključeni drugi dijelovi vašega cjelokupnog identiteta. Ove druge faze svijesti stvaraju svoje vlastite stvarnosti kako i vi stvarate svoju. Tako su ove stvarnosti nusproizvodi same svijesti. Kada biste ih mogli postati svjesni one bi vam se možda prikazale kao druga mjesta prije nego kao sfere ili polja drukčijih vrsta aktivnosti. Krenete li ispitivati te druge sfere bit ćete primorani percipirati ih s izvornim predodžbama vlastitog sustava i prevoditi, na primjer, osjećaje ugode i topline u slike toplih skloništa i zgrada, ili osjećaje straha u slike demona.

Katkada neka osobnost mora čak i u budnom životu promijeniti brzinu, da tako kažemo, i iznenada se, možda na sekundu ili nekoliko trenutaka, naći unutar takve drukčije sfere. Tada obično dođe do dezorijentacije. Neki zahvaljujući treniranju ovo čine sasvim promišljeno, ali često ne shvaćaju kako iskustva kroz koja prolaze tumače vrijednostima što potječu iz njihove „domaće" svijesti.

(Pauza u 21:23.) Sve ovo nije toliko ezoterično koliko može izgledati. Gotovo su svi pojedinci sa svojom sviješću katkad imali bizarne doživljaje, a i intuitivno znaju kako njihovo više iskustvo nije ograničeno na materijalnu stvarnost. Većina je snova poput animiranih razglednica koje donesemo s nekoga putovanja s kojega smo se vratiti i čiji smo sadržaj uglavnom zaboravili. Vaša je svijest već ponovno orijentirana na materijalnu stvarnost. Pritom je san pokušaj da se to dublje iskustvo prevede u prepoznatljive oblike. I slike unutar sna zamršeno su šifrirane i predstavljaju signale događaja koji leže u njihovoj pozadini i koje je u osnovi nemoguće protumačiti.

Pripovjedači vam pomažu u oblikovanju snova, što je jedna istinska multidimenzionalna umjetnička produkcija svoje vrste jer snovi

postoje u više od jedne stvarnosti, a njihovi se učinci protežu kroz razne faze svijesti koje su stvarne, govoreći vašim rječnikom, i živima i mrtvima i u kojima mogu sudjelovati i živi i mrtvi. Zbog toga su nadahnuća i otkrića toliko često dio stanja sanjanja.

Dok ste odvojeni od materijalnog fokusa u boljem ste položaju za slušanje pripovjedača, za prevođenje njihovih uputa, za vježbanje stvaranja slika i za uvođenje u metode održavanja zdravlja fizičkoga tijela. U najzaštićenijim područjima sna nestaju jasne barijere između raznih slojeva stvarnosti. Vi, na primjer, tada bivate svjesni nekih mogućih stvarnosti. Vi birate koje moguće radnje želite u svojem sustavu ostvariti. Ostale moguće radnje u stanju spavanja slijedite. To činite pojedinačno, ali to činite i *en masse* na nacionalnoj i globalnoj razini.

Možete se odmoriti.

(21:34. Pauza je došla malo prerano. Jane se iznenadila jer je mislila da je prošlo mnogo više vremena. Rekao sam joj da je materijal iznimno zanimljiv. Nastavak na isti način u 21:40.)

Svijest na drukčijim razinama, odnosno fazama, percipira različite vrste događaja. Kako biste neke od njih percipirali dovoljno je da naučite kako promijeniti fokus svoje pozornosti s jedne razine na drugu. Ove faze svijesti prate sićušne kemijske i elektromagnetske promjene kao i određene materijalne promjene unutar samoga tijela, promjene u proizvodnji hormona i aktivnosti pinealne žlijezde.

Vi obično iz budnoga stanja u san ukližete bez i da zapazite razna stanja svijesti kroz koja prolazite, a ima ih nekoliko. Jasno je da se kao prvo, uz razne stupnjeve spontanosti, događa okretanje svijesti prema unutra i od materijalnih podataka, od zabrinutosti i problema svakodnevice. Zatim postoji jedna nediferencirana razina između potpune budnosti i sna u kojoj djelujete kao primatelj: pasivan, ali otvoren. U toj razini do vas vrlo lako dolaze telepatske i vidovite poruke.

Može izgledati kao da vaša svijest pluta. Događaju se i različite fizičke senzacije, katkad se osjeća rast, a katkad pad. Oba su ova osjeta karakteristična za trenutke u kojima vi gotovo da se možete uhvatiti, gotovo da možete ovo nediferencirano područje osvijestiti i zatim neka od tih iskustava prevesti u materijalne pojmove. Na primjer, osjećaj veličine fizičko je tumačenje psihičkog širenja. Osjećaja padanja tumačenje je iznenadna povratka svijesti u tijelo.

(Pauza u 21:50.) Ovo razdoblje može trajati tek nekoliko trenutaka ili pola sata, a u njega se može ponovno vratiti. Ovo je jedna

podržavajuća, zaštićujuća i proširujuća faza svijesti. Sugestije koje se daju u toj fazi vrlo su djelotvorne. Nakon ovoga razdoblja može se dogoditi jedno aktivno stanje, stanje pseudosnova u kojemu se um zapošljava materijalnim temama što su se uspjele održati prilikom prolaska kroz dvije prethodne faze.

Ukoliko su one preintenzivne, ovaj se pojedinac može probuditi. Ovo je jedna živopisna i intenzivna, ali obično i kratka faza. Slijedi još jedan nediferencirani sloj koji ovaj put prilično određeno karakterizira pojava glasova, razgovora ili slika jer se svijest mnogo čvršće ugađa u druge komunikacije. Za pozornost ovoga pojedinca u ovoj se fazi može natjecati i nekoliko takvih poticaja. U ovom je trenutku tijelo prilično tiho. Ovaj će pojedinac te unutarnje poticaje slijediti jednoga za drugim do dublje razine svijesti, a komunikacije koje prima oblikovat će u lagani san.

U nekom trenutku ovog razdoblja on će ući u dublje zaštićeno područje sna, u kojemu dolazi do praga koji vodi ka drugim slojevima stvarnosti i mogućnosti. U ovom će trenutku njegovo iskustvo biti izvan svih konteksta vremena kakvo vi poznajete. On može doživjeti godine, iako su protekle samo minute. On će se zatim vratiti prema materijalnoj stvarnosti u jedno područje koje su vaši znanstvenici označili kao REM faza sna, a u kojemu će se stvarati materijalno orijentirani snovi u kojima se dobiveno znanje iskorištava.

(22:00.) Nakon toga čitav će se ovaj ciklus ponoviti. No gotovo se iste vrste kolebanja i faza događaju i kada ste budni, iako ste njih još i manje svjesni jer tada vaše egoistično sebstvo vrlo svrhovito djeluje i ta druga područja doživljaja zaklanja.

No ispod takve budne svjesnosti nalaze se točno ove iste faze, a prate ih ista kemijska, elektromagnetska i hormonalna kolebanja. Vi samo niste svjesni toga što tada vaša svijest radi. Ne možete to pratiti ni nekoliko trenutaka svojega vremena. Ove dimenzije mogu osjetiti samo oni koji su dovoljno odlučni uložiti svoje vrijeme i trud, što je potrebno za putovanje kroz vlastite subjektivne stvarnosti. A i bez toga svaki pojedinac intuitivno zna da dijelovi njegova iskustva neprestano od njega bježe. Kada se odjednom ne možete sjetiti nekoga imena koje biste trebali upamtiti u biti imate isti osjećaj koji svo vrijeme imate podsvjesno.

Svrha je pripovjedača pomoći vam u povezivanju i razumijevanju ovoga višedimenzionalnog postojanja te podastrijeti vam što više toga pred vašu svjesnu pozornost. Prirodu Svega Što Jest možete nakratko

uvidjeti samo učeći kako osjetiti, opaziti, odnosno intuitivno percipirati dubine vlastitog iskustva. Sve više osvješćujući djelovanje vlastite svijesti u materijalnom životu možete naučiti kako je to promatrati i dok djeluje kroz ova druga, manje poznata područja. Moguće su stvarnosti vama samo moguće zato jer ih vi niste svjesni.

Sada se možete odmoriti.

(22:11. Janein je trans bio dobar. Njezina je večerašnja predaja normalna glasa, sa samo kratkim pauzama i vrlo malo gestikulacije bila takva da se činilo da bi mogla trajati neprekidno. U pauzi sam pitao bi li Seth želio dati naslove za prvih osam poglavlja svoje knjige, kao što je krenuo raditi od devetog poglavlja nadalje. Nastavak na isti način u 22:26.)

Sada, sve su ove faze svijesti dio vaše vlastite stvarnosti. Njihovo poznavanje može biti vrlo korisno. Možete naučiti „promijeniti brzinu", odmaknuti se od vlastitog doživljaja i ispitivati ga iz daleko bolje perspektive. Možete pripremiti pitanja ili probleme i dati sugestiju da se oni za vas u razdoblju spavanja riješe. Možete sugerirati razgovor s nekim udaljenim prijateljima ili prenijeti važne poruke koje ne možete prenijeti verbalno. Možete, na primjer, na jednom drugom sloju stvarnosti provesti pomirenja koja ne možete provesti u ovome.

Možete i usmjeriti iscjeljenje svojega tijela, govoreći sebi kako ćete to postići na jednoj od drugih razina uspavane svijesti, a možete za to i potražiti pomoć pripovjedača koji će vam dati potrebno psihološko vodstvo, nužno za održavanje zdravlja. Imate li neke određene svjesne ciljeve i ako ste u razumnoj mjeri sigurni da vam oni koriste, tada možete sugerirati snove u kojima će se oni ostvariti, jer će njihovo materijalno ostvarenje ubrzati i sami snovi.

Sada, vi mnoge od tih stvari nesvjesno činite. Često se vraćate unatrag u vremenu, da tako kažemo, i „ponovno proživljavate" neki određeni događaj, ali tako da on dobije drukčiji kraj, a isto se može primijeniti i na nešto što ste možda željeli reći, a niste. Poznavanje jednoga stanja svijesti može vam pomoći u drugima. Zatražite li u laganu transu značenja simbola iz snova, dobit ćete ih. Ovi se simboli tada mogu upotrijebiti kao za vas osobno izrađene metode davanja sugestija. Otkrijete li, recimo, da vodoskok u nekom snu predstavlja osvježenje onda možete, kada ste umorni ili depresivni, razmišljati o vodoskoku. A u nekom ćete drugom sloju stvarnosti, jasno, vodoskok stvoriti.

(22:35.) U najzaštićenijim područjima sna vi se bavite iskustvom koje je zapravo čist osjećaj ili znanje, koje je posve odvojeno i od riječi i od slika. Kao što je već spomenuto, ova se iskustva kasnije prevode u snove, iziskujući povratak u područja svijesti koja su bolje upoznata s materijalnim podacima. Ovdje se događa velika kreativna sinteza i velika kreativna diversifikacija u kojima svaka dana slika iz sna ima značenje za razne slojeve vašega sebstva: na jednoj razini predstavljaju istinu koju ste proživjeli, a na drugim razinama predstavlja ovu istinu kako se ona specifičnije primjenjuje na razna područja iskustva ili problema. Stoga će doći do preobrazbe u kojoj će se jedan simbol prevesti u mnoge, a svjesni um može samo percipirati kaos raznih slika iz sna, jer su njihova unutarnja organizacija i jedinstvo djelomice skriveni u drugim područjima svijesti, kroz koje ih um koji rasuđuje ne može slijediti.

Ipak, nesvjesnim i podsvjesnim su područjima te informacije daleko bliže nego egu, jer on u pravilu od sveg materijala sna prima samo sićušne ostatke. Stoga se pripovjedači mogu pojaviti unutar snova kao neki povijesni likovi, kao proroci, kao stari prijatelji od povjerenja, ili u bilo kojem drugom ruhu koje će na tu određenu osobnost ostaviti dojam.

(Pauza.) No u izvornom je iskustvu vidljiva istinska priroda pripovjedača. Proizvodnja snova jednako je „sofisticiran" poduhvat kao i stvaranje objektivnog života nekog danog pojedinca. To je, jednostavno, život, ali na drugi način.

Sada, ovo je kraj diktata, a uskoro, iako ne još, i kraj našeg poglavlja.

(Pauza.) Nemojte se brinuti o naslovima [prvih osam] poglavlja. Doći ćemo do toga. Možemo završiti seansu ili odgovoriti na neka pitanja, kako želiš.

("Mislim da nema pitanja, Seth.")

Onda vam oboma šaljem najtoplije želje, i kaži našemu prijatelju Ruburtu da iskuša prijedloge iznijete u večerašnjem materijalu.

(„Mislim na to.")

Tri noći zaredom. A sada vam želim ugodnu i laku noć.

(„Laku noć, Seth. Puno ti hvala.")

Sretan sam što uživate u mojoj knjizi.

(„Ja doista uživam." Kraj u 22:45.)

571. SEANSA, SRIJEDA 3. OŽUJKA 1971. 21:17

(Seth-Janeina predaja ubrzo me dovela do toga da, želim li sve pohvatati, moram vrlo brzo pisati.)

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada, nastavit ćemo s diktiranjem.

(„Može.")

Ove razne faze svijesti i kolebanja psihičke aktivnosti mogu se istraživati i iz budnoga stanja, kroz izravno iskustvo. U sljedećem poglavlju omogućit ćemo vam bolje osvještavanje ovih uvijek aktivnih dijelova vaše stvarnosti. Kraj poglavlja.

(Seth nam je posljednji puta rekao kako je blizu kraja ovoga poglavlja, ali nama, jasno, nije bilo ni nakraj pameti da će ga on u sljedećoj seansi dovršiti jednom ili dvjema rečenicama. Niti smo znali zbog čega se odlučio na takvu metodu. Izgledalo je kao da za njega pauza između seansa nije ni postojala.

Mislio sam ga večeras malo o tome ispitati, ali, nažalost, nisam to nikada učinio. Budući da Jane ovu knjigu ne čita, ona me ne može na takve detalje podsjetiti, osim ako slučajno o njima ne raspravim i s njom, što sam ovoga puta isto tako zaboravio.)

Osamnaesto Poglavlje

Razne faze svijesti, simbolika i višestruki fokus

Sljedeće će se poglavlje zvati „Razne faze svijesti, simbolika i višestruki fokus".

Unutar vaše osobnosti susreću se svi aspekti vaše svijesti, bez obzira na to jeste li vi ili niste toga svjesni.

(Duga pauza; u ovom je trenutku brzina predaje i dalje bila malena.) Svijest se može upraviti u mnogim smjerovima i, jasno, i prema unutra i prema van. Vi ste svjesni kolebanja vaše normalne svijesti, a jedna bi usmjerenija pozornost nešto od toga mogla u velikoj mjeri pojasniti. Vi raspon svoje pozornosti neprestano širite i sužavate. Možete se usredotočiti i samo na jedan predmet, gotovo do te mjere da u tome trenutku potpuno isključite sve ostalo, tako da doslovno prestanete biti svjesni prostorije u kojoj sjedite.

Možete biti „svjesni" i toliko snažno reagirati na događaje iz sjećanja da postanete relativno nesvjesni sadašnjih događaja. Vi sva ta kolebanja uzimate zdravo za gotovo. Ona vas ne brinu, niti vas ometaju. Izgubite li se u sadržaju neke knjige i postanete privremeno nesvjesni svojeg neposrednog okruženja vi se ne bojite da toga okruženja, jednom kada svoju pozornost poželite ponovno vratiti na njega, oko vas više neće biti. Obično se ni tijekom sanjarenja ne bojite da se možda nećete moći sigurno vratiti u sadašnji trenutak.

Ovo su sve u određenoj mjeri maleni primjeri pokretljivosti vaše svijesti i lakoće kojom se ta pokretljivost može primjenjivati. Na jedan se neobičan način simboli mogu smatrati uzorcima načina na koje vi percipirate na raznim razinama svijesti. Njihovi se promjenjivi izgledi

mogu iskoristiti kao putokazi. Na primjer, vatra je jedan simbol ostvaren u materijalnom, tako da vam stvarna vatra sasvim jasno govori da vi stvarnost percipirate svojom sviješću prilagođenom na materijalno.

(21:33.) Mentalna slika vatre automatski vam govori kako je uključena neka druga vrsta svijesti. Vatra koju vidite mentalno i koja ima toplinu, ali ne peče opasno, očito znači nešto drugo. Svi su simboli jedan pokušaj izražavanja osjećaja, osjećaja koji se nikada ne mogu odgovarajuće izraziti jezikom. Simboli predstavljaju beskrajne varijacije osjećaja. U raznim fazama svijesti oni će se pojavljivati u različitim oblicima i pojmovima, ali će vas uvijek pratiti.

No postoji i nekoliko iznimaka u kojima je uključeno čisto znanje ili čisti osjećaj, bez potrebe za simbolima. Ove faze svijesti nisu česte i rijetko se prevode u pojmove normalne svijesti.

Uzmimo neki određeni osjećaj i slijedimo ga do kraja, jer on se može izraziti na raznim razinama svijesti. *(Pauza.)* Počnimo s osjećajem radosti. U normalnoj će se svijesti neposredno okruženje percipirati na mnogo drukčiji način no što bi se percipiralo da je neka osoba, recimo, u stanju depresije. Osjećaj radosti mijenja i same predmete, na taj način da ih promatrač vidi u mnogo intenzivnijem svjetlu. On stvara te predmete daleko živopisnije i s većom jasnoćom. Izgleda da, kao povratnom spregom, takvo okruženje onda njegovu radost pojačava.

(21:41.) No ono što on vidi i dalje je materijalno, odnosno on vidi predmete iz materijalnog svijeta. Zamislite sada da počne maštati i da upadne u sanjarenje. U njegov unutarnji um dolaze slike i simboli materijalnih predmeta, ljudi i događaja koji mogu biti iz prošlih, sadašnjih i budućih zamišljanja, pri čemu se radost sada počinje izražavati uz veću mentalnu slobodu, ali simbolima.

Ova se radost, da tako kažemo, počinje protezati u budućnost, a svoje svjetlo baca i na prošlost tako da u ovom trenutku ona može pokriti veća područja širenja od onih koja bi se mogla prikazati na materijalni način. Zamislite sada da naš pojedinac iz svojega sanjarenja upadne bilo u stanje transa ili u duboki san. *(Duga pauza.)* On bi mogao vidjeti slike koje su njemu vrlo snažni simboli radosti i velikog veselja. Među njima možda neće biti mnogo logične povezanosti, no intuitivno su te povezanosti jasne. On sada u svoja mentalna iskustva ulazi mnogo dublje no što je to bilo u stanju sanjarenja, a može doživjeti i niz epizoda snova u kojima je sposoban svoju radost izraziti i podijeliti je s drugima.

No on ovdje i dalje barata materijalno orijentiranim simbolima. Sada, budući da mi ovaj razgovor upotrebljavamo kao relevantan slikovit primjer, nastavit ćemo s time još dalje. On može oblikovati slike gradova i ljudi iz snova koji su svi vrlo radosne prirode, može samu tu emociju prevesti u bilo koji simbol koji je njemu relevantan. Veliko se veselje može prevesti u slike životinja u igri, ljudi koji lete ili prekrasnih životinja i krajolika. I opet će nedostajati logična povezanost, ali će cijela ova epizoda biti povezana tom istom emocijom.

(21:51.) Za to će vrijeme materijalno tijelo uživati velike koristi, jer dobri osjećaji automatski obnavljaju i pojačavaju tjelesne sposobnosti oporavka. Osjećaji radosti sada mogu dovesti do pojave slika Krista, Buddhe ili proroka. Ovi su simboli promjenjive scene karakteristične za svijesti u raznim fazama. Ova se iskustva trebaju smatrati kreacijama, kreativnim činovima koji su svijesti urođeni u raznim fazama.

Dalje od ovoga nalaze se stanja u kojima sami simboli počinju blijedjeti, postaju nejasni i udaljeni. Ovdje počinjete ulaziti u područja svijesti u kojima su simboli sve manje potrebni, a ovo je područje ustvari podosta nenaseljeno, odnosno nekorišteno. Slikovita predočenja počinju nakratko nestajati i ponovno se pojavljivati da bi naposljetku u potpunosti nestala. Svijest je sve manje materijalno orijentirana. U ovoj fazi svijesti duša se nađe sama s vlastitim osjećajima, lišena sve simbolike i slikovitih predočenja, pa počinje percipirati divovsku stvarnost vlastita znanja.

Osjeća izravno iskustvo. Upotrijebimo li radost za primjer, svi njegovi mentalni simboli i sve slike konačno će nestati. Oni su iz nje izašli, a otići će dalje od nje, jer oni nisu izvorna iskustva, nego samo nusproizvodi. Duša bi tada započela istraživati stvarnost ove radosti na način koji se teško uopće može objasniti, a čineći tako naučila bi metode percepcije, izražavanja i ostvarenja koji bi njoj ranije bili krajnje nerazumljivi.

(22:01. Jane je govorila prilično brzo i ujednačeno. Rekao sam joj kako mislim da je ova seansa bila izvrsna.

U pauzi smo oboje spomenuli po jedno pitanje. Ja sam se želio uvjeriti kako je materijal koji je, do sada, govorio o pripovjedačima na odgovarajući način obradio metode kojima su se oni mogli obraćati drugima, kako u budnom tako i u stanju sna. Želio sam znati više o njihovim pripremama i izučavanju, o tome tko je to provodio te o njihovim intuicijama i iskustvima iz snova.

Janeino je pitanje poteklo iz materijala 560. seanse četvrtog poglavlja: željela je znati ime treće osobnosti koja je sačinjavala trodijelni Kristov entitet, kako je to Seth postavio. [U osmom poglavlju Janeine vlastite knjige, Sethov Materijal, *Seth nam je kao članove toga entiteta naveo Krista, to je jasno, te Ivana Krstitelja.] Rekao sam sada Jane kako sam mislio da Seth ima namjeru o toj čitavoj temi mnogo više i detaljnije govoriti kasnije u ovoj knjizi.*

Nastavljamo bržim tempom u 22:19.)

Sada, materijalni predmeti najočitiji su među vašim simbolima, a upravo ih zbog toga vi uopće ne shvaćate kao simbole.

Svijest na drukčijim razinama barata drukčijim vrstama simbola. Simboli su metoda izražavanja unutarnje stvarnosti. Djelujući u jednom smjeru duša, s pomoću svoje svijesti, izražava unutarnju stvarnost kroz što je moguće više simbola, kroz živu i promjenjivu simboliku. Stoga je svaki simbol sam po sebi i u svojoj vlastitoj mjeri svjestan i pojedinačan.

Čineći tako, duša neprestano stvara nove varijacije unutarnje stvarnosti koju treba istraživati. Djelujući, da tako kažemo, u suprotnom smjeru, duša se oslobađa svih simbola, svih slikovitih predočenja i s pomoću svoje svijesti na jedan drukčiji način uči kako istraživati vlastito izravno iskustvo. Bez simbola koji bi mogli stati između nje i iskustva, ona se usavršava u jednoj vrsti ispunjavanja vrijednosti koju vi trenutno ne možete shvatiti, osim simbolično.

Sada, taj se trud događa bez obzira na to jeste li budni ili spavate. No kada ste ovih aktivnosti svjesni, moguće je uhvatiti se u raznim fazama svijesti, pa čak katkad i slijediti vlastiti napredak, osobito u stanju spavanja. Vaše vam je tijelo u ovom smislu najbliskiji simbol, a, opet, i najočitiji.

(22:23.) Predodžbu tijela vi ćete upotrebljavati u većini faza svijesti. Kada napuštate svoje fizičko tijelo u nekom izvantjelesnom iskustvu bilo koje vrste, vi ga zapravo napuštate u jednom drugom tijelu što je neznatno manje fizičko. A ono se opet „kasnije" odbacuje u korist jednoga još manje fizičkoga, no zamisao o obliku toliko je važan simbol da ga vi nosite sa sobom kroz sve svoje religiozne literature i sve priče o životu poslije smrti.

On će u jednom trenutku nestati zajedno s ostalim simbolima. Sada, postojalo je jedno vrijeme, govoreći vašim rječnikom, prije nastanka simbola. Ovo je vrijeme toliko odvojeno od vaše predodžbe stvarnosti da se sva sjećanja na njega vraćaju samo u najzaštićenijim

područjima snova. Vama se čini kao da bi bez simbola postojalo samo nepostojanje, no to je sasvim prirodna dedukcija budući da ste vi toliko orijentirani na simbole.

(Janeina je predaja nakon pauze bila brža, a tako se i nastavilo.)

I sve se one faze svijesti kakve se pojavljuju nakon smrti i dalje bave simbolima, iako tada postoji daleko veća sloboda njihove upotrebe kao i bolje razumijevanje njihova značenja. No u višim fazama svijesti ovi simboli više nisu potrebni, a kreativnost se događa potpuno bez njihove upotrebe.

Vi očito ne možete tu fazu svijesti sada osvijestiti, ali možete pratiti na koji vam se način simboli pojavljuju, kako u budnom stanju tako i u snu, a možete i naučiti povezivati ih s osjećajima koje oni predstavljaju. Naučit ćete da će se u raznim fazama svijesti određeni simboli pojaviti osobno vama, a oni vam mogu poslužiti kao točke prepoznavanja u vlastitim istraživanjima. Na primjer, kada se Ruburt sprema napustiti svoje tijelo u stanju spavanja, on će se često naći u stranoj kući ili stanu koji nudi prilike za istraživanje.

Te će kuće i stanovi uvijek biti drukčiji, a opet će taj simbol uvijek biti putokaz koji govori kako je on dostigao određenu točku svijesti te da je spreman ući u sljedeće stanje svijesti. Svi ćete vi imati određene simbole koji će vam, na vrlo individualan način, služiti u iste svrhe. No ovi će simbolični putokazi imati svjesnoga smisla jedino ako poduzmete napore usmjerene ka istraživanju samoga sebe.

(22:36.) Neki od tih simbola pratit će vas cijeli život. Neki od njih mogu isto tako, u razdobljima velikih promjena, i sami promijeniti svoj karakter, donijeti jedan osjećaj dezorijentacije, budući da su ti nesvjesno poznati simboli prošli preobrazbu. Ista se vrsta pitanja primjenjuje i na vaš materijalni život. Na primjer, pas može vama biti simbol prirodne radosti ili slobode. No nakon što svjedočite nesreći u kojoj pogine neki pas, ovaj vam simbol može početi značiti nešto posve drukčije.

Ovo je, jasno, vrlo očito i materijalno, ali se isti način promjene simbola može dogoditi i unutar snova. Što se toga tiče, nesreća u kojoj pas stradava može biti iskustvo iz sna koje će zatim promijeniti vaš svjesni simbolični osjećaj prema psima u budnom stanju. Netko može kao strah simbolički doživljavati demona, neku neprijateljski nastrojenu životinju, ili čak neki savršeno jednostavan i inače bezopasan predmet. No znate li što vaši vlastiti simboli znače, vi to znanje možete upotrijebiti ne samo kako biste tumačili svoje snove, nego i kao putokaze i oznake stanja svijesti u kojima se oni obično pojavljuju.

Tako će se ovi simboli mijenjati u raznim fazama svijesti. Logičan slijed i ponovno nije prisutan, ali intuitivna će kreacija te simbole mijenjati uglavnom na isti način na koji jedan umjetnik može mijenjati svoje boje.

Možete se odmoriti.

(22:44. Nastavak u jednakom, brzome tempu u 22:58.)

Prema tome, svi simboli predstavljaju unutarnje stvarnosti, pa kada baratate simbolima vi baratate unutarnjom stvarnošću. Svi vanjski potezi koje napravite učinjeni su unutar unutarnjeg okruženja, unutar svih unutarnjih okruženja u koja ste uključeni.

Simboli su visoko nabijene psihičke čestice, a to uključuje materijalne predmete koji imaju snažne karakteristike privlačenja i širenja koji predstavljaju unutarnje realizacije i stvarnosti što nisu bile percipirane kroz izravno doživljavanje. (Ovdje pod izravnim doživljavanjem mislim na trenutnu spoznaju i razumijevanje, bez simboliziranja.)

Tako se čak simboli različito ponašaju u različitim fazama svijesti. Jedni za sebe traže stabilnost i trajnost, nalik na vaše materijalne predmete, slijedeći principe korijenskih predodžbi materijalne stvarnosti, a drugi se mnogo brže mijenjaju, kao u stanju spavanja, pri čemu su ovi neposredniji i osjetljiviji pokazatelji osjećaja. Izgleda kao da razna stanja svijesti imaju vlastita okruženja u kojima se ovi simboli pojavljuju i, ponovno, kao što se i predmeti pojavljuju u materijalnom okruženju.

Na nekim razinama u okruženju sna pojavljuju se prividni nestabilni mentalni objekti. Ovi simboli tako u oba slučaja slijede neka pravila. Ponavljam, kao što je ranije spomenuto, svijet snova jednako je „objektivan" kao i svijet materije. Predmeti i simboli unutar njega jednako su vjerna predočenja života u snu kao što su i materijalni predmeti predočenja budnoga života.

Stoga priroda tih simbola može poslužiti kao jedan pokazatelj ne samo vašega okruženja nego i toga u kakvom se stanju unutar njega nalazi vaša svijest. U normalnom snu unutar ovoga konteksta, u normalnoj drami sna, predmeti vam izgledaju sasvim dovoljno trajni. Uzimate ih zdravo za gotovo. I dalje ste materijalno orijentirani. Vi na slike u snu projicirate simboliku vašega budnoga života.

(23:10.) No u drugim stanjima uspavane svijesti kuće mogu odjednom nestati. Neku modernu zgradu može iznenada zamijeniti

potleušica. Dijete se može pretvoriti u tulipan. Sada, ovi se simboli očito ponašaju na drukčiji način. U ovom okruženju trajnost nije korijenska predodžba. Logika nije primjenjiva.

Simboli koji se ponašaju na taj način mogu vam poslužiti kao znakovi da se nalazite u drugoj fazi svijesti i unutar potpuno drukčijeg unutarnjeg okruženja. Izražaj osjećaja i doživljaja nije ograničen na kruti okvir predmeta zarobljenih u nizu uzastopnih trenutaka. Osjećaji se automatski preobražavaju i izražavaju na nov, mobilan i neposredan način. Na neki način dispozicija svijesti je brža.

Na ostvarenja se ne mora čekati satima i danima. Iskustvo nije opterećeno vremenskim kontekstom. U ovoj se sferi svijesti može napisati jedna cijela knjiga ili temeljito proučiti nečiji cjeloživotni planovi. Vaše je sadašnje vrijeme jedno od mnogih dimenzija koje pomažu oblikovati ovu određenu fazu svijesti. Stoga unutar nje postoje vaša prošlost, sadašnjost i budućnost, ali samo kao dijelovi toga unutarnjeg okruženja. Morate naučiti kuda ići jer se stanja svijesti i njihova okruženja protežu na svoj poseban način kao što se, recimo, vaš svijet proteže u prostoru. No u toj fazi nije teško biti svjestan sebe, a to se postiže davanjem odgovarajućih sugestija prije spavanja. *(Pauza.)* Kraj diktata. Dobro smo krenuli....

(„Mislim da je ovo jako dobro. Vrlo evokativno.")

Ukoliko nemaš pitanja ja ću prekinuti seansu.

(„Što misliš o mojemu pitanju vezanom za Pripovjedače?")

Vjerujem da je to sve odrađeno.

(„A informacija o trećem Kristu?")

O tome ću još govoriti. *(Napola šaljivo):* Ako ćeš ikada željeti o nekim pitanjima sa mnom razgovarati slobodno mi se obrati. *(Glasnije i suosjećajnije):* Toplo ti želim sve najbolje i žao mi je što nisi jučer bio na našem tečaju osjetila (ESP).

(„I meni je žao, Seth, ali znaš da sam bio zauzet. Laka ti noć, Seth, i hvala ti."

23:24. I ponovno je njezin govor bio brz. Osjetila je to ruka kojom pišem.)

572. SEANSA, PONEDJELJAK 8. OŽUJKA 1971. 21:40

(Ova je seansa počela kasno jer smo mi nakon večere otišli do poreznog ureda. Jane je uživala u izlascima iz kuće i interakcijama s drugim ljudima. Ovu je seansu započela dobrom brzinom.)

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada, nastavit ćemo s diktatom, a kasnije ću nešto reći vama.

Donekle se takva preobrazba simbola može pratiti i u raznim fazama budne svijesti. Kada se odmarate budni, ali su vam oči zatvorene, vašem će se unutarnjem oku često prikazati neke slike. Neke će od njih biti materijalizacije slične fizičkima, slike drveća, ljudi i kuća. A druge će biti samo neki oblici koji se brzo mijenjaju i kao da se međusobno pretapaju. U pravilu će, u tom kaleidoskopu neprestano mijenjajućih oblika, čak i one prepoznatljive slike brzo zamijeniti neke druge.

Vama se može činiti kako u tim unutarnjim slikama nema nikakve logike, a svakako nećete vidjeti nikakve veze između njih i onoga o čemu ste razmišljali trenutak prije, ili čak i cijeli protekli sat. U nekoj će vam se mjeri činiti da su one od vas odvojene i da vi s njihovim nastankom nemate nikakve veze. No one često predstavljaju karakteristike koje svijest pokazuje kada je donekle okrenuta od materijalnih impulsa. Kako se mijenja stanje svijesti, tako se mijenja i oblik ovih simbola.

(Pauza u 21:48.) Slike koje u ovakvim okolnostima vidite predstavljaju misli i osjećaje koje ste doživjeli neposredno prije no što ste zatvorili oči, odnosno one koje su u vašoj svijesti dominirale nešto ranije. Čim zatvorite oči ove se misli i osjećaji izražavaju kroz simboliku. Budući da se čini kako ove slike s tim mislima i osjećajima nemaju nikakve veze vi ih niti ne prepoznajete kao svoje vlastite, niti ih možete povezati s onim što one predstavljaju.

Ovo sam sada rekao prilično jednostavno. *(Pauza.)* Vi svoje misli možete daleko slobodnije izraziti imaginarno no što to možete praktički. Neki raniji, točno određen strah koji ste osjetili tijekom dana, a u koji je uključen, recimo, gubitak posla, može se onda kada zatvorite oči prevesti u niz prividno nepovezanih simbola koji su ipak svi povezani s tim jednim te istim strahom.

Možda ćete u brzom nizu slika vidjeti dubok procjep u tlu. Njega može zamijeniti ulični mangup na kojemu se vidi da je siromašan i da potječe iz nekoga drugog vremena. Može se pojaviti urna ili će kroz zrak proletjeti crni novčanik. Možda ćete ugledati neki turobni i mračni zimski prizor. Može se pojaviti i nestati slika nekoga lika iz knjige koju ste davno već i zaboravili, a kamoli pročitali. Između toga svega može se pojaviti i skupina suprotnih simbola koji predstavljaju vašu nadu: proljetni cvijet, trpeza puna hrane, novo odijelo ili bilo koji

drugi znak obilja koji bi za vas mogao imati takvo značenje. I nigdje se neće pojaviti misao o mogućem gubitku posla. Vama će izgledati kao da ste na to zaboravili.

(21:57.) No primjenom simbola vašim se osjećajima daje puna sloboda, pri čemu svaka slika koja se pojavi i nestane teče uz osjećaje koji su se do sada nalazili toliko duboko ispod svijesti – gdje se nalazi velika nakupina emocija – da za njih uopće niste znali. No oni su ipak odmah stvorili ove slike. Sada, gledajući unatrag, vi biste ih mogli povezati s njihovim izvorom, ali obično bi oni samo prošli mimo vas.

Ostanete li ležati zatvorenih očiju još dulje simbolika će nastaviti mijenjati svoj karakter, možda će i izgubiti dio svojih vizualnih karakteristika i intenzivirati se u drugim smjerovima. Možda ćete, na primjer, pomisliti da ste osjetili neki određeni miris koji vam je neugodan (nastavljamo s već opisanom situacijom). A umjesto toga ćete možda ovaj strah prevesti u zastrašujući fizički osjet, iznenadan osjećaj da padate ili da vas je dodirnulo nešto vrlo neugodno.

Sve bi vas takve promjene karakteristika simbola trebale upozoriti da dolazi do promjene stanja vaše svijesti. Dopustite li si ovdje da utonete u san vjerojatno ćete proizvesti jedan ili dva sna koji simboliziraju ovaj strah, pri čemu ćete u snovima vi, u kontekstu tih snova, razmatrati i iskušavati moguća rješenja. Jasno, situacija s poslom ne mora se u vašim snovima više nikada pojaviti kao takva.

No ovaj je problem vašoj podsvijesti zadan i predstavljen. U sljedećim duboko zaštićenim područjima sna djelovanje je dopušteno višim središtima unutarnjeg sebstva, a ona nailaze i na pomoć trodimenzionalno orijentiranog dijela osobnosti. Ovo slobodnije sebstvo situaciju vidi daleko jasnije, sugerira danu liniju djelovanja (ali je ne naređuje) i k tomu informira uspavano sebstvo. Ovo uspavano sebstvo onda proizvodi skupinu snova u kojima se, unutar simbolične situacije snova, iznosi rješenje.

(22:11.) Konačno i specifičnije tumačenje donosi se u područjima snova koja su bliža budnom sebstvu, gdje ovi simboli postaju sve određeniji. Stoga je ovdje prisutan mnogo uži aspekt simbolike: što se bliže nalazite budnoj svijesti, to su simboli više ograničeni i užega aspekta. Što je ovo praktičnije u nekoj danoj materijalnoj okolnosti, to je ono manje vrijedno kao karakterističan simbol budnoga dnevnoga života.

Može se reći da, u nekoj mjeri, što je simbol precizniji, on može sadržavati manje značenja. U najvažnijem poslu u snovima, koji se

provodi u dubokim zaštićenim razdobljima sna, ovi su simboli dovoljno moćni, a opet i dovoljno zgusnuti da se mogu razlomiti, odnosno upotrijebiti u nizu naizgled nepovezanih snova kao njihove poveznice, zadržati svoju izvornu snagu te i dalje se pojavljivati u različitim oblicima, pri čemu u svakom sljedećem sloju sna postaju sve određeniji.

Sada, vaša svijest se koleba čak i u vašem budnom stanju, a uspijete li steći naviku promatranja stanja svojega uma bez da ih tumačite možete se uhvatiti kako „simbolizirate" na ove razne načine, odnosno kako se služite simbolima. Svaki materijalni događaj koji vam se dogodio arhiviran je unutar vaše psihe kao određena skupina simbola. Oni ne predstavljaju to iskustvo, oni to iskustvo sadržavaju. Što se tiče vašeg sadašnjeg života, oni predstavljaju vašu osobnu banku simbola.

(Pauza u 22:20.) Između vaših simbola iz budnoga života i onih iz sna vlada veliko jedinstvo. Jasno je da mnogi simboli, kao svojevrsne čudesne skraćenice, nose teret daleko većeg broja iskustava, a ne samo jednoga, pa će jedan simbol tako evocirati ne samo jedno dano iskustvo nego mnoga slična. Stoga su u vašu osobnu banku simbola u znatnoj mjeri uključene osobne asocijacije i povezanosti, a ona djeluje jednako u stanju spavanja kao i u budnom životu, ali s većom slobodom, i crta služeći se motivima iz budućnosti, govoreći vašim rječnikom, isto kao i onima iz prošlosti.

Prema tome, vi se možete bolje služiti simbolikom u stanju spavanja, jer ste tada svjesni simbola kako iz prošlosti tako i iz budućnosti. Njihov intenzitet varira, a i nakupljaju se zajedno. Takvi će se multidimenzionalni simboli onda pojaviti na mnogo načina, a ne samo vizualno. Utjecat će ne samo na vašu materijalnu stvarnost, nego i na sve stvarnosti u koje ste vi uključeni. Govoreći na jedan od mogućih načina, ovi simboli koje vi poznajete samo su vrh ledenog brijega većih simbola.

Možete se odmoriti.

(22:28. Janein je trans bio dubok. Bila je iznimno opuštena. Spomenula je kako, dok je u transu, često ne zna jesu li joj oči otvorene ili zatvorene. Rekao sam joj da gotovo uvijek gleda izravno u onoga kome se Seth obraća, te da ima jedan repertoar fizičkih pokreta i različitih vrsta glasova koji mogu znatno varirati. Nastavak u 22:43.)

Sada, nastavak diktata. Kada sam spominjao vašu osobnu banku simbola preciznije sam želio reći kako je ova banka bila vaša od dana vašega rođenja, pa i ranije. Sadržavala je simbole vaših prošlih života, govoreći vašim rječnikom (a ponovno govoreći vašim rječnikom, vi u

nju nove simbole ulažete i u ovom životu). No ova se banka simbola mora i aktivirati. Na primjer, kada se rodite vi imate vizualne slike, unutarnje vizualne slike, simbole koji se aktiviraju onoga trenutka kada po prvi put otvorite oči. Ovi vam simboli služe kao mehanizmi učenja. Vi se nastavljate truditi pravilno upotrijebiti svoje oči dok se vanjske slike prilagođavaju unutarnjim obrascima. Ovo je iznimno važno, a vaši znanstvenici to ne razumiju.

Ovaj se unutarnji mehanizam aktivira otvaranjem očiju. Ukoliko nešto s očima nije u redu na materijalnoj razini, na primjer, ako su one slijepe, onda se ovaj određeni mehanizam u tome trenutku neće aktivirati. Neka osobnost može odabrati da se, iz nekih svojih razloga, rodi slijepa. Ako se ti razlozi promijene ili ako dođe do unutarnjeg psihičkog razvoja *(pauza)* onda će i materijalne oči zacijeliti, a ovaj će se unutarnji mehanizam pokrenuti. U tome smislu postoje beskrajne varijacije ponašanja. No ova unutarnja banka simbola djeluje kao vaš osobni račun na kojemu su mnogi crteži pohranjeni i miruju sve dok ih ne iskoristite. Kao što sam već i ranije spomenuo u ovoj knjizi, vi mislite i prije no što naučite jezik, no vi tada u svojemu psihičkom malom prstu već imate prošla iskustva iz drugih života i ona vas vode.

(Pauza u 22:49.) Oni koji su rođeni u istom narodu, recimo, dvaput zaredom, taj drugi put jezik nauče mnogo brže. Neka će djeca prije no što nauče novi jezik razmišljati na jeziku iz nekog prošlog života. Sve ovo ima veze s upotrebom simbola.

I zvuk je sam po sebi jedan simbol. Vi razumijete kako zvuk kreće iz neke dane točke tišine i zatim postaje sve glasniji. No vi ne razumijete da iz te dane točke tišine, a to je vaša točka ne-percepcije, nastaje i jedan zvuk koji odlazi sve dublje i dublje u tišinu, a svejedno nosi neko svoje značenje i ima jednako brojne varijacije kao i zvukovi kakve vi poznajete, pa su i takvi zvukovi simboli. Neizgovorena misao ima neki „zvuk" koji vi ne čujete, ali je vrlo čujan na drugoj razini stvarnosti i percepcije.

(23:00.) I drveće samo po sebi jest zvuk, zvuk koji, i ponovno, vi ne percipirate. U vašim snovima, a osobito onkraj onih snova kojih se sjećate, postoje područja svijesti u kojima se ovi zvukovi automatski percipiraju i prevode u vizualne slike. Oni djeluju kao svojevrsne skraćenice. Temeljem određenog danog zvuka vi možete svoj svijet kakav poznajete ponovno stvoriti nesvjesno, a svaki pojedini multidimenzionalni simbol može sadržavati svu stvarnost koju poznajete. Kraj diktata. *(Pauza.)* Sada, nekoliko napomena.

(Ovdje je uslijedila približno jedna stranica osobnih podataka. Kraj u 23:06.)

573. SEANSA, SRIJEDA 10. OŽUJKA 1971. 21:37

(Ovoj je seansi prisustvovala Patty Middleton koja je jučer doputovala iz Elmire (Ottawa, Kanada) kako bi prisustvovala Janeinom tečaju ESP-a. Patty smo u rujnu 1970. upoznali u Philadelphiji (Pennsylvania) gdje smo prolazili u sklopu turneje kojom smo promovirali Janeinu knjigu Sethov Materijal.

Danas je Patty upoznala Jane sa svojim istraživanjima operantnog kondicioniranja u kojima je ona s pomoću jednostavne tehnike nalik jogi, a uz praćenje svojega stanja elektroencefalografom, naučila kako u svojemu mozgu „uključiti" alfa valove. To je dovodi u jedno posebno stanje opuštene svjesnosti u kojemu se odnos percepcije i osjećaja održava u idealnoj ravnoteži.

Smatra se da alfa tehnika nosi mnoge potencijale za medicinsku upotrebu, no nije dokraja poznato kako se to stanje može proizvesti. Svi praktičari imaju za to svoje objašnjenje i svoj „osjećaj". Seth je na početku ove seanse dao svoj kratki komentar alfa stanja.

Patty nam je puna entuzijazma ispričala kako je Sethov materijal o raznim fazama svijesti, koji je iznijet u 569. i 570. seansi 17. poglavlja, govorio vrlo slično rezultatima njezinih nedavnih istraživanja. Osim toga, njezini su se komentari i informacije toliko dobro uklopili u ovo sadašnje poglavlje da sam se zapitala nije li je na današnji posjet navelo nešto više od puke slučajnosti. Mi se s njom nismo dopisivali.

Jedna napomena: Patty je pročitala posljednja poglavlja Sethove knjige, a Jane nije. No njih su dvije o tome materijalu razgovarale.)

Sada...

(„Dobra večer, Seth.")

(Obraćajući se veselo Patty): ... ne mislim da si baš dobro imitirala moj glas. Sada, ja sigurno ne zvučim baš toliko loše.... Imam nekoliko napomena.

Sada, ovo alfa stanje jedan je prag, prethodno stanje između materijalno orijentiranih dijelova neke osobnosti i njezina unutarnjeg sebstva. Ruburt često kroz ovo stanje prođe u dublja stanja, a u nekoj mu većoj mjeri ono nije poznato.

On, kada napušta svoje tijelo karakteristično čini istu stvar, jedva se kratko zadržava na pragu alfa stanja i zatim odande nastavlja dalje.

Želim malo diktirati, iako ću možda kasnije imati neke komentare. Dajte mi zato sada jedan trenutak.

(Pauza u 21:42.) Sada, materijalno se miris, vid i zvuk kombiniraju zajedno kako bi vam dali osnovne podatke osjeta i združili se u vaša fizička osjetila. No na tim drugim razinama oni su odvojeni. Tako mirisi imaju vizualnu stvarnost, a, kao što znate, vizualni se podaci isto tako mogu percipirati kroz pojmove percepcije drugih osjeta.

Ovi se simboli mogu udružiti ili razdvojiti, mogu se percipirati odvojeno ili kao jedno jedinstvo. Kao što vama svaki događaj ima vlastiti simbol, tako vi imate i svoje karakteristične načine njihova kombiniranja. Ovi se simboli mogu prevoditi i percipirati na mnoge načine: kao niz bilješki, na primjer, kao kombinacija osjeta ili kao niz slika. U raznim fazama svijesti vi ćete ove simbole percipirati na razne načine. Tako jedan multidimenzionalni simbol u svojoj cjelokupnosti ima stvarnost u drugim stanjima svijesti, ali isto tako i u potpuno drugim razinama stvarnosti.

(21:45.) Vi djelujete kao da su vaše misli tajne, iako biste sada već trebali znati da nisu. Ne samo da su vam misli vidljive, na primjer, kroz telepatske komunikacije, nego one bez vašega svjesnoga znanja ujedno oblikuju i ono što biste vi mogli nazvati pseudoslikama koje se nalaze „ispod" raspona fizičke materije kako je vi u nekim slučajevima normalno percipirate, odnosno „iznad" toga istog raspona.

Ovo je, stoga, kao da se vaše misli pojavljuju unutar drugih stvarnosti kao predmeti – živi i vitalni sami po sebi rastu u druge sustave kao što cvjetovi i drveće raste naizgled ni iz čega što se nalazi unutar materijalne stvarnosti. One se u određenim drugim sustavima mogu upotrebljavati kao, da tako kažemo, neka sirovina. One su dani „prirodni podaci", sirovina kreativnosti u stvarnostima koje vi pomažete zasijati, ali ih ne percipirate.

Govoreći na taj način, vaše misli tada slijede zakone. Njihova ponašanja slijede zakone, a isto to čine i njihove aktivnosti koje vi ne razumijete iako te misli nazivate svojima. Onda njima manipuliraju, nezavisno od vas, druge vrste svijesti, što je neprestano promjenjiva prirodna pojava. Urođena svijest unutar takvih sustava nije svjesna podrijetla ove pojave, kao ni vaše vlastite stvarnosti. Oni dokaze koji se njihovim osjetilima pojavljuju uzimaju za stvarnost, jednako kako to čini i većina vas. Njima neće izgledati da ova pojava potječe izvan njihova vlastita sustava.

Kada bih ovu istu izjavu dao, na primjer, nekom od mojih čitatelja optužili bi me da govorim kako je materijalna stvarnost sastavljena od otpadaka svijeta.

Ja to ne govorim, niti to impliciram u upravo spomenutu slučaju. Vi u svojem sustavu pristup informacijama materijalne stvarnosti imate iz prve ruke. Vaši prirodno dani podaci rezultat su materijaliziranih pojedinačnih, masovnih i kolektivnih misli, osjećaja i emocija. Vaš je sustav u tom smislu kreativniji od upravo spomenutih sustava. S druge strane, unutar ovih drugih sustava razvijaju se jako inovativne skupine svijesti kod kojih se identitet zadržava, ali se između pojedinaca dopuštaju veće unutarnje predstave, velika kreativna međurazmjena banka simbola te crtanje po mentalnim i psihičkim simbolima s većom lakoćom. Zbog toga ovi pojedinci vezu između kreativnih slika i danih podataka osjeta jasnije prepoznaju. Oni njihove dane podatke osjeta namjerno izmjenjuju i mijenjaju te s njima eksperimentiraju.

(Pauza u 22:00.) U sve je ovo uključen najbliskiji mogući rad sa simbolima. Na nekim razinama vaše osobnosti vi ste svjesni svih različitih načina na koje se simboli upotrebljavaju, i to ne samo u vašem sustavu nego i u drugima. Kao što je ranije spomenuto, nijedan sustav stvarnosti nije zatvoren. Vaše misli i slike i osjećaji na taj način izmjenjuju dane podatke osjeta u nekim drugim sustavima.

No ovi inovativni obrasci, koji su se razvili u tim sustavima, mogu se u određenoj mjeri percipirati unutar vaše stvarnosti. Neprestano dolazi do već spomenuta naziranja. U vašim raznim fazama svijesti vi prolazite kroz područja koja mogu biti povezana s mnogim tim sustavima. Neke faze kroz koje prolazite prirođene su faze drugih vrsta svijesti, a dok vi kroz njih prolazite shvatit ćete da upotrebljavate simbole na način koji je karakterističan za tu razinu.

Sada možeš uzeti pauzu i odmoriti prste. *(Obraćajući se Patty):...* a ako pomisliš neku lijepu misao možeš učiniti da ondje negdje *(u dnevnoj sobi)* naraste jedan cvijet.

(22:03. Janein je trans bio dobar, govor brz, a glas tih. Za vrijeme pauze, dok smo nas troje pokušavali postići alfa stanje, Jane je odjednom shvatila da projicira.

Nekada je na imanju zapadno od naše zgrade raslo veličanstveno stablo kruške, visine oko šest metara. Često smo ga zadivljeno gledali kroz prozor naše dnevne sobe. Prošle je godine vlasnik susjedne kuće, poslovan čovjek, dao ovo stablo posjeći kako bi se napravilo mjesta za parkiralište. Jane je rekla kako joj se čini da je iskoristila sadašnje alfa

stanje kao temelj za projekciju u prošlost i u to stablo: nakratko se našla kako iz sredine njegove krošnje, okružena lišćem zuri prema van....

(Nastavak u 22:24.)

Sada, simboli trebaju biti fluidni, neprestano promjenjiva oblika. Neki od njih mogu se upotrijebiti kao kućište, odnosno okvir izvornih iskustava i stoga više kao metode zavaravanja, a ne prosvjetljenja. Kada se to događa gotovo je uvijek uključen strah.

Strah, kada se unese u razne faze svijesti, djeluje kao leća što izobličava sliku, skrivajući prirodne dimenzije svih simbola, djelujući kao jedna barijera i kao prepreka slobodnu protoku. Simboli eksplozivne prirode služe kao sredstva otpuštanja, oslobađajući one koji su bili uokvireni, odnosno ugurani u kućišta. Bez materijalnih biste oluja svi vi poludjeli.

Ta agresivna priroda simbola nije uvelike shvaćena, kao ni odnos između agresivnosti i kreativnosti. Ovo uopće nisu suprotne karakteristike, a bez potiska agresije simbolima bi nedostajala njihova velika pokretljivost. Oni bi tada postojali u jednom trajnom okruženju.

Upotrebu simbola omogućuju i kreativni i agresivni aspekti svijesti, kao i kretanje kroz razne razine iskustva te agresivna priroda misli koja ih na taj način, usprkos vašemu znanju, potiskuje u stvarnosti koje vi ne razumijete.

U pozadini simbola rođenja nalaze se i agresivnost i pasivnost jer su oboje potrebni. Oni se oboje nalaze i u pozadini simbola smrti, iako ovo nije shvaćeno. Kada agresivnost i kreativnost nisu u pravilnim omjerima dolazi do tromosti u kojoj svijest previše teži jednom ili drugom smjeru i tada je protok simbola bilo prebrz ili prespor za to neko određeno psihološko okruženje u kojemu se vi nalazite.

(22:32.) Tada se događaju pauze. Reći ću to koliko god mogu jednostavnije: postoji jedan gotovo nezamisliv trenutak u kojemu se događa ne-stvarnost, u kojemu je simbol uhvaćen između kretanja i ne-kretanja. Ovo je jedno vrijeme neodređenosti. Jasno, ovo se prevodi i odražava na mnogo načina. U takvim se razdobljima određeni simboli mogu izgubiti za sve svrhe i namjene, ispasti van iskustva nekog pojedinca i ostaviti praznine tromosti.

Ove praznine prilično doslovno postoje u mnogim sustavima. Vi se s njima susrećete na mnogim razinama. Možete nekad shvatiti kako doživljavate neko stanje svijesti, na primjer, u kojemu se čini da se ne događa ništa i u kojemu se ne pojavljuju nikakvi psihološki krajolici i nikakvi prepoznatljivi simboli. Ove praznine ne postoje samo

psihološki, odnosno psihički, nego i kao prazna područja u smislu prostora. Ovi se prostori na kraju mogu ispuniti novim simbolima. Ukoliko ste dovoljno perceptivni možete se katkad uhvatiti kako susrećete takva stanja stvarnosti u kojima se ne pojavljuje ništa i u kojima se ne pojavljuju nikakvi znaci svijesti izvan vaše vlastite.

Takve se slijepe točke mogu zasijati novim simbolima, a često se upotrebljavaju kao kanali kroz koje se umeću nove kreativne ideje i inovacije. Stoga ove praznine drugi prepoznaju i vide ih kao mračne prostore. Oni ujedno onim putnicima umom koji istražuju unutarnje stvarnosti predstavljaju područja bez otpora. Predstavljaju nezakrčena područja, ali ujedno i otvorene kanale koji sami po sebi jesu neaktivni, ali koji pasivno čekaju. Sada, neki simboli ujedno na takav pasivan način čekaju da ih se aktivira.

Oni predstavljaju buduće iskustvo, govoreći vašim rječnikom, koje trenutno mirno leži u svojem potencijalu. Tako su ove slijepe točke tromosti u određenoj mjeri kreativne, u smislu da unutar njih u vidokrug mogu uplivati ovi drugi simboli.

Sada možete uzeti pauzu nakon koje ćemo nastaviti.

(22:43. Jane je ponovno većinu vremena govorila brzo. Ruka kojom pišem počela se umarati. Nastavak na isti način u 23:12.)

Sada, završit ćemo diktat; a dajte nam i jedan trenutak. *(Pauza.)*

Alfa razina je nediferencirana. Energiju koja se ondje nalazi na raspolaganju možete upotrijebiti kako god želite. Ona je izvor, odnosno banka, u kojoj se nalaze rezervni spremnici energije, smješteni između jednog više unutarnjeg sebstva i vanjskoga sebstva. U ovo područje dolaze predznaci i znamenje iz dubljih razina ove osobnosti.

Budući da je smješteno na taj način, ona je ujedno i osobito korisna prilikom postupanja s materijalnim organizmima. Kao što učite, ovdje je izvanredno važna spontanost. Namjera kakvu imate prije no što uđete u alfa stanje uglavnom predodređuje kakvu ćete vrstu iskustva proživjeti, usredotočujući automatski svoju pozornost na ta predodređena područja.

Isto je tako korisno uroniti u ta područja bez ikakve svrhe na pameti jer vam se ovdje i bez vašega svjesnoga znanja mogu na raspolaganje staviti sve nužne informacije koje su vam potrebne. Kada ovo područje naučite istraživati vi ga možete upotrebljavati kao lansirnu rampu za druge aktivnosti. Čineći tako, vi svoje materijalno tijelo ostavljate u dobrim rukama.

Kada vaša svijest napusti vaše tijelo alfa razina ga za vas održava u dobrom stanju. Ona to, dakako, čini svakako. No odgovor na pitanje prošlih života leži na jednoj dubljoj razini. Ako tako više volite, vi taj odgovor možete pokušati upecati iz alfa stanja.

(Patty: „Samo tako, nasumce? Kao da bacamo udicu u vodu? Ili je moguće nekako se u tome usmjeriti?")

Možete se donekle poslužiti smjerom, ali taj smjer morate potražiti iz alfa stanja, zahtijevati ga iz dubljih slojeva. Ili možete u ta područja ući sami, nakon više pripreme. Taj je način izravniji. *(Patty: „Hoću li sebe otkriti samo iskušavajući takva razna stanja?")*

(Osmijeh): Znaš i sama da hoćeš, jer da nije tako ovo pitanje ne bi ni postavila.

(Patty: „Dobar odgovor."

Slijedile su još dvije stranice materijala za Patty. Nakon toga mi je desna ruka bila gotovo umrtvljena, pa sam odložio svoju bilježnicu i pridružio se Patty i Sethu u slobodnom i otvorenom razgovoru. Izgledalo je kao da su Sethova energija i životna snaga neiscrpne, govor mu se čak i ubrzao. Seansa je završila u 23:37. Svi smo bili vrlo umorni.)

DEVETNAESTO POGLAVLJE

ALTERNATIVNE SADAŠNJOSTI I VIŠESTRUKI FOKUS

574. SEANSA, SRIJEDA 17. OŽUJKA 1971. 21:26

U ponedjeljak seansa nije održana jer je Jane bio potreban odmor. I prije večerašnje seanse bila je vrlo sanjiva i opuštena, ali ju je željela održati. No kada je počela govoriti u Sethovo ime njezin se izraz promijenio u prilično aktivan: glas joj je postao vrlo jasan i razgovijetan te pomalo glasan.)

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada, nastavit ćemo s diktatom i započeti sljedeće poglavlje koje će se zvati „Alternativne sadašnjosti i višestruki fokus".

Počnimo s normalnom budnom sviješću kakvu vi poznajete. Samo jedan korak od nje nalazi se sljedeća razina svijesti u koju vi ulazite bez da to znate. Nazvat ćemo je „A-1". Ona se nalazi tik do vaše normalne svijesti i od nje je jedva odvojena. A opet, u njoj se mogu pojaviti neke vrlo određene pojave koje nisu prisutne u vašemu uobičajenom stanju.

Na ovoj se razini mogu upotrebljavati mnoge sposobnosti, a ovaj se sadašnji trenutak može iskusiti na mnoge različite načine, upotrebljavajući kao osnovu one materijalne podatke s kojima ste već upoznati. U svojem normalnom stanju vi vidite ovo tijelo. U svijesti A-1 vaša svijest može ući u tuđe tijelo i iscijeliti ga. Možete na isti način percipirati stanje vlastite materijalne slike. Možete, sukladno svojim sposobnostima, materijom upravljati svjesno, lucidno i pozorno.

A-1 se može upotrebljavati kao jedna postrana platforma, da tako kažemo, s koje vi možete materijalne događaje promatrati iz jednoga

jasnijeg kuta. Dok koristite ovo stanje vi se trenutno oslobađate tjelesnih pritisaka, a zahvaljujući takvoj slobodi možete se pokrenuti da ih otpustite. Često ćete, iako ne uvijek, moći riješiti i neke probleme za koje se činilo da rješenja nemaju. Sugestije koje se ovdje daju daleko su djelotvornije. Lakše je oblikovati slike, a one tada budu pokretljivije. A-1 je tako jedan odmak u stranu, i to jedan važan odmak.

(Pauza u 21:33. Jane je već otkrila kako ima vrlo dobru sposobnost upotrebe A-1 kao „postrane platforme". To je njezina prirodna metoda. Ili, kako ona to kaže: „Upravo malo desno od mojega obraza nalazi se ta mala figura, ta majušna ja koju mogu slati na razna mjesta i s kojom mogu činiti razne stvari." Kada se to od nje tražilo, Jane je tom svojom minijaturnom ja mogla ući u tijela drugih, provjeriti kakvo je stanje s raznim bolestima, koji su im uzroci itd. Kada sam i sam iskušavao neku svoju vlastitu inačicu ove tehnike uspio sam, primjerice, ući u Janeino koljeno.

Janein interes za ove mogućnosti počeo je rasti nakon što sam joj ja prepričao 570. seansu 17. poglavlja – ostat će upamćeno kako je Seth predložio da to učinim – a moj se napredak ubrzao kroz posjet Patty Middleton koji se odigrao tjedan dana nakon toga te zahvaljujući informacijama koje je ona iznijela o alfa stanjima.)

Sada, ovo se može upotrebljavati kao prvi iz niza koraka što vodi do „dubljih" stanja svijesti. A može se isto tako upotrijebiti kao prvi iz niza koraka koji graniče jedni s drugima. Svaki od dubljih slojeva svijesti isto se tako može upotrijebiti kao prvi korak koji vodi do sljedeće susjedne razine. U A-1 je jednostavno ući. Vi taj drukčiji osjećaj možete osjetiti kada slušate glazbu koju volite ili kada se predajete nekoj mirnoj i ugodnoj aktivnosti. Njega mogu pratiti vaši vlastiti karakteristični materijalni znakovi. Možda ćete na poseban način tapkati prstima. Možda ćete imati neki poseban izraz lica. Možda ćete zuriti ili sanjivo gledati lijevo ili desno.

Svi vam takvi materijalni znakovi mogu pomoći da ovo stanje svijesti razlikujete od onoga uobičajenoga, koje prevladava. Vi ga samo morate prepoznati, naučiti kako ga zadržati i onda s njegovom upotrebom nastaviti eksperimentirati. U pravilu ono je i dalje materijalno orijentirano, u smislu da su te sposobnosti obično usmjerene prema unutarnjoj percepciji i postupanju s materijom ili materijalnim okruženjem. Vi tako ovaj sadašnji trenutak možete percipirati iz raznih jedinstvenih gledišta koja vam inače nisu dostupna.

Možete percipirati stvarnost toga trenutka na način na koji on postoji za vaša crijeva ili za vašu šaku, a uz vježbu možete i iskusiti sadašnji unutarnji mir i komešanje koje unutar vašeg materijalnog tijela postoje istovremeno. Ovo donosi snažan doživljaj razumijevanja i čudesnog otkrića, osjećaj jedinstva sa živom materijalnom tvari od koje ste vi fizički sačinjeni. Uz vježbu možete razviti intuitivnu svjesnost vaših unutarnjih materijalnih okruženja, kao [što ste svjesni] svojih vanjskih materijalnih okruženja.

(Pauza u 21:43.) Uz još više vježbe postat će vam jednako lako dostupan sadržaj vašega vlastita uma. Svoje ćete misli vidjeti jednako jasno kao i svoje unutarnje organe. U tom ih slučaju vi možete percipirati simbolično kroz simbole koje vi prepoznajete, možete ispremiješane misli vidjeti kao, recimo, korov koji potom možete jednostavno odbaciti.

Možete zahtijevati da se misaoni sadržaj vašega uma prevede u neke intenzivne slike koje simbolički predstavljaju pojedinačne misli i sveukupan mentalni krajolik, a zatim iz toga izvaditi ono što vam se ne sviđa i zamijeniti nekim pozitivnijim slikama. Ovo ne znači da taj unutarnji krajolik mora uvijek biti potpuno sunčan, nego da on mora uvijek biti dobro uravnotežen.

Mračan i uglavnom turoban unutarnji krajolik trebao bi vas uzbuniti tako da ga odmah počnete mijenjati. Nijedno od ovih postignuća nije mojim čitateljima nedostupno, iako nekima od njih jedna od iznijetih stvari može biti teža od neke druge. Morate isto tako shvatiti da ja govorim na praktičan način. Vi, na primjer, na upravo iznesen način možete ispraviti materijalno stanje. Jer dođe li do toga, istražujući unutarnje krajolike misli, vi ćete u njima naći izvor koji je isprva doveo do nastanka predmetne materijalne slabosti. *(Pauza)*

Na isti se način mogu istraživati i osjećaji. Oni će se pojavljivati drukčije, bit će daleko pokretljiviji. Misli, na primjer, mogu izgledati kao stacionarne strukture, kao cvijeće ili drveće, kuće ili krajolici. Osjećaji će se češće pojavljivati u promjenjivoj pokretljivosti vode, vjetra, vremenskih prilika, neba i promjenjivih boja. Stoga se u tome stanju može percipirati bilo kakva materijalna slabost, gledajući prema unutra, u tijelo i tako je otkrivajući. A zatim, mijenjajući ono što vidite vi možete opaziti kako ulazite u svoje ili tuđe tijelo kao svoja vrlo malena minijatura, ili kao svjetlosna točka, ili jednostavno bez ikakve materijalne tvari, a opet svjesni unutarnjeg okruženja toga tijela.

(21:54.) Vi tada mijenjate ono što treba mijenjati, na bilo koji način na koji vam se to dogodi, usmjeravajući energiju toga tijela u tome smjeru, ulazeći u samu materiju toga tijela i usklađujući neke njegove dijelove kojima je takvo podešavanje potrebno, ili pak manipulirajući raznim područjima kralješnice. Tada vi iz ove susjedne platforme A-1 svijesti percipirate mentalne misaone obrasce samoga sebe ili neke druge osobe na bilo koji od načina koji su vama karakteristični.

Vi možete misaone obrasce percipirati kao rečenice ili riječi koje brzo sijevaju, a obično ih vidite u svojem umu ili unutar tuđega uma, ili kao crna slova što oblikuju riječi. Ili možete čuti kako se izražavaju riječi i misli, ili možete vidjeti ranije spomenut „krajolik" u kojemu se misli simbolički oblikuju u sliku.

Ovo će vam pokazati na koji način misli dovode do fizičkih bolesti te koje su od njih bile u to uključene. Isto se ovo treba zatim provesti i s obrascem osjećaja. Oni se mogu percipirati kao navale tamnih ili svijetlih boja u pokretu, ili se pak jednostavno može osjetiti neka određena emocija velikog intenziteta. Ukoliko je vrlo snažna tada se samo jedna emocija može osjetiti u mnogo takvih pojava. Što se tiče i misli i emocija, vi među njima s velikom sigurnošću možete prepoznati one koje su s dotičnom bolešću povezane. Na taj način izveli ste podešavanja na tri razine.

A-1 se može upotrijebiti i kao izvrstan okvir za kreativnost, koncentraciju, istraživanje, osvježenje, odmor i meditaciju. Vi za pomoć možete razviti vlastitu sliku ovoga stanja, zamišljajući ga kao neku prostoriju ili ugodan krajolik ili platformu. Svoj simbol ovoga stanja pronaći ćete spontano.

Možete se odmoriti.

(22:02. Janein je trans bio dubok, a moja je ruka mogla posvjedočiti koliko je njezina predaja bila brza. Rekla je da je, iako je prije same seanse bila sanjiva, Setha „osjećala jasno kao dan". Doista se u njezinu govoru osjetila jedna dodatna jasnoća. Isto je tako bila svjesna onoga što je Seth govorio, a to inače nije bilo tako.

Ovaj materijal još je jedan primjer toga kako Seth neku ideju razvija na jedan svoj, originalan način. Isprva sam se pitao je li materijal o stanju A-1 samo ponavljanje podataka o alfa stanju koje nam je dala Patty Middleton, no ubrzo se pokazalo kako je on alfa stanje ovdje iskoristio samo kao svojevrsnu početnu točku. Već je sada te podatke daleko nadmašio.

Nastavak jednako brzim tempom u 22:21.)

Sada, ovo se stanje može isto tako upotrijebiti kao korak prema sljedećem stanju svijesti, odnosno korak koji vodi ka stanju dubljega transa, pri čemu je to stanje svijesti ipak i dalje usmjereno na sustav stvarnosti kakav vi razumijete.

A može se upotrijebiti i kao korak što vodi do susjedne razine svijesti. Dakle, dva koraka dalje na istoj razini iz normalne stvarnosti. U tom vas slučaju ono neće odvesti u dublje istraživanje i percepciju sadašnjeg trenutka nego, umjesto toga, u svjesnost i prepoznavanje onoga što ću ja nazvati alternativni sadašnji trenuci.

Odvest će vas korak u stranu od sadašnjosti kakvu vi poznajete. Dolazimo do istraživanja spomenutih ranije u ovoj knjizi, odnosno mogućnosti. Ovo stanje može donijeti iznimno velike koristi kada pokušavate riješiti probleme vezane uz neke buduće postavke i dogovore, s odlukama što će imati utjecaja na budućnost, kao i, zapravo, sa svim situacijama u kojima se donose važne odluke za budućnost. U ovom stanju možete iskušati razne alternativne odluke i neke moguće rezultate, i to ne imaginarno nego na posve praktičan način. *(Pauza.)*

Ove mogućnosti jesu stvarnosti, bez obzira na to kakvu odluku vi donijeli. Recimo, na primjer, da imate tri različita moguća odabira i da se morate odlučiti za jedan od njih. S pomoću ovoga stanja vi napravite prvi izbor. Ova je alternativna sadašnjost trenutak u kojemu vi napravite ovaj izbor. Nakon što ste ga napravili sadašnjost se mijenja, a vi sasvim jasno percipirate upravo taj način na koji se ona mijenja i koje će radnje i koji događaji iz te promjene poteći u budućnosti koja pripada toj određenoj alternativnoj sadašnjosti.

(22:30.) Isto to činite i sa svakim od preostalih izbora, i sve to iz okvira toga stanja svijesti. Ove su metode u svakom tom slučaju jednake. Vi donosite tu odluku. A zatim vi, na bilo koji način koji ste odabrali, osvještavate fizičke učinke unutar svojeg tijela. Vi u tijelo ulazite na način koji sam vam iznio ranije za iscjeljivanje. Vi ste sposobni vidjeti uz veliku osjetljivost kakav će fizički učinak ta odluka imati, hoće li vaše tjelesno stanje ostati isto, postoji li unutar njega snažan osjećaj zdravlja ili neki začetak velikih poteškoća.

Na sličan način vi istražujete mentalne i osjećajne aspekte, a zatim svoju pozornost okrećete „prema van", prema okruženju koje nastaje kao rezultat ove alternativne sadašnjosti. Na mentalnom planu ovi će vam se događaji prikazati. Vi ih možete snažno iskusiti ili samo vidjeti. Oni mogu postati toliko živopisni da vi trenutno zaboravite na sebe,

no održite li kontakt s ovom razinom svijesti to će se rijetko događati. U pravilu vrlo ste svjesni onoga što činite.

Sukladno određenoj situaciji, vi možete isto ovo napraviti kako biste otkrili specifične učinke te odluke na druge. Vi se tada vratite u normalnu svijest prolazeći i kroz stanje A-l koje ste upotrijebili kao pripremno stanje. Nakon razdoblja odmora vratite se i napravite drugi izbor, a zatim sve ponovno s trećim, prolazeći kroz sve to na isti način. I tada, dakako, u vašem normalnom stanju svijesti napravite odluku koju doista želite, ali na temelju svih informacija i iskustava koje ste primili.

(22:36.) Nazivi nisu osobito važni. No zbog jednostavnosti nazovimo ovu razinu svijesti A-l-a.

Vidite, postoji i A-l-b koja je i dalje blizu ove, i koja i dalje kreće iz alternativne sadašnjosti što se može upotrijebiti za mnoge druge svrhe.

(Pauza) Normalnom pojedincu ulazak u ovo stanje nije toliko lak, a ono se odnosi na skupnu sadašnjost, mogućnosti masa, rasna pitanja i kretanja civilizacije. Ovo bi stanje bilo najkorisnije političarima i državnicima, a može se upotrijebiti i za istraživanje mogućih prošlosti. Ovdje bi ono bilo korisno za učenje o starim ruševinama, primjerice, i nestalim civilizacijama, no jedino ako bi se istraživale one određene moguće prošlosti u kojima su one postojale.

Sljedeća bi bliska razina bila A-l-c, produžetak ove već spomenute, no u njoj postoji veća sloboda aktivnosti, pokretljivosti i iskustva. Ovdje se u nekoj mjeri može u percipiranim događajima sudjelovati. Nema potrebe ići u ovom trenutku dublje u bilo koje od ovih stanja dalje od spomenutih, jer vi u njih obično nećete biti uključeni, a ona vode u stvarnosti koje nemaju mnogo veze s vašom vlastitom. To su previše odvojena stanja svijesti, a pod normalnim okolnostima ovo je najdalje što je vaša sadašnja svijest sprema u ovom određenom smjeru ići.

Prvo je od ovih stanja, stanje A-l-a, za vas najpraktičnije i najlakše, no često svejedno morate imati dobar osjećaj za razinu A-l prije no što ćete se odlučiti na taj sljedeći mali korak. A on unutar svojih ograničenja omogućuje veliko širenje. S pomoću njega možete, na primjer, otkriti što bi se dogodilo „da sam učinio ovo ili ono". Imajte na umu kako su ovo sve bliske, susjedne razine koje se rasprostiru vodoravno.

(22:47.) Sada, da upotrijebimo analogiju smjerova gore i dolje, odmah ispod A-l nalazi se A-2, jedno malo dublje stanje. Ono je slabije materijalno orijentirano od A-l. Vi i dalje posjedujete izvrsnu lucidnost i svjesnost. Ovo se stanje može upotrijebiti za istraživanje prošlosti, onakve kako je vi shvaćate, unutar mogućeg sustava kakav poznajete.

Ovdje su vam poznate reinkarnacijske prošlosti, a ako se neka osobna bolest ne može riješiti iz A-l, možda ćete morati otići na A-2 i otkriti da je potekla iz jednog drugog postojanja. Ovo se stanje razlikuje po sporijem obrascu disanja i, osim ako se ne daju druge smjernice, po donekle sniženoj temperaturi i dužim alfa valovima, po jednoj sporijoj frekvenciji.

No i dalje postoji povezanost s okruženjem, kao i svijest o njemu. Ovo se može, radi veće djelotvornosti, namjerno blokirati, ali nije nužno. Primjerice, u mnogim slučajevima oči mogu ostati otvorene, iako može biti jednostavnije zatvoriti ih. Ovdje se osjetljivost ubrzava. Bez da se nužno slijede metode iznijete za A-l pojavljuju se mentalni, materijalni i osjećajni aspekti prošlih osobnosti.

(22:55.) Oni se mogu percipirati na razne načine prema tome kakve su karakteristike pojedinca koji se u ovom stanju nalazi. Ovo se može upotrijebiti za otkrivanje podrijetla neke zamisli u prošlosti ili za pronalaženja nečega što je ondje izgubljeno, sve dok je to unutar vašega sustava mogućnosti.

Odmah ispod toga nalazi se A-3. Ponovno, ovdje postoji produžetak koji se bavi pitanjima masa – kretanjima kopna, poviješću vašega planeta kakav vi poznajete, znanjem o rasama koje su ga naseljavale, poviješću životinja, slojevima plinova i ugljena, kao i raznim vremenima koja su ovim planetom prohujala mijenjajući ga.

Možete se odmoriti.

(22:59. Janein je trans i ovaj put bio vrlo dobar. Doživjela je mnoge slike, ali ih sada nije mogla opisati riječima. Ruka kojom pišem polagano je otkazivala poslušnost, zbog čega seansu nismo nastavili, što mi je uvelike odgovaralo.

Jane je rekla kako je Seth već imao na umu druge „smjerove", uključujući i lijevo i desno; iako u ta područja nije još velikom mjerom ušao putem analogija, sve je to isplanirao. Jane je te „smjerove" mogla vidjeti. Imali su veze s mogućnostima.

Jane mi je rekla kako bi Seth, da se ova seansa nastavila, rekao da je ostvarivanje prošlotjednog posjeta Patty Middleton bilo začeto još u

vrijeme kada smo je u rujnu 1970. upoznali u Philadelphiji. Seth je znao da postoji velika vjerojatnost njezina dolaska u vrijeme kada će raditi na dijelu svoje knjige koji se bavi fazama svijesti. To potvrđuje moja nagađanja o tempiranju njezina dolaska; vidi uvodne bilješke 573. seanse 18. poglavlja.

Ne želimo ovime reći kako je Pattyno putovanje k nama bilo unaprijed određeno. Slobodna volja uvijek djeluje. Ona je jednostavno „osjetila" kako je ovo dobar trenutak za dolazak, pa se odlučila na putovanje. Seth je onda njezine informacije o alfa stanju iskoristio kao impuls za predaju vlastitog materijala koji se tiče stanja A-1, A-1-a, A-2 itd.)

575. SEANSA, SRIJEDA 24. OŽUJKA 1971. 21:05

(U usporedbi s njezinim intenzivnim pristupom u posljednjim seansama, veliki su dijelovi Janeine predaje večeras bili mirni i lagani.)

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada, nastavit ćemo s diktatom.

Stanje A-4 dovodi vas na razinu koja se nalazi ispod materijalnih tvorbi, razinu u kojoj se mogu percipirati misli i koncepti, iako se njihova predočenja ne pojavljuju u sadašnjoj materijalnoj stvarnosti kakvu vi poznajete.

Iz ovoga sloja dolaze mnoga najdublja nadahnuća. Ove misli i koncepti, koji imaju svoj vlastiti elektromagnetski identitet, svejedno se na ovoj razini svijesti pojavljuju kao „simbolički krajolik". Ovo je teško objasniti. Ove se misli ne pojavljuju kao, na primjer, pseudoslike, niti zauzimaju ikakvu pseudomaterijalizaciju, a opet se osjećaju živopisno, percipiraju i zahvaćaju dijelovima mozga, onim prividno neiskorištenim dijelovima za čiju funkciju znanost nije ponudila nikakva objašnjenja.

Očito je kako ove misli i koncepti dolaze iz svijesti. No oni predstavljaju začetke latentnih razvoja koji se u materijalnoj stvarnosti mogu, ali i ne moraju dogoditi. Njih može, ali i ne mora, percipirati bilo koji dani pojedinac. Karakteristični će interesi i sposobnosti ove uključene osobnosti uvelike utjecati na njezino prepoznavanje mnogih stvarnosti unutar ovoga sloja svijesti.

(Pauza u 21:16. Jane je, u ulozi Setha, uzela dužu pauzu dok je vatrogasno vozilo pod sirenom prolazilo pored zgrade.)

A taj dostupni materijal predstavlja građevne blokove za mnoge moguće sustave. Ovo je jedno otvoreno područje u koje pristup imaju mnoge druge dimenzije. Ono često postaje dostupno u razdobljima spavanja. U ovom golemom spremniku, da ga tako nazovemo, leže i čekaju čitave inovacije, izumi koji bi mogli protresti cijeli svijet. Iz ove se razine često pokreću i velika osobna „preobraćenja". *(Pauza)*

Sada, kroz ove razine može bilo koji dani pojedinac proći i ostati relativno nesvjestan i nepromijenjen, može kroz njih putovati i uopće ih ne percipirati. Kvalitetu percepcije i razumijevanja odredit će sveukupna namjera i karakteristike te osobnosti. Spomenuti materijal dostupan je na svim ovim iznijetim razinama svijesti, no on se mora tražiti, bilo kroz svjesnu ili jaku nesvjesnu želju. Ukoliko ga se na taj način ne potraži ti raspoloživi darovi i mogućnosti ostanu jednostavno nezatraženi i neiskorišteni.

(21:25.) I ova se stanja svijesti stapaju jedno s drugim, a jasno je kako se ja pojmovima dubine služim kako bih ovaj razgovor pojednostavio. Krenemo li od ega ili budne svijesti kao vanjskog sebstva usredotočena prema vanjskoj stvarnosti, ova su stanja široka, više kao neka polja koja treba istražiti. A svako se od njih otvara u isto tako velika susjedna područja, a kroz njih se može ići mnogim „putovima", ovisno o tome kakvi su vaši interesi i želje.

Kao što vaše normalno budno stanje percipira jedan čitav svijet materijalnih podataka, isto tako svako od ovih drugih stanja svijesti percipira jednako složene, raznolike i živopisne stvarnosti. Zbog toga je toliko teško objasniti moguća iskustva unutar bilo kojega od njih. *(Duga pauza)*

A-5 otvara jednu dimenziju u kojoj se, barem teoretski, može kontaktirati vitalna svijest bilo koje osobnosti. To uključuje komuniciranje ne samo s prošlim osobnostima, govoreći vašim rječnikom, nego i s onim budućima. Ova se razina svijesti dostiže vrlo rijetko. To nije, recimo, sloj koji upotrebljava većina medija. To je sastajalište na kojemu osobnosti iz svih mogućih vremena ili prostora ili mogućih sustava mogu jedne s drugima komunicirati, i to jasnim pojmovima koje svi razumiju.

Budući da prošlost, sadašnjost i budućnost ne postoje, ovo je jedna razina kristalno bistre i jasne komunikacije svijesti. Oni koji su u nju uključeni, jasno, posjeduju izvrsno znanje o svojim vlastitim pozadinama i prošlosti, no oni u ovom stanju ujedno posjeduju i daleko širu

perspektivu u kojoj se na privatne i povijesne pozadine gleda kao na dio veće perceptibilne cjeline.

(21:35.) Na ovoj razini poruke doslovno u bljeskovima lete kroz stoljeća od jedne velike žene ili muškarca ka drugima. Budućnost govori prošlosti. Veliki su umjetnici oduvijek bili sposobni komunicirati na ovoj razini, a dok su bili živi doslovno su na ovoj razini svijesti djelovali velik dio svojeg vremena. Diktatima njihova povijesnog razdoblja podređivali su se samo najizvanjskiji dijelovi njihovih osobnosti.

Onima koji ovo stanje dostignu i primjenjuju komunikacija je najjasnija. Morate razumjeti kako ta komunikacija djeluje u oba smjera. Leonardo da Vinci je, na primjer, znao za Picassa. Mnogi su veliki ljudi prošli nezamijećeni. Njihovi su ih suvremenici ignorirali. Njihova djela možda nisu prepoznata ili su fizički izgubljena, no na ovoj razini svijesti oni dijele ove komunikacije, pa se na drugoj razini postojanja njihova djela priznaju i prepoznaju.

No time nisam želio reći kako u ovoj komunikaciji svijesti sudjeluju isključivo velikani. *(Pauza)* Nužna je velika jednostavnost, a stoga u ovim komunikacijama isto tako sudjeluju i mnogi, govoreći ljudskim rječnikom, najskromniji pojedinci. Cijelim svijetom teče jedan neprekidan razgovor, razgovor koji ima najviše smisla. *(Duga pauza)* U vašemu sadašnjem svijetu sudjeluju i oni iz vaše prošlosti i oni iz vaše budućnosti, a na ovoj se razini razgovara o problemima na koje se naišlo i na koje će se tek naići. Ovo je samo srce komunikacije. Na njega se najčešće nailazi bilo u zaštićenim dubokim razinama sna ili u iznenadnim spontanim stanjima transa. Stvara se velika energija.

Sada se možete odmoriti.

(21:47. Jane je bila svjesna kako joj je govor većinu vremena bio prilično spor. Nastavljamo bržim tempom u 22:05.)

Sada, ove informacije primljene u bilo kojemu od ovih stanja svijesti moraju se, treba li se zadržati ikakvo fizičko pamćenje, za normalnu budnu svijest protumačiti.

U mnogim slučajevima pamćenje ostaje, što se tiče budnoga sebstva, nesvjesno, ali sama ta iskustva mogu strukturu života nekoga pojedinca potpuno promijeniti. Takvim se unutarnjim komunikacijama i prosvjetljenjima mogu izbjeći neke katastrofalno loše posljedice, bez obzira na to je li ili nije ego te prijetnje svjestan.

Iskustva na tim raznim razinama mogu se tumačiti simbolički. Ona se mogu pojavljivati u obliku fantazije, fikcije ili umjetničkoga djela,

bez da sama svijest uopće shvati odakle ona dolaze. Sada, u bilo kojoj od ovih raznih faza svijesti mogu se percipirati i druge pojave, na primjer, misaoni oblici, manifestacije energije, projekcije iz osobne podsvijesti i projekcije iz kolektivne nesvijesti. Neke ili sve od njih mogu zauzeti simbolični oblik i mogu izgledati povoljno ili prijeteće, sukladno stavu uključene osobnosti. Moraju se smatrati sasvim prirodnim pojavama čija je namjera često neutralna.

One su često začetni oblici neke dane aktivnosti u sklopu osobnosti koja ih susreće. Priroda njihove aktivnosti stoga će se iz te osobnosti projicirati prema van, na relativno pasivnu materijalizaciju. Osoba koja ih susreće mora, želi li ovu pojavu „deaktivirati", samo svoju pozornost od nje odvratiti. Ovo ne znači da ta pojava nije stvarna. Njezina je priroda samo drukčije vrste i stupnja.

Ona posjeduje nešto svoje energije, ali da bi se dogodio bilo kakav međuodnos potrebna joj je dodatna energija opažača. Ukoliko takva materijalizacija izgleda prijeteće onda joj jednostavno zaželite spokoj, pa svoju pozornost od nje odvratite. Ona glavninu svoje pokretačke energije crpi iz vašeg usredotočenja na nju, sukladno intenzitetu i prirodi vašega fokusa. Dok putujete kroz ove razine svijesti ne smijete sa sobom ponijeti korijenske predodžbe o materijalnom postojanju. Oslobodite ih se što više možete, jer one mogu dovesti do toga da svoja iskustva pogrešno protumačite. *(Pauza)*

Ispod ovoga nalaze se drugi slojevi svjesnosti, no oni imaju mnogo snažniju težnju pretapati se jedni u druge. Na sljedećoj razini, na primjer, moguća je komunikacija s raznim vrstama svijesti koje se nikada nisu materijalno ostvarile, govoreći vašim rječnikom – s osobnostima koje nemaju materijalnu stvarnost ni u vašoj sadašnjosti ni u vašoj budućnost, iako su s vašim sustavom stvarnosti povezane tako što u njemu imaju ulogu čuvara i tutora.

Gotovo će sva iskustva iz ove razine biti predstavljena simbolički jer inače ona vama ne bi imala nikakva smisla. Sva će se ova iskustva svakako na jedan ili na drugi način baviti nematerijalnim životom, netjelesnom sviješću i oblicima te nezavisnošću svijesti od materije. Ova će vam iskustva uvijek pružiti nekakvu potporu. Ovdje će često biti uključena i izvantjelesna iskustva u kojima će se osoba koja projicira naći u nekom nezemaljskom okruženju velike ljepote i veličanstvenosti.

„Materijal" ovoga okruženja svoje će podrijetlo vući iz uma osobe koja projicira, pri čemu može na simboličan način predstavljati, na

primjer, njegovu zamisao života poslije smrti. Pojavit će se Pripovjedač ili Pripovjedači, u onom obliku koji bude najprihvatljiviji za osobu koja projicira, bez obzira na to hoće li oni zauzeti izgled boga, anđela ili nekoga od sljedbenika. Ovo je najkarakterističnija vrsta iskustva s ove razine. *(Pauza)*

No sukladno sposobnostima i razumijevanju osobe koja projicira, mogu se dati i cjelovitije poruke, a može biti i sasvim jasno kako su Pripovjedači ustvari samo simboli viših identiteta. Neki će ovu komunikaciju moći jasnije razumjeti. Tada se može upoznati i istinska priroda nematerijalnih Pripovjedača.

Tada se mogu omogućiti i dublje projekcije u to okruženje. U ovom se stanju ujedno mogu doživjeti i izvrsni vidici u povijesnu prošlost, kao i u budućnost. Sve su ove razine svijesti ispunjene tkanjem raznih komunikacija koje se mogu potpuno pratiti sukladno svrsi uključene osobnosti.

(22:33.) Molekularne strukture šalju svoju vlastitu poruku, a niste li ispravno ugođeni da ih možete percipirati mogli biste ih protumačiti kao statičnu ili besmislenu buku. Bilo koja pojedinačna ova razina svijesti može se prekriti jednim treptajem i uopće se ne zamijetiti; a isto tako, barem teoretski, vi biste mogli u istraživanju bilo koje od tih razina provesti i cijeli svoj život.

Na primjer, vi možete imati nekoliko sasvim valjanih iskustava na razini četiri, a da pritom uopće niste svjesni postojanja prethodne tri razine. Ove faze postoje za one koji znaju što one jesu i koji znaju kako ih upotrijebiti. Mnogi sasvim spontano pronađu svoj put. Sada, druge susjedne razine u vodoravnoj liniji uključuju vas u razne alternativne stvarnosti, pri čemu se svaka od njih nalazi sve dalje od vaše vlastite alternativne stvarnosti. Mnoge od njih uključuju sustave u kojima se život i smrt, kakve vi poznajete, ne događaju, u kojima se vrijeme osjeća kao težina; sustave u kojima su korijenske predodžbe toliko drukčije od vaših da ćete vi bilo koje takvo iskustvo prihvatiti samo kao neku fantaziju.

Zbog toga ste daleko manje spremni putovati u tim smjerovima. U nekima se od njih nalaze ugrađene prepreke. Na primjer, čak je i projekcija iz vašega svijeta u svijet antimaterije vrlo zahtjevna i složena. Štetan bi utjecaj pretrpjele čak i elektromagnetske postavke vaših misli, iako je iz jedne od ovih susjednih razina svijesti to čak teoretski moguće.

Predlažem pauzu za vas.

(22:42. Janein je trans bio izvrstan, a predaja još i brža. Nastavak u 22:55.)

Vi takva područja svijesti često posjećujete u stanju spavanja kada u njih upadnete spontano, a potom se ujutro sjećate nekog fantastičnog sna. Svijest se mora služiti svim svojim dijelovima i aktivnostima, jednako kao što to mora i tijelo. Stoga, kada spavate vaša se svijest okreće u mnogim ovim smjerovima, često percipirajući, željela ona to ili ne, komadiće i dijelove stvarnosti koji su njoj i njezinim različitim fazama dostupni. Ovo se isto tako, u određenoj mjeri, događa ispod vašeg normalnog materijalnog fokusa, čak i kada se bavite svojim normalnim budnim aktivnostima. Alternativne sadašnjosti o kojima sam govorio nisu samo alternativne metode percipiranja jedne objektivne sadašnjosti. Postoje brojne alternativne sadašnjosti, a vi ste usredotočeni samo na jednu od njih.

No kada pustite svoju pozornost da slobodno vijori često možete pasti u stanje u kojemu vi na trenutke percipirate bljeskove neke druge alternativne sadašnjosti. Cjelovito sebstvo, odnosno duša, u svim je takvim sustavima svjesna vlastite stvarnosti, a vi, kao njen dio, radite na istom takvom stanju samosvijesti i razvoja.

Kada steknete iskustvo i vještine nećete se samo tako, bez obzira na vlastitu želju dok spavate, prebacivati u druge faze svijesti, nego ćete te aktivnosti moći razumjeti i njima upravljati. Svijest je atribut duše, alat koji se može upraviti u mnoge smjerove. Vi niste svoja svijest. Ona vama i duši pripada. Vi učite kako je upotrebljavati. U onoj mjeri u kojoj to razumijete i u kojoj se raznim aspektima svijesti služite, vi ćete naučiti svoju stvarnost razumjeti, a sama će svijest postati istinski svjesna.

Moći ćete percipirati materijalnu stvarnost zato što vi to želite, znajući pritom kako je to samo jedna od mnogih stvarnosti. Nećete biti prisiljeni zbog vlastita neznanja percipirati jedino nju.

(23:02.) Kraj diktata. Sada, možete mi postaviti bilo kakvo pitanje koje imate, ili završiti seansu, kako želite.

(„Nadam se da ćeš u svojoj knjizi obraditi i pitanje o kojemu smo Jane i ja raspravljali večeras za jelom, pitanje o tome što ti točno vidiš kada govoriš nekoj skupini ljudi, usredotočujući se na svakoga od nas kao pojedince u ovom vremenu i prostoru.“)

Pobrinut ću se to zbog vas obraditi. O svojoj sam percepciji govorio u ranijim poglavljima ove knjige, ali ne na točno taj način....

(Na seansi 9. veljače 1971. u sklopu tečaja ESP-a Seth je dao izvrstan osvrt na određene aspekte svoje percepcije koje sam ja sada spomenuo. Još otada sam ga želio zamoliti da o tome više kaže u svojoj knjizi. Prilažem sada jedan izvadak iz spomenute seanse u sklopu tečaja koju sam bilježio kao i obično:

„Sada [šaljivo]: *nitko nije pitao mene kakav je to osjećaj kada ja stupim u trans. Stupanje u trans samo je intenzivno usredotočenje na jedno visoko specifično područje stvarnosti. Prema tome, ja izbacujem, odnosno projiciram ovdje dio onoga što ja jesam jer sam sposoban koristiti veća područja svoje osobnosti od onih s kojima ste vi sada upoznati u sebi samima. Ja to mogu činiti svjesno, a opet, kao što sam već spomenuo, kada sam ja ovdje, teško mi je gledati u vas i povezati se s onim sebstvima za koje vi mislite da vi jeste unutar vašeg danog vremenskog trenutka, jer ja vas vidim složenije. Stoga je meni potrebno malo treninga kako bih vas mogao smjestiti u vrijeme i prostor s kojima ste vi upoznati.*

Vi ste svjesni ovih sebstava koja ovu određenu večer u kojoj bijesni mećava sjede u ovoj prostoriji, pri čemu su neki od polaznika tečaja prisutni, neki su odsutni, a došli su i neki novi ljudi. No ja sam upoznat i s unutarnjim dijelovima vaših sebstava koje i vi poznajete, ali ih je vaše egoistično sebstvo od vas skrilo, pa stoga ja moram neprestano za sebe razmišljati ovako: 'O, da, naša lady od Venecije [Sethovo ime za jednu polaznicu tečaja, ime obojano osjećajima] *misli kako upravo sada sjedi u upravo ovoj prostoriji te da nosi plavu odjeću.'*

A ja sam, vidite, svjestan naše lady od Venecije kroz nekoliko drukčijih njezinih pojavnosti u raznim postojanjima, pri čemu se sve one pojavljuju odjednom. Ja moram neprestano imati na umu kako ona toga nije svjesna, a kada joj se obraćam moram to činiti pojmovima koji će njoj u ovom određenom vremenu nešto značiti.

Ja u određenoj mjeri djelujem kao komunikator koji jednu razinu vaših sebstava povezuje s njihovim drugim razinama jer vas podsjećam na ono što vi jeste. Ovu ste se večer dosta posvetili mislima o smrti. Sada, ja sam mnogo puta bio vrlo živahan leš; no tako je bilo i sa svima vama. Unutarnji dijelovi vaših sebstava to vrlo dobro znaju. Vi ste napustili više grobova no što ih se možete sjetiti, a mnogi od vas zapravo će napustiti još mnogo njih. Zašto se, dakle, brinete o opravdavanju svojeg postojanja u ovom satu?"

Sethova se predaja sada znatno ubrzala, a mi smo živahno izmijenili svoja gledišta na ovu upravo citiranu temu. Nisam se uopće trudio taj razgovor zabilježiti.)

Siguran sam da će vam se moja knjiga svidjeti kada je pročitate.

(„Meni se sviđa i sada." Nakon još jednog kraćeg razgovora):

A sada vam želim ugodnu večer punu ljubavi....

(„Laka ti noć, Seth, i hvala ti puno." 23:05.)

576. SEANSA, PONEDJELJAK 29. OŽUJKA 1971. 21:17

(Na dane 26., 27. i 28. ožujka Jane je u rubrici Osobni oglasi *u novinama* Elmira Star Gazette *objavljivala obavijest kako namjerava pokrenuti tečaj kreativnog pisanja. Nešto je slično željela učiniti već dugo vremena. Danas je vezano za tu obavijest primala telefonske pozive, a jedan od njih primila je i večeras, neposredno prije no što smo u devet sati sjeli kako bismo održali seansu.*

Seth je dao neke komentare iako ih mi nismo tražili.)

Sada, dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Što se tiče pomaganja drugim ljudima, [Ruburt] može mnogo više pomoći na svojem tečaju vezanom za duhovnost ili u nekom drugom dodatnome. Ne želim reći kako ne treba održati svoj tečaj kreativnog pisanja. Može, ako to želi. Ionako će se služiti istim idejama koje će se samo iznositi i provoditi drugim metodama. Ljudi koji je zovu radi tečaja kreativnog pisanja iskorištavaju ga samo kao svojevrsnu izliku. Oni osjećaju potrebu za razvojem u mnogim područjima.

(Koliko god se to činilo neobičnim, obavijest o tečaju kreativnog pisanja donijela je i veći broj poziva vezanih za tečaj ESP-a. Jane je bila zabrinuta zbog tolikog priljeva novih ljudi na ESP jer je u stanu počelo nedostajati prostora. Rekla mi je da je zbog tih problema „živčana ali i vesela" i počela je razmišljati o mogućim rješenjima.)

Sada, samo trenutak. *(Pauza.)* Tvoji prijedlozi vezani za seanse, kao i Ruburtovi o drugim pokusima, obje su ove ideje dobre.

Njegov redovni tečaj ne može primiti više ljudi. Za to postoje fizička ograničenja. No postoje i neka manje dodirljiva ograničenja, ograničenja koja imaju veze s međudjelovanjem uključenih ljudi. A postoje i druge mogućnosti na koje niste mislili.

(Duga pauza u 21:27.) Sada, nastavit ćemo diktat, ali daj nam malo vremena. Pitanja o ovom materijalu možeš postaviti kasnije.

Ove razne razine svijesti o kojima smo govorili mogu izgledati vrlo odvojene od onih običnih budnih razina. Ove su odvojenosti posve proizvoljne. Sve ove razne faze predstavljaju drukčije atribute i smjerove prisutne unutar vaše vlastite duše, njihovi nagovještaji i znakovi, sjene i odrazi pojavljuju se čak i u svijesti kakvu vi poznajete. Tako čak ni normalna budna svijest nije lišena svih drugih tragova postojanja, niti je lišena drugih vrsta svjesnosti. Vi ove nagovještaje i znakove ne susrećete redovito samo zato što svoju budnu svijest obično koristite na ograničene načine.

Oni su uvijek prisutni. Kada biste ih slijedili mogli biste dobiti neke predodžbe o tim drugim smjerovima i o tim drugim razinama o kojima smo govorili. Često se, na primjer, u vašem vlastitom umu mogu pojaviti naizgled nepovezani simboli ili slike. Vi ih obično ignorirate. Ako ih umjesto toga prepoznate i prihvatite, pa zatim prema njima i usmjerite svoju pozornost vi ćete ih lako slijediti u nekoliko drugih slojeva, barem, na primjer, u A-l i A-2.

(21:35.) Ovi simboli i slike mogu se mijenjati kako se i vi mijenjate, čak i tako da među njima, recimo, između početne slike i sljedeće ne nađete gotovo nikakve sličnosti. No ova veza može biti vrlo intuitivna, asocijativna i kreativna. Često će vam refleksija koja se dogodi nakon nekoliko trenutaka dati uvid u to zbog čega se ta neka slika pretopila u tu drugu. Može vam se odjednom otvoriti neka pojedinačna slika i zauzeti cijeli mentalni krajolik, no ništa od toga neće vam biti dostupno ne prepoznate li i ne prihvatite li one prve nagovještaje koji se nalaze odmah ispod sadašnje svijesti koja može biti i gotovo providna kada biste samo željeli pogledati.

Alternativni je fokus, jednostavno, stanje u kojem vi svoju svijest upravljate u neki drugi smjer, mimo onoga u koji je ona usmjerena po svojoj navici, a sve to kako biste percipirali sasvim legitimne stvarnosti što postoje istovremeno s vašom vlastitom. Kako biste percipirali bilo koju stvarnost koja nije praktično usmjerena prema materijalnom obliku svoju percepciju morate izmijeniti. Možemo to usporediti s time kada biste, umjesto da gledate ravno ispred sebe, u središte svojeg vida, pogledali u njegov kut ili kut svojeg uma. *(Pauza.)*

S pomoću alternativnog je fokusa, uz vježbu, moguće percipirati ove drukčije materijalne oblike koji su ispunili sva dana područja prostora ili, govoreći vašim rječnikom, koji će ga ispuniti. U nekim stanjima spavanja vi možete posjetiti neku određenu lokaciju i tada tu lokaciju percipirati onakvu kakva je ona bila, recimo, prije tri stoljeća

i pet godina nakon toga, a da nikada ne shvatite što je taj san značio. Vama se čini kako taj prostor može biti istovremeno ispunjen samo stvarima koje su ondje postojale u to vrijeme, odnosno da se, želimo li napraviti mjesta za nove, ove stare moraju maknuti.

A ustvari je to samo vaša percepcija ove situacije. U alternativnom fokusu možete djelovati i bez tih korijenskih predodžbi što vašu percepciju obično štite, usmjeravaju i ograničavaju. Možete koraknuti u stranu iz trenutka kakav poznajete i vratiti mu se i ponovno ga ondje pronaći. Svijest se samo pretvara da se povinuje zamislima o vremenu. Na drugim razinama ona uživa igrati se s takvim konceptima i percipirati veličanstveno jedinstvo u događajima koji se događaju izvan vremenskog konteksta, na primjer, miješajući događaje iz raznih stoljeća, pronalazeći sklad i dodirne točke istražujući i povijesna i privatna okruženja, vadeći ih iz toga vremenskog okvira.

I opet ponavljam, vi to čak i radite, u svojim snovima. A ako to ne radite i u budnom stanju razlog je taj što ste svoju svijest držali pod prestrogom vlašću. Sada se možete odmoriti.

(21:48. Govor je bio brz. Nastavak u 22:05.)

Sada, kao što je nešto ranije u ovoj knjizi spomenuto, iako vam se vaša normalna budna svijest čini kontinuiranom, i premda obično niste svjesni nikakvih praznina, ona svejedno uvelike koleba. U velikoj mjeri ona pamti samo sebe i svoje vlastite percepcije. Tako se u normalnoj svijesti čini kao da ne postoje nikakve druge stvarne vrste svijesti, odnosno nikakva druga područja ni razine. Kada se susretne s „prazninama" i „povratcima", ona blokira, odnosno zamrlja svjesnost o tome da se takav neki trenutak nedjelovanja uopće dogodio.

Ona takvu „pogrešku" zaboravi. Ne može biti svjesna alternativnih vrsta svijesti dok biva samom sobom, osim ako se ne poduzmu neke metode koje joj omogućuju da se od takve amnezije oporavi.

(22:13. Zaboravili smo prije seanse otpremiti našega mačka Willyja u drugu prostoriju. On je upravo skočio Jane u krilo, pa sam morao odložiti svoju bilježnicu. Preo je dok sam ga nosio u studio. Jane je strpljivo sjedila i čekala u transu.)

Skačući u i van iz stvarnosti, ona kao da se igra školice. Katkada ode, a da vi toga niste svjesni. U takvim je slučajevima vaša pozornost usredotočena negdje drugdje, u jednom stanju koje biste vi mogli nazvati minisnovima ili halucinacijama, ili asocijativnim i intuitivnim procesima misli koji izlaze sasvim izvan normalnog fokusa.

U takvim privremenim odlascima vi doista percipirate druge vrste stvarnosti, i to nekom drugom, a ne normalnom budnom sviješću. Kada se vratite vi tu nit izgubite. Normalna budna svijest pretvara se da nikakve pauze nikada nije ni bilo. Ovo se događa donekle redovito i u promjenjivim stupnjevima, između 15 i 50 puta u jednom satu, sukladno vašim aktivnostima.

U raznim se trenucima, kada je ovo iskustvo toliko živopisno da iskoči iz te same pauze, mnogi ljudi uhvate, da tako kažemo, kako imaju toliko intenzivnu percepciju da je čak i normalna budna svijest prepozna. Jednoj su materijalnoj svijesti ovi intervali prilično potrebni. Oni su toliko jasno i toliko blisko upleteni u materijal vaše svjesnosti da daju ton i boju vašoj psihičkoj i osjećajnoj atmosferi. *(Pauza)*

Normalna budna svijest vijori u i van iz te beskrajne potporne mreže. Vaše unutarnje iskustvo toliko je zamršeno da ga je gotovo nemoguće riječima opisati. Normalna budna svijest, koja samu sebe pamti, očito ne pamti sva sjećanja svo vrijeme. Rečeno je kako pamćenje prošlih događaja pada natrag u podsvijest. Ona je i dalje živa, a kada kažem živa želim reći živuća i aktivna, iako se vi na nju ne usredotočujete.

Unutarnji dijelovi vaše osobnosti isto tako nose sjećanja na sve vaše snove. Ona postoje istovremeno i, da tako kažemo, stoje obješena poput svjetala iznad mračnoga grada, osvjetljavajući razne dijelove te psihe. Svi su ovi sustavi pamćenja međusobno povezani. Sada, na isti način vi imate i svoja sjećanja na prošle živote, pri čemu su sva ona sasvim cjelovita i sva djeluju unutar čitavog sustava pamćenja.

(Pauza u 22:23.) Ovi se sustavi pamćenja često percipiraju u razdobljima „praznina" svijesti, odnosno određenih kolebanja. U pravilu ih ovaj svjesni um sa svojim vlastitim pamćenjem neće prihvatiti. Kada neka osobnost shvati kako postoje i takve druge stvarnosti te da su sa sviješću moguća i takva druga iskustva, onda ona unutar sebe pokrene određene potencijale. Oni mijenjaju elektromagnetske spojeve i unutar toga uma i unutar mozga, pa čak i postojeće mehanizme percepcije. Povezuju spremnike energije jedne s drugima i utiru puteve djelovanja, omogućujući svjesnom umu da stupanj svoje osjetljivosti na takve podatke poveća. Takav je svjesni um onda oslobođen samoga sebe. On u velikoj mjeri prolazi jednu preobrazbu koja mu otvara više funkcije. Malo pomalo postaje sposoban percipirati neke sadržaje koji su za njega ranije bili nedostupni. Trenutačne „praznine" više ne mora percipirati u strahu, kao dokaze nepostojanja.

Ranije spomenuta kolebanja često su doista sićušna, a opet vrlo značajna. Svjesni um dobro poznaje svoje kolebajuće stanje. Nakon što ga se s njima suoči on ne nailazi na kaos, pa ni još gore, na nepostojanje, nego nalazi izvor vlastitih sposobnosti i snage. Ova osobnost tada počinje iskorištavati vlastiti potencijal.

Sada se možete odmoriti.

(22:35. Iako joj je trans bio dubok, Jane je bila svjesna svojeg sporijeg govora. Rekla je kako je tako zato što je Seth želio da ona upotrijebi baš prave riječi. Imala je mnogo slika, no sada ih nije mogla opisati riječima. Mogla je jedino izreći stvari poput "sustavi svjetala za pamćenja" itd. Rekao sam joj da mislim kako je ovaj materijal vrlo bogat i evokativan. Nastavak u 22:47.)

Sada, i razdoblja sanjarenja i kreativni trenuci svijesti predstavljaju izvrsne načine ulaska u ova druga područja. U običnom se kreativnom stanju svijesti normalna budna svijest odjednom podržava energijom iz ovih drugih područja. Budna vam svijest sama to kreativno stanje ne pruža. Doista, normalna budna svijest može biti jednako uplašena kreativnih stanja kao i stanja praznine jer može osjetiti kako je „ja" odbačeno u stranu, može osjetiti uzlaznu navalu energije koju možda ne može razumjeti.

Takva iskustva nastaju upravo u najnižim točkama kolebanja jer se normalna svijest tada trenutno nalazi u najslabijem stanju i u razdoblju odmora. Takva normalna kolebanja koja su, i opet, često posve neprimjećena, prolazi cijeli fizički organizam. I ova razdoblja isto tako kolebaju, slijedeći ritmove koji su povezani s karakteristikama te osobnosti. U nekima od njih valovi kretanja relativno su dugi i polagani, a doline unutar njih imaju strme padine. Kod drugih je pak sve upravo drukčije.

Kod nekih su praznine zamjetnije, izlaze izvan norme. Ako ovu situaciju ne shvati ta osobnost može imati poteškoće prilikom povezivanja s materijalnim događajima. Ako je on sposoban percipirati ova druga područja svijesti može se naći u dodatnim poteškoćama, ne shvaćajući kako su oba sustava stvarnosti valjana.

(22:55.) Ova kolebanja isto tako prate i sezonske promjene. U svim se drugim područjima odražavaju događaji iz svih danih slojeva svijesti, pri čemu se svaki od njih ostvaruje sukladno karakteristikama danoga sloja. Kao što jedan san možemo opisati kao kamen bačen u nakupinu uspavanih svijesti, isto se tako svaki čin u toj nakupini pojavljuje u svojem vlastitom obliku. Alternativni fokus omogućuje

vam percipirati ove razne pojavnosti bilo kojeg danoga čina, tu istinsku višedimenzionalnu stvarnost neke dane misli. On obogaćuje normalnu svijest.

Bez obzira na to jeste li toga svjesni ili niste, vi ste u ovim drugim njezinim slojevima aktivni. Ne učite samo u materijalnom životu i u stanju spavanja, nego i u ovim unutarnjim postojanjima o kojima nemate nikakvih sjećanja. Kreativne sposobnosti specifične prirode, ili sposobnosti iscjeljivanja, često se uče baš na taj način, a tek se kasnije pojavljuju u materijalnoj zbilji.

Vaše buduće misli i djela jednako su u ovim dimenzijama stvarni kao da su se već i dogodili, a ujedno su isto toliko i dio vašega razvoja. Vas ne čini samo vaša prošlost nego i vaša budućnost, kao i vaša alternativna postojanja. Ova su velika međudjelovanja samo dio okvira vaše duše. Vi tako možete sadašnju stvarnost, kako je vi shvaćate, mijenjati iz bilo kojeg od ovih drugih slojeva svijesti.

Kraj diktata, a gotovo i kraj poglavlja.

(Pauza u 21:04. Seth je zatim predao nešto osobnog materijala za Jane, vezano za njezin tečaj pisanja i druga pitanja. Kraj u 23:12.)

577. SEANSA, SRIJEDA 31. OŽUJKA 1971. 21:13

(Danas popodne Jane je održala svoj prvi sat u sklopu tečaja kreativnog pisanja.)

Sada, dobra vam večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Počet ćemo s diktatom.

Svaki se od ovih raznih slojeva svijesti može upotrijebiti kao svijest koja normalno djeluje, kao stvarnost viđena s toga specifičnog stajališta.

U materijalnu stvarnost tako u bljeskovima stječu uvid druge vrste osobnosti iz drugih sustava, sa svojega vlastitog jedinstvenog gledišta. Zureći u nju iz toga kuta, da tako kažemo, vi je nećete prepoznati kao svoj vlastiti „domaći" sustav. S nekih od tih gledišta vaša fizička materija nema uopće ili ima nešto malo trajnosti, dok za druge vaše misli imaju oblik i izgled kada ih percipiraju promatrači, ali ne i vi sami.

Putujući kroz ova stanja svijesti ove druge osobnosti pokušat će se usredotočiti na vaše okruženje i percipirati ga, pokušavajući pritom izvući neki smisao iz podataka s kojima su oni uvelike neupoznati. Budući da mnogi od njih nisu svjesni vašega pojma o vremenu, njima

će biti teško shvatiti da vi događaje percipirate s razmacima između njih i neće percipirati onu unutarnju organizaciju koju vi namećete svojem normalnom okruženju. Vaš je sustav očito za druga polja jedan mogući sustav na koji također utječe polje mogućnosti.

(21:20.) Budući da su ovi sustavi bliski vašemu, isto je tako blizak i vaš; tako alternativni fokus omogućuje osobnostima iz drugih stvarnosti da percipiraju vašu vlastitu, jednako kako on može vama, barem teoretski dati bljesak uvida u njihovo postojanje.

Kraj poglavlja.

A sada imam za vas jedan zadatak koji je ujedno i prilika da sudjelujete u pisanju moje knjige. Preostali dio ove seanse možete iskoristiti da sastavite jedan veličanstven – podcrtano, dvaput *(šaljivo)*, popis pitanja koja će se pojaviti u sljedećem poglavlju pitanja i odgovora.

Imate li neka pitanja koja su već postavile neke druge osobe, svakako ih uključite. No to bi trebala biti vaša pitanja, a ne pitanja koja sam postavio ja. Takva će pitanja čitateljima biti mnogo relevantnija.

Onda mi ih predočite na sljedećoj seansi, jedno po jedno, ili po dva, ako vam je tako draže, a ja ću na njih odgovarati. Pitanja možete razvrstati po nekim temama, ali i ne morate. To bi samo bio praktičniji način za njihovu organizaciju dogodi li se da nekoliko pitanja pripadaju jednoj većoj temi.

(„Može li i Ruburt postavljati pitanja?")

Ovaj popis možete raditi oboje. Ne morate do sljedeće seanse imati gotov kompletan popis. Jedan odgovor može zahtijevati dosta vremena.

(„O tome sam i ja razmišljao.")

Onda predlažem da se oboje bacite na posao.

(Dok sam pisao počeo je zvoniti telefon. Jane je i dalje bila u transu, ali je izgledalo kao da je zvonjava ne uznemiruje. Iako me je donekle smetao, telefon sam pustio da odzvoni.)

Bit ću u blizini kako bih vam pružao nadahnuće.

(21:30. Ovo je bila najkraća seansa u nekoliko godina. I dalje sam bio iznenađen takvim brzim završetkom, čak Sethu nisam niti poželio laku noć. Već sam se pitao bismo li trebali postavljati pitanja za koja smatramo da će biti zanimljiva drugima, ili samo ona koja nam dođu spontano, iz nas samih.

Jane je gledala nacrt koji nam je 19. siječnja 1970. u 510. seansi Seth dao za svoju knjigu. I dakako, ovo poglavlje pitanja i odgovora naveo je već tada. Samo sam ja to zaboravio. Zbog nečega sam se sada osjećao

neugodno, možda sam mislio da nije pametno na ovaj način prekidati tok knjige.

Jane nije Sethovu knjigu uopće čitala još od 521. seanse četvrtog poglavlja. Usprkos iskušenjima, oduvijek je osjećala kako je bolje da se time ne opterećuje. Nismo mislili da bi je njezino nečitanje knjige moglo omesti u postavljanju pitanja. Ona je, razumljivo, dodire s ovom knjigom održavala bez obzira na svoje nesavršeno pamćenje sadržaja transa. Bio sam joj dao nekoliko kratkih odlomaka da ih pročita na svojem tečaju ESP-a. O knjizi je ponešto nedavno razgovarala i s Patty Middleton, a i ja sam joj nekoliko puta o njoj govorio, iako bez da sam se pritom osvrtao na otipkani materijal.

Sat vremena po okončanju seanse imali smo već 15 pitanja. Za seansu u ponedjeljak 5. travnja sastavit ćemo duži popis.)

DVADESETO POGLAVLJE

PITANJA I ODGOVORI

578. SEANSA, PONEDJELJAK 5. TRAVNJA 1971. 21:30

(Kao što nas je Seth u posljednjoj seansi uputio, ja sam za ovo poglavlje pripremio popis pitanja. On nije bio iscrpan, ali se na naše iznenađenje već sastojao od 52 pitanja, odnosno pet stranica teksta. Mnoga sam sam oblikovao, ali sam se i savjetovao s Jane. Ovaj je popis uključivao neka od mnogih zanimljivih pitanja koja je bila postavila Sue Watkins. Mi smo ih bili zapisali, zajedno s onima koja smo, vezano za neke ranije seanse, postavljali mi ili drugi. Sva su ova pitanja, po našemu mišljenju, nosila kvalitetu bezvremenosti.

Ranije danas rekao sam Jane kako se bojim da ova pitanja nisu dovoljno reprezentativna, ako ćemo gledati na Sethovu knjigu, i da bi za sastavljanje doista relevantnog popisa takvih pitanja trebalo potanko proučiti svako pojedino njezino poglavlje. To, jasno, nismo učinili, djelomice zbog vremenskog ograničenja, a djelomice zbog toga što se Jane nije željela u ovu knjigu svjesno uključivati. Ostali smo na tome i nadali se da je ovaj popis intuitivno nastao baš takav kakav treba biti.

Sjeli smo u 21:00 očekujući seansu, kao što i gotovo uvijek činimo, no Seth se nije pojavio svojom uobičajenom točnošću. Kako je vrijeme prolazilo Jane je primijetila da ima osjećaj kako je zbog tih pitanja donekle napeta. Pročitala ih je nakon večere. Ova je seansa, radi veće privatnosti, održana u mojem studiju. Konačno je Jane skinula svoje naočale.)

Sada, dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

(Šaljivo): Počinjemo s vašim slavnim popisom pitanja.

(„Pa, prvo ću ti pročitati odlomak koji prethodi popisu: Neka se od ovih pitanja možda odnose na teme koje planiraš obraditi u sljedećim poglavljima. Ukoliko bude tako, reci nam, pa ćemo ih u ovom poglavlju jednostavno preskočiti.")

Hoću, bez brige.

(„U redu. Evo prvoga pitanja: Rekao si da ćeš nam pričati o trećemu Kristu. Osim toga, zanima nas trebamo li znati još ponešto o drugim dvjema osobnostima koje pripadaju Kristovu entitetu: O samom Kristu i o Ivanu Krstitelju?")

Pustimo za sada po strani pitanja vezana za religiju.

(„Uključuje li to i podatke o Pripovjedačima?" Planirao sam ti postaviti i nekoliko pitanja o njima.)

Ne, riječ je samo o pitanjima vezanima za svjetske religije i onima što se odnose na Krista i srodne teme.

(„Dobro, onda idemo na drugo pitanje: Je li Janeina izjava, koju je dala govoreći u tvoje ime, kada je rekla da su postojali milijuni Pripovjedača, ispravna? Ili je bila iskrivljena?" Vidi 568. seansu 17. poglavlja.)

Nije bila iskrivljena. Pripovjedači su nadareni sukladno svojim karakteristikama, neki imaju daleko više sposobnosti od drugih, no svi oni igraju neku ulogu u komuniciranju unutarnjim podacima. Prema tome, govoreći vašim rječnikom, Pripovjedači bi bili daleko ostvareniji od drugih. Na primjer, doista istaknutih je Pripovjedača bilo daleko manje od toga spomenuta broja.

Velikih je Pripovjedača bilo manje od 30. Daj nam sada malo vremena.

(Pauza u 21:35. Janein je govor bio prilično spor.) Kristov je entitet bio jedan od njih. Buddha je bio drugi. Ovi su Pripovjedači jednako aktivni kada nisu materijalni kao i onda kada jesu. Kristov je entitet imao mnoge reinkarnacije prije no što se pojavio kao Kristova „osobnost" kakva je danas poznata. Tako je bilo i s Buddhom.

Najveći Pripovjedači ne prevode i ne komuniciraju samo unutarnjim podacima nego ujedno ulaze mnogo dalje u ove unutarnje sfere stvarnosti od drugih povezanih s vašim materijalnim sustavom. Oni tako osnovne unutarnje podatke obogaćuju. Najvećim Pripovjedačima nije bilo potrebno intenzivno izučavanje, nužno većini. Ono im nije bilo potrebno zahvaljujući njihovoj jedinstvenoj kombinaciji karakteristika. *(Pauza. Jedna od mnogih.)*

Na drugoj je razini Pripovjedač bio Emerson.

Čovjek imena Marbundu.... *(Moje fonetsko sricanje.*

(„Možeš li mi to slovkati?")

M-A-U-B-U-N-D-U djelovao je u 14. stoljeću prije nove ere u Africi. Pripovjedači su, više od većine ostalih, vrlo aktivni kroz sve aspekte postojanja, kako kroz materijalne, tako i kroz nematerijalne, kroz budne i kroz aspekte snova, između života i na drugim razinama stvarnosti. Kao što se određeni materijalni podaci prenose i strukturom gena, isto tako se ove unutarnje informacije šifriraju unutar svih mogućih psiholoških struktura koje Pripovjedači mogu zauzeti, no one su Pripovjedačima daleko lakše dostupne no što su dostupne drugim osobnostima. A često su za njihovo aktiviranje potrebni određeni okidači. Ovo se aktiviranje može dogoditi bilo u budnom ili u stanju spavanja, a ono služi za otvaranje spremnika znanja i stavljanje rezultata nekadašnjih izučavanja na raspolaganje.

Znam da je jedno od vaših pitanja povezano s prvim od Pripovjedača.

(„Da. Broj četiri: Je li moguće imenovati ili opisati prvoga Pripovjedača?")

Sada, govoreći u višim pojmovima, ne postoji prvi Pripovjedač. Zamislite da želite biti na deset mjesta odjednom i da ste doista odaslali po jedan dio sebe na svako od tih deset mjesta. Zamislite da se možete razasuti u tih deset smjerova i da svaki od tih deset dijelova vas posjeduje svijest i pozornost.

Vi – a sada vas je deset – bili biste postojanja svjesni na svih tih deset mjesta. Bilo bi nemoguće pitati koji je od tih deset vas stigao prvi. Moglo bi se jedino reći kako je sve započelo izvornim tobom koji je odlučio posjetiti ovih deset mjesta. Isto je tako i s Pripovjedačima koji na isti način ne potječu s mjesta ni iz vremena u kojima su se pojavljivali.

Imaš li još pitanja o Pripovjedačima?

(„Pa, ovo me sve vodi do pitanja broj tri koje si ionako već donekle zahvatio: Koji je prvotni izvor podataka Pripovjedača? Otkuda oni dolaze i iz kojega vremena?")

Prvotni je izvor podataka Pripovjedača unutarnje znanje o prirodi stvarnosti koje se nalazi unutar svakoga pojedinca. Pripovjedači moraju ove informacije održati na životu u materijalnom smislu, pobrinuti se da ih ljudi ne zatru unutar sebe i ne spriječe im izlazak na površinu. Oni ih moraju – te informacije – izložiti pozornosti svjesnoga sebstva.

Drugim riječima, oni pripovijedaju unutarnje tajne. U nekim su civilizacijama, kao što je spomenuto ranije u ovoj knjizi, oni imali, praktično govoreći, mnogo snažnije uloge. Katkada su s ovim informacijama bili dosljedno, svjesno i egoistično upoznati. Tada su one bile upamćene. Oni su shvatili kako su te informacije na nesvjesnoj razini bile oduvijek dostupne.

A tada su ih oni s pomoću pamćenja utisnuli u fizički mozak. No kod njih je oduvijek postojalo veliko međudjelovanje između unutarnjeg i vanjskoga postojanja, kao što postoji i danas.

Valjane informacije primljene u stanju spavanja pamtile su se ujutro. Jedan je Pripovjedač nauk drugoga slušao u stanju spavanja. S druge strane, u stanju spavanja ujedno su međusobno komunicirali važne materijalne podatke, a oba su ta stanja koristili u velikoj mjeri. *(Pauza.)*

Imaš li još pitanja o Pripovjedačima?

(„Pitanje broj pet: Je li neki od Kristovih sljedbenika bio Pripovjedač?")

Ostavit ću ovo pitanje za poglavlje vezano uz religije. Tamo će ga biti lakše obraditi.

(„Broj šest: Mogu li Pripovjedači raditi na nama dok se nalaze između materijalnih života?")

Vjerujem da je to već odgovoreno.

(„Jest." Vidi podatke u 21:35. Bio sam toliko zaposlen pisanjem da nisam shvatio kako je ovo pitanje već obrađeno.)

Mogu, i to doista i čine. Oboje vas podučavaju drugi Pripovjedači koji se sami nalaze između života, a to se podučavanje provodi u vašem stanju spavanja. Sami Pripovjedači očito postižu različite stupnjeve učinkovitosti.

(A, jasno, gornji podaci prizivaju dodatna pitanja: kao što je pitanje tko nas izučava? Jesmo li mi njih poznavali u svojim prošlim životima itd.? Ne znajući što da činim, nisam postavljao pitanja....)

Velika se količina njihova rada odvija iz nematerijalnog stanja, zemaljskih postojanja koja su nešto poput vrlo važnog terenskog rada.

(„Broj sedam: Hoćeš li u ovoj knjizi govoriti o Sethu II?")

Uistinu hoću. To ćemo za sada ostaviti po strani.

(Ovdje se između mene i Setha razvio jedan razgovor u kojem nisam morao voditi bilješke. Seth je rekao kako je namjera ovoga poglavlja promjena ritma dugih odlomaka od kakvih je inače sastavljena ova knjiga. A zamišljeno je da se ovdje i sam čitatelj zapita kakva bi pitanja postavio. „Onda pretpostavljam kako ćeš se kasnije baviti i pitanjem broj osam: Jesi li ti medij preko kojega se obraća Seth II?")

Isto tako, kasnije.

(„Broj 11: U 17. si poglavlju rekao kako bi Jane, prije no što bi mogla predati rukopis Pripovjedača, trebala proći dodatno izučavanje te da bi i tada za taj rad moglo trebati odvojiti i pet godina. O kakvom je izučavanju riječ?")

Govorio sam određeno o onom što biste vi nazvali rukopisom drevnoga Pripovjedača i mislio sam da je to ono na što ti misliš.

(„Da.")

Ruburtu ne bi bila bliska velika količina riječi i izraza koji bi se upotrebljavali, čak i kada bi se izveo prijevod s izvornih jezika. Razlike postoje i u nekim od osnovnih koncepata. Kako bi se zadržala kakva-takva čistoća prijevoda bilo bi nužno izučavanje različitih vrsta unutarnje percepcije. Neki se od ovih jezika služe više slikama nego riječima. U nekima od njih ti simboli imaju multidimenzionalna značenja. Predaja takvih informacija kroz Ruburt predstavljala bi iznimno zahtjevan zadatak, ali bila bi moguća. Često su riječi bile skrivene unutar slika, kao i slike unutar riječi. Mi ovdje govorimo o rukopisima, a većina toga nije zapisana.

Dio toga jest, ali mnogo kasnije, a neki dijelovi postoje pod zemljom i u spiljama: u Australiji, nekim dijelovima Afrike te u jednom području Pireneja.

Sada predlažem pauzu za vas.

(22:12. Janeina se brzina znatno povećala, kao da se riješila neke vrste živčanosti. Rekla je da se sada, vezano za format pitanja i odgovora, osjeća mnogo bolje. A tako sam se i ja osjećao. Studio se prilično ohladio. Jane je rekla kako joj u transu nije bilo hladno, ali da sada jest.

Rekao sam joj da je sljedeće na popisu pitanje broj devet. Njegova je tema bila - Sethove percepcije dok govori kroz nju, a bilo je nadahnuto seansom koja je u sklopu tečaja ESP-a održana 9. veljače 1971.. Izvaci iz ove seanse uključeni su u 575. seansu 19. poglavlja. U međuvremenu sam smislio još jedno pitanje o Pripovjedačima, pa sam ga i zapisao. Nastavak u 22:40.)

Sada, na koje od ta dva pitanja želiš da najprije odgovorim?

(„Nazvat ćemo ga 11-a: Zar ne bi onda mogao reći da su ove seanse ustvari podučavanje Jane i mene od strane Pripovjedača, ali podignuto na svjesnu razinu?")

One to doista i jesu. Unutarnje se informacije moraju svjesno prepoznati. Govoreći vašim rječnikom, kada se neki pojedinac nalazi u posljednjem od svojih materijalnih života *(pauza)*, u trenutku smrti s time postanu upoznati svi dijelovi te osobnosti. Ta se osobnost ne baca natrag u još jedno zemaljsko postojanje, kao što bi se dogodilo kada bi bilo drukčije.

S tim se unutarnjim informacijama upoznaju ovi svjesni i materijalno orijentirani dijelovi sebstva. U određenoj se mjeri svjesno percipira stvarnost misli, kao jedan inovator iza fizičke materije. Takav pojedinac može onda razumjeti prirodu halucinacija u trenutku smrti i u sljedeću razinu postojanja ući potpuno svjesno. Ove osviještene informacije tada se prenose na druge koji ih mogu materijalno prepoznati i primijeniti.

Sada, vezano za sljedeće pitanje.

(„Broj devet: Rekao si da ćeš nam govoriti o tome što percipiraš kada se kroz Jane obraćaš većoj skupini ljudi. U toj si seansi u sklopu tečaja ESP-a spomenuo vlastiti ulazak u trans i trud koji moraš uložiti kako bi nas smjestio u naše vrijeme i prostor.")

Ja ljude u prostoriji percipiram na daleko drukčiji način od onoga na koji oni percipiraju sami sebe. Ja mogu percipirati njihove različite prošle i buduće reinkarnirane osobnosti, ali ne i njihova moguća sebstva.

Ja „vidim" reinkarnirane aspekte, razne manifestacije ostvarene u tom smislu. Govoreći vašim rječnikom, to bi bilo kao kada biste vidjeli niz slika koje se brzo kreću, a sve predstavljaju razne poze jedne osobnosti. Ja moram u svim komunikacijama s ljudima u prostoriji imati na umu da svoje napomene i svoj fokus ograničim na specifična reinkarnirana „sadašnja sebstva".

A vidim tu složenu sliku. Nju Ruburtovo oko ne registrira *(pauza)*, jer ono nema multidimenzionalnu dubinsku percepciju. Ja ovu složenu sliku vidim jasno, bez obzira na to gledam li ili ne gledam kroz Ruburtove oči. Ja se njegovim očima služim jer mi one sužavaju fokus na jedno „sadašnje" sebstvo kojeg je taj pojedinac svjestan.

Komuniciranje na takav način s vašim sustavom traži veliku pozornost i veliku moć razlikovanja, sukladno „udaljenosti" komunikatora od ovoga materijalnog sustava. Moji se temelji, na primjer, ne nalaze unutar materijalnog sustava. Ova moć razlikovanja počiva na preciznosti potrebnoj za ulazak u vašu stvarnost u točno određeno

vrijeme, odnosno u upravo onoj preciznoj točci u vremenu i prostoru na koju ste vi koncentrirani.

Meni na raspolaganju stoje sadašnja i buduća iskustva ljudi prisutnih u prostoriji, a ona su mi jednako stvarna kao i njihova sadašnja iskustva. Stoga moram imati na umu kako se ono što oni misle već dogodilo, ili će se tek dogoditi, jer je meni to sve jedno. No ovi se obrasci aktivnosti i neprestano mijenjaju. Ja, primjerice, kažem kako sam svjestan njihovih prošlih i budućih djela i misli, a zapravo sam svjestan neprestano mijenjajućih obrazaca, kako u budućnosti tako i u prošlosti.

(23:00.) Neki se od tih događaja, koje ja vidim vrlo jasno povezane s tim osobama, u vašemu materijalnom sustavu i u vašoj budućnosti možda nikada neće dogoditi. Oni postoje kao mogućnosti, kao potencijali, ostvareni u mislima, ali još ne i pretvoreni u konačan materijalni oblik. Rekao sam vam kako nijedan događaj nije unaprijed zacrtan. Ja bih se morao ugoditi u neki budući datum, govoreći vašim rječnikom, i ispitati sve moguće grane toga događaja kako bih se uvjerio koja će se od svih mogućih radnji što sam vidio u vašemu prije ostvariti u vašemu poslije.

I metode komunikacije mogu uvelike varirati. Na primjer, neka će osobnost utemeljena unutar materijalne stvarnosti dok se nalazi između života ulaz pronaći na mnogo načina lakše. No isto će tako zbog njezina iskustva biti i ograničena informacija koju bi ona mogla dati. Ja pamćenje materijalnog postojanja ipak imam, a to mi automatski pomaže u prevođenju vaših mentalnih podataka u materijalni oblik. Na primjer, ja predmete percipiram. Od velike mi je pomoći i to što se služim Ruburtovim mehanizmima. Katkad vidim tu prostoriju i ljude u njoj kako ih vidi on, ili, bolje reći, kako ih vide njegovi mehanizmi percepcije.

U tom slučaju ja te podatke prevodim ili čitam i upotrebljavam ih kao što biste vi mogli činiti s računalnim podacima. Jesam li odgovorio na tvoje pitanje?

(„Da, izvrsno.")

Spreman sam za sljedeće.

(„Broj deset: Hoćeš li nam reći štogod o nekim od načina na koje si se obraćao Jane prije no što su ove seanse započele?")

Dio toga spomenuo sam u jednom ranijem poglavlju. Većina je njezina izučavanja, kao Jane, protekla u stanju spavanja. Često je imala izvantjelesne projekcije u kojima je prisustvovala tečajevima u kojima

su je podučavali razni Pripovjedači. Tako dobivene informacije često su se u svjesne slojeve probijale kroz njezinu poeziju. *(Duga pauza u 23:15.)*

Odvijalo se i koncentrirano izučavanje koje joj je omogućavalo da svoj fokus okrene prema unutra: riječ je o jednom vanjskom okruženju koje ju je tjeralo da odgovore potraži u nutrini, kao i o snažnoj religioznoj strukturi unutar koje se početni rast mogao odigrati. Ovo je dovoljno.

(Duga pauza u kojoj sam proučavao sljedeća tri pitanja: 12., 13. i 14.)

Ako su ta pitanja vezana za reinkarnacije, možeš ih za sada zanemariti.

(Bila su. Preskočio sam do broja 19., pitanja koje gotovo da nisam želio zapisati. „Imaš li ikakvog interesa percipirati naš svakodnevni život i kada nam se ne obraćaš kroz Jane? Je li to uopće moguće?")

Ja nemam naviku promatrati. No mi smo povezani u našem psihološkom *gestaltu* i tako sam ja svjestan svih intenzivnih osjećaja koji se vama događaju, kao i svih snažnih reakcija bilo koje vrste. To ne znači da sam nužno svjestan svih događaja u vašim životima, ili da uvijek osjećaje koje dobivam od vas razlažem u specifične detalje.

(Pauza u 23:25.) Stoga, ja jesam općenito svjestan vašega stanja. Ukoliko nešto uznemiri Ruburta, on mi automatski o tome pošalje poruku. Ja sam svjestan, unutar spomenutih ograničenja, budućih događaja u vašim životima. *(Pauza.)* Ja se daleko više bavim vašom sveukupnom duhovnom životnom snagom nego time što ste jeli za doručak.

Mislim da bi to bilo to.

(„U redu. Ovo je bilo vrlo zanimljivo. Ne znam da li da zamolim za pauzu ili da završimo seansu.")

Na pitanja o evoluciji i fragmentima vjerojatno ću odgovoriti odjednom, a predlažem da to ostavimo za sljedeću seansu. Možeš uzeti pauzu ili završiti seansu, kako želiš.

(„Žao mi je to reći, ali mislim da je bolje da je završimo.")

Pitanja su bila dobra, znao sam da će biti tako.

(„Ja sam bio oko toga donekle zabrinut.")

Nadam se da je sada to prošlo.

(„Da, vrlo sam zadovoljan.")

Želim vam sve najljepše i ugodnu večer punu ljubavi.

(„Laka ti noć, Seth, i hvala ti puno." 23:30.)

580. SEANSA, PONEDJELJAK 12. TRAVNJA 1971. 21:13

(Seansa u srijedu, ona broj 579, održana je za supružnike koji su imali jedan aktualan problem vezan za jedno od njihove djece. Ova obitelj živi u drugoj državi i nismo se nikada upoznali. Kasnije smo čuli kako je Sethov materijal bio od velike pomoći.

Prije večerašnje seanse ja sam s Jane raspravio dva pitanja za koja sam se nadao da bi Seth na njih mogao dati odgovor. A željeli smo i nešto osobnog materijala. Ova je seansa ponovno održana u mojem studiju.

„Dobra večer, Seth.")

Sada, želite li da počnemo s pitanjima ili s osobnim materijalom?

(„Možda bolje prvo pitanja.")

Onda mi ih dajte.

(„Broj 20: Ako sve postoji sada, odnosno odjednom, kako se tome može više išta dodavati putem neprestanog stvaranja i širenja? Ili, da to postavim drukčije: Ako mi neprestano stvaramo, kako onda Sve Što Jest može sada postojati cjelovito?")

Sve Što Jest nije gotovo ni dovršeno.

(Duga pauza. Janein je govor bio čas brz, čas spor.)

Sve unutar vašega trodimenzionalnog sustava događa se istovremeno. Svaka radnja stvara iz beskrajne energije ovoga svijeta, koji i sam po sebi nikada ne miruje, druge mogućnosti sebe same, odnosno druge radnje. Odgovor je u tome da je cjelina više od pukoga zbroja svojih dijelova. *(Pauza.)*

Sve Što Jest istovremeno i beskrajno stvara samo sebe. Kontradikcija između istovremenosti i beskrajnosti neke radnje postoji samo prividno unutar vašega određenog referentnog okvira. Ovo je uglavnom povezano s nužnim iskrivljenjima koja potječu od vašega koncepta vremena i ideje o trajanju. Jer trajanje vama podrazumijeva postojanje koje se nastavlja unutar nekoga vremenskog okvira, pretpostavljajući i postojanje početaka i krajeva.

Iskustvo koje postoji izvan tog referentnog okvira nije ovisno o trajanju kako ga vi shvaćate. Ne postoji „savršeni kraj", nikakvo dovršeno savršenstvo nakon kojeg je daljnje iskustvo nemoguće ili besmisleno. *(Duga pauza.)* Sve Što Jest izvor je beskrajne i neprestane istovremene radnje. Sve se događa odjednom, a opet ono, govoreći vašim rječnikom, nema ni početka ni kraja, tako da ni u kojoj danoj točci ono nije dovršeno.

(21:25.) Vaše razumijevanje razvoja i rasta, i ponovno, uključuje jednolinijski marš prema savršenstvu, zato bi vama bilo teško zamisliti vrstu reda koji njih prožima. Na kraju bi dovršeni ili završeni Bog, odnosno Sve Što Jest, ugušio svoju kreaciju. Jer savršenstvo podrazumijeva i tu neku točku nakon koje je razvoj nemoguć, a kreativnost prestaje.

Tako bi postojao neki red u kojemu može vladati samo predodređenost, pri čemu bi se svaki dio u to uklapao nekim određenim redom, bez slobode promjene njemu zadanoga obrasca. Red doista postoji, no unutar toga reda postoji sloboda, sloboda kreativnosti koja je karakteristična za Sve Što Jest, koja jamči njegovo beskrajno nastajanje.

Sada, u tom beskrajnom nastajanju postoje neka stanja koja biste vi nazvali usavršenima, no kada bi u njima kreativnost mirovala, sva bi iskustva bila osuđena na polako nestajanje. A opet, ova velika složenost nije nezgrapna, ona je ustvari toliko jednostavna kao i neko sjeme.

(21:32.) Sve Što Jest je neiscrpno. Beskraj počiva unutar istovremene radnje, na način koji vi sada ne možete razumjeti.

Samo trenutak. *(Duga pauza.)* Sve Što Jest živo je unutar i najmanjeg djelića sebe i svjesno je, na primjer, unutar jedne molekule. Ono obdaruje sve svoje dijelove – ili svoje kreacije – svojim vlastitim sposobnostima koje potom djeluju kao nadahnuće, kao pokretač, linije vodilje i principi, s pomoću kojih se onda ovi dijelovi dalje trude stvarati sami sebe, svoje svjetove i sustave. I to daje slobodno.

(Duga pauza u 21:37.) Te će moći i sposobnosti ove kreacije upotrijebiti na razne načine. U vašem slučaju, čovječanstvo svoju stvarnost stvara upotrebom ovih darova. Ono uči kako ih dobro i uspješno upotrebljavati. Ono ih upotrebljava kako bi postojalo. Oni tvore osnovu njegove stvarnosti. Unutar toga se okvira može činiti da čovječanstvo, pojedinačno i kao cjelina, čini pogreške, sebi donosi bolesti, smrt, pustoš i usamljenost, no ono svejedno svijet stvara pomoću ovih sposobnosti.

Promatrajući svoju kreaciju ono uči kako ove sposobnosti bolje upotrijebiti. Ono svoj unutarnji napredak provjerava gledajući fizičke materijalizacije svojeg rada. Taj rad, ova stvarnost, i dalje je jedno kreativno postignuće, iako u bilo kojem trenutku može izgledati, govoreći vašim rječnikom, poput tragedije ili neopisiva užasa.

(„Pa, ti sada ulaziš u sljedeće pitanje. Broj 21: Kako ti doživljavaš bol i patnju koji postoje u ovom svijetu?" Ovo su nam pitanje postavili mnogi.)

(21:43.) Doista ulazim. Neka značajna slika bitke, na primjer, može odražavati sposobnost umjetnika koji u sve te strašne drame projicira neljudske pa i pre-ljudske uvjete kakvi vladaju u ratu. Ovaj umjetnik upotrebljava svoje sposobnosti. Na isti način čovjek koristi svoje sposobnosti, a one su očite kada on stvori pravi rat.

Ovaj umjetnik koji slika takvu scenu može to činiti zbog nekoliko razloga: zato što se nada da će slikajući takvu neljudskost probuditi u ljudima svijest o njezinim posljedicama, da će ih uplašiti i da će oni promijeniti svoje navike; zato što se on sam nalazi u takvom stanju bolesti i previranja da svoje sposobnosti usmjerava na taj određeni način; ili zato što je fasciniran ovim problemom razaranja i kreativnosti kao i upotrebom kreativnosti za prikazivanje razaranja.

Vi se u svojim ratovima služite kreativnošću kako biste doveli do razaranja, ali tom kreativnošću ne možete nikomu pomoći.

(21:48.) Bolesti i patnje nije vam nametnuo Bog, ni Sve Što Jest, ni bilo što ni bilo tko izvana. Oni su nusproizvodi procesa učenja, a te ste nusproizvode proizveli sami, pri čemu su oni sasvim neutralni. S druge strane, vi ste pomoću sposobnosti o kojima sam govorio stvorili i samo vaše postojanje, i stvarnost i prirodu vašega planeta i cjelokupno postojanje u kojemu imate ova iskustva.

Bolesti i patnje rezultat su pogrešnog usmjeravanja kreativne energije. No i oni su dio te kreativne sile. Oni ne dolaze iz nekog drugog izvora, nego iz istog onog iz kojega dolaze, recimo, i zdravlje i životna snaga. Patnja za dušu nije dobra, osim ako vas ona ne nauči kako prestati patiti. To jest njezina svrha.

Unutar vaše određene sfere aktivnosti, i govoreći praktično, nitko ne može u potpunosti ni cjelovito upotrebljavati sve dostupne mu energije, niti potpuno materijalizirati unutarnjim osjetilima opažen identitet koji je višedimenzionalan. Ovaj je unutarnji identitet zapravo nacrt prema kojemu vi, na kraju, prosuđujete svoje materijalne radnje. Vi se trudite koliko god možete kako biste izrazili čitav potencijal koji leži u vama.

(21:58.) Unutar tog okvira moguće je unutar zdravih tijela imati razborite i zdrave umove, imati jedan zdrav planet. Nemoguće je pojmiti upotrebu i oslobađanje kreativne energije uložene samo za održavanje vašega planeta i vašega postojanja. Velika vam količina

dostupne energije daje mogućnost da prilikom njezine upotrebe imate velik manevarski prostor.

Ranije sam spomenuo kako svi unutar vašega sustava uče kako s tom kreativnom energijom postupati; a budući da ste vi još uvijek u tome procesu često ćete je i pogrešno usmjeravati. Negodovanje koje nastaje kao rezultat tih aktivnosti automatski vas vodi natrag ka unutarnjim pitanjima.

Sada se možete odmoriti.

(22:02. Ovo je bio kraj materijala za Sethovu knjigu. Ravnoteža ove seanse uspostavljena je osobnim materijalom. Kraj u 23:06.)

581. SEANSA, SRIJEDA 14. TRAVNJA 1971. 21:16

(U četvrtak 8. travnja navečer Jane i mene posjetile su tri žene iz Rochestera (država New York. Imale su veliku želju razgovarati o Janeinoj knjizi Sethov materijal. *Osim toga, dale su mi nekoliko pitanja na koja bi Seth, bude li želio, mogao odgovoriti u vlastitoj knjizi. Jane i ja smo ih prije seanse malo pogledali.)*

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada, pretpostavljam da bismo trebali početi s prvim pitanjem o kojemu ste razgovarali.

(Dala ga je M. H. Njezino se pitanje temeljilo na jednoj teoriji za koju se ispostavilo da sam je i ja čuo: Jedna je skupina znanstvenika iznijela postulat o postojanju vrste subatomskih čestica koje nazivaju „tahioni", odnosno „meta-čestice" koje se uvijek kreću brže od brzine svjetlosti.

Po teoriji relativnosti, nijedna se čestica ne može ubrzati *do brzine svjetlosti jer bi u trenutku približavanja toj brzini njezina masa postala beskrajno velika; no izjavom da predmetne čestice imaju samo neku imaginarnu masu – a masu u mirovanju nemaju jer nikada ne miruju – te da je njihova brzina uvijek veća od brzine svjetlosti, ova je barijera premošćena. M. H. je zapitala: „Jesu li ove čestice, koje su brže od brzine svjetlosti, nešto slično ili ista stvar kao i jedinice elektromagnetske energije, odnosno EE jedinice o kojima je Seth govorio u Dodatku* Sethovog materijala ?")

Rekao sam vam prije nekoga vremena da postoje mnoge gradacije materije, odnosno oblika, koje vi niste percipirali. Govoreći vašim rječnikom, mnoge se čestice što tvore takve konstrukcije doista kreću brzinom većom od brzine vaše svjetlosti.

Vaša svjetlost, ponavljam, predstavlja samo jedan dio jednog većeg spektra od onoga koji vi poznajete. A kada vaši znanstvenici istražuju njegove značajke oni mogu istraživati isključivo onu svjetlost koja prodire u taj vaš trodimenzionalni sustav. Jasno, isto se ovo primjenjuje i na istraživanje strukture materije ili oblika.

Takvi svjetovi, sastavljeni od čestica bržih od svjetlosti, doista postoje. Neki od njih, govoreći vašim rječnikom, dijele prostor s vašim vlastitim svijetom. Vi samo takve čestice ne biste percipirali kao mase. Kada se ove čestice dovoljno uspore tada ih vi doživljavate kao materiju.

Neke od tih čestica drastično mijenjaju brzinu, pojavljujući se katkad i u sporijim brzinama, a to se obično događa ciklički. Unutarnji vrtlog nekih takvih čestica ima daleko veću brzinu od dijelova koji se kreću u orbitama. EE jedinice spontano se stvaraju iz elektromagnetske stvarnosti osjećaja koji se odašilju iz svih svijesti, kao što, na primjer, dah automatski izlazi iz materijalnoga tijela.

(21:27.) EE jedinice tako su emanacije iz svijesti. Intenzitet neke misli ili emocije određuje same karakteristike ovih jedinica. Kada se dostignu određene razine one se potiskuju u materijalno ostvarenje. Bez obzira na to dogodi li se ovo u smislu koji vi razumijete, one će postojati kao malene čestice materije, recimo, kao latentna materija ili pseudomaterija.

Neke od njih pripadat će skupinama čestica bržih od svjetla, a perceptibilnu će vitalnost imati unutar toga okvira. Ove čestice brže od svjetla, jasno je, tada postoje u vlastitoj vrsti oblika. Takve čestice imaju mnoge raspone i veliku raznolikost, a to sve ostvaruju izvan dohvata vaše percepcije. No bilo bi zavaravajuće grupirati ih sve zajedno na ovaj način, jer se unutar svega toga nalazi veliki red.

(21:33.) Iako ih vi ne doživljavate kao masu, postojanja takvih jedinica niste krajnje nesvjesni. Neke od njih tumačite kao događaje, događaje u snu i takozvane halucinacije. A određene raspone tih jedinica katkad tumačite kao kretanje kroz vrijeme.

Sve one daju određenu „atmosferu", odnosno odraze koji boje materijalne događaje kakve vi poznajete. I neki su vaši vlastiti osjećaji u stvarnost utisnuti pomoću takvih sustava, prihvaćajući unutar toga okvira vlastitu masu i oblik. U stvaranju i održavanju vaše normalne stvarnosti vi svoju dnevnu budnu svijest usredotočujete na način na koji ona unutar nužnih raspona postaje uspješna. Misli i osjećaji koje vi želite materijalizirati nose unutar sebe mehanizme što će ih smjesti-

ti u ispravan raspon, dobrano unutar granica elektromagnetskog polja nužnih za materijalni razvoj.

(Pauza u 21:40.) No vaša je svijest opremljena za kreiranje stvarnosti i u drugim poljima. Sada, u određenim snovima i izvantjelesnim iskustvima vaša se svijest kreće brže od brzine svjetlosti, a pod takvim uvjetima vi možete percipirati neke od ovih drugih oblika „mase odnosno materije".

Ove su EE jedinice, vrlo jednostavno, početni oblici stvarnosti: sjeme kojemu je automatski dan život, a pogodne su za različita okruženja, pri čemu se neke pojavljuju unutar materijalnog okvira, a neke njegovim zahtjevima uopće na udovoljavaju. Sada, neki su sustavi stvarnosti „vezani" za središta koja čine čestice brže od svjetla. U njima se brzina ritmički smanjuje prema obodima, govoreći vašim rječnikom, na velikim udaljenostima, sve dok naposljetku vanjske i sporije čestice u određenoj mjeri ne zarobe središnje mase, iako se one kreću daleko brže, ali unutar ograničenog područja.

(21:45.) Ponašanje takvih jedinica, kao što to sada možete vidjeti, unutar bilo kojeg danog sustava oblikuje određenu kamuflažu, dok obodne aktivnosti učinkovito postavljaju unutarnje identitete i vanjska ograničenja. Govoreći općenito i vrlo jednostavno, ovo su sve varijacije materije kako je vi shvaćate. No isto se ovo primjenjuje na negativnu, odnosno antimateriju, koju vi nikako ne možete percipirati. A unutar ovakvog sustava gradacije aktivnosti su raznolike.

Bez obzira na sve, u osnovi nijedan sustav nije zatvoren. Energija slobodno teče iz jednoga u drugi, bolje rečeno, ulazi u sve njih. Dojam zatvorenog sustava stvara samo kamuflažna struktura, a zakon tromosti se ne primjenjuje. Izgleda kako je on stvaran jedino unutar vašega okvira i zbog vašega ograničenog fokusa.

Sada, trajanje i relativna stabilnost takve „materije" unutar drugih sustava znatno varira, pri čemu snagu svih takvih pojavnosti određuje intenzitet. Ove nevidljive EE jedinice oblikuju vašu materijalnu tvar i predstavljaju esencijalne i temeljne jedinice iz kojih nastaju sve materijalne čestice.

(21:52.) Njih nećete percipirati materijalno. Vi vidite samo njihove rezultate. Budući da svijest može putovati brže od svjetlosti, kada nije zarobljena sporijim česticama tijela ona može postati svjesnija nekih od ovih drugih stvarnosti. No bez izučavanja ona neće znati na koji način protumačiti ono što vidi. Fizički mozak mehanizam je kojim se misao i emocija automatski oblikuju u EE jedinice odgovarajućeg raspona i intenziteta, u jedinice koje će potom taj fizički organizam upotrebljavati.

Sada se možete odmoriti.

(21:56. Janeina je predaja bila čas brza čas spora, a trans joj je bio dubok. Kada sam joj rekao da materijal nudi izvrstan odgovor na naše pitanje, rekla je: „Znam samo da sam ja bila daleko...."

Jedna napomena vezana za učinke brže od svjetla. U nedjelju nakon ove seanse vodeće su novine New Yorka objavile vijest kako su astronomi opazili dva dijela kvazara kako, odvojeno jedan od drugoga, lete brzinom koja je, kako se činilo, deset puta veća od brzine svjetlosti. Ovo je jedno zapanjujuće otkriće koje je, sukladno zakonima fizike, nemoguće.

Kvazari – izvori zračenja slični zvijezdama – izvanredno su snažni izvori svjetla i radiovalova. Većina znanstvenika vjeruje kako oni postoje na rubu svemira koji možemo promatrati. Ako je to istina, oni se nalaze toliko daleko da njihovoj energiji do nas treba milijarde godina. Nastavak u 22:20.)

Ove su EE jedinice, stoga, psihički građevni elementi materije. Sada, možemo prijeći na sljedeće pitanje.

(„Broj 23: Jesi li u kontaktu, odnosno govoriš li kroz još nekog čovjeka kao što govoriš kroz Jane?")

Ne. No, kao što sam spomenuo ranije u ovoj knjizi, s nekima od njih doista kontaktiram, ali u drugim razinama stvarnosti.

(Seth je napravio pauzu, pa sam mu iznio sljedeće pitanje koje je postavila M. H.: „Je li iskustvo unutarnjeg vibracijskog dodira slično čitanju neke aure?")*

Nije. Unutarnji vibracijski dodir daleko je osobnije iskustvo, u kojemu se više „postaje dio" nečega što percipirate, za razliku od, primjerice, čitanja aure. *(Pauza.)*

(„Jesi li spreman za sljedeće pitanje?")

Ja čekam.

---

*Unutarnji vibracijski dodir jedno je od naših unutarnjih osjetila. Seth njihov popis navodi u 19. poglavlju Sethovog materijala. Parafrazirat ću ga: Pomoću ovih osjetila opažač koji stoji na nekoj običnoj ulici osjetio bi iskustvo u kojemu bi bio bilo što što može zahvatiti svojim vidom: ljudi, drveće, kukci ili vlati trave. On bi zadržao i vlastitu svijest, a osjete bi percipirao donekle na način na koji mi sada doživljavamo toplinu i hladnoću. Ovaj je osjet poput suosjećanja, ali s daleko više životne energije.

(„Broj 24: Jesi li ikada kada si želio doći morao odustati zbog Jane?")

Nekoliko sam puta u nekim određenim okolnostima iskomunicirao svoju volju za dolaskom. O tim sam okolnostima znao više od Ruburta. Neke su se od tih situacija dogodile prilično rano u našim seansama, kada je Ruburt bio zabrinut za spontane transove, tako da sam, nakon što sam ga upoznao sa svojim prisustvom, prihvatio njegovu tadašnju odluku. Nekoliko se puta dogodilo da su određeni uvjeti bili nepovoljni. Obično je Ruburt sa svoje strane na njih loše reagirao, a to znači da je ometanje bilo takvo da se više odnosilo na njegovu situaciju nego na moju.

(Prije mnogo seansi Seth nam je rekao kako ovdje na Zemlji još uvijek posjeduje jedan pseći fragment osobnosti. No nije nam želio reći gdje se on nalazi. „Broj 25: Posjeduješ li još uvijek ovdje na Zemlji neke materijalne fragmente bilo koje vrste?")

Ne znam. Moj je pas uginuo.

(„Broj 26: Jesu li životinje fragmenti ljudskih bića?")

(Osmijeh.) Ovo je dobro pitanje, najbolje da mi date jedan trenutak da na njega jasno odgovorim.

(22:30.) Govoreći na jedan od mogućih načina, vi ste fragmenti svojih entiteta. A opet, smatrate se sasvim nezavisnima, a ne nekim kopiranim sekundarnim sebstvima. Tako psi i druge životinje nisu samo manifestacija lutajuće psihičke energije što dolazi od ljudskih bića.

Životinje posjeduju razne stupnjeve samosvijesti, kao što je imaju i ljudi. A svijest koja se nalazi unutar njih jednako je valjana i vječna kao i vaša. Ništa ne može spriječiti neku osobnost da dio vlastite energije uloži u neki životinjski oblik. Ovdje nije riječ o prijelazu duša. Ovo ne znači da se čovjek može reinkarnirati u životinju. Ovo znači da osobnosti mogu dio svoje energije slati u razne vrste oblika.

(22:35.) Na primjer, za toga su nekog danog pojedinca možda reinkarnacije završene, a unutar njega i dalje postoji osjećaj žudnje za prirodnom Zemljom s kojom je toliko često bio u dodiru. Tada on može na takav način jedan fragment svoje svijesti projicirati u neki životinjski oblik. Kada se to dogodi on Zemlju doživljava na način koji je prirodan za taj oblik. Tada ovaj čovjek nije ta životinja, niti on, da tako kažemo, naseli tijelo neke životinje.

On samo energiju prisutnu u toj životinji obogati dijelom svoje energije i miješa svoju životnu snagu s vlastitom životnom snagom te

životinje. No ovo ne znači da su sve životinje na ovaj način fragmenti. Životinje, kao što znaju svi vlasnici kućnih ljubimaca, imaju vlastite osobnosti i karakteristike, kao i vlastite načine na koje njima dostupnu stvarnost percipiraju. To je jedno halapljivo iskustvo. Njihova se svijest može beskrajno ubrzati kroz kontakt s prijateljski nastrojenim ljudima, pri čemu se snažno razvija i emocionalni angažman u životu.

Mehaničke značajke svijesti ostaju iste. One se ne mijenjaju ni kod životinje ni kod čovjeku. Stoga ne postoje ograničenja razvoja bilo koje pojedinačne svijesti, kao ni rasta bilo kojega identiteta. Svijest, kako ona u tijelu tako i ona bez njega, pronalazi vlastiti raspon, svoju vlastitu razinu. Tako jedan pas nije ograničen na to da u svim svojim drugim postojanjima isto tako bude pas.

Ponavljam, prije no što će neki identitet moći upravljati složenim fizičkim organizmom potrebna mu je određena razina svijesti, određena vrsta znanja i određeno razumijevanje organizacije energije.

(22:45.) Kao što znate, svijest je vrlo sklona održavati individualnost, a u isto vrijeme i pridruživati se *gestaltima*. Svijest neke životinje nakon smrti može oblikovati jedan takav *gestalt* s drugim takvim svijestima, pri čemu se sposobnosti udružuju i omogućuje se kombinirana suradnja, primjerice, promjena vrste.

No u tome i drugim slučajevima ne gubi se urođena individualnost nego ona ostaje neizbrisivo utisnuta. Svijest se po svojoj prirodi mora mijenjati, a isto se tako mijenjati moraju i identiteti. Ali vidite, ne na način u kojemu bi jedan od njih prekrivao drugi, nego nadograđujući se dalje jedan na drugi, pri čemu se svaki sljedeći korak zadržava, a ne odbacuje.

U takvim međusobnim odnosima svaki se pojedini korak, odnosno identitet, nemjerljivo obogaćuje nadodanom percepcijom drugih. Kao što je spomenuto ranije, misli koje sadržavaju vlastitu elektromagnetsku stvarnost imaju svoj oblik bez obzira na to percipirate li ga vi ili ne. Tako vi sa svakom mišlju iz sebe odašiljete oblike i slike koje mogu biti sasvim legitimne stvarnosti u odnosu na one koje se nalaze unutar sustava stvarnosti u koji se utiskuju.

Na isti način i osobnosti iz drugih sustava mogu slati energiju u vaš sustav. Budući da takvi događaji ne nastaju unutar vašega sustava, vi njihovo značenje ne razumijete.

Sada se možete odmoriti.

(22:54. Janein je trans ponovno bio dobar, a brzina govora promjenjiva. Ovo je večeras bio kraj materijala za Sethovu knjigu. Ostatak je seanse iskorišten za sve ostale teme koje se tiču nas i drugih. Kraj u 23:20.)

582. SEANSA, PONEDJELJAK 19. TRAVNJA 1971. 21:20

(Prije ove seanse pročitali smo pismo koje je Jane 16. ožujka 1971. primila od gospođe R. Njezin sin nestao je 28. lipnja 1970. Jane joj je pisala 4. travnja, kada joj je i obećala u skorije vrijeme pribaviti neke informacije.)

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada, počnimo s vašim programom. Što imate za mene?

("Što misliš o tome da najprije odgovoriš na pitanje gospođe R.?" Jane je, u ulozi Setha, posegnula za ovim pismom.)

Dodaj mi ga. Sada. Samo trenutak.

(Jane se zatvorenih očiju zavalila natrag u svoju ljuljačku, a u desnoj je ruci držala presavijeno pismo.)

Ovaj se dječak nalazio na nekoliko mjesta, a jednom se kratko zadržao i u bolnici. Izgleda da je imao nekih problema s jednim svojim plućnim krilom ili s plućima u cjelini. Vjerujem da je posjetio i Detroit. *(Pauza.)* A isto tako i državu Floridu, dio u blizini jednog malena grada čije relativno dugačko ime počinje na P.

U njegovu se umu snažno zadržavala i Kalifornija. 36. *(Pauza.)* Radio je i neki posao, izgleda kao da je to bilo na nekoj tvorničkoj lokaciji, u nekom prilično mračnom okruženju u kojemu su se nalazili redovi nečega za što pretpostavljam da su strojevi i veliki prozori izvedeni na takav način da kroz njih ne može dopirati snažno svjetlo.

Ako nije to, onda je ovo mjesto bilo napola ispod razine tla. S njime je povezano ime „George". Možda je to neki prijatelj. Također vjerujem da je poslao jedan telegram, možda nekom drugom, a možda će jedan poslati svojoj majci.

Postoji i neka povezanost s dvije mlade žene. *(Duga pauza.)* Majka će svakako dobiti od njega neki glas. To je sve što imam za sada.

(Gornji su podaci predani odrješitim tempom. Mi nismo ni na koji način mogli znati koliko će dug biti Sethov odgovor na pitanje poput onoga gospođe R. Bez obzira na njegovu duljinu – a može biti riječ o jednoj, pet ili deset stranica – mi jednu njegovu kopiju pošaljemo osobi koja je pitanje postavila čim ja predmetnu seansu pretipkam. Pritom zamolimo za odgovor kako bismo vidjeli je li moguće taj materijal provjeriti. U ovom slučaju od gospođe R. nismo dobili odgovor.)

Pokušat ćemo dati objašnjenje vašega pitanja koje se tiče prirode evolucije.

(Broj 27: Je li evolucija, kao što se to obično misli, činjenica ili nešto vrlo iskrivljeno?

(A propos ovoga pitanja, osam dana kasnije na tečaju ESP-a Seth je o Charlesu Darwinu i njegovoj teoriji evolucije rekao sljedeće:

"On je svoje posljednje godine proveo u njezinu dokazivanju, a opet, ta teorija nema nikakve stvarne valjanosti. Valjana je jedino unutar vrlo ograničenih gledišta, jer je doista svijest ta koja razvija oblik. A oblik ne razvija svijest. I doista, sva svijest postoji odjednom, pa se stoga ona nije razvila na način koji podrazumijeva evolucija. Ona se razvija sukladno tome kada ste se pojavili vi, sukladno onome što vi odlučite promatrati i tome koji dio te predstave vi odlučite promatrati. Više je stvar obrnuta, na način da razvijena svijest oblikuje samu sebe u mnoge različite obrasce i onda se ulijeva u stvarnost. Svijest nije potekla od atoma i molekula, raštrkanih na slučajan način po svijetu, ili raštrkanih na slučajan način kroz mnoge svjetove. Svijest nije došla zato što se neka troma tvar odjednom vinula u aktivnost i pjesmu. Takva je svijest postojala prva i razvila je oblik u kojemu je kasnije počela samu sebe manifestirati.

Sada, ako ste svi vi doista pomno pratili što ja već neko vrijeme govorim o istovremenoj prirodi vremena i postojanja, onda ste već znali da je teorija evolucije jednako lijepa priča kao što je to i biblijska teorija o stvaranju. Obje su prilično zgodne, obje su metode pričanja priča i za obje se čini kako se slažu sa svojim vlastitim sustavima, a opet, gledamo li šire, one ne mogu biti stvarnost. Ne, nijedan oblik materije, koliko god moćan bio, ne može se sam razviti u svijest, bez obzira na to kakvi joj se drugi dijelovi materije dodali. Bez svijesti materije na svijetu ne bi bilo, ona ne bi lebdjela okolo, čekajući neku drugu sastavnicu koja bi joj dala stvarnost, svijest, postojanje ili pjesmu."

Jedan je polaznik tada upitao: „Znači li to da svaki djelić materije već posjeduje svijest?"

„Uistinu, i ta je svijest postojala prva. Sasvim ste u pravu. Hvala vam što ste ovu materiju iznijeli. [Osmijeh.] *Mnogo je načina na koje se materija može iznijeti.")*

(21:30.) Bez obzira na to što ću se možda ponavljati, dopustite mi da kažem kako vrijeme kakvo vi poznajete u osnovi ne postoji te da je

sve stvaranje istovremeno. *(Veselo.)* Ovo bi trebao biti dobar odgovor na vaše pitanje.

(„Već sam na to pomislio." - rekao sam. Kao što sam rekao Jane tijekom naše prve pauze, znanje o tome da vrijeme zapravo ima istovremenu prirodu može katkad biti zbunjujuće kada netko postavi određenu vrstu pitanja. Pritom ovo znanje napola odgovara na postavljeno pitanje, a mi želimo da se odgovori i na njegov preostali dio.)

Razložit ćemo to.

(„Može.")

Sva Zemaljska doba i vjekovi, govoreći vašim rječnikom, i prošla i sadašnja, postoje, isto kao i buduća doba. Sada. Ovo možeš sada navesti velikim slovom. Neki se životni oblici u onom što vi smatrate sadašnjim vremenom tek razvijaju. Oni se neće materijalno pojaviti sve dok ne stignete u svoje buduće vrijeme. Slijediš li me?

(„Da.")

No oni sada postoje jednako izvjesno kao što postoje i, recimo, dinosauri. Vi ste samo odlučili svoju pozornost usredotočiti na visoko specifično polje vremensko-prostornih koordinata, prihvaćajući ih u sadašnjoj stvarnosti i zatvarajući se za sve ostale. Točnije rečeno, složeni materijalni oblici nisu rezultat prethodnih jednostavnijih oblika. Oni u širem kontekstu svi odjednom postoje.

S druge strane, kako bi se oblikovale i oživotvorile složenije materijalne strukture, potrebne su i složenije organizacije svijesti koje u njih ulaze. Sve je strukture oblikovala svijest. Definirano vašim rječnikom, neki je fragment ustvari svijest koja nije toliko razvijena kao vaša vlastita. Živi dijelovi prirode rezultati su vaše vlastite kreativnosti, projekcija i fragmenata vaše vlastite energije, energije koja vama dolazi od Svega Što Jest i izlazi iz vas oblikujući vlastitu slikovnu manifestaciju kao što i vi oblikujete svoje.

(Pauza u 21:42.) Budući da vi ne percipirate budućnost i ne razumijete da život izlazi u svim smjerovima, čini vam se logičnim jedino pretpostaviti da sadašnji oblici moraju svoje temelje imati u prošlima. Od dokaza koji tu teoriju ne podržavaju vi okrećete glavu. *(Srdačno se smijući):* Jasno, ne govorim o tebi osobno, Joseph.

Drugim riječima, ne postoji jednolinijski razvoj. Jasno, fragmentarni elementi koje odašiljete vi kao vrsta isto tako pridonose vašoj materijalnoj stvarnosti jer vaša osobita vrsta okruženja ne bi bila moguća bez takve suradnje i bez održavanja te osjetljive ravnoteže.

Često sam vam govorio kako si činite veliku nepravdu ograničavajući svoju predodžbu samoga sebe. Vaš osjećaj identiteta, slobode, moći i ljubavi bio bi beskrajno osnažen kada biste mogli razumjeti da ne završavate na granicama svoje kože nego da se nastavljate dalje, prema van, kroz ovo materijalno okruženje koje izgleda kao da je nepersonalno, odnosno kao ne-sebstvo.

Biološki bi trebalo biti lako shvatiti da ste vi u materijalnom smislu dio Zemlje i svega unutar toga. Napravljeni ste od istih elemenata, dišete isti zrak. Ne možete zrak koji ste udahnuli zadržati unutar sebe i reći: „Ovo sam ja, ispunjen ovim zrakom. Neću ga pustiti van." U tom slučaju ćete vrlo brzo shvatiti kako niste ni blizu toliko nezavisni.

Vi ste biološki, a i kemijski, povezani sa Zemljom kakvu poznajete; no budući da je i ona oblikovana prirodno i spontano iz vaše vlastite projicirane psihičke energije te da vi imate jedan psihički međuodnos čak i s godišnjim dobima, ovo se sebstvo mora shvatiti u daleko širemu kontekstu. Takav bi vam kontekst omogućio da u životu dijelite iskustva mnogih drugih oblika, da slijedite obrasce energije i emocije koje vi sami jedva pojmite te da osjetite svijest svijeta u kojemu imate vlastiti nezavisni dio.

Možete se odmoriti.

(21:54. Rekao sam Jane da je ovaj izvrsni odgovor na moje pitanje predala znatno bržim govorom. Nastavak u 22:04.)

Sada, dovršio sam odgovor na posljednje pitanje pa možemo nastaviti.

(„Broj 28: Jesam li ja ikada naslikao portret nekog Pripovjedača?")

Jesi, doista jesi. Jedan od njih kupili su Carl i Sue Watkins *(ovaj smo portret napola u šali nazvali Mojsije);* jedan je bio moj portret *(pauza);* a još jedan nisi dovršio, onaj jedan portret žene za koji se nedavno raspitivao Dean *(Sethovo prijateljsko ime za Toma M., jednoga od polaznika tečaja ESP-a).* I tvoj plavi muškarac. *(Pauza.)* To je bio tvoj odgovor.

(U 17. je poglavlju Seth meni i Jane rekao kako smo oboje bili Pripovjedači. Budući da nisam naslikao nijedan autoportret, mene sada niti nije trebao spomenuti, ali je Seth propustio spomenuti jednu sliku kojom sam portretirao Jane. Nisam sada taj propust zapazio, pa nisam oko toga niti postavljao nikakva pitanja....

Kada mi Seth kaže da sam naslikao portret Pripovjedača ja si to prevedem kao da je mislio reći da sam se povezao samo s jednom osobnošću od velikog broja njih koji sačinjavaju entitet toga Pripovjedača.

Nakon što su ove seanse započele ja sam krenuo slikati niz portreta ljudi koje nisam svjesno „poznavao". Isprva nisam previše razumio moguće izvore nadahnuća za takve radove, jednostavno sam udovoljavao svojoj potrebi da ih naslikam. Ideje za te portrete „dolaze" mi spontano kada sam mentalno zaokupljen nečim drugim. Uvijek me iznenade. Katkad vidim jasnu viziju pretopljenu u vrlo jasan oblik obojan svim bojama. Ta vizija bude ili vizija gotove slike ili pojedine osobe koju ću portretirati. U nekoliko sam slučajeva „znao" kako je osoba koju ću portretirati mrtva. Očito je kako nekoliko ovih slika prikazuje Pripovjedače, a ja ni na koji način za vrijeme slikanja nisam shvaćao s kakvim osobnostima radim.

Plavoga muškarca kojeg Seth spominje završio sam nedavno. Naslikao sam jednog muškarca u modernoj odjeći, no prema Sethu, ta je osoba u stvarnosti bila ženska vidovnjakinja koja je u 14. stoljeću živjela u Carigradu. Nesvjesna su me iskrivljenja u mojoj percepciji dovela do muškoga lika. Seth ju je nazvao Ianodiala. Ovo je ulje vrlo dobro, a napravio sam ga u plavoj i zelenoj boji.

U izvore materijala ovakvih nadahnuća ja u ranijim godinama nisam nimalo sumnjao. Sada vjerujem kako se oni nalaze među onima koji su obično prisutni na nesvjesnim razinama; no kako bi se potencijali kreativnog čina proširili što je više moguće, volio bih vidjeti da drugi uče kultivirati takve vizije i percepcije na svjestan i promišljen način. Čini mi se kako bi od toga bilo mnogo koristi. Ovdje je toliko toga što možemo naučiti.

„Želiš li da se sada pozabavimo pitanjem o svicima s Mrtvoga mora i Yahoshui?" Ovo je bilo vezano za jedno pismo koje je Jane primila 12. travnja, a ticalo se Sethovih podataka o trećemu Kristu koji su iznijeti u Sethovom materijalu.

Ostavit ćemo ga za poglavlje vezano uz religije. A u njemu ćemo odgovoriti i na ostala tvoja povezana pitanja.

(„Broj 52: U 429. seansi 14. kolovoza 1968. rekao si sljedeće: 'Isto tako i minute i sati imaju svoju vlastitu svijest.' Nisi to detaljnije objasnio."

(Osmijeh.) A ti bi sada želio da to pojasnim.

(„Pa, ne znam. Pitam se nije li možda ovo pitanje presloženo za brz odgovor.")

Samo trenutak. *(Pauza.)* Ono što vi percipirate kao vrijeme dio je drugih događaja koji prodire u vaš sustav, što se često tumači kao kretanje u prostoru ili kao nešto što odvaja događaje, ako ne s pomoću prostora onda se to događa na način koji je nemoguće definirati bez da se upotrijebi koncept vremena.

Ono što odvaja te događaje nije vrijeme nego vaša percepcija. Vi događaja percipirate „jedan po jedan". Vrijeme, onakvo kako se ono vama pričinjava, ustvari je psihička organizacija iskustva. Prividan početak i kraj nekog događaja, prividno rođenje i smrt, samo su druge dimenzije iskustva, jednako kao, na primjer, visina, širina i težina. Umjesto toga, vama se čini kako vi rastete prema nekom kraju, pri čemu je taj kraj dio tog određenog iskustva ili, ako vam je tako draže, osobe-iskustva.

(22:26.) Mi tako govorimo o multidimenzionalnoj stvarnosti. Cjelovito sebstvo, odnosno entitet, odnosno duša, ne mogu se u trodimenzionalnom obliku nikada potpuno materijalizirati. No dio njega može se u tu dimenziju projicirati, protežući se kroz vrijeme toliko i toliko mnogo godina, zauzimajući toliko i toliko prostora i tako dalje.

Ovaj entitet vidi cijeli događaj, cijelu osobu-događaj, zajedno s tim vremenskim elementom, ili, govoreći vašim rječnikom, starošću, samo kao još jednu karakteristiku, odnosno dimenziju. Ova osoba-događaj ipak nije odvojena. Samo se njezina viša stvarnost ne može pojaviti unutar tri dimenzije. Umjesto toga, ona je sastavljena od atoma i molekula koje vi ne percipirate, kako iznad tako i ispod materijalnog raspona intenziteta, a ovo sve posjeduje svijest na svoj vlastiti način.

Govoreći u višim pojmovima, ne postoje ni sekunde ni trenuci nego je stvarnost što se nalazi iza vremena (događaji „izvan vremena"), odnosno izvan onoga što vi percipirate kao vrijeme, sastavljena od jedinica koje isto tako imaju vlastitu vrstu svijesti. Oni tvore ono što vama izgleda kao vrijeme, kao što i atomi i molekule oblikuju ono što vama izgleda kao prostor. *(Pauza.)*

Sada, ove se jedinice kreću brže od brzine svjetlosti, one su izvrstan izvor energije koji prodire i sudara se s materijom, bez da se ikada materijaliziraju. Njih će se u drugim sustavima tumačiti drukčije. Ovo je kraj. *(Osmijeh.)*

(22:35. Kraj diktata za knjigu, to je mislio. Ovo je zapravo bila pauza. Seth je ovu seansu dovršio predajući nekoliko stranica materijala koji se ticao drugih tema. Kraj u 23:10.)

583. SEANSA, SRIJEDA 21. TRAVNJA 1971. 21:30

(Jučer navečer, u utorak, otišao sam spavati još dok je Jane u dnevnoj sobi održavala tečaj ESP-a. To je bilo oko 23:30. Dok sam ležao i dremuckao dao sam si sugestije da ću se ujutro sjetiti svojih snova i zapisati ih. Koliko god se to s obzirom na kasnije događaje činilo neobičnim, nisam spominjao „astralnu projekciju".

Spavao sam prilično nemirno, a dok je trajao tečaj budio sam se nekoliko puta. Na kraju sam kroz maglu čuo kako polaznici tečaja odlaze, izvozeći svoje automobile s parkirališta pokraj naše kuće. Zatim sam nastavio spavati. Jane mi je kasnije rekla kako je u krevet došla u 00:45.

Sljedeće čega sam bio svjestan bilo je to da lebdim u mraku u našoj kupaonici. Nalazio sam se u bestjelesnom stanju, no to me uopće nije brinulo.

Kupaonica se nalazi u središtu našega stana: s jedne njezine strane nalazi se dnevna soba, a s druge spavaća soba i moj studio. Kako nam Willy po noći ne bi ulazio u krevet mi smo ga ostavljali u dnevnoj sobi i s te strane kupaonice zatvarali vrata. Sada sam se našao kako visim ispred tih vrata i ne mogu kroz njih proći.

Nisam osjećao nikakav strah ni paniku. Moje su astralne oči funkcionirale. Kroz uzak otvoreni prozor s moje desne strane prodrla je slaba svjetlost. Ova zatvorena vrata nalazila su se u dubokoj sjeni, ali ja sam znao da sam pred njima. Iako je moje tijelo ležalo uspavano u spavaćoj sobi „iza mene", pored Jane, nisam se time zamarao. Nisam isprva shvaćao da projiciram – um mi nije bio prisutan, recimo to tako, kako bih mogao sam sebi narediti da prođem kroz vrata u dnevnu sobu. No uskoro mi je polako postajalo jasno da se nalazim izvan svojeg tijela, u ovom vrlo ugodnom beztežinskom stanju. Nisam se sjećao dijela u kojemu napuštam svoje tijelo i krećem se prema kupaonici.

Ovo je bilo prvi put otkako sam imao svoje prilično rijetke projekcije da u njima nije uopće bio prisutan element straha. Vjerujem kako su me ipak zadržavale moje obične svjesne predodžbe o tome kako se kroz vrata ne može proći. Ubrzo nakon što sam se susreo s nerješivom situacijom kakvu su mi donijela zatvorena vrata ponovno sam zaspao. Kada sam se ponovno osvijestio, očito nekoliko trenutaka kasnije, našao sam se kako lebdim neposredno iznad svojeg materijalnog tijela koje je ležalo u krevetu.

Ležao sam i spavao na leđima, a ruke su mi bile uz tijelo. Moje je astralno tijelo bilo u gotovo istom položaju, samo nekih dvadesetak centimetara više. Bilo je izvanredno mirno i ugodno: osjećao sam se kao da sam budan, svjestan onoga što će se dogoditi i sasvim slobodan i lagan. Čuo sam sebe kako hrčem, ali još nisam tome pridavao mnogo pozornosti. Znao sam da ne sanjam. Čak sam se sjetio i kako sam nekoliko puta čitao da osoba koja projicira prepoznaje razliku između toga stanja i stanja spavanja. Ovo sam upravo sada mogao posvjedočiti iz prve ruke. Bio sam vrlo zadovoljan.

Ovoga sam puta imao drukčiju viziju. Na neki sam način bio posebno svjestan svojih nogu koje su visjele iznad onih materijalnih. Neumjereno sam uživao pomičući ih, treskajući ih gore-dolje, uživajući u predivnom osjećaju slobode i lakoće koji se u njima nalazio. Znao sam da se moje materijalne noge ne mogu kretati toliko slobodno, iako su i one bile dobroga zdravlja. Svoje sam astralne noge osjećao kao da su bile posve gumene, toliko su bile meke, opuštene i gipke, nekako sam sa svojeg ispružena položaja na leđima mogao vidjeti da su bile svijetle boje, a od koljena nadolje i prozirne!

Budući da je stanje u kojemu sam se nalazio u ovoj projekciji izgledalo toliko stabilno i pouzdano, počeo sam razmišljati kako mi ono možda nudi neke izvrsne prilike. I ponovno nisam osjećao nikakav strah, samo sigurnost. Pomislio sam kako je ovo izvrsna prilika da nešto napravim. Bio je to trenutak za neku pravu avanturu. Rekao sam si kako želim napraviti bilo što: posjetiti neku drugu stvarnost, proći kroz vrata u dnevnu sobu ili proći ulicom što se protezala ispred naše zgrade....

Svo ovo vrijeme Jane je ležala uz mene. Kasnije je rekla da sam, kada je došla u krevet, glasno hrkao. Moja je pozornost sada počela mijenjati svoj fokus; po prvi sam put doista čuo samoga sebe. Zapanjila me je glasnoća zvukova koji su dolazili iz moje materijalne glave koja se nalazila odmah ispod „mene". Ne bih to nikako mogao ponoviti u budnom stanju.

Bez uspjeha sam nekoliko puta sasvim svjesno i namjerno pokušao „otići" i odmaknuti se od svojega tijela. Moji pokušaji nisu prekinuli čaroliju projekcije, samo sam ostao lebdjeti gdje sam i bio. Onda sam se nečega dosjetio: iskoristit ću zvuk svojeg hrkanja kao pokretački impuls koji će me lebdeći odaslati u druge dimenzije, ostavljajući moje tijelo na krevetu daleko iza sebe.

Namjerno sam počeo hrkati još glasnije, ako je to uopće bilo moguće. Želio sam stvoriti golem zvučni impuls koji bi mi poslužio kao potisak,

iako nisam znao na koji bi to način trebalo funkcionirati. Bilo je čudno to što sam ujedno uživao i u osjećaju lebdenja odmah iznad svojeg materijalnog tijela kao i u svojoj sposobnosti da njime proizvodim ovakve zvukove. To bi značilo da je ovdje postojala dvojna svijest jer sam bio svjestan oba tijela.

Ili se moje hrkanje doista pojačalo, ili sam se ja na njega još snažnije usredotočio. Kako god, moja zamisao nije donijela ploda. Ne znam bih li možda naposljetku u tome ipak uspio jer mi je Jane tada rekla: „Dušo, hrčeš. Okreni se." kao što obično kaže kada se umori slušajući me. Jasno sam je čuo. Odjednom sam prestao hrkati iako se nisam pomaknuo. Ne sjećam se da sam se vratio u svoje materijalno tijelo. Na kraju sam je malo gurnuo i mučeći se rekao nešto o tome što mi se događalo. Njezin je dojam bio da zvučim kao da sam i dalje u transu.

Ja sam se osjećao kao da bih mogao projicirati ponovno pa sam, dok je Jane mirno ležala kraj mene, nastavio s pokušajima. Nije mi uspijevalo, iako je i dalje postojala ta vrlo ugodna aura koja je obuhvaćala cijelu ovu epizodu. Ova se projekcija, koliko god bila malena, činila toliko jednostavnom i prirodnom da sam se pitao zbog čega se ne događa redovito. Svo sam vrijeme znao da je moguće daleko više od ovoga što sam ja mogao postići, da se dalje od mojih trenutnih sposobnosti kriju prekrasne mogućnosti, kada bih samo uspio probiti tu.... barijeru. Nisam se ni u jednom trenutku osjećao uspaničeno, a isto tako ni u jednom trenutku nisam vidio niti osjetio takozvanu „astralnu srebrnu nit života". I onda sam zaspao.

Zbog ovoga sam iskustva na popis pitanja za 20. poglavlje dodao još neka: 1. Moja je projekcija bila toliko ugodna, no još je važnije to što je sadržavala toliko mnogo potencijala da sam se zapitao kako to da Zapadnjaci s tim sposobnostima nisu bolje upoznati. 2. Zbog čega ih ne njegujemo i ne upotrebljavamo? Nadao sam se da će Seth to večeras komentirati.)

Sada, dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

I čestitke.

(„Hvala.")

Ovo je upućeno tebi: svoj si eksperiment napravio kada jesi, imajući, da tako kažemo, aduta u rukavu jer si vrlo dobro znao da će, u slučaju da se uplašiš, Ruburt doći leći u krevet. No bio si spreman i pokušati ponovno i odabrao si polaganu i jednostavnu metodu i ugodan okoliš

kako bi si još više olakšao, tako da se možeš upoznati s tim osjećajem prije no što doista učiniš nešto previše avanturistički.

(„Je li se taj moj pokušaj dogodio prije no što je Jane došla u krevet?")

Nije. Pokušavao si i prije, ali si uspio tek kad je Ruburt došao u krevet. Osjećaj za vrijeme dok se nalaziš izvan tijela može biti posve drukčiji od onoga u tijelu. Znao si da ćeš nakon jednog uspješnog iskustva biti mnogo slobodniji, pa si tako od danih okolnosti iskoristio sve najbolje.

Mogao si doista i napustiti stan. A hrkanje je isto tako trebalo biti i signal za Ruburta. Znao si da će te probuditi. To je bila izvorna motivacija. Kao što vidiš, da ti se ovaj pokus nije svidio on bi se prekinuo. No u međuvremenu ti si bio oduševljen i odlučio si se tu buku iskoristiti kao potisak, no dogodila se Ruburtova uobičajena reakcija na hrkanje.

Sada bi se trebao sjetiti još znatnog broja takvih iskustava.

(Nedjelja je, 25. travnja, a ja iz svojih bilješki pretipkavam ovu seansu. Još od 21. travnja nestrpljivo sam i uzaludno čekao na novu projekciju. Jednom sam drugom prilikom imao sasvim kratko izvantjelesno iskustvo koje je tijekom sljedećih gotovo dva tjedna slijedio niz nepotpunih projekcija i iskustava u snovima koji su sadržavali iskrivljene elemente ovakvoga iskustva. Mogla bi se upotrijebiti neobična analogija s potresom i njegovim naknadnim slabijim udarima....)

Sada, kao odgovor na tvoje pitanje: Zapadnjaci su odlučili svoju energiju usredotočiti prema van i uglavnom ignorirati unutarnje stvarnosti. Društveni i kulturni aspekti, pa čak i religiozni aspekti takva iskustva automatski inhibiraju od djetinjstva nadalje. U vašem društvu s projekcijama nije vezana nikakva društvena korist, a s druge su strane s time povezani mnogi tabui.

(21:40.) Ovo su, dakako, odabrali oni koji su u tu civilizaciju uključeni. K tomu, prije no što se postigne umjerenost i razumijevanje potrebna je ravnoteža. Neke osobnosti odaberu reinkarnaciju u društvima orijentiranima na van, kao kompenzaciju za živote koje su živjele sa snažnim usmjerenjem prema unutra, kao i s vrlo malo postupanja s materijom. Vidite, čovjek nauči da se shvatiti i konstruktivno upotrebljavati moraju i unutarnja i vanjska stvarnost.

Projekcije se, jasno, u razdobljima spavanja događaju neprestano, bez obzira na to sjećate li ih se vi ili ne. One se prizovu u sjećanje kada za to postoji neki razlog, kada im se prida neki značaj ili kada se do-

godilo neko jasno postignuće, kao na primjer u društvima u kojima se upotreba snova i projekcija smatra vrlo poželjnom.

Ukoliko je vaše trenutno iskustvo život u kojem ste odabrali staviti velik naglasak na fizičko kretanje onda biste kroz nejasna sjećanja snova o letenju mogli biti nadahnuti da, recimo, izumite zrakoplov ili raketu. No ako vi doista razumijete činjenicu da vaša vlastita svijest uistinu može putovati izvan vašega tijela onda taj impuls za materijalnim razvojima kretanja neće biti ni blizu toliko intenzivan.

Sada, kakva još pitanja imaš?

(„Broj 53: U 429. seansi 14. kolovoza 1968. rekao si kako neke osobnosti mogu biti dio više entiteta, a ne samo jednoga.")

Spomenuo sam to mnogo puta. Sebstvo ne poznaje granice i na putu njegova razvoja nisu postavljene nikakve barijere. Neka osobnost može „izvorno" biti dio nekog danog entiteta, a sama može razviti neke posve drukčije interese. Ona sama može krenuti nekim samotnim putem, ili se može vezati ili gravitirati nekim drugim entitetima koji nose interese slične njezinima. Izvorna povezanost neće se poništiti, ali se mogu stvoriti i oblikovati nove.

(Pauza u 21:47. „Broj 46. U 19. poglavlju Sethovog materijala *iznio si popis unutarnjih osjetila. Postoje li još neka koje nam nisi spomenuo?)*

Istina, postoje. No ona su povezana s iskustvima s kojima se u svojem određenom sustavu normalno nećete susresti, tako da ona počivaju u mirovanju. *(Pauza.)*

Gotovo svaka stanica ima kapacitet rasti i razviti se u bilo koji organ ili razviti bilo koji dio tijela. Ona ima i kapacitet da se razvije u osjetilne organe koji se, praktično govoreći, neće razviti ako se ta stanica razvije u, recimo, lakat ili koljeno, no kapacitet ostaje i dalje. Ovo se primjenjuje ne samo na vašu vrstu nego u mnogo slučaja između vrsta, a u svoj živoj tvari postoje i osnovne jedinice koje su sposobne proizvesti životinjski ili biljni život, koje su sposobne razviti one mehanizme percepcije koji su urođeni tim određenim životima, ma koji oni bili.

Stoga je teoretski moguće da vi vidite svijet kroz oko žabe, ptice ili mrava. Mi ovdje govorimo o fizičkim osjetilima. Unutarnje sebstvo isto tako, pored onih unutarnjih osjetila koje normalno upotrebljava dok je svijest ugođena u neki određeni kamuflažni sustav, posjeduje i unutarnja osjetila u mirovanju.

No neka se od njih ne mogu izraziti kroz materijalne pojmove, pa se i za samo nagovještavanje njihove prirode mogu upotrebljavati jedino analogije. Nema potrebe da o njima govorimo u ovoj knjizi. Njihovo je mjesto u knjizi koja se unutarnjim metodama percepcije bavi specifičnije.

(„Pitanje broj 55: Ovo pitanje izvire iz odgovora koji si dao na pitanje broj 11, kada sam te upitao o izučavanju koje bi bilo potrebno Jane kako bi ona mogla predati neki od rukopisa drevnih Pripovjedača. Rekao si kako su neki od tih starih jezika upotrebljavali slike i simbole. Bi li Jane mogla, dok je u transu i uz tvoju pomoć, nacrtati nekoliko tih slika-riječi ili simbola? Znatiželjan sam bi li ona mogla neki od tih jezika Pripovjedača barem približno prenijeti.")

To je moguće.

(„To bi bilo vrlo zanimljivo." Seth je šutio, pa sam ga upitao „Može li ona to pokušati sada?")

Ovo nije trenutak za to. *(Pauza.)* Unutar toga postoje mnoge izobličene unutarnje veze. Neke je od hijeroglifa i tih simbola upotrebljavala civilizacija Mu.

Predlažem pauzu dok vi malo prođete kroz svoja pitanja.

(„U redu."

22:00. Jane i ja malo smo prokomentirali neka od preostalih pitanja, no budući da je izgledalo kao da je to umara, predložio sam da ovaj dio seanse završimo. Dio seanse do kraja posvetili smo osobnom materijalu. Kraj u 22:58.)

584. SEANSA, PONEDJELJAK 3. SVIBNJA 1971. 21:35

(Osim toga što je održavala svoj tečaj ESP-a, Jane se posljednji tjedan odmarala od psihičkog rada.)

Sada, dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Odgovorit ću na pitanja koja nemaju veze s religijskim i temama vezanim za reinkarnaciju.

(Mi smo upravo prije ove seanse govorili o tim temama, iako ih nisam planirao večeras spominjati. "Broj 58": Postoje li još neki Zakoni unutarnjega svijeta, pored onih koje si nam predao u 50. seansi 4. svibnja 1964.?")

Postoje, no budući da o njima nisam u ovoj knjizi govorio, predat ću vam ih jednom drugom prilikom.

(Ovo sam pitanje postavio jer sam mislio da se Sethov odgovor na pitanje broj 46 iz prošle seanse dotaknuo jedne od odredaba iz Zako-

na beskrajne promjenjivosti i transmutacije. No s obzirom na njegov sadašnji odgovor, nisam na ovoj temi dalje inzistirao.

„Broj 44: Bi li, da nisi mogao govoriti kroz Jane, pokušao govoriti kroz nekoga drugoga i činiš li to i ovako?)

Govorio sam i kroz druge. A vidiš, „ovaj put" su dogovori već bili napravljeni. Istina je da Ruburt nije morao taj dogovor prihvatiti. Da se to tako dogodilo ovaj bi materijal svejedno bio predan, ali na drukčiji način.

Ja ne bih govorio na ovaj način, jer ovakav rad zahtijeva određen specifičan odnos kao i definirane karakteristike na strani te uključene osobnosti. Materijal se mogao predati i na daleko jednostavniji način kroz nekoga drugoga, ali ja sam ga želio predati u što je moguće izvornijem obliku, sa što manje izobličenja i što dimenzionalnije. Da Ruburt nije bio opcija ovaj bih materijal predao nekom Pripovjedaču, živom Pripovjedaču, govoreći vašim rječnikom, koji je isto tako uključen u ovo kreativno polje.

U ovom vašem sustavu osim vas trenutno ne živi nitko s kim sam nekada u prošlosti imao neki prisniji odnos. Takav bi neki Pripovjedač morao ove informacije primati uglavnom u stanju sna i onda ih zapisivati kroz niz rasprava i fantazijskih priča.

No da se Ruburt nije toga prihvatio lako je moguće da bi on odabrao neki drugi život u kojem bi taj zadatak ispunio, a ja bih u tom slučaju pričekao. A odluka je oduvijek bila na njemu, i da on ovo nije uopće prihvatio morali bi se napraviti novi dogovori.

(Obraćajući se meni): Sada, ti si svoju ulogu u ovim seansama i u našemu radu rano predvidio. Jedna od slika koje si naslikao prije mnogo godina jasno je nagovijestila razvoj tvojih psihičkih nastojanja. To je ona slika koju si prodao, slika čovjeka koja je neko vrijeme visjela na mjestu na kojem sada visi moj portret. To je bio portret Josepha. Drugim riječima, portret tvojeg vlastitog unutarnjeg identiteta kako si ga ti u to vrijeme intuitivno percipirao. Nisi bio svjestan te poveznice, ali bio si svjestan snažnog dojma koji je ta slika ostavljala.

(Razumije se, znao sam o kojoj slici govori. Naslikao sam je 1954. na Floridi, prije no što smo se Jane i ja vjenčali. Imam njezine fotografije i namjeravam je jednoga dana ponovno naslikati. To, jasno, znači kako ću naslikati samo novu verziju stare slike. Bilo bi nemoguće doista je ponoviti. No nije mi žao što sam tu sliku prodao.)

Ona je ujedno predstavljala traganje, kreativno nezadovoljeni dio tebe, dio koji traži veće razumijevanje i više znanja. Osobni odnos

između tebe i Ruburt isto je tako bio jedan od preduvjeta, kao što je bila potrebna i tvoja dozvola i prihvaćanje.

Da si ostao po strani ove seanse ne bi ni krenule. Bio si povezan s istim entitetom, iako si se od njega naglo odvojio, ali je raspoloživu snagu povezanosti pojačao unutarnji odnos. Da tako kažemo, ti si pomogao da se sklop stabilizira. Ti si isto tako stvorio početnu energiju i impuls koji je pomogao Ruburtovoj.

Ovakav rad ne iziskuje samo odabir jednog pojedinca, nego je istovremeno poduhvat u kojem se u obzir uzimaju i mnogi drugi elementi. Na primjer, znalo se da će Ruburtu trebati tvoja podrška, kao što se znalo i da će sam ovaj rad pomoći tvojim vlastitim kreativnim sposobnostima.

Sve ste ovo odlučili vas dvoje, kao i ja prije no što ste vi počeli s ovim određenim životom. Čak je unaprijed bilo poznato i Ruburtovo intelektualno propitkivanje i često snažno opiranje, što je prilagođeno na način da namjeravanom radu koristi.

Ove se informacije nisu trebale predati „rođenim vjernicima" nego inteligentnim ljudima i „mediju" koji će ga propitkivati, i to ne samo sebe radi, nego i zbog svih ostalih koji imaju ista takva pitanja. Kako Ruburt raste prema razumijevanju, odnosno, kako se nastavlja razvijati, on donosi goleme koristi ne samo sebi nego i svima koji njegove pothvate prate. A opet, mi smo željeli i neku ravnotežu, pa si zato ovdje i ti, kao jedan čovjek koji vrijednost unutarnje informacije i važnost ovoga materijala intuitivno prepoznaje, iako ti sam s ovakvim idejama i nisi bio posebno upoznat.

(22:00.) Ne treba ni spominjati da u Ruburtu na daleko dubljim razinama ne postoji nikakvo opiranje, jer, da nije tako, njegove se sposobnosti ne bi razvile na ovaj način. Njegov je početni kriticizam poslužio i kao osiguranje za ego, u njegovim prvim iskustvima, da ga se neće odbaciti i ni na bilo koji način oštetiti.

Karakteristike potrebne osobi da bi bila „medij" vrlo su slične onima potrebnima bilo kojoj snažno kreativnoj osobi. Tako je nužan i snažan podržavajući ego, a posebno u početnim fazama. U razdobljima teških poremećaja osobnosti koji se događaju istovremeno s velikom kreativnošću, ego se prestravi snage kreativne sposobnosti, bojeći se da bi ga ona mogla slomiti.

U takvim slučajevima ego bude previše krut i ne širi se zajedno s prirodom cjelovita kreativnog iskustva te osobnosti. Jasno je kako se to može dogoditi kod uloge medija jednako kao i kod bilo koje

druge takve aktivnosti. No u ovom se slučaju Ruburtov ego postupno počeo oslobađati svoje krutosti, u jednom postupnom procesu koji je omogućavao širenje cijele osobnosti, uključujući ego.

Kraj diktata za sada i jedna osobna napomena. Možeš vidjeti u kojem se dijelu gornje informacije vežu za Ruburt. Zamisao o odbacivanju čvrstoga zaštitnog oklopa, kakva se nalazi u onom što sada čitaš, dobra je.

Možete napraviti pauzu, a onda ćemo seansu nastaviti.

(22:09. Janein je trans bio dubok, a predaja brza. Rekla je da je mogla vrlo jasno vidjeti sliku iz 1954. dok je Seth o njoj pričao, zajedno s njezinim širokim starinskim okvirom. Rekla je i kako je isprva bila zaboravila kako je taj okvir izgledao, ali ga je sada točno opisala. Normalno je da je slika prodana prije no što smo išta svjesno znali o njezinu značenju. To se dogodilo ne samo prije no što su seanse započele, nego i prije no što smo uopće takve mogućnosti i razmatrali. Materijal koji smo primili na kraju seanse radi njezine ravnoteže izbrisan je iz bilježaka. Kraj u 22:28.)

DVADESETPRVO POGLAVLJE

ZNAČENJE RELIGIJE

585. SEANSA, SRIJEDA 12. SVIBNJA 1971. 21:35

(Prije ove seansa Jane i ja prošli smo kroz preostala pitanja s popisa koji smo pripremili za 20. poglavlje. „Nadam se da će Seth sada obraditi ta poglavlja o religiji i reinkarnaciji, pa da i s time završimo." rekla je. Već smo neko vrijeme znali da je Jane osjetljiva na te teme, a osobito na temu religije. Kao mlada djevojka bila je na tom polju strogo obrazovana. Vezano za to, razvila je neki svoj vlastiti, vrlo snažan i dosljedan religiozni naboj. Ona je više nego svjesna kako takvo jedno rano okruženje ostavlja tragove, iako je svoju crkvu napustila već s 19 godina....

Pomalo me je iznenadilo kada je Seth 21. poglavlje počeo već večeras, no uskoro sam shvatio da nije zaboravio na naša pitanja. Ova se seansa ponovno odvijala u mojem studiju, a Jane je zbog njegove skučenosti odlučila da neće pušiti. Cijeli je dan kišilo.)

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada, na pitanja o religiji i reinkarnaciji odgovorit ću na vrijeme, kao što sam i rekao. Tijekom predaje ovog teksta pozabavit ću se i nekim drugim vašim pitanjima. Zato krećemo s novim poglavljem koje se zove „Značenje religije".

Unutar cjelovitoga sebstva uvijek postoje unutarnja shvaćanja. Unutar svake pojedine osobnosti postoji shvaćanje značenja svega postojanja. Takvo znanje o višedimenzionalnom postojanju ne nalazi se samo u pozadini vaših sadašnjih svjesnih aktivnosti, nego unutar samoga sebe svaki čovjek zna da njegov svjestan život ovisi o višim

dimenzijama zbilje. Te se više dimenzije ne mogu materijalizirati u trodimenzionalnom sustavu, iako znanje o tim višim dimenzijama plavi iz same najintimnije unutarnje srži postojanja i projicira se prema van, mijenjajući sve s čime dođe u dodir.

Ovim se plavljenjem određeni elementi materijalnog svijeta natapaju veličanstvenom jasnoćom i intenzitetom koji daleko nadilaze one uobičajeno poznate. Oni koji s njima dođu u dodir mijenjaju se, govoreći vašim rječnikom, u nešto više od onoga što su bili prije toga. Ovo se unutarnje znanje pokušava smjestiti negdje unutar toga materijalnog krajolika, prevesti se u materijalne pojmove. Tako svaki čovjek unutar sebe posjeduje ovo unutarnje znanje, a u nekoj mjeri on njegovu potvrdu i traži u svijetu oko sebe.

(Pauza u 21:45. Usput budi rečeno, gornji odlomak izvrstan je opis rezultata koji su nastali nakon Janeine vlastite inicijacije kao medija u rujnu 1963. godine. Njezino je transcendentno iskustvo rezultiralo i nastankom njezina rukopisa Materijalni svijet kao misaoni konstrukt, *koji je pak doveo do pokretanja ovih seansa. Vidi njezin uvod u ovoj knjizi.*

Jedna napomena: Sada me nasmijalo to što je Jane zapalila cigaretu dok se nalazila u transu.)

Ovaj je vanjski svijet odraz unutarnjega, iako, to je daleko od savršena odraza. Ovo se unutarnje znanje može usporediti s knjigom o vlastitoj domovini koju putnik ponese sa sobom u neku stranu zemlju. Svi su ljudi rođeni sa žudnjom da si te istine ostvare, iako svi oni između tih istina i okruženja u kojima žive vide velike razlike.

Svaki pojedinac nosi neku unutarnju dramu, psihičku dramu koja se na kraju, uz veliku snagu, projicira prema van na polje povijesti. Nastanak velikih religioznih događaja počiva na unutarnjim religioznim dramama. I sama drama je na jedan način psihološka pojava, jer se svako materijalno orijentirano sebstvo osjeća usamljeno i izbačeno u nepoznato okruženje, bez poznavanja vlastitih ishodišta i odredišta, pa čak i bez uvida u razloge vlastitog postojanja.

I to je dvojba ega, pogotovo u njegovim ranim stanjima. Tražeći odgovore, on je usmjeren prema van jer je takva njegova priroda: upravljati i postupati unutar materijalne stvarnosti. No on isto tako osjeća jednu duboku i trajnu povezanost s drugim dijelovima toga sebstva koji nisu pod njegovom vlašću, a tu povezanost on sam ne razumije. Isto je tako svjestan da to unutarnje sebstvo posjeduje znanje na kojem se temelji i njegovo vlastito postojanje.

I kako raste, govoreći vašim rječnikom, ego u vanjskom traži potvrdu tog unutarnjeg znanja. Ovo unutarnje sebstvo svojom podrškom podupire ego. Ono svoju istinu oblikuje u materijalno orijentirane podatke kojima ego može baratati. Ono ih zatim projicira prema van, u područje materijalne stvarnosti. Nakon što vidi istine koje su na ovaj način materijalizirane, ego ih lakše prihvaća.

Zato se vi često susrećete s događajima u kojima se ljudi snažno prosvjetljuju, izoliraju iz gomile čovječanstva i obdare velikim moćima, u razdobljima povijesti koja, za razliku od drugih, izgledaju gotovo neprirodno briljantna. Proroci, geniji i kraljevi iz tih razdoblja prikazuju se u nadljudskim razmjerima.

(22:00.) Sada, ove su ljude drugi odabrali kako bi prema van manifestirali unutarnje istine koje svi intuitivno znaju. Ovdje postoje mnoge razine značaja. S jedne strane, takvi pojedinci svoje nezemaljske sposobnosti i moći primaju od svojih bližnjih, nakon čega ih oni posjeduju i u materijalnom svijetu iskazuju svima na znanje. Oni igraju ulogu blagoslovljenog unutarnjeg sebstva koje unutar materijalne stvarnosti zapravo ne može djelovati nije li prerušeno u materijalno ruho. Tako je ova energija sasvim valjana projekcija iz unutarnjeg sebstva. *(Duga pauza.)*

Osobnost koja je ovime toliko dirnuta ustvari na neki način tada i sama doista postaje ono što se čini da jest. Ona će se u nekoj vanjskoj religioznoj drami pojaviti kao besmrtni heroj, kao što je i unutarnje sebstvo besmrtni heroj unutarnje religiozne drame.

(22:08.) Mistična je projekcija jedna stalna aktivnost. Kada snaga neke velike religije počne nestajati i kada njezine materijalne manifestacije slabe, tada se unutarnja drama ponovno počinje ubrzavati. Tako će se na materijalnu povijest projicirati najviše čovjekove aspiracije. A same će se drame razlikovati. Zapamtite kako su one najprije stvorene u nutrini.

One će se proizvesti kako bi u nekom određenom trenutku ostavile utisak na uvjete kakvi vladaju u svijetu, zbog čega će biti formulirane simbolima i događajima koji će na njegove stanovnike ostaviti najveći dojam. A to se izvodi vješto, jer unutarnje sebstvo točno zna što će ostaviti dojam na ego i kakve će vrste osobnosti u nekom danom trenutku moći ovu poruku na najbolji mogući način utjeloviti. Kada se takva osobnost pojavi u povijesti nju se intuitivno prepoznaje, jer je njezin put već odavna utrt, a u mnogim su slučajevima već izrečena i proročanstva koja dolazak takve osobnosti najavljuju.

Pojedinci odabrani na taj način ne pojavljuju se među vama tek tako, slučajno. Oni nisu odabrani nasumice. To su pojedinci koji su na sebe preuzeli odgovornost za takvu ulogu. Oni su nakon svojeg rođenja u različitoj mjeri svjesni svoje sudbine, a uvid u cjelovito pamćenje mogu im u određenim trenutcima potaknuti neka posebna iskustva koja posluže kao okidači.

Ovi pojedinci sasvim jasno služe kao ljudski predstavnici Svega Što Jest. Sada, budući da su svi pojedinci dijelovi Svega Što Jest, u određenoj mjeri toj istoj ulozi služi i svatko od vas. No u takvoj religioznoj drami *(duga pauza)* glavna je osobnost mnogo svjesnija svojega unutarnjega znanja, svjesnija svojih sposobnosti, mnogo je spremnija iskoristiti ih i radosno je svjesna svojeg odnosa s čitavim životom.

Sada se možete odmoriti.

(22:25. Nakon pauze Seth-Jane je predao pet izvrsnih stranica podataka o mojim slikama i s njima povezanim temama. Seansa je završila u 23:03.)

Znajući da je Seth započeo svoje poglavlje o religiji, Jane je bila i opuštenija i vrlo znatiželjna. Na kraju sam joj dao njezinu kopiju ovoga materijala kako bi dobila odgovore na sva svoja pitanja. Toliko joj se svidio da ga je pročitala na svojemu tečaju ESP-a, kao što je učinila i s nekoliko ranijih dijelova ove knjige.)

586. SEANSA, SUBOTA 24. SRPNJA 1971. 21:01

(Ovo je prva redovna seansa nakon 12. svibnja. Mnogo je razloga ove duge pauze: Janeina puka potreba za odmorom; neki naši vlastiti problemi i pitanja kojima smo se željeli pozabaviti, ali smo ih već dugo odgađali; rad s drugim ljudima; blagdansko putovanje te kupovina još nekoliko prostorija koje su se nalazile s druge strane ulaznoga dijela naše zgrade. Jane je ipak jedan dio tog vremena održavala tečaj ESP-a, pa je u sklopu toga održala i nekoliko seansa.

Jane bi više voljela da Seth samo nastavi na mjestu na kojem je prekinuo predaju ovoga poglavlja, a ja sam bio siguran da je on za to više nego sposoban. „Ali nije mi važno što će doista i učiniti" - nasmijala se - „samo da održimo seansu." Bila je pomalo živčana zbog prekida diktata, iako sam je ja uvjeravao da to nije nikakav problem. Jako joj je bilo važno uvjeriti se kako Seth svoju knjigu dovršava, iako je još morala pročitati veći njezin dio.

Ova je seansa održana u našoj staroj spavaćoj sobi koja se nalazi do mojeg studija, a sada je bila ispražnjena od suvišnih stvari. Nov prostor koji smo kupili doista nam je dobro došao.)

Sada, dobra večer...

(„Dobra večer, Seth.")

(Smiješeći se): ... i dobro došli natrag.... Sada, daj mi jedan trenutak, pa ćemo krenuti s nastavkom našeg poglavlja o religiji. *(Pauza.)*

Predodžbe o dobru i zlu, bogovima i vragovima te spasenju i prokletstvu samo su simboli dubljih religioznih vrijednosti. Ili, ako želite tako, kozmičkih vrijednosti koje se ne mogu prevesti u materijalne pojmove.

Ove zamisli postaju pokretačke teme ovih religioznih drama o kojima sam govorio. Ovi se glumci mogu „vratiti" ponovno i ponovno, u različitim ulogama. Tako je moguće da su se glumci bilo koje povijesne religiozne drame bili već pojavili na povijesnoj sceni negdje u vašoj prošlosti, pa je tako današnji prorok možda nekada u ranijoj drami bio izdajnik.

No ovi su psihički entiteti stvarni. Sasvim je ispravno reći da se njihova stvarnost sastoji ne samo od srži njihova vlastitog identiteta, nego da je ona ojačana onim projiciranim mislima i osjećajima zemaljske publike za koje se dotična drama postavlja.

(21:05.) Psihičko i psihološko poistovjećivanje ovdje je od velikog značenja i zapravo predstavlja samu srž svih takvih drama. Možete u jednom smislu reći da se čovjek poistovjećuje s bogovima koje je sam stvorio. No čovjek ne razumije veličanstvenu kvalitetu vlastite inventivnosti i kreativne moći. Zatim, recite da bogovi i čovjek stvaraju jedan drugoga, pa ćete doći još bliže istini, ali samo ako ste u svojim definicijama vrlo oprezni. Jer, na koji se točno način bogovi razlikuju od ljudi?

Božji su atributi ujedno urođeni i samom čovjeku, samo su kod bogova naglašeni i nalaze se u stanju moćne aktivnosti. Čovjek vjeruje kako bogovi žive vječno. A vječno živi čovjek, no zato što je to zaboravio on se takve karakteristike sjeti dodijeliti samo svojim bogovima. Stoga je jasno kako se ispod ovih zemaljskih povijesnih religioznih drama, naizgled ponavljajućih priča o bogovima i ljudima, nalaze neke duhovne stvarnosti.

(21:10.) Iza glumaca u tim dramama nalaze se moćniji entiteti koji su igranje uloga sasvim nadvladali. I tako, same te predstave, religije koje se protežu kroz vjekove, samo su sjenke, iako vrlo korisne sjenke.

Izvan okvira dobra i zla nalazi se mnogo dublja duhovna vrijednost. Tako sve religije, dok s jedne strane pokušavaju uhvatiti „istinu" moraju, s druge strane, u nekoj većoj mjeri paziti i da je zauvijek izbjegnu.

A samo unutarnje sebstvo može katkad, za odmora ili u meditaciji, na trenutke doživjeti bljeskove uvida u ove unutarnje stvarnosti koje se ne mogu izraziti na materijalan način. Ove se vrijednosti, intuicije i uvidi daju svakom pojedinačno i sukladno njegovu razumijevanju, pa će stoga priče koje oni o njima čuju često biti različite.

Na primjer, glavni lik u nekoj religioznoj povijesnoj drami može, ali i ne mora svjesno znati na koje mu je načine takva informacija dana. A opet, njemu se može samo činiti da to doista zna, jer će mu se priroda izvora neke određene dogme objasniti pojmovima koje taj glavni lik može razumjeti. Povijesni je Isus znao tko on jest, ali je isto tako znao i da je jedna od tri osobnosti koje sačinjavaju jedan entitet. On je u velikoj mjeri dijelio i pamćenje ostale dvije osobnosti.

A ona treća osobnost, koju sam već više puta spominjao, još se nije, govoreći vašim rječnikom, pojavila, iako je njegovo postojanje proreknuto kao „drugi dolazak" *(Matija 24).* Sada, ova su proročanstva dana rječnikom kulture koja je tada vladala, pa tako, iako je pozornica pripremljena, iskrivljenja su vrijedna žaljenja jer Krist neće doći na kraju vašega svijeta, kako su tvrdila ta proročanstva.

(21:20.) On neće doći kako bi ispravne nagradio, a zle poslao na vječnu kaznu. No on će zato započeti neku novu religioznu dramu. Tako će se održati određeni povijesni kontinuitet. No kao što se dogodilo već jednom ranije, neće biti općenito poznato tko on jest. Neće se održati nikakva velika proklamacija nakon koje bi mu se čitav svijet poklonio. On će se vratiti kako bi ispravio kršćanstvo koje će se do trenutka njegovog dolaska nalaziti u velikom neredu te kako bi uspostavio nov sustav misli u svijetu u kojem je on krajnje potreban.

(21:25.) Do tada će se sve religije naći u teškoj krizi. On će religiozne organizacije uništiti, a ne ih ujediniti. Njegova će poruka biti poruka pojedinca u odnosu prema Svemu Što Jest. On će jasno istaknuti metode kojima svaki pojedinac može postići stanje prisnog odnosa sa svojim vlastitim entitetom, pri čemu je taj entitet u određenoj mjeri posrednik između tog čovjeka i Svega Što Jest.

Do 2075. godine sve će ovo već biti gotovo. Ovdje možeš staviti napomenu da je Nostradamus raspad rimske Katoličke crkve vidio kao kraj svijeta. On nije mogao ovu civilizaciju zamisliti bez nje, pa stoga ovo treba imati na umu prilikom tumačenja mnogih njegovih kasnijih predviđanja.

Treća Kristova osobnost bit će uistinu poznata kao veliki medij jer upravo će on podučiti čovječanstvo kako upotrebljavati ona unutarnja osjetila koja sama omogućuju pravu duhovnost. Kada reinkarnacijska sjećanja dopru na površinu svijesti krvnici i žrtve zamijenit će uloge. Kroz razvoj ovih sposobnosti intimno će biti prepoznata i priznata svetost svakog života.

Sada, prije toga vremena rodit će se neki koji će na razne načine ponovno probuditi čovjekova očekivanja. Jedan se takav čovjek već bio rodio u Indiji, u malenoj pokrajini u blizini Calcutte, ali se čini kako će njegova misija za života ostati relativno lokalnog značaja.

Jedan će se drugi roditi u Africi, crnac koji će glavni dio svojeg posla odraditi u Indoneziji. Ova su očekivanja zasađena još davno, govoreći vašim rječnikom, a novi će ih proroci pojiti sve dok se doista ne pojavi treća Kristova osobnost.

On će ljude povesti dalje od simbolike na koju su se religije tolika stoljeća naslanjale. On će istaknuti značaj osobnog duhovnog iskustva i mogućnost širenja duše, a čovjeka će naučiti da prepozna mnogobrojne aspekte vlastite stvarnosti.

Sada se možete odmoriti.

(„Hvala."

21:37. Seth je pauzu spomenuo šaljivo jer smo nekoliko kratkih pauza već napravili zato što je brzina predaje uglavnom bila velika. Janein je trans bio dobar. Morao sam se više no obično truditi kako bih vodio bilješke jer sam se bio odvikao. Također sam otkrio kako sam privremeno bio zaboravio neke od simbola kojima sam se služio u tom svojem posebnom načinu stenografije.

Za vrijeme pauze Jane je pročitala dijelove 18. poglavlja Sethovog materijala, *a onda je rekla kako misli da između toga materijala - koji je izvorno nastao u 491. seansi 2. srpnja 1969. - i informacije koju je Seth predao ovu večer postoji jedna nedosljednost vezana za tri Krista. Navodim ovdje predmetne odlomke sa stranica 246-47 toga poglavlja o „Konceptu boga":*

„Životi tri čovjeka u povijesti su zbrkani i stopljeni, a njihova je zajednička prošlost postala poznata kao Kristov život.... Sva su trojica bila vrlo nadareni mediji, znali su koja im je uloga i dragovoljno su je prihvatili. Ova su tri čovjeka bili dio jednog entiteta i ostvarili su materijalno postojanje u jednom te istom vremenu. No oni nisu rođeni na isti

dan. Postoje određeni razlozi zbog kojih se ovaj entitet nije vratio kao jedna osoba. Jedan od njih je taj što bi cijela svijest nekog entiteta bila prejaka za jedno materijalno tijelo. Drugi je taj što je ovaj entitet želio raznolikije okruženje koje se drukčije nije moglo ostvariti.

Ovaj je entitet jednom bio rođen kao Ivan Krstitelj, a potom je rođen u još dva druga oblika. Jedan je od njih sadržavao osobnost na koju se odnose mnoge priče o Kristu.... O drugim ću vam osobnostima govoriti jednom kasnije. Između ova tri dijela jednog entiteta odvijala se neprestana komunikacija, iako su rođeni i sahranjeni na različite dane. Ova je rasa te osobnosti prizvala iz vlastite psihičke banke, iz mase individualiziranih svijesti koje su im bile dostupne."

I ja sam se sada počeo pitati. Svo smo vrijeme mislili kao su ove tri osobnosti koje čine Kristov entitet već živjele i umrle, a sada nam Seth ovdje govori o tome kako će se treća osobnost vratiti u sljedećem stoljeću. Kakvo je bilo objašnjenje? Nismo bili uznemireni, ali smo se osjećali nelagodno kada je seansa u 21:57 nastavljena.)

Sada, nastavimo sa seansom.

Ta treća povijesna ličnost, koja je govoreći vašim rječnikom već rođena, i koja je dio cjelokupne Kristove osobnosti, sebi je uzela ulogu zealota.

Ova je osoba imala superiornu energiju, i moć, i velike organizacijske sposobnosti, ali su neke greške koje je nesvjesno počinila dovele do nekih opasnih iskrivljenja. Zapisi iz tog povijesnog razdoblja rijetki su i proturječni.

Ta je ličnost, sada već povijesna, bio Pavao ili Savao. Njemu je bilo zadano da postavi okvir. No to je trebao biti okvir zamisli, a ne pravila, okvir za čovjeka, a ne za skupine. I tu je pao, a vratit će se kao treća osobnost, kao što sam upravo bio spomenuo, u vašoj budućnosti.

I tako, imajući ovo na umu, ne postoje četiri osobnosti.

(„Razumijem.")

Sada, Savao se dobrano pomučio kako bi se izdvojio kao zaseban identitet. Na primjer, njegove su karakteristike bile naizgled posve drukčije od onih koje je posjedovao povijesni Krist. On je „preobraćen" u jednom intenzivnom osobnom iskustvu, događaju koji je trebao u njega utisnuti osobne, a ne organizacijske aspekte. Čak su i neki njegovi podvizi iz ranijeg života bili pripisani Kristu, i to ne njegovi podvizi kao mladoga čovjeka, nego još raniji.

(22:05.) Sve osobnosti imaju slobodnu volju i djeluju na temelju vlastitih izazova. Isto se to odnosilo i na Savla. No ova su organizacijska „iskrivljenja" isto tako bila nužna unutar okvira povijesti, odnosno načina na koji su događaji shvaćani. Savlove su težnje, stoga, na drugoj razini bile poznate. One su služile svojoj svrsi. No upravo zbog toga on će se pojaviti još jednom, ovaj put kako bi sva iskrivljenja poništio.

Sada, on ih nije sam stvorio i zatim bacio u povijesnu stvarnost. *(Jane je zastala, prinoseći ruku očima.)* On ih je stvorio utoliko ukoliko je bio prisiljen prihvatiti određene činjenice: kako bi se u tome svijetu toga doba Kršćanske ideje zadržale odvojenima od brojnih drugih teorija i religija, kako bi se one održale usred zaraćenih frakcija, bila je potrebna zemaljska snaga. Njegov je zadatak bio oblikovati materijalni okvir, a on se čak i tada bojao da će taj okvir ove ideje ugušiti, ali nije vidio drugi put.

(„Zbog čega ima dva imena, Pavao i Savao?")

Imao ih je oba. *(Pauza.)* A kada se ta treća osobnost ponovno pojavi u povijesti, neće se zvati stari Pavao, ali će unutar sebe nositi karakteristike svih triju osobnosti.

(Jane je ponovno zastala. „Mogu li postaviti jedno vrlo glupo pitanje?")

Možeš.

(Ovdje se između Setha i mene odvio jedan kraći razgovor koji nije doslovno zabilježen jer je bio prebrz. Zanimalo me je jesu li se, a ako jesu, onda kada, ove tri osobnosti Kristova entiteta ikada susrele kao materijalna bića. Izgledalo je kao da su se među njima morale odvijati neke psihičke interakcije više prirode, pa sam o tome želio nešto više doznati. Jane je u ulozi Setha uljudno slušala moja nesigurno sročena pitanja.)

Vidi se kako uopće ne poznaješ Bibliju...

(„Istina.")

...jer bi odgovor na tvoja pitanja onima koji Bibliju poznaju bio sasvim očit.

Pavao je pokušao zanijekati da zna tko on jest, sve do iskustva s preobraćenjem. Slikovito govoreći, on je predstavljao zaraćenu frakciju sebstva koja se bori protiv svojeg znanja i orijentirana je na vrlo materijalan način. Izgledalo je kao da ide iz jedne krajnosti u drugu pa je tako prvo bio protiv Krista, a onda pak uz njega. No uvijek je bila prisutna ta unutarnja silovitost, ta unutarnja vatra i prepoznavanje koje je on toliko dugo pokušavao skriti.

On je bio dio koji se trebao baviti materijalnom stvarnošću i rukovanjem njome, tako da su ove kvalitete u njemu bile snažne. U

određenoj su ga mjeri i nadvladale. Kada je povijesni Krist „umro", Pavao je morao te duhovne ideje uvesti u materijalne pojmove, morao je nastaviti. No čineći to, zasijao je sjeme jedne organizacije koja će te ideje ugušiti. On se zadržao nakon Krista, [isto] kao što je i Ivan Krstitelj ondje bio prije njega. A kao što vidiš, njih su trojica jedno razdoblje proveli i zajedno.

Ivan i povijesni Krist svaki su zasebno odigrali svoje uloge i s time su bili zadovoljni. No Pavao je na kraju ostao sam i nezadovoljan, a zbog njegove će se osobnosti oblikovati taj budući Krist.

Taj entitet čiji su ove osobnosti dio, taj entitet kojeg vi možete zvati Kristov entitet, bio je svjestan svih tih stvari. A ove zemaljske osobnosti nisu toga bile svjesne, iako je i njima u razdobljima transa i ushićenosti mnogo toga predočeno.

Pavao je isto tako predstavljao i čovjekovu ratobornu prirodu koja se morala uzeti u obzir kada je bila riječ o razvoju tadašnjeg čovjeka. Ta će ratoborna kvaliteta čovjeka njegovu prirodu potpuno izmijeniti, a kada se pojavi sljedeća Kristova osobnost, ta će kvaliteta, onakva kakvu je vi poznajete, biti odbačena. Zato je prikladno da Pavao bude prisutan.

(22:27.) U sljedećem će se stoljeću ova čovjekova unutarnja priroda, razvijajući se na ovaj način, osloboditi od mnogih ograničenja koja su ga sputavala. Tako će uistinu započeti jedna nova era, sada to neće biti raj na Zemlji nego jedan daleko zdraviji i pravedniji svijet u kojemu je čovjek svjesniji svojega odnosa s ovim planetom i svoje slobode unutar vremena.

Možete sada uzeti pauzu u vremenu.

(22:30. Janeina je brzina ponovno bila dobra veći dio seanse, ali je iz transa izašla lako. Umirilo ju je to što je Seth naveo ime treće osobnosti Kristovog entiteta. Iako je rekla da se nije oko toga podatka brinula, ja sam znao da joj je bilo više no obično stalo da ga Seth iznese.

Naš se razgovor u pauzi ticao nekoliko drugih tema za koje sam mislio da bi mogle zanimati čitatelje: jedna od njih je bilo Sethovo spominjanje zealota vezano za Pavla. Isprva sam pomislio kako želi reći da je postojala neka veza između Pavla, odnosno Savla i Zealota, jedne od religioznih sekti na koje je židovski narod podijeljen u Judeji u prvom stoljeću nove ere. Sveta Zemlja bila je tada okupirana od strane Rimljana, a Pavao je bio Židov i rimski građanin. Nedavno sam o ovim sektama čitao u knjizi o svicima s Mrtvoga mora, a moje me je zanimanje

i za te svitke i za te sekte pomalo zbunjivala. No nakon što sam večeras čuo Setha pretpostavio sam da on o tim temama neće mnogo reći.

Sljedeće se pitanje odnosilo na ime pod kojim će se treći Krist u sljedećem stoljeću pojaviti i zemlju u kojoj će se to dogoditi. A postavio sam i pitanje može li nam i želi Seth dati bilo kakve podatke o osobi važnoj za religiju koja je već rođena u Indiji te o spomenutom crncu koji će se roditi u Africi.

Dok smo nastavili razgovarati za vrijeme pauze Jane mi je rekla kako je znala odgovore na pitanja koja sam postavio. Odgovori su joj „došli": nije te informacije dobila točnim riječima, kaže, nego ih je osjetila i morala ih je prevesti:

1. Sethova je namjera riječi 'zealot', kada ju je upotrijebio u kontekstu Pavla, bila da ona opiše njegov temperament i nije imala veze sa sektom Zealota. Jedna bilješka, dodana kasnije: No o Pavlu i Zealotima ćemo još čuti.

2. Zemlja – s imenom i datumima – u kojoj će se treći Krist pojaviti u sljedećem stoljeću neće nam sada biti otkrivena, ali možda hoće u sljedećim godinama. Seth se, kako je rekla, namjerno suzdržavao od toga da iznese više pojedinosti. Time su se trebale spriječiti pretjerane reakcije ljudi rođenih u nekim određenim zemljama, a za koje bi moglo izgledati da odgovaraju danim opisima i datumima. To bi bilo vrlo nepravedno i zavaravajuće.

3. Iz istoga nam razloga Seth neće u ovom trenutku reći ništa više o toj religijskoj ličnosti iz Indije, kao ni o Afrikancu koji se tek treba roditi i koji će onda raditi u Indoneziji.

Nastavak u 22:50.)

Sada, možemo nastaviti.

Ruburt ti je upravo dao točne odgovore.

Želio bih neke stvari pojasniti. Spomenuta „nova religija" koja će uslijediti nakon drugog dolaska neće biti, govoreći vašim rječnikom, kršćanska, iako će je začeti ova treća Kristova osobnost.

Ta će se osobnost pozivati na povijesnoga Krista, prepoznat će svoju povezanost s tom osobnošću, ali će unutar njega skupine te tri osobnosti stvoriti nov psihički entitet, jedan drukčiji psihološki *gestalt*. Kako će se ta preobrazba događati, ona će započeti i preobrazbu na ljudskoj razini *(suosjećajno)* jer će se prihvaćati i razvijati čovjekove unutarnje sposobnosti.

Rezultat će biti drukčija vrsta postojanja. Mnogi vaši sadašnji problemi nastaju zbog duhovne ignorancije. Nijedan čovjek neće gledati s

visoka nekoga pojedinca druge rase kada sam shvati da njegovo vlastito postojanje uključuje i takav život.

(22:55.) Neće se raditi razlika između spolova, kao ni između raznih društvenih uloga kada svaki pojedinac osvijesti vlastito iskustvo koje se kreće kroz razne razine i razne društvene uloge. Otvorena, neograničena svijest osjećat će svoje povezanosti sa svim drugim živim bićima. *(Pauza)* Postat će očit i kontinuitet svijesti. Kao rezultat svega ovoga promijenit će se društvene i vladajuće strukture, jer se one sada temelje na vašim trenutnim vjerovanjima.

Ljudska će osobnost požeti koristi koje se sada čine nevjerojatnima. Neograničena svijest ostvarit će daleko veću slobodu. Djecu će se od rođenja učiti kako osnovni identitet ne ovisi o tijelu, te da je vrijeme kakvo vi poznajete samo iluzija. To će dijete biti svjesno mnogih svojih prošlih života i moći će se identificirati sa starcem ili staricom, što će, govoreći vašim rječnikom, i sam postati.

(23:02.) Mnoge će pouke koje djeca sada shvaćaju „kad narastu" tada biti dostupne i mladima, a stariji neće izgubiti duhovnu gipkost iz mladosti. To je samo po sebi važno. No buduće će inkarnacije zbog praktičnih razloga još neko vrijeme biti skrivene.

Kada se ove promjene približe u mozgu će se aktivirati određena nova područja kako bi se i fizički za te promjene pobrinula. Tada će biti moguće fizičko kartiranje mozga prilikom čega će se evocirati sjećanja na prošle živote. Sve su ove promjene duhovne prirode, u njima će smisao religije izaći van organizacijskih ograničenja, on će postati živ dio postojanja pojedinaca, a temelje civilizacije postavljat će psihički okviri umjesto materijalnih. *(Pauza u 23:05, Janeine su oči zatvorene.)*

Čovjekovo će iskustvo biti toliko prošireno da će vam se činiti kako to više nije ista vrsta. Ovo ne znači da neće biti i nekih problema. To znači da će čovjek upravljati daleko većim resursima. To isto tako podrazumijeva bogatiji i mnogo raznolikiji društveni okvir. Muškarci i žene počet će se povezivati sa svojom braćom i sestrama po vjeri, i to ne samo kao ljudi kakvi sada jesu, nego i kao ljudi kakvi su bili.

Možda će i najveće promjene proživjeti obiteljski odnosi. Unutar obitelji biti će prostora za emocionalne interakcije kakve su sada nemoguće. Svjesni će um biti bolje upoznat s nesvjesnim materijalom.

Ovu informaciju uključujem u ovo poglavlje o religiji jer je važno da shvatite kako je duhovna ignorancija temelj tolikog broja vaših problema i da su vaša doista jedina ograničenja ona duhovna.

(23:14.) Preobrazba koju sam ranije spomenuo vezano za tu treću osobnost bit će toliko snažna i moćna da će iste takve kvalitete prizvati i u čovječanstvu, iz same njegove nutrine. A te su kvalitete uvijek postojale. No one će se napokon probiti kroz veo materijalne percepcije, šireći je na nove načine.

Sada, čovječanstvu nedostaje takav fokus. A taj će fokus donijeti ova treća osobnost. Usput budi rečeno, u ovoj drami neće biti nikakvog raspeća. Ta će osobnost doista biti multidimenzionalna i svjesna svih svojih inkarnacija. Neće biti orijentirana u smislu samo jednoga spola, samo jedne boje ili samo jedne rase.

(23:20.) Tako će se ona po prvi put probiti kroz zemaljske koncepte osobnosti, oslobađajući samu tu izvornu osobnost. Ona će te raznolike učinke moći prikazati po svojem izboru. Mnogi će se uplašiti prihvaćanja prirode svoje vlastite stvarnosti kao i uvida u dimenzije istinskog identiteta.

Zbog nekoliko razloga koje je Ruburt već spomenuo ja ne želim dati točnije detalje poput imena koje će ta osobnost nositi i zemlje u kojoj će biti rođena. Tada bi se previše njih moglo pokušati prerano i na silu u tu sliku uklopiti.

Događaji nisu unaprijed određeni. No okvir za njezinu pojavu unutar vašega sustava mogućnosti već je postavljen. Pojava te treće osobnosti izravno će utjecati na izvornu povijesnu Kristovu dramu kakva je danas poznata. Između njih postoje i moraju postojati međudjelovanja.

Možeš uzeti pauzu ili završiti seansu, kako želiš.

(„Napravit ćemo pauzu."

23:25. Odlučio sam se za pauzu zbog izgleda da bismo mogli dobiti još materijala za ovo poglavlje. Jane je rekla da se ne može sjetiti ničega od podataka koji su predani nakon prošle pauze. Dok je bila u transu nije imala osjećaj za vrijeme.

Oboje smo se umarali. Bili smo i gladni, pa smo razmišljali o prekidu seanse nakon čega bismo uz jelo pogledali na televizoru neki stari film misterija ili strave i užasa. A onda sam se sjetio kako nam Seth nije bio dao naslove za prvih osam poglavlja svoje knjige. Bio nam je u 17. poglavlju rekao da se oko toga ne brinemo. Hoće li nam moći te naslove dati sada ili bi Jane najprije trebala proći kroz taj rani dio materijala?

Koliko god se to činilo nemoguće, prošla je već godina dana otkada je, nakon četvrtog poglavlja, Jane prestala čitati ovu knjigu seansu po seansu. Nastavak u 23:39.)

Sada, nakon nekoliko komentara kojima ću odgovoriti na vaša pitanja poželjet ću vam laku i ugodnu noć. Ruburt je ovo iz mene i ponovno izvukao ovo popodne: kada sam skrenuo s izvornoga nacrta kakvog sam vam dao *(u 510. seansi 19. siječnja 1970.)*, dao sam vam naslove poglavlja. A za one dijelove gdje nisam skretao vrijedi ono što se nalazi u tom nacrtu. Ako vam je tako draže, možete ih jednostavno dodati. Mnoga sam poglavlja umetnuo na mjesta na kojima nijedno nije bilo spomenuto, pa sam te izvorne naslove upotrebljavao odande nadalje.

Sada, imaš li još pitanja?

(„Da, ali mislim da ću ih postaviti kasnije."

Šaljivo, sa širom otvorenim, vrlo tamnim očima): Nisi došao na tečaj [ESP-a], znači da ti nisam baš nedostajao.

„Jako si mi nedostajao.")

Imat ćemo i jednu osobnu seansu, a i nastavit ćemo s našom knjigom. Meni su naše privatne seanse nedostajale.

(„I meni.")

Možeš koju večer ponovno čavrljati sa mnom i taj razgovor snimati, bez da vodiš bilješke, kako bi bio slobodniji.

(„Zbog toga sam i dao popraviti naš kasetofon.")

Želim vam onda sve najbolje iz dubine svojega srca i ugodnu večer.

(„Hvala ti puno, Seth. Bilo mi je zadovoljstvo.")

Uvijek je zadovoljstvo.

(Nasmijao sam se na tu šaljivu opasku. „Laku noć." Kraj u 23:45.)

587. SEANSA, SRIJEDA 28. SRPNJA 1971. 21:17

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada, nastavit ćemo s diktatom.

Vanjske su religiozne drame, jasno, nesavršena predočenja neprestano odvijajućih unutarnjih duhovnih stvarnosti. Razne ličnosti, bogovi i proroci koji su unutar povijesti religija imali svoje uloge apsorbirale su masovne unutarnje projekcije koje su odašiljali ljudi iz toga vremenskog razdoblja.

Takve religiozne drame izravno usredotočuju i, nadam se, razjašnjavaju aspekte unutarnje stvarnosti koja se mora materijalno predočiti. *(Duga pauza zatvorenih očiju.)* One se ne pojavljuju samo unutar vašeg sustava. Mnoge se isto tako projiciraju u druge sustave stvarnosti. No religija je *per se* uvijek vanjska fasada unutarnje stvarnosti. Materijalnom iskustvu značenje daje primarno duhovno postojanje samo. Govoreći najstvarnijim pojmovima, religija bi trebala uključivati sva čovjekova nastojanja u njegovoj potrazi za prirodom smisla i istine. Duhovnost ne može biti neka izolirana i specijalizirana aktivnost ili karakteristika.

Vanjske religiozne drame važne su i vrijedne samo u onoj mjeri u kojoj vjerno odražavaju prirodu unutarnjeg, privatnog duhovnog postojanja. Čovjek će osjećati da je njegova religija valjana u onoj mjeri u kojoj osjeća i da ta religija izražava njegova unutarnja iskustva. No većina religija *per se* neki određeni skup iskustava dozvoljava, dok u isto vrijeme niječe neka druga. One se ograničavaju i time što svoje principe svetosti života primjenjuju samo na vašu vlastitu vrstu, a često i samo na neke njezine vrlo ograničene skupine.

(Pauza u 21:30.) Nijedna od postojećih crkvi neće nikada moći izraziti unutarnje iskustvo svih pojedinaca. Nikada se nijedna crkva neće naći u situaciji u kojoj bi mogla učinkovito ograničiti unutarnje iskustvo svojih članova, to se katkad samo čini da joj uspijeva. Takva će se zabranjena iskustva samo dalje nastaviti nesvjesno izražavati, skupljati moć i životnu snagu te se uzdizati sve dok ne stvore suprotnu projekciju koja će tada proizvesti još jednu, noviju vanjsku religioznu dramu.

Takve drame same po sebi izražavaju određene unutarnje stvarnosti i služe kao površinski podsjetnici onima koji izravnim iskustvima unutarnjeg sebstva ne vjeruju. Oni će te simbole prihvatiti kao stvarnost. Kada otkriju da ipak nije tako osjećaju se izdanima. Krist se u govoru služio pojmovima oca i sina jer se u vašemu tadašnjem rječniku upotrebljavala takva metoda , a tu je priču ispričao kako bi objasnio odnos između unutarnjega sebstva i fizički živoga pojedinca. Nijedna nova religija više nikoga ne uspije prodrmati jer je ta drama na subjektivnoj razini već odigrana.

Jasno, sve što sam rekao jednako se primjenjuje i na Buddhu kao i na Krista: obojica su prihvatili te svoje unutarnje projekcije i zatim ih pokušali predočiti materijalno. No oni su bili više od zbroja tih projekcija. I to se mora razumjeti. A islam nije uopće uspio. U tom su

slučaju projekcije uglavnom uključivale nasilje. Onomu čiji su dosezi zapravo bili inicijacija i zajedništvo kroz nasilje i krv, ljubav i povezivanje bili su sporedne vrijednosti.

U tim su neprestanim vanjskim religioznim dramama Židovi imali jednu čudnu ulogu. Njihova im zamisao o jednom bogu nije bila nova. Mnoge su drevne religije njegovale vjerovanje u jednoga vrhunskoga boga koji vlada svima ostalima. No taj bog koji se nalazio iznad svih ostalih bio je daleko popustljiviji od toga jednoga boga kojega su slijedili Hebreji. A mnoga su plemena sasvim ispravno vjerovala u unutarnji duh koji se nalazi u svemu živom. I ona su se često pozivala na, i obraćala, recimo, bogu u nekom stablu ili duhu nekoga cvijeta. No oni su isto tako prihvaćali i stvarnost jednoga cjelokupnog duha, dok su ovi manji duhovi svi bili samo jedan njegov dio. I sve je zajedno skladno funkcioniralo.

A Židovi su imali predodžbu o jednom bogu nadzorniku, ljutitu i pravednu, koji je katkad bio i okrutan bog, a onda su mnoge sekte i zanijekale mogućnost da unutarnje duhove posjeduju i druga živa bića izuzev ljudi. Ona ranija vjerovanja predstavljala su daleko bolja predočenja unutarnje stvarnosti jer su tada ljudi promatrali prirodu i pustili nju samu da im kroz ta predočenja govori i da im otkriva svoje tajne.

(21:45.) A hebrejski je bog predstavljao jednu projekciju bitno drukčije vrste. Čovjek je sve više postajao svjestan svojeg ega, toga nekog osjećaja moći nad prirodom, pa su mnoga kasnija čuda predstavljena na način kojim je priroda natjerana na ponašanje koje je drukčije od njezina uobičajena načina. I bog je tako postao čovjekov saveznik u borbi protiv prirode.

Rani je hebrejski bog postao simbol čovjekova ega puštenog s lanca. Bog se ponašao upravo onako kako bi se i neko razjareno dijete ponašalo kada bi imalo moći s pomoću kojih na svoje neprijatelje može upraviti munje i vatru kako bi ih uništilo. Tako je čovjekov sve jači ego donio emocionalne i psihološke probleme i izazove. Rastao je i osjećaj odvojenosti od prirode. Priroda je postala alat kojim se služi na tuđu štetu.

Takve su težnje bile vidljive i neko vrijeme prije pojave židovskog boga. I mnoge su se drevne i do današnjih dana zaboravljene plemenske religije katkad obraćale svojim bogovima sa zahtjevom da okrenu prirodne sile protiv njihovih neprijatelja. No prije toga čovjek se osjećao dijelom prirode, umjesto odvojenim od nje. Priroda je

doživljavana kao nastavak njegova bića, kao što se i sam čovjek osjećao produžetkom njezine stvarnosti. U tome smislu, nitko ne može upotrijebiti sebe kao vlastito oružje protiv samoga sebe. *(Pauza)*

U ta su se vremena ljudi povjeravali i razgovarali s duhovima ptica, drveća i pauka, znajući kako je u njihovoj unutarnjoj stvarnosti priroda takve komunikacije bila poznata i shvaćena. Sada, u ta se vremena nije toliko bojalo smrti kako je to u vašoj kulturi, jer je postojalo razumijevanje ciklusa svijesti.

Čovjek je na jedan način želio iskoračiti izvan samoga sebe, izvan toga okvira u kojem je ostvarivao svoje psihološko postojanje, želio je iskušati nove izazove, prijeći iz jednog načina rada svijesti u drugi. Želio je proučavati postupke svoje vlastite svijesti. To je na jedan način donijelo i veliko odvajanje od one unutarnje spontanosti koja mu je davala i mir i sigurnost. S druge mu je strane to, kako je on shvaćao, nudilo i novu kreativnost.

Predlažem vam pauzu prije no što prijeđem na taj dio.

(22:01. Nakon sporog početka Janein se govor znatno ubrzao. Rekao sam joj da je ovaj materijal izvrstan. Večerašnju smo seansu održavali u svojoj dnevnoj sobi jer u kući nije bilo nikog drugog osim nas. Iako je klima-uređaj bio uključen već i prije same seanse, Jane je u pauzi bilo toplo. Kaže da je u transu nije smetao nikakav oblik fizičke neugode.

Za vrijeme pauze prošao sam kroz nekoliko pitanja vezanih za odnose između tri spomenuta člana Kristovog entiteta: Ivana Krstitelja, Isusa Krista i Pavla. Nakon što me je neko vrijeme slušala, Jane me zamolila da promijenim temu. Predložila je da ta pitanja postavim na kraju ovog poglavlja ako Seth na njih sam ne odgovori. Nastavak u 22:13.)

Sada, u tom je trenutku unutarnji bog postao vanjski bog.

Čovjek je pokušao stvoriti jednu novu sferu, odnosno postići drukčiju vrstu usredotočenja i svjesnosti. Jedan se dio njegove svijesti izokrenuo prema van. Kako bi to postigao on se sve manje koncentrirao na unutarnju stvarnost, pa je tako ovaj proces, koji je zapravo proces unutarnje stvarnosti, započeo samo kako bi ga projicirao prema van u materijalni svijet.

Prije su ljudi i sva druga živa stvorenja stvarali i percipirali okruženje bez muke jer su poznavali prirodu njihova unutarnjeg jedinstva. Da bi se krenulo s ovim novim smjerom moralo se pretvarati kako to unutarnje jedinstvo ne postoji. Inače bi nova vrsta svijesti, tražeći sigurnost i utjehu, uvijek bježala natrag svojemu domu, svojoj nutrini. Stoga

je izgledalo da treba porušiti sve mostove, iako je to sve, dakako, bila samo jedna igra jer je ta unutarnja stvarnost svejedno nastavljala zauvijek postojati. Kako bi svijest mogla u početku toga zadržati nezavisan fokus, odnosno usredotočenje, ova je nova vrsta svijesti jednostavno tu unutarnju stvarnost morala zanemariti.

Ja ovdje govorim u pojmovima koji su vama više-manje poznati iz povijesti. No morate shvatiti da ovaj proces nema nikakve veze s vremenom kakvo vi poznajete. Ova posebna vrsta avanture u svijesti *(osmijeh)* već se dogodila, a govoreći vašim rječnikom, opet će se dogoditi.

(Ovdje se Seth malo našalio s Jane jer je ona u posljednje vrijeme pisala djelo pod radnim naslovom „Adventures in Consciousness" [Avanture u svijesti]).

No tada se percepcija vanjskoga svijeta promijenila te se činilo da je on stran i odvojen od pojedinca koji ga percipira.

(22:24.) Bog je zbog toga postao jedna zamisao koja se projicira prema van, zamisao nezavisna od toga pojedinca, odvojena od prirode. Postao je odraz čovjekova nastajućeg ega, sa svim njegovim briljantnostima, divljaštvom, moći i namjerom usavršavanja. Ova je avantura, usprkos tim očitim nedostacima, bila vrlo kreativna i predstavljala je „evoluciju" svijesti koja je obogatila čovjekovo subjektivno iskustvo i uistinu pridonijela dimenzijama same stvarnosti.

No da bi se ona djelotvorno organizirala unutarnje i vanjsko iskustvo morali su se doimati odvojenima, odnosno kao nepovezani događaji. Povijesno su se karakteristike boga mijenjale kako se mijenjao čovjekov ego. A te su karakteristike ega bile podržane snažnim unutarnjim promjenama.

(Dok je govorila u ulozi Setha, Jane je svoje riječi pratila čestim i suosjećajnim gestikulacijama. Nakon pauze joj je govor postao brz.)

Izvorna propulzija unutarnjih karakteristika prema van u oblikovanje ega može se usporediti s rođenjem nebrojenih zvijezda, u smislu da taj jedan događaj nosi nemjerljive posljedice koje su potekle s jedne subjektivne razine što se nalazi u unutarnjoj stvarnosti.

Stoga se taj ego, rođen u nutrini, neprestano mora razmetati svojom nezavisnošću, braneći se u isto vrijeme od izvjesnosti svojeg unutarnjeg podrijetla koja mu se uporno nameće.

(Pauza u 22:30.) Još u transu, Jane je malo zastala kako bi otpila gutljaj piva i zapalila cigaretu. A zatim):

Ovo će poglavlje biti dobro.

(„Izvrsno.")

Ovakav se ego bojao za svoj položaj i bio je uplašen da će se ponovno utopiti u unutarnjem sebstvu iz kojega je i nastao. A svojom je pojavom unutarnjem sebstvu pružio novu vrstu povratnih informacija, drukčije viđenje ne samo samoga sebe, nego je unutarnje sebstvo kroz to moglo dobiti uvide u mogućnosti razvoja kojih ranije nije bilo svjesno. Govoreći vašim rječnikom, do vremena Krista taj je ego svoj položaj dovoljno učvrstio, pa se projicirana slika Boga mogla početi mijenjati.

Unutarnje je sebstvo u stanju neprestana rasta. Tako je ovo znanje prema van projicirala nutrina svih ljudi. Ta potreba, ta psihološka i duhovna potreba ove ljudske vrste, zahtijevala je vrlo značajne i unutarnje i vanjske promjene. Sada su na površinu isplivale potisnute kvalitete milosrđa i razumijevanja. One su u velikoj količini nahrupile ne samo privatno nego i *en masse*, dajući tako nov poriv i „nov" prirodni smjer, počevši prizivati na ujedinjenje sve dijelove sebstva kakvo su one poznavale.

(22:38.) Tako se koncept Boga počeo mijenjati dok je ego prepoznavao svoju ovisnost o unutarnjoj stvarnosti, no ova se drama morala odigrati unutar trenutnog okvira. Islam je u osnovi bio toliko nasilan zato što je kršćanstvo bilo toliko nježno. Ne kažem da u kršćanstvo nije bilo umiješano i nasilje, ni da je islam bio lišen ljubavi. No kako je psiha prolazila kroz svoje razvoje i borila se sama sa sobom, neke osjećaje i karakteristike niječući, a ističući neke druge, tako su vanjske povijesne religiozne drame predstavljale i slijedile ove unutarnje aspiracije, borbe i traženja.

(Sada sporije): Svemu se ovom sada predanom materijalu mora pristupiti imajući na umu činjenicu da se ispod ovih razvoja nalaze vječni aspekti i kreativne karakteristike sile koja je i neporeciva i intimna. Sve Što Jest, drugim riječima, predstavlja onu stvarnost iz koje svi mi potječemo. *(Pauza, jedna od nekoliko.)* Sve Što Jest po svojoj prirodi transcendira sve dimenzije aktivnosti, svijesti i stvarnosti, a u isto je vrijeme i dio svih njih.

(22:45.) Iza svih lica nalazi se jedno te isto lice, no to ne znači kako lica pojedinih ljudi nisu njihova vlastita. Nastavak religiozne drame o kojem sam govorio i koji će, govoreći vašim rječnikom, tek doći, predstavlja sljedeću fazu i u unutarnjim i u vanjskim dramama u kojima ego koji nastaje osvješćuje velik dio svojeg naslijeđa. I dok održava svoj vlastiti status on će moći ostvariti daleko bolju komunikaciju s

drugim dijelovima sebstva, a moći će i unutarnjem sebstvu ponuditi prilike za osvještavanje koje si to unutarnje sebstvo samo ne bi moglo pribaviti.

Stoga putovi božji predstavljaju putove čovjekove vlastite svijesti, projicirane prema van. No Sve Što Jest nalazi se unutar svake takve pojedine avanture. Njegova svijest i njegova stvarnost nalazi se unutar svakog pojedinog čovjeka, kao i unutar bogova koje je on stvorio. Ovdje ih treba navesti malim početnim slovima, kao što će bogovi uvijek biti navedeni malim slovima. A Sve Što Jest je navedeno velikim početnim slovima.

Ovi bogovi, jasno, poprimaju jednu psihičku stvarnost. No ja time ne želim reći kako oni nisu stvarni, nego time u nekoj mjeri definiram prirodu njihove stvarnosti. Donekle je točno reći: „Svoje bogove birajte pažljivo jer ćete se međusobno snažiti u jednom zatvorenom krugu."

Sada, odmorite se.

(22:55. Brzina predaje bila je stabilna i velika, posljedice čega je osjetila ruka kojom pišem. Kao što je Seth i obećao, ovo je bilo jedno dobro poglavlje. Jane je rekla kako je tijekom predaje ovog materijala mogla osjetiti da on povremeno kratko zastaje kako bi bio siguran da će ona izbrati baš prave riječi. Ona je u tim trenucima i dalje bila u transu, čak je i govorila, no Seth je čekao. A u pauzi se nije sjećala nijednog detalja ovog materijala. Nastavak u 23:08, klima-uređaj je i dalje uključen.)

Sada, takvo jedno povezivanje stvara određena polja privlačenja. Čovjek koji se veže za nekog boga nužno se uvelike veže za vlastite projekcije. Neke su od njih, govoreći vašim rječnikom, kreativne, a neke destruktivne, iako se ove posljednje rijetko kao takve prepoznaju.

No ovakav vas otvoren koncept Svega Što Jest uvelike oslobađa vaših projekcija i omogućuje kvalitetniji dodir s duhom koji se nalazi iza ove stvarnosti kakvu poznajete.

U ovom bih poglavlju ujedno želio spomenuti nekoliko drugih važnih stvari.

Kroz stoljeća su se prenosile i neke drevne priče o raznim bogovima i demonima koji stoje kao čuvari na vratima, da to tako kažemo, drugih razina stvarnosti i drugih faza svijesti. Uredno su posložene, pobrojane i kategorizirane sve astralne razine.

Prije ulaska treba proći određene testove. Treba provesti neke rituale. Sada, sve je ovo vrlo iskrivljeno. Svaki je pokušaj da se unutarnja stvarnost izrazi na toliko strog i precizan način osuđen na neuspjeh, vrlo je varljiv, a govoreći vašim rječnikom, katkad i opasan jer vi stvarate vlastitu stvarnost i živite u skladu sa svojim unutarnjim uvjerenjima. Budite zato i oprezni s vjerovanjima koja prihvaćate.

Iskoristio bih ovu priliku da još jednom izrazim kako ne postoje nikakvi vragovi ni demoni osim onih koje, temeljem svojih vjerovanja, sami stvorite. Kao što je ranije spomenuto, dobri i loši utjecaji u osnovi su iluzije. Govoreći vašim rječnikom, sva djela - bez obzira na to kakva je njihova prividna priroda - jesu dio jednoga višeg dobra. Ne želim reći da dobar svršetak opravdava neko djelo koje biste vi smatrali zlim. Sve dok i dalje prihvaćate utjecaje dobra i zla bolje je da odaberete ona dobra.

(23:25.) Govorim što jednostavnije. No ispod mojih riječi nalaze se duboke komplikacije. Suprotnosti imaju valjanost jedino u vašem sustavu stvarnosti. One su dio vaših ishodišnih predodžbi, pa se s njima na taj način i morate nositi.

A one ustvari predstavljaju duboka jedinstva koja vi ne razumijete. Vaša je predodžba dobra i zla u velikoj mjeri rezultat vrste svijesti koju sada prihvaćate. Vi ne percipirate cjeline nego samo dijelove. Svjesni se um usredotočuje brzim i ograničenim, ali intenzivnim svjetlom, percipirajući iz danoga polja stvarnosti samo određene „poticaje", odnosno „stimulanse". On tada te poticaje povezuje, stvarajući tako veze koje se temelje na sličnosti. Sve što um ne prihvaća kao dio stvarnosti um niti ne percipira.

I tako, zbog takve manjkavosti percepcije nastaje efekt suprotnosti. Budući da vi morate djelovati unutar onakvog svijeta kakav percipirate, ove će suprotnosti postati uvjeti vašeg postojanja. No ovi su elementi bili izolirani iz određenog razloga. Vas su učili, a i vi sami sebe učite, kako se nositi s energijom, kako postati svjestan sustvaratelj zajedno sa Svime Što Jest, a jedna od „faza razvoja", odnosno jedan od procesa učenja uključuje baratanje suprotnostima kao stvarnostima.

Govoreći vašim rječnikom, predodžbe o dobru i zlu pomažu vam prepoznati svetost postojanja, odnosno odgovornost svijesti. Te su zamisli o suprotnostima isto tako nužne smjernice za ego u razvoju. Jer unutarnje sebstvo postojeće jedinstvo sasvim dobro poznaje.

Sada, kraj diktata, a vrlo smo blizu i kraju ovoga poglavlja. Postavi na kraju poglavlja i ona pitanja koja su ti na pameti.

(„U redu." No kako je ovo poglavlje napredovalo Seth je automatski odgovarao na brojna naša pitanja vezana za religiju. Bila su to pitanja koja smo bili izvorno uključili u svoj popis pitanja za 20. poglavlje.)

Želim vam ugodnu večer punu ljubavi. Želio bih dodati *(naglašavajući ovo kroz osmijeh)* da smo prošle večeri bili u izvrsnoj formi.

(„Ti svakako jesi. Hvala ti, Seth, i laka ti noć."

23:57. Seth se okrenuo Janeinom tečaju ESP-a. Tijekom tečaja snimljena je jedna duga seansa, što je prilično čest slučaj. A može se dodati kako je Seth u dobroj formi bio i ove večeri.)

588. SEANSA, PONEDJELJAK 2. KOLOVOZA 1971. 21:01

(I Jane i ja prije večerašnje seanse zabilježili smo svoja pitanja.

U 586. seansi koja se nalazi ranije u ovom poglavlju Seth je izjavio kako će do 2075. godine treći Krist – Pavao, odnosno Savao – ostvariti drugi dolazak što će, dakako, imati dubok utjecaj na povijest religije i svijeta. Jane je smatrala kako je razdoblje kraće od jednoga stoljeća daleko prekratko da se u njemu odigra toliko mnoštvo upečatljivih promjena. Željela je da pitam Setha je li možda ona ove podatke prilikom predaje iskrivila.

Na primjer, kada bi se ta osobnost morala roditi kako bi imala dovoljno vremena za provedbu toliko golemih promjena? Pretpostavili smo kako postoji mogućnost da je došlo do iskrivljenja.

Moja su se pitanja ticala odnosa između te tri osobnosti Kristovog entiteta: Ivana Krstitelja, Isusa Krista i Pavla. Kakve su se snažne i iznimne psihičke interakcije između njih događale? Jesu li njihovi snovi i druga psihička iskustva – osim onih zabilježenih – bila u njihovu svakodnevnom životu redovito izuzetna?

Svi su sljedeći povijesni datumi sasvim približni, ali pokazuju preklapajući obrazac materijalnih života ove tri osobnosti koje sačinjavaju Kristov entitet.

Ivan Krstitelj rođen je između 8. i 4. godine prije nove ere, a umro je 26. ili 27. godine nove ere. Isus Krist rođen je između 8. i 5. godine prije nove ere, a umro je 29. ili 30. godine nove ere. Pavao [Savao] iz Tarza rođen je između 5. i 15. godine nove ere, a umro je 67. ili 68. godine nove ere.

Majka Ivana Krstitelja, Elizabeta, bila je rođakinja Kristove majke Marije. Ivan je krstio Krista na početku njegove službe, 26. ili 27. godine nove ere, kada je Krist imao oko 30 godina. Ivan je već bio u aktivnoj službi, a sebe je često nazivao „prethodnikom nekoga tko će biti plemenitiji i jači". Ubrzo nakon što je krstio Isusa, Ivana je Herod Antipa zatočio u tvrđavi Machaerus u blizini Mrtvoga mora.

Nije sigurno jesu li se Krist i Pavao ikada susreli. Pavao se preobratio nekoliko godina nakon Kristove smrti, a prije toga je bio zadrti progonitelj kršćana. A izgleda da se nisu susreli ni Ivan i Pavao.

Prema povijesnim izvorima, sva su ova tri člana Kristovog entiteta umrla nasilnom smrću. Krist je razapet u blizini Jeruzalema, po nalogu Poncija Pilata; Ivana je dao smaknuti Herod; a Pavao je smaknut u blizini Rima tijekom Neronove vladavine.

Čitatelji Sethovog materijala *zamolili su Setha da pojasni podatke o tri Krista koje je iznio u 18. poglavlju te knjige pod naslovom „Koncept o bogu". Neki su od njih željeli znati je li jedan od ta tri Krista mogao biti Učitelj pravednosti. Ta je ličnost bila vođa sekte Zealota u Judeji u prvom stoljeću nove ere. Zna se da su ondje u vrijeme rođenja kršćanstva procvat doživljavale četiri židovske sekte.*

Druga su se pitanja ticala raznih Kristovih imena. Jane i ja ta smo pitanja skupljali, a sada smo ih prije seanse malo pregledali. Janein je govor na početku ove seanse bio prilično sporiji no obično.)

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada, daj nam malo vremena pa ćemo nastaviti s diktatom.

U bilo kojem se danom povijesnom razdoblju može, kao vanjski rezultat, pojaviti neka religiozna drama, no postojat će isto tako mnoge manje drame, „projekcije", koje se potpuno ne odviju. A takve, razumljivo, predstavljaju moguće događaje. Svaka od njih mogla je i zauzeti mjesto stvarne vanjske drame. U Kristova je vremena bilo mnogo takvih događaja jer su mnoge osobnosti osjećale silu unutarnje stvarnosti po kojoj su zatim i postupale.

Drugim riječima, u to su vrijeme, govoreći vašim rječnikom, živjeli i drugi mogući Kristovi. Zbog nekoliko razloga koje neću sada spominjati te projekcije nisu dovoljno vjerno odražavale unutarnje događaje. No u istom je širemu području, fizički, živjelo dvadesetak muškaraca koji su reagirali na unutarnja psihička kretanja i koji su osjećali privlačnost i odgovornost religioznih heroja.

(Pauza u 21:09.) Neki su od ovih muškaraca bili previše zaokupljeni, previše uhvaćeni u muke i žestinu toga razdoblja da bi se dovoljno izdigli iznad svega toga. Te su ih kulture iskoristile. Oni nisu uspjeli iskoristiti te različite kulture kao uzletište novih zamisli. Umjesto toga, oni su se u povijesti tih vremena izgubili.

Neki su nastavili slijediti isti obrazac koji je ispunjavao i Krist, pri čemu su provodili neke psihičke podvige i iscjeljenja, vodili skupine sljedbenika, a opet, nisu uspjeli zadržati taj snažan fokus psihičke pozornosti koji im je bio toliko potreban.

I takozvani Gospodar pravednosti bio je jedna od takvih ličnosti, no u većem ga je napretku sprječavala njegova prestroga priroda.

(U literaturi na tu temu koju sam proučavao, vođu Zealota uvijek su zvali Učiteljem pravednosti. *Tumačenje rijetkih zabilješki, uključujući i svitke s Mrtvoga mora, pokrenulo je raspravu, no izgleda da je on bio ili Menahem ben Judah, koji je ubijen 66. godine nove ere u Jeruzalemu, ili njegov nećak koji je preživio i naslijedio ga.)*

Njegova je strogoća zatrla spontanost potrebnu za svako istinsko veliko religiozno ostvarenje. On je, umjesto toga, pao u zamku provincijalizma. Da je uspio odigrati svoju moguću ulogu mogao je biti Pavlu od koristi. Bio je jedna moguća osobnost Pavlovog dijela Kristovog entiteta.

(Duga pauza u 21:17. Janein je govor i dalje bio prilično spor.)

Ovim je ljudima razumijevanje vlastite uloge u toj drami bilo urođeno, isto kao i njihov položaj unutar Svega Što Jest. Oni su svi bili vrlo nadareni vidovitošću i telepatskim sposobnostima, što se ostvarivalo kroz vizije i pojavu glasova.

Oni su bili u kontaktu u svojim snovima. Pavao se svjesno sjetio mnogih takvih snova, sve dok nije osjetio da ga Krist progoni. Pavao je kršćane progonio baš zbog niza snova koji su se ponavljali. Osjećao je da je Krist neka vrsta vraga koji ga je progonio u snu.

No na nesvjesnoj je razini on značenje tih snova znao, a njegovo je „preobraćenje", razumljivo, bio samo fizički događaj koji je slijedio takvo unutarnje iskustvo.

I Ivan Krstitelj i Krist i Pavao bili su povezani u stanju spavanja, a Ivan je bio vrlo svjestan Kristovog postojanja i prije Kristovog rođenja.

Pavao je zbog svojih posebnih zadataka trebao najveću egoističnu snagu. Zbog tog je razloga sa svojom ulogom bio daleko manje upoznat na svjesnoj razini. No ovo je unutarnje znanje, dakako, eksplodiralo u fizičkom iskustvu obraćenja.

Ovaj sam materijal predao kao odgovor na tvoja pitanja.

(„Ovo je vrlo zanimljivo."

Jane je u 21:25 uzela dugu pauzu. Dok je još bila u transu zapalila je cigaretu i otpila piće.)

A sada, kao odgovor na Ruburtovo pitanje: ovo će se rođenje odigrati u dano vrijeme, do danoga vremena *(2075. godine).* Ostale će se ove promjene odigrati tijekom toga stoljeća, a rezultati će se pokazati mnogo prije tog vremena.

Zbog promjenjive prirode budućnosti, govoreći vašim rječnikom, ovaj se datum ne može smatrati konačnim. No sve su mogućnosti okrenute u tome smjeru, jer taj unutarnji impuls-pokretač ove događaje već stvara.

Ako nemaš još nekih pitanja, ovo bi bio kraj poglavlja.

(„Samo znatiželje radi: možeš li nam reći kako je skončao Učitelj pravednosti?" Ovo je jedno od pitanja koja smo dobili pismenim putem.)

Samo trenutak.

Dano ime je ispravno, iako je ono samo, ustvari, prijevod. Umro je u jednoj spilji, zajedno s jednom malenom skupinom ljudi s kojima se skrivao usred jedne bitke, a ubili su ga pripadnici jedne druge sekte. Te su ubojice sa sobom odnijele određene rukopise koje su ondje pronašli, ali druge nisu pronašli, a oni se još nisu pojavili na svjetlu dana.

To mjesto u kojemu je potražio konačno utočište bilo je u blizini Damaska. Neko se vrijeme Gospodar pravednosti pokušavao kriti unutar toga grada. No njegov je identitet otkriven, pa su on i spomenuta skupina morali pobjeći u spilje koje su se nalazile između Damaska i jednoga obližnjeg, mnogo manjeg grada koji je u to vrijeme služio kao utvrda. Bili su na putu prema njemu.

Sada se možete odmoriti, a nakon toga započet ću sljedeće poglavlje.

(21:35. No umjesto da napravi pauzu, Jane je tiho sjedila ne izlazeći iz transa.)

Jedna malena napomena za zainteresirane. Sekta Zealota isto je tako bila podijeljena u dvije glavne skupine, pri čemu se jedna od njih na kraju odvojila od druge glavne skupine. Pronaći će se drugi dokumenti koji će razjasniti nekoliko važnih podataka vezanih za taj dio povijesti. *(Pauza.)* Pavao se tijekom jednog kratkog razdoblja svojeg života pridružio jednoj skupini Zealota. To sada nije poznato. Nije bilo zabilježeno.

(Jane je toliko dugo sjedila u transu da sam krenuo postaviti još jedno pitanje, no ona je tada podigla svoju ruku pokazujući mi da pričekam.)

Točnije, u tom je razdoblju on kao član Zealota vodio dvostruki život. No naglo se okrenuo protiv njih, kao što će se kasnije okrenuti

i protiv Rimljana, kako bi se pridružio kršćanima. On je i prije svojeg obraćenja znao da ima neku svrhu i misiju, pa se svom silinom i strašću svojeg bića bacao u sve što mu je naizgled pružalo odgovore.

Sada se odmorite.

(21:40. Jane je u početku govorila sporo, ali se ubrzala kako je predaja napredovala. Trans joj je bio dubok. Rekla je da je „sasvim izašla kada je Seth krenuo s biblijskim podacima".

Meni su Sethove informacije bile iznimno zanimljive. U mnogim slučajevima to nije bilo moguće, no Jane je rekla kako mnogo više voli kada o određenom povijesnom razdoblju o kojemu će Seth govoriti ne zna ništa. Na primjer, ona nije čitala ništa o svicima s Mrtvoga mora, iako sam joj ja tu i tamo nešto o njima pričao. A isto tako nije joj poznata ni Biblija.

Jasno, mi nismo znali na koji će točno način Seth u poglavlju o religiji predstaviti svoj materijal vezan za trećeg Krista. Oboje smo se iznenadili kada smo čuli da spominje povezanost između Pavla i Zealota. Automatski su nam na um pala mnoga pitanja, no negdje smo morali stati, pa smo nevoljko odlučili ta pitanja ne postaviti.

Janein stav prema biblijskoj povijesti u skladu je s njezinim osjećajima vezanim za neke druge aspekte njezinih sposobnosti: često bi mi rekla kako se osjeća mnogo slobodnije kada održava seansu za nekoga koga ne poznaje. Isto se odnosi i na pokušaje dopiranja do sadržaja zatvorenih kuverta. Radije nije znala tko ih je slao, otkuda su došle i slično.")

DVADESETDRUGO POGLAVLJE

POZDRAV I UPOZNAVANJE: ASPEKTI MULTIDIMENZIONALNE OSOBNOSTI KROZ POGLED NA MOJE VLASTITO ISKUSTVO

(Nastavak u 22:00. Janein je glas, dok je kroz nju govorio Seth, bio malo drugačiji no inače. Bio je možda malo više kontroliran, ne toliko veseo i lagodan.)

Sada, započet ćemo sljedeće poglavlje koje ćemo nazvati „Pozdrav i upoznavanje: aspekti multidimenzionalne osobnosti kroz pogled na moje vlastito iskustvo".

(„To sve ide u naslov poglavlja?")

Da, s dvotočkom između dva njegova dijela. Sada nam treba još samo jedan tren prije no što počnemo. *(Pauza)*

U vrijeme Krista ja sam živio u Rimu i bio sam čovjek imena Millenius. U tom je životu moje glavno zanimanje bilo trgovina, no bio sam i vrlo osebujan gospodin, a moja su mi putovanja omogućila kontakt s mnogim i različitim skupinama ljudi.

Fizički sam bio okruglast i zbijen, nimalo patricijske pojave, a i oblačio sam se pomalo neuredno. Koristili smo neke određene sušene biljke za šmrkanje. Ja sam šmrkao neprestano, a komadići bilja često bi mi padali po odjeći.

Moja se kuća nalazila u najprometnijem, sjeverozapadnom dijelu grada, odmah iza, kako biste vi to nazvali, samoga središta grada. Pored ostale robe prodavao sam i zvona za magarce. To možda ne zvuči kao neki osobito važan proizvod, iako je on bio jako koristan obiteljima koje su živjele na imanjima izvan Rima. Svako je zvono imalo svoj poseban zvuk, pa bi te obitelji svojega magarca mogle razlikovati od brojnih drugih sličnih životinja po zvuku toga zvona.

(22:08.) Magarci su služili i u mnogim poslovima unutar samoga Rima, kao nosači tereta, osobito kod težih poslova. Određeno značenje imao je broj zvona, visina, pa čak i boja njihova tona. Stoga su siromašni i robovi mogli u gradskoj graji prepoznati zvuk određenih zvona, kako bi mogli kupiti potrebnu robu, a to su obično bile prijeko potrebne živežne namirnice koje su se vozile na pretrpanim kolicima.

Ta su zvona nosila samo jedan dio mojeg posla u sklopu kojeg sam se uglavnom bavio odjećom i bojilima, no upravo su me ta zvona fascinirala. Zbog svojeg zanimanja za njih daleko sam više putovao po ruralnim područjima i općenito po regiji no što bi ikoji oprezan čovjek trebao. Ta su zvona postala moj hobi. Moja me je znatiželja odvela na putovanje u potrazi za različitim vrstama zvona i dovela u dodir s mnogim ljudima koje inače nipošto ne bih susreo.

(22:11.) Iako nisam bio pismen, bio sam pronicljiv i živahna uma. Posebna zvona koja sam otkrio upotrebljavale su razne sekte Židova, i unutar Rima i van njega. Iako sam bio građanin Rimljanin, moje mi građanstvo nije značilo ništa više do minimalne sigurnosti u svakodnevnim navikama, a u svojim sam poslovima susretao jednako mnogo Židova koliko i Rimljana. Gledajući društvene ljestvice, nisam bio daleko iznad njih. *(Ovo je bio prvi znak Sethova humora u ovom poglavlju.)*

Rimljani nisu imali jasnu ideju o tadašnjem broju Židova u Rimu. Samo su nagađali. Zvona na magarcima koji pripadaju Zealotima na sebi nose simbol oka *(Jane, u Sethovo ime, pokazuje svoje oko).* Oni su u grad došli u tajnosti, skrivajući se od ostalih Židova jednako kao i od Rimljana. Dobro su se cjenkali i često su kod mene postigli poslovni dogovor kojim sam gubio više no što bih zaslužio.

Za Gospodara pravednosti (engl. *Lord of Righteousness*) čuo sam od njegove rođake imena Sheraba...

(„Možeš li nam to slovkati"? Seth nam je pomogao, a pokazalo se da se naše verzije poklapaju.

Iz gornjih se odlomaka može vidjeti kako se Seth fizički preselio iz Rima u Judeju bez da je rekao kako i kada se to dogodilo. Želio sam saznati više o mehanici te promjene, ali sam odlučio trenutno ga više ne prekidati.)

... a on je, koliko sam jasno mogao u to doba razlučiti, bio „sveti" ubojica. Te noći, kada sam s njim razgovarao u smrdljivoj štali izvan Jeruzalema, bio je pijan. On mi je i rekao za simbol oka. Također mi je rekao i da su Krista oteli Eseni. Nisam mu vjerovao. Niti sam tada kada mi je sve ispričao znao tko Krist jest.

(Pauza u 22:28, Jane je bila spora. Četiri glavne židovske sekte za koje se znalo da su početkom prvoga stoljeća na svetom tlu bile u zamahu su saduceji, farizeji, Zealoti i Eseni.)

Gledamo li relativno, u vrijeme u kojemu je živio Krist za njegovo je postojanje znalo vrlo malo ljudi. Da kažem to malo ugrubo *(i šaljivo)*, znao sam da netko drži loptu, ali nisam bio siguran tko. A situacija se i meni i mnogima drugima konačno razjasnila u stanju spavanja.

Kršćani, govoreći općenito, nisu željeli rimske preobraćenike. I ja sam kasnije postao jedan od njih, ali zbog svoje nacionalnosti nisam nikada bio od povjerenja. Moj je dio u toj drami bio jednostavno upoznati se s njezinim materijalnim temeljima, biti u tome dobu sudionik, koliko god beznačajan. Mnogo kasnije, govoreći vašim rječnikom, u trećem stoljeću bio sam manje važan papa i susretao sam ponovno neke osobe koje sam već poznavao, a ako mi dopustite malo šaljiviji ton, rekao bih da sam i ponovno bio okružen zvukom zvona.

(Seth je ovu svoju inkarnaciju prvi put nazvao „manje važnim papom" na Janeinom tečaju ESP-a 25. svibnja 1971. Tada je bilo prisutno nekih osamnaest ljudi. Ta je seansa bila snimana, tako da su sljedeći navodi doslovni. Seth je bio uzbuđen, možda čak i pomalo grub:

„...jer ja sam godine 300. bio papa. Nisam baš bio dobar papa.

Imao sam dvoje nezakonite djece [polaznici se nasmijaše], *ljubavnicu koja mi se miješala u privatni studij, čarobnjaka kojega sam čuvao za situacije u kojima se sam ne snalazim najbolje, domaćicu koja je bila trudna svake godine koliko je radila za mene te tri kćeri koje su pošle u ženski samostan jer ih nisam želio, a mene se spominjalo jedva u tri beznačajne rečenice, jer nisam na tom položaju dugo ostao.*

Sada, imam veliku obitelj, odnosno, dolazim iz velike obitelji i bio sam ambiciozan, kao što su u to doba bili svi inteligentni mladi muškarci. Nisam išao u vojsku, pa nije preostalo ništa drugo do odlaska u crkvu.

Neko vrijeme nisam boravio u Rimu nego sam svoj religiozni poziv ispunjavao drugdje. Napisao sam dva crkvena zakona. Ovo sve ima za cilj pokazati vam kako iz svega proizađe neko dobro. Mirovao sam zbog problema sa želucem jer sam bio veliki proždrljivac. Nisam se zvao Clement [ovo je odgovor na pitanje jednog polaznika tečaja] *iako je Clement lijepo ime.*

Zapravo su me zvali Protonius. Molim vas, samo jedan tren. Prezime nije ni blizu toliko jasno, a to i nije moje papinsko ime nego moje,

oprostite na izrazu, obično ime: Meglemanius treći. Iz jednoga malenoga mjesta.

Osim ako ne dozovem ono sebstvo koje sam bio u to vrijeme, sjećanja o detaljima neće biti toliko jasna. No koliko se sada sjećam – bez izravna povezivanja s našim prijateljem papom, koji je, morate to razumjeti, pošao svojim putem – došao sam tome blizu koliko mogu. Nismo u to vrijeme imali toliko mnogo stražara, ali smo imali mnogo ukradenih slika i dragulja velike vrijednosti. Sada su neki od tih dragulja, kao i novac, otišli za ekspedicije za koje vi ne znate da su u to vrijeme bile poduzimane, a imale su veze s trgovinom i brodovima koji su se zaputili u Afriku. A to je zanimanje imalo veze s mojim kasnijim životom u kojemu sam radio s mravincem [kao trgovac začinima u 17. stoljeću u Danskoj]. *Moje se mirisanje bilja tako nastavlja stoljećima.*

U to su vrijeme postojala dva brata, čvrsto ujedinjena u vladanju Italijom. Možda bih trebao reći „dva muškarca", pri čemu je jedan imao veći kapacitet, a drugi mu je bio kancelar, s kojim sam surađivao kao papa; također sam slao vojsku na sjever.

Još nismo krenuli sa snažnim inzistiranjem na iskupljenjima, tako da nisam imao dodatan novac koji bi ona donijela. Ja sam vjerovao, i nisam vjerovao, isto kao što ste i vi [polazniku tečaja] *ranije vjerovali i niste vjerovali, a usto sam vrlo dobro od sebe skrivao i što vjerujem i što ne vjerujem. Ovaj većeg kapaciteta došao je na vlast, tim je teže bilo skrivati takve stvari od sebe samoga.*

Bio sam jako privržen svojoj prvoj ljubavnici čije je ime bilo Marija. Tada nije bilo takvih razumnih pravila po kojima vi sada živite, i nije bilo vlada u kojima bi se moglo sudjelovati, toliko sigurnih kao što ih danas ima.

Ja sam implicitno vjerovao u Boga na kojega sam naučen, kao i u samo to vjerovanje. Tek sam se kasnije upitao kako to da me je takav bog odabrao za ovaj položaj, i tada sam se počeo pitati. Nakon ovoga proživio sam četiri života iznimno različitih okolnosti kako bih što bolje shvatio razliku između luksuza i siromaštva, ponosa i suosjećanja. A u drugim sam stoljećima neke dane hodao istim ulicama kojima sam hodao kao papa. Dok sam bio papa nisam previše doživljavao te ulice, ali kao seljak sam njima stupao čvrsto i teškim koracima, sve dok nisam naučio lekciju koju sam morao naučiti, kao što ćete i svi vi naučiti svoje."

U ovim dijelovima ne znamo kojeg papu Seth spominje. Kada sam ovu seansu krenuo pretipkavati pitao sam se je li Sethovo (Janeino) spominjanje trećeg stoljeća možda greška. [Ukoliko jest, nisam bio dovoljno brz da to prepoznam: mogao sam to pitanje postaviti odmah.] Budući da je Seth spominjao 300. godinu u seansi tečaja iz prošloga svibnja, osobno mislim da je vjerojatnije kako se njegova papinska inkarnacija dogodila nakon toga datuma, odnosno da se odigrala u četvrtom stoljeću. Budući da se naš današnji izračun vremena temelji na pretpostavljenu datumu Kristova rođenja, četvrto stoljeće obuhvaća godine od 301. do 400. godine nove ere. Enciklopedija Britannica *navodi za razdoblje od 296. do 401. godine nove ere 11 papa i dva protupape. Neke su vladavine bile vrlo kratke, a neki datumi vladavina nesigurni ili se radi o procjeni.*

Jasno je da bismo o toj inkarnaciji željeli više saznati. Kao što je Seth već naznačio, ovdje velika količina informacija čeka da ih se usvoji. Ovo postavlja dilemu kojoj se Jane često suprotstavljala: što treba istraživati među mnogim mogućnostima dostupnima u bilo kojemu trenutku, a onda, kada se odlučimo, kako pronaći vrijeme za takvo istraživanje.)

Moja svrha nije ulaziti posebno detaljno u svoja prošla postojanja nego ih samo iskoristiti kako bih izveo neke zaključke. Kao prvo, ja sam više puta bio i žena i muškarac, a bavio sam se raznim poslovima, no uvijek je tu bila i ideja učenja kako bih kasnije i sam mogao podučavati. Stoga sam u materijalnom postojanju imao čvrstu podlogu kao preduvjet za moj sadašnji „rad".

Nisam nikada imao ulogu neke vrlo istaknute osobe povijesne važnosti, ali sam postao vrlo iskusan u ugodnim i intimnim detaljima svakodnevnog života, običnim borbama za postignućima, potrebi za ljubavlju. Osjetio sam i naučio neizrecivu čežnju oca za sinom, sina za ocem, muža za ženom, žene za mužem i bezglavo sam se uplitao u intimne mreže ljudskih odnosa. Prije vašeg shvaćanja povijesti ja sam bio Lumanijac, a kasnije sam rođen i na Atlantidi.

Da se poslužim vašim viđenjem vremena, vratio sam se u vrijeme pećinskog pračovjeka, kao Govornik. Sada sam oduvijek bio Govornik, bez obzira na moje materijalno zaposlenje. U Danskoj sam bio trgovac začinima, a ondje sam poznavao Ruburt i Josepha. U nekoliko sam života bio crn, jednom na području koje se sada naziva Etiopija, a jednom u Turskoj.

Moji životi redovnika slijedili su moje iskustvo života pape, a u jednom sam od njih bio žrtva španjolske inkvizicije. Moje iskustvo u životima kao žena kretalo se od jedne obične nizozemske usidjelice preko kurtizane u vrijeme biblijskog Davida, pa do nekoliko života provedenih kao ponizna majka s djecom.

Sada kada sam se počeo obraćati Ruburt i Josephu od njih sam skrio činjenicu mojih brojnih života. *(Osmijeh):* Posebno Ruburt nije prihvaćao reinkarnacije, pa bi ideja o takvim višestrukim životnim iskustvima njemu bila vrlo skandalozna.

Vremena, imena i datumi nisu ni blizu toliko važni kao iskustva, a i previše ih je da bismo ih ovdje sve pobrojali. Međutim, pobrinut ću se za to u nekom vremenu kada će ona biti potpuno dostupna. Neke od njih sam bio iznio u seansama Ruburtovog tečaja, a neka od njih pojavila su se u samom *Sethovom materijalu.*

Nadam se da će u knjizi o reinkarnaciji svaka pojedina moja prethodna osobnost govoriti sama za sebe, jer one trebaju svoju priču ispričati same. Trebali biste, stoga, shvatiti kako sve te osobnosti i dalje postoje i da su nezavisne. I dok je ono što ja jesam nekad bilo sadržano unutar tih osobnosti, ja sam njima bio samo sjeme. Govoreći vašim rječnikom, ja se mogu sjetiti tko sam bio. No u važnijim razinama te osobnosti trebaju govoriti u svoje ime.

Možda ćete ovdje vidjeti analogiju kada ovu situaciju usporedite s dobnom regresijom pod hipnozom. Ipak, ove osobnosti nisu zaključane unutar onoga što ja jesam. One su napredovale sukladno vlastitom načinu. One se ne negiraju, odnosno ne isključuju. Mojim rječnikom, one supostoje sa mnom, ali na drugom sloju stvarnosti.

Sada, odmorite se.

(22:56. Jane kaže kako je doista bila isključena. Kao što se katkad dogodi, dok smo pričali počele su joj se vraćati slike i pamćenje povezani s materijalom. Doživjela je osjećaj širenja, dojam velike svjetine. Potom se sjetila smrdljive štale s nečistom slamom i „tri čovjeka koji su nosili prljavu smeđu odjeću prilično grube tkanine".

Jane je sjedila napola u transu, „vidjevši više toga nego u samoj seansi". Kao da se svjetlo unutar nje fokusiralo na jedno malo područje. Vidjela je kako mast ili vosak svijeće pada na odjeću jednoga od njih i ostavlja na njoj mrlje. U toj su štali bile dugačke ovalne bale slame, naslagane jedne na druge „kako bi ostale suhe, sve do visoko pod krovom. Sve su bale bile povezane, ali ne i pokrivene."

Sada je namirisala nešto vrlo pokvareno. „Seth ima u svojoj robi neku vrstu sapuna, neku odvratnu mješavinu lužine i ružine vodice." - rekla je u nevjerici, a nos joj se mrštio. „Nalazio se u nekoj vrsti pletene vreće, dvostruke vreće poput onih koje se prebacuju preko konja.... Gotovo da je mogu vidjeti ispred sebe. Mogao bih nacrtati njezin oblik, iako to i nije baš teško.

„To je to, sve ovo se otvorilo nakon što ste počeli o tome govoriti." - rekla je na kraju. „Nisam imala nikakve veće vizije i nisam znala koliko da idem za tim. Kada sam vidjela dvostruku vreću vidjela sam samo to"....

Jane je sada bila očito daleko opuštenija nego kada je počinjala s ovim poglavljem. Opušteno je zijevala, nekoliko puta za redom, a oči su joj se vlažile. Predložio sam kraj seanse, ali je ona željela nastaviti. Nastavak u 23:19.)

U nekoliko sam života bio svjestan svojih „prošlih postojanja". Jednom sam se kao redovnik našao kako prepisujem rukopis koji sam bio sam napisao u prošlom životu.

Često mi je dana sklonost velikoj tjelesnoj masi, kao i sama ta masa. Dvaput sam umro od gladi. Uvijek sam svoje živote shvaćao kao vrlo poučne, govoreći vašim rječnikom, nakon njih. Uvijek je između života dolazila lekcija u kojoj bi trebalo pratiti misli i događaje koji su „doveli do određenog kraha".

Nijedna me od mojih smrti nije iznenadila. Tijekom toga sam procesa osjetio neizbježnost, prepoznavanje, pa čak i osjećaj bliskosti: „Jasno, i ova određena smrt je moja i ničija više". I tada sam prihvaćao najbizarnije okolnosti, osjećajući gotovo savršenost. Život se ne može pravilno završiti bez smrti.

Tu je i snažan osjećaj poniznosti, kao i snažan osjećaj uzvišenja dok unutarnje sebstvo u trenutku smrti osjeća svoju slobodu. Sve su moje smrti bile prirodan nastavak mojih života, na način da mi se činilo kako nije niti moglo biti drukčije.

(Duga pauza u 23:29.) Odaberem li, govoreći vašim rječnikom, mogu otpustiti bilo koji dio tih postojanja, ali te osobnosti nastavljaju svojim putem. Razumijete li me?

(„Da.")

Na subjektivnoj razini ja sam u svim svojim životima djelovao kao učitelj i kao Govornik. U nekoliko vrlo intuitivnih postojanja te sam činjenice bio svjestan. Vi još uvijek ne razumijete veliku važnost druge strane svijesti. Pored vaše objektivne uloge u svakom životu, vaši reinkarnacijski izazovi uključuju i vaša stanja spavanja, ritmove kreativnosti koji teku i kopne ispod svijeta svakodnevice kakav poznajete. Tako sam ja na taj način postao vrlo uspješan kao Govornik i učitelj u nekoliko života koji su, s druge strane, izvanjski bili nezanimljivi.

Moj utjecaj, rad i briga u takvim su slučajevima bili daleko veći no što su to bila moja tiha objektivna zanimanja. Dajem vam ovu informaciju u nadi da će vam pomoći razumjeti pravu prirodu vaše vlastite stvarnosti. Ipak, moja reinkarnacijska postojanja ne definiraju što ja jesam, niti vaša definiraju vas.

Sada možete uzeti pauzu ili završiti seansu, kako želite.

(„Napravit ćemo pauzu." 23:35. Kada osjetim da bi se Jane mogla odlučiti na nastavak seanse, umjesto za kraj seanse ja zamolim za pauzu. Prijenos je bio spor, a Jane je znala da nije dugo bila odsutna.

„Ne znam što da činim, vezano za nastavak." - rekla je nakon što smo kratko razgovarali. „Znam što je Seth planirao, ali ne znam kako je to mislio izvesti."

„O čemu je riječ?" Ne razumijem..."

„Pustit će Setha Dva da se javi."

O Sethu Dva konkretnije se pisalo u 17. poglavlju Janeine knjige Sethov materijal. *Ova osobnost povremeno govori na tečajevima ESP-a, a relativno rijetko i na našim privatnim seansama. U nacrtu koji je Seth za ovu knjigu dao prije no što ju je počeo diktirati navedeno je kako će se govoriti o Sethu Dva. Neka od naših pitanja za 20. poglavlje ticala su se i Setha Dva. Na trenutak sam zaboravio i na jedno i na drugo, pa sam stoga bio iznenađen.*

No sada, u 23:40 Jane nije znala da li da ovu seansu završi, kao što sam ja predlagao, ili da je nastavi. Na kraju je odlučila da „samo neko vrijeme sjedi na miru". Zatim: „Ne znam da li da prekinem ili ne, moglo bi trajati još sat vremena..." Rekao sam joj da sam ja spreman ako je i ona za. Seth je nastavio u 23:45.)

Sada, duša poznaje samu sebe i nije zbunjena pojmovima i definicijama. Nadam se da ću vas, upoznavajući vas s prirodom svoje vlastite stvarnosti, naučiti i o prirodi vaše stvarnosti.

Niste vezani ni za koju kategoriju ni kutak postojanja. Vaša se stvarnost ne može mjeriti, jednako kao ni moja. Nadam se ću vam ovom knjigom pojasniti djelovanje svijesti i osobnosti te da ću vam proširiti koncepte.

Sada počinjem govoreći tome da ovaj materijal diktiram kroz usta žene kojoj sam prilično naklonjen. Dopustite mi da vam sada kažem kako su uključene i druge stvarnosti. Sljedeće će odlomke pisati jedna druga osobnost, koja je relativno u istom odnosu prema meni u kakvom sam ja prema ženi kroz koju sada govorim.

(Pauza u 23:51. Sada sam promatrao preobrazbu kroz koju je Jane počela prolaziti dok se naš poznati Seth povlačio i počeo se pojavljivati Seth Dva. U isto sam vrijeme znao da Jane subjektivno doživljava osjećaj kao da joj se neki „konus" ili „piramida" spuštaju na vrh glave. Jane mi je često pričala o tome da kada osjeća da joj Seth dolazi na vrlo topao, živ i prijateljski način usput osjeća kako svijest izlazi iz nje da bi se susrela sa Sethom Dva – „uz nevidljivu piramidu kao struja zraka kroz cijev". Tada ne zna ni kamo ide, ni kako će se vratiti. Izgleda kao da ostavlja vlastito tijelo.

Jane je u svojoj ljuljački sjedila vrlo ležerno, podlaktice je držala na naslonima za ruke, a noge je ispružila na sagu. Bila je to vlažna noć. Prozor u našoj dnevnoj sobi bio je otvoren, a sada sam postao svjestan i buke prometa. Čuo sam kako se netko kreće u stanu iznad.

Janeine su oči bile zatvorene, ali ih je povremeno samo malo otvarala. Dok je govorila za Setha Dva blago se smiješila. Glas koji je počeo iz nje izlaziti bio je vrlo visok, vrlo udaljen i služben te tih i s malo naglasaka. Svaku je riječ izgovarala pažljivo i promišljeno, gotovo nježno. Činilo se kao da Seth Dva nije sasvim upoznat s glasnicama ili riječima, kao da mu je pravilna upotreba ovih mehanizama zadavala dosta muke. Kontrast ova dva Setha nije mogao biti veći.)

Mi smo glasovi koji govore bez vlastitih jezika. Mi smo izvor one energije iz koje vi dolazite. Mi smo stvaraoci, ali i mi smo bili stvoreni. Zasijali smo vaš svijet kao što ste vi zasijali druge stvarnosti.

Govoreći vašim povijesnim pojmovima, mi ne postojimo, niti smo materijalno postojanje poznavali. Naša je radost stvorila zanesenost iz koje dolaze vaši svjetovi. Naše je postojanje takvo da s vama moramo komunicirati kroz druge.

Nama verbalni simboli ne nose nikakva značenja. Naše se iskustvo ne može prevesti. Nadamo se da se može prevesti naša namjera. U golemu i nepreglednu rasponu svijesti sve je moguće. U svakoj misli postoji značenje. Mi vaše misli doživljavamo kao svjetla. Ona oblikuju uzorke. *(Riječi su bile razdvojene na slogove koji su svaki bili vrlo pažljivo izgovoreni.)*

Zbog poteškoća u komunikaciji nama je gotovo nemoguće objasniti svoju stvarnost. No znajte barem da postojimo. Mi vam šaljemo neizmjernu životnu snagu i podržavamo sve strukture svijesti koje su vam poznate. Nikada niste sami. *(Pauza)* Uvijek smo vam slali emisare koji razumiju vaše potrebe. Iako nas vi ne poznajete, mi bdijemo nad vama.

Seth je mjesto u mojoj svijesti, u našoj svijesti. On je naš drevni dio. *(Pauza)* Mi smo odvojeni, ali i ujedinjeni. *(Duga pauza)* Uvijek duh oblikuje meso.

(00:06. Ovo je bio kraj seanse. Kao i obično kada govori Seth Dva, kraj dođe nenajavljeno i bez ikakve topline i emocionalne izmjene koja se često dogodi između Setha, Jane i mene.

Janeine su oči bile teške. Nekoliko se minuta mučila da ih drži otvorenima. Svoj položaj u ljuljački tijekom čitave seanse nije mijenjala, a doživjela je i uobičajeno iskustvo konusa. Morao sam katkad zamoliti da se ponovi riječ ili dvije, kada bi ih buka prometa nadglasala.)

589. SEANSA, SRIJEDA 4. KOLOVOZA 1971. 21:04

(Za promjenu, za ovu smo seansu bili spremni rano navečer. Rekao sam Jane da se nadam kako će Seth govoriti o snu koji je sinoć usnula. U njemu smo se našli nas dvoje, a sam san bio je vrlo optimističan. Bio sam siguran kako se, simbolički, san bavi našim radom. Seth je ovaj san analizirao na kraju seanse, tako da je taj materijal izbrisan iz diktata njegove knjige.

Kako se približavalo devet navečer, Jane je počela zauzimati tipičan stav. Kako je sjela i čekala, postala je tiha i počela je svojim poluzatvorenim očima bacati pogled u stranu. Činilo se da je pozorno očekivala određeni subjektivni signal. Onda mi je rekla da je Seth „tu negdje" i da će seansa početi svakoga trena. Kada je skinula svoje naočale i stavila ih na stolić za kavu ispred sebe već je bila u transu. U početku je govorila prilično sporo.)

Sada, nastavit ćemo. Neke se vrste svijesti ne mogu protumačiti u materijalnom smislu. „Osobnost" koja je proizvela tekst što ste upravo pročitali jedna je od takvih svijesti.

Kao što sam već spomenuo, između te osobnosti i mene postoji ista povezanost kao i između Ruburta i mene. No govoreći vašim rječnikom, Seth Dva daleko je više odvojen od moje stvarnosti no što sam ja odvojen od Ruburtove. Setha Dva možete zamisliti kao budući dio mene, ako vam je tako lakše, ali zapravo je riječ o još mnogočemu.

Ja se sam ovdje služim jednostavnim pojmovima kako bih ove ideje pokušao i uspio razjasniti. Dok se nalazi u transu Ruburt me može kontaktirati. U stanju koje je na neki način <u>slično</u> transu ja mogu kontaktirati Setha Dva. Mi smo povezani na načine koje je teško objasniti,

ujedinjeni smo u mrežama svijesti. Moja stvarnost, stoga, uključuje ne samo reinkarnacijske identitete nego i druge *gestalte* postojanja koji ne moraju nužno imati bilo kakve materijalne povezanosti.

Isto se odnosi i na sve čitatelje ove knjige. Tako da je duša neograničena. Ona nije zatvoreni duhovni ni psihički sustav. Pokušao sam vam pokazati kako duša nije nešto zasebno i odvojeno od vas. Nije od vas odvojena više no što je od vas odvojen – velikim slovom – Bog.

Nije nužno stvarati zasebnog boga koji postoji izvan vašeg svijeta i odvojeno od njega, niti je potrebno o duši razmišljati kao o nekom odvojenom entitetu. Bog, odnosno Sve Što Jest, intiman je dio vas. „Njegova" energija oblikuje vaš identitet, a vaša je duša na isti način dio vas.

(21:18.) Moje osobne reinkarnacijske osobnosti, moguća sebstva, pa čak i Seth Dva, i sada postoje unutar mene, kao što i ja postojim unutar njih. Govoreći vašim rječnikom, Seth Dva je napredniji. Govoreći vašim rječnikom, on je više stran jer se s vašim materijalnim postojanjem ne može toliko povezati koliko, zahvaljujući svojim iskustvima u njoj, mogu ja.

No moja iskustva svejedno obogaćuju Setha Dva, a njegova iskustva obogaćuju mene u toj mjeri da ih mogu uvidjeti i prevesti ih za vlastitu upotrebu. Isto tako se Ruburtova osobnost širi u odnosu sa mnom, a u tom iskustvu dobivam i ja, kao što i najbolji učitelj uči iz svih dimenzija djelovanja.

Govoreći na višoj razini, moja duša uključuje moje reinkarnacijske osobnosti, Setha Dva i moguća sebstva. Ja sam, usput, svjestan svojih mogućih sebstava, jednako kao što sam svjestan svojih reinkarnacijskih postojanja. Vaš je koncept duše, jednostavno, vrlo ograničen. Ja sada ne govorim u smislu skupnih duša, iako se i tako može tumačiti.

Svaki „dio" duše sadržava cjelinu, siguran sam da će vas ovaj koncept preneraziti. Kako ćete biti sve svjesniji svoje vlastite subjektivne stvarnosti, tako ćete i upoznavati sve veći dio vlastite duše. Kada razmišljate o duši kao o zatvorenom sustavu vi je takvu i doživljavate i uskraćujete si znanje o njezinoj višoj kreativnosti i značajkama.

(21:27.) Seth Dva jest – donekle, i govoreći vašim rječnikom – ono što ću ja postati, a opet, kada ja postanem ono što on jest, on će biti nešto drugo. Na isti način sada Ruburt može postati što ja jesam, no onda ću ja već biti nešto bitno drukčije.

Svi ste vi uključeni u istu vrstu odnosa, bez obzira na to jeste li toga svjesni. Iako vam se čini kako reinkarnacijska postojanja uključuju prošle i buduće događaje, ta su postojanja paralelna i bliska vašim vlastitim sadašnjim životima i svijesti. Ostali aspekti vašeg višeg identiteta postoje, relativno govoreći, uz i oko njih.

(Jane je koncentrirano govorila za Setha dok su joj oči bile vrlo tamne i širom otvorene. Napravila je nekoliko širokih kružnih pokreta zrakom.)

Odgovori na pitanje prirode stvarnosti, unutarnje poznavanje Svega Što Jest, koje svi vi tražite, nalazi se unutar vaših sadašnjih iskustava. Nećete ga pronaći izvan sebe nego kroz unutarnje putovanje vlastitom nutrinom, kroz samoga sebe i kroz svijet kakav poznajete.

Samo trenutak. *(Pauza traje jednu minutu, a Janeine su oči zatvorene; 21:32.)*

Jednom sam bio majka dvanaestero djece. Bila sam neuka u smislu obrazovanja, nimalo lijepa (osobito u starosti), neotesana po temperamentu, a glas mi je bio grub. Živjela sam u šestom stoljeću u blizini Jeruzalema. Djecu sam začela s različitim očevima. Činila sam sve što sam mogla da im pružim sve potrebno.

Ime mi je bilo Marshaba. Živjeli smo gdje god smo mogli, skvotirali smo kućne veže i na kraju smo svi prosjačili. No u takvom postojanju materijalni je život imao kontraste i veću oštrinu no ikada ranije. Korica kruha bila mi je ukusnija od bilo kojeg kolača koji sam ikada probao u ranijim životima, koliko god ti kolači bili lijepo ukrašeni.

Kada su se moja djeca smijala mene bi preplavljivala sreća, a usprkos našoj oskudici svako je jutro bilo prava proslava i iznenađenje što nismo umrli u snu, da nitko nije podlegao gladi. Taj sam život odabrao namjerno, kao što je i svatko od vas odabrao svoj, a to sam učinio jer sam zbog prethodnih života postao previše bahat i flegmatičan. Bio sam prezaštićen. Nisam više bio jasno usredotočen na prave spektakularne materijalne divote i doživljaje kakve nam Zemlja može pružiti.

Iako sam često vikao na svoju djecu i katkad zbog teških vremenskih neprilika vrištao od bijesa, bio sam potpuno svjestan i prisutan u čudesnosti postojanja i više sam naučio o duhovnosti nego dok sam živio kao svećenik. Ne želim reći kako siromaštvo nužno vodi do istine ili da patnje koriste duši. Mnogi koji su živjeli u istim uvjetima kao i ja tada nisu mnogo naučili. No ovo sve znači da ste svi vi odabrali upravo ove životne uvjete u kakvima živite zbog svojih vlastitih razloga, znajući unaprijed gdje leže vaše slabosti i kvalitete. *(Pauza)*

U *gestaltu* moje osobnosti – budući da sam, govoreći vašim rječnikom, kasnije živio bogatijim životima – ta je žena ponovno živjela u meni – kao što, na primjer, dijete živi u odrasloj osobi – i punila me zahvalnošću, uspoređujući kasnije okolnosti s ranijim postojanjima. Ona me je tjerala da bolje iskoristim svoje prednosti.

Tako isto i u vama, govoreći na višoj razini, odjednom postoje vaša razna reinkarnacijska postojanja. Da ponovno upotrijebim analogiju odrasloga doba: to je kao da je dijete unutar vas dio vašeg vlastitog pamćenja i iskustva, a opet na drugi način vas je i ostavilo same, kao da ste vi samo odrasla osoba u koju je to dijete 'izraslo'. Tako su ljudi koji sam ja bio otišli svojim putem, a opet su dio mene i ja sam dio njih.

Ja živim u pamćenju Setha Dva, kao sebstvo iz kojega je on potekao. A opet, sebstvo koje ja jesam sada nije sebstvo iz kojega je on potekao. Ove su vam rečenice čudne samo zbog vaših krutih predodžbi o vremenu i svijesti, jer se u širemu kontekstu, i opet, i ja sjećam Setha Dva. Stoga su sve ove povezanosti otvorene. Svi psihološki događaji utječu na sve ostale.

Možete se sada odmoriti.

(Meni, glasnije): Ako nešto ne razumiješ do kraja reci, jer ako ti ne razumiješ, neće ni čitatelji.

(„Dobro." 21:55. Jane nije imala sliku žene o kojoj je Seth govorio. Sjetila se kako je Seth, u ranijim seansama, govorio o minimalno tri reinkarnacijska postojanja za većinu entiteta – i kako je bila „osupnuta" kasnije kada je počela shvaćati da je Seth živio mnogo života. Ona sada ideju o istovremenosti „reinkarnacijskih" života smatra sasvim prihvatljivom; ona se uklapa u njezin emocionalni i intelektualni temperament. Kada je seansa započela Jane je osobito smetalo to što su banalne i popularne ideje – kako ih je ona nazivala – o reinkarnaciji pomiješane, kao što i jesu, s idejama o dobru i zlu, kazni itd.

„Cijelim srcem prihvaćam Sethovu izjavu kako je reinkarnacija mit jednako kao i činjenica." - rekla je sada pozivajući se na jednu seansu na tečaju ESP-a. U toj je seansi 4. svibnja 1971. Seth rekao i: „Ono što vi razumijete oko reinkarnacije i o povezanim pojmovima vremena doista je vrlo pojednostavljena priča.... Reinkarnacija je, na svoj način, isto tako jedna parabola. Čini se da je vama vrlo teško razumjeti da živite u mnogim stvarnostima i u mnogim stoljećima - odjednom...." 22:22 nastavak sporijim tempom.)

Sve postojanje i sve svijesti međusobno su isprepletene. Samo kada o duši razmišljate kao o nečem drukčijem, odvojenom, a time i zatvorenom, navodite se na stav kako je odvojen i bog – osobnost koja se čini odvojenom od kreacije.

Sve Što Jest dio je kreacije, ali i više od toga što vama kreacija odnosno stvaranje predstavlja. Postoje piramidni *gestalti* koje je nemoguće opisati, a čija svjesnost uključuje znanje i iskustvo koji bi se vama činili kao ogroman broj drugih stvarnosti. U smislu u kojem govorim radi vaše koristi, njihova bi sadašnjost mogla, primjerice, obuhvaćati život i smrt vašeg planeta u samo jednom trenutku njihova „vremena". Postojanje Setha Dva nalazi se na vanjskom rubu jedne takve galaksije svijesti.

(Pauza u 22:30.) Kada govori Seth Dva, Ruburt je na početku svjesna sljedećeg: Njegova se svijest isteže prema gore, slijedeći unutarnju psihičku putanju, nešto poput energizirane cijevi, sve dok ne dođe do točke iz koje jednostavno ne može dalje. Tada mu se čini kako njegova svijest izlazi iz tijela kroz nevidljivu piramidu čija se otvorena gornja površina proteže daleko u svemir.

Ovdje se čini kako on stvara kontakt s impersonalnim simbolima čije se poruke nekako automatski prevode u riječi. Ta je točka ustvari kolebanje dimenzija, mjesto između sustava, mjesto koje se više tiče energije i psihološke stvarnosti nego prostora, jer prostor je beznačajan.

U takvim sam trenucima ja gotovo uvijek prisutan kao prevoditelj. Za ovu je komunikaciju nužno moje znanje o ovim stvarnostima.

(Duga pauza) Seth Dva služi se potpuno drukčijim nizom simbola i značenja, tako da se u ovom slučaju događaju dva prijevoda: jedan radim ja, a drugi Ruburt.

Nadamo se da će se na ovaj način prenijeti neki određeni koncepti koji se ne mogu prenijeti nikako drukčije. Ovo miješanje stvarnosti i iskustva, ove poruke upućene iz jednog sustava u drugi, događaju se neprestano na razne načine, pojavljujući se u vašemu svijetu pod ovom ili onom krinkom, kao nadahnuća raznih vrsta. Drugim riječima, imate stalnu pomoć.

No vi se služite i vlastitim sposobnostima jer vaše vlastite karakteristike uvelike određuju količinu pomoći koju primate. Simbolizam koji opaža Ruburt kada Seth Dva govori dobro funkcionira, no izvanjsko je ujedno i unutarnje, pa svijest putuje prema unutra isto toliko koliko se njemu čini da putuje prema van.

Takvi su kontakti i znanje dostupni svakom pojedincu. Sve Što Jest obraća se svim svojim dijelovima, ne zvukom, trubama i fanfarama izvana nego svoje poruke komunicira kroz živu tvar duše svih svijesti.

Sada, želiš li da poradimo na onom snu predlažem da za večeras završimo diktiranje. Možete se malo odmoriti ili mogu započeti s tumačenjem, kako želite.

(22:45. „Možeš početi.")

Samo jedan trenutak. *(Pauza)*

(Seth je zatim predao dvije izvrsne stranice materijala koji je objašnjavao Janein san. Seansa je završila u 23:05.)

590. SEANSA, PONEDJELJAK 9. KOLOVOZA 1971. 22:05

(Ova je seansa započela kasno navečer jer smo Jane i ja najprije bili na proslavi koja je kao iznenađenje priređena povodom 25. godišnjice vjenčanja jednoga polaznika tečaja ESP-a. Proslava je bila baš uspješna.

Za večerom smo raspravljali o vremenima koje nam je Seth spominjao vezano za njegov život u ulozi pape, kako u seansi na tečaju ESP-a 25. svibnja 1971., tako i u 588. seansi u ovom poglavlju. Kada sam se pitao jesam li u pravu misleći da se Sethova papinska inkarnacija odigrala u četvrtom stoljeću, Jane je rekla kako ona „ima" 325. godinu. To je izgledalo kao potvrda. Dodatno smo se iznenadili što je Seth u večerašnjoj seansi dao još neke podatke vezane za taj život.)

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Bilo je četvrto stoljeće.

(„Hvala.")

Nekoliko dodatnih napomena radi vašeg vlastitog nauka. Često su u to vrijeme, a i neko vrijeme nakon toga, zapisi bili prilično nepouzdani. Bili su mijenjani. Katkad se ime jednog čovjeka navodi za vladavinu koja pokriva neki raspon godina.

Izvorni je čovjek možda bio ubijen, a njegovo je mjesto možda zauzeo netko drugi, nastavljajući kao da nije bilo nikakve promjene, sve dok se narod nije brinuo. Česta je metoda bila otrov, a čak ni oni koji su sumnjali što se događa nisu se usudili progovoriti.

Zapisi bi govorili o vladavini jednoga pape, no u to su se vrijeme na njegovu mjestu možda izmijenile dvije, tri ili čak četiri osobe. U takvim je situacijama ključ bila promjena politike, kolebanje.

Daj nam sada malo vremena. *(Pauza u 22:11.)* Postojali su i ljudi zvani „Mali pape" koji su prolazili ambicioznu obuku. Ukoliko su dobili svoju ozbiljnu priliku, vidite, nagrade za njihove sljedbenike bile bi velike. Ovi muškarci, usput rečeno, nisu bili ništa lošiji u svojim djelima od ostaloga naroda. Samo im je njihov položaj dao veći zamah.

Vezano za moj vlastiti život u to vrijeme, pojavile su se godine 325. i 375. Ponavljam, imena i datumi meni sada ne znače mnogo. U tom sam životu naučio razumjeti međudjelovanje muškaraca i njihovih ambicija, prostor koji često postoji između ideala i stvarnih postupaka.

Morate shvatiti i kako je politika u to doba bila legitimna produžena ruka crkve i da se od crkvenih osoba očekivalo da budu izvrsni političari. Čini se kako sam, u to isto doba, neko vrijeme proveo u mjestu čije ime zvuči kao „Caprina".

(Duga pauza u 22:20.) Važan mi je bio jedan rođak ili brat. On se našao u nekim velikim nevoljama kada su ga u Španjolskoj uhvatili u nekim mutnim poslovima.

U to je doba postojala tajna skupina koja se nazivala „Sljedbenici majčinstva Božjeg". Smatrani su hereticima, a meni je nekoliko puta uručena peticija usmjerena protiv njih. Ovo je škodilo položaju „Djevice Marije" u sklopu crkvene dogme.

Sada smo gotovi s tim bilješkama, pa se možete odmoriti.

(22:25. „Znala sam da to radi." - rekla je Jane i dodala kako se samo prepustila. Govorila je prilično sporo, ali se ubrzala kada je u 22:32 nastavila.)

Sada, nastavit ćemo s diktiranjem.

Vi se ne morate izgubiti u Svemu Što Jest. Aspekti vaše osobnosti kako je vi sada razumijete ostat će sačuvani. Sve Što Jest stvaralac je individualnosti, a ne sredstvo njezina uništenja.

Moje se vlastite „ranije" osobnosti nisu izgubile u meni ništa više od vaših „prošlih" osobnosti. Sve one žive i dalje. Sve idu svojim putem. Vaše „buduće" osobnosti jednako su stvarne kao i vaše prošle osobnosti. Nakon nekoga vremena ovo vas više neće brinuti. Izvan reinkarnacijskog okvira ne postoji smrt kakvom je vi zamišljate.

A moj vlastiti okvir doživljavanja više nije usredotočen na moja reinkarnacijska postojanja. Svoju sam pozornost usmjerio drugdje.

Budući da su svi životi istovremeni i sve se događa odjednom, sve su podjele psihološke prirode. Ja postojim ovakav kakav jesam dok i moji reinkarnacijski životi – govoreći vašim rječnikom – isto tako

i dalje postoje. No sada se ja o njima ne brinem nego svoju koncentraciju okrećem u druga područja djelovanja.

(22:41.) Osobnost se mijenja, bila ona u tijelu ili izvan njega, tako da ćete se vi nakon smrti mijenjati jednako kao i za života. U tom je smislu smiješno inzistirati na tome da nakon smrti ostanete isti kakvi ste sada. To je isto kao da neko dijete kaže: „Ja ću odrasti, ali nikada neću promijeniti mišljenja koja imam sada". Multidimenzionalne kvalitete psihe omogućuju doživljavanje beskrajne sfere dimenzija. Doživljaj jedne dimenzije nikako ne negira postojanje u drugoj dimenziji.

Vi ste dušu pokušavali ugurati u uske koncepte prirode postojanja, tjerajući je da slijedi vaša ograničena vjerovanja. Vrata duše otvorena su i vode ka svim dimenzijama doživljaja.

(22:50.) Međutim, smatrate li kako je sebstvo kakvo vi poznajete vaš krajnji doseg ili vaša sveukupnost onda vi isto tako svoju dušu zamišljate kao jedan ograničen entitet vezan za svoje sadašnje aktivnosti u samo jednom životu, entitet kojemu će se sukladno tome nakon smrti suditi na temelju uspjeha u nekoliko beznačajnih godina.

Ovo je na mnogo načina ugodan koncept, iako nekima može biti i prilično zastrašujuć zbog svojih konotacija o vječnom prokletstvu. A to je i jedna daleko preuredna ideja koja dira u samo bogatstvo ljepota smještenih u srcu božanske kreativnosti. Duša postoji i sa i bez podrške materijalnog života kakvoga vi poznajete. Vi niste temeljem toga što posjedujete vječnu unutarnju svijest odvojeni od životinja i ostatka postojanja. Takva se svijest nalazi unutar svih živih bića i u svim oblicima.

Možete se sada odmoriti.

(22:55. Poslije se pokazalo da je ovo bio kraj seanse.)

591. SEANSA, SRIJEDA 11. KOLOVOZA 1971. 21:03

(I opet smo imali kratku seansu. Jane i ja usput smo se potpuno navikli na život uz Sethovo pisanje knjige; počeli smo se veseliti svakom pojedinom napretku. Osim sada... „Gotovo da ne želim održati ovu seansu." - rekla je Jane dok smo čekali da dođe devet sati. „Osjećaj je stvarno smiješan, gotovo nostalgičan. Mogu osjetiti – zapravo, znam – da će Seth uskoro završiti svoju knjigu, možda i večeras, a vjerojatno ne želim da se to dogodi." Takve je osjećaje spominjala i ranije, kada je Seth počeo raditi na posljednja dva poglavlja.)

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada, nastavit ćemo s diktatom. *(Jane je sada bila prilično brza, a glas joj je bio tih.)*

Ovo sam poglavlje naslovio „Pozdrav i upoznavanje". Pozdrav dolazi od mene, jer ja ovu knjigu upravo dovršavam. Upoznavanje se odnosi na sve čitatelje, jer se nadam da ćete sada biti spremni susresti se oči u oči s višom razinom razumijevanja toga tko ste i što ste.

Stoga bih vas želio predstaviti vama samima.

Nećete sebe pronaći trčeći od učitelja do učitelja, čitajući knjigu za knjigom. Sebe nećete susresti slijedeći neku od određenih specijaliziranih metoda meditacije. Svoju stvarnost možete doživjeti jedino gledajući tiho unutar sebe kakvog poznajete, zajedno s postojećim vezama između vašeg sadašnjeg, odnosno trenutnog sebstva i unutarnjeg identiteta koji je višedimenzionalan.

Za to mora postojati volja, spremnost prihvaćanja i prepuštanja, želja. Ne date li si vremena za ispitivanje vlastitih subjektivnih stanja ne možete se ni žaliti ako vam se učini da vas toliko odgovora zaobilazi. Teret dokaza vrijednosti vašeg vlastitog postojanja ne možete prebaciti na drugu osobu, ne možete očekivati da će vam to dokazati neki drugi čovjek, pa ni učitelj. Takav je postupak osuđen voditi vas iz jedne subjektivne zamke u drugu.

Dok sjedite i čitate ovu knjigu unutarnja se vrata otvaraju. Vi samo trebate doživjeti sadašnji trenutak kakav poznajete koliko god potpuno možete, jer takav trenutak materijalno postoji unutar ove prostorije ili vani na ulici vašega grada. Zamislite doživljaj kakav u jednom trenutku postoji na cijelom planetu, a zatim pokušajte doživjeti vaše vlastito subjektivno iskustvo kakvo postoji u sadašnjem trenutku, a opet mu izmiče i onda to umnožite brojem živih pojedinaca.

Već će vam samo ova vježba otvoriti percepciju, povećati svjesnost i automatski proširiti doživljaj vlastite prirode.

A „vi", koji ste sposobni za takvo širenje morate biti daleko kreativnije i višedimenzionalnije osobnosti no što ste ranije zamišljali. U upoznavanju vlastite stvarnosti pomoći će vam i mnoge vježbice koje sam vam ranije u knjizi predlagao, dat će vam izravno iskustvo prirode vaše duše, odnosno entiteta i povezat će vas s onim dijelovima vašega bića iz kojeg izvire vaša životna snaga. Vlastita iskustva, odnosno doživljaje prošlih reinkarnacijskih sebstava ili mogućih sebstava

možete, ali i ne morate imati. Možda ćete se, a možda i nećete, uhvatiti kako djelujete na promjenu razina svijesti.

Svakako će većina mojih čitatelja imati uspjeha s nekima od predloženih vježbi. One nisu teške i svi ste ih sposobni provoditi.

No svaki čitatelj mora vlastitu životnu snagu ovako ili onako osjetiti sam, na njemu sasvim nov način, i unutar sebe pronaći putove širenja i otvaranja kojih ranije nije bio svjestan. Sama priroda ove knjige te metoda njezina nastajanja i prijenosa same bi po sebi trebale jasno istaknuti činjenicu da ljudska osobnost ima daleko više mogućnosti no što joj se inače priznaje. Do sada ste već trebali shvatiti kako nisu sve osobnosti materijalno ostvarene. Isto tako je i ovu knjigu začela i napisala jedna nematerijalna osobnost, a zatim ju je i učinila materijalnom, a isto tako i svi vi imate pristup većim mogućnostima i metodama komunikacije no što ih se inače prihvaća.

Nadam se da je na ovaj ili onaj način ova moja knjiga svima vama dala jedan uvod u unutarnji multidimenzionalni identitet koji jest vaš vlastiti identitet.

(Glasnije): I to je, moji dragi prijatelji, kraj diktata. Knjiga je dovršena.

(„Izvrsno, Seth.")

Možete se sada odmoriti. Doista ste to zaslužili.

(21:30. Kraj knjige došao je naglo, iako smo za njega bili spremni. Nakon što je izašla iz transa, Jane je ponovno izrazila svoje osobno žaljenje što je Sethova knjiga dovršena, iako je to zapravo i bio naš cilj. „Što će on učiniti sada?" - pitala je. „Znaš, ne mogu doista povjerovati da je gotovo."

(„Morat ćemo jednostavno pričekati da vidimo."- odgovorio sam. Malo smo se našalili oko toga što bi se moglo dogoditi u sljedećoj seansi, ali sam vidio da Jane zapravo nije previše bilo do šale. Sethova knjiga već sadržava toliko ideja za buduće seanse da bi nam problem bio odabrati čime se najprije pozabaviti, a imali bismo i mogućnost, na što nismo bili navikli, da ta istraživanja provodimo kada nam to najbolje odgovara.

Jane je sada progovorila: „Pokušavam se opustiti.... Mislim da Seth ima nešto za tebe, tiče se biblijskih vremena; Raspeće.... Stvar je u tome da ja znam što će ti Seth početi govoriti, ali je to zbunjujuće. Ne zvuči dobro."

„Pa, dobro je znati da nisi ostala bez riječi." - rekao sam. Sljedeći materijal navodimo jer on nadopunjava Sethove podatke iz 21. poglavlja. Nakon što je Seth započeo to poglavlje Jane i ja smo shvatili kako bismo

se lako zainteresirali za biblijsku povijest, ali je vrijeme za učenje brzo prošlo. Nastavljamo sporijim tempom u 21:50.)

Sada, radi vašega nauka:

Krist, povijesni Krist, nije bio razapet.... Morat ćete mi sada dati vremena. *(Pauza.)*

On nije imao namjeru umrijeti na taj način, ali su ostali osjećali da je raspeće nužno radi potpuna ispunjavanja proročanstva.

Krist nije u tome sudjelovao. *(Pauza)* Skovana je jedna urota u kojoj je određenu ulogu igrao Juda, a to je bio pokušaj da se Krist učini mučenikom. Odabrali su jednog čovjeka i drogirali ga, zato je bilo nužno pomoći mu nositi križ *(vidi Evanđelje po Luki 23)* – i rekli su mu da je on Krist.

On je to i povjerovao. On je bio jedan od obmanjenih, ali je isto tako vjerovao kako proročanstvo treba ispuniti on, a ne povijesni Krist.

Marija je došla jer je bila puna tuge za čovjeka koji je vjerovao da je njezin sin. Pojavila se zbog suosjećanja. Skupina odgovorna za sve to željela je da izgleda kao da je Krista razapeo jedan određeni dio Židova i nisu nikada ni sanjali kako će se za to „okriviti" čitav židovski narod.

(Pauza u 22:00.) Ovo je teško objasniti, pa čak je i meni teško to razmrsiti.... Grob je bio prazan jer je ta ista skupina ljudi tijelo odnijela. No Marija Magdalena je Krista vidjela, odmah nakon toga *(vidi Evanđelje po Matiji 28). (Duga pauza)* Krist je bio jak medij. Postigao je da se na njegovu vlastitu tijelu pojave rane, a svojim se sljedbenicima prikazivao i u materijalnom tijelu i izvan njega. Pokušavao je objasniti što se dogodilo i razjasniti svoj položaj, no oni koji nisu bili dijelom urote nisu to razumjeli, pa su se njegova obraćanja krivo tumačila.

Petar je triput zanijekao Gospodina Boga *(Evanđelje po Matiji 26)*, rekavši kako ga nije poznavao, jer je prepoznao kako ta osoba nije Krist.

Vapaj „Petre, zašto si me napustio?" došao je iz usta čovjeka koji je vjerovao da je Krist, iz njegove drogirane verzije. Juda je pokušao toga čovjeka prokazati. Znao je za urotu i bojao se da će pravoga Krista uhvatiti. Stoga je vlastima predao čovjeka za kojega se znalo da je Mesija „na svoju ruku" kako bi život povijesnog Krista spasio, a ne ugrozio.

(22:05. Janeina se brzina govora do sada znatno povećala.)

Ipak, simbolički, ideja o raspeću sama po sebi utjelovljuje duboke dvojbe i značenja ljudske psihe, pa je tako i Raspeće samo po sebi

postalo daleko veća stvarnost od stvarnih materijalnih događaja koji su se u to vrijeme odigrali.

Kao što vidite, samo su obmanuti u opasnosti, ili su spremni za takvo samovoljno žrtvovanje, ili ga pak mogu smatrati nužnim. Samo će oni koji su i dalje vezani za ideje zločina i kazne biti privučeni takvoj vrsti religiozne drame i unutar nje pronaći duboke odjeke vlastitih subjektivnih osjećaja.

No Krist je znao, zahvaljujući svojoj vidovitosti, da će se takvi događaji odigrati na jedan ili na drugi način, a znao je i kakve moguće drame mogu iz toga proizaći. Upletenog čovjeka nije bilo moguće razuvjeriti u njegovoj subjektivnoj odluci. Spremalo ga se žrtvovati kako bi se ispunilo staro židovsko proročanstvo i od toga ga se nije moglo odgovoriti.

(22:10.) Kada je na Posljednjoj večeri Krist rekao „Ovo je moje tijelo, a ovo je moja krv" želio je reći kako se duh nalazi u svoj materiji, međusobno povezan, a opet odvojen, i kako je njegov vlastiti duh neovisan o njegovu tijelu. To je bio i njegov način da ukaže kako se on više ne bi trebao poistovjećivati s njegovim tijelom. Jer je znao da mrtvo tijelo neće biti njegovo.

Sve je to pogrešno shvaćeno. Krist je onda promijenio svoje ponašanje, često se svojim sljedbenicima pojavljivao u izvantjelesnim stanjima. *(Vidi Evanđelje po Ivanu 20, 21; po Matiji 28 i po Luki 24.)* Prije toga ovo nije činio u tolikoj mjeri. A želio im je reći i kako nije mrtav, no oni su odabrali shvatiti ga simbolički. *(Pauza u trajanju od jedne minute.)*

Njegova materijalna prisutnost više nije bila potrebna, a pod danim okolnostima bila je čak i smetnja. Jednostavno je se voljno odrekao.

Sada se možete odmoriti.

(„Hvala ti. Ovo je bilo vrlo zanimljivo.")

(22:17. „Vau," - rekla je Jane nakon što je izašla iz transa - „ovo se nikom neće svidjeti. No ja sam se pokušala opustiti i propustiti sve što je dolazilo, jer sam i sama o tim vremenima imala mnogo pitanja...."

Ispitivao sam Jane, ali ona nije zadržala nijednu sliku, niti je mogla upravo prenesenu materijalu išta dodati. Kratak dio koji slijedi odgovara na neka pitanja o kojima smo raspravljali tijekom pauze. Nastavak u 22:28.)

Sada, znao je da ako neće imati rane ljudi neće vjerovati da je to on, jer su bili toliko uvjereni da je umro s tim ranama. *(Vidi Evanđelje*

po Ivanu 20.) One su trebale biti metoda identifikacije koje ne bi bile potrebne nakon što bi objasnio stvarne okolnosti.

Na primjer, jeo je da dokaže kako je i dalje živ *(Evanđelje po Ivanu 21, po Luki 24, itd.),* no oni su to jednostavno shvatili kao znak da i duh može uzimati hranu. Željeli su vjerovati kako je on bio razapet i sada je uskrsnuo.

Sada, završit ću našu večerašnju seansu. A sada vam želim ugodnu večer punu ljubavi.

(„Može. Hvala ti.")

Kaži Ruburt da će biti i drugih knjiga. I zahvaljujem vam na pomoći, suradnji i strpljenju.

(„Godilo mi je ovo činiti.")

Sljedeći ćemo put imati privatnu seansu.

(„Dobro. Laka ti noć, Seth, i hvala ti." Kraj u 22:30.)

(U posljednja je dva poglavlja Seth odgovorio na gotovo sva preostala pitanja s popisa koji smo izvorno sastavili za 20. poglavlje.

Napomena: ne gledajući glavninu, između Evanđelja po Matiji, Marku, Luki i Ivanu postoje mnoge razlike u detaljima. Primjerice, u dijelu Evanđelja po Ivanu (19) kaže se kako je Krist svoj vlastiti križ zaslužio; u Evanđelju po Luki (23), Simon iz Cirene imenovan je kao osoba koja za Krista nosi križ. Vezano za razne aspekte evanđelja, predložena su mnoga složena pitanja i razlozi zbog kojih ih se isplati proučavati: njihova moguća utemeljenost u usmenoj predaji i starijim književnim i dokumentarnim izvorima; postojanje iskaza svjedoka Kristova života u ijednome od njih [primjerice, nedavno se pojavila tvrdnja kako je Evanđelje po Marku pisano samo nekoliko godina nakon Kristove smrti]; mogućnost gledanja na evanđelja samo kao na izraz pojedinih predaja, samo kao na činjenicu i atmosferu Krista, bez obzira na bilo što drugo, itd.

Uz podosta predosjećaja te bez imalo nervoze Jane je sada počela čitati Sethovu knjigu od prve stranice. I bila je zadivljena.)

DODATAK

Seth je ovom Dodatku posvetio tri čitave seanse i dijelove dviju drugih. On uključuje dodatne informacije o nekoliko tema koje su u ovoj knjizi već obrađene kao što su biblijska vremena i zapisi, uloga predmeta kao simbola, reinkarnacija te širenje svijesti. Seanse broj 592 i 594 osobito su intrigantne jer su diktirani materijal naglašavali i slikovito pojašnjavali i događaji koji su se odvijali tijekom njih.

Dodali smo i dijelove šest drugih seansa. Pet njih održane su u sklopu tečaja; jedna je uključena jer je važna za materijal o organizaciji nakon smrti koji je iznesen u devetom poglavlju. Druga sadržava izvrstan opis istinske duhovnosti. U preostalim izvacima iz tečaja Seth odgovara na pitanja koja možda i čitatelji imaju na umu.

Ove seanse ujedno prikazuju i kako se Seth povezuje s drugima u izravnom kontaktu. Jednom je inženjeru dao objašnjenje o pulsiranju atoma, s medicinskom sestrom raspravlja o mentalnom zdravlju, a o agresivnosti s jednim svećenikom, pri čemu su svi oni bili polaznici tečaja. Šesti dio dolazi iz jedne seanse koja je održana za jednog studenta, a u kojoj je Seth po prvi put spomenuo Pripovjedače.

592. SEANSA, PONEDJELJAK 23. KOLOVOZA 1971. 21:35

(Budući da o Kristovu vremenu nisam znao gotovo ništa trebalo mi je dosta vremena da pročitam dovoljno toga kako bih bilješke sa ove seanse mogao napisati kako treba. U tome mi je mnogo pomogla polaznica Janeinog tečaja ESP-a i naša osobna prijateljica Sue Watkins

posudivši mi knjige o tom razdoblju, zahvaljujući kojima sam mogao biti siguran u povijesne podatke koje navodim.

Jane i ja bili smo umorni od svojih aktivnosti u posljednje vrijeme, pa smo mogli ovu seansu i preskočiti, no ona nije željela prekinuti uspostavljeni ritam. Ovoj je seansi svjedočila i Sue. Svi smo očekivali jednu lagodnu seansu, seansu koja bi mogla zahvatiti aktualne događaje vezane za nas troje sve od, recimo, jedne vrlo bolesne mačke pa do naših spontanih „reinkarnacijskih drama" od petka navečer. No nikako nismo očekivali da će Seth nastaviti s materijalom o biblijskim vremenima koji je započeo iznositi u seansi posvećenoj njegovoj knjizi.)

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Trebao bih vas uplašiti i reći „prvo poglavlje", ali neću. A dobru večer želim i našoj prijateljici *(Sue)*. Uskoro ćeš moju knjigu moći pročitati u cijelosti. *(Obraćajući se meni):* Imam nekoliko napomena radi vašega nauka.

(„Može." Sethov je govor bio prilično brz.)

Samo trenutak. Sada, Eseni su bili duboko ukorijenjeni u nekim mističnim grčkim religijama. Neki su Eseni pokrenuli škole koje nisu bile onakve kakvima su se činile. One su bile samo paravan. Prije no što bi neka nova osoba mogla doprijeti do njihovih unutarnjih doktrina, ona je morala proći razne testove. *(Pauza.)* A osim one skupine Esena o kojoj se uglavnom govorilo postojale su i druge.

(Ova općepoznata skupina Esena bila bi ona židovska sekta koja je na svetoj zemlji djelovala za vrijeme Krista, na početku prvoga stoljeća. Povijest ih vidi kao jednu mirnu skupinu.)

Eseni, onakvi kakvi su poznati, bili su jedna preživjela skupina većeg i starijeg bratstva. Neki od njih djelovali su u Maloj Aziji. Trudili su se infiltrirati u kulture drugih naroda i skupina. Tako su Esene ujedinjavale neke određene temeljne ideje, iako su često djelovali pod različitim imenima. *(Pauza)* Postojale su tri osnovne skupine: ona na koju se obično misli, jedan afrički izdanak te ranije spomenuta skupina u Maloj Aziji. No kontakt između ovih skupina bio je slab, pa su se postupno same njihove unutarnje doktrine počele u važnim aspektima razlikovati.

Ove su se škole često pretvarale da ustvari nude obrazovanje u drugim područjima. Stranci bi se zadržavali u tim vanjskim grupama. Neki su takve škole polazili bez da su ikada saznali za one koji su uvedeni u pravo članstvo, a važnije se djelovanje takvih skupina odvijalo ispod ove kamuflaže.

Neki su članovi Zealota izvorno bili Eseni. Eseni su im prethodili. Ivan Krstitelj je po svemu važnom bio Esen. No kada se neki čovjek istakne na takav način, on automatski istupi i iz svoje grupe, pa je tako bilo i s tvojim prijateljem Ivanom.

(Ovdje se Seth šaljivo osvrnuo na moje novije zanimanje za Ivana Krstitelja. Čitajući sam otkrio kako su Zealoti bili jedna mnogo agresivnija, polupolitička židovska sekta koja je isto tako u prvom stoljeću djelovala na svetoj zemlji.)

(21:46.) Tada su neki određeni članovi Esena postali ljubomorni na Ivanov napredak. U jednom je trenutku Ivan pokušao nekoliko različitih skupina ujediniti u jedno bratstvo, ali u tome nije uspio. Taj je neuspjeh na njega snažno djelovao. Vatra je rijetko nježna, a Ivan Krstitelj bio je vatrom ispunjen jednako kao i Pavao.

On je bio daleko nježniji čovjek, a opet je na svoj način bio jednako fanatičan kao i svi ostali glavni likovi tih vremena. Više je bio protiv onoga s čime se nije slagao no što je bio za ono što je štovao. Vidite, Krist je trebao poruku pronijeti, a Ivan joj je trebao utrti put.

Ivan je kao mladić imao vezu s jednom svojom ženskom rodakinjom. Od toga je saznanja bježao cijeli svoj život, uvjeren kako je počinio grijeh.

Sada, ovi su ljudi bili poput napetih jedara koje je punila energija njihovih uloga, a opet su morali imati i karakteristike osobnosti koje su odgovarale tom vremenu. Prije no što se Krist mogao proglasiti drukčijim od ostalih, oni su svi morali izgledati kao obični ljudi među ljudima.

U kontekstu te religiozne drame bili su nužni mnogi zapleti. A oni su bili kreativni u smislu da su u sebi nosili jedino sjeme koje je, govoreći vašim rječnikom, u to vrijeme i na tome mjestu moglo niknuti. *(Srčanije):* Sada, mi ne moramo biti toliko službeni. Diktat knjige je gotov.

(„Je li?")

Doista jest.

(„U redu.")

Možete mi postaviti pitanje ili završiti seansu, kako želite.

(„Onda ćemo napraviti pauzu."

Obraćajući se Sue): S njim često razgovaram dok spava. Ne želim pored toga uzeti i sve tvoje budno vrijeme.

(21:56 do 22:00.)

Sada, rukopisi su često krivotvoreni; posve izobličeni, a često se umeću i nepostojeći događaji. Religija je bila politika. Ona je uključivala upravljanje i vlast nad masama. Vladari su morali znati u kojem smjeru pušu vjetrovi religije. Činjenice su se namjerno izvrtale, kako tada tako i kasnije. Nekima su od tih sekta lažni zapisi služili kao kamuflaža tako da bi eventualni kradljivci mislili da su našli što su i tražili.

U nekim su slučajevima kasnije pronađeni takvi krivotvoreni rukopisi – koji su onda davali krive predodžbe – a pravi zapisi koje su oni štitili još se nisu pojavili.

(Pauza) Bilo bi dobro da se sjetiš u kojoj vam je seansi dana ta informacija.

(„Nisam baš siguran da razumijem na što misliš.")

Prije dosta vremena imali ste razloga provjeriti što sam vam bio rekao, jer će se pojaviti neki dijelovi materijala koji će naizgled proturječiti nekim ranijima – što doista i hoće – upravo zbog sada iznijetih razloga.

Tako su Eseni držali komplete rukopisa kojima su zbunjivali Zealote i još jedan komplet kojim su zbunjivali Rimljane, a prave su rukopise, iz kojih su se izvodile sve činjenice, vrlo pažljivo čuvali i štitili. Nisu bili nasilni poput drugih skupina, ali su bili jednako prepredeni.

(22:06.) A radi razlikovanja pravih kompleta rukopisa od onih krivotvorenih bili su označavani raznim znakovima. *(Jane je u ulozi Setha malo zastala, prinoseći ruku očima.)* Sada, ne znam možemo li ili ne možemo ovo precizno izvesti... Daj Ruburtu komad papira, pa ćemo to svi skupa vidjeti.

(Ova se seansa održavala u našoj dnevnoj sobi. Jane je sjedila u svojoj ljuljački, okrenuta prema meni i Sue koji smo sjedili na kauču. Između nas se nalazio naš dugi stol za kavu. S lijeve strane Jane nalazila se jedna svjetiljka, a još jedna je bila upaljena do mene. Sue je dodala Jane komad papira i olovku, a ja sam nastavio voditi bilješke.

Ovo je bilo prvi put da je Jane nešto pisala dok je bila u transu. Zapravo je crtala nekakve malene dijagrame, odnosno simbole. Zureći u papir pred sobom olovku je pomicala sasvim promišljeno.

Sue je sjedila točno nasuprot Jane, a kada je Jane ostavila olovku ja sam joj sugerirao da te simbole označi brojevima, pa sam Sethu počeo opisivati njihov izgled. Prošla je približno jedna minuta. Ovdje dolje su prikazani crteži tih simbola, označeni brojevima redom kojim ih je Seth-Jane nacrtao/la.

Prvi i posljednji simbol crtani su u dva pokušaja.)

1 2 3 4 5

Sada, simbol broj jedan pokušaj je da se izvede simbol broj dva, a taj je simbol bio jednostavan znak da je izrađena kopija s iskrivljenim ili krivotvorenim podacima. Srednji simbol *(broj tri)*, označavao je kopiju s daleko manje iskrivljenih podataka, a posljednji je znak *(broj pet)*, govorio kako je riječ o nepatvorenoj kopiji.

Ovo su dosta loše verzije. Ovaj je više sličio na zmiju.

(Govoreći suosjećajno u Sethovo ime i držeći papir tako da ga i ja i Sue možemo vidjeti Jane je pokazivala na posljednji simbol.

Što se tiče simbola... Godine 1947. znanstvenici su počeli proučavati danas poznatih sedam Svitaka s Mrtvoga mora. Oni su pronađeni u jednoj spilji koja se nalazila iznad inače suhoga Wadi Kumrana, odnosno riječnog korita koje je vodilo do oko dva kilometra udaljena Mrtvoga mora. Iskapanja u obližnjoj Judejskoj pustinji uskoro su otkrila ruševine manastira koji je jedna odvojena židovska skupina bila između 180. godine prije nove ere i 68. godine nove ere zauzimala u nekoliko navrata. Kumransko naselje od Jeruzalema i Betlehema bilo je udaljeno ni 30 kilometara. Njega su neki autori povezivali s mirnim Esenima, dok su ga drugi jednako odlučno pripisivali agresivnijim Zealotima.

Nekoliko tjedana poslije ove seanse Jane i ja smo sa zanimanjem čitali kako svitak sv. Marka pod nazivom Izaija, iz Kumranskog nalazišta, na rubovima nosi neke simbole koji, prema posljednjem izdanju rada koji smo čitali, još do 1960-ih nisu bili protumačeni. Neki od ondje prikazanih simbola imaju određene sličnosti s onima koje je Jane nacrtala, ponajviše s posljednjim.)

Bilo kome osim onima iz najužega kruga bilo bi gotovo nemoguće neke od predstavljenih verzija razlikovati. Ovi se znakovi ne bi pojavljivali sami za sebe, nego na takav način da ih mogu pronaći isključivo

oni koji su znali kako ih potražiti. Oni nisu bili izvedeni zlatotiskom na naslovnoj stranici. *(Šaljivo.)*

Također su postojali i drugi nagovještaji, neki drugi znakovi koji su se pojavljivali unutar teksta, a koje je trebalo tumačiti zajedno s ovima.

(22:17.) Sada, u nekim od tih zapisa bi datumi, primjerice, bili toliko malo izmijenjeni da bi takva nepodudaranja mogli otkriti samo oni vrlo dobro upoznati s predmetnom tematikom. A drugi bi uključivali i neku očitu grešku. Poznavatelji bi odmah prepoznali kako je taj zapis lažan.

Neki su tako patvoreni rukopisi smatrani istinitima, a smiješno je to što je u posjedu nekih takvih i sam Vatikan. U to je vrijeme Crkva vjerovala kako joj ti rukopisi mogu naštetiti. U slučaju ovih grešaka takvi su rukopisi crkvenim vlastima ustvari mogli pomoći, ali oni nisu imali osjećaj za razlikovanje istine od laži.

Sada se možete odmoriti. *(Pokazujući na Sue):* Ona nije navikla na ovoliko spor moj govor.

(22:20. Sue je navikla na Setha koji na tečaju ESP-a govori mnogo brže jer se ondje seanse bilježe kasetofonom. Ja Setha obično ne snimam nego vodim doslovne bilješke pomoću vlastite verzije stenografije. To mi kasnije, kada taj materijal pretipkavam, uvelike štedi vrijeme. No opet, Seth često na našim seansama govori toliko brzo da moram pisati najbrže što mogu.

Nema nikakve sumnje da Sethovo zadovoljstvo time što Vatikan posjeduje krivotvorene verzije ovih zapisa potječe od toga što je u jednom od svojih života nakratko bio Papa.

Sada kada smo Sue i ja počeli razgovarati o crtežima koje je Jane nacrtala u transu Seth se vratio.)

Budući da ovi simboli Ruburtu nemaju nikakva značenja teško je prenijeti mu ih dokraja jasno. Na primjer, trebali bi se iscrtati mnogo zbijenije, a ne toliko naširoko. U stvarnosti bi ti znakovi izgledali kao vrlo zbijeni simboli debljih crta.

(22:24. U pauzi nam je Jane rekla kako ne može, na temelju toga što ih je crtala u transu, te simbole sada ponovno nacrtati, u novim verzijama. „Kada sam ih crtala vidjela sam ih, mentalno, sasvim jasno." - rekla je. „No sada više ne vidim ništa." Gledajući na posljednji crtež, broj pet, Jane je rekla kako je donjom petljom trebao biti prikazan zmijin rep. Nastavak u 22:45.)

Sada, samo trenutak. *(Pauza)* U mnogim su slučajevima ovi rukopisi bili vjerno reproducirani, u njima su bila izmijenjena samo imena kako bi se zaštitili nevini ljudi.

Zamislite si jezik koji danas upotrebljavaju vladari i diplomati. Sjetite se razlike između onoga što vaša vlada zna i onoga što svojem narodu govori. Često kada u takvim okolnostima čujete neki demanti vi odmah osvijestite ispravan zaključak: kako će za mjesec ili nešto više vremena na isto pitanje doći potvrdan odgovor.

Na taj se način riječi često koriste i za prikrivanje, a ne samo za otkrivanje. Često se mnogo truda ulaže u prikrivanje nekoga znanja od većine i u njegovo zadržavanje za pojedince. U biblijska je vremena to bilo još mnogo izraženije. Pismene su informacije služile kao formalizirane metode koje su naizgled predavale određene informacije, a ustvari su umjesto njih nudile krivotvorine. U ta se vremena ni na jedno pitanje nije izravno odgovaralo *(suosjećajno)*, odnosno, na njih nisu izravno odgovarali oni koji su bili iole pismeni.

Kada bi netko na pitanje odgovorio izravno to bi značilo da je ta osoba prostodušna, da ne može uvažiti veći stupanj inteligencije onoga koji je pitanje postavio, jer u to se vrijeme rijetko postavljalo pitanje na koje bi se doista očekivao i pravi odgovor. To je zapravo bila jedna vrlo ritualizirana norma ponašanja koja je na taj način bila i shvaćana.

Drugim riječima, vi ne razumijete kako materijal mnogih tih rukopisa protumačiti na ispravan način, čak i kada su sami prijevodi točni.

Vi biste cijele stranice svitaka [s Mrtvoga mora] nazvali velikim prijevarama, jer te čitave njihove stranice, govorimo li doslovno, nisu istinite. No to su bila očekivana preuveličavanja i uljepšavanja koja su prethodila iznošenju informacija.

(22:55.) U nekoj mjeri se na ovaj način ponašaju sve profesije. Pronalazak ovih rukopisa u pogrešno vrijeme mogao je utjecati na život i smrt. Krivotvorine su u njih često stavljane jednostavno zato da u slučaju da padnu u pogrešne ruke navedu njihova mogućeg čitatelja na stranputicu.

No ponavljam, oni koji su posjedovali znanje nisu se morali brinuti. Oni ne bi bili zavedeni. Njima su ove informacije bile poznate, a patvorine sasvim očigledne. Sada, spomenuti su svici puni takvih zaštitnih iskrivljenja. Spomenuti su znakovi bili samo jedna vrsta umetnutih uputa. One su se pojavljivale u mnogim oblicima, a nekada su bile uklopljene u potpise.

Ovim su ljudima šifre bilo više nego bliske: značenje je imao čak i raspored slova na stranicama, u smislu u kojemu vi shvaćate stranice. Debljina raznih poteza, kao i snaga kojom su se oni utiskivali u podlogu nosili su značenja u smislu naglasaka. Neki su načini na koje bi se izvela jedna riječ govorili da je sljedeća riječ lažna. Ovo su, jasno, mogli prepoznati samo oni koji su posjedovali znanje, dok bi drugi primili tek lažnu informaciju.

Promijenjeni su i opisi važnih pojedinaca, kako bi ih se zaštitilo, a i njihovi su ostali podaci često bili izmišljeni. Ovdje je bila riječ o borbi na život i smrt. Neki su krivotvoreni rukopisi na sebi nosili otrov. Katkad je to bila doista ubojita lektira.

(Usprkos ovom humoru, Seth-Jane je, dok je predavao ovaj materijal, bio vrlo suosjećajan i ozbiljan. Govor mu je bio brz. Pauza u 23:00.)

Mnogi od uključenih ljudi vodili su tada dvostruke živote, tako da su ih u njihovim selima poznavali pod jednim imenom, a u njihovim bratstvima pod drugim. U većini slučajeva njihovi se zemaljski identiteti nisu nikada otkrivali, osim rijetkima. Kada je kasnije došlo do progona kršćana poduzimale su se razne mjere zaštite, pogotovo su ih poduzimali oni koji su vjerovali da imaju odgovornost poživjeti dovoljno dugo da posvjedoče kako nova vjera pada na plodno tlo.

Na primjer, često se činilo da se Pavao, odnosno Savao nalazi ondje gdje zapravo nije bio. Bila bi puštena informacija da će on otputovati na neko određeno mjesto, a dok su se ondje ispredale priče o njegovu dolasku, on bi zapravo otputovao u sasvim drugom smjeru.

Sada možete uzeti pauzu ili završiti seansu, kako želite.

(„Napravit ćemo pauzu, hvala ti."

23:05. Janeina je brzina bila kroz čitavu predaju velika. „Uh, koliko on ima energije."- rekla je kada je izašla iz transa. „Osjećam se kao da sam prošla ravno kroza zid...." Nastavak na ležerniji način u 23:15.)

Sada, neću vam uskratiti ovaj dio sna prije ponoći koji pridonosi ljepoti.

(Hvala. Treba mi to.... Zapravo i ne treba. Dovoljno sam lijep.")

Pretpostavljam kako si ovo ubacio u seansu da bi na to naišli neki budući povjesničari.

(„Ne, nisam." Iako sam, očito iz navike, nastavio zapisivati.)

Trebao bih ti predati još nešto tvojeg vlastitog reinkarnacijskog materijala.

(„Imam osjećaj da je to sada moguće.")

Više nego moguće. To će ujedno omogućiti i mnogo veću aktivnost u izvantjelesnim iskustvima.

(„To bi trebalo biti zanimljivo.")

Pustit ću vas sve na miru. *(Obraćajući se Sue):* Drago mi je da si prisustvovala ovoj seansi.

(Sue: „I meni je.")

Trebala bi se pripremiti za neka dodatna iskustva mogućnosti. *(Glasnije):* Moram čuvati svoj glas za moguću sutrašnju večernju seansu u sklopu tečaja. *(Šaljivo, obraćajući se meni):* Želio bi me moći ondje čuti, zar ne?

(„Jasno. Obično je tako."

Naš je stan razdvojen u dva dijela dugim ulaznim prostorom. Kada se tečaj ESP-a održava u dnevnoj sobi ja obično pretipkavam materijal u jednoj od soba s druge strane toga hodnika. Setha katkad mogu čuti i kroz dvoja zatvorena vrata.

Obraćajući se Sue): Ponovno ću reći da mi je drago što si došla, a vama dvoma želim laku i ugodnu noć.

(Sue: „Hvala ti."

„Laku noć, Seth. I hvala ti puno."

23:20. Sethovo spominjanje mojega reinkarnacijskog materijala odnosilo se na „reinkarnacijske drame" koje smo Jane, Sue, ja i još neki drugi sami organizirali, obično na našim druženjima petkom navečer. To nam je bila relativno nova aktivnost. Donosila nam je i iznenađenja i mnoge koristi, a ustvari je nastala kao rezultat eksperimenata koje je s nama Seth započeo na tečaju ESP-a.)

593. SEANSA, PONEDJELJAK 30. KOLOVOZA 1971. 21:06

(Redovito planirana seansa u srijedu 25. kolovoza nije održana.

Ovaj je materijal došao nakon druge pauze u ovoj seansi. Prvo smo primili nekoliko stranica o vrlo zanimljivom razvoju Janeinih talenata kao medija: o njezinoj sve većoj sposobnost da prepozna korisnog „pomagača", kako ih je odlučila nazivati.... Toliko se toga ovdje može naučiti.

Ranije ovoga tjedna Jane je načula kako njezin urednik želi da uvod i dodatak za Sethovu knjigu napiše ona. Pitala se bi li 592. seansa bila prikladna, a ja sam joj rekao kako mislim da je Seth tako bio isplanirao. Najprije se iznenadila, a zatim i složila. Odlučili smo potpuno prepustiti Sethu da za taj dodatak preda kakav god materijal želi.

Janein je govor, kada je u 22:30 nastavila s ovom seansom, bio prilično brz, angažiran i suosjećajan.)

Sada, što se tiče našega dodatka.

Sve su se velike religije svijeta rodile u blizini glavnih koordinatnih točaka. *(Vidi peto poglavlje.)*

Na takvim se mjestima promjene često događaju brzo jer se misli i emocije u materijalnu zbilju utiskuju velikom snagom. Misli se među ljudima šire poput požara. Psihička je atmosfera plodna.

I kreativnost se lako očituje, pa takva mjesta nisu nužno mirna, iako bi ona ujedno bila i najbolja podloga za razvoj mira. No misli o dobrom i zlu ovdje se materijaliziraju tolikom snagom da su u blizini takvih točaka ovi proturječni osjećaji čovječanstva mnogo vidljiviji.

Na takvim područjima postoje utjecaji i pojave koje vaši znanstvenici još nisu utvrdili: no takve su pojave i djelovanja bili poznati u vrijeme Atlantide, a upotrebljavali su ih i Lumanijci. U blizini tih točaka prostor se na neobičan način nabire do jednoga nemjerljiva stupnja, nemjerljiva barem što se tiče vaših instrumenata.

Nekima od mojih čitatelja bit će poznate „crne" i „bijele rupe" u svemiru, kakve su vaši znanstvenici nedavno otkrili.

(Neki su teorijski fizičari nedavno postavili tezu da kada se nuklearna reakcija neke vrlo masivne zvijezde napokon završi, njihova ih golema gravitacija povuče u potpuni kolaps zbog kojega one doslovno same sebe istisnu van iz postojanja. Tako na tom mjestu ostane „crna rupa" koja može u nestanak povući i obližnju materiju.

Nadalje se predlaže da se ta tvar koja ovdje nestaje može pojaviti na nekom drugom mjestu, bilo u našemu svemiru ili u drugima, gdje onda izađe kroz „bijele rupe". Tako bi u našemu svemiru, a ujedno i između svemira, tekao jedan tok materije, održavajući stvari u ravnoteži.)

Ove točke imaju donekle iste kvalitete. Ove točke koje možemo usporediti s minijaturnim crnim rupama uvlače elektromagnetske aspekte misli i emocija. Tako ovdje njihova energija iz vašeg sustava trenutno nestaje, nemjerljivo se ubrzava i vraća kroz, nazovite to tako, minijaturnu bijelu rupu, pri čemu je ta energija sada koncentrirana i visoko usmjerena natrag u vaš sustav stvarnosti.

Ovo je samo jedna analogija, ali je za svrhu našeg posla više nego dovoljno dobra. Kod tih točaka i ponovno nailazimo na jedan nabirući efekt, iako ga vi još uvijek ne možete zapaziti, pri kojemu, kako se čini, prostor kao da žudi nestati unutar te prve točke. A u smislu zakona fizike događaju se i druga izobličenja. Neka su od njih i zabilježena, ali

im nije pridana odgovarajuća važnost. *(Gestikulirajući širom otvorenih očiju):* Kako se atomi i molekule približavaju ovim točkama njihove se aktivnosti ubrzavaju, a udaljenost među njima ostaje ista. Ovo je važno.

(Pauza u 22:45.) Ove koordinatne točke ujedno vašem sustavu daju dodatnu energiju. Stoga zakon entropije ne vrijedi. Ove su koordinatne točke tako ustvari izvori dodatne energije. No one se otvaraju isključivo kada se unutar vašega sustava nakupe koncentracije energije. Volio bih ovu ideju pojasniti. Neko materijalno prijevozno sredstvo, na primjer, svemirski brod, ne bi nikako moglo preživjeti taj način izlaska i ponovnog ulaska u vaš sustav.

(Duga pauza u 22:50. Janeina je predaja bila vrlo nadahnuta.

Jedna napomena: Drugi zakon termodinamike govori da dok ukupna količina energije u nekom zatvorenom sustavu poput našega svijeta ostaje konstantna, količina energije dostupna za koristan rad neprestano se smanjuje. Matematički faktor koji odgovara toj nedostupnoj energiji naziva se entropija. Seth je od samog početka naših seansa inzistirao na tome da zakon entropije ne vrijedi te da zatvoreni sustavi ne postoje.)

U Atlantidi su neki upotrebljavali ovo znanje i neke određene misli ubrzavali kroz koncentriranje, naglašavajući tako određene osjećaje kako bi ih zatim slali kroz ove koordinatne točke. Tako je postizana velika stabilnost cesta, građevina i sličnog. Takvi su se projekti provodili uz veliku pozornost usmjerenu na njihov položaj u odnosu na razne ovakve koordinatne točke.

Ovakve se interakcije prostora i ovih točaka mogu percipirati u određenim stanjima transa.

("Može li to percipirati i Ruburt?"

Mislio sam da me Seth nije čuo. Baš kada sam postavljao ovo pitanje izvana je, kroz otvoren prozor u dnevnoj sobi, navrla buka prometa. No odgovor je svejedno došao lako.)

To se može usporediti sa stlačivanjem zraka.

Sada sjednite na miru, zatvorite oči i pokušajte odrediti smjer i udaljenost glavnih i sporednih koordinatnih točaka. Pomoći ću vam i s nekoliko savjeta.

Imajući na umu tu određenu namjeru, osjetit ćete kako vam unutarnji vid naginje prema nekom određenom smjeru u ovom prostoru, a činit će vam se kao da se u tom smjeru kreću i vaše misli. Kako biste mogli na bilo kojoj lokaciji točno odrediti to mjesto najbliže nekoj koordinatnoj točki možete se poslužiti jednom zamišljenom crtom.

Zamislite jednu crtu koja izlazi prema van iz jedne točke vašeg unutarnjeg vida, iz vašeg unutarnjega oka za koje vam se čini da ga sada upotrebljavate. Neka se ona spoji sa zamišljenom crtom što izlazi s vrha vaše lubanje i odlazi u istom smjeru u kojem se čini da vaše misli teku.

Tako sada, u ovom slučaju, odavde i ovdje vi imate jednu zamišljenu crtu. Tu je i jedan kut, a ove se crte zatim spoje zajedno. One će nepogrešivo pokazivati u smjeru najbližem nekoj koordinatnoj točki.

(Kako bi ovo slikovito pojasnila, dok je govorila u Sethovo ime, Jane je jednom rukom dodirnula svoje oči, a drugom vrh svoje glave. Ruke je raširila iz tih točaka tako da su se one spajale na svojem kraju, malo udesno. Ja sam sjedio nasuprot Jane, približno u smjeru juga, tako da je ona sada pokazivala na zapadni kut naše dnevne sobe.)

Sporedne točke prodiru kroz prostor. Ruburt će ti moći reći, na primjer, gdje su najbliže takve točke u ovoj sobi. Kut će katkad biti duži, no ove će dvije crte pokazivati u pravom smjeru. I zato je energija najdjelotvornija u tim područjima.

(Duga pauza) Sada se možete odmoriti ili završiti seansu, kako želite.

("Napravit ćemo pauzu."

23:02. Jane je nakon izlaska iz duboka transa bila tiha. Glasno sam se pitao gdje bi mogla biti najbliža koordinatna točka. Na to je iz nje krenula bujica informacija, no sve dok je ova moja primjedba nije podsjetila na sve što se dogodilo, nije se sjećala ničega.

Jane je rekla kako je, dok je govorila u Sethovo ime, znala da se dvije crte koje je pokazivala susreću u kutu naše sobe koji se nalazi malo južnije od samoga zapada. Samouvjereno je krenula do te točke. Ona se nalazila unutar samoga zida, između dvije naše lođe i iza starinske cijevi grijanja koja se nalazila na zidu. Nažalost, bila je zagrađena između ormara s knjigama i bojlera, pa ovu točku nismo mogli jednostavno početi upotrebljavati.

Dok je hodala po sobi, Jane je rekla kako je osjećala da joj misli „naginju" upravo tom smjeru. Sada kada je znala gdje se nalazi koordinatna točka bilo joj je nevjerojatno da njezin položaj nije oduvijek znala. Kaže da se mentalno nije mogla usmjeriti ni u kojem drugom smjeru. Okrenula je točki leđa, pa je radosno konstatirala kako joj „crte" sada izlaze sa stražnje strane glave. Nastavak u 23:10.)

Sada, služeći se analogijom s bijelom i crnom rupom: kako bismo ovo razjasnili, ova se bijela rupa nalazi unutar crne rupe. Slijediš li me?

(„Da.")

Elektromagnetske značajke uvlače se u crnu rupu gdje se ubrzavaju brže no što se može zamisliti. Ubrzanje i aktivnosti koje se događaju unutar crne rupe uvlače nevjerojatne razmjere *(ovu sam riječ provjerio sa Sethom)* dodatne energije iz drugih sustava.

To više ubrzanje mijenja samu prirodu uključenih jedinica. U međuvremenu se zbog ovakve aktivnosti mijenjaju i karakteristike same crne rupe. Drugim riječima, crna je rupa bijela rupa izvrnuta naopačke. Ova se elektromagnetska „tvar" može ponovno pojaviti kroz istu „rupu" ili „točku" koja sada postaje bijela rupa.

No i takvo opetovano pojavljivanje ponovno mijenja njezine karakteristike. Ona ponovno postaje „gladna", odnosno ponovno postaje crna rupa. Ista se vrsta aktivnosti odvija u svim sustavima. Tako su ove rupe, odnosno koordinatne točke, ustvari veliki akceleratori koji reenergiziraju samu energiju.

Završit ćemo s ovim materijalom za večeras.

(Nakon dugo vremena jedan nagli prekid. No Seth se vratio):

Stavite nakon materijala o koordinacijskim točkama napomenu koja upućuje na ovaj Dodatak. Ovo nije naša knjiga *(šaljivo)*, ovo je Dodatak našoj knjizi.

(„U redu.")

Želim vam oboma sve najljepše i ugodnu večer punu ljubavi.

(„Hvala ti puno, Seth.")

A kada nađete vremena za kasetofon, ja ću naći vremena za vas.

(„Dogovoreno. Laka ti noć sada."

23:21. Nakon ove seanse Jane je još jednom iskušala Sethovu metodu otkrivanja koordinatnih točaka. I ponovno je pokazivala u smjeru malo južnije od punoga zapada, prema kutu naše sobe. „Ovaj sam put dobila pravu gomilu toga." - rekla je misleći na to da je nakon transa primila neke dodatne informacije. „Ove crte daju trokutast oblik koji sadržava energiju. Zato mediji govore o piramidalnim oblicima, oni održavaju energiju koncentriranom.

A sigurno zbog toga i ja doživljavam efekt trokuta vezano za Setha Dva." - uzviknula je. Samo što se koordinatna točka, kada sam u transu sa Sethom Dva, nalazi u drugom smjeru. Crta tada izlazi van s vrha moje glave, izlazi iz sobe i zgrade i odlazi u neku drugu stvarnost."

Jane je zatim pomislila kako bi mogla ovu Sethovu metodu iskušati s polaznicima njezina tečaja ESP-a. Željela je vidjeti hoće li oni pronaći istu točku koju je ona pronašla.)

594. SEANSA, PONEDJELJAK 13. RUJNA 1971. 21:40

(Prošli je tjedan održana samo jedna seansa, i to ona koju smo već jako davno obećali svojim prijateljima.

Večerašnjoj je seansi svjedočila Sue Watkins. Sue je željela krenuti doma prije no što će seansa započeti, ali ju je Jane u 20:50 pozvala da ostane. Sueino neočekivana prisutnost lijep je primjer toga na koji način spontani događaji mogu vrlo kreativno utjecati na jednu seansu, što će pokazati i Sueine bilješke koje ćemo kasnije prenijeti.

Kao i obično, Jane nije imala pojma o tome što će večerašnja seansa sadržavati. „Materijal za Dodatak, nadam se." - rekla je. Bila je izvrsno raspoložena i vrlo razdragana. Ova se kvaliteta pojavila i u samoj seansi, kroz Sethove smiješne i prenaglašene zahtjeve da upotrebljavam ispravnu interpunkciju i da pravilno uređujem odlomke.

Kretali smo s ovom seansom kasnije no inače zbog toga što sam ja bio zaokupljen vlastitim poslom u studiju. Jane i Sue su, smijući se i razgovarajući u dnevnoj sobi, čekale da im se pridružim sa svojom bilježnicom. Janeina je predaja bila prilično žustra, uz povremene kratke pauze.)

Sada, vama i našoj prijateljici *(Sue)* želim dobru večer. Imao bih neke zanimljive komentare o odnosima koji postoje među vama, ali moramo se baviti našim Dodatkom, pa ćemo s time nastaviti. Ove će druge informacije doći u svoje vrijeme.

Predmeti su simboli.

Vi obično o njima razmišljate jednostavno kao o stvarnostima. Vi o mislima, slikama i snovima katkad razmišljate kao o simbolima nekih drugih stvari, a istina je da su simboli i sami materijalni predmeti. To su vanjski simboli koji predstavljaju unutarnje iskustvo.

Tako postoje neki masovni materijalni simboli oko kojih se svi slažete, kao i neki privatni, osobni simboli.

Čitava priroda i struktura materijalnog života kakav vi poznajete simbolično je očitovanje skupine entiteta koji su odabrali baviti se materijalnom simbolikom. Tako je i tijelo simbol onoga što vi jeste ili pak onoga što mislite da jeste, a to doista mogu biti dvije različite stvari.

(Seth je upravo jednim opsežnim i šaljivim zahtjevom zatražio da se u posljednju rečenicu umetne crtica: Janeine su oči bile vrlo tamne dok se naginjala daleko naprijed preko našega stola za kavu i obratila mi se nježnim glasom.)

Svaka je fizička slabost simbol neke unutarnje stvarnosti ili očitovanja. Vaš je cijeli život jedno očitovanje u materijalnom smislu, ispisano u vremenu kakvo vi razumijete.

Novi odlomak. *(Vrlo tiho):* Kada shvatite simboličnu prirodu materijalne stvarnosti više se nećete osjećati ulovljenima u njezinu zamku. Vi ste te simbole oblikovali, pa ih možete i mijenjati. Razumije se, morate naučiti što ti razni simboli znače u vašem životu, kao i to kako njihovo značenje prevoditi.

Kako biste to činili, vi se kao prvo morate često prisjetiti da je materijalno stanje simbolično a ne trajno stanje. Zatim unutar sebe morate potražiti one unutarnje zbilje koje ti simboli predstavljaju. Isti se ovaj postupak može slijediti bez obzira na to kakva je priroda problema, odnosno kakav je vaš izazov.

(21:50.) Vaše je osobno materijalno okruženje stoga simbolično očitovanje neke unutarnje situacije. A ta je unutarnja situacija fluidna jer se vi uvijek nalazite u stanju nastajanja. Sami po sebi, vi biste te slobodno pokretne i spontane unutarnje događaje automatski prevodili u materijalnu stvarnost, mijenjajući tako svoje okruženje i mijenjajući ove simbole.

No ako biste to okruženje, odnosno materijalne uvjete, smatrali jedinom stvarnošću tada biste se osjećali uhvaćenima u njihovu zamku i svoju biste energiju ulagali u borbu s pogrešnim stvarima. Okruženje se uvijek mijenja iznutra. Između unutarnjih i vanjskih uvjeta postoji trenutna povratna sprega, a pokretljivost, potreba i metoda promjene materijalnog okruženja uvijek će dolaziti iz nutrine.

Novi odlomak. *(I ponovno, vrlo tih i ljubazan zahtjev popraćen osmjehom. „Ovoga sam te puta doista preduhitrio, Seth.")*

Mnoge zamisli izložene u ovoj knjizi mogu se vrlo korisno upotrijebiti za rješavanje osobnih problema. Shvati li pojedinac ove koncepte, on bi trebao shvatiti i slobodu koju može iskoristiti za smisleno djelovanje unutar strukture materijalnog života. Mnogi među vama toliko su naviknuti gledati prema van – i prihvaćati materijalni svijet kao pravi kriterij stvarnosti – da niste nijednom pogledali prema unutra. A cijeli okvir vašega postojanja neprestano teče iznutra prema van i

projicira se u ove materijalne simbole koje vi tada greškom percipirate kao stvarnost.

(Obraćajući se Sue koja je sjedila pokraj mene na kauču): Vrlo dobro vladam i detaljima. Novi odlomak.

*(Seth je ovo rekao jedva suspre*žući smijeh te glasno, vrlo suosjećajno i šaljivo zbog posla koji smo Jane i ja odradili posljednjih tjedana čitajući i uređujući ovu knjigu, provjeravajući sve moje bilješke itd.)*

Stoga je uvijek važna ona unutarnja drama. „Priču vašega života" pišete vi, svaki od čitatelja ove knjige. Vi ste njezin autor. Zato nema razloga da se, kada tu dramu ugledate, osjećate njome zarobljeni. Imate moć da vlastite uvjete promijenite. Samo tu moć morate primijeniti.

Neke druge vrste svijesti vašu materijalnu stvarnost shvaćaju sasvim jasno u njezinu simboličnom obliku. Predmeti kao simboli pomažu stvarati sam okvir vašega postojanja. A onda se njima, tim predmetima, može sasvim slobodno upravljati.

Možete se odmoriti.

(„Hvala."

22:00. Jane je govorila prilično brzo. No oči su joj bile često zatvorene, što je prilično neuobičajeno.

Prvo što je upitala čim je izašla iz transa bilo je je li ova seansa sadržavala neki nov materijal. Morao sam joj odgovoriti da ne znam jer sam bio previše zaokupljen pisanjem. A nisam mogao niti u pamćenju držati čitavu Sethovu knjigu, iako sam upravo u ovo vrijeme radio na njezinu rukopisu. Zatim je Jane rekla da to ne može ni ona, a upravo je bila završila s čitanjem čitavog teksta.

Jedna napomena: U trenutku održavanja ove seanse Jane je bila na polovici finalnog nacrta svojega uvoda u Sethovu knjigu.

Sue je rekla da je za nju ovaj materijal bio vrlo značajan te da je upravo shvatila kako njezin dolazak baš ove večeri nije nikako „slučajan". Još je imala mnogo toga za reći, a osobito vezano za svoj doživljaj Jane i Setha kao i velike količine energije s kojom se ove seanse provode. Pokazalo se da je Sue počela i prije i tijekom seanse doživljavati i formulirati neke dojmove.

Sueini su komentari bili toliko dobri da sam je zamolio da ih zapiše. Za to je iskoristila preostali dio pauze, a pomalo je zapisivala i do kraja ove seanse. Slijede ti njezini komentari u nešto skraćenom obliku:

„Dok sam ovdje sjedila prije seanse" - napisala je Sue - „dobila sam o Sethu dojam koji nisam imala nikada ranije. Izgledalo mi je kao da

Jane, Rob i ja dok razgovaramo putujemo nekom određenom poznatom brzinom, *iako to nije imalo nikakve veze s* kretanjem. *Kada se Seth približio neposredno prije seanse činilo se kao da se u Jane nešto počelo pokretati, vrtložiti i ubrzavati, sve brže i brže, dok se nije postigla neka određena nevjerojatna* drukčija *brzina, a to je onaj dio Janeine svijesti koji se zove Seth.*

U tom je trenutku ova brzina bila kakva treba biti i sve se nekako posložilo. Kao što to uvijek čini, Jane je skinula svoje naočale. Ovu sam radnju mogla gotovo čuti. *A zatim je Sethova osobnost počela komunicirati. Doživljaj Setha Dva proizveo bi jedno još veće ubrzanje ove brzine, pri čemu ona dostiže točku u kojoj se pojavljuje piramida koju opisuje Jane.*

Nakon što sam ovo tijekom pauze ispričala Jane, ponovno sam osjetila kako se to ubrzavanje događa dok se njezina svijest pripremala za nastavak komunikacije. Ovaj je proces padanja u trans bio gotovo poput izvrtanja nutrine prema van, a dok sam nekoliko minuta kasnije gledala Setha činilo mi se kao da Janeina svijest tutnji pored njezinih otvorenih očiju, pri čemu nisam mogla ni približno shvatiti kojom se brzinom *kreće. Sada se moram zapitati kako se komunikacija uopće ikad smiri do razine* riječi.

Ne želim ovime reći da mislim kako su Seth i Jane ista osobnost. *Prije bih rekla da mi moj osjećaj govori da ovo ubrzavanje povezuje dijelove iste svijesti koji su inače toliko različiti da zbog svih praktičnih razloga moraju biti dvije odvojene osobnosti. Isti osjećaj ubrzavanja doživim kada se i sama trudim nešto kvalitetno napisati, pa čak i kada zaneseno s nekim razgovaram. No ovaj osjećaj goleme i neshvatljive brzine koja se nalazi iz Sethovih očiju daleko nadmašuje sva moja slična iskustva. Ja mogu ovu ideju brzina vrlo jasno osjetiti, kako kod Jane tako i kod Setha, a osjećam i kako me one jednim dijelom ponesu.*

A kada je Jane izašla iz transa ja sam to ponovno osjetila gotovo kao neki zvuk. Bio je to osjećaj usporavanja iz jednog vrlo eteričnog cviljenja do našeg normalnog 'zvuka', odnosno brzine. Sve je to pratio snažan osjećaj promjene. Kao da je dio ovog ubrzavanja bio povezan s dimenzijom u kojoj je zvuk bio nešto više od nečega što se samo čuje. *To je jedan silan osjećaj životnosti. Ja ga osjećam kako se zahuktava svaki put kada se primiče kraj pauze."*

Jane je nastavila sporijim tempom u 22:25.)

Sada, opažanja naše prijateljice Sue vrlo su blizu izvrsnog opisa Ruburtovih subjektivnih osjećaja, što je i sam rekao tijekom pauze.

Upućujem čitatelje na Ruburtov uvod u kojem on uspoređuje svoja kreativna iskustva kao pisca s onima koja doživljava u našim seansama. Nekoliko detalja on nije shvatio, pa bih ih rado ovdje razjasnio. *(Nakon pauze):* Novi odlomak.

On u vašim vlastitim seansama nije svjestan kreativnog rada koji provodi upravo zato što je izašao izvan raspona u kojemu ga svjestan um može slijediti. On je dio sebe projicirao u potpuno drukčiju vrstu subjektivne stvarnosti, u jednu potpuno drukčiju dimenziju aktivnosti.

U istom uvodu on napominje kako ovdje ne nailazi na tu navalu uzbuđenja koja prati njegov vlastiti kreativni rad. Ovdje je, vidite, ovo ubrzanje toliko veliko i intenzivno da ga on svjesno ne može slijediti. Takozvano nesvjesno nema mnogo veze s ovom pojavom. No ona je snažno povezana s kvalitetama koje su urođene unutar svake svijesti. Takva se sposobnost rijetko potpuno iskorištava. Veze se uspostavljaju toliko brzo da ih fizički mozak nije svjestan.

(Pauza, jedna od mnogih, u 22:30.) Ruburt je doista ovu sposobnost u velikoj mjeri oduvijek posjedovao. Govoreći u smislu reinkarnacija, on si je u ranim dijelovima svojeg života iz mnogih razloga dozvoljavao da se ne upozna s načinima na koje bi se ta sposobnost mogla upotrijebiti. No tijekom seansa sve se karakteristike unutarnjeg bića ubrzavaju: znanje, intuicijske i kreativne sposobnosti rade brzinom koja je daleko izvan svega što biste vi nazvali normalnim.

No ta je dimenzija postojanja urođena svijesti u trenucima kada ona nije materijalno orijentirana. Ruburt može, a i hoće, naučiti kako ove dimenzije još dublje istraživati. U tom ga je ranije sprječavao samo njegov nedostatak samopouzdanja.

Ovo ga ubrzanje potiskuje u jedno stanje u kojemu on može vrlo dobro djelovati, odlazeći izvan svih onih normalnih psiholoških stvarnosti koje bi on osobno zvao svojima vlastitima. *(Pauza)*

Sada, u jednom takvom stanju on upotrebljava doslovno nevjerojatne moći u smislu energije, a glasnoća njegova glasa u mnogim slučajevima dolazi od pokušaja da si pomogne upotrijebiti neke od tih moći, da ih izrazi i da tu energiju otpusti učeći ih upotrebljavati, sve dok ne nauči u koje ih sve druge svrhe može iskoristiti. A ta se glasnoća, dakako, može upotrijebiti i kao izvrsna demonstracija životne snage s kojom je on tada u dodiru.

Možete se sada odmoriti. Dovrši svoje napomene.

(„U redu.")

A ja ću pustiti Super-Jane da se odmori. *(Pauza, pokazujući na Sue):* A ova ovdje sada čeka da se on vrati kako bi mogla osjetiti tu promjenu.

(22:37. Sue je sjedila na rubu kauča pažljivo proučavajući Jane koja je izlazila iz duboka transa. I opet je govorila o promjeni Janeinih „brzina". „Te brzine prati jedan zvuk koji ne mogu opisati." - rekla je Sue. „To je kao da se nalazite u nekoj dimenziji u kojoj je glazba stvarnost, gdje je zvuk nešto više od objekta slušanja. A onda kada ti iz njega izađeš... " - Sue je zazviždala oponašajući Dopplerov zvučni efekt koji se pojavljuje kada se od vas udaljava vlak s uključenom sirenom.

Kada su me Sue i Jane o ovom ispitivale morao sam im reći da nisam osjećao ništa neobično, no ja se i inače tijekom seansa rijetko tako osjećam. Mojem zatvaranju za razne takve pojave pridonosi i moja koncentracija usmjerena na pisanje. Izgleda da ja uvijek pišem, isto kao što sam pisao i veći dio ove pauze.

Dok smo čekali na Sethov povratak Sue je i ovaj put promatrala Jane s iščekivanjem. "Vau! Ubrzanje je silno!" -uzviknula je Sue, a trenutak prije no što će se vratiti u trans Jane nam je rekla kako osjeća da stolac na kojemu sjedi vibrira.... Nastavak uz pauze u 22:57.)

Sada, mnogih se iskustava koje Ruburt doživljava tijekom naših seansa on kasnije ne može sjetiti. Kao što su materijalni predmeti simboli koji unutar određenih frekvencija postoje kao stvarnosti, tako, dakako, na drugim frekvencijama postoje druge stvarnosti, no u njima glavni simboli nisu predmeti.

Iskustvo unutar takve jedne dimenzije iznimno je teško prevesti kada je Ruburt zaokupljen u okviru materijalnog sustava. A i ja sa svoje strane moram izvesti neke prilagodbe. Primjerice, kako bi se kontakt mogao uspostaviti ja se spustim nekoliko razina niže.

I onda pokušavam provesti jedan doista kreativan poduhvat u kojem sudjeluje Ruburt, a to je čin prevođenja takvih unutarnjih podataka u materijalne pojmove, dovođenje u vašu stvarnost onih nagovještaja i rješenja koja vam ja mogu pružiti vezano za te druge stvarnosti kojih ste vi dio.

(Pauza u 23:00. Seth je sada, na jedan miran i zabavan način, često davao upute koje su se ticale interpunkcije i sličnoga. Janeine su oči često bile zatvorene.)

Kako ja to vidim, ili gledam, iz moje prirodne perspektive, vaši predmeti ne postoje. No, jasno, vaša unutarnja stvarnost postoji. Sada, Ruburtov sustav prolazi neke materijalne promjene, iako su njegovoj

konstituciji one uglavnom urođene. *(Šaljivo):* On se za to pobrinuo prije no što je ovaj život počeo.

On svoje živčane spojeve upotrebljava na neobičan način, a i za svoje svrhe. Njegova je srčana frekvencija normalna. No ovo ubrzavanje započinje na materijalnoj razini, s pomoću hormona i kemijskih spojeva, a zatim ih iskorištava kao odskočnu dasku i ide dalje. Obje polovice mozga iskre i iz tih se spojeva, govoreći sada u materijalnim pojmovima, ovo ubrzanje pokreće da bi zatim njegov utjecaj na tijelo prestao.

Na isti bi se način mogli objasniti mnogi slučajevi nestalih osoba: tada ovo ubrzanje postane dovoljno veliko, a i dovoljno neočekivano, da čitavu tu osobnost pomete van iz vašega sustava.

Sada, zbog naše ću prijateljice ubrzati ovo ubrzanje kako bismo vidjeli može li ona to percipirati. Ovo se često događa za vrijeme spavanja, a kada vam se učini da ste nakratko ušli u neku zapanjujuću novu dimenziju onda je to stanje spavanja i samo uključivalo ovakvo ubrzanje.

(Dok sam pisao bacio sam pogled na Sue koja je sjedila do mene. Sjedila je vrlo tiho i gledala Jane čije su oči sada bile otvorene, govor brži, a glas nešto glasniji.)

U nekoj mjeri isti je princip uključen i u svako umjetničko stvaranje, iako u manjem stupnju. Sada, ja ne mogu više dodatno ubrzavati jer će inače glas biti toliko brz da naš prijatelj neće moći voditi svoje bilješke...

(Janein je glas odjednom u posljednjoj rečenici postao mnogo glasniji, a toj smo pojavi Sue i ja često svjedočili. No ta je glasnoća bila još daleko od potencijala njezina glasa kada govori u Sethovo ime. U nekim je slučajevima njezin glas bio toliko snažan da bi mi zvonilo u ušima. Ja sam Jane slušao i kada bi joj glas bio iznimno glasan, kada bi se događale i razne druge zvučne pojave i kada bi on u svojim vrhuncima izazivao takvu zvonjavu, a sve bi to znalo trajati i nekoliko sati nakon čega ona ne bi osjećala nikakve znakove naprezanja.)

Sada, nemoj voditi bilješke....

(Nakon što mu se glasan i brz glas uskoro umirio, Seth mi je objasnio kako bi nam „lijepu demonstraciju jednog ubrzanja" mogao dati u seansi u kojoj bismo ga snimali kasetofonom. Toj bi seansi kao promatrač mogla prisustvovati i Sue, a nadamo se kako bih ja tada ovo ubrzanje mogao doživjeti na način na koji ga sada doživljava ona. Ovaj je dio seanse završio pauzom u 23:10.

Kada je Jane izašla iz transa Sue je ponovno bila „upečatljivo svjesna pada" Janeine brzine. Pored toga je doživjela i neke vizualne pojave koje je teško opisati; budući da je to željela nekako izraziti riječima počela je ponovno voditi vlastite bilješke koje navodimo na kraju ove seanse.

„Katkad bih na tečaju ESP-a mogla sve polaznike, ako bi oni bili spremni, povesti sa sobom u pravu avanturu ubrzanja." - rekla je Jane. Poslužila se suprotnim primjerom drveća u nekoj šumi, uspoređujući njihovo pasivno stanje s osjećajem ubrzavanja, s osjećajem „da mogu proći kroza zid" kakav joj se katkad javlja. Ovdje je bilo još toga što nisam uspio zapisati.

Nastavak u 23:20.)

Sada, ubrzo ću završiti ovu seansu. Jasno je kako naša prijateljica nije večeras došla slučajno. Osim informacija koje su potrebne za dodatak, neke druge, vezane za predmete i simboliku definitivno su namijenjene Sue.

(Obraćajući se meni): A tebe mi je žao...

(„Zbog čega?")

... jer si toliko uporno pisao.

(„Meni je to u redu.")

Ovdje mogu dodati još jedan detalj vezan za religioznu dramu koju su proživjeli Krist i njegovi učenici.

Kao što je i Ruburt rekao nakon što je pročitao glavni dio ove knjige, upravo je unutarnja drama „stvarna". Krist je postao Razapeti, a Juda je postao izdajnik, iako, niti je Krist razapet niti ga je Juda izdao. Ova je stvarnost tako postojala u ovom mitu. Ta stvarnost *jest bila* mit. U takvim će slučajevima uvijek prevladati unutarnji događaji, bez obzira na to kakve su materijalne činjenice što su samo simboli tih događaja.

A sada vam želim ugodnu večer punu ljubavi.

(„Laku noć, Seth. Bilo je zadovoljstvo.")

(Obraćajući se Sue): A sada ću pustiti svojeg prijatelja Ruburt da klizne natrag dolje.

(Sue: „Može. Laku noć."

23:25. Jane nije govorila mnogo kada je izašla iz transa. „Samo sjedim i gledam vas, kao dvije marljive pčelice ste." - cerekala se dok smo Sue i ja radili svatko na svojim bilješkama.

„Prije pauze u 23:10" - Sue je zapisivala - „kada mi je Seth rekao da će ubrzati ubrzanje kako bismo vidjeli hoću li ja to percipirati, doživjela sam jasan osjećaj veće brzine, kao i neku vizualnu promjenu Janeina

tijela. Izgledalo mi je kao da ono postaje manje, kao da je gledam kroz dalekozor okrenut naopako. I ovo je bilo povezano s kretanjem, kao da se mijenjala i materijalna frekvencija, *a Janeino je tijelo prohujalo pored mene iako je i dalje ostalo na svojem mjestu.*

A onda, kada je Jane izašla iz transa u posljednjoj pauzi, osjetila sam kao da se ispred mene oslobodila neka sila, i to tako kao da bi me ona mogla prevaliti ako ne bih pazila. A isto se to dogodilo i sada, poslije seanse.")

595. SEANSA, PONEDJELJAK 20. RUJNA 1971. 21:01

(Prvi dio seanse posvećen je prijateljici koja je trebala pomoć u vezi jednog osobnog problema. Ona je Sethove informacije snimila, a zatim nas je, tijekom pauze u 21:45, napustila.

Ja sam za naš dio seanse pripremio dva pitanja za čije smo odgovore očekivali da će biti uključeni u dodatak ovoj knjizi. Prvo pitanje glasi: Prema Sethu, Jane i ja smo u 17. stoljeću živjeli u Danskoj. Želio sam samo da se razjasne ovi podaci iz mojeg života, iznijeti u bilješkama na kraju 541. seanse 11. poglavlja.

Drugo je pitanje bilo: Je li Seth namjeravao dati naslove prvom i drugom dijelu svoje knjige, kao što je dao naslove i svojim poglavljima? Nastavak u 22:05.)

Sada.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada, vidite, moram govoriti polakše.

Informacije o životu u Danskoj koje su iznesene u 11. poglavlju točne su, osim što su pogrešno protumačene. To je bio život podijeljen u dva zasebna razdoblja, doslovno jedan život podijeljen u smislu interesa, odnosno koncentracija sposobnosti te načina života.

Osim informacija danih u tome poglavlju, vezano za taj život bilo je iskrivljenja u nekim ranijim materijalima. Ona nisu bila posljedica Ruburtovih osjećaja o reinkarnaciji. Ona su se pojavila jednostavno kao rezultat povezivanja mnogo detalja u ispravan specifični obrazac.

Na primjer, neka od tamo navedenih imena odnose se na prijatelje, a ne na vas dvoje. No kroz sva se ova iskrivljenja uspjela provući šira slika, odnosno valjanost postojanja. Ja sam bio trgovac začinima. Ti si izvorno bio jedan umjetnik koji je prilično dramatično i suprotno svojim mladenačkim nazorima postao zemljoposjednik.

I Ruburt se kao mladić površno bavio umjetnošću, a kada si postao imućan i uspješan, ti si se tome protivio. Želio si da se on počne baviti društveno prihvatljivijim radom, a sramio si se i vlastitog ranijeg lutanja, dok si još bio putujući umjetnik.

I ovdje je postavljena podjela između zamisli o vlasništvu nad imanjem i njoj suprotne, bavljenja umjetnošću. To te je u ovom životu koštalo dosta nemira i teškoća.

(22:13. To je stvarno istina. A bez obzira na to koji je tome uzrok, ja sam doista u ovom životu inzistirao na tome da, usprkos svim preprekama, živim kao umjetnik.

U 223. seansi održanoj 16. siječnja 1966. Seth je rekao kako je moje ime u Danskoj glasilo Larns Devonsdorf. Moja se tadašnja supruga zvala Letti Cluse. Moj sin – koji je sada Jane – zvao se Graton. Seth, tada uspješan trgovac i putnik, obiteljski prijatelj, nosio je ime Brons Martzens.)

Opći je plan mojih putovanja, kako ga je u toj seansi iznio Ruburt, bio točan. No neka su iskrivljenja nastala u drugim dijelovima te seanse.

(Duga pauza u 22:15.) Ovi detalji koji vas sada toliko zanimaju su, jasno, važni, a opet, gledano šire, ono što se „kasnije" pamti duboka su emocionalna iskustva vašega života. U osnovi, unutarnjem su sebstvu imena i datumi beznačajni. Stoga će se u reinkarnacijskim podacima mnogo jasnije probijati emocionalne vrijednosti, koje će ujedno biti i daleko manje iskrivljene.

Vi imenima i datumima pridajete jednu vrstu važnosti koju sada vidite kao vrlo značajnu. Na njima inzistirate kako biste osnažili valjanost priče o prošlim životima, a upravo se takve pojedinosti prve zaboravlja i upravo one imaju najmanju psihološku vrijednost.

(22:20.) Tako će neka imena uskočiti u sadašnjost. Vi inzistirate na tome da se ova imena uredno poslože, a opet, unutarnje sebstvo ima s time često velike poteškoće jer imena jednostavno nisu važna. Daleko će se jasnije probiti osobe i događaji koji nose neko značenje, koji nose snažan emocionalni naboj. A pojavit će se i sjećanje na datume koji su s takvim emocionalnim događajima povezani. Prošli je život *(osmijeh)* poput križaljke koju treba sastaviti, a u čijemu se središtu nalazi emocionalna stvarnost iz koje ta križaljka izvire.

(Seth se smijao jer je Jane nedavno razvila prilično snažan interes za križaljke. A i ja u njima uživam. Nagađali smo o simboličnim razlozima tog našeg interesa.)

Mnoge su takve reinkarnacijske priče obilno začinjene imenima i datumima samo kako bi zadovoljile one koji na tome inzistiraju, jer se emocionalna i psihološka valjanost inače ne mogu prihvatiti. Ovo se odnosi na sve vrste reinkarnacijskih materijala, bez obzira na to na koji su način oni dobiveni.

Sada, ako je riječ o nekom životu koji se odvio, govoreći vašim rječnikom, nedavno, ovi će se detalji moći lakše i preciznije primiti. Čak i neki život koji se odigravao prije stotinu godina može biti prenesen savršeno detaljno ako je, primjerice, uključivao neke bitke ili događaje od velikog značaja, pri čemu se sami ti datumi u ove osobnosti utiskuju zbog događaja koji su se tada odvijali.

(22:29.) Sva visoko nabijena emocionalna iskustva nosit će sa sobom i pravu navalu pojedinosti, no obični datumi i obična imena ne nose mnogo značenja. Ona u vašoj stvarnosti nemaju veliko značenje. U osnovi svega, daleko su važniji odnosi, a njih vi ne zaboravljate.

A svi ovi životi postoje istovremeno, bez iznimke. Ovo ne smijete zaboraviti. Nijednoj od raznih osobnosti ti beskorisni ukrasi nisu važni, kako „sada" tako ni „tada". Slijediš li me?

(„Da.")

Ova se reinkarnacijska struktura gradi uzduž istih linija postojanja kakve poznajete i sada. Neke pojedince detalji zanimaju više nego druge. Neka određena „ranija osobnost" može biti od onih koje detalji jako privlače, pa ćete u tome slučaju vi unutar iskustva upoznavanja te osobnosti otkriti njihovo veliko bogatstvo. Određene odbojnosti i privlačenja neke dane osobnosti isto će tako umnogome utjecati na dobiven opis neke određene reinkarnacijske epizode.

Nema mnogo smisla dublja pitanja postavljati o povijesti vremena u kojemu je živjela neka osobnost koja je bila siromašna, ograničena i živjela je nezainteresirano i u neznanju. Ona odgovore na ta pitanja jednostavno neće znati. I stoga slika o bilo kojem danom životu obično dolazi kroz iskustvo one osobnosti koja je taj život živjela.

(Pauza u 22:35.) I opet, na vidjelo će izaći oni detalji koji su toj osobnosti bili važni. Što se mene tiče, ja sam toliko neusredotočen na svoja vlastita reinkarnacijska sebstva, a i ona su već sama otišla toliko daleko, da vezano za njih nemam baš neki osjećaj bliskosti. No budući da smo mi *[Seth, Jane i ja]* bili toliko povezani, ti odnosi ostaju važni, a govoreći vašim rječnikom, naši su sadašnji odnosi tada bili latentni. Život u Danskoj postoji jednako kako vama postoji ovaj život. „Vi" ste samo usredotočeni baš unutar ove slike stvarnosti.

Sada se možete odmoriti.

(„Hvala.")

(22:37 do 22:50)

Sada, ova je reinkarnacijska struktura jedna psihološka kategorija. Ne može se shvatiti kroz nikakve drukčije pojmove. Iskrivljenja i tumačenja koja su se oko nje sazdala sasvim su prirodna uzmemo li u obzir kako izgleda vaše praktično iskustvo s prirodom vremena.

Stvarnost, valjanost i neposrednost ovih života doista postoje istovremeno s vašim sadašnjim životom. Udaljenost između jednog i drugog života postoji psihološki, a ne u smislu godina i stoljeća. No tu psihološku udaljenost može biti daleko teže premostiti. Nekih se života isto kao i nekih određenih događaja iz ovoga života možda nećete željeti sjetiti, niti se njima baviti. U nekim slučajevima mogu postojati velike razlike vezane uz temperament između vaše osobnosti u jednom danom životu i u nekom drugom, tako da se vaše sadašnje sebstvo jednostavno neće moći povezati s iskustvom toga drugog sebstva.

Na neki ćete način biti snažnije uvlačeni u one „prošle živote" koji na neki način osnažuju vaš vlastiti sadašnji život. Vi uviđate da su vaša rana pamćenja oskudna. Većina vas ne sjeća se mnogo toga iz vremena koje ste proveli kao dijete. Znanje koje ste tada stekli vi biste mogli iskoristiti, a iako je ono dio vas, niste ga svjesni na način na koji vi doživljavate svjesnost, a niste svjesni ni drugih reinkarnacijskih postojanja. *(Šaljivo šapćući):* Novi odlomak.

Ranije sam u ovoj knjizi nekoliko puta spomenuo alternativne sadašnjosti, a reinkarnacijski su životi uistinu alternativne sadašnjosti. Između vas i vaših reinkarnacijskih sebstava neprestano se odvija međudjelovanje. Odvija se, kako je to rekla vaša prijateljica Sue Watkins, „neprestana i sveprisutna aktivnost".

(23:01.) Drugim riječima, ta sebstva nisu mrtva. Vaše razumijevanja ovoga mora biti ograničeno jer vi automatski razmišljate na način jednog po jednog životnog iskustva i kroz linearne obrasce razvoja. Govoreći vašim rječnikom, neko reinkarnacijsko sebstvo može biti svjesno vašeg okruženja i katkad može djelovati kroz vaše vlastite odnose.

Takva međudjelovanja doista mogu pokrenuti i neki određeni „sadašnji događaji". No ova će reinkarnirana osobnost dok stupa u djelovanje prema vama ili kroz vas na sasvim drugi način imati i druge vrste iskustava na drugim razinama.

(Janeina je predaja ovdje bila vrlo živahna i pozitivna tona, kao da je Seth ovaj materijal želio njezinom gestikulacijom naglasiti.)

Budući da vrijeme, onakvo kakvim ga vi vidite, nema početka ni kraja, vi možete utjecati i na ono što smatrate prošlim reinkarnacijskim sebstvima, a katkad možete i reagirati u njihovom okruženju i na njega. Vi to obično činite u stanju spavanja, no to se često postiže i odmah ispod same razine budne svijesti, ali se, dok se bavite vlastitom svakodnevicom, svijest o tome odmah blokira.

(23:07.) Takve reakcije često mogu pokrenuti jake emocionalne veze. *(Pauza)* Reinkarnacija, kako se ona često tumači u smislu života koji se nižu jedan za drugim, jest mit; no taj mit mnogima omogućuje barem djelomično razumijevanje činjenica koje bi oni inače – inzistirajući, kao što to i čine, na konceptu vremenskog kontinuiteta – odbacili.

Sada možete uzeti pauzu ili završiti seansu.

(„Napravit ćemo pauzu, Seth."

23:10. Jane je bila „daleko izvan", kako to često kaže. Sjećala se samo prve ili još poneke rečenice ovog materijala. Večeras su svi njezini transovi bili duboki. Izlazak iz takvog transa traje nešto dulje; povremeno okrene očima i slično.

U pauzi sam ponovio svoje pitanje o naslovima prvoga i drugoga dijela Sethove knjige. Nastavak na isti način u 23:24.)

Sada, ta dva dijela ne moramo zasebno nasloviti. Razmišljao sam o tome da se prvi dio usmjereno bavi unutarnjim i vanjskim bliskim okruženjima, a da onda na višu stvarnost duše i njezinu percepciju prijeđemo u drugom dijelu. Tako sam i napravio, no ovaj je materijal toliko isprepleten da sam osjećao kako je već dana podjela dovoljna, pa zamisao njihove odvojenosti nisam želio dodatno jačati.

(Smiješeći se): Sada, ja bih mogao ovako još satima, ali predlažem da vi pođete na počinak.

(„Uživat ćemo u tome, mislim, u odmoru."

A iako sam se ja umarao, bilo je vidljivo kako bi se Seth mogao lako prebaciti u stanje u kojem njegova energija izgleda neiscrpnom.)

Želim vam najugodniju večer punu ljubavi.

(„Mislim da je osobni materijal koji si predao za našu večerašnju družicu [prije prve pauze] bio izvrstan.")

Je, doista je bio. Bio je kao sašiven baš za nju.

Sada, kada završimo s dodatkom i kada vi dovršite svoj posao oko ove knjige, s razlogom ću vam održati koliko god željeli privatnih seansa samo za vas. I pripremite kasetofon.

(„U redu. Hvala ti, Seth, i laka ti noć."

23:27. „Ovo je bilo smiješno." - rekla je Jane nakon što se nekoliko minuta odmarala. „U ovom sam zadnjemu dijelu bila doista izvan svega, no to je bilo toliko kratko da sam doista osjetila taj prijelaz 'odavde' 'do tamo' i natrag. Ta riječ koju je Sue upotrebljavala – 'ubrzanje' – doista je dobra...." Vidi 594. seansu.)

596. SEANSA, PONEDJELJAK 27. RUJNA 1971. 21:24

(Jane i ja nakon večere oko sat vremena čitali smo i uređivali Sethovu knjigu, a zatim smo pošli u šetnju. Bila je to jedna topla, kišna jesenska večer. Mrak je već pao i bilo je vrlo ugodno. Oko nas je bilo razbacano mokro opalo lišće.

Do 20:30 smo se vratili kući. Sjedili smo u mraku dnevne sobe tako da smo dobro vidjeli što se vani događa. Jane je danas dovršila uvod Sethove knjige. To ju je podsjetilo na njezin vlastiti rukopis „The Physical Universe As Idea Construction" (Materijalni svijet kao misaoni konstrukt) *koji je u ovom uvodu spominjala. Danas ga je ponovno pročitala i shvatila da je i dalje intrigira. Ponovila je kako bi voljela napokon nešto sama s njime napraviti.*

21:00 je u razgovoru prošlo gotovo neprimjetno. Kada smo se napokon pokrenuli kako bismo se pripremili za seansu ja sam upalio nekoliko svjetiljki. Jane je željela još materijala za dodatak Sethove knjige. Rekla je da joj se dnevna soba večeras činila znatno „drukčijom"; a dodala je kako je to „lijepa razlika". U Sethovo je ime počela govoriti vrlo tihim glasom. I govor je bio prilično spor, a oči su joj često bile zatvorene.)

Dobra večer.

(„Dobra večer, Seth.")

Sada, tekst koji Ruburt spominje u svojemu uvodu, *The Physical Universe As Idea Construction,* doista predstavlja naš prvi službeni kontakt, iako tada Ruburt nije toga bio svjestan.

To se iskustvo odigralo unutar okvira kojeg je on mogao prihvatiti, unutar okvira visoko ubrzana nadahnuća. Njegova je svijest napustila tijelo tek nakon što je prošao najveće muke onoga što se njemu činilo kao nadahnuće gotovo neizdrživog intenziteta. Da su ga umjesto toga njegove navike povele, recimo, u svakodnevnu molitvu, onda bi se mogao iskoristiti i taj okvir. U svim takvim slučajeva na vidjelo dolazi nekoliko kvaliteta: sposobnost gledanja prema unutra, moć duboke koncentracije, sposobnost da se kontemplacijom otupi oštrica materi-

jalno orijentiranog sebstva te intenzivna želja za učenjem. Njima se mora pridružiti unutarnje povjerenje u to da se važno znanje može doživjeti izravno. Oni koji vjeruju da su svi odgovori već poznati nemaju potrebe odlučiti se na takvu potragu.

Takve informacije, takvo nadahnuto pisanje, obično se događa unutar okvira osobnosti koja je već zadana i oblikovana. Stoga će kontekst u kojemu će se takvo znanje pojaviti često varirati. U nekim se slučajevima takav okvir upotrebljava po posljednji put, pri čemu početno nadahnuto znanje – to samo znanje – iz ovoga okvira pobjegne i nadraste sam onaj kontekst koji mu je omogućio nastanak.

(Pauza, jedna od mnogih, u 21:35. Janeina je predaja sada već bila mnogo življa.)

U svakom slučaju, pojedinci koji takve informacije primaju u stanju proširene svijesti već duboko unutar sebe osjećaju povezanost ne samo sa Zemljom kao takvom, nego i s dubljim stvarnostima. Oni možda svjesno ni ne znaju da u njima postoje takve temeljne kvalitete. Ne prihvaćaju odgovore koje im daju drugi, nego inzistiraju na tome da sami pronađu svoje.

Takve se potrage mogu činiti neobičnima. Sve dok se granice unutar njihovih osobnosti konačno ne otvore, njih pogoni neko fino nestrpljenje, jedno božansko nezadovoljstvo. Ta materijalna osobnost mora zatim dobiveno znanje integrirati, a valjano će znanje ove vrste čak i samo, po svojoj prirodi, zasjati svjetlom i samo si pronaći vlastiti put.

Energija koja se stvara nekim od ovakvih iskustava dovoljna je za trenutne životne promjene, kao i za postizanje određenih učinaka na razumijevanje i ponašanje drugih. Ovo su prodori znanja iz jedne dimenzije aktivnosti u drugu. Oni su visoko nabijeni i eterični. A pojedinac koji prima takve informacije i sam je dio njih bez da to uopće zna. Tako se primljenim informacijama – pa i izravno – mijenja cjelokupna emocionalna atmosfera, odnosno mentalno stanje njegove sadašnje osobnosti.

U onoj mjeri u kojoj je takav pojedinac vjeran svojoj viziji, njemu na raspolaganju stoje mogućnosti širenja koje bi mu inače bile gotovo nedostižne. No primljene informacije često proturječe zamislima i vjerovanjima kojih se on prije toga držao. Inače ne bi nikada bilo potrebe za nekad eksplozivnim i prodornim kvalitetama takvih iskustava jer ne bi trebalo probijati nikakve barijere.

(Duga pauza u 21:45.) Takve osobnosti moraju tada često naučiti kako među svojim intuitivnim znanjem uspostaviti neki red i odnose, kako svoje intelektualne okvire reorganizirati da budu dovoljno snažni kako bi to znanje mogli poduprijeti. Ovakve su osobnosti isto tako često obdarene sposobnošću crpenja neobično velike količine energije. One često moraju, dok su još prilično mlade, naučiti kako tu energiju ne rasipati. Na primjer, sve dok ne nauče ovu lekciju može izgledati da se one odjednom usmjeravaju u mnogim smjerovima.

Stvari se često događaju u kasnim 30-ima i ranim 40-ima, jednostavno zato što kod takvih osobnosti potreba za znanjem često doseže svoj vrhunac baš u to vrijeme. Potrebni su obrasci ponašanja pripremljeni. Energija je bila usmjerena, a taj je pojedinac imao dovoljno vremena da shvati kako do tada prihvaćani okviri i odgovori njemu nemaju mnogo smisla.

Kada su takva iskustva u svojem najsnažnijem izdanju ona mogu intuitivno znanje potisnuti iz privatne domene i promijeniti civilizaciju. Ovaj se nevjerojatni naboj uvijek nalazi u tom inicijalnom iskustvu. Unutar njega sadržana je zgusnuta energija od koje potječu svi ostali razvoji.

A uključena osobnost može reagirati na razne načine. Potrebne su velike prilagodbe, a često i promjene ponašanja. Ovaj pojedinac sada uviđa da on doista jest jedna živa mreža stvarnosti, a to tada postaje blisko svjesno znanje.

(Ovo se, jasno, dogodilo Jane. Pauza u 21:58.)

Takvo znanje zahtijeva ne samo osjetljivo i odgovorno ponašanje, nego uključuje i suosjećanje sa životom koje je ranije možda nedostajalo. Ovo suosjećanje sa sobom nosi jednu vrstu snažne, izazovne i intenzivne osjećajnosti. Mnogi su pojedinci doživjeli neobična, a sasvim valjana i intenzivna širenja svijesti, ali su shvatili da nisu sposobni ta nova znanja povezati u neki odnos s prošlim vjerovanjima, čime bi se provele promjene nužne za baratanje takvom osjetljivošću. I oni doista nisu bili dovoljno snažni za zadržavanje i integriranje takvoga iskustva. U takvim ga slučajevima pokušavaju blokirati, nijekati i zaboraviti.

(22:05.) Drugi mu pak nisu nikada dopustili bijeg iz okvira, odnosno konteksta iz kojeg je poteklo. Stoga pobjeći nisu mogli ni oni sami. Nisu se mogli osloboditi. Ako im se, na primjer, činilo da ta informacija dolazi izvorno od njihova Boga, oni su nastavljali o Bogu razmišljati na svoj određeni način, čak i kada su ih ovo iskustvo i primljena informacija trebale odvesti mnogo dalje od toga.

(Janein je glas dok je govorila u Sethovo ime i dalje bio relativno tih, ali je njezina predaja sada bila brža i intenzivnija, uz mnogo gestikulacije.)

Ruburt bi, primjerice, napravio istu grešku da ga njegovo iskustvo nije povelo izvan okvira nadahnuća koje mu je omogućilo nastanak. *(Pauza)* U tom je slučaju on tada potisnut u nove koncepte jer je imao osnove za odbacivanje starih, kao i hrabrost da ustraje.

Ta ga je ustrajnost uključila *(duga pauza)* u moje zamisli o konceptu boga. Prije naših seansa on je bio toliko razočaran da bilo kakvo pitanje povezano s „religioznim temama" ne bi želio niti razmotriti.

(Obraćajući se meni): Jesi li umoran?

(Još nismo napravili pauzu, ali sam ničeno zavrtio glavom. Kiša je sada bila jača. Pored toga zvuka čuo sam kako se netko u stanu iznad našega kreće naprijed-natrag.)

Sada, takva iskustva, odnosno takva vrata ka znanju dostupna su svim pojedincima, a u nekoj mjeri svi pojedinci u njima i sudjeluju. Ona se pojavljuju u mnogo bezazlenijim oblicima, često kroz neke intuitivne odluke koje se donose naizgled iznenadno, kroz neke korisne promjene i intuitivne nagovještaje. Često će se negdje usred života nekom pojedincu učiniti kako odjednom stvari vidi na materijalni način sasvim jasno, što mu pomogne da „sredi svoje poslove". Na primjer, jedan život koji je izgledao kao da stremi katastrofi odjednom će postati iznimno uspješan. Sve su ovo varijacije toga istoga iskustva, samo u manjemu obliku.

(Pauza u 22:15.) Sve potrebno znanje dostupno je u normalnom životu i iskustvima svakodnevice. No vi morate vjerovati da je tako, staviti se u položaj u kojemu ga možete primiti, tražeći ga u nutrini, i ostati otvoreni za svoju intuiciju te, što je najvažnije, morate ga željeti primiti.

Nekoliko sam odlomaka ranije rekao kako su pojedinci poput Ruburta i sami dijelovi znanja koje primaju. Ovo se odnosi na sve ljude i na sva moje čitatelje. *(Duga pauza)* Na djelu je velika obmana. Ljudi vjeruju da postoji jedna velika istina, da će se ona pojaviti i da će je oni prepoznati i saznati. Sada, istina je jedan cvijet. Isto je tako istina i jedna žarulja. Kao i idiot i genijalac, čaša i mrav. Iako između njih ne postoji velika vanjska sličnost.

(22:24.) Istina su sve ove prividno odvojene, zasebne, različite stvarnosti. Tako je i Ruburt dio istine koju on percipira, a svi ste vi dio istina koje percipirate vi.

„Istina", kako se ona odražava kroz Ruburta, postaje na jedan način novom istinom jer se percipira na jedinstven način (a to stoji i za svakog drugog pojedinca koji je percipira). U tom smislu nema veće istine ni manje istine. Ona postaje nova istina.

Sada se možete odmoriti.

(22:26. Jane je trebalo nekoliko minuta da izađe iz vrlo duboka transa. Glas joj je uglavnom ostao tih, iako je postao vrlo usredotočen. Nije imala pojma da je govorila više od sat vremena. „Vau, ovoga me je puta svakako izveo potpuno izvan svega." - rekla je. „A znam i zašto. Buka odozgo me je doista počela smetati, pa me je Seth gurnuo još dublje.

A znala sam da ću u ovom dodatku dobiti neke podatke o Misaonom konstruktu." - *nastavila je. „Ovo je bila jedna iznimno ugodna večer." Bila je vrlo zadovoljna ovom seansom. Ja sam smatrao da je večeras bila osjetljiva na buku jer nije željela da je se ometa dok prima upravo ovaj određeni materijal. U gornjem je stanu sada vladala tišina.*

Učinci duboka transa su popuštali. Jane je nekoliko puta zijevnula. Prošetala se po sobi, otpila malo piva i zapalila cigaretu. Topla je kiša nastavila padati. Pitao sam Jane želi li završiti ovu seansu, ali se ona usprkos zijevanju odlučila za nastavak.

Nastavak na isti način u 22:45.)

Sada, takve „nove istine" i dalje mogu biti doista vrlo stare, ali istina nije nešto što mora uvijek dolaziti u istom obliku, izgledu, pojavi ili dimenziji. Stoga oni koji ustraju u zaštiti svoje istine od propitkivanja, valjanosti svojeg znanja prijete uništenjem.

A, ponavljam, oni koji su jako sigurni u vlastite odgovore neće imati dovoljno želje za znanjem koja bi ih odvela u još veće dimenzije razumijevanja. Jasno je da je i svako valjano širenje svijesti samo po sebi dio te poruke. Takva se osobnost nađe u susretu sa živom istinom i spozna da istina jedino na taj način i postoji.

Upotrijebio sam ovdje izraz „širenje svijesti" umjesto onog koji se češće upotrebljava - „kozmička svijest" *(pauza)*, jer ovaj drugi podrazumijeva iskustvo čiji razmjeri trenutno čovječanstvu nisu dostupni. *(Pauza)* Priroda intenzivnih širenja svijesti može se u usporedbi s vašim normalnim stanjem činiti kozmičkom, ali se ona odnose gotovo samo na one mogućnosti svijesti koje su vam sada dostupne, a daleko se manje počinju približavati pravoj kozmičkoj svjesnosti.

(22:55.) Zamisli koje predstavljam u ovoj knjizi trebale bi mnogim čitateljima omogućiti širenje njihovih percepcija i svijesti na načine za koje nisu vjerovali da su mogući. Sama je knjiga pisana na takav način

da će od nje koristi imati svi koji su spremni učiti. Značenje u njoj nije sadržano samo u pisanoj riječi, nego se u njoj nalaze i neke povezanosti koje nisu vidljive, a koje će imati vrijednosti i donijeti smisao različitim razinama osobnosti.

(Jane je u transu pokušala nekoliko puta kresnuti šibicu, ali je ona očito bila previše vlažna. Na kraju je cigaretu morala odložiti.)

Integritet svih intuitivnih informacija ovisi o unutarnjem integritetu osobe koja ih prima. Širenje svijesti, stoga, zahtijeva iskreno samoprihvaćanje te svijest o vlastitim vjerovanjima i predrasudama. *(Duga pauza u 23:01)* Ono donosi dar i odgovornost. Svi koji žele zaviriti unutar sebe kako bi pronašli vlastite odgovore, kako bi se našli u vlastitu „susretu sa svijetom" moraju se zbog toga vrlo dobro upoznati s tim intimnim radom vlastite osobnosti.

I to je to. *(Jane se u ulozi Setha nagnula prema naprijed. Oči su joj bile širom otvorene i sasvim tamne.*

(„U redu.")

To je materijal za naš dodatak. Možeš postaviti neko pitanje, uzeti pauzu ili završiti seansu, kako želiš.

(„Onda ćemo napraviti pauzu." 23:02 do 23:09.)

Takvo je poznavanje samoga sebe vrlo korisno i samo po sebi, a na neki način postaje i samo sebi nagradom. No nemoguće je iole jasno gledati prema unutra ako niste spremni svoje stavove, vjerovanja i ponašanja promijeniti, odnosno staviti na kušnju one karakteristike koje vi smatrate jedinstveno svojima.

Drugim riječima, ne možete propitkivati stvarnost bez da propitkujete i sebe samoga. Ne možete se sa Svime Što Jest susretati izvan sebe, a isto tako ne možete sebe odvajati od svojega iskustva. *(Pauza)* „Istinu" ne možete iskoristiti. Njome se ne može upravljati. Tko god misli da manipulira istinom ustvari manipulira samim sobom. Vi jeste istina. Zato se otkrijte.

A sada ću vam poželjeti ugodnu večer. *(Jane u ulozi Setha smiješeći se lupila po koljenu.*

„Dobro, Seth. Hvala ti puno.")

I dalje ćemo održavati svoje seanse kada to okolnosti budu dopuštale.

(„Dogovoreno. Može. Pretpostavljam da će to biti kada dovršimo ovu knjigu.")

Najtoplije vas pozdravljam.

(„I mi tebe. Hvala ti. Laku noć."

23:16. „Uh, osjećam se stvarno dobro" - rekla je Jane kada je napokon izašla iz još jednoga dubokog transa - „ali mislim da sada mogu samo leći u krevet." Bila je vrlo opuštena i ponovno je zijevnula. Nježna i ugodna kiša nastavila je padati.)

SEANSA U SKLOPU TEČAJA ESP-a: UTORAK 23. LIPNJA 1970.

(Prilikom snimanja ove seanse Janeinom je tečaju ESP-a prisustvovalo petnaestak polaznika. U toj seansi, koju smo ovdje prenijeli u ponešto skraćenu obliku, Seth je između ostaloga govorio i o organizaciji naše sadašnje stvarnosti. Materijal o organizaciji kakva postoji nakon smrti možete potražiti u 537. seansi devetog poglavlja.)

Sada, želite li organizaciju onda je trebate i imati – u bilo kojem trenutku. Vi svoje postojanje strukturirate i vi odabirete upravo one stvarnosti koje imaju točno toliko organizacije koliko je u nekom trenutku trebate.

Vi u ovoj stvarnosti vrlo lijepo naglašavate sve sličnosti koje vas povezuju; vi od njih stvarate obrazac, a različitosti vrlo lijepo ignorirate. Vi se u nepreglednu polju percepcije odlučujete svoju pozornost usredotočiti na neka određena područja, a druga ignorirati i tako među vama postoji savršeno slaganje, barem što se tiče tog malena područja. A ta vas nepreglednost koju ne percipirate uopće ne brine i vi o njoj ne postavljate baš nikakva pitanja. A ona ipak postoji.

Rekao sam ovo i ranije: kada biste mogli usredotočiti svoju pozornost na te različitosti, barem na one koje biste mogli, a ne percipirate ih, zadivilo bi vas to što čovječanstvo može imati svakakva shvaćanja organizirane stvarnosti. *(Jane je u ulozi Setha pogledala na kauč na kojemu su sjedili Mary i Art.)* Ja sada gledam između vas dvoje. Kada drugi pogledaju naše prijatelje na ovom otmjenom plavom kauču oni vide sliku istinske organizacije. Ondje sjedi jedan pojedinac *(pokazujući na njih)* i ondje još jedan, a između njih se nalazi prostor. Ova je slika ujednačena. Izgleda savršeno i organizirano.

No prostor između naša dva prijatelja nije prazan. Vi ga smatrate praznim jer ne percipirate što se ondje nalazi. Ova slika izgleda vrlo organizirano. No čim shvatite da slika nije potpuna vi morate početi postavljati nova pitanja, a staro poimanje savršene organizacije nestaje.

Sada, kao što znate, vi ne percipirate atome i molekule koje plivaju ovom sobom, kao ni one koji ispunjavaju prostor između naših prijatelja, a ne percipirate ni sile – sile polja – koje oko vas postoje. Kauč ovdje služi kao sredstvo ujedinjenja, jer oni na njemu sjede. A na čemu oni zapravo sjede? Na praznini koju vi percipirate čvrstom.

Sada, vi ne biste bez svojih posebnih fizičkih osjetila ovaj kauč percipirali kao čvrst predmet. Svijest koja ima drukčije mehanizme percepcije od vaših ne poima ovaj naš sada poznati plavi kauč. Ovu organizaciju stvarate vi. Organizaciju percipiraju vaše misli. Vi organizaciju provodite, a doista je i stvarate.

(Pitanje polaznika tečaja: „Stvaramo li mi svi istu organizaciju i vidimo li mi svi isti kauč?"

Obraćajući se Mary i Artu): Siguran sam da se vas dvoje općenito slažete oko toga da sjedite na kauču. No, ne percipirate isti kauč. Vi percipirate samo svoje misaone konstrukte. Ne možete vidjeti nečiji tuđi konstrukt. Vi telepatski svoje misli prebacujete sukladno onome što znate o razmišljanju drugih. Slažete se da je kauč ovdje. Sada, istina je kako vi unutar svojeg materijalnog sustava – a znam da ćete to sljedeće pitati – svoj kauč možete izmjeriti. Imam osjećaj da će svakog trenutka netko izvaditi metar, izmjeriti ga i onda mi reći kako je ovaj kauč toliko i toliko dug. Pa, kako ja onda mogu reći da to nije jedan te isti kauč?

No instrumenti unutar vašeg materijalnog sustava poremećeni su i jasno je da će se oni slagati s onim što mjere. Nema nikakvog razloga zbog kojeg to ne bi bilo tako. Telepatski se vi svi slažete oko položaja predmeta i oko njihovih mjera.

Sada, vi atome i molekule upotrebljavate na jedan čudan način. Na njih prebacujete svoje misli. Vi ih percipirate na jedan određen način. Ja vas za to ne krivim. I sâm sam to svojevremeno činio i za to postoji dobar razlog. No činjenica je da materijalna tvar nije kruta, osim kada vi to vjerujete, i da se organizacija prenosi iz nutrine na vanjštinu. Ona se ne prenosi s vanjštine na vas. Vi stvarate stvarnost kakvu poznajete, pa iako ovaj stol može nositi vaše ruke i vi se na njega možete nasloniti i na njemu pisati, ja vam ponavljam kako ovaj stol nije krut.

No to nije toliko važno sve dok na njemu možete pisati. Osim toga, to nije toliko važno sve dok na svojem plavom kauču možete sjediti. No kada vi svoj materijalni sustav napustite i kada ovakva materijalna percepcija prestane biti pravilo tada morate naučiti nove korijenske predodžbe.

Korijenske predodžbe oni su zakoni s kojima se vi slažete u svakom od sustava stvarnosti. Vi se, na primjer, slažete oko toga koji su predmeti materijalni – nije toliko važno jesu li materijalni ili nisu, sve dok se vi oko toga slažete. Vašoj je svijesti mjesto u tijelu. Vi ni MRTVI ne biste dopustili da se vaša svijest nađe izvan vašega tijela. To je tabu! Sada, činjenica je da vaša svijest nije zarobljena unutar vašega tijela. No opet, sve dok vi vjerujete da jest, ne biste ni mrtvi bili izvan njega. A kada se ipak mrtvi nađete izvan njega, doista ćete se zapanjiti.

Vi temeljima stvarnosti smatrate i druge korijenske predodžbe. A u drugim razinama stvarnosti postoje druge korijenske predodžbe. To su oni lažni zakoni kojima vi vodite svoja iskustva. Našim pisarima ide vrlo dobro, uzmemo li u obzir da papir nije krut, kao što nisu ni njihove olovke. Nevjerojatno je što se sve može napraviti ni sa čime!

(Pauza i rasprava.)

Kao što sam već rekao, vi ste uistinu multidimenzionalne osobnosti. U nekom trenutku vašeg razvoja vi ćete sve više osvještavati istinsku prirodu svojeg identiteta. Na primjer, postoji jedan dio vas koji je vrlo svjestan pulsiranja o kojemu ste upravo razgovarali, a taj je dio ujedno svjestan i prirode pamćenja koja je tome pulsiranju slična. Kada se ovaj puls nalazi u ovoj materijalnoj stvarnosti tada vi, onakvi kakve se poznajete, imate pamćenje ovog postojanja. Kada se ovaj puls nalazi u drugoj dimenziji postoji pamćenje toga postojanja. Sada, jedan dio vašeg cjelokupnog identiteta ima pamćenje i jednoga i drugoga. Cjelokupna se struktura osobnosti fokusira na razne dimenzije, i to istovremeno.

Vi se nalazite na samom začetku svake psihološke misli. Samo ne shvaćate što vi sada jeste. A kao što sam ranije rekao, kada mi postavljate pitanja o životu nakon smrti vi automatski prenosite – oprostite mi na izrazu – ovaj nedostatak znanja na sljedeću sferu. Stoga se ja katkad, odgovarajući na vaša pitanja, zbunim. Vi učite kako upoznati sebe. Brzinom kojom se to događa trebat će vam još dosta vremena!

Sada, kada ćete ispravno razumjeti kako upotrebljavati psihološko vrijeme onda ćete moći u određenoj mjeri naučiti kako mijenjati prirodu i fokus svoje svijesti. Vi je možete upraviti u mnogim smjerovima. Možete je usredotočiti na druge putove, dalje od materijalne stvarnosti. To ne znači da ćete ovdje ostati na suhom. To znači da ćete početi istraživati vlastitu stvarnost, kao i stvarnosti tih drugih dimenzija u kojima imate svoje postojanje.

No treba biti i spreman priznati kako doista postoje druge dimenzije u kojima vi postojite. Morate imati i vjeru u svoje materijalno sebstvo, vjeru koja će biti ovdje kada se vratite, a ja vas uvjeravam da će biti. Nema drugog načina – ponovit ću ovo – nema drugog načina za dobivanje informacija iz prve ruke o drugim stvarnostima mimo istraživanja i baratanja svojom vlastitom sviješću.

Sada, kada vam govorim vrlo se rijetko služim riječima kao što je „ljubav". Ja vam ne govorim da vas s druge strane zlatnih vrata čeka Bog. Ne umirujem vas govoreći vam da će vas, kada umrete, Bog dočekati u svoj svojoj veličanstvenoj milosti i da će to biti kraj vaše odgovornosti. A kako sam rekao i neku večer, u mojem posljednjem poglavlju lijenima ne nudim nikakvu nadu da će im smrt donijeti vječni počinak.

No putujući svojom nutrinom otkrit ćete jedinstvo svoje svijesti s drugim svijestima. Otkrit ćete višedimenzionalnu ljubav i energiju koja podaje svijest svim stvarima. No to neće u vama probuditi želju za odmorom na tim poslovičnim blagoslovljenim njedrima. Umjesto toga nadahnut će vas da u poslu stvaranja budete vještiji. A svakako ćete pronaći, i osjetiti, onaj osjećaj božanskog prisustva, osjetit ćete ga u pozadini plesa molekula, unutar sebe i u svojim susjedima. A toliki biste željeli Boga koji će prolaziti ulicom i govoriti „Sretna vam nedjelja, ja jesam koji jesam, slijedite me." No bog se vješto skriva u svojim kreacijama, tako da on jest ono što one jesu i one jesu ono što on jest. A poznavajući njih, vi poznajete i njega.

(Pauza i rasprava.)

Sada, psihološko se vrijeme može opisati i doživjeti na mnogo načina. Ne mislim ovdje samo na svoje metode meditacije. Mislim na vašu subjektivnu aktivnost i istraživanje. Slijedite li me? Zadovoljan sam!

Vi ste zapravo s Bogom sada. A vi to ne uviđate. Vidite, vjerovali ste mnogim pričama, a one su simbolički bile vrlo važne. Kao što je ranije spomenuto, one imaju svoje mjesto u vašim životima i vašem razvoju, no katkada ih morate napustiti, a tada biste se neko vrijeme mogli osjećati usamljeno.

(Pitanje: „Znači da su nama ta vjerovanja potrebna kao dio našeg razvoja, iako ih kasnije možemo odbaciti?")

Da, iako će se jednom pojaviti netko poput mene i sa vas skinuti ove zaštitne slojeve – koji nakon nekog vremena sprječavaju vaš razvoj – ti su vam zaštitni slojevi ranije pomagali rasti. No svejedno ostaje

jedna činjenica: vi ne morate umrijeti da biste se susreli s Bogom. Sve Što Jest, jest sada, i vi ste dio Svega Što Jest sada. Kao što sam vam često govorio, vi ste sada duh. Široki putovi razvoja otvoreni su vam sada. Sada, ako želite, vi možete krenuti istraživati okruženja koja nisu materijalna, no ja na tim nevidljivim vratima ne vidim nikakvu navalu učenika!

Ja ću sada završiti našu seansu, ali bih volio kada biste svi vi pročitali kopiju ovoga što sam govorio. A pokušajte tu i tamo, kada nemate drugoga posla – pametnijeg posla – pokušajte tada osjetiti tu prazninu u pulsiranju vaše svijesti. Pokušajte preskočiti taj procjep!

Želim vam svima ugodnu večer.

(23:25.)

SEANSA U SKLOPU TEČAJA ESP-A: PRIJE 23. LIPNJA 1970.

(Ovaj djelić zapisa, što ga je sačuvao jedan od polaznika Janeinog tečaja, sve je što je ostalo od jedne od nekoliko seansa u sklopu tečaja koje ili nisu bile čitave zabilježene ili su bilješke bile izgubljene. Vidi deveto poglavlje.)

Istinska je duhovnost radosna i zemaljska, a nema nikakve veze s lažnim dostojanstvom odraslih. Nema nikakve veze ni s dugim govorima ni s licima punima sažaljenja. Ona se tiče plesa svijesti koji se odvija unutar vas, kao i osjećaja duhovne avanture što se nalazi u vašim srcima.

To je smisao duhovnosti; a kao što sam vam već rekao, kada bih mogao, ja bih sada veselo zaplesao među vama kako bih vam pokazao da vaša životna snaga ne ovisi o materijalnoj slici. Ona ne ovisi o vašoj mladosti, niti ovisi o vašem tijelu. Ona zvoni i pjeva kroz svijet i kroz čitavu vašu osobnost. Ona je onaj osjećaj radosti koji svaku kreativnost čini mogućom.

Nemojte, stoga, misliti da ste duhovni zato što vam je lice sumorno i nemojte misliti da ste duhovni jer kritizirate svoje grijehe. Unutar vašeg sustava godišnja doba dolaze i prolaze. Sunce obasjava vaše lice bez obzira na to mislite li da ste svetac ili grešnik. Životna snaga svijeta njegova je kreativnost, radost i ljubav, a to jest duhovnost. A upravo ću to reći i čitateljima svoje knjige.

A sada napravite pauzu, obećao sam vam je....

558. SEANSA, ČETVRTAK 5. STUDENOGA 1970. 21:50

(U ovom je dijelu seanse Seth po prvi put spomenuo Pripovjedače i njihove uloge u reinkarnacijskom procesu. Ovime se proširuju podaci koje je Seth o Pripovjedačima dao u 17. poglavlju.

Ova je seansa zakazana jer su polaznici tečaja ESP-a Ron B. i njegova supruga Grace zatražili pomoć oko jednog obiteljskog problema. Nakon što je predao dio vrlo zanimljivog materijala koji se ticao njihove situacije, Seth je oko 23:15 prešao na podatke o Pripovjedačima. Svi koji smo tome svjedočili iznenadili smo se. Pojam „Pripovjedač", kako ga Seth upotrebljava, bio je tada jednako nepoznat Jane i meni kao i Ronu i njegovoj obitelji.)

Poznavali smo nekoliko ljudi koji su u prethodnom postojanju bili redovnici. Sada, *(Obraćajući se Ronu):* u jednom životu na istoku prije Kristova vremena, 1200 godina prije nove ere, ti si bio član muške skupine koja je pripadala jednom ezoteričnom naslijeđu. Vi ste bili putnici, a u svojim ste putovanjima prošli i Malu Aziju.

Sa sobom ste, u svojim glavama, nosili poruke i zakone koje vam je bio predao jedan od vas, u razdoblju koje je već gotovo zaboravljeno. To su bili etički kodeksi. Oni su nastali u vrijeme Atlantide. Prije toga ovi su kodeksi primljeni od jedne rase s druge zvijezde. Ta je rasa umiješana u nastanak Atlantide. Te su poruke prenesene u riječi i jezike te zapisane u vrijeme Atlantide, no nakon toga prenosile su se usmenom predajom.

Vaš ih je narod naučio od svojih starješina, a oni su se nazivali Pripovjedači. Ti si bio Pripovjedač. Zato je tebi toliko lako nazivati druge svojom braćom. Sada, upravo su trojica muškarca koji rade za tebe *(u proizvodnom postrojenju u kojemu Ron radi kao nadzornik)* bili članovi te izvorne skupine muškaraca. Tvoja supruga, snaha i tvoj sin *(svi su oni bili prisutni na tečaju)* isto su tako bili članovi te skupine. No tvoja supruga i tvoja snaha bile su braća. Dajte nam sada samo jedan tren. *(Pauza)*

Putovao si Malom Azijom u vrijeme velikih previranja, a gdje god si se našao ti si govorio, što znači da si toj etici dao izraz. Kako bi upamtio taj etički kodeks trebalo ti je 12 godina izobrazbe.

Sada, kasnije su se umiješali Eseni. Nisam siguran za tu riječ.

(Eseni su bili jedna od četiri poznate židovske sekte koje su u vrijeme Krista bile aktivne u svetoj zemlji. Oni su bili jedna mirna kontemplacijska skupina, a u Bibliji se ne spominju. Ako Seth želi reći da su Eseni objavili etički kodeks Pripovjedača u, recimo, prvom stoljeću nove ere, to je onda, jasno, bilo mnogo stoljeća nakon što je Ron živio 1200 godina prije nove ere.

Ronova supruga Grace: „Seth, jesmo li mi u to vrijeme ispunili svoje svrhe?")

U tom postojanju jeste. Morate mi dati vremena. Unutar te skupine nastalo je neko previranje, neko neslaganje. Postojalo je neslaganje oko značenja riječi kojih su se prisjećali. Ova se skupina razdvojila. Jedan je dio te skupine otputovao do zemlje koju sada zovemo Palestina, a drugi su u sljedećem stoljeću otišli u južnu Europu.

Postojalo je i neko veliko iskrivljenje vezano za B-A-E-L *(slovkano).* Okupila se jedna skupina kojoj je Bael predstavljao zamisao njihova Boga. Ti si *(Ron)* bio uključen u onu drugu skupinu. U džungli je postojao jedan grad – M-E-S-S-I-N-I *(slovkano)* ako sam to dobro preveo. Nalazio se u Maloj Aziji, a ondje su se tada nalazili fragmenti neke prošle civilizacije. Sagrađen je jedan novi grad koji je i sam kasnije nestao. No na stijenama su bili zapisi jer su one stare poruke ponovno prenesene u pisane simbole. No vaš je narod nestao, a vi ih tek sada ponovno nalazite.

(23:27. Janein je trans bio vrlo dobar. Teško je otvorila oči, a onda ih je jedva držala otvorenima. Rekla je da je, dok je predavala ovaj materijal, imala slike koje nam sada nije mogla opisati.

Deset seansi nakon ove Seth je rekao Jane i meni da smo i mi bili Pripovjedači, iako nije spominjao ni datume ni zemlje u kojima smo živjeli, a nije ni rekao jesmo li možda Jane, Ron i ja sada obnavljali poznanstva koja smo možda vukli još iz tih drugih, možda vrlo davnih vremena. Meni se činilo kako smo se, barem u ovom životu, Ron i ja sreli na jedan vrlo neobičan način: bili smo gotovo vršnjaci i odrasli smo prije mnogo godina u istom malenom gradiću u blizini Elmire. Postojala su neka međuobiteljska poznanstva, ali nas se dvojica nismo sreli sve do 1970. godine....

Možda kao neki odraz njegove rane prakse kao Pripovjedača – a koja se možda nastavlja na subjektivnim razinama – Ron je danas aktivan u crkvi laika i zna mnogo o Bibliji i srodnim temama. Proanalizirao je neke od Sethovih podataka, a ja sam dio toga kasnije provjerio u raznim relevantnim radovima. Jane, koja o predmetnim povijesnim razdobljima ne zna gotovo ništa, bila je vrlo zadovoljna time što su Sethovi podaci bili toliko evokativni.

Seth-Jane božje je ime slovkao „Bael". Većina izvora ga navodi kao Baal, a to se možda izgovara kao Bael. Akadski se oblik ovoga imena, Bel, upotrebljavao u drevnoj Mezopotamiji. Baal - gospodin - bilo je ime, odnosno titula mnogih mjesnih božanstava drevne semitske skupine naroda. Štovanje Baala pojavilo se u Siriji i Izraelu mnogo stoljeća prije Kristova rođenja, prema sirijskim tekstovima pisanim klinastim pismom to je bilo već 1400 godina prije nove ere. Ovaj je datum vrlo zanimljiv kada se sjetimo 1200 godina prije nove ere koje je Seth spomenuo vezano za Rona i sukob oko Baala unutar njegove skupine. Baal je najčešće bio bog plodnosti, a njegov je kameni prikaz vjerojatno bio falusni simbol. Prema vjerovanjima ortodoksnih Izraelaca, štovanje Baala, odnosno prirode, bilo je idolopokloničko i predstavljalo je negiranje svih moralnih vrijednosti.

Seth se nakratko vratio dok smo razgovarali o gradu Messini o kojemu nitko među nama ništa nije znao):

Sada, zapišite R-A-M-A *(slovkano).* To je još jedan grad. Dajte nam jedan trenutak, a onda ćemo vam doista poželjeti laku noć....

(Ramah je ime nekoliko palestinskih gradova, a na hebrejskom znači „visina". Biblijske aluzije ovo ime povezuju s nekima od mjesta na kojima su se odvijali okultni rituali, a koja su bila sagrađena na uzvisinama. Ova su mjesta bila odbačena kao nemoralna i kao prijetnja vjerovanjima Izraelaca, a na njima su se nalazili ritualni predmeti toga nelegitimnog štovanja, a jedan od njih bio je i sveti stup Baala. Sve sam ove informacije pronašao istražujući nakon ove seanse. U vrijeme njezina održavanja ništa od toga nije nam bilo poznato. Nastavak u 23:48.)

Govoreći vašim rječnikom, i govoreći samo vašim rječnikom, dolazak Krista bio je taj drugi dolazak. *(Pauza)* U tom smislu - a ponavljam jer je to važno - samo u tom smislu, on se pojavio u vrijeme Atlantide, ali su svi tragovi toga uništeni i zaboravljeni, osim u sjećanju nekolicine preživjelih.

Sada, i ponovno u tome smislu, on je jedan entitet koji se unutar vašega materijalnog sustava pojavljuje ponovno i ponovno, ali je samo dvaput bio i prepoznat. Jednom je to bilo na Atlantidi i još jednom u priči o Kristu kakva je do vas došla, sa svim svojim iskrivljenjima. On se tako pojavljuje i ponovno pojavljuje, pri čemu katkad to učini znanim, a katkad ne. Kao što sam vam već rekao, on nije bio jedna osobnost nego jedan visoko razvijeni entitet koji se katkad pojavljivao samo u obliku svojih fragmenata.

Govoreći vašim rječnikom, on se vječno upliće unutar tkanja vašeg vremena i prostora, rađa se ponovno i ponovno u ovaj materijalni svijet, biva njegovim dijelom, a ujedno i nezavisan od njega, isto kao što ste i vi svi njegov dio, a opet i nezavisni od njega.

Sada, budući da je naša mala prijateljica ovdje zabrinuta *(govori o Ronovoj snahi Sherry),* zabrinuta da ja možda smetam susjedima *(vrlo glasno),* nasmiješit ću se, nadam se, nježno, i poželjeti vam blagu i ugodnu noć uz sve blagoslove koje trebam dati.

(Kraj u 23:55. Janein je trans i ovaj put bio dubok, pa joj je trebalo neko vrijeme da iz njega izađe. „Vau," - rekla je - „sada vrlo snažno osjećam kako ta energija prolazi kroz mene i nosi me sa sobom...."

Nakon ove seanse Ron je objasnio drugi dolazak na način na koji je on opisan u Bibliji (Matija 24). Isto tako nam je ispričao kako je Isus svoju vlastitu smrt i uskrsnuće predvidio nekoliko puta (Matija, Marko, Luka), kao i da su među njegovim učenicima tada nastale nejasnoće i nerazumijevanja. Čak u nekoliko navrata nakon raspeća uskrslog Krista nisu prepoznali.)

SEANSA U SKLOPU TEČAJA ESP-A: UTORAK 5. SIJEČNJA 1971.

(Ova je seansa održana nakon rasprave koja se u sklopu tečaja vodila oko reinkarnacije i mogućnosti. Sethovi komentari i pitanja polaznika odražavaju živu raspravu kakva je karakteristična za seanse u sklopu tečaja, a daju i uvid u širinu tema.)

Sada, drevni Rim postoji, kao i Egipat i Atlantida. Vi ne samo da stvarate budućnost, kako je vi zamišljate, nego isto tako stvarate i prošlost. Vama su ispričali neke jednostavne priče, neke prekrasne priče, no da niste spremni čuti više od toga vi sada ne biste bili ovdje.

Vi i vaša reinkarnirana sebstva, odnosno osobnosti, niste zarobljenici vremena. Između onoga što vi vidite kao svoje sadašnje sebstvo te vašeg prošlog i vašega budućeg sebstva događa se neprestana međusobna razmjena. Da to nije tako ja ne bih ovdje govorio jer ja sam Ruburtovo prošlo sebstvo. Sve su osobnosti slobodne. Vrijeme je otvoreno u svim smjerovima, jer da nije tako, onda nešto kao što su mogućnosti ne bi postojalo. Stoga djela koja činite sada mogu pomoći takozvanoj prošloj osobnosti; a takozvana buduća osobnost može doći i pomoći vam na vašem mukotrpnom putu.

Osim toga, vaša djela mogu sada utjecati i na buduću osobnost jednako kao i na onu prošlu. Morate pokušati svoju maštu napregnuti i te stvarnosti osjetiti, jer ih sam um ne može shvatiti. Vaša je najbolja metoda percipiranja ovih zbilja psihološko vrijeme.

Možete osjetiti i ono što ne morate nužno moći opisati riječima, jer vi ste više od tog materijalnog mozga koji sada imate. Ja nisam pjesnik, ali ću vam savjetovati da, kao u jednoj Ruburtovoj pjesmi, zamislite da je mozak jedna mreža koju vi stvarate oko unutarnjeg sebstva. Ova vam mreža pomaže ponašati se u svijetu vremena i prostora, a jednako je magličava, nježna i neizvjesna kao i svaka paukova mreža, a nalazi se u jednako neizvjesnoj ravnoteži. Vi je stvarate i zatim doživljavate ovaj svijet, no vaše je gledište vrlo usko, a vrt koji spoznajete ne dopire daleko. A vi imate daleko veće sposobnosti poimanja. Želio bih da shvatite prirodu vašega unutarnjeg sebstva, odnosno duše, jer je ona žarišna točka stvarnosti iz koje ostale stvarnosti izviru. Ona nije zarobljena u malene kutije dana, tjedana i mjeseci, pa čak ni stoljeća.

Napravite sada svi jednu pauzu, a ja ću se ubrzo vratiti.

(Za vrijeme pauze jedna je polaznica, Janice S., upitala je li Seth dio Janeine osobnosti.)

Sada, Ruburt ti to ne može odgovoriti toliko lako kao ja. Mi smo izvorno dijelovi istoga entiteta. Ja sam se razvio svojim vlastitim putem, a on svojim. Tako smo obojica nezavisni.

(Janice S.: „Drugim riječima, svi se dijelovi toga entiteta razvijaju? Da li se oni razvijaju zajedno?")

Ja sam se razvio i stvorio svoj vlastiti entitet. I Ruburt će to učiniti, ali još nije u toj fazi, govoreći vašim rječnikom. Jasno, u jednom drugom referentnom okviru jest. On isto tako sadržava one dijelove sebe koji su slabije razvijeni, jer svi oni postoje zajedno. Svi su njegovi dijelovi toga podudaranja svjesni. Govoreći isključivo vašim rječnikom, ja bih se mogao nazvati – a to sam Ruburtu već rekao – šestim njegovim sebstvom u njegovoj budućnosti. No to sam rekao samo zato da vam približim tu ideju, jer on neće postati ono što sam ja. To je nemoguće. Ja sam ja.

Neki se odgovori ne mogu iskazati riječima nego se moraju shvatiti intuitivno. No i sama bi vam činjenica što ja postojim i što mogu komunicirati trebala pokazati, jednostavnim rječnikom govoreći, da vam katkad mogu pomoći ti drugi, „viši aspekti" vaše osobnosti.

(Janice S.: „Jesi li ti oduvijek poučavao o reinkarnaciji?")

Poučavanje je bio moj glavni cilj, ali nisam oduvijek učitelj. Ja sam jednom bio trgovac začinima. Debeo, mastan i težak trgovac začinima.

(Janice S.: „Ali zgodan.")

(Smiješeći se): Ne znam što bih s tobom. Mi smo znali koji začini djeluju davno prije no što se sadašnja generacija navukla na *travu.* Mi smo se drogirali na otvorenom moru, šmrčući mravinac *(u 17. stoljeću).* Mi smo donijeli začine u Dansku, ta su putovanja bila doista predivna. Istražili smo gotovo cijelu afričku obalu. Ja sam bio popriličan gurman.

Sada, sve vaše takozvane prošlosti sada postoje unutar vas, a vi možete doprijeti do toga sjećanja i otkriti što su one bile. Vi niste zarobljeni u vremenu, osim ako u to ne vjerujete, a ništa nije važnije od vjerovanja. Vjerujete li da postojite samo unutar konteksta ovoga života tada vas čeka samo smrt i uništenje, onda vi u ovom postojanju nećete upotrijebiti svoje slobode. Kada se one pojave vi negirate njihove sposobnosti, iako vam ta ograničenja ne nameće nitko drugi do vas samih. Razumjeti svoje multidimenzionalno sebstvo znači upotrebljavati ga.

(Janice S. je komentirala kako Seth nije dao mnogo predviđanja.)

Nisam oprezan, samo sam realističan. Kada shvatite prirodu stvarnosti onda shvatite i da su predviđanja budućih događaja u svojoj biti besmislena. Neke događaje možete predvidjeti, i oni se mogu dogoditi, no vi budućnost stvarate u svakom trenutku.

Vrijeme je, govoreći vašim rječnikom, promjenjiva kategorija. Većina je predviđanja dana na vrlo iskrivljen način, ona naime mogu zavesti na stranputicu. A osim toga, kada ti pretkazivači značajno podbace to ne pomaže „višoj svrsi". Stvarnost ne postoji na taj način. Vi se možete ugoditi u određene mogućnosti i predvidjeti „da će se one dogoditi", no uvijek će na djelu biti slobodna volja. Nijedan bog nije iz svoje kule od slonovače poručio „To će se dogoditi 15. veljače u 8:05." A ako ni bogovi ne predviđaju onda ne vidim zašto bih to činio ja.

(Annie G: „A što je sa snovima u kojima vidimo budućnost?")

Neki od njih potpuno su legitimni. No često se dogodi da se zbog sugestije koja bude uključena u takav san stvori neki događaj pa se, zbog toga što se taj san ostvario, učini da je san bio pogled u budućnost koja je već postojala. A zapravo ste taj događaj vi stvorili, ne shvaćajući da je njegov nastanak započeo u vrijeme dok ste spavali. Na ovo se pitanje ne može odgovoriti jednostavno zato što postoje

mnoga grananja, no iz ovoga trenutka stvarnosti vi stvarate i mijenjate ne samo budućnost nego i prošlost. U djelovanju mogućnosti ovo ima velik značaj, jer to znači da vi mijenjate i utječete na sve događaje i da su vaše knjige predivna fikcija koja vam govori samo o vašim trenutnim shvaćanjima prošlosti.

(Sally W: „Kako mogu promijeniti način svojeg razmišljanja s ciljem da moja obitelj ostane dobro, umjesto da im uzrokujem bolesti?")

Imamo sada jedno pitanje s galerije. *(Osmijeh)* Morate shvatiti da vi te događaje ne stvarate sami. Vi ste uključeni u jedan suradnički poduhvat. Tako vi obično niste sami odgovorni za neki događaj jer u njegovu stvaranju sudjeluju i drugi, iz svojih vlastitih razloga. Na ovo se pitanje ne može odgovoriti jednostavno u jednoj večeri, no svaka svijest ima vlastiti obrambeni sustav i vlastitu životnu snagu, a vi biste trebali vjerovati svojima.

Vi zajedno s drugima u stvaranju ove materijalne stvarnosti kakvu poznajete surađujete telepatski i na načine koji su vam nepoznati. Vi pletete mreže psihičke stvarnosti koje se potom stapaju u materijalnu stvarnost. Vi takve mreže ne pletete nužno sami nego zajedno s drugima. Vaše se misli isprepliću s mislima drugih. Vi ste odgovorni za svoje misli. Vi morate shvatiti moć misli i emocija, a to bi vas trebalo ispuniti radošću kreativnosti. Kada shvatite da vaše misli oblikuju stvarnost više niste rob događaja. Vi jednostavno morate te metode naučiti.

(Sally W: „Ali ja ne znam kako da ih naučim.")

Naučit ćete ih ovdje. Naučit ćete ih čitajući i slušajući svoje unutarnje sebstvo. Ove su metode bile poznate stoljećima, i to ne samo stoljećima kako ih vi poznajete, nego i kroz čitav život na ovoj Zemlji kakvu vi poznajete, pa čak i prije toga, u vremenu kada su polovi bili okrenuti, kada je na nebu bilo drugih zvijezda i kada planeti nisu bili planeti kakve vi poznajete.

Možete se odmoriti.

(Terry B.: „Gdje ste dobili mravinac i u kojemu ste ga obliku šmrkali?")

To je bilo na jugu Azije, a mravinac je bio suh.

(Jedna od tema o kojima smo razgovarali u pauzi ticala se stupnja „trajnosti" ljudskoga fizičkog oblika.)

Ja sam u našim seansama objasnio nešto što nisam spomenuo na tečaju, a što sada slijedi. U svakom trenutku vremena za koji vam se učini da vi postojite u ovom svijetu vi u njemu ne postojite. Priroda

atoma i molekula pulsirajuća je, što vi obično ne percipirate, no zbog toga je ono što se vama čini kao postojan atom ili molekula ustvari niz pulseva koje vi ne možete popratiti.

Materijalna tvar nije trajna. Vi je trajnom samo percipirate; vaši mehanizmi percepcije nisu spremni ovo pulsiranje opažati Sada, ja ovdje govorim našem prijatelju *(inženjer Art O.)* jer on možda razumije, zbog svojega iskustva, ono što ja pokušavam objasniti.

(Art O.: „Jesu li ti pulsovi izvanredno brzi, našim rječnikom govoreći?")

Jesu, doista jesu. No unutarnje je sebstvo u određenim uvjetima, kada napusti svoj uobičajeni oslonac u fizičkim osjetilima, svjesno ovih razdoblja koja bi se vama činila kao negacije.

Vaša svijest koleba na isti takav način. Ona je ovdje, a onda nije ovdje, ali se materijalno sebstvo usredotoči samo na trenutke materijalne stvarnosti. Budući da se svijest ionako koleba, drugi dijelovi vašega sebstva nose sjećanja na ona vremena kada ona nije bila usredotočena na „materijalnu stvarnost", a i to je isto tako dio vašega cjelokupnog postojanja.

Ovo nije ni upola toliko složeno kako zvuči. Na primjer, bez obzira na to sjećate li se svojih snova ili ne, jedan se određeni dio vas može, pod hipnozom, sjetiti svakog pojedinog sna koji ste sanjali u životu. Tako se određeni dio vas sjeća onih netrenutaka u kojima niste usredotočeni na materijalnu stvarnost, kada je vaše postojanje potpuno u drugoj dimenziji zbilje i kada percipirate ono što ću ja, govoreći unutar vašega referentnog okvira, nazvati neintervalima. Izraz neintervali više mi se sviđa od netrenutaka.

(Art O.: „Je li taj neinterval trenutak ovoga postojanja?")

Doista jest, u ovom postojanju; a ti su neintervali ujedno trenuci u drugim dimenzijama stvarnosti.

(Jim H.: „Može li se to usporediti s rotirajućim svjetlom svjetionika?")

Može, ako vam se ta analogija sviđa.

(Art O.: „Analogija koju ja ovdje vidim vezana je za jedan elektromagnetski val, nosivi val koji je ispravljen. Intervali su pozitivni pulsovi, a neintervali su negativni pulsovi.")

Evo, zato sam se tebi obratio.

(Art O.: „Postoji li više od dva pulsa?")

Postoji, a cjelovito je sebstvo svjesno svih tih stvarnosti. Ne želim biti nimalo neuljudan, ali svi vi poznajete sebe, zajedno sa svim svojim

neuspjesima i slabostima, pa zbog čega biste onda mislili da je sebstvo koje vi poznajete jedino sebstvo koje vi jeste? Sigurno ste pomislili da imate neke sposobnosti koje ne upotrebljavate, da te druge stvarnosti povezane s vašim najintimnijim unutarnjim postojanjem nisu izražene u ovom postojanju koje vi poznajete.

(Obraćajući se Artu O.): Želio bih da razmislite o implikacijama ovoga što sam rekao o neintervalima.

(Jim H.: „Bi li neinterval mogao u nekom drugom aspektu našeg postojanja biti pozitivan interval?")

On to i jest, a taj drugi aspekt ne bi percipirao vaše postojanje ovdje, jer bi njemu ono bilo neinterval.

*(*Jim H.: *„Bi li to mogao biti ključ istovremenog postojanja svih naših života, ključ ne-vremena?")*

Bi, doista bi. A jednu ću vam večer reći da trebate promijeniti svoju predodžbu riječi „životi". Sada sam vam prvi put, i što se tiče naših privatnih seansa i što se tiče tečaja, dao naznaku jednog vrlo važnog materijala. Stoga razmislite o tome na što pomislite kada izgovorite riječ 'životi' i uvjerite se koliko je taj pojam ograničen.

Završit ću našu seansu, ali imam još jedan komentar. Rekao sam ovo i ranije: vi ste sada toliko mrtvi da nikada nećete biti više mrtvi od toga. Sada, ako razumijete ovu opasku i o njoj razmislite shvatit ćete mnogo toga što se nalazi u pozadini onoga što sam večeras govorio.

(Art O.: „A onda smo sada i živi koliko smo ikada najviše bili živi?")

To je točno, osim što u životu u koji ste sada uključeni vi niste usredotočeni na puni potencijal svoje životne snage.

(Janice S.: „Je li postojao kontinent Mu?")

Je, postojao je. Sada, kažem vam da se sjetite svojih snova. U vašem kontekstu reći ću vam ponovno ne samo da se sjetite svojih snova nego da se i naučite usred njih probuditi i da shvatite kako unutar njih možete manipulirati. Vi ih stvarate. Oni su vaši, a ne nešto što vam je nametnuto i u čemu vi nemate nikakvih moći.

(Janice S.: „Da li mi svoje postojanje upotrebljavamo kao san?")

Ono što sam ja rekao odnosi se na ovo što si ti rekla upravo sada. U jednom je kontekstu ono što vi zovete materijalnom stvarnošću san, no u širem kontekstu to je san koji ste vi stvorili. Kada shvatite da ste ga vi stvorili dolazite do sjećanja o svojem cjelovitom sebstvu.

A kada shvatite da na isti način u svojim životima stvarate i događaje naučit ćete kako svoju cjelokupnu svijest zadržati, bez obzira na to u kojem se aspektu ona u ovom životu prikazuje. Kroz sve ovo morate shvatiti da niste nemoćni. Isto tako, zapamtite da je ovaj život jedna dimenzija iskustva i stvarnosti čak ako je on, suprotno tome, samo san u nekoj višoj razini stvarnosti u kojoj se nalazi vaša viša svijest.

SEANSA U SKLOPU TEČAJA ESP-A: UTORAK 12. SIJEČNJA 1971.

(Prvi dio ove seanse ticao se jedne polaznice tečaja i njezine nevoljkosti da pogleda dublje u sebe.)

Ona na ovom tečaju vrlo lijepo personificira osjećaje koje svi vi u nekoj mjeri dijelite, a koji se tiču vašeg unutarnjeg sebstva.... Ona svoje osjećaje iskazuje na jedan preuveličan način, pa ih je lako promatrati. Stoga, kada ona govori ne govori samo u svoje ime nego i u ime svih vas u ovoj prostoriji, uključujući i Ruburta.

(Obraćajući se toj polaznici): Ti si ovom tečaju doista napravila veliku uslugu, ali ja očekujem da se taj pristup promijeni. Jer ćeš, kada počneš zavirivati u sebe, postati vrlo dobar primjer drugima, a tako će doista i biti.

(Tijekom pauze Jane je pročitala izvatke iz jednoga dijela materijala koji se odnosio na gnosticizam. Nakon toga je slijedila rasprava o podacima koje je Seth iznio na prošlotjednoj seansi u sklopu tečaja, a koji su se ticali pulsirajuće prirode atoma i molekula, što nas je onda odvelo do razmišljanja o mogućim načinima nastanka pojave takozvanih letećih tanjura.)

Jedna malena napomena: u nekim aspektima ovo pulsiranje predstavlja ono što se odvija u nekim od vaših događaja u kojima se pojavljuju leteći tanjuri, jer vi sami nemate takvu transportnu tehnologiju kakvu tada mislite da vidite. Ja govorim samo o određenim slučajevima u kojima ste imali posjetitelje iz drugih stvarnosti.

A ono što se događa pokušaj je izmjene kamuflažnih stvarnosti. Bića koja ulaze u vašu sferu ne mogu se u njoj pojaviti onakva kakva doista jesu. Budući da se njihova atomska struktura razlikuje od vaše, kako bi se omogućio bilo kakav kontakt mora doći do raznih iskrivljenja. I tako vas ona suoče s određenim kompletom osjetilnih podataka. Vi onda pokušavate shvatiti što se događa, no, vidite, i samo postojanje ovih osjetilnih podataka znači da je taj događaj u nekoj mjeri već iskrivljen. Ta materijalna prijevozna sredstva koja često opažate vaše su tumačenje događaja koji se doista odvija.

Vidite, naš bi se prijatelj s tečaja *(Paul W.)* mogao isto tako u nekom drugom aspektu stvarnosti pojaviti kao NLO i uplašiti tamošnje stanovnike. Vi zaboravljate da je jedino istinsko prijevozno sredstvo svijest. Nijedan dio vaše svijesti nije zarobljen unutar vas. Ona se materijalizira kroz ovaj ili onaj aspekt. Ja se ovdje služim riječju „materijalizirati" jer vi poznajete njezino značenje, no i to je svojevrsno iskrivljenje jer ona podrazumijeva ostvarivanje unutar materije. A, kao što već znate, nisu sve stvarnosti materijalne.

Na primjer, teoretski je moguće da bilo tko od vas svoju svijest raspršii da postane dio bilo kojeg predmeta u ovoj prostoriji – ili da odleti negdje, da se raspršii u svemiru – a sve to bez da se odrekne svojeg osjećaja za identitet. Ovo, govoreći vašim rječnikom, ne zvuči baš praktično, iako to mnogi od vas dok spavaju čine kako bi se osvježili. Svijest temeljem svojih vlastitih karakteristika nosi i teret percepcije. To je ona vrsta svijesti kakvom ste je navikli shvaćati. Vi je ne možete zamisliti lišenu percepcije, govoreći vašim rječnikom, a opet, svijest može biti životna i živa i bez onoga što percepcija jest po vašemu shvaćanju. Zadnji je dio ove rečenice važan.

(Obraćajući se Artu O.): Sada, moj dragi prijatelju znanstveniče: i atomi i molekule, koliko god vam se one činile sićušne, isto tako nose svoj dio svijesti i odgovornosti. A opet, postoji jedan dio svijesti koji može radosno percipirati na način koji joj nije zadan njezinom prirodom. On može zaigrano i bez odgovornosti percipirati kao jedan kreativni aspekt svojega bića. Govoreći na jedan od načina, čak i sam zrak oko tebe pjeva svojom vlastitom radosnom sviješću. On ne poznaje onu istu vrstu tereta svijesti koja tebe često pritišće. *(Govoreći općenito)* Vi ste toliko uplašeni smrti, svojim viđenjem smrti, da se ne usudite svoju svijest ni na trenutak isključiti, jer se u strahu pitate „Ako je doista isključim, hoće li netko biti tamo da je ponovno uključi?"

(Art O.: „Je li u ovo raspršivanje svijesti uključen cjelokupan entitet, ili samo onaj dio koji je nama sada poznat?")

Na taj se način stvaraju galaktike. Na taj se način širi ovaj svijet i na taj se način stvaraju entiteti. Sada, to je bio tvoj odgovor. *Prežvači* ga malo.

Zadovoljan sam što svi večeras razmišljate, upravo to želim od vas. Misli nemaju nikakvu stvarnost osim ako ih vi ne usvojite kao vlastitu stvarnost. Sprijateljite se ili uđite s njima u borbu. Borite se s njima ili ih volite, ali se služite njima i doživljavajte ih, i to ne samo svojim umom nego i svojim osjećajima.

(Bert C. je govorio o povezivanju sa samima sobom i s drugima.)

Dok ne postanete prema sebi iskreni i sebe svjesni vi se ne možete iskreno s drugima povezivati. Na druge ćete do tada samo projicirati svoje strahove i predrasude. Vi si ne možete priuštiti da im pomažete jer i sami unutar sebe nosite previše nesigurnosti. Sada, vi oblikujete ovu materijalnu stvarnost kakvu poznajete, pojedinačno i *en masse.* Želite li svoj svijet promijeniti, promijeniti morate svoje misli. U svakom trenutku dana morate biti svjesni onoga što si sugerirate kao istinu, jer je upravo to ona stvarnost koju projicirate prema van.

(Bert C.: „Već samo prvi dio ove rečenice zvuči kao jedan cjeloživotni zadatak, a ispada da se tek nakon toga možemo povezivati s drugima.")

I doista jest tako. No postoji i telepatija. Stoga su drugi već uvelike svjesni onoga što vi razmišljate i što osjećate.

(Bert C.: „Svjesni mojih istinskih osjećaja, bez obzira na ono što svjesno projiciram?")

Ti istinski osjećaji ne moraju nužno biti ni nasilni ni agresivni. Oni uključuju i osjećaje ljubavi i prihvaćanja koji su potisnuti ispod vaših strahova, a upravo se njih vi u ovoj materijalnoj stvarnosti nikako ne usudite izraziti.

(Bert C.: „Mislim da onda razumijem, sa svim se ovim različitim razinama moje svijesti komunicira, ne samo svjesno, nego i telepatski.")

To je istina. Kada svoje ideje projicirate prema van često se ponašate kao da one nisu vaše nego da pripadaju nekom drugom. Stoga vas ovo tjera da shvatite kakve su vaše misli i osjećaji te da ih se prestanete bojati.

(Jim H. je ispričao kako je na svojem poslu naišao na osobu koja je spavala za radnoga vremena. Jim je iznio svoje misli i emocije koje je taj incident pokrenuo i želio je znati na koji bi ih način mogao promijeniti.)

Ti ih doista možeš promijeniti, no nemoj negirati onaj dio sebe koji je tada poželio tome čovjeku zavrnuti šijom. Toliko si se te misli uplašio da si je odmah blokirao. Razmislimo o svemu. Ti si se strašno uplašio pomisli da je zlo moćnije od dobra, odnosno toga da bi jedna tvoja zalutala nasilna misao mogla biti važnija i moćnija od životne snage kakvu nosi dobro. Barem si te misli bio svjestan. Sada, recimo da se dogodilo sljedeće, da si se ti, govoreći vašim rječnikom, razvio do točke u kojoj toga osjećaja više ne bi bio svjestan...

(Jim H.: „Ne možeš samo tako, automatski, o tome momku misliti pozitivno i potisnuti sve negativne misli bez da ih uopće budeš svjestan.")

Jasno, zato su se tvoji mišići napeli i povećala se proizvodnja adrenalina. Želio si mu zavrnuti šijom, ali si rekao: „Bog te blagoslovio, dragi kolega. Poživio ti meni još dugo, zdrav i sretan."

Tvoj je dragi kolega telepatski znao točno što osjećaš. Ti nisi bio povezan sa svojim osjećajima. U toj točki svojeg duhovnog razvoja ti si samo mislio da mu želiš dobro. A mišići tvojeg tijela već su bili zgrčeni jer si svoje prave osjećaje nisi priznao.

Sada, tri tjedna poslije toga dogodi se novi incident. Naš jadni neupućeni radnik ponovno zaspi na svojem radnom mjestu. A uto naiđe naš dobar svećenik. Ugleda tako našeg besposličara kako dremucka na podu i pomisli: „Uh, kako bih te sada šutnuo znaš-već-gdje." No odmah zatim i: „O ne, ne smijem imati takve nekršćanske misli. Nasilje je loše." I tako, i prije no što si uopće prizna svoje osjećaje, skrivajući bilo kakvo priznanje agresivnosti, on se sagne i reče: „Dobri moj čovječe, živio ti meni dugo i radosno. I neka Bog blagoslovi tvoj život." Tada sam sebe očinski potapša po leđima i pomisli: „Svakim sam danom sve duhovniji."

U međuvremenu njegovi su se mišići deset puta zgrčili jer se nisu mogli aktivirati temeljem negirane misli. Naš jadnik i ponovno podsvjesno zna koja je bila namjera, ali samo do nekoga stupnja.

Tri mjeseca kasnije došao je jedan od onih doista loših dana. Općenito si ljut na sam život i ponovno nađeš našeg prijatelja kako spava na podu. Ova je put možda trebao odraditi neki važniji i hitniji posao. *(Šaljivo)* Sada, ja te doista ne želim optužiti za neki ovakav čin, čak ni u mašti, no recimo da ovaj put ti stvarno izgubiš živce. I ponovno postoji sila koja te tjera da negiraš svoje prave osjećaje, kako bi ostao duhovan – iako to nije prava duhovnost – i ti još jednom kažeš: „Bog te blagoslovio, pođi u miru."

No ovo je sve bilo previše za tvoj psihički sigurnosni ventil. Najmanje od svega što se moglo dogoditi je da si odjednom izgubio kontrolu i udario ga. A najgore od svega bilo bi da još jednom potisneš priznanje nakupljene, neizražene i savršeno prirodne agresivnosti koja je sada spremna eksplodirati – i tako prema svim tim prošlim incidentima odašalješ jedan misaoni oblik van svih razmjera. Ovaj misaoni oblik uzrokuje tvojem prijatelju tešku štetu; a sve se to događa jer si se bojao da je jedna tvoja zalutala agresivna misao moćnija od životne snage koja se nalazi u svakom od vas.

(Jim H.: „Bi li ti preporučio, još u početku, prije no što smo nagomilali sve te frustracije i emocionalni naboj, da kažemo nešto poput: 'Ej, ovo nije u redu. Vjerojatno sam i ja tako nešto bio radio, ali me sada to stvarno smeta. Ustani i počni raditi.' Bi li ova razina iskrenosti spriječila nakupljanje opisanoga naboja?")

Da. No najvažnije od svega jest priznati takav osjećaj kao sasvim legitiman, s njegovom vlastitom sferom postojanja, priznati ga kao jedan dio sebe. A onda možete odabrati na koji se način s njim želite nositi. Vi nećete težište svoje ljutnje staviti na druge, ljutnja je samo jedna metoda komunikacije.

(Jim H.: „Ja ne želim težište svoje ljutnje stavljati ni na koga od nas. Pod jedan, ja ga ne želim udariti. A pod dva, ne želim ni na koji način povrijediti ni sebe.")

Ti zapravo niti nisi bio dovoljno ljut da ga udariš. Ta misao jest postojala, no ona nije bila dovoljno snažna da dovede do takve fizičke reakcije, čak ni da si je sebi potpuno priznao. Slijediš li me?

(Jim H.: „Da. Želim naučiti kako se nositi s takvim osjećajima, a bez da ih pokušavam potisnuti.")

Trebao bi, kao prvo, priznati da takvi osjećaji postoje na razini ega kao dio tebe. Svaki put kada se od nekog svojeg osjećaja ogradiš ti si, govoreći vašim rječnikom, manje živ. A onda, iskomuniciraj te osjećaje riječima koliko je god to moguće, na koji god način odabereš. Iskoristi ljutnju kao jednu od metoda komunikacije. Često će to donijeti rezultate kojih se sada ne možeš ni dosjetiti, korisne rezultate.

Zasigurno razumiješ kako ja sada s tvojim slučajem radim istu stvar kao što sam radio i s drugima, zato te molim da se ne uvrijediš. Vidite, ja ne želim da itko od vas upotrijebi ove ideje kako površinske meleme za svoje povrijeđene psihe.... Jer ti nisi toliko loš kako sam te ja sada prikazao. Ti možda naginješ u tom smjeru koji sam opisao, no onda je tako sa svima u ovoj prostoriji, uključujući i Ruburta.

(Jim H.: „Bi li sada definirao riječ 'loš' u ovome kontekstu?")

Loše ne definiram ja. Kada upotrijebim neki pojam ja to činim sukladno vašoj definiciji. Vi mislite kako je nježno dobro, a loše nasilno. To je zbog toga što su u vašem umu nasilje i razaranje ista stvar. Vidite, tom je analogijom nježan glas svet glas, a snažan glas je zao. Isto je tako snažna želja loša želja, a slaba želja dobra. Vi se tako počnete bojati projicirati svoje misli i želje prema van jer negdje u zakutku svojeg uma mislite kako je ono što je snažno ujedno i zlo.

Umjesto toga, ja vam govorim kako je ovaj svijet dobar svijet. On poznaje vlastitu životnu snagu, a ta se životna snaga nalazi unutar vas. Možete je slobodno ohrabriti i potaknuti. Vaša je vlastita priroda jedna dobra priroda i vi joj možete vjerovati. Ne mora sve što je teško i složeno biti i dobro.

(Jim H.: „Kada sam ovdje došao prvu noć ti si rekao: 'Vidjet ćemo i više od tebe.' Bio si u to sasvim uvjeren. Često sam se pitao od kuda dolazi takva sigurnost?")

Od toga što sam znao zbog čega si bio došao, a znao sam i da će nam se pridružiti i tvoja supruga. Ne želim reći da slobodna volja ne postoji. Ja samo o toj sferi mogućnosti dajem neku određenu izjavu.

(Jim H.: „Meni to podrazumijeva prethodno znanje o našim životima.")

Doista i jest tako, govoreći vašim rječnikom, no to je znanje isto tako dostupno i vama. Sada, mi ne možemo neku temu potpuno obraditi u samo jednoj večeri, a još manje možemo 101 temu. No, da se osvrnem na jednu tvoju raniju opasku: ti si u gotovo svim svojim životima bio duboko upleten u, kako biste vi to nazvali, religiozna događanja. Tvoji su ostali životi bili jednako tako religiozno posvećeni, govoreći vašim rječnikom, suprotnim pothvatima, no o tome ćemo nešto kasnije. Recimo to ovako: kada se sveta duša okrene naopako dobijemo tjelesne naslade.

Uvijek si se bavio pitanjima dobra i zla, a dva si svoja života proveo u dvije civilizacije u Egiptu. U jednom od njih bio je prisutan i tvoj prijatelj koji je večeras s nama *(Bert C.)*. Sada je prekasno da večeras uđemo u tu inkarnaciju, a pored toga nijedan od vas još nije spreman iz toga izvući neku korist. To nije samo jedna zanimljiva priča koju bih mogao ispričati kako biste vi u njoj uživali, nego će vam ona pomoći kada ćete je moći shvatiti.

Ja se daleko više bavim reakcijom svih vas na materijal koji je Ruburt večeras pročitao *(materijal o gnosticizmu)*. Sada, ako vam se čini da je jedan polaznik tečaja monopolizirao cijelu seansu, sjetite se što sam vam ranije rekao: pitanje koje netko izgovori, neizgovoreno je pitanje mnogih.

Mnogima od vas činilo se kako je na vas od samoga rođenja utjecao vrag. *(Obraćajući se Jimu H.):* U jednom od tvojih prošlih života ti si ovo ne samo vjerovao nego si to i poučavao.

Tvoja, kako bi to Ruburt rekao, družica koja je večeras s nama *(Jimova supruga Jean)* u tom se životu nije s takvim tvojim idejama ni-

malo slagala. Inače, ona je tada bila muškarac, a ti žena, i to svećenica. Isto kao i tvoj prijatelj *(Bert C.)*. Kao muškarac u tom životu ona je na tvoju osobnost imala sve veći utjecaj, no ti si bio vrlo predan ritualu i vjerovanju u magijsku praksu, kao i ideji da je postojanje samo po sebi zlo i pogrešno. Ti si svakako bio član sekte koju se sada naziva gnosticima.

(Gnosticizam je jedan religijsko-filozofski sustav koji ujedinjuje značajke platonizma, orijentalizma, kršćanstva i dualizma. Obuhvaćao je pretkršćansko doba i kasnija vremena, a razvio se u nekoliko oblika. U svima njima sadržana je jedna središnja doktrina koja je držala da je znanje – gnoza – način spasenja od tiranije materije, i to bolji način i od filozofije i od vjere.

(Jim H.: „Jesam li ja zato sada toliko burno reagirao na gnosticizam, zato što sam već jednom bio u tome pretjerao?")

Ne samo zato nego i zato što ti u sebi još uvijek osjećaš određenu simpatiju prema tim vjerovanjima. Iako se sada oslobađaš, unutar svoje psihe prepoznaješ naginjanje u tom smjeru, pa onda pri samom spomenu tih ideja reagiraš kao bičem opaljen, ne shvaćajući da je to reakcija na samoga sebe.

(Kathy B.: „Imam li i ja sličnu reakciju na tu gnostičku literaturu iz istoga razloga?")

Ti si u to vrijeme bila muškarac i njegov prijatelj. Sada, gotovo su svi koji dolaze na ovaj tečaj u ovom ili u onom trenutku bili u takve radnje upleteni. Vi ste svi bili polaznici i nekih drugih tečajeva, iako, nisam ih nužno vodio ja. Zbog vašeg dugog zanimanja za ovakve stvari neki će aspekti mnoge od vas snažno pogoditi. Povezanosti ne djeluju samo unutar jednoga života, nego i između raznih života, govoreći vašim rječnikom. Sada izrečene riječi i rečenice pokrenut će vaša sjećanja, a ako im to dopustite, ona će oživiti.

(Obraćajući se Artu O.): Čak se i naš afrički bog tamo negdje može sjetiti svojih prošlih života, samo kada bi si to dopustio.

(Art O.: „Je li taj život razlog zbog kojega ja danas volim afričku glazbu?")

Jedan od razloga. A drugi razlog ima veze s jednim drugim životom u kojemu si bio naklonjen glazbi.

A sada ću vam svima poželjeti ugodnu večer punu ljubavi.

(Obraćajući se Mary M.): No imam jednu poruku za našu prijateljicu koja je večeras među nama, jednu sasvim jednostavnu poruku. Kada ne znaš što napraviti, opusti se i reci sebi da drugi tvoji dijelovi to

znaju; oni će preuzeti. Odmori se. Podsjeti se da si ti, ovakva kakva jesi, na mnogo načina vrlo uspješna osoba. Uspjeh ne mora nužno uključivati visoku inteligenciju, visoki položaj ili veliko bogatstvo, on se odnosi na unutarnji integritet. Zapamti to.

Želim vam sada svima ugodnu večer punu ljubavi.

SEANSA U SKLOPU TEČAJA ESP-A: UTORAK 9. VELJAČE 1971.

(U ovoj je seansi Seth iznio i jedan vrlo zanimljiv materijal koji se tiče njegovih vlastitih percepcija koje doživljava dok se obraća skupini ljudi. Ti su podaci navedeni kod 575. seanse 19. poglavlja.)

Sada, nešto bih želio reći njoj *(Sue W.)*, i njemu *(Jim H.)*, a u određenoj mjeri i svima vama. Nema potrebe da svoje postojanje opravdavate. Na primjer, nema potrebe da pišete ili propovijedate kako biste se opravdali. Samo postojanje ujedno jest i svoje vlastito opravdanje. Tek kada to shvatite možete početi iskorištavati svoju slobodu. Inače ćete se previše truditi.

Ovo se isto odnosi i na našeg prijatelja Ruburta. Postanete li previše odlučni opravdati svoje postojanje onda ćete se početi zatvarati za čitava područja svojeg života. Smisla će vam imati samo ona područja koja pružaju sigurno opravdanje vašeg života, dok će ostala područja početi nestajati. Vi se ni u kom smislu ne morate opravdati.

Sada, kada biste se svi vi na deset minuta dnevno otvorili vlastitoj stvarnosti samoopravdavanje ne bi dolazilo u pitanje jer biste upoznali tu čudesnu prirodu vlastitog identiteta. Rekao sam ovo na tečaju već i ranije: Vi ste sada toliko mrtvi, a i toliko živi, da nikada nećete biti ni više mrtvi ni više živi negoli ste to sada. Vi u životu možete biti toliko mrtvi koliko mislite da je mrtav neki leš, pa čak i više od toga.

Kada ja dolazim ovamo govoriti usredotočim svoju energiju, ali ne na ovu prostoriju kao odredište, jer prema vašim mjerilima ova prostorija za mene niti ne postoji. Prema vašim mjerilima ova prostorija čak ne postoji ni za vas. Vi se pretvarate da se slažete oko toga da ona postoji. A mi se sastajemo u nijednom prostoru i nijednom vremenu. Istinski susreti koji se ovdje događaju nemaju nikakve veze s ovom prostorijom, kao ni s ljudima kojima vi sebe smatrate. Vi znate da ovu sobu halucinirate, da ste i sami vi ovdje toliko u transu kao što ste i uvijek kada se nalazite u psihološkom vremenu. Ja samo želim da shvatite sljedeće: ako je ovaj život jedan trans onda vi možete promijeniti

smjer svoje svijesti tako da percipirate više stvarnosti koje trenutno postoje. Možete osvijestiti vlastiti viši identitet, kao što sam i ja osvijestio svoj. Vi se nalazite usred čuda koje vi jeste i tražite da vam se daju znakovi. Ja želim otvoriti vaše unutarnje oči.

Kao što već znate za sebe, vi prihvaćate samo one sugestije, misli i sputavanja koja odgovaraju vašim ciljevima u ovom trenutku. Stoga niste u milosti i nemilosti nikakvih neuroza iz prošloga života, niti u vašem sadašnjem životu postoje neki strahovi koje ne možete pobijediti. Nisam rekao da ćete ih nužno pobijediti, nego da imate tu sposobnost i mogućnost.

Odluka o tome je na vama, sukladno vašem razumijevanju. Vas neki strah koji ne razumijete ne može proganjati iz jedne razine stvarnosti u drugu. Vas ne mogu u ovom životu ugroziti strahovi iz vašega ranog djetinjstva ili vaših takozvanih prošlih postojanja, osim ako vi toliko potpuno ne vjerujete u prirodu straha da ćete si dopustiti da vas on nadvlada. Svaka vaša osobnost može slobodno iz čudesnih banki stvarnosti prihvatiti i razvijati ona iskustva i emocije koje vi želite, isto kao što može i odbaciti one koje vi ne želite.

Dopustite mi da vam dam jedan konkretan primjer koji svatko od vas može upotrijebiti na svoj način. Zamislimo ono najgore, da u ovom životu imate sljedeću situaciju: siromašni ste, vaša je rasa u vašemu okruženju u manjini, niste previše inteligentni, žena ste, nosite tešku tjelesnu deformaciju i niste izgledom privlačni. Sada, vi ste te izazove sami sebi zadali u takozvanom prošlom životu. To ne znači da ne možete upotrijebiti svu svoju hrabrost i odlučnost kako biste te probleme riješili. Vi ste si ih i zadali nadajući se da ćete ih riješiti. Niste si ih zadali kako bi vam bili mlinski kamen oko vrata, nadajući se unaprijed da ćete se udaviti.

Sve što morate jest prepoznati i prihvatiti vlastitu slobodu. Stvarnost kakvu poznajete oblikujete vi, i to ne ezoterično, ni simbolično, ni filozofski. Ne oblikuje ju neka viša nadduša – pa tako niti ne možete na nju prebaciti odgovornost. Vi ste pojedinačno i kolektivno, za prirodu vlastitih osobnih stvarnosti – istina, samo onih aspekata koji vam se nisu svidjeli – u svojoj prošlosti krivili boga ili sudbinu.

A osobnosti je dan najveći od svih darova, ostvaruje vam se upravo ono što želite da se ostvari. Vi iz ničega stvarate iskustvo koje jest vaše vlastito iskustvo. Ukoliko vam se vaše vlastito iskustvo ne sviđa pogledajte u sebe i promijenite ga. Ali shvatite isto tako da ste sami odgovorni za svoje radosti i pobjede te da energija potrebna za

stvaranje svih tih stvarnosti dolazi iz tog unutarnjeg sebstva. Što ćete vi s time napraviti ovisi o pojedinačnoj osobnosti.

(Tijekom pauze polaznici tečaja raspravljali su o sudbini i predodređenosti.)

Volio bih da mi jednu večer ova naša dama priča o predodređenosti.

(Bernice M.: „Ja bih željela da o tome pričaš ti meni.")

Ti nisi „programirana". Ništa se ne dogodi jer se moralo dogoditi. Stvarnost mijenja svaka misao u tvojoj glavi. I to ne samo stvarnost kakvu ti poznaješ nego sve stvarnosti. Ni jedan čin ne predodređuje nijedno buduće sebstvo na neko određeno djelovanje. Postoje banke aktivnosti iz kojih možeš crpiti ili odabrati da ne crpiš.

(Bernice M.: „Donosimo li mi trenutne odluke? Primjerice, danas sam razmišljanja o zemljotresu u Los Angelesu. Neki čovjek izađe na ulicu i ubije ga cigla koja padne s obližnje zgrade. Što je presudilo da će iz cijele te zgrade u tome trenutku izaći baš ta osoba?")

Na, kako bi ti to nazvala, nesvjesnoj razini taj je određeni pojedinac bio sasvim svjestan što se može dogoditi. Njemu nije bilo zadano da umre. On je i vrijeme, govoreći vašim rječnikom, i metodu svoje smrti odabrao iz nekih svojih razloga.

(Bernice M.: „Bez obzira na to tko bira, njemu je bilo predodređeno da pogine.")

Nije bilo predodređeno. On je to odabrao. Nitko to nije učinio za njega.

(Bernice M.: „Ali on je odluku donio prije.")

Prije čega?

(Bernice M.: „Prije no što je poginuo.")

Znao je da je spreman poći u druge sfere djelovanja. Nesvjesno je tražio način za to i onda se odlučio za onaj koji se odjednom pokazao raspoloživim. Ovaj je plan tri dana ranije napravio upravo taj određeni pojedinac. U tome nije bilo nikakve predodređenosti. Kada sa stabla padne suha grana to ne znači da je bilo sudbinski zadano da ona padne baš na taj određeni način i baš u tom određenom trenutku. Između slobode izbora i predodređenosti postoji velika razlika.

(Jim H.: „Zar nisi ranije, govoreći o ženi koja je rođena u manjinskoj rasi, rekao da joj je njezine izazove zadala, govoreći našim rječnikom, prethodna osobnost?")

Zadalo joj je njezino cjelovito sebstvo.

(Jim H.: „Te su odluke donesene kada se ta prethodna osobnost vratila u svoje cjelovito sebstvo u razdoblju ponovne procjene i analize?")

Ponavljam, vi morate shvatiti da mi o podjelama govorimo samo radi jednostavnosti, iako uistinu nikakve podjele ne postoje. U isto „vrijeme", da tako kažemo, kada se ova osobnost rodi kao pripadnica neke manjinske rase, ona se u potpuno različitoj eri može roditi kao bogat i zaštićen aristokrat. Riječ je o potrazi za različitim metodama iskustva i širenja. Slijedite li me?

(Jim H.: „Ja razumijem. Vjerojatno si mislio reći da je te izazove zadalo njezino cjelovito sebstvo.")

Da. I zapamtite, mi sada govorimo o vašemu cjelokupnom identitetu. Samo što ste vi trenutno svjesni samo jednoga njegovoga dijela, i to onog dijela za koji inzistirate da se naziva vama. Vi ste to sebstvo koje donosi ove odluke.

(Bert C.: „Kakav bi izbor imala ta sirota jedinka koja je rođena sa svim ovim naizgled nesavladivim problemima, kada bi svjesno, na razini ega rekla: 'Ja jednostavno ne želim ništa od ovoga. Više bih voljela da sam rođena kao aristokrat.'")

Pa, njezino unutarnje sebstvo shvaća da postoje neke mogućnosti koje pod nekim drugim okolnostima ne bi nužno postojale, neke sposobnosti koje mogu pomoći ne samo toj sadašnjoj osobnosti nego i drugim pojedincima, pa čak i širem društvu.

Vaša je glavna tema oko koje se vrti ova rasprava nastala zbog emocionalnih barijera koje su posljedica razlike u pojmovima. Zamislite da se odlučite jedan dan raditi u sirotinjskom dijelu grada. Bilo bi smiješno da to odlučite i da onda kažete sami sebi: „Zašto sam se odlučio raditi u sirotinjskom dijelu grada? Radije bih radio u centru." Znate koji je razlog, a i vaš cjelokupni identitet zna koji je razlog. Vi ga od sadašnjeg sebstva krijete samo zato da se osigura osjećaj autentičnosti sadašnje stvarnosti.

Bogataš koji pokušava jedan dan biti siromašan kako bi naučio što je to siromaštvo neće naučiti mnogo, jer on ne može zaboraviti na bogatstvo koje mu je dostupno. Recimo da on jedan dan – ili godinu dana, ili pet godina – jede isti nekvalitetan napoj kao i siromasi te da živi u kući trošnoj poput njihovih. On svejedno zna da se može vratiti u svoju raskoš. Tako vi te stvari krijete od sebe kako biste se mogli povezati. Vi svoj dom zaboravljate kako biste mu se mogli vratiti obogaćeni.

Svijest ne čine ravnoteže koliko ih čine probrane neravnoteže, a fokus svijesti u nekoj je mjeri rezultat toga stanja neuravnoteženosti i pobuđenosti. U tom stanju nisu nikada poznati svi elementi jer se neprestano stvaraju novi. Ja ne govorim ovdje o materijalnim elementima nego o psihološkim karakteristikama svijesti jer se čak i one neprestano pretapaju i mijenjaju.

Vi niste sada ono što ste bili prije deset minuta. Vi niste isto biće ni fizički, ni psihološki, ni duhovno, ni psihički, a deset minuta kasnije sve će ponovno biti drukčije. Negiranje ovoga ujedno je pokušaj uguravanja svijest u neki kruti oblik iz kojeg se ona ne može nikada osloboditi, pokušaj da se svijesti nametnu pravila koja ostavljaju vrlo uzak psihološki krajolik.

(Sada je Sethov glas stvarno zvučao kao da dolazi iz bačve, jedne velike bačve.)

Sada, ja bih želio da ponovno spoznate energiju koja stoji na raspolaganju. Ako je može upotrebljavati Rubert onda je, svatko na svoj način, možete upotrebljavati i svi vi. Želim da srušite te barijere koje ste unutar sebe izgradili. Ovaj glas upotrebljavam samo kao simbol te energije i snage koja je dostupna i svakomu od vas počnete li upotrebljavati te sposobnosti koje su vaše naslijeđe.

Trebali biste čuti vlastiti odjek mojeg glasa kao simbol vlastite energije i radosti. Zaboravite na dodvoravačka sebstva kakva vi katkada jeste i umjesto toga sjetite se magične biti vlastitog bića koje čak i sada pjeva kroz jagodice vaših prstiju. To je stvarnost koju tražite. Iskusite je u njezinoj potpunosti. Zar vas životu treba učiti netko toliko star i toliko mrtav poput mene? Trebalo bi me biti stid.

Sada, želim vam ugodnu večer prepunu ljubavi i dajem vam sve one blagoslove koje vam trebam dati. Putujte mirno, radosno i sigurno, kako u vašim tijelima tako i izvan njih.

BILJEŠKA O PISCU

Jane Roberts rođena je 1929. godine, a odrasla je u mjestu Saratoga Springs u državi New York gdje je pohađala i Skidmore College. Pisala je poeziju, kratke priče, dječju književnost, romane i djela iz područja metafizike, a osim toga njezin iznimno popularan opus nefikcionalnih djela uključuje sljedeće naslove: *Seth govori, Sethov materijal, Priroda osobne stvarnosti, Priroda psihe* i *Adventures in Consciousness (Avanture u svijesti).* Jane Roberts umrla je 1984. godine. Njezin suprug Robert Butts umjetnik je i živi u mjestu Elmira u državi New York.